Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om förvaltare av alternativa investeringsfonder

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att det stiftas en lag om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Förvaltare av alternativa investeringsfonder kallas nedan *AIF-förvaltare*. Genom lagen genomförs direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, nedan *AIFM-direktivet*. Dessutom föreslås ändringar i 30 andra lagar, av vilka de viktigaste är lagen om placeringsfonder, lagen om fastighetsfonder och lagen om Finansinspektionen.

På grund av direktivets detaljerade bestämmelser och omfattande regleringar föreslås ett stort antal viktiga reformer.

Genom den föreslagna lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utvidgas regleringen av finansmarknaden till att gälla sådan kapitalinvestering och fastighetsinvestering i form av kommanditbolag, som hittills har jämställts med portföljförvaltning som bedrivits inom ramen för näringsfriheten. AIF-förvaltare som bedriver sådan verksamhet ska enligt förslaget ha auktorisation som beviljas av Finansinspektionen. Direktivet medför ändringar som berör också fondbolag som förvaltar specialfonder och sådana fastighetsfonder som avses i lagen om fastighetsfonder. Med alternativ investeringsfond, nedan *AIF-fond*, avses dessutom sådana kommanditbolag och aktiebolag i vilka eller för vilkas räkning förvaltas kollektiva investeringar som inte hör till tillämpningsområdet för fondföretagsdirektivet.

De ändringar som föreslås i lagen om placeringsfonder och lagen om fastighetsfonder ska eliminera vissa oklarheter och tolkningsproblem som hänför sig till den nuvarande lagstiftningen, precisera vissa bestämmelser som baserats på tidigare genomförd EU-lagstiftning och minska den administrativa börda som lagstiftningen orsakar. För att säkerställa att försäkringsbolagens och arbetspensionsförsäkringsbolagens investeringsverksamhet ska kunna fortsätta utan störningar föreslås ändringar i försäkringsbolagslagen och i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Det föreslås att värdepappersmarknadslagens tre centrala generalklausuler ska tillämpas också på AIF-förvaltare, dvs. bestämmelserna om förbud mot att förfara i strid mot god värdepappersmarknadssed, förbud mot att lämna osann eller vilseledande information och om opartiskt tillhandahållande av tillräcklig information.

Viktiga specialbestämmelser som följer av direktivet men inte ingår i annan lagstiftning om finansmarknaden är bestämmelserna om värdering, användning av finansiell hävstång och investering i onoterade bolag. På förvaring av AIF-fonders tillgångar och på förvaringsinstitut ställs strängare krav än enligt lagen om placeringsfonder.

För att genomföra direktivet föreslås bestämmelser om finländska AIF-förvaltares rätt att i Finland marknadsföra andelar i AIF-fonder som de förvaltar i en EES-stat samt om i någon annan EES-stat än Finland etablerade AIF-förvaltares rätt att förvalta AIF-fonder i Finland och att här till professionella investerare marknadsföra andelar i sina inom EES förvaltade AIF-fonder. Dessutom föreslås bestämmelser om de förutsättningar under vilka AIF-förvaltare från andra EES-stater än Finland till professionella investerare får marknadsföra andelar i AIF-fonder som är etablerade utanför EES i tredjeländer. AIF-förvaltare som är etablerade EES-stater och tredjeländer regleras i samma lag som finländska AIF-förvaltare. Dessutom föreslås det att AIF-förvaltare ska få rätt att tillhandahålla investeringstjänster i en annan EES-stat, enligt ömsesidighetsprincipen.

Merparten av direktivets artiklar om tredjeländer ska enligt förslaget sättas i kraft tidi-

gast år 2015, då kommissionen har utfärdat en delegerad förordning som kompletterar direktivet.

Det föreslås att lagen om beskattningsförfarande ändras så att Skatteförvaltningen ska få de uppgifter som den behöver om avgifter som tagits ut för förvaltning eller förvaring av egendom. För utländska AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som inrättats i Finland gäller enligt förslaget samma informationsskyldigheter som för finländska AIF-förvaltare.

För att förtydliga lagstiftningen om finansmarknaden fogas till ett antal andra lagar bestämmelser som anger lagarnas förhållande till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I lagarna föreslås flera tekniska preciseringar för att förbättra läsbarheten och modernisera regleringen.

Med tanke på uppdateringen av den detaljerade regleringen föreslås omfattande befogenheter att komplettera lagen genom finansministeriets förordningar och Finansinspektionens föreskrifter. Avsikten är att säkerställa att EU-lagstiftningen, som hela tiden utvecklas i många avseenden, i framtiden kan verkställas på ett smidigt sätt, utan att den nationella lagstiftningens begriplighet blir lidande.

I flera avseenden tillämpas samma lagstiftningsteknik som i lagen om investeringstjänster och lagen om placeringsfonder. Det är fråga om de kapitel i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som innehåller bestämmelser om rätten att verka som AIF-förvaltare, auktorisation, verksamhetsförutsättningar, organisering av verksamheten, riskhantering, delegering, informationsskyldighet, erbjudande av andelar i AIF-fonder samt om Finansinspektionen och påföljder. Till sin struktur och utformning påminner lagförslagets bestämmelser i många avseenden om motsvarande EU-lagstiftning. Dessutom utnyttjas i stor utsträckning de nationella valmöjligheter som direktivet tillåter. Små aktörer ges t.ex. rätt att registrera sig hos Finansinspektionen och rätt att marknadsföra andelar i AIF-fonder till icke-professionella investerare. På nationell prövning baserar sig också förslaget att AIF-förvaltare ska åläggas att höra till ett organ som ger rekommendationer. Syftet med förslagen är att förbättra lagens flexibilitet och tydlighet i förhållande till EU-lagstiftningen samt att minska kostnaderna för lagtillämpningen.

I propositionen föreslås att det införs ett motsvarande administrativt påföljdssystem som Finansinspektionen tillämpar i enlighet med värdepappersmarknadslagen. I de föreslagna ändringarna beaktas inom EU pågående lagstiftningsprojekt och de ändringar som de kommer att medföra. Det föreslås att i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om påföljdssystemet, men de gärningar för vilka påföljder kan påföras beskrivs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och i lagen om placeringsfonder. De strängaste administrativa påföljderna ska på framställning av Finansinspektionen påföras av marknadsdomstolen.

Avsikten är att lagarna ska träda i kraft så snart som möjligt efter att de antagits och fastställts. Direktivet ska ha genomförts senast den 22 juli 2013.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL ... 1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING ... 3
ALLMÄN MOTIVERING ... 8
1 INLEDNING ... 8
2 NULÄGE ... 8
2.1 Gällande lagstiftning ... 8
2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen inom och utanför Europeiska unionen ... 15
2.2.1 Utveckling av den internationella regleringen ... 15
2.2.2 Allmänt om AIFM-direktivet ... 18
2.2.3 AFIM-direktivets huvudsakliga innehåll ... 23
2.2.4 Annan EU-lagstiftning ... 39
2.2.5 Utländsk lagstiftning ... 46
2.3 Bedömning av nuläget ... 59
2.3.1 Den reglerade verksamhetens utveckling i Finland ... 59
2.3.2 Bedömning av direktivets tillämpningsområde ... 66
2.3.3 Bedömning av nuläget ... 77
3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN ... 83
3.1 Målsättning ... 83
3.2 Genomförandealternativ ... 86
3.3 De viktigaste förslagen om genomförande av direktivet ... 88
3.4 De viktigaste förslagen gällande enskilda lagar ... 90
3.4.1 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ... 90
3.4.2 Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen ... 100
3.4.3 Andra lagar som berörs av propositionen ... 102
4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER ... 104
4.1 Ekonomiska konsekvenser ... 104
4.2 Konsekvenser för myndigheterna ... 107
4.3 Samhälleliga konsekvenser, konsekvenser för miljön och könsrelaterade konsekvenser ... 108
5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN ... 108
5.1 Beredningsskeden ... 108
5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats ... 108
6 ANDRA OMSTÄNDIGHETER SOM INVERKAT PÅ PROPOSITIONENS INNEHÅLL ... 109
DETALJMOTIVERING ... 111
1 LAGFÖRSLAG ... 111
1.1 Lag om förvaltare av alternativa investeringsfonder ... 111
DEL I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER ... 111
1 kap. Allmänna bestämmelser ... 111
2 kap. Definitioner ... 114
DEL II RÄTT ATT FÖRVALTA AIF-FONDER ... 117
3 kap. Förvaltning av AIF-fonder ... 117
4 kap. Auktorisation ... 120
5 kap. Registrering ... 124
DEL III VERKSAMHET ... 126

6 kap. Verksamhetsförutsättningar ... 126
7 kap. Organisering av verksamheten ... 131
8 kap. Riskhantering ... 136
9 kap. Värdering ... 139
10 kap. Delegering ... 140
DEL IV INFORMATIONSSKYLDIGHET OCH MARKNADSFÖRING ... 143
11 kap. Transparenskrav ... 143
12 kap. Erbjudande av andelar ... 144
13 kap. Marknadsföring till icke-professionella kunder ... 151
DEL V FÖRVARINGSINSTITUT ... 155
14 kap. Auktorisation att verka som förvaringsinstitut ... 155
15 kap. Förvaringsinstituts uppgifter ... 158
16 kap. Förvaringsinstituts ansvar ... 162
DEL VI SÄRSKILDA FONDTYPER ... 163
17 kap. AIF-fonder som använder finansiell hävstång ... 163
18 kap. AIF-fonder som investerar i onoterade företag ... 164
DEL VII GRÄNSÖVERSKRIDANDE VERKSAMHET ... 168
19 kap. EES-staterna ... 168
20 kap. Tredjeländer ... 171
DEL VIII TILLSYN OCH PÅFÖLJDER ... 174
21 kap. Bestämmelser som gäller Finansinspektionen ... 174
22 kap. Påföljder och överklagande ... 181
DEL IX ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER ... 188
23 kap. Övergångsbestämmelser ... 188
1.2 Lag om ändring av lagen om placeringsfonder ... 195
7 kap. Placeringsfonders och specialplaceringsfonders stadgar ... 203
22 kap. Påföljder ... 207
1.3 Lag om ändring av lagen om fastighetsfonder ... 209
1.4 Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen ... 213
2 kap. Definitioner ... 213
3 kap. Tillämpningsområde och definitioner ... 213
6 kap. Fortlöpande informationsskyldighet ... 214
7 kap. Regelbunden informationsskyldighet ... 214
1.5 Lag om ändring av lagen om investeringstjänster ... 214
1 kap. Allmänna bestämmelser ... 214
2 kap. Rätt att tillhandahålla investeringstjänster ... 215
5 kap. Etablering av en filial för ett värdepappersföretag i tredjeland och tillhandahållande av tjänster i Finland ... 216
7 kap. Organisering av värdepappersföretags verksamhet ... 216
9 kap. Förvaring och annan hantering av kundmedel ... 216
10 kap. Förfaranden i kundförhållanden ... 217
11 kap. Ersättningsfonden för investerarskydd ... 217
1.6 Lag om ändring av 1 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument ... 218
1 kap. Tillämpningsområde och definitioner ... 218
1.7 Lag om ändring av 2 kap. 16 och 26 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet ... 218

2 kap. En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet ... 218
1.8 Lag om ändring av 2 § i lagen om värdeandelskonton ... 219
1.9 Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen ... 219
1.10 Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift ... 222
1.11 Lag om ändring av 14 § i handelsregisterlagen ... 225
1.12 Lag om ändring av kreditinstitutslagen ... 225
1.13 Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ... 225
1.14 Lag om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande ... 226
1.15 Lag om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter ... 226
1.16 Lag om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond ... 226
1.17 Lag om ändring av i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism ... 226
1.18 Lag om ändring av 3 § i betaltjänstlagen ... 228
1.19 Lag om ändring av 3 § i lagen om betalningsinstitut ... 228
1.20 Lag om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande ... 228
1.21 Lag om ändring av 16 § i lagen om överlåtelseskatt ... 228
1.22 Lag om ändring av 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet ... 229
1.23 Lag om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet ... 229
1.24 Lag om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ... 230
1.25 Lag om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner ... 231
1.26 Lag om ändring av 124 § i lagen om pension för lantbruksföretagare ... 231
1.27 Lag om ändring av försäkringsbolagslagen ... 231
2 kap. Bildande av försäkringsbolag och koncession ... 231
10 kap. Täckning av ansvarsskulden ... 232
1.28 Lag om ändring av 15 och 22 b § i lagen om utländska försäkringsbolag ... 234
1.29 Lag om ändring av 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsföreningar ... 234
1 kap. Allmänna stadganden ... 234
1.30 Lag om ändring av 1 kap. 1 § och 8 kap. 1 § i bokföringslagen ... 234
1 kap. Allmänna bestämmelser ... 234
8 kap. Särskilda bestämmelser ... 235
1.31 Lag om ändring av företags- och organisationsdatalagen ... 235
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER ... 235
2.1 Närmare bestämmelser ... 235
2.2 Närmare föreskrifter ... 237
3 IKRAFTTRÄDANDE ... 237
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING ... 238
LAGFÖRSLAG ... 245
1. Lag om förvaltare av alternativa investeringsfonder ... 245
2. Lag om ändring av lagen om placeringsfonder ... 295
3. Lag om ändring av lagen om fastighetsfonder ... 306
4. Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen ... 309
5. Lag om ändring av lagen om investeringstjänster ... 310
6. Lag om ändring av 1 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument ... 314
7. Lag om ändring av 2 kap. 16 och 26 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet ... 315
8. Lag om ändring av 2 § i lagen om värdeandelskonton ... 315
9. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen ... 316
10. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift ... 322
11. Lag om ändring av 14 § i handelsregisterlagen ... 330

12. Lag om ändring av kreditinstitutslagen ... 331
13. Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ... 332
14. Lag om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande ... 334
15. Lag om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter ... 335
16. Lag om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond ... 335
17. Lag om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism ... 336
18. Lag om ändring av 3 § i betaltjänstlagen ... 337
19. Lag om ändring av 3 § i lagen om betalningsinstitut ... 338
20. Lag om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande ... 338
21. Lag om ändring av 16 § i lagen om överlåtelseskatt ... 339
22. Lag om ändring av 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet ... 339
23. Lag om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet ... 340
24. Lag om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ... 341
25. Lag om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner ... 342
26. Lag om ändring av 124 § i lagen om pension för lantbruksföretagare ... 342
27. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen ... 343
28. Lag om ändring av 15 och 22 b § i lagen om utländska försäkringsbolag ... 345
29. Lag om ändring av 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsföreningar ... 346
30. Lag om ändring av 1 kap. 1 § och 8 kap. 1 § i bokföringslagen ... 347
31. Lag om ändring av företags- och organisationsdatalagen ... 347
PARALLELLTEXT ... 349
2. Lag om ändring av lagen om placeringsfonder ... 349
3. Lag om ändring av lagen om fastighetsfonder ... 379
4. Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen ... 385
5. Lag om ändring av lagen om investeringstjänster ... 387
6. Lag om ändring av 1 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument ... 395
7. Lag om ändring av 2 kap. 16 och 26 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet ... 396
8. Lag om ändring av 2 § i lagen om värdeandelskonton ... 397
9. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen ... 398
10. Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift ... 410
11. Lag om ändring av 14 § i handelsregisterlagen ... 420
12. Lag om ändring av kreditinstitutslagen ... 422
13. Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ... 424
14. Lag om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande ... 428
15. Lag om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter ... 429
16. Lag om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond ... 430
17. Lag om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism ... 431
18. Lag om ändring av 3 § i betaltjänstlagen ... 434
19. Lag om ändring av 3 § i lagen om betalningsinstitut ... 435
20. Lag om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande ... 436

21. Lag om ändring av 16 § i lagen om överlåtelseskatt 437
22. Lag om ändring av 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet 438
23. Lag om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet 439
24. Lag om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ... 440
25. Lag om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner 442
26. Lag om ändring av 124 § i lagen om pension för lantbruksföretagare 443
27. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen 444
28. Lag om ändring av 15 och 22 b § i lagen om utländska försäkringsbolag 448
29. Lag om ändring av 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsföreningar 450
30. Lag om ändring av 1 kap. 1 § och 8 kap. 1 § i bokföringslagen 451
31. Lag om ändring av företags- och organisationsdatalagen 452

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (nedan *AIFM-direktivet*) förpliktar EU:s medlemsstater och EES-staterna att sätta i kraft sådana bestämmelser om förvaltare av alternativa investeringsfonder (nedan *AIF-förvaltare*) som avses i direktivet.

2 Nuläge

2.1 Gällande lagstiftning

Finland har ingen lagstiftning om sådana AIF-förvaltare som avses i direktivet. Avsikten med denna proposition är huvudsakligen att skapa ny lagstiftning om förvaltningsbolag för kapitalfonder, fastighetsfonder och specialfonder och om andra motsvarande förvaltare. Lagstiftningen ska vara enhetlig med de författningar som gäller i samtliga EES-stater. Dessutom föreslås ändringar av teknisk karaktär och andra smärre ändringar i bl.a. gällande lagstiftning om finansmarknaden och investeringsverksamhet samt i därtill ansluten lagstiftning.

Lagen om placeringsfonder

Med fondverksamhet avses enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) anskaffning av medel från allmänheten för kollektiva investeringar och investering av medlen huvudsakligen i finansiella instrument eller i fastigheter och fastighetsvärdepapper samt förvaltning av placeringsfonder och specialfonder och marknadsföring av fondandelar. Med placeringsfond avses tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med 11 kap. i lagen om placeringsfonder och med de stadgar som har fastställts i Finland samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar. Ett fondföretag är ett sådant företag för kollektiva investeringar som har fått auktorisation i någon annan EES-stat än Finland och som enligt lagstiftningen i sin hemstat uppfyller villkoren i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (*fondföretagsdirektivet*, UCITS).

Den nyligen reviderade lagen om placeringsfonder är till stor del baserad på fondföretagsdirektivet den 13 juli 2009. Lagen om placeringsfonder tillämpas på marknadsföring av andelar i fondföretag, både på marknadsföring enligt fondföretagsdirektivet och på annan marknadsföring. Det kan inte heller dras någon exakt gräns mellan placeringsfonder som erbjuds till privata respektive professionella investerare. Enligt lagen om placeringsfonder får ett utländskt EES-fondbolag som i sin hemstat har fått tillstånd att förvalta sådana värdepappersfonder som avses i fondföretagsdirektivet, med Finansinspektionens tillstånd inrätta en placeringsfond i Finland. I Finland tillämpas sålunda en blandad modell som under årens lopp utvecklats under gemensam inverkan av nationella lösningar och EU-lagstiftningen.

Ett fondbolag är i regel ett finländskt aktiebolag som bedriver placeringsfondverksamhet. Sådan verksamhet får bedrivas endast av fondbolag som Finansinspektionen på ansökan beviljat tillstånd för verksamheten. Ett fondbolag får dessutom bedriva till fondverksamheten väsentligen hörande verksamhet, om denna inte är ägnad att skada fondandelsägarnas intressen, samt tillhandahålla kapitalförvaltning och investeringsrådgivning samt förvaring av finansiella instrument enligt lagen om investeringstjänster (747/2012). En förutsättning för att verksamhetstillstånd för ett fondbolag ska beviljas är bl.a. att det kan säkerställas att fondbolaget kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Vidare är en förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd i regel att bolaget har sitt huvudkontor i Finland, tillförlitlig förvaltning och tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar samt att det uppfyller övriga krav som ställs i denna lag.

På ansökan av fondbolaget fastställer Finansinspektionen också stadgar för varje sådan placeringsfond och specialfond som avses i fondföretagsdirektivet samt ändringar i stadgarna. En placeringsfond ska i regel ha minst 50 fondandelsägare och dess tillgångar ska uppgå till minst två miljoner euro (minimikapital). Detta krav gäller huvudsakligen inte specialfonder som investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper. Fondandelsägarnas rättigheter och skyldigheter i placeringsfonden och i förhållande till fondbolaget, som förvaltar placeringsfondens tillgångar och sålunda representerar fondandelsägarna, bestäms i enlighet med lagen om placeringsfonder, bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt enligt placeringsfondens stadgar.

Syftet med lagen om placeringsfonder är framför allt att skydda småplacerare. Placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder är öppna för alla investerare. Lagen gäller dessutom marknadsföring av andelar i sådana utländska företag för kollektiva investeringar som riktar sig till allmänheten. Lagens tillämpningsområde omfattar inte över huvud taget professionella investerare när det är fråga om marknadsföring av andelar i andra företag för kollektiva investeringar än sådana som avses i direktivet om fondföretag.

I lagen om placeringsfonder föreskrivs också om specialfonder som är baserade på nationell lagstiftning. Med specialfond avses enligt lagen om placeringsfonder tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med 12 kap. och i enlighet med stadgar som har fastställts i Finland samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar. En stor del av de bestämmelser som gäller placeringsfonder tillämpas också på specialfonder. En specialfond kan emellertid åsidosätta de förpliktelser som enligt lagens 11 kap. gäller i fråga om placering av tillgångar, fortlöpande emission av fondandelar och inlösningsskyldighet samt värdeberäkning. En specialfonds stadgar och ändringar i dem ska fastställas om de stämmer överens med lagen och om det inte med stöd av erhållen utredning kan anses sannolikt att finansmarknadens stabilitet eller funktion eller förtroendet för verksamheten på finansmarknaden skulle äventyras och att de risker som är förenade med specialfondens investeringsverksamhet sprids i tillräcklig utsträckning. Ett fondbolag får etablera en eller flera specialfonder i Finland. Utländska EES-fondbolag får däremot inte etablera specialfonder i Finland.

I lagen om placeringsfonder föreskrivs också om specialfonder som huvudsakligen investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper. I samband med godkännandet av stadgarna eller ändring av stadgarna ska det dessutom säkerställas att stadgarna eller ändringarna inte kan anses strida mot fondandelsägarnas intressen och att det inte heller annars finns någon giltig anledning att inte godkänna dem. För sådana specialfonder är det fortfarande möjligt att sänka minimiantalet investerare, förlänga perioderna mellan värdeberäkning och inlösen samt att göra apportöverlåtelser.

En sådan av ett fondbolag förvaltad specialfond som avses i lagen om placeringsfonder kan i praktiken uppfylla de krav som i direktivet ställs på en alternativ investeringsfond. En specialfonds tillgångar kan huvudsakligen vara investerade i finansiella instrument eller i fastigheter och fastighetsvärdepapper. En specialfonds stadgar kan avvika från de krav som gäller sådana investeringsfonder som avses i fondföretagsdirektivet.

Det finns många typer av specialfonder. Exempelvis s.k. *hedgefonder* är svåra att definiera men många av dem utnyttjar hävstångseffekter, derivatinstrument och invecklade investeringsstrategier. För investeringar i en placeringsfond kan fastställas ett sådant minimibelopp att endast professionella investerare i praktiken kan investera i den.

Med förvaringsinstitutsverksamhet avses i lagen om placeringsfonder förvaring av en placeringsfonds eller specialfonds tillgångar och övervakning av att lagen, andra bestämmelser och föreskrifter samt fondens stadgar iakttas inom verksamheten. Med förvaringsinstitut avses en sammanslutning som bedriver förvaringsinstitutsverksamhet. Som förvaringsinstitut kan verka ett värdepappersföretag som avses i 9 § i lagen om värdepappersföretag eller ett utländskt EES-värdepappersföretag. Som förvaringsinstitut kan dessutom verka ett sådant kreditinstitut

som avses i 8 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (121/2007) eller ett sådant utländskt EES-kreditinstitut som avses i 8 § 3 mom. i kreditinstitutslagen och som i Finland har etablerat en filial som uppfyller de ekonomiska verksamhetsförutsättningar som anges i 10 § och som i sin hemstat har auktorisation för förvaringsinstitutverksamhet enligt fondföretagsdirektivet.

Finansinspektionen beviljar på ansökan ett finländskt aktiebolag tillstånd att verka som förvaringsinstitut. På de villkor som nämns i verksamhetstillståndet kan ett förvaringsinstitut bedriva också verksamhet som väsentligen hör samman med förvaringsinstitutsverksamhet. Villkoren för beviljande av tillstånd för förvaringsinstitutsverkssamhet påminner om dem som gäller för tillstånd att bedriva fondbolagsverksamhet. Som villkor uppställs bl.a. att det kan säkerställas att förvaringsinstitutet kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper, att bolaget har sitt huvudkontor i Finland, tillförlitlig förvaltning och tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar samt att det uppfyller de övriga krav som ställs i lagen om placeringsfonder. Förvaringsinstitutet ska ha ett aktiekapital på minst 730 000 euro.

Lagen om fastighetsfonder

Med fastighetsfondsverksamhet avses enligt lagen om fastighetsfonder (1173/1997) verksamhet som innebär att allmänheten erbjuds möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar kan bedrivas så att allmänheten deltar i placeringsverksamheten genom att teckna, köpa eller på annat sätt förvärva aktier i ett publikt aktiebolag eller andelar i ett kommanditbolag, varefter bolaget, i annat syfte än byggande eller fastighetsförädling, vidareplacerar de från allmänheten influtna medlen huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper. Också kommanditbolag vars andelar är sådana värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen (746/2012) och som erbjuder allmänheten möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar jämställs med fastighetsfonder. I lagen om placeringsfonder föreskrivs däremot om specialfonder som huvudsakligen investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper. Investeringsverksamhet av det slag som avses i lagen om fastighetsfonder har inte fått någon större betydelse i Finland.

Lagen om öppna bolag och kommanditbolag

Kommanditbolag är en bolagsform som regleras i lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988) och som allmänt har tagits i bruk för kapitalinvestering och investering i fastighetsfonder. I ett kommanditbolag bedriver två eller flera personer näringsverksamhet för att uppnå ett gemensamt ekonomiskt syfte. Typiskt för ett kommanditbolag som i fondform bedriver kapitalinvestering och fastighetsinvestering är att det har en ansvarig bolagsman och flera tysta bolagsmän. Den ansvariga bolagsmannen ansvarar för bolagets operativa verksamhet medan de tysta bolagsmännens insats är består av det kapital som de investerat.

Kommanditbolaget är ett personbolag där den ansvarige bolagsmannen har ett obegränsat ansvar medan de tysta bolagsmännens ansvar inskränker sig till beloppet av det kapital som de investerat. Kommanditbolaget är en självständig juridisk person där bolagets och bolagsmännens tillgångar hålls åtskilda från varandra. De ansvariga bolagsmännen kan överföra bolagets tillgångar till sig själva, eftersom de är personligen ansvariga för bolagets alla åtaganden och övriga förbindelser. Den finansiella grunden för kommanditbolagets verksamhet är de ansvariga bolagsmännens tillgångar i sin helhet, de tysta bolagsmännens kapitalinvestering och bolagets egen affärsverksamhet. I praktiken är den ansvarige bolagsmannens och bolagets ledning samt ägandet inte separerade från varandra, men i fråga om de tysta bolagsmännen är det typiskt att ledningen och ägandet hålls isär.

Avtalet mellan den ansvarige bolagsmannen och de tysta bolagsmännen är viktigt eftersom de inbördes förhållandena mellan bolagsmännen och deras förhållande till bolaget i stor utsträckning baserar sig på bolagsavtalet. Avtalsfriheten begränsas endast då det anses nödvändigt med tanke på bolagsmännens eller utomstående personers rättigheter. Lagens tvingande bestämmelser gäller upp-

sägning av bolagsavtalet tio år från det att en bolagsman inträtt i bolaget, rätten att kräva att bolaget ska träda i likvidation i vissa situationer, rätten att klandra bolagets bokslut samt bolagsmännens rätt att få information om bolaget. En tyst bolagsmans ansvar inskränker sig till dennes kapitalinsats. Lagen anger inga tvingande begränsningar när det gäller utdelning av tillgångar, vilket innebär att kommanditbolagets ansvarige bolagsman kan överföra bolagets tillgångar till sig själv som privat uttag, om inte något annat föreskrivs i bolagsavtalet om privata uttag och påföljder för brott mot bolagsordningen. Den till kommanditbolagets karaktär hörande möjligheten till privata uttag bör begränsas om en alternativ investeringsfond verkar i form av ett kommanditbolag. I denna proposition föreslås inga ändringar i lagen om öppna bolag och kommanditbolag. I stället föreslås det att i lagen tas in särskilda bestämmelser om AIF-förvaltare när det gäller alternativa investeringsfonder (nedan *AIF-fonder*) som är inrättade i form av kommanditbolag.

Lagens begränsningar hindrar inte kommanditbolagets ansvarige bolagsman från att utöver vinstandelen överföra bolagets tillgångar till sig som förskott, som privat uttag, och meddela att han svarar för den på uttaget baserade skulden till bolaget. Eftersom ett privatuttag inte är liktydigt med olaglig utdelning eller med tillgrepp av kundmedel kan det föreskrivs om förbud mot privata uttag och om påföljder för överträdelse av förbudet. Denna i kommanditbolagets natur ingående möjlighet till privatuttag som minskar bolagsmännens återstående insats i bolaget måste emellertid begränsas om en AIF-fond verkar i form av ett kommanditbolag.

Lagen om Finansinspektionen

I lagen om Finansinspektionen (878/2008) finns allmänna bestämmelser om Finansinspektionens tillsyn och befogenheter. Syftet med Finansinspektionens verksamhet är att kreditinstituten, försäkringsanstalterna, pensionsanstalterna och andra tillsynsobjekt ska bedriva en stabil verksamhet som är en förutsättning för finansmarknadens stabilitet, att de försäkrade förmånerna tryggas och att det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktionssätt upprätthålls. Finansinspektionens uppgift är att övervaka finansmarknadsaktörernas verksamhet så som lagen föreskriver. Dessutom ska Finansinspektionen främja goda förfaranden på finansmarknaden och allmänhetens kunskaper om finansmarknaden.

Finansinspektionen ska bl.a. bevilja finansmarknadsaktörer verksamhetstillstånd, registrera finansmarknadsaktörer och fastställa stadgarna för deras verksamhet samt övervaka att finansmarknadsaktörerna iakttar på dem tillämpliga bestämmelser om finansmarknaden och med stöd av dem utfärdade föreskrifter, villkoren i sina verksamhetstillstånd och stadgarna som gäller deras verksamhet. Finansinspektionen ska också meddela behövliga föreskrifter om tillämpningen av lagen.

Dessutom ska Finansinspektionen bl.a. följa och analysera utvecklingen på finansmarknaden och finansmarknadsaktörernas verksamhetsmiljö och allmänna verksamhetsförutsättningar i övrigt, ta initiativ till utveckling av lagstiftningen om finansmarknaden och till andra behövliga åtgärder samt delta i beredningen av lagstiftning. Vidare ska Finansinspektionen främja tillförlitligheten i de finansmarknadsaktörers styr- och övervakningssystem vars ekonomiska ställning Finansinspektionen övervakar.

Finansinspektionen kan tillgripa administrativa påföljder om ett tillsynsobjekt eller någon annan finansmarknadsaktör underlåter att iaktta bestämmelser om finansmarknaden eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem. De administrativa påföljderna är ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift. Påföljden är beroende av karaktären av överträdelsen av bestämmelserna och föreskrifterna om finansmarknaden samt av överträdelsens omfattning och allvarlighetsgrad.

Om ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör försummar att i sin verksamhet följa bestämmelserna om finansmarknaden eller föreskrifter som har utfärdats med stöd av dem, ett verkställighetsförbud som Finansinspektionen har utfärdat eller något annat förordnande eller förbud som Finansinspektionen har utfärdat med stöd av

lag eller villkoren i sitt verksamhetstillstånd eller stadgarna om sitt tillstånd, kan Finansinspektionen vid vite ålägga tillsynsobjektet eller finansmarknadsaktören att fullgöra sin skyldighet, om försummelsen inte är obetydlig. En fysisk persons informationsskyldighet får inte förenas med vite då det finns anledning att misstänka personen för brott och informationen har samband med det ärende som brottsmisstanken hänför sig till och inte heller när det gäller uppfyllande av skyldighet av kallelse för att bli hörd.

Offentlig varning är den primära påföljden för överträdelse av alla andra bestämmelser och föreskrifter än de som hör till tillämpningsområdet för ordningsavgift enligt 38 § i lagen om Finansinspektionen och tillämpningsområdet för påföljdsavgifter enligt 40 § 1 mom. I stället för ordningsavgift kan emellertid i undantagsfall påföras påföljdsavgift om gärningen eller försummelsen är särskilt klandervärd. Påföljdsavgift är däremot i regel den påföljd som påförts för sådana gärningar och försummelser som anges i 40 § 1 mom. Påföljdsavgift kan i undantagsfall påföras också för sådana mindre brott som nämns i 51 kap. i strafflagen (39/1889). Dessutom föreskrivs om situationer där Finansinspektionen kan avstå från att påföra en administrativ påföljd.

Alla sådana beslut om administrativa påföljder som avses i 4 kap. i lagen om Finansinspektionen ska överklagas till marknadsdomstolen, oberoende av om de är baserade på överträdelse av bestämmelserna om ekonomisk stabilitet eller konsumentskydd. Marknadsdomstolens beslut kan överklagas till högsta förvaltningsdomstolen. Detta gäller också marknadsdomstolens beslut om påföljdsavgift som marknadsdomstolen har påfört på framställning av Finansinspektionen. För överklagande av marknadsdomstolens beslut förutsätts inte besvärstillstånd av högsta förvaltningsdomstolen.

Hittills har det sällan förekommit att Finansinspektionens beslut överklagats. Exempelvis åren 2009—2012 söktes ändring endast i ett beslut som gällde administrativ påföljd och inte en enda gång i beslut där marknadsdomstolen var den första besvärsinstansen. Situationen kommer sannolikt att förändras, framför allt som en följd av den pågående reformen av lagstiftningen om finansmarknaden inom EU. Om kommissionens förslag genomförs kommer detta att innebära att administrativa påföljder påförs i en betydligt större utsträckning samt att de också blir effektivare och strängare.

Andra beslut av Finansinspektionen är sådana som gäller administrativa påföljder kan överklagas till Helsingfors förvaltningsdomstol och vidare till högsta förvaltningsdomstolen. Huvudsyftet med lagen är att säkerställ en enhetlig rättspraxis bl. a. i ärenden som gäller administrativa tillstånd och befogenheter. Enligt huvudregeln ska beslut om verksamhetstillstånd och registrering överklagas till Helsingfors förvaltningsdomstol, liksom även beslut som gäller tillsynsbefogenheter enligt 3 kap. i lagen om Finansinspektionen samt vite. Inte heller i detta avseende har det någon betydelse om beslutet gäller tillsyn över kapitaltäckningen eller kundskyddet.

På alla överklaganden av Finansinspektionens beslut ska sålunda tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996) och det är alltid högsta förvaltningsdomstolen som är den högsta besvärsinstansen. Detta tryggar i sista hand en enhetlig rättspraxis när det gäller överklaganden av Finansinspektionens beslut.

Vid tingsrätterna behandlas dessutom bl.a. med finansbranschen sammanhängande bolagsrättliga och skadeståndsrättsliga tvistemål samt brottmål. Högsta domstolen är enligt förslaget den högsta besvärsinstansen i tvistemålen och brottmålen.

Självreglering i Finland

Med självreglering avses sådana avtalade samt vedertagna eller godkända förfaranden som inte är myndighetsbaserade och sålunda inte heller bindande enligt lag. Avtalsbaserad självreglering kan dock vara bindande. Självreglering förekommer i varierande former i olika länder. I Finland tillämpas mångsidig självreglering i flera sammanhang. Också myndigheterna deltar i självreglering i Finland, antingen under fria former eller så att myndigheterna hörs. Exempelvis Värdepappersmarknadsföreningen har i samband med självreglering hört finansministeriet, justi-

tieministeriet och Finansinspektionen. Dessutom är Finansinspektionen och Konsumentverket representerade i Värdepappersnämnden. Med samreglering anses en kombination av självreglering och lagstadgad reglering som innebär att offentliga uppgifter har delegerats till en privaträttslig organisation. Exempelvis enligt 2 kap. 23 § 2 mom. 3 punkten i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) ska det i börsreglerna finnas närmare föreskrifter bl.a. om vilka krav, rättigheter och skyldigheter enligt lag och föreskrifter samt enligt börsreglerna eller annars gäller för värdepappersemittenter och deras förvaltning. Enligt 2 kap. 24 § i samma lag ska finansministeriet fastställa börsreglerna.

Syftet med självregleringen är att öka förfarandenas flexibilitet och marknadsaktörernas efterlevnad av bestämmelserna och föreskrifterna samt att säkerställa att den expertis som finns på marknaden blir utnyttjad. En fungerande självreglering förutsätter långsiktighet och betydande resurser från aktörernas sida. Självregleringen är förenad med sådana risker som t.ex. svaga normer, obefintliga eller ineffektiva sanktioner, bristande öppenhet när det gäller tolknings- och sanktionspraxis, oenhetlig reglering från myndigheternas sida och bristfällig överensstämmelse med övrig reglering.

Den allt noggrannare EU-regleringen har lett till en viss marginalisering av självregleringen. EU-regleringens utveckling har utgjort en grund för aktiv utvärdering av möjligheterna att utöka självregleringen genom att komplettera lagstiftningen och myndighetsregleringen i synnerhet inom områden som inte harmoniserats, för att säkerställa regleringens mångsidighet och flexibilitet. Finlands ställning som värdstat för finansiella tjänster kan sålunda eventuellt förstärkas genom utveckling av normerna. I bästa fall kan exempelvis den lokala och regionala verksamheten på värdepappersmarknaden främjas genom självreglering.

När det gäller värdepappersmarknaden borde en ansvarsfull självreglering ha betydelse för investerarskyddet, tillförlitligheten, rimligheten, jämlikheten, opartiskheten, effektiviteten, konkurrenskraften och genomskinligheten. Eftersom självregleringens syften är innehållsliga har det konstaterats vara nödvändigt att förstärka självregleringens strukturer och uppställa kvalitativa mål samt att säkerställa att lagstiftningen och myndighetsregleringen på lägre nivå inte utgör hinder för utveckling av självregleringen. Det har i praktiken visat sig att beslutsrekommendationer som gäller enskilda frågor anses vara det effektivaste sättet att utveckla god sed. Genom självreglering är det möjligt att främja och skapa god värdepappersmarknadssed, trots att självregleringen inte är bindande. Självreglering som är relevant med avseende på denna proposition tillämpas av Värdepappersmarknadsföreningen r.f. (Finsk Kod för Bolagsstyrning (Corporate Governance) den 1 oktober 2010 som ingår i NASDAQ OMX Helsingfors Ab:s självreglering), Finansbranschens Centralförbund FC rf eller dess föregångare (rekommendationen Rahastoyhtiöiden omistajaohjaus den 1 februari 2012, de för investeringsfonder avsedda värderingsprinciperna Malliobjektiiviset periaatteet den 17 oktober 2005 och Suositus eräiden tunnuslukujen raportoinnista den 14 mars 2005, som är en rekommendation om nyckeltal) samt av Arbetspensionsförsäkrarna TELA rf (Työeläkevakuuttajien vastuullisen sijoittamisen periaatteet den 28 januari 2008 ja Omistajaohjauksen periaatteet den 27 april 2006, dvs. principer för ansvarsfull placering och för ägarstyrning).

I värdepappersmarknadslagens 11 kap. 28 § föreskrivs att börsbolag ska höra till ett organ som representerar stora delar av näringslivet och har inrättats i Finland och som i syfte att främja god värdepappersmarknadssed rekommenderar hur ett målbolags ledning ska agera vid offentliga uppköpserbjudanden och om avtalsbaserade strukturer för att upprätthålla bestämmande inflytande, eller i syfte att styra bolagsrättsliga förfaranden som ska tillämpas i samband med företagsköp. Organet kan i syfte att främja god värdepappersmarknadssed också ge andra rekommendationer och yttranden än sådana som gäller tillämpningsområdet för denna lag och därmed sammanhängande bolagsrättsliga frågor. I lagen om fastighetsfonder föreskrivs om Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd som har tilldelats uppgifter i

anslutning till tillämpning av bestämmelserna om värdering av fastighetsfonders tillgångar samt i anslutning till självreglering som gäller godkännande av fastighetsvärderare och övervakning av godkända värderares verksamhet.

Inom området kapitalplacering tillämpas självreglering både i hemlandet och internationellt. Suomen pääomasijoitusyhditys FVCA ry:s (*FVCA*) medlemmar ska följa de principer som fastställs i dess *Code of Conduct*. Enligt *Code of Conduct* ska medlemmarna iaktta principerna i den 21 april 2009 godkända rekommendationen Avoimuus ja läpinäkyvyys pääomasijoitustoimialalla (Öppenhet och genomskinlighet inom kapitalplaceringsområdet). Enligt dessa rekommendationer ska förvaltningsbolag uppge vilka värderingsprinciper de tillämpar. I praktiken är det här fråga om de av *International Private Equity Valuation Board* (*IPEV*) godkända internationella värderingsprinciperna *International Private Equity and Venture Capital Valuation Guidelines*. Placerarna förutsätter i praktiken att dessa inom branschen i stor utsträckning tillämpade principer ska tillämpas. I kapitalplaceringsfondens delägar- och förvaltningsavtal avtalas om tillämpning av principerna. Enligt rekommendationerna om öppenhet och transparens ska förvaltningsbolag uppge vilka riktlinjer för rapportering de tillämpar. De centrala riktlinjerna inom branschen är sedan oktober 2012 IPEV:s *IPEV Investor Reporting Guidelines*, som har ersatt den europeiska intresseorganisationen *European Private Equity and Venture Capital Associations* (*EVCA*) tidigare *Reporting Guidelines* riktlinjer. Kapitalfonderna förbinder sig dels att uppfylla FVCA:s medlemsförpliktelser och dels IPEV:s riktlinjer för värderar- och investerarrapportering i typiska delägar- och förvaltningsavtal. Dessutom är 20 finländska kapitalplacerare medlemmar i EVCA och iakttar EVCA:s *Code of Conduct* som förnyades i november 2012. Den senaste uppförandekoden upprättades i samråd mellan fondförvaltarna och investerarna. Denna uppförandekod och EVCA:s riktlinjer (*EVCA Corporate Governance Guidelines, EVCA Governing Principles, EVCA Code of Conduct Placement Agents Supplement*) har dessutom lagts till grund för de nationella regler och rekommendationer som upprättats inom FVCA.

Värderingspraxis och -principerna varierar från bransch till bransch eftersom någon marknadspris i realtid inte finns att tillgå i fråga om alla investeringsobjekt. I de internationella IFRS-redovisningsstandarderna är den centrala värderingsgrunden när det gäller börsnoterade bolags investeringar det verkliga värdet, eftersom detta anses ge redovisningsanvändare relevant information om investeringarnas värden och om värdeförändringar. Avvikelse från värdering till verkligt värde kan göras endast när det inte är möjligt att på ett tillförlitligt sätt fastställa det verkliga värdet. I IFRS-standarderna definieras begreppet verkligt värde som det belopp till vilket en tillgång skulle kunna överlåtas mellan kunniga parter som är oberoende av varandra och som har intresse av att transaktionen genomförs. Principen när man värderar investeringar till verkligt värde är att i första hand utgå från det marknadspris som man på en aktiv marknad får av oberoende parter och som parterna är beredda att handla för. I avsaknad av ett sådant pris kan det verkliga värdet i andra hand definieras utifrån andra motsvarande tillgångar eller marknadsfaktorer, exempelvis ränta. När sådana inte finns att tillgå måste värderingen till verkligt värde ske enligt allmänt accepterade värderingsmodeller, om det verkliga värdet på så sätt kan fastställas tillförlitligt. Om det verkliga värdet inte går att fastställa på ett tillförlitligt sätt ska tillgångarna värderas efter anskaffningsvärdet.

I Finland bedriver auktoriserade fastighetsvärderare verksamhet enligt vedertagna principer. Föreningen Auktorisoidut Kiinteistöarvioijat ry (Aka ry) har som syfte att främja de auktoriserade fastighetsvärderarnas yrkesskicklighet, kännedomen om deras verksamhet, uppskattningen av deras kompetens och bevakningen av deras intressen samt att för sin del främja utvecklingen av det system för auktorisering av fastighetsvärderingen som upprätthålls av Centralhandelskammaren. Åren 1995—96 skapades i Finland ett system för auktorisering av fastighetsvärderare. Avsikten med auktoriseringssystemet är att förbättra kvaliteten på värderingsverksamheten, fastighetsvärderarnas kompetens och fastig-

hetsvärderingarnas trovärdighet samt att stärka kundernas förtroende för Aka-värderingarna. Medlemskap i Aka ry kan beviljas fysiska personer som är införda i Centralhandelskammarens register över auktoriserade fastighetsvärderare och som förbinder sig att iaktta bestämmelserna om god fastighetsvärderingssed.

Allmänna rekommendationer styr i praktiken god fastighetsvärderingssed, som en nämnd eller en domstol vid behov tolkar. Dessutom är det möjligt att i anvisningarna om god fastighetsvärderingssed beakta vedertagna procedurer som tillämpas i näringslivet. Fastighetsvärderingen regleras huvudsakligen utifrån rekommendationer av den globalt verksamma IVSC-kommittén (*International Valuation Standards Committee*) som godkänt IVS-standarderna (*International Valuation Standards*) och som även behandlar procedurerna. Det är viktigt att rekommendationer med grund i europeiska och internationella standarder översätts med tanke på sådana lekmannavärderare som saknar all auktorisering. De internationella IVS-standarderna har översatts från engelska till finska till de delar som ansetts vara viktigast. Översättningen har dessutom kompletterats och uppdaterats. IASB-kommittén (*International Accounting Standards Board Committee*) som har godkänt de internationella redovisningsstandarderna, stöder sig också på IVSC-kommitténs rekommendationer för fastighetsvärdering. I Europa tillämpas dessutom andra normer för fastighetsvärdering, sådana som meddelats av bl.a. TEGoVA (*The European Group of Valuers´ Associations*) samt av RICS (*Royal Institution of Chartered Surveyors*) som grundades 1868 och har 136 000 medlemmar i 120 länder. Värderingen och procedurerna är således inte enhetliga ens i Europa. TEGoVA är takorganisation för värderingsföreningarna i Europa, omfattande 39 branschorganisationer i 24 länder, dock ingen från Finland eller Sverige. Till medlemsorganisationerna hör konsultbyråer inom specialbranscher, storföretag inom den privata sektorn samt ministerier för lokal- och statsförvaltningen. TEGoVA:s huvudsakliga syfte är att skapa och sprida harmoniserade värderingsstandarder som kan utnyttjas vid utbildningen och auktoriseringen samt främja ett system för förvaltning och styrning liksom även fastighetsvärderarnas etik.

De börsnoterade bolag som i Finland bedriver fastighetsinvesteringsverksamhet följer utan undantag de rekommendationer som den europeiska intresseorganisationen för fastighetsinvesteringsbolag (*EPRA*) har upprättat i fråga om rapporteringspraxis (*EPRA BPR*). Den rekommenderade nyckeltals- och ansvarsrapporteringen kompletterar rapporteringsskyldigheten enligt *IFRS*-redovisningsstandarden. Den rekommenderade rapporteringen är inte en förutsättning för EPRA-medlemskap men har på yrkande av investerarna blivit rådande praxis inom branschen.

Dessutom har de internationella principerna och rekommendationerna kunnat preciseras enligt principen ”följ eller förklara”, vilket innebär att marknadsparterna är skyldiga att offentliggöra vilka bedömnings- och värderingsmetoder de använder. Principen ”följ eller förklara” kommer från praxisen att investerarna, media, analytikerna och övriga aktörer i näringslivet följer marknadsinformationen och ser till att principerna och rekommendationerna iakttas. Detta innebär att marknadsparterna antingen ser sig tvungna att följa principerna och rekommendationerna eller annars utförligt måste förklara varför de inte följer dem. Att rekommendationerna följs kan anses stödja *best practices*. Direktivet förutsätter dessutom att myndighetsövervakningen effektiviseras.

2.2 Den internationella utvecklingen samt lagstiftningen inom och utanför Europeiska unionen

2.2.1 Utveckling av den internationella regleringen

EU-ländernas under flera år fortsatt gynnsamma ekonomiska utveckling övergick i slutet av 2008 i en global recession. Krisen som fick sin början på den amerikanska bostadslånemarknaden spred sig snabbt till banksektorn och kulminerade i investeringsbanken Lehman Brothers konkurs i september 2008. I och med att finansmarknaden lamslogs spred sig krisen också till andra ekonomiska sektorer och orsakade år 2009 en

allvarlig global recession. Staterna vidtog år 2009 omfattande stimulansåtgärder för att motverka recessionens konsekvenser men rätt så snart ledde problemen med underskott och skuldsättning till att den ekonomiska och finansiella krisen blev en statlig skuldkris.

Samtidigt började det komma fram att de ekonomiska framgångarna i alla EU-länder inte hade byggt på en hållbar grund utan på skuldsättning som möjliggjorde låga räntor och en kreditmarknad som beviljat nästan gränslös finansiering. Euroområdets fattigaste länder hade fått möjligheten att förbättra sin medborgares levnadsstandard och knappa in på de övriga medlemsstaternas försprång genom upplåning. Inom euroområdet steg lönerna mer än genomsnittet, vilket i förening med en slapp finanspolitik slutligen ledde till att de fattigaste länderna inom euroområdet fick växande strukturella problem samtidigt som deras konkurrenskraft försvagades och underskotten i bytesbalanserna ökade. Recessionen i förening med den ekonomiska stimulanspolitiken, staternas minskade inkomster och försämrade tillväxtutsikter samt finansinstitutens växande problem i flera länder ledde till att investerarna omprövade riskerna med EU-lån.

De första europeiska staterna som fick problem på grund av strukturella svagheter i sina ekonomier var Island och Lettland. Grekland, Irland och Portugal hade 2010 på grund av bristande förtroende på marknaden och stigande räntor försatt sig i en situation där de var tvungna att be andra EU-stater och Internationella valutafonden (IMF) om finansiellt stöd. Då skuldkrisen sommaren 2011 spred sig också till Italien och Spanien var hela euroområdets framtid hotad. De åtgärder som därefter vidtogs inom eurogruppen för att finansiera krisländerna och stabilisera deras ekonomier har, i förening med Europeiska centralbankens (ECB) penningpolitik lugnat ner situationen på obligationslånemarknaden. Ovissheten om den ekonomiska utvecklingen inom euroområdet upprätthåller dock fortfarande osäkerheten på marknaden. Av den anledningen har flera obligationsinvesterare trots de åtgärder som vidtagits flyttat över sina investeringar till sådana staters obligationer som de bedömer vara mindre riskabla.

Finanskrisen har också lett till ett effektivare globalt samarbete och resolutioner som syftar till reglering av finansmarknaden. Vid toppmötet i London i april 2009 kom G20-ledarna överens om att hedgefonder eller deras förvaltare bör registreras och åläggas att regelbundet rapportera till tillsyns- och regleringsmyndigheterna. I juni 2010 bekräftade G20-ledarna i Toronto sitt åtagande och lovade också att påskynda genomförandet av kraftfulla åtgärder för att förbättra transparens och regeltillsyn av hedgefonder på ett internationellt konsekvent och icke-diskriminerande sätt. I september 2010 kom Europeiska rådet i Bryssel överens om att EU bl.a. måste vidta åtgärder för fördjupat regleringssamarbete med viktigare handelspartner. Redan tidigare hade Tyskland under sitt ordförandeskap i G7-gruppen försökt utsträcka det internationella samarbetet inom regelgivning till hedgefonderna.

Den internationella sammanslutningen av börsinspektioner (*International Organization of Securities Commissions*, IOSCO) godkände i juni 2009 principer för stödjande av G20-gruppens mål och reglering (*Hedge Fund Oversight, Final Report*). IOSCO är en ledande internationell aktör (*policy forum*) inom området för reglering och tillsyn av värdepappersmarknaden. IOSCO:s medlemmar är behöriga myndigheter som övervakar värdepappersmarknaden i över hundra stater och deras behörighet omfattar 95 % av den globala värdepappersmarknaden. IOSCO är en av medlemsorganisationerna i Finansiella stabilitetsrådet (*Financial Stability Board, FSB*) som verkar i anslutning till Baselkommittén för banktillsyn och dess syfte och uppgift är att skydda investerare, säkerställa att marknaden fungerar rättvist, effektivt och transparent samt att minska systemriskerna. Utifrån dessa mål har IOSCO upprättat 38 principer för reglering av värdepappersmarknaden. Principerna har sammanställts och publicerats av IOSCO i juni 2010 (*Objectives and Principles of Securities Regulation*). I publikationen togs in ytterligare åtta nya principer som baserades på erfarenheterna av finanskrisen. Principerna kompletterar de anvisningar som IOSCO i september 2011 publicerade om tolkningen och innebörden av principerna (*Methodology for Assessing Im-*

plementation of the IOSCO Objectives and Principles of Securities Regulation). Till IOSCO:s principer för fondverksamhet fogades år 2010 en femte princip om hedgefonder. Enligt principen ska övervakarna kontrollera att hedgefonderna och/eller deras förvaltningsbolag eller rådgivare står under vederbörlig tillsyn. Medlemsstaterna ska för fondaktörerna upprätta regler som förpliktar dem att ansöka om auktorisation eller registrering samt också i övrigt ställa aktörerna under reglering och tillsyn. Enligt principen ska tillsynen på basis av riskbaserad utvärdering inriktas på centrala aktörer eller på högriskaktörer.

Sensommaren 2011 började ovissheten om bankernas innehav av obligationer i kris- och riskländerna och de samtidigt försämrade utsikterna för euroområdet skada bankernas ömsesidiga förtroende och inverka negativt på lånemarknaden mellan bankerna. Också misstankarna om att bankernas kundkrediter var förenade med risker ökade. I stället för att låna till andra banker valde bankerna att göra nästan räntefria overnight-placeringar i centralbanken. Marknaden för obligationer utan kreditförsäkring avstannade i praktiken och det var nästan omöjligt för bankerna att via sådana förvärva den finansiering de behövde till sådana villkor som de önskade. Till följd av problemen med medelsanskaffningen växte risken för kreditåtstramning avsevärt.

Flera faktorer har bidragit till att skuldkrisen försvårats. De stater som nu är i svårigheter har inte kunnat anpassa sig till de krav som den gemensamma valutan ställer, utan de har stegvis förlorat sin konkurrenskraft. I brist på strukturella reformer har detta på sina håll medfört sega och stora underskott i bytesbalanserna. Den svaga konkurrenskraften har bromsat upp den ekonomiska tillväxten och ökningen av skatteinkomsterna och på så vis försämrat den offentliga ekonomin. Lättillgänglig finansiering och en låg räntenivå har i sin tur medfört alltför höga skuldnivåer.

Ett annat strukturellt problem med den gemensamma valutan som aktualiserats till följd av krisen gäller riskerna med statsobligationer och staternas insolvens. Hittills har statsobligationer ansetts vara riskfria som placeringsobjekt. Investerarna har traditionellt litat på att staterna klarar av sina åtaganden genom att utnyttja sin beskattningsrätt. Låg insolvensrisk och låga solvenskrav har varit de huvudsakliga orsakerna till att bl.a. bankerna har gjort stora investeringar i statsobligationer.

Trots att världshandeln och hushållen har återhämtat sig efter recessionen snabbare än väntat, finns det en risk för att återhämtningen kommer att bli tillfällig i Europa. Detta beror framför allt på att skuldkrisen i Europa sprider sig, vilket i sin tur leder till att staterna måste minska sina underskott och dämpa skuldsättningen. Då staterna begränsar sina utgifter och skärper beskattningen inverkar detta oundvikligen negativt på konsumtionen och därmed på den ekonomiska aktiviteten. Denna onda cirkel pressar upp räntorna och inverkar negativt på den ekonomiska utvecklingen samt på den övriga EU-staternas förmåga att stödja de svagaste staterna.

Som en följd av den internationella finanskrisen har det å andra sidan tydligt visat sig att risker som uppstår inom en sektor snabbt kan påverka hela det finansiella systemet. Detta får i värsta fall allvarliga konsekvenser för verksamheten och stabiliteten på finansmarknaden samt för hela samhällsekonomin. Även om det inte är AIF-förvaltarna som orsakat krisen som började år 2008, har de senaste händelserna utsatt sektorn för allvarliga påfrestningar. Genom finanskrisen har det visat sig att vissa AIF-förvaltare är förenade med mångahanda risker som direkt berör dem som investerar i AIF-fonder men också borgenärer och motparter. Riskerna äventyrar också de europeiska finansiella marknadernas stabilitet och integritet. Euroländernas skuldkris anses uppvisa drag som innebär att bl.a. AIF-förvaltare av hedgefonder som investerar i valutaderivat, genom aggressiva och spekulativa investeringsmetoder har kunnat öka påfrestningarna på krisstaterna, trots att de inte i sig har orsakat krisen och inte heller systemrisken. Hedgefonderna är betydande investerare också på Finlands aktiemarknad och de är aktiva framför allt när det gäller blankning av aktier. Blankning är typisk för hedgefondernas verksamhet både på aktie- och obligationsmarknaden och kan öka systemrisken på investeringsmarknaden

eller leda till större fluktuationer i aktiepriserna. Å andra sidan är blankning ett sätt att skydda sig mot kursfluktuationer på aktiemarknaden och på så sätt är det i vissa fall möjligt att minska pristrycket på aktiemarknaden. Genom blankning förbättras också likviditeten i finländska börsaktier.

Finanskrisen har påverkat den allmänna stämningen på de internationella finans- och kapitalmarknaderna i en negativ riktning. Detta får konsekvenser för företagens risktagningsbenägenhet och framtidsutsikter. Utvecklingen på kapitalmarknaden har avstannat och företagens möjligheter att få finansiering på marknaden har försämrats. I krisens spår har regleringen av marknaden ökat och blivit mera detaljerad. Regleringen har också utsträckts längre än enbart till de aktörer och myndigheter som anses ha inverkat på krisens förlopp. Exempelvis *private equity* -aktörer som ökar småföretags finansieringsmöjligheter i situationer då det annars skulle vara svårt att finansiering, har drabbats av regleringen utan att de uppenbart haft någon betydelse för finanskrisen. Den omständigheten att betydelsen av kapitalinvesteringar och fastighetsfonder betonas som investeringsobjekt har i kombination med en inom verksamhetsområdena tidvis förekommande aggressiv hävstång inneburit att det ställs krav på att utsträcka regleringen av verksamheten till hela Europa.

I industriländerna blir det allt vanligare med AIF-fonder. De tillgångar som de förvaltar har nästan genomgående gett god avkastning trots att avkastningen på de traditionella investeringsfonderna under de senaste åren minskat med flera procentenheter. Institutionella investerares och förmögna privatpersoners samt dessas förmögenhetsförvaltares strävan att sprida investeringarna och att skydda sig mot marknadsfluktuationer har redan länge skapat efterfrågan på alternativa investeringsprodukter. Den ökade efterfrågan har ökat antalet och utbudet av olika slags fastighets-, råvaru- och hedgefonder. På senaste tid har man kunnat märka också en ökning av intresset bland icke-professionella kunder och en motsvarande ökning av utbudet. I synnerhet på USA-marknaden strävar stora finansmarknadsaktörer ständigt efter att utveckla olika typer av alternativa investeringsprodukter för privatkundsmarknaden.

Beredningen av nationell lagstiftning på basis av AIFM-direktivet har försvårats framför allt på grund av fem omständigheter. För det första är Finland inte medlem i G20-gruppen, vars resolution ligger till grund för direktivet. Till G20-gruppen hör världens största utvecklade industriländer vilkas kapitalmarknader är större än Finlands och fungerar på andra sätt. För det andra har direktivet utarbetats i den nya internationella regleringens intensivaste skede, då det ansågs att finanskrisen i stor utsträckning berodde på missbruk och felaktiga åtgärder i vissa länder. Numera betraktas direktivet i stor utsträckning som en övergripande reglering också inom EU. För det tredje har kommissionens författningar och ESMA:s riktlinjer som ska komplettera direktivet försenats med flera månader. Sålunda har anpassningen av direktivet till nationell lagstiftning samt utarbetandet av heltäckande riktlinjer för myndigheternas verksamhet delvis skett på basis av bristfällig officiell information. För det fjärde innebär den omständigheten att direktivet är tolkningsbart ökade förutsättningar för regleringskonkurrens. Detta är relevant bl.a. med tanke på utvecklandet av Finlands nationella konkurrenskraft och för att regeringsprogrammets målsättningar ska uppnås. För det femte är det fråga om en för Finland ny reglering som inte har tolkats i praktiken. För tolkningen relevanta europeiska källor har funnits att tillgå endast en kort tid innan lagen föreslås träda i kraft. Också kommissionens tolkningsrekommendationer försenades hösten 2012 med flera veckor, i ett skede där olika medlemsstater fattade beslut som var viktiga med tanke på den nationella lagberedningen.

2.2.2 Allmänt om AIFM-direktivet

I västländerna har det på grund av den internationella finanskrisen varit nödvändigt att överväga lämpliga regleringsstrategier framför allt för att trygga stabiliteten på marknaden och investerarskyddet samt i vidsträckt bemärkelse också med tanke på de statsfinansiella villkoren. Typiska frågor som aktualiseras i detta sammanhang är bl.a. re-

gleringens rätta nivå (nationell eller internationell), karaktär (lagstiftning eller självreglering, *soft law*) samt totalrevideringen av regleringssystemen i förhållande till korrigering av enskilda problempunkter. Viktiga frågor när det gäller reglering av AIF-fonder är dessutom förpliktelsernas inriktning (fonden eller förvaltaren), rätt nivå på olika begränsande krav (kapitalkrav, finansiell hävstång som använts), operativa krav (förvaltning, värdering av tillgångar, finansiell hävstång), harmonisering av tillsynen och informationsutbyte mellan olika länders tillsynsmyndigheter.

Kommissionen har behandlat de alternativa regleringsmodeller som ligger till grund för direktivet i en konsekvensbedömning som publicerats i samband med direktivförslaget. I konsekvensbedömningen anförs risksynpunkter som motivering för att regleringen inriktas på AIF-förvaltare i stället för på övriga aktörer i samband med AIF-fonder eller inom branschen. Förvaltaren ansvarar för AIF-fondernas beslutsfattande och har sålunda de bästa förutsättningarna att upptäcka verksamhetsrelaterade risker och vid behov påverka risknivån samt rapportera om riskkoncentrationer till myndigheterna. Direktivet omfattar i princip alla andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet. Kommissionen motiverar den valda regleringsstrategin med att riskreglering som endast inriktas på vissa fondtyper bortser från motsvarande risker inom andra sektorer. En heltäckande reglering förväntas rikta uppmärksamheten mot en viss typ av verksamhet och riskhanteringen inom den, inte mot benämningen på eller formen för verksamheten. Direktivet som syftar till maximal harmonisering i hela Europa anses förbättra investerarskyddet, främja bedömningen av AIF-fondernas inverkan på marknaden och undanröja hinder för fondernas rörlighet. Regleringen kunde i stället för via direktivet ha skett också genom nationell lagstiftning, men kommissionen ansåg att detta skulle ha varit en alltför besvärlig, långsam och ineffektiv metod som hade utgjort en svag grund för det internationella samarbetet. Enligt kommissionens åsikt fanns det inga förutsättningar för något annat sådant multinationellt förfarande som diskuterats i G20-gruppen. På multinationell nivå finns det inga institutioner som kan genomföra regleringen eller övervaka att den iakttas. Kommissionen såg för sin del brister i fråga om självregleringens täckningsgrad, koordineringen mellan olika kodsystem samt tillförlitliga tillsyns- och verkställighetsmekanismer. Kommissionen motiverade över huvud taget regleringsbehovet framförallt med att makroriskbedömningen på EU-nivå förutsätter gränsöverskridande och heltäckande reglering.

AIFM-direktivet har antagits som en del av kommissionens program som syftar till att utsträcka regleringen och tillsynen till alla sådana finansmarknadsaktörer och -funktioner som är förenade med risker. Avsikten är att ersätta den nuvarande regleringsramen, som utgörs av nationella författningar inom området för finans- och bolagsrätt samt av allmänna gemenskapsrättsliga bestämmelser. Inom den nuvarande regleringsramen beaktas inte riskernas gränsöverskridande karaktär och inom den är det inte möjligt att på ett effektivt och heltäckande sätt ingripa i förekommande risker. För att förvaltare av AIF-fonder ska kunna kontrollera verkningarna av gränsöverskridande risker måste de ha samma skyldigheter i alla EU-stater.

Avsikten med direktivet är att skapa ett system för hantering av risker som hänför sig till makrotillsynen över finansmarknaden samt att trygga investerarskyddet. För att marknaden ska fungera på ett tillförlitligt sätt är det motiverat att uppställa minimikrav som ska iakttas av professionella finansmarknadsaktörer. Dessa krav måste emellertid uppställas med beaktande av olika typer av alternativa investeringsfonders särdrag, de faktiska behoven av skydd och tillsyn samt de bolagsrättsliga strukturer som i allmänhet används inom branschen. Enligt direktivets inledande stycke 3 är det för att skapa en övergripande gemensam ordning för tillsynen nödvändigt att upprätta ett ramverk som gör det möjligt att hantera risker med avseende på investerare, andra marknadsaktörer och marknader och samtidigt beakta hela skalan av investeringsstrategier och tekniker som AIF-förvaltarna använder.

Under finanskrisen har man särskilt beaktat de risker som sammanhänger med skuldfinansiering. Användning av skuldfinansiering

har samband med vissa AIF-fonders verksamhet. Direktivet förutsätter att förvaltarna av vissa AIF-fonder rapporterar den sammanlagda skuldfinansieringen i fråga om fonder som de förvaltar samt hur beloppet fördelar sig. Enligt direktivet är det också möjligt att under exceptionell förhållanden begränsa användningen av skuldfinansiering.

I EES-staterna innebär direktivet en avsevärd ökning av antalet regleringar på värdepappersmarknaden. I många EES-stater är betydande marknadsaktörer föremål för reglering, exempelvis hedgefonder, kapitalinvesterare och fastighetsfonder. Från olika EES-staters synpunkt betydande regleringsobjekt är Luxemburgs SIF (*Specialized Investment Fund*), Irlands *QIF* (*Qualifying Investor Fund*), Nederländernas FGR (*Fonds voor de Gemene Rekening*), Tysklands *Spezialfond*, samt Storbritanniens *Investment Trust, charity fund* och *NURS* (*Non-UCITS Retail Schemes*). Också betydande amerikanska fonder (*Bank Collective Trusts och US '40 Act funds*) som marknadsförs i EES-staterna omfattas av direktivets reglering.

Vilken betydelse direktivet får för marknadsaktörerna beror bl.a. på fondernas och förvaltarnas etableringsstater, i vilken juridisk form de bedriver sin verksamhet samt på deras marknadsföringsåtgärder i EES-staterna.

Till sitt materiella innehåll påminner AIFM-direktivet delvis om annan gällande eller kommande EU-lagstiftning. Bestämmelserna om förvaringsinstitut påminner om fondföretagsdirektivet. Bestämmelserna om AIF-fonders förvaltning, verksamhet och organisationer påminner i vissa avseenden om fondföretagsdirektivet och om Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG (MiFID-direktivet). Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA) utfärdade i juni 2012 riktlinjer om de krav som ställs på *compliance*-funktionen som avses i MiFID. I riktlinjerna behandlas bl.a. hur *compliance*-funktionen ska organiseras på ett sådant sätt att den fungerar effektivt och opartiskt. De krav som framgår av ESMA:s riktlinjer påminner om de krav som enligt direktivet ställs på ordnandet av riskhantering. Bestämmelserna om kapitalkrav och ersättningsförfaranden påminner för sin del om de bestämmelser som gäller kreditinstitut. Direktivet innehåller bestämmelser som innebär att AIF-förvaltare får marknadsföra AIF-fonder i alla EES-stater, efter att ha fått tillstånd att marknadsföra en fond i en EES-stat och genom att iaktta det anmälningsförfarande som föreskrivs i direktivet. Förfarandet påminner om fondföretagsdirektivets s.k. fondbolagspass. Också direktivets bestämmelser om förvaringsinstitut påminner om nuvarande och planerade bestämmelser i fondföretagsdirektivet.

Direktivförfarandet och det europeiska samarbetet

Direktivet är baserat på artikel 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) (tidigare artikel 47 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen).

Direktivet har antagits i samband med *Lamfalussy*-processen som gäller reglering av finansiella tjänster. Denna process har tidigare använts i samband med flera direktivprojekt. Bland dessa kan nämnas MiFID-direktivet, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruksdirektivet), Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (prospektdirektivet), samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (öppenhetsdirektivet).

I det första skedet av *Lamfalussy*-processen antas regleringen i enlighet med medbeslutandeförfarandet (*Level 1*). Direktivet fastställer de principer som är nödvändiga för att säkerställa att AIF-förvaltare ska omfattas av genomgående höga krav på information och officiell tillsyn inom EES. Samtidigt som det

första skedet genomförs nationellt ska kommissionen och ESMA i samarbete med EES-staterna upprätta reglering i form av en förordning som kompletterar direktivets genomförandeåtgärder, såsom tekniska lösningar, ordnande av tillsyn och andra detaljer (*Level 2*). Direktivet innehåller de bemyndiganden som behövs för beredning och genomförande av kompletterande reglering. Trots att tidpunkten då den kompletterande regleringen ska träda i kraft inte uttryckligen anges i direktivet har kommissionen uppställt som mål att den ska genomföras inom den tidsfrist som reserveras för den nationella implementeringen av direktivet. På processens tredje nivå (*Level 3*) vidtar de behöriga myndigheterna i samråd åtgärder för att koordinera genomförandet och tillämpningen av de nya bestämmelserna. På den fjärde nivån (*Level 4*) följer kommissionen upp hur EES-staterna genomför regleringen.

Till kommissionen har på nivå två överförts befogenheter att anta delegerade akter. Därmed avses i allmänhet författningar som ändrar eller kompletterar andra än centrala delar av grundförfattningar som genom medbeslutandeförfarandet antagits av Europaparlamentet och rådet. Ett bemyndigande som innebär delegering av befogenheter till kommissionen ska vara tillräckligt exakt och noga avgränsat. Till kommissionen ska inte delegeras befogenheter som avser centrala delar av författningar. I en grundförfattning ska föreskrivas bl.a. om grundläggande regler för EES-staternas och individernas rättigheter och skyldigheter samt om tillämpningsområdet. EU-domstolen har i målet C-355/10 tagit ställning till möjligheten att i väsentliga avseenden göra ändringar i grundläggande bestämmelser. Enligt punkterna 64—68 i domen ska de centrala reglerna gällande ett visst område fastställas i de grundläggande bestämmelserna och kan inte bli föremål för delegering. Bestämmelser vars antagande kräver sådana politiska ställningstaganden som omfattas av EU-lagstiftarens eget ansvar kan inte bli föremål för sådan delegering. Av detta följer att genomförandeåtgärder varken kan ändra väsentliga delar av grundbestämmelserna eller komplettera dessa genom nya väsentliga delar. Frågan om vilka delar inom ett område som ska anses väsentliga omfattas inte enbart av EU-lagstiftarens bedömning utan ska grundas på objektiva omständigheter som kan bli föremål för domstolsprövning. Det är då nödvändigt att beakta det berörda områdets kännetecknande och särskilda egenskaper. Befogenheter som gäller delegerade akter kan överföras endast för antagande av allmänt tillämpliga bindande bestämmelser. De får inte användas för andra ändamål, t.ex. för upprättande av icke bindande dokument som gäller åtgärder för genomförande av en bestämmelse. Vid delegering av befogenheter till kommissionen ska det förfarande iakttas som föreskrivs i FEUF, artikel 290. I den grundläggande rättsakten föreskrivs om förfarandet och villkoren för antagande av delegerade akter. För implementeringen kan uppställas endast sådana i FEUF, artikel 290 nämnda villkor som gäller Europaparlamentets och rådets tillsynsbefogenheter.

Trots att varken FEUF:s artikeltext eller motiveringsstycken uttryckligen ålägger medlemsstaterna att höra experter, har kommissionen tidigare förbundit sig till detta. Detta framgår av förklaring 39 som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, enligt vilken konferensen noterade kommissionens avsikt att i enlighet med sin etablerade praxis även i fortsättningen samråda med av medlemsstaterna utsedda experter vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter på området för finansiella tjänster.

Kommissionen har den 12 oktober 2012 i samband med genomförandet av direktivet ordnat ett möte för samråd och diskussion (*transposition workshop*) och bett medlemsstaternas experter inkomma med skriftliga frågor och kommentarer i anslutning till genomförandet. På basis av dem har det kunnat konstateras att direktivet inte är helt konsekvent i alla avseenden. Kommissionen har utöver samråd och diskussion gett medlemsstaterna råd om genomförande av direktivet. I dessa riktlinjer som inte är juridiskt bindande rekommenderar kommissionen att medlemsstaterna vid tolkningen av direktivet håller sig till dess ordalydelse eller rekommenderar att medlemsstaterna tolkas direktivet i enlighet med sin nationella rätt. I förslaget beaktas kommissionens s.k. *Q&A* där kom-

missionen den 25 mars 2013 skriftligen besvarar 67 frågor som medlemsstaternas ministerier ställde i samband med mötet för samråd och diskussion. I förslaget beaktas huvudsakligen kommissionens synpunkter, dock med undantag för de tolkningar som gällde tillämpning av bestämmelsen om genomförande av direktivets artikel 61.1, som i Finland ansågs strida mot grundlagen.

Kärnan i regleringen på den andra nivån utgörs av kommissionens delegerade förordning den 19 december 2012 (EU) nr 231/2013 om komplettering av rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn. Förordningen omfattar en stor del av den detaljerade reglering som kompletterar direktivet (E 14/2013 rd). Kommissionen har utfärdat två genomförandeförordningar (*implementing regulation*) som är relativt snäva. Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 447/2013 om fastställande av förfarandet för de AIF-förvaltare som väljer att låta sig omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU har samband med förfarandet varmed registreringsskyldiga AIF-förvaltare kan ansöka om att bli behandlade enligt direktivet (artikel 3.5). I ingressens punkt 2 konstateras att det inte finns några särskilda skäl för ansökan att låta sig omfattas som skulle motivera användning av ett annat förfarande än det som gäller för AIF-förvaltare. Följaktligen bör de AIF-förvaltare som väljer att låta sig omfattas av direktivet iaktta samma förfarande som det som föreskrivs för AIF-förvaltare som ska ansöka om auktorisation. Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 448/2013 om införande av ett förfarande för att fastställa referensmedlemsstaten för en icke EU-baserad AIF-förvaltare i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU har utfärdats med stöd av direktivets artikel 37.14. I ingressen konstateras att förfarandet för fastställande av referensmedlemsstat skiljer sig från förfarandet för ansökan om pass enligt direktivet. Genomförandeförordningarna är till alla delar förpliktande och ska som sådana tillämpas i samtliga EES-stater.

Kommissionen sände den 2 december 2010 till ESMA:s föregångare, dvs. Europeiska värdepapperstillsynskommittén (*CESR*), en begäran om tekniskt bistånd i det andra skedet av verkställighetsåtgärderna. ESMA har kontaktat finansbranschens aktörer och ordnat offentliga konsultationer samt fått en hel del respons. Utöver skriftliga konsultationer har ESMA ordnat tre öppna samråd och arbetsmöten (*targeted workshop*). ESMA svarade på kommissionens begäran om bistånd genom att sända en teknisk rekommendation (*technical advice*) den 15 november 2011. Också kommissionen ordnade samråd och diskussioner med aktörer inom finansbranschen samt med olika staters representanter. Utöver EU-stater hördes stater där finanscentra etablerat sig, t.ex. Kanalöarna, stater i Karibien samt USA samt Schweiz. Kommissionen har också gjort en konsekvensbedömning (*impact assessment*) av eventuella åtgärder för genomförande av direktivet.

ESMA har en viktig uppgift vid beredning av författningar på den tredje nivån. ESMA publicerade den 19 december 2012 ett direktivutkast till en kompletterande teknisk regleringsstandard för att fastställa de olika typerna av AIF-förvaltare (ESMA/2012/844, E 14/2013 rd) i enlighet med direktivets artikel 4.4. I enlighet med ESMA-förordningens artiklar 10—14 ska kommissionen anta tekniska regleringsstandarder som upprättas av ESMA.

ESMA:s riktlinjer om ersättningspolicy (ESMA/2013/201) publicerades den 11 februari 2013. ESMA publicerade den 19 december 2012 ett utkast till riktlinjer kring grundläggande principer i AIFMD (ESMA/2012/845, E 14/2013 rd). ESMA:s konsultation (ESMA/2013/600) som är baserade på utkastet publicerades den 24 maj 2013 och de slutliga riktlinjerna (ESMA/2013/611) den 13 augusti 2013. ESMA publicerade ett utkast till kompletterande riktlinjer om rapportering (ESMA/2013/592 och ESMA/2013/599) den 24 maj 2013.

ESMA inledde 2012 förhandlingar om *Memorandum of Understanding* -protokoll mellan myndigheter från andra än EES-stater om uppfyllelse av direktivets förpliktelser i fråga om samarbete mellan myndigheter (MOU). De MOU som ESMA förhandlat fram kompletterar värdepappersmarknads-

myndigheternas skyldigheter att utbyta information och samarbeta. Varje EES-stats behöriga tillsynsmyndighet kan för sin del ansluta sig till färdigt förhandlade bilaterala avtal. ESMA:s förhandlingar innefattar dock inte alla regleringsförutsättningar. Exempelvis skatteavtal ska skötas nationellt. MOU ändrar inte heller de villkor som olika staters tillsynsmyndigheter redan förbundit sig till i IOSCO:s globala protokoll om samarbete och informationsutbyte mellan myndigheter. I ett multilateralt avtal om informationsutbyte och samarbete har det avtalats om tillsyn över värdepappersmarknaden och om samarbete för förebyggande och utredning av missbruk på värdepappersmarknaden, om formerna och förfarandena för samarbete och informationsutbyte samt om utnyttjande av information och om informationens konfidentialitet. Finansinspektionen anslöt sig till avtalet år 2007.

Delegering till kommissionen

Bestämmelserna om delegerande akter påverkar den tidigare struktur som tillämpades på regleringen av finansmarknaden. Innan Lissabonfördraget trädde i kraft den 1 december 2009 utgjorde regleringen av de nationella tillsynsmyndigheterna och det europeiska samarbetet, dvs. den icke-bindande regleringen på den s.k. tredje nivån, ett centralt element i harmoniseringen av EU-regleringen. I fortsättningen kommer de europeiska tillsynsmyndigheterna i allt större utsträckning att spela en central roll vid utarbetandet av rättsakter. Kommissionen kommer enligt sin förklaring att fortsätta samråda med experter som utsetts av medlemsstaterna enligt vedertagen praxis, i samband med utarbetandet av sådana rättsakter om finansiella tjänster som ska antas efter delegering av befogenheter.

2.2.3 AFIM-direktivets huvudsakliga innehåll

Genom direktivet införs enhetliga krav som ska tillämpas på organisationen som förvaltar AIF-fonder. Avsikten med direktivet är att skapa en mindre marknad för förvaltare av alternativa investeringsfonder samt att det ska föreskrivas om enhetliga och snäva ramar för reglering och övervakning av alla inom EES verksamma AIF-förvaltare. Direktivet gäller sådana AIF-förvaltare som har sitt stadgeenliga säte i en annan EES-stat eller i ett tredjeland. Genom direktivet regleras däremot inte AIF-fonder i sig.

Direktivet tillämpas på enheter som förvaltar AIF-fonder såsom sin normala verksamhet. Som AIF-fonder ska enligt direktivet betraktas alla fonder som inte hör till tillämpningsområdet för fondföretagsdirektivet. Det är sålunda fråga om hedge-, kapital-, fastighets-, råvaru- och infrastrukturfonder samt om andra typer av fonder som i princip är institutionella. Med råvarufonder avses t.ex. ädelmetall-, skogs- och råvarufonder. Samfällda skogar som avses i lagen om samfällda skogar (109/2003) är inte råvarufonder i den bemärkelse som avses i direktivet.

Direktivet innehåller utöver allmänna bestämmelser också kapitel med bestämmelser om auktorisation av och verksamhetsvillkor för AIF-förvaltare samt om förvaltarnas rapporteringsskyldigheter till behöriga myndigheter och om deras skyldigheter vid förvaltning av vissa typer av AIF-fonder. Dessutom innehåller direktivet kapitel med bestämmelser om auktoriserade AIF-förvaltares rätt att marknadsföra och förvalta EES-baserade AIF-fonder inom EES, särskilda bestämmelser avseende tredjeländer, marknadsföring till icke-professionella investerare samt om behöriga myndigheter. Direktivet innehållet också övergångs- och slutbestämmelser.

Syftet med direktivet är att i fortsättningen kontrollera de risker som är förenade med AIF-förvaltares verksamhet som, om de faller ut, får negativa konsekvenser för finansmarknadens stabilitet, marknadsaktörerna och för fondinvesterarna. Syftet med direktivet är vidare att skapa förutsättningar för en effektiv marknadsföring av AIF-fonder genom att ersätta den tidigare splittrade regleringsramen.

AIFM-direktivets artiklar

Kapitel I Allmänna bestämmelser

I direktivet fastställs bestämmelser för auktorisation, löpande verksamhet och transpa-

rens när det gäller förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som förvaltar och/eller marknadsför alternativa investeringsfonder (AIF-fonder) i EES-stater (artikel 1).

Direktivet ska tillämpas på a) EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar en eller flera AIF-fonder, oberoende av om dessa AIF-fonder är EES-baserade AIF-fonder eller icke EES-baserade AIF-fonder, b) EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar en eller flera EES-baserade AIF-fonder och c) icke EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför en eller flera AIF-fonder i unionen, oberoende av om dessa AIF-fonder är EES-baserade AIF-fonder eller icke EES-baserade AIF-fonder. Med avseende på tillämpningen av direktivet saknar det betydelse om AIF-fonden är öppen eller sluten eller vilken rättslig struktur AIF-fonden har (artikel 2).

Direktivet ska emellertid inte tillämpas på vissa aktörer. Sådana aktörer är bl.a. holdingbolag som definieras i artikel 4, tjänstepensionsinstitut som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut IORP-direktivet, vissa överstatliga institutioner i de fall då dessa institutioner eller organisationer förvaltar AIF-fonder och i den mån dessa fonder agerar i allmänhetens intresse samt nationella centralbanker (artikel 2).

Direktivet ska inte heller tillämpas på AIF-förvaltare i den mån de förvaltar en eller flera AIF-fonder vars enda investerare är AIF-förvaltaren eller AIF-förvaltarens moderbolag eller dotterföretag eller andra dotterföretag till dessa moderföretag, under förutsättning att ingen av dessa investerare själv är en AIF-fond. På vissa AIF-förvaltare ska tillämpas endast de registrerings- och informationsskyldigheter som framgår av artikel 3. Beloppet av de tillgångar som förvaltas av en AIF-förvaltare har en central betydelse. De förvaltade tillgångarna ska, inklusive tillgångar som förvärvats med användning av finansiell hävstång, sammanlagt inte överstiga tröskelvärdet 100 miljoner euro eller tröskelvärdet 500 miljoner euro om AIF-fondportföljerna består av AIF-fonder utan finansiell hävstång och utan rätt till inlösen under en period på fem år från dagen för den första placeringen i respektive AIF-fond. AIF-förvaltarna ska bl.a. minst vara föremål för registrering hos de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater, vid registreringstillfället identifiera sig själva och lämna information om investeringsstrategierna samt regelbundet ge de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten information om de huvudsakliga instrument som de bedriver handel med och om viktiga exponeringar och de största koncentrationerna i fråga om de AIF-fonder som de förvaltar. EES-staterna kan också anta bestämmelser som är striktare än minimibestämmelserna i detta direktiv. De AIF-förvaltare som avses i direktivet ska inte åtnjuta några av de rättigheter som ges genom direktivet, såvida de inte väljer att låta sig omfattas av detta direktiv. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange bl.a. hur de tröskelvärden som avses i artikeln ska beräknas och ange registreringsskyldigheten och skyldigheten att tillhandahålla information för att ge möjlighet till effektiv övervakning av systemrisken (artikel 3).

Direktivets artikel 4 innehåller definitioner av de begrepp som används i direktivet. Begrepp som definieras är bl.a.

AIF-fond: företag för kollektiva investeringar som i) tar emot kapital från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare och som ii) inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet,

AIF-förvaltare: juridiska personer vars normala verksamhet består i förvaltning av en eller flera AIF-fonder,

behöriga myndigheter: de nationella myndigheter i EES-staterna som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över AIF-förvaltare,

etablerad: för i) AIF-förvaltare, ha sitt stadgeenliga säte i, ii) för AIF-fonder, vara auktoriserad eller registrerad i eller, när fonden varken är auktoriserad eller registrerad, ha sitt stadgeenliga säte i, iii) för förvaringsinstitut, ha sitt stadgeenliga säte eller en filial i, iv) för rättsliga representanter som är juridiska personer, ha sitt stadgeenliga säte eller

en filial i, v) för rättsliga representanter som är fysiska personer ha sin hemvist i,

EU-baserad AIF-fond: i) en AIF-fond som är auktoriserad eller registrerad i en EES-stat eller enligt tillämplig nationell lagstiftning eller ii) en AIF-fond som inte är auktoriserad eller registrerad i en medlemsstat men har sitt stadgeenliga säte och/eller sitt huvudkontor i en medlemsstat,

EU-baserad AIF-förvaltare: en AIF-förvaltare som har sitt stadgeenliga säte i en medlemsstat,

en AIF-fonds hemmedlemsstat: i) den EES-stat i vilken AIF-fonden är auktoriserad eller registrerad i enlighet med nationell lagstiftning eller, när det gäller flera auktorisationer eller registreringar, den EES-stat i vilken AIF-fonden först auktoriserades eller registrerades, eller ii) om AIF-fonden varken är auktoriserad eller registrerad i en medlemsstat, den EES-stat där AIF-fonden har sitt stadgeenliga säte och/eller huvudkontor,

en AIF-förvaltares hemmedlemsstat: den medlemsstat där AIF-förvaltaren har sitt stadgeenliga säte,

en AIF-förvaltares värdmedlemsstat: i) en EES-stat, annan än hemmedlemsstaten, där en EU-baserad AIF-förvaltare förvaltar EU-baserade AIF-fonder, ii) en EES-stat, annan än hemmedlemsstaten, där en EU-baserad AIF-förvaltare marknadsför andelar eller aktier i en EU-baserad AIF-fond, iii) en EES-stat, annan än hemmedlemsstaten, där en EES-baserad AIF-förvaltare marknadsför andelar eller aktier i en icke EES-baserad AIF-fond, iv) en EES-stat, annan än referensmedlemsstaten, där en icke EES-baserad AIF-förvaltare förvaltar EES-baserade AIF-fonder, v) en EES-stat, annan än referensmedlemsstaten, där en icke EES-baserad AIF-förvaltare marknadsför aktier eller andelar i en icke EES-baserad AIF-fond, eller vi) en EES-stat, annan än referensmedlemsstaten, där en icke EES-baserad AIF-förvaltare marknadsför aktier eller andelar i en icke EES-baserad AIF-fond,

finansiell hävstång: en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en AIF-fond som den förvaltar genom lån av kontanter eller värdepapper, eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt,

förvaltning av AIF-fonder: att utföra åtminstone investeringsförvaltningsfunktioner enligt punkt 1 i bilaga I till en eller flera AIF-fonder,

marknadsföring: direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en AIF-fond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare med hemvist eller stadgeenligt säte inom EES,

referensmedlemsstat: den EES-stat som fastställs i enlighet med artikel 37 bl.a. beroende på vilken stat som är förvaltarens eller fondernas hemmedlemsstat där merparten av tillgångarna förvaltas och där fonden ska marknadsföras,

icke EES-baserad AIF-fond: en AIF-fond som inte är en EES-baserad AIF-fond,

icke EES-baserad AIF-förvaltare: en AIF-förvaltare som inte är en EES-baserad AIF-förvaltare,

prime broker: kreditinstitut, reglerat värdepappersföretag eller annan enhet som är föremål för reglering och fortlöpande tillsyn, som erbjuder professionella investerare tjänster för att primärt finansiera eller utföra transaktioner med finansiella instrument som motpart, och som även kan tillhandahålla andra tjänster, t.ex. clearing och avveckling, depåtjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

professionell investerare: investerare som anses vara en professionell kund eller som, på begäran, kan behandlas som en professionell kund i den mening som avses i bilaga II till MiFID-direktivet,

icke-professionell investerare: en investerare som inte är en professionell investerare,

en icke EU-baserad AIF-förvaltares tillsynsmyndigheter: de nationella myndigheter i ett tredjeland som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över AIF-förvaltare.

Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange metoderna för användning av finansiell hävstång och hur den finansiella hävstången ska beräknas. ESMA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa typerna av AIF-förvaltare.

Direktivet innehållet bestämmelser om fastställande av AIF-förvaltare. Varje AIF-fond ska ha en enda AIF-förvaltare. AIF-förvaltaren ska vara en extern förvaltare, som utsetts till förvaltare av AIF-fonden eller för AIF-fondens räkning. Förvaltaren kan om AIF-fondens rättsliga form tillåter intern förvaltning och dess ledningsorgan väljer att inte utse en extern AIF-förvaltare också vara AIF-fonden själv, som då ska auktoriseras som AIF-förvaltare (artikel 5).

Kapitel II Auktorisation av AIF-förvaltare

Ingen AIF-förvaltare får förvalta AIF-fonder utan att ha auktoriserats i enlighet med direktivet, om inte något annat följer av undantagsvillkoren.

Enligt direktivet begränsas också AIF-förvaltares möjligheter att ägna sig åt annan verksamhet än förvaltning av AIF-fonder. I direktivets bilaga I nämns funktioner som en AIF-förvaltare minst ska utföra (portföljförvaltning och riskhantering) samt funktioner som förvaltaren dessutom kan utföra (administration, marknadsföring samt verksamhet med koppling till en AIF-fonds tillgångar) (artikel 6, bilaga I).

En extern AIF-förvaltare får med stöd av auktorisation som beviljats i enlighet med fondföretagsdirektivet bedriva också annan verksamhet. En extern AIF-förvaltare kan dessutom auktoriseras att tillhandahålla vissa sådana tjänster som avses i direktivet, exempelvis förvaltning av investeringsportföljer och tillhandahållande av sidotjänster, varvid på dessa tillämpas vissa av MiFID-direktivets artiklar som huvudsakligen gäller fondföretag. Sådana fondföretag som avses i MiFID-direktivet och kreditinstitut som auktoriserats enligt direktiv 2006/48/EG (kreditinstitutsdirektivet) ska inte behöva auktoriseras för att erbjuda investeringstjänster såsom individuell portföljdförvaltning avseende AIF-fonder. Värdepappersföretag får emellertid endast i enlighet med direktivet marknadsföra andelar eller aktier i AIF-fonder eller hos investerare inom EES (artikel 6, bilaga I).

AIF-förvaltare ska förse de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater med de uppgifter som krävs för att myndigheterna fortlöpande ska kunna övervaka att villkoren i direktivet är uppfyllda (artikel 6).

En AIF-förvaltare ska ansöka om auktorisation hos de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat. En AIF-förvaltare som ansöker om auktorisation ska till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat tillhandahålla information bl.a. om de personer som faktiskt leder AIF-förvaltarens verksamhet, om ägarna, om organisationsstrukturen samt om ersättningspolicy och ersättningspraxis i fråga om vissa anställda. Vidare ska AIF-förvaltaren lämna information om hur den avser att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet och om arrangemangen för att till tredje part delegera och vidaredelegera funktioner. Informationsskyldigheten gäller också de AIF-fonder som sökanden avser att förvalta. Information ska lämnas bl.a. om investeringsstrategier, AIF-förvaltarens policy vad avser användning av finansiell hävstång och riskprofiler samt andra uppgifter om de AIF-fonder som denne förvaltar, om etableringsstater och om arrangemangen för att utse förvaringsinstitut (artikel 7).

De behöriga myndigheterna ska en gång per kvartal informera ESMA om auktoriserade AIF-förvaltare och om de AIF-fonder som de förvaltar och/eller marknadsför. ESMA för ett register som ska vara tillgängligt i elektronisk form. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor får ESMA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för att överlämna uppgifter. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarderna (artikel 7).

De behöriga myndigheterna får inte bevilja auktorisation om de inte anser att vissa förutsättningar är uppfyllda. Förutsättningarna för att bevilja auktorisation är att a) myndigheterna har förvissat sig om att AIF-förvaltaren kommer att kunna uppfylla villkoren i detta direktiv, b) AIF-förvaltaren har tillräckligt startkapital och tillräcklig kapitalbas, c) de personer som i praktiken leder en AIF-förvaltares verksamhet har erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet, även i fråga om de investeringsstrategier som tillämpas av de AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltaren, d) de aktieägare eller medlemmar i AIF-förvaltaren som har kvalifice-

rade innehav är lämpliga med tanke på behovet att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av AIF-förvaltaren och e) AIF-förvaltaren har både sitt huvudkontor och sitt stadgeenliga säte i samma EES-stat. Auktorisationen ska gälla i alla EES-stater. Om sökanden har ett sådant samband med en annan EES-stat som nämns i direktivet ska också denna medlemsstats myndigheter höras innan auktorisation beviljas. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat ska vägra auktorisation om de i praktiken är förhindrade att på ett effektivt sätt utöva sina tillsynsfunktioner på grund av nära förbindelser mellan AIF-förvaltaren och andra fysiska eller juridiska personer eller på grund av lagar eller andra författningar i ett tredjeland. Räckvidden av auktorisationen får också begränsas, särskilt i fråga om investeringsstrategier. De sökande ska inom tre månader från det att en fullständig ansökan har lämnats in underrättas om huruvida auktorisation har beviljats eller inte. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får ESMA utarbeta förslag till tekniska standarder. Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarderna (artikel 8).

En AIF-förvaltare som är en internt förvaltad AIF-fond ska ha ett startkapital på minst 300 000 euro. När en AIF-förvaltare är utsedd till extern förvaltare för AIF-fonder ska den ha ett startkapital på minst 125 000 euro. Kravet på startkapital gäller AIF-förvaltare som förvaltar tillgångar till ett värde av högst 250 miljoner euro. Det kompletterande beloppet i kapitalbasen som en EES-stat kräver ska motsvara 0,02 % av det belopp med vilket värdet av AIF-förvaltarens portföljer överstiger 250 miljoner euro, men summan av det startkapital och de extra medel som krävs ska dock inte överstiga 10 miljoner euro. För att täcka potentiella risker i fråga om yrkesansvar ska AIF-förvaltare ha tillräckliga extra kapitalbasmedel eller en tillräcklig ansvarsförsäkring. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder som preciserar artikeln (artikel 9).

AIF-förvaltare ska underrätta de behöriga myndigheterna i sina medlemsstater om alla väsentliga förändringar av villkoren för beviljandet av den ursprungliga auktorisationen (artikel 10).

En auktorisation som beviljats en AIF-förvaltare får återkallas under vissa förutsättningar, bl.a. om auktorisationen inte utnyttjas, om auktorisationen har erhållits genom att lämna falska uppgifter, om villkoren för beviljandet av auktorisationen inte längre uppfylls, om AIF-förvaltaren allvarligt eller systematiskt har överträtt de bestämmelser som antagits enligt direktivet eller av orsaker som sammanhänger med nationell lagstiftning (artikel 11).

Kapitel III Verksamhetsvillkor för AIF-förvaltare

AIF-förvaltare ska i sin verksamhet iaktta vissa allmänna principer. Enligt principerna ska AIF-förvaltare alltid handla hederligt, med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg samt rättvist under utförandet av sin verksamhet. Vidare ska AIF-förvaltare alltid handla så att det bäst gagnar de AIF-fonder som de förvaltar eller dem som investerar i dessa samt marknadens integritet. Ingen investerare i en AIF-fond får ges förmånsbehandling, om inte uppgift om sådan förmånsbehandling lämnas i relevanta fondbestämmelser eller i bolagsordningen för AIF-fonden. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange de kriterier som de berörda behöriga myndigheterna ska tillämpa vid bedömningen av huruvida AIF-förvaltare fullgör sina skyldigheter (artikel 12).

AIF-förvaltare ska ha en ersättningspolicy och -praxis som är förenlig med och främjar en sund och effektiv riskhantering och som inte uppmuntrar till risktagande som strider mot riskprofiler, fondbestämmelser eller bolagsordningar för de AIF-foder som de förvaltar när det gäller sådana personalkategorier, inbegripet den verkställande ledningen, risktagande, kontrollfunktioner och alla anställda vars totala ersättning gör att de hamnar i samma ersättningsklass som den verkställande ledningen och risktagare. AIF-förvaltare ska fastställa ersättningspolicy och -praxis i enlighet med bilaga II. ESMA ska se till att det finns riktlinjer om saken (artikel 13, bilaga II).

Enligt direktivet ska AIF-förvaltare iaktta alla rimliga åtgärder för att identifiera intressekonflikter som uppstår under förvaltningen av AIF-fonder. I direktivet nämns ett antal referensgrupper bestående av AIF-fonder och AIF-förvaltare mellan vilka det är skäl att förebygga intressekonflikter. Det är skäl att undvika att intressekonflikter inverkar negativt på AIF-fondernas och investerarnas intressen. AIF-förvaltare ska upprätthålla och tillämpa effektiva organisatoriska och administrativa system så att alla rimliga mått och steg vidtas för att identifiera, förhindra, hantera och övervaka intressekonflikter i syfte att hindra dem från att påverka AIF-fondernas och dess investerares intressen negativt. AIF-förvaltare ska upprätta skiljelinjer mellan ansvarsområden och uppgifter som kan uppfattas som inbördes oförenliga eller som eventuellt kan ge upphov till systematiska intressekonflikter. Om det inte med rimlig säkerhet kan förhindras att investerarnas intressen skadas ska investerarna informeras om den allmänna arten av eller källorna till intressekonflikterna. AIF-förvaltaren ska visa vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg när den väljer och utser en prime broker med vilken avtal ska ingås. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange hur intressekonflikter ska hanteras (artikel 14).

Enligt direktivet ska AIF-förvaltare hålla riskhanteringsfunktionen funktionellt och hierarkiskt åtskild från de operativa enheterna, inbegripet från portföljsförvaltningsfunktionerna. Separationen ska ses över i enlighet med proportionalitetsprincipen, dock så att en oberoende riskhanteringsverksamhet möjliggörs och att riskhanteringsfunktionerna är genomgående effektiva. Riskhanteringssystemet ska kunna övervaka alla risker som är relevanta för varje AIF-fond. Investeringsstrategisystemet ska också ses över med lämpliga intervaller och vid behov anpassas. AIF-förvaltare ska minst tillämpa ett lämpligt, dokumenterat och regelbundet uppdaterat förfarande för vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg (*due diligence*) vid investeringar för AIF-fondens räkning i linje med dennas investeringsstrategi samt säkerställa att AIF-fondens riskprofil motsvarar den storlek och portföljstruktur samt de strategier och mål för investeringarna som fastställts för AIF-fonden i fondbestämmelser eller bolagsordning, prospekt och emissionsdokument (artikel 15).

AIF-förvaltare ska fastställa den högsta nivå av finansiell hävstång som de får använda för var och en av de AIF-fonder som de förvaltar samt i vilken utsträckning det finns förfoganderätt över säkerheter eller garantier kan lämnas. I detta sammanhang är det skäl att beakta flera omständigheter, exempelvis vilken kategori av AIF-fond det är fråga om, AIF-fondens investeringsstrategi, AIF-fondens källor för den finansiella hävstången, varje annan koppling eller relevant förhållande till andra institut inom finanstjänstesektorn som skulle kunna utgöra en systemrisk samt storlek, art och omfattning av AIF-förvaltarens verksamhet på de berörda marknaderna. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange vilka villkor som gäller för riskhanteringssystemen (artikel 15).

AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond som de förvaltar och som inte är en sluten AIF-fond utan finansiell hävstång använda sig av ett lämpligt system för likviditetshantering och inrätta förfaranden som gör det möjligt för dem att övervaka AIF-fondens likviditetsrisker och säkerställa att likviditetsprofilen hos AIF-fondens investeringar stämmer överens med dess underliggande skyldigheter. AIF-förvaltare ska regelbundet genomföra stresstester som gör det möjligt att bedöma och övervaka AIF-fondens likviditetsrisker. AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond som de förvaltar se till att investeringsstrategin, likviditetsprofilen och inlösenpolicyn är konsekventa. Kommissionen ska anta åtgärder för att närmare ange system och förfaranden för likviditetshantering (artikel 16).

Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange de krav som originatorn, det medverkande kreditinstitutet eller den ursprungliga långivaren ska uppfylla för att AIF-förvaltaren ska få investera i värdepapper eller andra finansiella instrument (artikel 17).

AIF-förvaltare ska alltid använda tillfredsställande och lämpliga mänskliga och tekniska resurser. Andra allmänna krav som ställs på verksamheten är också att AIF-förvaltaren

har sunda administrativa förfaranden och redovisningsrutiner, kontroll- och säkerhetsarrangemang för elektronisk databehandling och tillfredsställande interna kontrollmekanismer. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange de allmänna principerna för organiseringen av verksamheten (artikel 18).

AIF-förvaltare ska se till att lämpliga och konsekventa förfaranden fastställs så att en korrekt och oberoende värdering av AIF-fondens tillgångar kan genomföras. Reglerna för värderingen av tillgångarna och beräkningen av nettotillgångsvärdet ska fastställas antingen i lagstiftningen i det land där AIF-fonden har sitt stadgeenliga säte och/eller i AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning. Värderingsfunktionen ska utföras antingen av en extern värderare eller alternativt av AIF-förvaltaren själv, under förutsättning att värderingsfunktionen är funktionellt oberoende av portföljförvaltningen. Ett förvaringsinstitut får utses till extern värderare endast under vissa förutsättningar, dvs. då värderingsfunktionen funktionellt och hierarkiskt hålls åtskild från förvaringsinstitutsfunktionerna. I direktivet föreskrivs vidare om förhållandet mellan AIF-förvaltaren och en extern värderare. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange kriterier för värderingen och externa värderare (artikel 19).

AIF-förvaltare kan under vissa förutsättningar delegera uppgifter till tredje parter. För en sådan delegering måste bl.a. föreligga objektiva grunder, dvs. delegeringen får inte hindra en effektiv tillsyn över AIF-förvaltaren. De behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten ska underrättas innan delegeringsarrangemangen genomförs. Delegeringen innebär inte att den ursprungliga AIF-förvaltaren befrias från ansvar gentemot fonden och dess investerare. Den tredje parten får under vissa förutsättningar vidaredelegera någon av de funktioner som delegerats till den till en annan part. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange villkoren för delegering (artikel 20).

AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond som de förvaltar se till att ett enda förvaringsinstitut utses i enlighet med direktivet. När ett förvaringsinstitut utses ska detta dokumenteras i ett skriftligt avtal. Förvaringsinstitutet ska vara antingen ett kreditinstitut som uppfyller vissa villkor, ett värdepappersföretag eller andra kategorier av institut som en EES-stat bestämt. Förvaringsinstitutet ska, när det är fråga om EES-baserade AIF-fonder, vara etablerat i AIF-fondens hemmedlemsstat eller, när det är fråga om EES-baserade AIF-fonder, i AIF-fondens hemmedlemsstat eller, när det är fråga om icke EES-baserade AIF-fonder, i det tredjeland där AIF-fonden är etablerad, eller i hemmedlemsstaten eller referensmedlemsstaten för den AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonden. Förvaringsinstitutet ska i allmänhet se till att AIF-fondens penningflöden övervakas korrekt (artikel 21).

AIF-fondens tillgångar ska anförtros förvaringsinstitutet för förvaring på det sätt som föreskrivs i direktivet. I fråga om finansiella instrument innebär detta antingen registrering på ett konto för finansiella instrument som öppnats hos förvaringsinstitutet eller förvaring av fysiska finansiella instrument. I fråga om andra tillgångar innebär detta kontroll av ägandet och ett register över tillgångarna. En sådan bedömning av äganderätten ska baseras på fondens eller förvaltarens uppgifter eller handlingar och på externa bevis, om sådana finns (artikel 21.8).

Förvaringsinstitutet ska också se till att försäljning, emission, återköp, inlösen och makulering av andelar eller aktier i AIF-fonder genomförs i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och AIF-fondens fondbestämmelser eller bolagsordning (artikel 21.9).

Förvaringsinstitutet ska utföra sina respektive uppgifter hederligt, rättvist, professionellt, oberoende och i AIF-fondens och investerarnas intresse. Förvaringsinstitutet får inte utföra sin verksamhet på ett sätt som kan skapa intressekonflikter och inte utan förhandsgodkännande förfoga över fondens tillgångar (artikel 21.10).

Förvaringsinstitutet får endast i begränsad utsträckning delegera funktioner till tredje part. Funktionerna ska gälla endast förvaring av tillgångar och också då ska de förutsättningar som nämns i direktivet vara uppfyllda. Tillgångar får förvaras genom en tredje parts försorg t.ex. om lagstiftningen i ett tredjeland

kräver att vissa finansiella instrument depåförvaras av en lokal enhet (artikel 21.11).

Förvaringsinstitutet är ansvarigt gentemot AIF-fonden eller AIF-fondens investerare, om förvaringsinstitutet har förlorat finansiella instrument som depåförvarats. Vid sådan förlust av ett finansiellt instrument som depåförvaras ska förvaringsinstitutet utan onödigt dröjsmål återlämna ett finansiellt instrument av identisk typ eller motsvarande belopp till AIF-fonden eller till den AIF-förvaltare som agerar för AIF-fondens räkning. Förvaringsinstitutet ska inte hållas ansvarigt om det kan bevisa att förlusten är följden av ett yttre händelse utanför dess rimliga kontroll och vars konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla rimliga ansträngningar att göra så. Förvaringsinstitutet ska gentemot AIF-fonden eller dess investerare vara ansvarigt för övriga förluster som dessa åsamkas till följd av att förvaringsinstitutet uppsåtligen eller till följd av oaktsamhet har brustit i fullgörandet av sina skyldigheter enligt direktivet. En eventuell delegering ska inte påverka förvaringsinstitutets ansvar utom i det fall att man på förhand har berett sig på ansvarsfrihet med sådana arrangemang och avtal som avses i direktivet. Ansvaret gentemot AIF-fondens investerare kan åberopas antingen direkt eller indirekt via AIF-förvaltaren (artikel 21.12—15).

Förvaringsinstitutet ska på begäran ge sina behöriga myndigheter all information som det fått vid utförandet av sina uppgifter och som AIF-fondens och AIF-förvaltarens behöriga myndigheter kan behöva (artikel 21.16).

Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange villkoren för förvaringsinstituts funktioner (artikel 21.17).

Kapitel IV Transparenskrav

I direktivet föreskrivs om AIF-förvaltares skyldighet tillhandahålla en årsredovisning för varje räkenskapsår senast sex månader efter räkenskapsårets utgång. Årsredovisningen ska minst innehålla bl.a. en balansräkning, en resultaträkning och en verksamhetsberättelse samt det sammanlagda ersättningsbeloppet som AIF-förvaltaren betalar till sin personal. Uppgifterna om räkenskaperna i årsredovisningen ska sammanställas i enlighet med redovisningsstandarderna i AIF-fondens hemmedlemsstat eller i enlighet med redovisningsstandarderna i det tredjeland där AIF-fonden är etablerad och uppgifterna om räkenskaperna i årsredovisningen ska granskas. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange årsredovisningens innehåll och format (artikel 22).

I direktivet föreskrivs om den information som regelbundet ska göras tillgänglig för investerarna i en AIF-fond. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att ange informationskraven (artikel 23).

I direktivet föreskrivs om AIF-förvaltares skyldighet att regelbundet rapportera till de behöriga myndigheterna i sina hemmedlemsstater. Informationsskyldigheten gäller de huvudsakliga instrument som de handlar med, de marknader där de är medlemmar eller bedriver aktiv handel, de huvudsakliga exponeringarna och de största koncentrationerna. I direktivet föreskrivs särskilt om information som gäller fondens riskprofil. Informationen avser bl.a. procentuell andel av AIF-fondens tillgångar för vilka särskilda ordningar gäller på grund av deras illikvida natur, AIF-fondens aktuella riskprofil samt resultaten av stresstester. Förvaltare som förvaltar fonder som i betydande grad använder finansiell hävstång ska göra information om den samlade nivån på den finansiella hävstången tillgänglig för de behöriga myndigheterna. Om det är nödvändigt för att effektivt övervaka systemrisken får hemmedlemsstatens behöriga myndigheter också på eget initiativ begära in information. ESMA får under exceptionella omständigheter begära att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter inför ytterligare rapporteringskrav. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för att närmare ange villkoren för rapporterings- och informationsskyldigheten (artikel 24).

Kapitel V AIF-förvaltare som förvaltar särskilda slag av AIF-fonder

I direktivets kapitel V föreskrivs framför allt om AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder med finansiell hävstång (avsnitt 1)

samt om AIF-fonder som bedriver kapitalinvesteringsverksamhet (avsnitt 2).

Enligt direktivet ska de behöriga myndigheterna använda den information som ska samlas in enligt artikel 24 för att fastställa i vilken omfattning användningen av finansiell hävstång bidrar till att bygga upp risker för det finansiella systemets funktion eller för störningar på marknaderna eller för ekonomiskt långsiktiga tillväxt (artikel 25).

AIF-förvaltaren ska visa att de gränser för finansiell hävstång som den fastställt för varje AIF-fond som den förvaltar är rimliga och att den vid varje tidpunkt respekterar dessa gränser. De behöriga myndigheterna ska handla på det sätt som föreskrivs i artikel 50 om samarbete med övriga EES-staters myndigheter samt med ESMA för riskhanteringen. De behöriga myndigheterna ska bedöma de risker som användningen av finansiell hävstång kan medföra samt vid behov införa begränsningar av den nivå av finansiell hävstång som AIF-förvaltaren har rätt att använda för att begränsa bidraget från användningen av finansiell hävstång till uppbyggnad av systemrisker i det finansiella systemet eller risker för störningar på marknaderna. En förutsättning för begränsning av finansiell hävstång är att ESMA, Europeiska systemrisknämnden och den berörda AIF-fondens behöriga myndigheter underrättas på förhand. ESMA har en stödjande och samordnande roll och ska ge råd om de åtgärder som föreslås eller har vidtagits av de behöriga myndigheterna. ESMA kan också ta initiativ till begränsande åtgärder genom att ge den behöriga myndigheten råd. En behörig myndighet kan också föreslå åtgärder i strid med ESMA:s råd. Myndigheten ska då ange sina skäl och ESMA får då offentliggöra att den behöriga myndigheten inte följer eller avser att följa dess råd. ESMA får också, från fall till fall, besluta att offentliggöra de skäl som den behöriga myndigheten anför för att inte följa dess råd. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder som preciserar artikeln (artikel 25).

I direktivet föreskrivs om AIF-förvaltares skyldigheter i onoterade företagare och hos emittenter då en AIF-fond förvärvar kontroll över onoterade företag och emittenter antingen enskilt eller tillsammans på grund av ett avtal som syftar till att förvärva kontroll. Tillämpningsområdet för sådan riskkapitalverksamhet som utlöser dessa tilläggsförpliktelser definieras separat. Kontroll betyder mer än 50 % av rösträtterna i företagen (artikel 26).

I direktivet föreskrivs om en särskild anmälningsskyldighet, påminnande om flaggningsskyldighet, som gäller för AIF-förvaltare. Skyldigheten aktualiseras när andelen rösträtter i ett onoterat företag som innehas av fonden når, överskrider eller underskrider tröskelvärdena 10 %, 20 %, 30 %, 50 % eller 75 %. AIF-förvaltaren ska då underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om saken. Efter att en fond förvärvat kontroll över ett företag ska den dessutom underrätta det onoterade företaget samt de aktieägare vilkas identiteter och adresser AIF-förvaltaren har tillgång till eller kan få tillgång till. Anmälan ska då också innehålla kompletterande upplysningar om rösträtternas fördelning efter transaktionen och om de förhållanden under vilka kontroll förvärvades samt datum då kontroll förvärvades. I underrättelsen till det onoterade företaget ska företagets styrelse ombes informera arbetstagarrepresentanterna om förvärvet av kontroll. De nämnda underrättelserna ska ske snarast möjligt, dock senast inom tio arbetsdagar (artikel 27).

I direktivet föreskrivs om den informationsskyldighet som gäller för en AIF-förvaltare då den förvaltade AIF-fonden förvärvar kontroll över ett onoterat företag eller en emittent. Informationen ska göras tillgänglig för det berörda företaget och dess aktieägare vilkas identiteter och adresser AIF-förvaltaren har tillgång till eller kan få tillgång till och för de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat. AIF-förvaltaren ska tillhandahålla information om de AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som har förvärvat kontroll, den policy som tillämpas för att förebygga och hantera intressekonflikter, särskilt mellan AIF-förvaltaren, AIF-fonden och företaget, inbegripet uppgifter om de särskilda skyddsmekanismer som inrättats för att se till att alla avtal mellan AIF-förvaltaren och/eller AIF-fonden och företaget ingås enligt normala marknadsmässiga villkor. I sin underrättelse

till företaget ska AIF-förvaltaren begära att företagets styrelse på motsvarande sätt informerar arbetstagarrepresentanterna. AIF-förvaltaren ska informera om sina avsikter i fråga om det onoterade företagets framtida verksamhet och förväntade effekter på sysselsättningen, inbegripet väsentliga förändringar i anställningsvillkoren, varvid denna information ska lämnas till det onoterade företaget och det onoterade företagets aktieägare vilkas identiteter och adresser AIF-förvaltaren har tillgång till eller kan få tillgång till. AIF-förvaltaren ska dessutom begära och göra sitt yttersta för att se till att det onoterade företagets styrelse tillhandahåller motsvarande information till det onoterade företagets arbetstagarrepresentanter. När en AIF-fond förvärvar kontroll över ett onoterat företag ska AIF-förvaltaren tillhandahålla de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat och AIF-fondens investerare information om hur förvärvet finansierats (artikel 28).

Direktivet innehåller särskilda bestämmelser för årsredovisningen för AIF-fonder som utövar kontroll över onoterade företag. Årsredovisningen ska minst ingripa en översikt (*fair review*) över utvecklingen av företagets verksamhet som återspeglar situationen i slutet av den period som omfattas av årsredovisningen samt uppgifter om viktiga händelser som har inträffat efter räkenskapsårets slut, bolagets förväntade framtida utveckling och information om förvärv av egna aktier. AIF-förvaltaren ska göra sitt yttersta för att se till att det onoterade företagets styrelse tillhandahåller upplysningar avseende det berörda företaget till arbetstagarrepresentanterna (artikel 29).

I direktivet förbjuds uttryckligen vissa åtgärder som syftar till tömning av företag på tillgångar (*asset stripping*). När en AIF-fond förvärvar kontroll över ett onoterat företag eller en emittent krävs det att den AIF-förvaltare som förvaltar denna AIF-fond under en period på 24 månader efter AIF-fondens förvärv av kontroll över företaget inte tillåts att underlätta, stödja eller ge instruktioner om utdelningar, kapitalminskningar, aktieinlösen och/eller förvärv av egna aktier från företagets sida. Sådana åtgärder är förbjudna när de hör samman med sådana i direktivet uttryckligen definierade situationer som påverkar det onoterade företagets nettotillgångar. Det är förbjudet att underlätta, stödja, ge instruktioner om och rösta för sådana åtgärder. Förvaltaren ska göra sitt yttersta för att förhindra sådana åtgärder. När en AIF-fond förvärvar kontroll över ett onoterat företag eller en emittent ska AIF-förvaltaren under alla omständigheter göra sitt yttersta för att förhindra utdelningar, kapitalminskningar, aktieinlösen och/eller förvärv av egna aktier från företagets sida, om åtgärden strider mot de förpliktelser som föreskrivs i direktivet (artikel 30).

Kapitel VI EES-baserade AIF-förvaltares rätt att marknadsföra och förvalta EES-baserade AIF-fonder inom EES

I direktivet föreskrivs om villkoren för EES-baserade AIF-förvaltares marknadsföring av andelar eller aktier i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat. Utgångspunkten är den att AIF-fonder får rikta sin marknadsföring endast till professionella investerare (i artikel 43 föreskrivs om marknadsföring till icke-professionella investerare). En auktoriserad EES-baserad AIF-förvaltare får marknadsföra andelar eller aktier i en EES-baserad AIF-fond som den förvaltar till professionella investerare i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat så snart som villkoren i direktivet är uppfyllda. AIF-förvaltaren ska överlämna en anmälan till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat i varje EES-baserad AIF-fond som den avser att marknadsföra. Anmälan ska innehålla den dokumentation och information som avses i bilaga III. Den behöriga myndigheten kan förhindra marknadsföringen endast om förvaltaren inte efterlever eller kommer att efterleva direktivet. ESMA får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarderna (artikel 31, bilaga II).

En auktoriserad AIF-förvaltare får i princip marknadsföra fonder i en annan EES-stat under samma förutsättningar som i hemmedlemsstaten. Också i så fall ska förvaltaren underrätta den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat med en anmälan som innehåller de uppgifter och dokument som nämns i bilaga IV. Anmälan ska avfattas på ett språk

som är brukligt i internationella finanskretsar. Den behöriga myndigheten ska sända anmälningshandlingarna till de EES-stater där fonden är avsedd att marknadsföras. Om en förvaltare inte efterlever direktivets bestämmelser upphör förutsättningen att marknadsföra fonden i de övriga EES-staterna. Då ska hemmedlemsstatens behöriga myndighet vidta alla nödvändiga åtgärder, vid behov även ett uttryckligt förbud mot marknadsföring av AIF-fonden. ESMA får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarderna (artikel 32, bilaga III).

Enligt direktivet får EES-baserade AIF-förvaltare förvalta EES-baserade AIF-fonder som är etablerade i en annan EES-stat, antingen direkt eller genom upprättande av en filial, förutsatt att AIF-förvaltarnas auktorisation avser den kategorin av AIF-fonder. Förvaltaren ska till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat lämna information om den hemmedlemsstat där den avser att direkt förvalta AIF-fonder samt upprätta en verksamhetsplan som bland annat innehåller uppgifter om de tjänster den avser att utföra och om vilka AIF-fonder den avser att förvalta. I direktivet föreskrivs om förfarandet enligt vilket hemmedlemsstatens behöriga myndighet inom en månad ska överlämna fullständiga handlingar till de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat. Värdmedlemsstater får inte uppställa ytterligare villkor för ärenden som hör till direktivets tillämpningsområde. Om förvaltaren inte efterlever direktivet upphör förutsättningen att förvalta fonden i övriga medlemsstater. I så fall ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vidta alla nödvändiga åtgärder som de har befogenheter att vidta. ESMA får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarderna (artikel 33).

Kapitel VII Särskilda bestämmelser avseende tredjeländer

I direktivet föreskrivs om villkoren för att EES-baserade AIF-förvaltare ska få förvalta icke EES-baserade AIF-fonder som inte marknadsförs i medlemsstaterna. AIF-förvaltaren ska uppfylla alla krav som fastställs i direktivet, med undantag för artikel 21 om förvaringsinstitut och artikel 22 om årsredovisning. En förutsättning är dessutom att det finns lämpliga arrangemang för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och tillsynsmyndigheten i det tredjeland där den icke EES-baserade AIF-fonden är etablerad, för att åtminstone säkerställa ett effektivt informationsutbyte. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder om samarbetsarrangemang mellan EES-staternas myndigheter och ESMA ska utarbeta riktlinjer för samarbetsarrangemangen (artikel 34).

I direktivet föreskrivs om villkoren för marknadsföring inom EES med marknadsföringspass av icke EES-baserade AIF-fonder som förvaltas av EES-baserade AIF-förvaltare. AIF-förvaltaren ska uppfylla alla krav som fastställs i direktivet, med undantag för kapitel VI om de krav som ställs på EES-baserade AIF-förvaltare. Dessutom ska det finnas lämpliga arrangemang för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där den icke EES-baserade AIF-fonden är etablerad, och tredjelandet får inte ha tagits med i förteckningen över icke samarbetsvilliga länder och territorier (FATF:s förteckning). Vidare ska mellan tredjelandet och varje medlemsstat där fonden marknadsförs ha undertecknats en överenskommelse som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i Organisationens för ekonomiskt samarbete och utveckling (*Organization for Economic Cooperation and Development, OECD*) modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden. Om en behörig myndighet i en annan EES-stat har en avvikande åsikt om den bedömning som de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat har gjort om tillämpning av punkterna om samarbetsarrangemang eller FATF:s förteckning, får de berörda behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till ESMA. Marknadsföring av fonden i hemmedlemsstaten kräver i likhet med artiklarna 31 och 32 en anmälan som innehåller de uppgifter som avses i bilaga III och marknadsföring i en annan EES-stat kräver

att det görs en anmälan som innehåller de uppgifter som avses i bilaga IV till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Förfarandet är också i övrigt likartat när det gäller medlemsstaternas myndigheters anmälningsskyldighet, samarbete, det språk som ska användas samt när det gäller åtgärder för att förhindra marknadsföring. Också fonder som är etablerade i tredjeländer får i princip marknadsföras endast till professionella investerare (i artikel 43 föreskrivs om marknadsföring till icke-professionella investerare). Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder för precisering av artikeln och ESMA får utarbeta riktlinjer för att fastställa villkoren för tillämpning av de åtgärder som antagits av kommissionen (artikel 35, bilaga III, bilaga IV).

I direktivet föreskrivs om villkor för marknadsföring i EES-staterna utan marknadsföringspass av icke EES-baserade AIF-fonder som förvaltas av EES-baserade AIF-förvaltare. Också i detta sammanhang ska direktivets krav iakttas, med undantag för en del av de krav gällande förvaringsinstitut som avses i artikel 21. Det ska finnas lämpliga arrangemang för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och tillsynsmyndigheten i tredjelandet, och tredjelandet får inte ha tagits med i FATF:s förteckning. Enligt direktivet får EES-staterna införa striktare bestämmelser när det gäller marknadsföring av andelar eller aktier till investerare på deras territorier. Kommissionen ska genom delegerade akter anta åtgärder med avseende på samarbetsarrangemangen mellan olika staters myndigheter och ESMA ska utarbeta riktlinjer för att fastställa villkoren för samarbetsarrangemangen (artikel 36).

I direktivet föreskrivs om auktorisation av icke EES-baserade AIF-förvaltare. Bestämmelserna i artikel 37 om auktorisation gäller både förvaltare som avser att förvalta EES-baserade AIF-fonder enligt artikel 39 och förvaltare som avser att förvalta AIF-fonder i enlighet med artikel 40. Sådana förvaltare ska följa direktivet, med undantag för kapitel VI som gäller de krav som ställs på EES-baserade förvaltare. En AIF-förvaltare är inte skyldig att följa direktivet om den kan visa att det är omöjligt att kombinera sådan efterlevnad med efterlevnad av en tvingande bestämmelse i den lagstiftning som gäller för den icke EU-baserade AIF-förvaltaren och/eller den icke EES-baserade AIF-fonden som marknadsförs i unionen och den lagstiftning som gäller för den icke EES-baserade AIF-förvaltaren och/eller den icke EU-baserade AIF-fonden innehåller en likvärdig regel som har samma regleringssyfte och ger samma skyddsnivå för investerarna i AIF-fonden i fråga. AIF-förvaltaren ska ansöka om auktorisation hos den behöriga myndigheten i sin referensmedlemsstat. Om förvaltaren avser att marknadsföra fonden i en medlemsstat ska den medlemsstatens myndighet offentliggöra marknadsföringsstrategin. Förvaltaren ska också ha en rättslig representant som är etablerad i referensmedlemsstaten (artikel 37.1—3).

I direktivet föreskrivs om fastställande av referensmedlemsstaten för icke EES-baserade AIF-förvaltare. Referensmedlemsstaten kan fastställas på olika grunder, bl.a. som i) den medlemsstat där den icke EES-baserade AIF-förvaltaren avser att förvalta endast en EES-baserad AIF-fond, ii) den medlemsstat där de flesta av AIF-fonderna är etablerade eller iii) den medlemsstat där de största tillgångarna förvaltas. Också den medlemsstat där avsikten är att marknadsföra en AIF-fond kan fastställas som referensmedlemsstat. I direktivet föreskrivs om förfarandet då flera olika EES-stater kan komma i fråga som referensmedlemsstat. Förvaltaren ska framställa en begäran om fastställande av referensmedlemsstat till de behöriga myndigheterna i alla EES-stater som kommer i fråga. Om EES-staternas behöriga myndigheter inte har fattat beslut inom en period på en månad, får AIF-förvaltaren själv välja sin referensmedlemsstat på grundval av de kriterier som anges i direktivet. I direktivet föreskrivs om skyldigheten att ansöka om auktorisation hos referensmedlemsstatens behöriga myndighet, om myndigheternas skyldighet att underrätta ESMA om ansökan om auktorisation och om skyldigheten att be ESMA ge råd om utvärderingen, om förfarandet mellan myndigheterna samt om den situationen att andra EES-staters behöriga myndigheter ska underrättas om saken. I direktivet föreskrivs om delegering av befogenheter till kommis-

sionen i samband med samarbetsarrangemang och tekniska standarder. Dessutom föreskrivs om ESMA:s uppgifter och verksamhet i anslutning till samarbetsarrangemang, koordinering av informationsutbyte och tekniska standarder (artikel 37.4—6).

Icke EES-baserade AIF-förvaltare ska uppfylla de tilläggsvillkor som nämns i direktivet för att få auktorisation. Villkoren förutsätter att AIF-förvaltaren uppger referensmedlemsstaten och ger en redogörelse för marknadsföringsstrategin samt utser en rättslig representant som är etablerad i referensmedlemsstaten och verkar som en sådan kontaktperson som avses i direktivet. Dessutom förutsätts att det finns lämpliga arrangemang för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens referensmedlemsstat, de behöriga myndigheterna i de berörda EES-baserade AIF-fondernas hemmedlemsstater och tillsynsmyndigheten i det tredjeland där den icke EES-baserade AIF-fonden är etablerad för att säkerställa åtminston ett effektivt informationsutbyte som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna att utföra sin uppgifter i enlighet med direktivet. Det tredjeland där den icke EES-baserade AIF-förvaltaren är etablerad får inte ha tagits med i FATF:s förteckning. Tredjelandet i fråga ska ha undertecknat en överenskommelse med referensmedlemsstaten, som till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden. Ett villkor är att de behöriga myndigheternas effektiva utövande av sin tillsynsfunktion inte hindras av lagar och andra författningar som omfattar AIF-förvaltaren i ett tredjeland. I direktivet föreskrivs också om situationer där en behörig myndighet i en annan EES-stat eller de behöriga myndigheterna i en referensmedlemsstat kan hänskjuta ärenden till ESMA. Vidare föreskrivs om beviljande av auktorisation i tillämpliga delar i enlighet med kapitel II och om sådana uppgifter med vilka sökanden ska komplettera en ansökan enligt direktivet. Det föreskrivs också om en referensmedlemsstats behöriga myndigheters skyldighet att underrätta ESMA om de anser att en AIF-förvaltare kan undantas från kravet på efterlevnad av vissa bestämmelser i direktivet och från kravet att iaktta förfarandet mellan myndigheterna. Referensmedlemsstatens behöriga myndigheter ska informera ESMA om resultatet av det första auktorisationsförfarandet, om varje ändring av AIF-förvaltarens auktorisation och om eventuella återkallanden av auktorisation. Vidare ska de behöriga myndigheterna informera ESMA om de ansökningar om auktorisation som de har avslagit, med uppgifter om de AIF-förvaltare som har begärt auktorisation och skälen för avslag (artikel 37.7—10).

I direktivet föreskrivs om förfarandet i sådana fall då en AIF-förvaltare ändrar sin marknadsföringsstrategi inom två år efter sin ursprungliga auktorisation och denna ändring skulle ha påverkat valet av referensmedlemsstat, och om ändringen skulle ha påverkat fastställandet av referensmedlemsstaten. I direktivet föreskrivs om förfarandet också i den situationen att det inom två år från auktorisationen visar sig att den marknadsföringsstrategi som AIF-förvaltaren presenterade vid tidpunkten för auktorisationen inte följdes eller att förvaltaren lämnade felaktiga uppgifter eller ändrar sin marknadsföringsstrategi utan att följa villkoren i artikel 37.11. De behöriga myndigheterna i den ursprungliga referensmedlemsstaten ska då anmoda AIF-förvaltaren att välja en referensmedlemsstat på grundval av sin aktuella marknadsföringsstrategi. Ändringsprocessen är huvudsakligen densamma som då den ursprungliga referensmedlemsstaten fastställs (artikel 37.11 och 12).

Referensmedlemsstaten har betydelse för eventuella tvister mellan AIF-förvaltaren och de behöriga myndigheterna, fonden eller dess investerare. Sådana tvister ska avgöras i enlighet med lagstiftningen i referensmedlemsstaten och under dess jurisdiktion (artikel 37.13).

ESMA har antingen getts möjlighet eller i uppdrag att utarbeta riktlinjer eller förslag till tekniska standarder som preciserar bestämmelserna i artikel 37. ESMA främjar informationsutbytet och sköter den generella samordningen mellan referensmedlemsstaterna och myndigheterna i tredjeländer. Kommissionen antar i enlighet med artikel 37 flera genomförandebestämmelser och åt-

gärder samt tekniska standarder för tillsyn och genomförande (artikel 37.14—23).

ESMA ska på årlig basis genomföra inbördes utvärderingar av de behöriga myndigheternas tillsynsverksamhet när det gäller auktorisation av och tillsyn över icke EES-baserade AIF-förvaltare. Avsikten är att förstärka enhetligheten när det gäller resultatet av tillsynen samt bl.a. graden av konvergens i tillsynspraxis, i vilken utsträckning tillsynspraxisen leder till att målen i direktivet uppfylls samt den effektivitet och grad av konvergens som uppnåtts. Mot bakgrund av resultaten av den inbördes utvärderingen får ESMA utfärda riktlinjer och rekommendationer som EES-staternas behöriga myndigheter med alla tillgängliga medel ska följa. I direktivet föreskrivs också om den situationen att en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa ESMA:s riktlinjer eller rekommendationer (artikel 38).

Enligt direktivet får vederbörligen auktoriserade icke EES-baserade AIF-förvaltare med ett marknadsföringspass marknadsföra andelar eller aktier i de EES-baserade AIF-fonder som de förvaltar till professionella investerare i EES, under samma förutsättningar som EES-baserade förvaltare. Dessa bestämmelser är anpassade till exemplen i artiklarna 31 och 32 (artikel 39).

Vederbörligen auktoriserade icke EES-baserade AIF-förvaltare med ett marknadsföringspass får marknadsföra andelar eller aktier i de icke EES-baserade AIF-fonder som de förvaltar till professionella investerare i EES. Förvaltaren ska då uppfylla alla de villkor som föreskrivs i direktivet. Dessutom ska det finnas lämpliga arrangemang för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i förvaltarens referensmedlemsstat och tillsynsmyndigheten i det tredjeland där den icke EES-baserade AIF-fonden är etablerad, för att åtminstone säkerställa ett effektivt informationsutbyte. Tredjelandet i fråga får inte ha tagits med i FATF:s förteckning. Vidare ska det tredjeland där den icke EES-baserade AIF-fonden är etablerad ha undertecknat en överenskommelse med referensmedlemsstaten och med varje annan medlemsstat där andelarna eller aktierna i den icke EES-baserade AIF-fonden är avsedd att marknadsföras, vilket till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden. Liknande villkor gäller enligt artikel 35 för EES-baserade förvaltare (artikel 40).

Enligt direktivet får auktoriserade icke EES-baserade AIF-förvaltare förvalta EES-baserade AIF-fonder som är etablerade i en annan EES-stat än deras referensmedlemsstat, antingen direkt eller genom inrättande av en filial, förutsatt att AIF-förvaltarnas auktorisation avser den aktuella kategorin av AIF-fonder. Förvaltaren ska informera de behöriga myndigheterna i sin referensmedlemsstat om den EES-stat där den avser att förvalta fonden samt om de tjänster som den avser att utföra och om en verksamhetsplan för fonderna. I direktivet föreskrivs vidare om det förfarande som hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska tillämpa om förvaltaren följer direktivet. Förvaltaren ska senast en månad överlämna handlingarna och informationen till de behöriga myndigheterna i EES-staten. AIF-förvaltarens värdmedlemsstat får inte ålägga den beröra AIF-förvaltaren några ytterligare krav i fråga om förhållanden som omfattas av direktivet. Bestämmelsen motsvarar artikel 33 om EES-baserade AIF-förvaltare (artikel 41).

EES-staterna får tillåta icke EES-baserade AIF-förvaltare att på vissa minimivillkor utan något särskilt pass marknadsföra andelar eller aktier i AIF-fonder. Förvaltaren måste då åtminstone iaktta direktivets artiklar om transparens och om AIF-fonder som gör kapitalplaceringar. Behörig är då den EES-stats myndighet där fonden marknadsförs. Myndigheterna ska ha samarbetsarrangemang med tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där AIF-förvaltaren är etablerad och tredjelandet får inte ha tagits med i FATF:s förteckning. EES-staterna får införa striktare bestämmelser. Bestämmelsen påminner om artikel 36 (artikel 42).

Kapitel VIII Marknadsföring till icke-professionella investerare

EES-staterna får tillåta AIF-förvaltare att till icke-professionella investerare på sitt territorium marknadsföra andelar eller aktier i de AIF-fonder som de förvaltar i enlighet

med direktivet. I sådana fall får EES-staterna införa striktare krav på AIF-förvaltare eller AIF-fonden än de krav som gäller för AIF-fonder som marknadsförs till professionella investerare. EES-stater som tillåter marknadsföring av AIF-fonder ska informera kommissionen och ESMA om vilka slag av AIF-fonder som får marknadsföras och om eventuella ytterligare krav som i så fall ställs (artikel 43).

Kapitel IX Behöriga myndigheter

EES-staterna ska utse behöriga myndigheter som ska utföra de uppgifter som föreskrivs i direktivet. De behöriga myndigheterna ska vara offentliga myndigheter. Medlemsstaterna ska underrätta ESMA och kommissionen om de behöriga myndigheterna och i förekommande fall om hur ansvaret fördelats. De behöriga myndigheterna ska inrätta lämpliga metoder för att övervaka att förpliktelserna enligt direktivet uppfylls (artikel 44).

Det är i första hand de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat som ska ansvara för tillsynen över AIF-förvaltaren. De behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat ska övervaka efterlevnaden av artiklarna 12 och 14 när förvaltaren förvaltar och/eller marknadsför AIF-fonder genom en filial i den EES-staten. I direktivet föreskrivs om inrättande av samarbetsarrangemang mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter i ett tredjeland där en AIF-förvaltare handlar i strid med reglerna. Om det råder oenighet mellan olika EES-staters myndigheter kan dessa vända sig till ESMA som vid behov ska främja förhandlingarna om och inrättandet av samarbetsarrangemang. ESMA kan i sista hand vidta åtgärder enligt artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (artikel 45).

De behöriga myndigheterna ska ges alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina uppgifter enligt direktivet. Befogenheterna kan utövas direkt, i samarbete med andra myndigheter, på eget ansvar genom delegering eller genom ansökan hos de behöriga rättsliga myndigheterna. Artikeln innehåller en förteckning över de befogenheter som de behöriga myndigheterna åtminstone ska ha. I befogenheterna ingår bl.a. att få tillgång till alla dokument i vilken form som helst och få en kopia av dem, begära upplysningar från vilken person som helst med anknytning till AIF-förvaltarens verksamhet, utföra kontroller på plats, begära befintliga uppgifter om tele- och datatrafik, kräva att varje form av agerande som strider mot bestämmelser som fastställts vid genomförandet av detta direktiv upphör, begära att tillgångar fryses eller beslagtas samt rätt att återkalla en auktorisation och överlämna ärenden till åtal. Dessutom ska de behöriga myndigheterna ges nödvändiga befogenheter att vidta alla åtgärder som krävs om en eller flera AIF-fonders verksamhet skulle kunna äventyra marknadens korrekta funktion (artikel 46).

ESMA får enligt direktivet fastställa och regelbundet se över riktlinjerna för EES-staternas behöriga myndigheter. Dessutom ska ESMA ha befogenheter för att utföra sina uppgifter enligt direktivet. I direktivet föreskrivs att tystnadsplikt ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för ESMA. Tystnadsplikten utsträcks också till EES-staternas myndigheter. ESMA får be behöriga myndigheter att vidta åtgärder som uttryckligen nämns i direktivet. Dessa åtgärder omfattar bl.a. förbud mot marknadsföring i unionen av andelar eller aktier i AIF-fonder när det föreligger alltför hög riskkoncentration på en marknad eller när AIF-fonders verksamhet skulle kunna utgöra en viktig källa till motpartsrisk. ESMA får besluta om en sådan begäran om det föreligger ett väsentligt hot mot finansmarknadens korrekta funktion och integritet och den relevanta behöriga myndigheten inte har vidtagit åtgärder för att ta itu med hotet, eller de åtgärder som vidtagits har varit otillräckliga för att hantera hotet. De åtgärder som vidtas ska effektivt ta itu med hotet, de får inte framkalla risk för regelarbitrage och de får inte inverka negativt på finansmarknadernas effektivitet, inklusive minskning av likviditeten på dessa markna-

der eller uppkomsten av osäkerhet för marknadsaktörerna. Före sin begäran ska ESMA höra Europeiska systemriskkommittéen och andra relevanta myndigheter (artikel 47).

Enligt direktivet ska EES-staterna fastställa bestämmelser om tillämpliga åtgärder och sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att bestämmelserna efterlevs. EES-staterna ska se till att åtgärderna är effektiva, proportionella och avskräckande. De behöriga myndigheterna får för allmänheten redovisa varje åtgärd eller sanktion, om inte denna redovisning allvarligt skulle äventyra finansmarknaderna, skada investerarnas intressen eller åsamka de berörda parterna oproportionerlig skada (artikel 48).

De beslut som fattats med stöd av lagar och andra författningar som har antagits i enlighet med direktivet ska vara väl motiverade och kunna prövas i domstol (artikel 49).

I direktivet föreskrivs att EES-staternas behöriga myndigheter ska samarbeta med varandra och utbyta information. ESMA får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande när det gäller förfarandena för utbyte av information. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarderna (artikel 50).

De behöriga myndigheterna ska tillämpa Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet). På motsvarande sätt ska ESMA tillämpa Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter. Uppgifter ska bevaras i högst fem år (artikel 51).

I direktivet föreskrivs om utlämnande av information till tredjeländer (*disclosure*). Överföring (*transfer*) får ske endast om villkoren enligt dataskyddsdirektivet är uppfyllda och om medlemsstatens behöriga myndighet är förvissad om att överföringen är nödvändig. Tredjelandet får inte överföra uppgifterna vidare till ett annat tredjeland utan ett uttryckligt skriftligt tillstånd. Information som mottagits från en annan EES-stats myndighet eller från tredjeländers tillsynsmyndigheter får utlämnas endast för de syften för vilka den myndigheten gav sitt medgivande (artikel 52).

I direktivet föreskrivs uttryckligen om utbyte av information som eventuellt är relevant för stabiliteten hos finansinstitut som är av betydelse för det finansiella systemet och för att marknaderna ska fungera korrekt. På utbytet ska tillämpas de villkor som nämns i ESMA-förordningens artikel 35. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att närmare ange former och frekvens för informationsutbytet (artikel 53).

De behöriga myndigheterna i en EES-stat får begära att de behöriga myndigheterna i en annan EES-stat samarbetar beträffande tillsynsverksamhet, en kontroll på plats eller en utredning på den senare EES-statens territorium, inom ramen för deras befogenheter enligt direktivet. De behöriga myndigheterna ska då antingen a) själva utföra kontrollen eller utredningen, b) ge de myndigheter som har begärt kontrollerna eller utredningarna tillstånd att utföra dem eller c) låta revisorer eller sakkunniga utföra kontrollen eller utredningen. Myndigheterna får vägra samarbeta endast a) om utredningen, kontrollen på plats eller informationsutbytet skulle kunna påverka den tillfrågade EES-statens suveränitet, säkerhet eller allmänna ordning negativt, b) om rättsliga förfaranden i fråga om samma gärningar och personer redan har inletts inför myndigheterna i den tillfrågade medlemsstaten eller c) om ett slutligt avgörande redan har meddelats beträffande samma gärningar och personer i den tillfrågade EES-staten. ESMA får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i fråga om samarbetet. Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarderna (artikel 54).

Vid oenighet mellan EES-staternas behöriga myndigheter på ett område där det enligt direktivet krävs samarbete, får de hänskjuta ärendet till ESMA (artikel 55).

Kapitel X Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Till kommissionen har överförts befogenhet att till den 21 juli 2015 anta delegerade

akter (*delegated acts*) som avses i artiklarna 3, 4, 9, 12, 14—25, 34—37, 40, 42, 53, 67 och 68. Delegeringen av befogenhet (*delegation of power*) förlängs automatiskt till den 21 juli 2019, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna (artikel 56).

Delegeringen av befogenhet får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet (artikel 57) och Europaparlamentet eller rådet får också invända mot en delegerad akt inom en period på tre månader från delgivningsdagen. Den delegerade akten träder då inte i kraft (artikel 58).

Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén (artikel 59).

Om en EES-stat använder sig av ett undantag enligt artiklarna 6, 9, 21, 22, 28, 43 eller 61 ska den underrätta kommissionen om detta (artikel 60).

AIF-förvaltare som redan bedriver verksamhet enligt direktivet ska vidta alla åtgärder som krävs för att följa den nationella lagstiftning som följer av direktivet och ska ansöka om auktorisation senast den 22 juli 2014. AIF-förvaltare får emellertid, i den mån de förvaltar slutna AIF-fonder som inte gör några ytterligare investeringar efter den 22 juli 2013 fortsätta att förvalta sådana AIF-fonder utan auktorisation. Detsamma gäller AIF-förvaltare i den mån de förvaltar slutna AIF-fonder där teckningstiden för investerarna har löpt ut före den 22 juli 2013 och tidsfristen löper ut senast den 22 juli 2016. De behöriga myndigheterna får tillåta att institut som är etablerade i en annan EES-stat utses till förvaringsinstitut fram till den 22 juli 2017 (artikel 61).

I direktivet föreskrivs om smärre ändringar i direktivet om tjänstepensionsinstitut (artikel 62), i fondföretagsdirektivet (artikel 63), i förordningen (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut (artikel 64) och i ESMA-förordningen (artikel 65).

Den nationella lagstiftningen ska sättas i kraft senast den 22 juli 2013 (artikel 66).

Senast den 22 juli 2015 ska ESMA till Europaparlamentet, rådet och kommissionen ge ett yttrande om hur marknadsföringspasset fungerar och om tillämpning av marknadsföringspasset. Om ESMA anser att det inte finns några väsentliga hinder vad avser investerarskydd, marknadsstörningar, konkurrens och övervakning av systemrisker som hindrar tillämpningen av marknadsföringspasset, ska ESMA avge ett positivt yttrande i detta avseende. Kommissionen ska anta en delegerad akt inom tre månader efter att ha mottagit ett positivt råd och yttrande från ESMA, för att närmare ange när reglerna i artiklarna 35 och 37—41 ska blir tillämpliga i alla EES-stater. Om ESMA inte har gett sina råd senast den 22 juli 2015 ska kommissionen begära att råden avges inom en ny tidsfrist (artikel 67).

ESMA ska inom tre år efter att marknadsföringspasset införts till Europaparlamentet, rådet och kommissionen ge råd om avslutandet av de nationella ordningar som anges i artiklarna 36 och 42 (artikel 68).

Kommissionen ska senast den 22 juli 2017 inleda en översyn av tillämpningen av och tillämpningsområdet för direktivet. Översynen ska innehålla en analys av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av direktivet samt dess effekter för investerare, AIF-fonder eller AIF-förvaltare, och i vilken mån direktivets mål har uppnåtts. Denna granskning ska innehålla en allmän genomgång av hur detta direktivs regler fungerat och vilka erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av dem. Granskningen ska omfatta de detaljerade områden som nämns i direktivet. Kommissionen ska vid behov lämna förslag till lämpliga ändringar (artikel 69).

Direktivet har varit i kraft från den 31 juli 2011 (artikel 70) och det riktar sig till alla EES-stater (artikel 71).

2.2.4 Annan EU-lagstiftning

Allmänt om EU-lagstiftningen

Vid beredningen av propositionen har både gällande och framtida EU-lagstiftning beaktats så långt som möjligt. Hela EU-lagstiftningen om finansmarknaden är ständigt föremål för översyn. Denna kontinuerliga process påverkar också Finlands lagstiftning. Avsikten med propositionen är bl.a. att förutse nära förestående ändringar i EU-lagstiftningen.

Under beredningen av propositionen har framför allt beaktats inom EU pågående direktivrelaterade författningsprojekt och bedömts hur de kommer att påverka den nationella lagstiftningen. Avsikten är att undvika nya lösningar som i och med framtida EU-författningar sannolikt inte blir bestående. Det mest ändamålsenliga förfarandet är att i sinom tid beakta merparten av de pågående EU-projekten i den nationella lagstiftningen. I det följande redogörs för de direktivrelaterade ändringar i EU-lagstiftningen som fortfarande är i förhandlings- eller beredningsskedet.

Det är oklart vilken den sammanlagda effekten av de pågående projekten kommer att bli eftersom det samtidigt förs förhandlingar om saken, men de kommer inte att genomföras samtidigt som de träder i kraft. Dessutom kan det med stöd av tillstånd som beviljas enligt många olika direktiv och med stöd av ömsesidigt godkännande av tillstånden bli tillåtet att gränsöverskridande tillhandahålla samma typer av tjänster inom EU. Samma verksamhet kan delvis bli reglerad genom olika direktiv och förordningar. Också investerarnas ställning när det gäller samma typer av produkter kan variera beroende på vilket direktiv eller vilken förordning som tillämpas. Författningshierarkin ställer också till med problem eftersom Europaparlamentets och rådets förordning om faktablad för investeringsprodukter (PRIPs) och Europaparlamentets och rådets förordning om marknader för finansiella instrument (MiFIR) skulle vara direkt tillämpliga förordningar, medan Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG (försäkringsförmedlingsdirektivet, IMD) UCITS V och MiFID utöver bestämmelserna om AIF-förmedlare är direktiv riktade till EES-staterna. Vidare kan det vara problematiskt att den kompletterande regleringen (*Level 2 och Level 3*) länge har varit öppen till innehållet och huvudsakligen bestått av förordningar.

Författningsprojekten innebär å andra sidan att det läggs större vikt vid konsumentskyddet, vid sidan av målsättningen att förbättra marknadens stabilitet. Detta leder till att konsumentskyddet i fråga om de finansiella tjänsterna i allt större utsträckning överförs på Finansinspektionen. Efter att Konkurrens- och konsumentverket inrättats (RP 108/2012 rd) är det meningen att också konsumentombudsmannen ska få mångsidigare tillsynsbefogenheter.

Kommissionen offentliggjorde den 3 oktober 2012 en ny inre marknadsakt (*Single Market Act II*) vars nyckelåtgärd 6 är att främja långsiktiga investeringar i den reala ekonomin genom att underlätta tillgång till långsiktiga investeringsfonder, i syfte att förbättra i synnerhet små och medelstora företags tillgång till finansiering. Kommissionen publicerade en grönbok (*Long-term financing of the European Economy*) den 25 mars 2013. Kommissionen antog den 26 juni 2013 ett förslag till förordning om europeiska långsiktiga investeringsfonder (ELTIF, COM (2013) 462 final). Den föreslagna förordningen förutsätter inga större ändringar i Finlands lagstiftning men den kompletterar den föreslagna lagstiftningen. Till följd av förordningen blir det dessutom nödvändigt att göra ändringar åtminstone i lagen om Finansinspektionen och i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift.

Förordningarna EuVECA och EuSEF

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 345/2013om europeiska riskkapitalfonder (EuVECA) samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande (EuSEF) antogs den 17 april 2013. Förordningarna är baserade på kommissionens förslag den 7 december 2011 (U 9/2012 rd och U 10/2012 rd). De nya förordningarna har ett nära samband med AIFM-direktivet och avsikten är att de ska träda i kraft samtidigt som direktivet genomförs nationellt. De påverkar tillämpningsområdet för den föreslagna lagstiftningen och de befogenheter som de inhemska myndigheterna föreslås få. Kommissionens avsikt är att med hjälp av EuVECA förbättra finansieringsförutsättningarna för småföretag genom att via de europeiska riskkapitalfonderna rikta finansiering och kompetens särskilt till tillväxtföretag. Den föreslagna förordningen gäller ensamrätt för europeiska riskkapitalfonder (*European Venture Capital Fund*) att använda namnet (*designation*). Avsikten med EuSEF är att förbättra

förhållandena för dem som är mest utsatta och marginaliserade i samhället genom att skapa en ram för regleringen, inom vilken man genom fonderna för socialt företagande kan rikta finansiering och kompetens särskilt till företag som bedriver bostadsbyggande, hälsovård, äldreomsorg, barnomsorg och arbetspraktik. Förordningen gäller ensamrätt för europeiska fonder för socialt företagande att använda namnet (*European Social Entrepreneurship Fund*).

Regleringen enligt förordningarna EuVECA och EuSEF är alternativ i förhållande till riskkapitalfonderna, vilkas förvaltare annars skulle vara tvungna att registrera sig enligt AIFM-direktivet. Genom att följa direktivet skulle en fondförvaltare som uppfyller vissa definitioner få rätt att marknadsföra fonden som den förvaltar på betydligt lättare villkor än en AIF-förvaltare som omfattas av direktivet. Frågan om en förvaltare ska omfattas av förordningarna är inte beroende av AIF-förvaltarens rättsliga form. Ett krav är däremot att de tillgångar som AIF-förvaltaren förvaltar inte överstiger 500 miljoner euro, att hemstatens behöriga myndighet har registrerat förvaltaren och att minst 70 % av de förvaltade tillgångarna och de utestående åtagandena används för investeringar som uppfyller vissa krav (*qualifying investments*). De som enligt förordningarna investerar i fonderna ska vara sådana professionella investerare eller förmögna investerare (*high net worth individuals*) som avses i MiFID-direktivet. Förordningarnas minimiinvesteringsgränser är sålunda relativt höga. Förordningarna innehåller bestämmelser bl.a. om europeiska riskkapitalfonders och europeiska fonders för socialt företagande verksamhetsmetoder och förvaltning, m identifiering och undvikande av intressekonflikter, om kapitalbaskrav och andra resurser samt om värdering av tillgångarna. Vidare innehåller förordningarna bestämmelser om registrering av AIF-förvaltare, om tillsyn och rapportering samt om offentlig registrering av EES-baserade auktorisationer hos ESMA.

Ändring av fondföretagsdirektivet

Kommissionen antog den 3 juli 2012 ett förslag till ändring av fondföretagsdirektivets bestämmelser om förvaringsinstitutsfunktioner, ersättningspolicy och sanktioner, COM (2012) 350 final (UCITS V, U 52/2012 rd). Om kommissionens förslag genomförs kommer det att ändra de uppgifter och ansvarsförhållanden för förvaringsinstitut som föreskrivs i lagen om placeringsfonder, bestämmelserna om information till investerare och de behöriga myndigheternas tillsyns- och utredningsbefogenheter samt de bestämmelser om administrativa påföljder och åtgärder som ingår i lagen om Finansinspektionen. Till lagen om placeringsfonder måste fogas bestämmelser om fondbolags löne- och arvodespolicy. De ändringar som ska göras i fondföretagsdirektivet är huvudsakligen av samma slag som i AIFM-direktivet.

Dessutom publicerade kommissionen den 26 juli 2012 en konsultation om framtida behov att göra ändringar i bestämmelserna om investeringsfonder (UCITS VI). Konsultationen gäller penningmarknadsfonder, värdepapperslån och repor, risker med OTC-derivat samt pass för förvaringsinstitut. Konsultationen som avslutades den 18 oktober 2012 innehöll 72 frågor. ESMA utfärdade den 17 december 2012 riktlinjer om börsnoterade investeringsfonder (*ETF*) och om andra ärenden i anslutning till UCITS-fonder, för myndigheter och UCITS-fondbolag (ESMA/2012/832 FI). Riktlinjerna preciserar definitionen och beräkningen av fondföretags risker och motpartsrisker samt av reglerna för de index som används av fondföretag. Dessutom publicerade ESMA den 4 december 2012 ett förslag till riktlinjer om repo-avtal för UCITS-fonder (ESMA/2012/722).

Skuggbanksektorn

Kommissionen publicerade den 19 mars 2012 en grön bok om skuggbanksektorn, dvs. om bankverksamhet som inte bedrivs inom gränserna för traditionell bankrörelse (E 33/2012 rd). Skuggbanksystemet kan också uppfattas som s.k. regelarbitrage, dvs. utnyttjande av skillnader i regelverket för finansmarknaden. I Finland förekommer skuggbanksystem inte i någon större utsträckning. Enligt förhandsuppgifter kommer kommissionens förslag till reglering av skuggbanksektorn att publiceras år 2013. Det

förslaget gäller dels banker och dels investeringsfonder. Det första förslaget kommer sannolikt att antas hösten 2013. Arbetet planeras fortsätta på ett antal områden: kontakterna mellan bankerna och aktörerna inom skuggbanksektorn, övriga aktörer inom skuggbanksektorn, värdepapperisering, värdepapperslån och repo-avtal. G20-gruppen och FSB är centrala aktörer i beredningsskedet. Regleringens intensitet och dimensionering blir avgörande för hur regleringen påverkar marknadsparternas affärsverksamhet och riskhanteringskostnader samt krishanteringen på finansmarknaden och kostnaderna för den. De fonder som omfattas av direktivets tillämpningsområde kan vara skuggbanksaktörer och fondförvaltarna kan bedriva verksamhet i skuggbanksystemet som en del av fondens investeringsstrategi. Den en process som börjat med grönboken kommer sannolikt att leda till ändringar i direktivet och i den föreslagna lagstiftningen.

Liikanens arbetsgrupp

Den högnivågrupp som kommissionen tillsatte den 22 februari 2012 lade den 2 oktober 2012 fram sin rapport om omstrukturering av EU:s banksektor. Arbetsgruppen föreslog fem åtgärder för att förstärka EU:s banksektor: (1) separation av affärsbanker från investmentbanker så att de bildar separata bolag antingen (i) direkt med stöd av lag eller (ii) genom att kräva sådan separation som en förutsättning för en rekonstruktionsplan i sådana fall då separationen är nödvändig för en effektiv rekonstruktion, dvs. för omorganisering av bankverksamheten eller för att genomföra myndighetsåtgärder, (2) effektiva återhämtnings- och rekonstruktionsplaner för krissituationer, (3) användning av instrument med investeraransvar (*bail-in*), (4) skärpta kapitalkrav för handelslager och fastighetstillgångar samt lånetak (*loan-to-alue ratio* och *debt-to-income ratio*), samt (5) strängare krav på bankernas administration. Arbetsgruppens viktigaste förslag var kravet att ett och samma bolag inte får bedriva både affärsbanksverksamhet och investmentverksamhet. Enligt förslaget ska kravet dock tillämpas endast på de största bankerna om man ser till balansräkningen. Förslaget hindrar inte heller att en affärsbank och en investmentbank ingår i samma koncern. De övriga förslagen gäller frågor som redan behandlas i EU eller i Baselkommittén. Om affärsbanksverksamheten och investmentverksamheten separeras från varandra i EU kan detta få konsekvenser också för AIF-förvaltarnas verksamhetsmiljö. EES-staterna ska fortsättningsvis se till att AIF-förvaltarna också iakttar de åtgärder och förfaranden för att identifiera intressekonflikter som avses i direktivets artikel 14. Detta kan få en avgörande betydelse för stora bankkoncerner som redan nu vid sidan av kreditinstituts- och affärsbanksverksamheten tillhandahåller finansiell förvaltning och rådgivning samt erbjuder investering i egna och externa fonder.

Solvens II och CRD IV

Bestämmelserna om kreditinstitut och försäkringsanstalter är föremål för en omfattande översyn. EU:s råd beslöt år 2009 sätta upp en maximiharmonisering som mål för regleringen av kreditinstitutens och värdepappersföretagens finansiella ställning och att avsevärt kringskära de möjligheter till nationella regleringar som den nuvarande lagstiftningen medger (*European single rulebook*). Harmoniseringen av minimikapitalkraven samt den noggrannare regleringen av likviditets- och motpartsrisken, kapitalbasen och de nya kapitalbuffertarna innebär att det kommer att ställas större kapitalkrav på kreditinstituten. Liknande effekter får också bestämmelserna om förvaltningens tillförlitlighet, tillsynen och sanktionerna. De framtida ändringarna beräknas begränsa finansinstitutens utlåning, vilket i sin tur leder till att efterfrågan på finansiering från värdepappersmarknaden ökar. Detta innebär att också AIF-fonderna får en större betydelse på kapitalmarknaden.

Syftet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) är att förbättra försäkringstagarnas och förmånstagarnas skydd samt att öka den internationella konkurrenskraften för den europeiska försäkringsbranschen (U 4/2011 rd). En förutsättning för skyddet av försäkrade förmåner är

att det ställs tillräckliga solvenskrav på försäkringsanstalterna. Syftet med Solvens II -direktivet är att skapa nya enhetliga solvenskrav för försäkringsföretagen inom EU. De solvenskrav som föreskrivs i direktivet ska bättre beakta enskilda försäkringsföretags riskprofil. Solvens II-direktivet ska förbättra den inre marknadens funktion genom att det införs samordnande bestämmelser också för tillsynen över försäkringsgrupper. Uttryckligen i detta syfte införs nya enhetliga administrativa krav. Ett syfte med direktivet är också att förtydliga regleringen av försäkringsbranschen. Samtidig upphävs 13 gamla direktiv om försäkringsbranschen vilkas bestämmelser delvis har överförts till Solvens II -direktivet. Solvens II -direktivet är nästan i sin helhet uppbyggt enligt principen för maximiharmonisering. Tidpunkten för ikraftträdandet ska fastställas i Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/71/EG och 2009/138/EG (Solvens II) med avseende på befogenheterna för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Omnibus II-direktivet), som Europaparlamentet inte ännu har antagit. Också den nationella genomförande- och tillämpningstidpunkten är således öppen.

Kommissionen antog den 20 juli 2011 ett förslag till ett nytt direktiv (CRD IV) och en ny förordning (CRR), vilka ska ersätta det gällande direktivet 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut samt det kompletterande direktivet 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (U 37/2011 rd). Den ursprungliga avsikten var att CRD VI och CRR skulle antas hösten 2012 och att de skulle träda i kraft den 1 januari 2013, men förhandlingarna om dem pågår fortfarande. Avsikten med de föreslagna författningarna är framför allt att skärpa bestämmelserna om kreditinstituts solvens och likviditet. Bestämmelserna om solvens och likviditet överförs från direktivet, som huvudsakligen är baserat på minimiharmonisering, till förordningen som är direkt bindande och huvudsakligen är baserad på maximiharmonisering. De skärpta solvens- och likviditetskraven träder stegvis i kraft våren 2013—2018. Vid finansministeriet bereds en revidering av kreditinstitutslagstiftningen i syfte att sätta det nya direktivet i kraft nationellt. EU-förordningen som ansluter sig till direktivet behöver inte separat sättas i kraft nationellt. Andra revideringar är det av Europaparlamentet och rådet år 2011 antagna direktivet 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EG, 79/267/EG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (direktivet om finansiella konglomerat).

Försäkringsförmedlingsdirektivet IMD och PRIPs

I det inledande skedet av processen för utarbetandet av Solvens II -direktivet aktualiserades också frågan om justering av skyddet för försäkringstagare och praxis för försäljning av försäkringsprodukter. Framför allt bestämmelserna om försäljning av livförsäkringsprodukter som i vissa avseenden påminde om placeringar väckte diskussion. Kommissionen gav den 30 april 2009 ett meddelande om paketerade investeringsprodukter för icke-professionella investerare. Enligt meddelandet ska marknaderna för sådana investeringsprodukter kännetecknas av större öppenhet och insyn, tydligare information om föreslagna investeringar och en försäljning som sker i enlighet med investerarnas intressen. I meddelandet konstateras att det krävs ytterligare reglering av försäljningen och produktinformationen. I detta syfte lade kommissionen den 3 juli 2012 fram ett omfattande konsumentpaket som innehåller tre separata förordnings- och direktivförslag.

Som den första delen av paketet har kommissionen lagt fram ett förslag till en omfattande revidering av försäkringsförmedlingsdirektivet IMD för att säkerställa att kunderna får ett högklassigt skydd i synnerhet när de köper försäkringsprodukter med investeringsinslag (COM(2012) 360 final, U 64/2012) rd. Avsikten med det reviderade direktivet (IMD 2) är att effektivisera re-

gleringen av marknaden för icke-professionella investerare. Jämbördiga verksamhetsförutsättningar ska säkerställas för alla som säljer försäkringsprodukter och skyddet för försäkringstagarna ska förbättras. Revideringen ska framför allt leda till sund konkurrens, bättre konsumentskydd och en integrerad marknad. Syftet med IMD2 -projektet är att utvidga tillämpningsområdet för det första försäkringsförmedlingsdirektivet till att omfatta samtliga distributionskanaler, att identifiera, hantera och minska intressekonflikter, att uppnå en högre grad av harmonisering av administrativa påföljder, att öka rådgivningens lämplighet och objektivitet, att se till att säljarnas yrkeskvalifikationer motsvarar komplexiteten hos de produkter som säljs, att förenkla och tillnärma förfarandet för gränsöverskridande tillträde till marknader i EU.

Paketets andra del är det ovan nämnda UCITS V -förslaget.

Som den tredje delen av konsumentpaketet lade kommissionen fram ett förslag till förordning om faktablad för investeringsprodukter för icke-professionella investerare, PRIPs (COM(2012) 352 final, U 58/2012 rd). Förslaget är avsett att uppfylla det konstaterade behovet att reglera produktinformation om investeringsprodukter. Förslaget gäller investeringsprodukter som marknadsförs till icke-professionella investerare, strukturerade produkter för icke-professionella investerare och vissa försäkringsavtal som används för investeringsändamål. Enligt PRIPs ska investerare i dessa s.k. paketerade investeringsprodukter ges ett kortfattat informativt dokument. Detta ska innehålla all väsentlig information för att investeraren inte ska behöva läsa andra dokument för att förstå vilka investeringsprodukternas viktigaste egenskaper är och för att kunna fatta ett välgrundat investeringsbeslut. Det är meningen att PRIPs ska tillämpas vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder som regleras i många direktiv eller investeringsprodukter som är beroende av utvecklingen av värdet på sådana fonder i EU.

Förordningen om marknadsstrukturaktörer (EMIR)

I Europaparlamentets och rådets förordning nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EU) (*förordningen om marknadsstrukturaktörer*, U 38/2010 rd) fastställs krav för clearing och bilateral riskhantering för OTC-derivatkontrakt, rapporteringskrav för derivatkontrakt och enhetliga krav för centrala motparters och transaktionsregisters verksamhet. Förordningen ska enligt artikel 1 tillämpas på centrala motparter och deras clearingmedlemmar, finansiella motparter och transaktionsregister samt i tillämpliga delar på icke-finansiella motparter och handelsplatser. Med finansiell motpart avses enligt förordningens artikel 2.8 bl.a. fondföretag och AIF-fonder. Aktörer som hör till direktivets tillämpningsområde ska sålunda tillämpa förordningen i sin verksamhet. Enligt förordningens artikel 11 ska motparter se till att det har införts lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och motpartsrisker i sådana fall då OTC-derivatkontrakt inte clearas via en central motpart.

För genomförande av förordningen om marknadsstrukturaktörer har det gjorts ändringar i lagen om Finansinspektionen, lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift, lagen om ändring av värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, lagen om statens säkerhetsfond och i lagen om handel med finansiella instrument (254—261/2013, RP 4/2013 rd). Ändringarna trädde i kraft den 15 april 2013

Blankningsförordningen

Europaparlamentets och rådets förordning nr 236/2012 om blankning och vissa aspekter av kreditswappar (*blankningsförordningen*, U 37/2010 rd) har tillämpats från den 1 november 2012 med de undantag som föreskrivs i förordningens artikel 48. Blankningsförordningen väntas i framtiden förhindra okontrollerade prisfall under exceptionella marknadsförhållanden och på så sätt förebygga eventuella systemrisker.

Med blankning av värdepapper avses ett förfarande där en fysisk eller juridisk person säljer värdepapper som säljaren inte äger, för att senare köpa tillbaka samma värdepapper. Det är fråga om en vedertagen och allmän praxis på de flesta finansmarknader. Föremål för blankning är i allmänhet aktier, trots att förfarandet kan tillämpas också på andra finansiella instrument.

Blankning kan uppdelas i två typer. För det första i blankning med täckning, där säljaren har lånat värdepapperet, eller gjort arrangemang för att se till att värdepapper kan lånas innan blankningen genomförs. För det andra i blankning utan täckning, där säljaren vid tidpunkten för blankningen inte har lånat värdepapperen eller sörjt för att de kan lånas.

De begränsningar som föreskrivs i förordningen ska tillämpas på alla fysiska och juridiska personer som genomför en blankning, oberoende av om de omfattas av finansmarknadslagstiftningen eller om det är fråga om icke-reglerad verksamhet.

Enligt förordningens artikel 32 ska varje EES-stat utse en eller flera behöriga myndigheter för tillämpning av förordningen och enligt artikel 41 ska EES-staterna fastställa regler om sanktioner och administrativa åtgärder för överträdelser av förordningen. Dessa krav beaktas i den lag om ändring av lagen om Finansinspektionen som trädde i kraft den 1 januari 2013 (902/2012, RP 121/2012 rd).

MiFID-direktivet

Kommissionen lade den 20 oktober 2011 fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om marknader för finansiella instrument och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG (omarbetning) (COM(2011) 656 final). Samtidigt lade kommissionen fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EMIR) om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (COM(2011) 652 final). Förslagen innebär att innehållet i MiFID-direktivet ses över och att EU:s bestämmelser om finansmarknaden ska omarbetas så att de blir mera heltäckande och koncentrerade (U 63/2011 rd).

MiFID-direktivet som trädde i kraft i november 2007 är ett av de viktigaste elementen när det gäller integreringen av finansmarknaderna inom EU. Denna lagstiftning som antagits i enlighet med *Lamfalussy*-förfarandet består av ett ramdirektiv (2004/39/EG), ett genomförandedirektiv (2006/73/EG) och förordningen nr 1287/2006 om genomförande av direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet. Genom MiFID-direktivet skapas en regleringsram för investeringstjänster som banker och värdepappersföretag tillhandahåller på marknaden för finansiella instrument, såsom värdepappersförmedling, rådgivning, handel, portföljförvaltning och teckning samt marknadsplatsoperatörernas verksamhet på en reglerad marknad. Genom MiFID-direktivet förstärks också de nationella behöriga myndigheternas befogenheter och skyldigheter i anslutning till dessa funktioner.

Kommissionen strävar efter att genom justering av MiFID-direktivet bl.a. vid behov minska medlemsstaternas handlingsfrihet i fråga om finansiella tjänster i EU. Dessutom syftar revideringen till att skapa jämbördiga verksamhetsförutsättningar för EES-staterna och marknadsparterna, överföra all organiserad handel med aktier, obligationer samt icke-standardiserade och standardiserade derivatavtal till reglerade marknadsplatser genom att utsträcka bestämmelserna till att även omfatta nya typer av organiserade handelssystem. Avsikten är vidare att förbättra möjligheterna för små och medelstora företag att få tillträde till kapitalmarknaderna, att införa nya skyddsåtgärder för algoritmisk handel, öka insynen på finansmarknaderna bl.a. genom att utsträcka bestämmelserna till att omfatta handel som bedrivs anonymt, stärka tillsynsmyndigheternas ställning och befogenheter samt förbättra övervakningen och transparensen på marknaderna för råvaruderivat. Det är slutligen fråga om att stärka investerarskyddet genom att strama åt kraven när det gäller att tillhandahålla komplexa investeringsprodukter, t.ex. strukturerade ge-

mensamma investeringsfonder (*structured UCITS*). Förslagen motsvarar det ovan nämnda inom EU konstaterade behovet av lagstiftning som gäller försäljning av investeringsprodukter.

Övriga projekt

Åren 2009—2012 pågick inom EU flera projekt som gällde reglering av värdepappersmarknaden. Över hälften av projekten pågår fortfarande. Bland nyheterna kan nämnas bl.a. bestämmelserna om ersättningar till ledningen och personalen, ESMA-förordningen och Omnibus II-direktivet om ESMA:s befogenheter samt ändringen av prospektdirektivet.

I samband med omprövningen av marknadsmissbruksdirektivet lade kommissionen i oktober 2011 fram förslag till revidering av (i) Europaparlamentets och rådets förordning om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan samt (ii) till ett direktiv om straffrättsliga påföljder för insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (U 58/2011 rd).m

Kommissionen lade i oktober 2011 fram ett förslag till ändring av insynsdirektivet 2004/109/EG och kommissionens direktiv 2007/14/EG (U 60/2011 rd).

Under år 2011 lade kommissionen fram flera delförslag som gällde god förvaltning (*corporate governance*) samt ersättningar till ledningen och personalen på finansmarknaden. Kommissionen lade den 14 november 2012 fram ett förslag till direktiv om kvotering av det underrepresenterade könet i börsbolag (U 81/2012 rd). Genomförandet av kommissionens förslag kommer att inverka på de bestämmelser om börsbolag som föreslås i propositionen.

Enligt FEUF ska kommissionen övervaka statligt stöd som beviljas inom gemenskapen. Kommissionen har gett gemenskapen riktlinjer för statligt stöd för att främja riskkapitalinvesteringar i små och medelstora företag (2006/C 194/02). I riktlinjerna anges de villkor som medlemsstaterna ska iaktta när de beviljar små och medelstora företag stöd för att stimulera kapitaltillskott till små och medelstora företag i de tidigare tillväxtfaserna. Syftet är framför allt att säkerställa att det statliga stödet ersätter bristen på riskkapital och inte leder till överutbud på finansmarknaden. Kommissionen ordnade den 24 juli 2013— den 18 september 2013 en offentlig utfrågning om de nya riktlinjerna för riskkapitalinvesteringar. De nuvarande riktlinjernas giltighet förlängs samtidigt till den 30 juni 2014. Den offentliga utfrågningen är en följd av kommissionens initiativ den 8 maj 2012 till modernisering av de statliga stöden.

2.2.5 Utländsk lagstiftning

EES-staternas lagstiftning inom direktivets tillämpningsområde är mycket varierande och direktivet kommer sålunda att genomföras på olika sätt i EES-staterna. Enligt ESMA:s uppskattning finns det 25 650—28 975 AIF-fonder i EES-staterna. Direktivets inverkan på finansmarknadens funktion och framför allt de frågor som gäller förvaringsinstitut, värdering, gränsöverskridande verksamhet samt skillnader och likheter mellan olika auktorisationer har diskuterats i EES-staterna. Genomförandet av direktivet har i viss mån samband med nationella prioriteringar. Följande jämförelse gäller framför allt tillämpningsområdet samt över huvud taget det nationella handlingsutrymmet. Under de senaste åren har regleringar som berör direktivets tillämpningsområde utfärdats också i länder som inte hör till EES. Bl.a. i USA har tidigare utfärdats regleringar av samma typ som direktivet. Genomförandet av direktivet har också medfört ändringar i sådana länders lagstiftning som inte hör till EES, exempelvis Schweiz. Att olika typer av specialfonder regleras allt mera detaljerat ingår i den internationella trenden att utsträcka regleringen av finansmarknaden till nya områden.

Av beredningshandlingarna framgår att EES-staternas övergång till den nya regleringen är beroende av nationella beslut och tolkningar. Typiskt för övergångsbestämmelserna är att EES-baserade AIF-fonder ända till den 22 juli 2014 får marknadsföras utan auktorisation, om marknadsföringen har inletts innan direktivet börjat tillämpas. En förutsättning för marknadsföringen kan dock vara ett meddelande till tillsynsmyndigheten. Svaret på frågan om det ska vara tillåtet att marknadsföra tredjelän-

ders AIF-fonder varierar dessutom från stat till stat.

Integreringen av de europeiska kapitalmarknaderna kommer med tiden att leda till att företagen får bättre möjligheter att skaffa finansiering tack vare att investeringsfonderna blir fler och större. Också utvecklingen av de europeiska ländernas konkurrenskraft kommer i stor utsträckning att vara beroende av utvecklingen på öppna, enhetliga och konkurrenskraftiga kapitalmarknader.

Sverige

Sveriges regering utsåg den 8 september 2011 Ann Christine Lindeblad till särskild utredare. Hennes betänkande *Förvaltare av alternativa investeringsfonder* (SOU 2012:67) publicerades den 5 oktober 2012. I betänkandet ingår ett förslag till lag om AIF-förvaltare och förslag till ändring i ett antal lagar, utredningar av hur direktivet förhåller sig till Sveriges gällande lagstiftning samt alternativa genomförandeåtgärder. Betänkandet innehåller också separata utredningar om olika lagstiftningsalternativ, bedömningar av lagstiftningens konsekvenser samt detaljerade motiveringar. Betänkandet och dess lagförslag har behandlats i Lagrådet och i samrådsförfarande. Efter att lagförslaget bearbetats på basis av samrådsförfarandet överlämnades det till riksmötet den 13 maj 2013. Dess beslut stämmer huvudsakligen överens med betänkandet.

I Sverige omfattar direktivets tillämpningsområde lagen om investeringsfonder (2004:46, LIF), som reglerar förvaltningen av specialfonder. Förvaltare av specialfonder måste ha auktorisation. Definitionen av begreppet specialfonder omfattar t.ex. hedgefonder. *Private equity* -fonder betraktas däremot inte som fonder enligt den svenska fondlagstiftningen. Fondlagstiftningen gäller inte riskkapitalfonder som inrättats som kommanditbolag och inte heller fastighets-, råvaru- eller infrastrukturfonder. Sådana aktörer bedöms inom ramen för den allmänna associationsrättsliga lagstiftningen. I betänkandet föreslås att LIF i fortsättningen ska gälla endast fonder som avses i fondföretagsdirektivet och som i fortsättningen kallas *investeringsfonder* (nuvarande *värdepappersfonder*). Specialfonderna ska i fortsättningen regleras i den föreslagna lagen om AIF-förvaltare.

Den svenska fondmarknaden är långt utvecklad. De svenska hushållens direktsparande i fonder uppgår till 9 %. Dessutom sparar de svenska hushållen indirekt via kollektiva och enskilda pensionsarrangemang, vilket innebär att närmare hälften av hushållens finansiella tillgångar är placerade i fonder. De direkta aktieinvesteringarnas andel av hushållens finansiella tillgångar är 7 %. I Sverige fanns det år 2011 555 sådana investeringsfonder som avses i fondföretagsdirektivet. Av dessa förvaltades 81 av svenska och 50 av utländska förvaltningsbolag. Vid samma tidpunkt fanns det i Sverige 395 specialfonder, av vilka 20 förvaltades av svenska fondbolag. Dessutom hade 39 utländska specialfonder fått auktorisation för marknadsföring i Sverige. Enligt ESMA:s bedömning finns det 500—750 AIF-fonder i Sverige.

I Sverige har aktörerna på riskkapitalmarknaden traditionellt utgjorts av statliga aktörer och större riskkapitalbolag samt av koncernägda riskkapitalföretag. För undvikande av dubbelbeskattning och begränsning av investerarnas ekonomiska ansvar har man traditionellt sparat i fonder. För internationella fonder med en stor andel utländskt kapital är det numera vanligt att fonderna etableras i exempelvis Kanalöarna som den engelska motsvarigheten till kommanditbolag, dvs. *Limited Partnership*. Valet av jurisdiktion och associationsform styrs främst av juridiska hänsynstaganden, effektivitetsskäl och investerarnas hemvist. Riskkapitalföretag drivs också i form av aktiebolag. Förvärven finansieras dock huvudsakligen med medel från den egna verksamheten, dvs. ägarkapital och banklån. Under de senaste åren har aktiviteten på den svenska riskkapitalmarknaden tack vare buyout ökat, med undantag för åren 2008 och 2009. Däremot har *venture capital* -verksamheten, som är inriktad på mindre tillväxtföretag, minskat avsevärt sedan år 2008.

Fastighetsfonder som är etablerade i Sverige är i regel bildade på associationsrättslig grund som aktiebolag eller kommanditbolag. Svenska fastighetsfonder liknar riskkapitalfonder på så sätt att de är slutna till formen och främst riktar sig till en begränsad grupp

professionella och institutionella investerare. I Sverige kan fastighetsfonder under vissa förutsättningar vara befriade från inkomstskatt. Då ska bl.a. största delen av resultatet överföras till andels- eller aktieägarna genom utdelning. Det ställs också krav på diversifiering och riskspridning. Senast år 2008 diskuterade man i Sverige möjligheten att lagstifta om fastighetsfonder. Det har i Sverige blivit vanligare med infrastrukturfonder, vilket innebär att privata investerare finansierar infrastrukturprojekt. Investeringar i infrastrukturfonder är i regel långsiktiga till sin natur samtidigt som de genererar relativt stabila kassaflöden. Infrastrukturfonderna är vanligen organiserade på ett liknande sätt som riskkapitalfonder, och förvaltningen sköts ofta av bolag vars verksamhet även omfattar förvaltning av riskkapitalfonder.

Enligt betänkandet och förslaget bör de bestämmelser som införs i svensk rätt inte utan starka skäl gå längre än direktivets regler. Det finns dock starka investerarskyddsskäl att införa strängare regler avseende sådana alternativa investeringsfonder som ska marknadsföras till icke-professionella investerare. Till åtskillnad från fondföretagsdirektivet och MiFID-direktivet innehåller AIFM-direktivet inga bestämmelser om AIF-förvaltares kvalitativa ägarkontroll. I betänkandet föreslås med tonvikt på investerarskyddet att det införs ägarprövning, dvs. att man i samband med auktorisationsförfarandet bedömer vilka krav som ska ställas på AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som marknadsförs till icke-professionella kunder. I betänkandet föreslås att också AIF-fonder som inte är specialfonder i regel får marknadsföras till icke-professionella investerare. Då ska de regler för specialfonder iakttas som under många år har utvecklats till ett konsumentskydd som ställer krav på bl.a. skydd för kundernas tillgångar (kapitalkrav, förvaringsinstitut m.m.), fungerande värdering och prissättning, likviditet (dvs. möjlighet att snabbt omvandla fondandelar till kontanter), information om produkten i sig samt löpande information om värdeutveckling, avgifter och kostnader. Likviditetskravet kan tillgodoses genom att alternativa investeringsfonders aktier eller andelar tas upp till handel på en reglerad marknad eller genom att icke-professionella investerare garanteras möjlighet att sälja dem.

I betänkandet och förslaget anges tre kriterier för att en fond ska betraktas som en AIF-fond. Det första kriteriet är att fonden tar emot kapital från ett antal investerare. Enligt betänkandet avses med begreppet ”ett antal investerare” inte detsamma som ”allmänheten”. Något exakt antal anges inte och denna fråga anses inte vara särskilt viktig. Sålunda kan man i betänkandet dra slutsatsen att en företeelse som endast rör en begränsad krets av personer, vilka också har någon annan relation till varandra än den aktuella investeringen, inte är en AIF-fond. Viss tolkningshjälp framgår av direktivets inledande stycke 7 där det anges att s.k. family office - konstruktioner, som investerar privatpersoners förmögenhet utan att hämta in externt kapital, inte ska anses vara AIF-fonder. Enligt det andra rekvisitet ska avsikten vara att kapitalet ska investeras i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för investerarna. Enligt betänkandet omfattas därför inte en insamlingsstiftelse som samlar in pengar för andra syften än att gynna dem som skjutit till kapitalet. Detsamma gäller pensionsstiftelser som bildats genom kapitaltillskott och avsättningar från ett eller flera företag som en form av säkerhet för företagets pensionsåtagande. Inte heller verksamhetsdrivande aktiebolag ska normalt betraktas som AIF-fonder. Ett normalt aktiebolag har inte någon investeringspolicy i den mening som direktivet avser, utan syftet är normalt att använda kapitalet för att bedriva en viss verksamhet och därigenom ge aktieägarna avkastning. Ett aktiebolag kan dock ha som syfte att investera i vissa tillgångar och skulle då kunna vara en AIF-fond. Också i så fall kan något undantag bli tillämpligt, såsom undantaget i direktivets artikel 2.3 a om holdingbolag. Frågan om ett bolag omfattas av definitionen får i första hand avgöras med hjälp av bolagsordningen och hur syftet är angivet där. Också bolagets faktiska agerande, som framgår av t.ex. årsredovisningen, kan dock påverka bedömningen. Det tredje rekvisitet är att fonden inte kräver auktorisation enligt fondföretagsdirektivet.

I betänkandet behandlas undantaget i fråga om holdingbolag enligt direktivets artikel

2.3 a. Undantaget innebär att börsnoterade företag, exempelvis holdingbolag, i regel inte för till tillämpningsområdet. Enbart den omständigheten att ett företag är börsnoterat räcker å andra sidan inte för att det ska falla utanför tillämpningsområdet, utan det ska uppfylla de förutsättningar som anges i definitionen i direktivets artikel 4.1 o. Eftersom en av förutsättningarna bl.a. är att holdingbolaget är ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag faller börsnoterade fastighetsfonder som direktinvesterar i fastigheter utanför undantagsdefinitionen och på dem tillämpas sålunda direktivet. Direktivet ska tillämpas också på börsnoterade riskkapitalbolag om deras syfte är att sälja dotterbolag med vinst. Orsaken till detta är att undantagsdefinitionen avser bolag vilkas dotterbolag har som huvudsyfte att ge avkastning som resultat av långvarig verksamhet. I betänkandet konstateras vidare att enligt direktivets artikel 2.3 f är sparprogram för anställda undantagna, åtminstone företags sparprogram för anställda som är så konstruerade att de riktar sig till vissa anställda. Enligt betänkandet gör undantaget i fråga om koncerninterna AIF-fonder enligt direktivets artikel 3.2 det möjligt för en koncern att koncentrera sina värdepappers- och fastighetsinvesteringar till ett visst dotterbolag.

Lagrådet har konstaterat att definitionen av begreppet AIF-fonder inte är tillräckligt tydlig. Med beaktande av direktivets innehåll kan en viss begreppslig oklarhet dock inte undvikas. På grund av det oklara begreppet bör tolkningen av lagens tillämpningsområde snarare vara restriktiv än extensiv. Förslaget stämmer överens med Lagrådets uppfattning och enligt det bör tolkningen av tillämpningsområdet vara restriktiv, åtminstone tills ESMA har utfärdat riktlinjer om tolkningen.

Marknadsföring enligt direktivet anses i betänkandet avse åtgärder i tiden före det att andelar eller aktier säljs till kunden. Trots att som marknadsföring i princip bör betraktas samma åtgärder som i fråga om marknadsföring av investeringsfonder som avses i fondföretagsdirektivet, stämmer definitionen inte överens med dem. Exempelvis en sådan situation där ett värdepappersföretag erbjuder möjligheten att på en reglerad marknad utföra en köporder som gäller en börslistad AIF-fond, kan inte betraktas som marknadsföring. Enligt direktivet måste en AIF-fond kunna marknadsföras till professionella investerare utan att detta samtidigt betraktas som otillåten marknadsföring till icke-professionella investerare. En AIF-förvaltare måste vidta åtgärder för att förhindra att andelar eller aktier i AIF-fonden marknadsförs till icke-professionella investerare. En åtgärd som kommer i fråga är t.ex. att fonden inte över huvud taget vänder sig till icke-professionella investerare. Utan sådana begränsningar bör marknadsföring inte ske genom kanaler som i första hand leder till icke-professionella investerare. Marknadsföring via t.ex. massmediakanaler som i stor utsträckning når fram till icke-professionella kunder bör också undvikas. Enligt förslaget får registreringsskyldiga AIF-förvaltare inte utan särskilt tillstånd rikta sin marknadsföring till icke-professionella kunder. Marknadsföring av andra än specialfonder till icke-professionella kunder förutsätter tillstånd av Finansinspektionen och ett faktablad. Till icke-professionella kunder får enligt förslaget marknadsföras AIF-fonder som ger rätt att kräva inlösen tidigast fem år efter initialinvesteringen och som huvudsakligen investerar i onoterade bolag, om minimiinvesteringen är 100 000 euro och om investeraren skriftligen meddelar att den godkänt de risker som är förenade med investeringen. Samma krav gäller både för svenska och för övriga staters AIF-fonder. I tredjeländer etablerade AIF-fonder kan på särskilda villkor rikta marknadsföring till icke-professionella kunder, om de motsvarar specialfonder eller om de har upptagits till handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad i ett tredjeland.

I betänkandet tolkas direktivets artiklar 6.2 och 6.3 så att värdepappersföretag i regel inte kan få auktorisation som AIF-förvaltare. Enligt betänkandet ska värdepappersföretag dock tillåtas förvalta AIF-fonder då en AIF-förvaltare delegerar förvaltningsuppgifter till företaget. Ett värdepappersföretag får enligt betänkandet marknadsföra AIF-fonder på det sätt som avses i direktivet. I Sverige har fondbolagens verksamhetstillstånd traditionellt tolkats så att till dem hör samma element som värdepappersföretags auktorisa-

tion, i stället för att värdepappersföretag ges tillstånd till fondförvaltning.

I propositionen konstateras att direktivets bestämmelser om AIF-fonder utanför EU, om AIF-förvaltare eller både och, ska genomföras efter 2015 om kommissionen så beslutar efter att ESMA har utvärderat hur reglerna om förvaltnings- och marknadsföringsbas har fungerat inom EU. I betänkandet föreslås att bestämmelser som motsvarar direktivets artiklar 35 och 37—41 gällande tredjeländer inte ska genomföras i Sverige i detta skede utan först i samband med kommissionens delegerade akt. Någon sådan reglering har inte heller tagits in i propositionen. Däremot kan betänkandets utkast till ändringslag läggas till grund för regleringen, eftersom den lag som föreslås om AIF-förvaltare ändras så att till den fogas bestämmelser om tredjeländer.

Den nya regleringen kommer att få en stor betydelse i Sverige. Det konstateras i betänkandet att den nya lagstiftningen för aktörer som inte för närvarande är föremål för tillsyn kommer att innebära en mera omfattande tillsyn än den som gäller för t.ex. värdepappersföretag och fondbolag som för närvarande är föremål för tillsyn.

Danmark

I Danmark kommer direktivet att medföra betydande ändringar i gällande rätt. Danmark har t.ex. ingen lagstiftning om kapitalinvestering, med undantag för vissa skatte- och associationsrättsliga bestämmelser. Den danska tillsynsmyndigheten *Finanstilsynet* har berett en ny lag om AIF-förvaltare (*Lov om forvaltare af alternative investeringsfonde*). Till sin uppbyggnad följer lagen i stor utsträckning direktivet. I lagen finns kapitel med allmänna bestämmelser och kapitel med bestämmelser om tillstånd och aktörer, verksamhetsförutsättningar, organisatoriska krav, öppenhet, gränsöverskridande marknadsföring och förvaltning, årsrapportering, tillsyn, tillsynsavgifter och kapitalinvestering, samt straff-, ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. Det har föreslagits att i lagen ska tas in också andra bestämmelser än sådana som direktivet innebär. Som exempel har nämnts kravet att i AIF-förvaltarens högsta beslutande organs sammansättning ska beaktas också det underrepresenterade könet. Det föreslås att den danska lagens tillämpningsområde inte ska omfatta familjeägda förvaltningsbolag. I övrigt stämmer begränsningarna av tillämpningsområdet överens med de undantag som framgår av direktivets artiklar 2 och 3.

I Danmark finns det traditionella investeringsförvaltningsföreningar (*investeringsforvaltningsselskab, IFS*) varmed avses förvaltningsinstitut för bl.a. specialfonder enligt dansk lag, professionella fonder (*professionelle foreninger*, tidigare *fåmandsforening*), och hedgefonder. Sådana förvaltningsbolag kommer i stor utsträckning att regleras i den nya lagen. Enligt den föreslagna lagens 2 § faller aktörer som nämns i direktivets artikel 2.2 utanför tillämpningsområdet, exempelvis holdingbolag (*Holdingselskaber*). Detsamma gäller sådana i artikel 3.1 nämnda aktörer som förvaltar tillgångar som investerat till samma koncern hörande företags tillgångar samt i inledande stycket 7 nämnda familjeägda investeringsenheter (*Familieejede investeringsenheder*).

Kapitalinvestering har i Danmark fått stor betydelse när det gäller förnyelse och utveckling av ekonomiska strukturer. Den danska riskkapitalföreningen (*DVCA*) som grundades år 2000 har över 200 medlemmar som förvaltar tillgångar på över 90 miljarder danska kronor (12 miljarder euro). DVCA har gjort bedömningen att de företag som ägs av *private equity* -fonder år 2011sysselsatte 587 000 personer och *venture capital* -fonderna 24 000 personer. Den nya lagstiftningen kommer att få en stor betydelse också för den danska riskkapitalbranschen.

Storbritannien

Enligt ESMA:s uppskattning finns det ca 2 000 AIF-fonder i Storbritannien. Där kommer direktivet att i många avseenden förändra det sätt på vilket riskkapitalverksamheten varit organiserad de senaste åren. Den vedertagna modellen för samarbetet mellan en fonds *managers* och *administrators* förändras, eftersom direktivet förutsätter att det görs en översyn av aktörernas roller och ansvarsfördelning mellan dem. Direkti-

vets reglering av marknadsföring och marknadsföringspass medför strukturella ändringskrav framför allt på sådana AIF-investeringsfonder som förvaltas i Storbritannien men är etablerade eller marknadsförs i andra länder.

I Storbritannien har direktivet genomförts i samarbete mellan den statliga tillsynsmyndigheten *Financial Conduct Authority* (*FCA*), dess föregångare *Financial Services Authority* (*FSA*) samt ekonomi- och finansministeriet *Her Majesty's Treasury* (*HM Treasury*). HM Treasury har utarbetat förslag till lagstiftning för genomförande av direktivet och FSA har utfärdat lägre normer, inklusive ändringar i *FSA Handbook* som motsvarar Finansinspektionens standarder.

I januari 2012 publicerade FSA den första diskussionspromemorian (DP 12/1) om genomförande av direktivet. I promemorian konstateras att direktivets tillämpningsområde sannolikt kommer att omfatta över 1 000 aktörer som representerar vitt skilda investeringsformer. Efter diskussionspromemorian publicerades konsultationsdokument om frågor i anslutning till genomförande av direktivet den 14 november 2012 (CP 12/32) och den 19 mars 2013 (CP 13/9). Det första konsultationsdokumentet behandlade genomförandet av direktivet i Storbritannien. I dokumentet fastställs preliminärt de olika typerna av AIF-fonder samt direktivets tillämpningsområde. Särskilt uppmärksammas definitionerna av vilka företag som i enskilda fall är alternativa investeringsfonder och vilka som bedriver sedvanlig affärsverksamhet, respektive är samriskbolag eller släktägda förvaltningsbolag.

Enligt konsultationsdokumentet kan innehavare av auktorisation enligt fondföretagsdirektivet ansöka om auktorisation enligt AIFM-direktivet med hjälp av ett särskilt ändringsförfarande (*Variation of Permission, VoP*). Samtidigt konstaterades det att aktörer med auktorisation enligt MiFID-direktivet fortsättningsvis får bedriva verksamhet som regleras i MiFID-direktivet, men deras auktorisation kommer att begränsas i överensstämmelse med fondföretagsdirektivets eller AIFM-direktivets krav. FSA meddelade vidare som sin ståndpunkt att också tjänster som avses i MiFID-direktivet får tillhandahållas inom EES. *FCA* upprepade den 7 juni 2013 att myndigheten med *HM Treasury* kommit överens om att auktoriserade aktörer ska kunna bedriva verksamhet på den gemensamma inre marknaden genom att i samtliga EES-stater tillhandahålla tjänster enligt MiFID-direktivet. En förutsättning för att tjänster ska få tillhandahållas är att värdlandets tillsynsmyndigheter underrättas om saken. Som benämning på AIF-förvaltare med auktorisation enligt MiFID-direktivet används i konsultationsdokumentet *AIFM Investment Firm* och på den tillämpas utöver MiFID-direktivet också AIFM-direktivet. Kraven gällande kapital och professionella ansvarsförsäkringar ska så långt som möjligt harmoniseras mellan aktörerna med auktorisation enligt fondföretagsdirektivet respektive AIFM-direktivet. Frågan om tillämpning av proportionalitetsprincipen i samband med *compliance*-funktionen för AIF-förvaltare ansågs vara beroende av bl.a. följande omständigheter: antal anställda, AIF-fondernas typ, antal och storlek, investerarnas antal och typ, affärsmodellens komplexitet, frågan om det inom koncernen redan finns en separat *compliance*-funktion, finansiell hävstång, antal transaktioner, verksamhet som regleras enligt flera staters nationella lagstiftning, delegering och frågan om förvaltaren innehar kundmedel.

Delegering av funktioner förutsätter ett förhandsmeddelande till *FCA*. Trots att *FSA* inte kan ge säkra anvisningar i ärendet ansåg FSA att frågan om delegering ska tillåtas är beroende av följande omständigheter: de objektiva grunder som fastställs i den gällande regleringen, AIF-fondernas och deras förvaltares handlingsmönster och typen av de tillgångar som förvaltas, de olika aktörernas funktioner och om de ingår i samma koncern, beslutsprocessens karaktär (i synnerhet om självständiga beslut fattas om portföljförvaltning respektive riskhantering) samt en regelbunden och effektiv tillsyn. När det gäller olika typer av fonder är det skäl att pröva frågan från fall till fall.

HM Treasury publicerade den 11 november 2013 en promemoria om genomförande av direktivet. I promemorian meddelade regeringen att dess avsikt var att genomföra direktivet i enlighet med minimivillkoren

(*copy-out approach*). Avsikten med att undvika ytterligare nationell reglering är att Storbritannien ska bibehålla och förbättra sin ställning som centrum för fondadministration och -etablering. Avsikten med regleringen är också att skydda icke-professionella kunder och att upprätthålla förtroendet för systemet. Genomförandet har förberetts i samråd med marknadsaktörerna. I det konsultationsdokument som *HM Treasury* publicerade den 13 mars 2013 behandlas ett antal återstående sakfrågor. *HM Treasury* publicerade den 13 maj 2013 en promemoria om konsultationen tillsammans med ett utkast till lagstiftning.

I *FSA*:s andra konsultationsdokument som gällde frågor i anslutning till genomförandet av direktivet (CP 13/9) meddelade FSA att myndigheten ger aktörerna inom branschen en övergångsperiod på ett år för ansökan om auktorisation eller registrering i enlighet med direktivets artikel 61. FSA upprepade sin ståndpunkt från det första konsultationsdokumentet, dvs. att myndigheten kommer att bedöma arrangemangen för överföringen av uppgifter på ett hållbart och flexibelt (*robust and flexible*) sätt inom ramen för direktivet och den delegerade förordningen. Tillsynsåtgärder gällande överföringen av uppgifter kommer att vidtas först då AIF-förvaltarna har lämnat in *VoP*-ansökningar eller annars ansökt om auktorisation.

FCA har börjat ta emot utkast till *VoP*-ansökningar den 31 maj 2013. Nya direktivenliga auktorisationsansökningar och *VoP*-ansökningar har fullt ut börjat behandlas sommaren 2013. FSA har meddelat branschen att organisationen till att börja med kommer att inrikta sig på att säkerställa förutsättningarna för direktivenliga förvaringsinstituts verksamhet och därefter inrikta resurser på behandlingen av ansökningar om auktorisation.

Luxemburg

Luxemburgs regering överlämnade den 24 augusti 2012 till parlamentet proposition nr 6471 om genomförande av direktivet. Luxemburg är den av EES-staterna där direktivet kommer att få den förhållandevis största nationalekonomiska betydelsen. Luxemburg har strävat efter att genomföra direktivets bestämmelser i sin nationella lagstiftning så snabbt som möjligt för att den samhällsekonomiskt betydande fondbranschen ska vara bland de första att dra nytta av reformen som berör hela Europa. Luxemburg tillämpar direktivet i stor utsträckning för att de alternativa investeringsfonder och deras förvaltare som är verksamma i landet ska kunna utnyttja sådana marknadsföringspass som direktivet möjliggör. Den föreslagna lagens tilllämpnings- och undantagsbestämmelser stämmer innehållsligt överens med direktivets artiklar 2, 3.1 och 3.2. I artiklarna nämns inte uttryckligen försäkringsavtal eller samriskbolag. Landet har å andra sidan i stor utsträckning utnyttjat sådana nationella undantag som direktivet tillåter för att underlätta aktörernas affärsverksamhet. Luxemburg tillåter exempelvis marknadsföring till icke-professionella investerare, inklusive marknadsföring av icke EU-baserade AIF-fonder, om fonden i fråga är föremål för samma typ av reglering som motsvarande Luxemburgiska fonder. Luxemburg har också utnyttjat möjligheten att i enlighet med direktivets artikel 21 göra nationella undantag i fråga om förvaringsinstitut som anlitas av vissa kapitalinvesterare och fastighetsfonder, genom att inrätta en ny kategori av finansiella aktörer inom finansbranschen (*PSF*).

Luxemburg har delat upp flera speciallagar gällande olika typer av fondstrukturer så att de kan tillämpas både på specialfonder enligt AIFM-direktivet och på annan investeringsverksamhet. Lagförslaget får konsekvenser också för Luxemburgs bolagsrättsliga lagstiftning. Avtalsfriheten utökas i fråga om kommanditbolag (*société en commandite simple, SCS*). Det kommer bl.a. att bli möjligt att bevara tysta bolagsmäns anonymitet, utse förvaltare (dock inte ansvarig bolagsman) som har begränsat ansvar endast för utförande av sitt uppdrag och som kan delegera förvaltning av tillgångar, tillåta att tysta bolagsmän utför interna förvaltningsåtgärder, göra undantag från systemet att basera rösträtten på antal aktier och utesluta möjligheten att i efterskott återkräva utbetalda ersättningar (*clawback*). Luxemburg har i samband med genomförandet av direktivet stiftat en ny bolagsrättslig lag som möjliggör ett särskilt begränsat ansvar vid grundanden av kom-

manditbolag (*Société en Commandite Spéciale, SCSp, Special Limited Partnership*) för investeringsverksamhet. Förebilden för denna bolagsform är anglosaxiska *Limited Partnership*, vilket innebär att bolagsformen inte är en juridisk person och inte heller ett separat skattesubjekt, men denna bolagsform erbjuder omfattande möjligheter att fritt välja organisationsform. Genom lagändringarna vill Luxemburg göra landet intressant för AIF-förvaltare som hittills har verkat i s.k. *offshore*-länder.

SCS och SCSp är skatteneutrala bolagsformer om deras luxemburgiska ansvariga bolagsmans ägarandel i bolaget understiger 5 %. I den föreslagna lagstiftningen undantar Luxemburg utländska fonder som förvaltas i Luxemburg från tillämpningsområdet för direkt beskattning. Förvaltningstjänster som erbjuds fonder betraktas som momsfri verksamhet. Luxemburg använder också temporära skatteincentiv för att väcka intresse hos fondförvaltare att etablera verksamhet i landet. Under vissa förutsättningar är skattesatsen för provisioner (*carried interest*) till fondförvaltares anställda som är bosatta i Luxemburg högst 10,335 %.

Fondverksamheten har en central betydelse för Luxemburgs samhällsekonomi. Antalet fonder hade enligt intresseorganisationen ALFI för fondbranschen i Luxemburg ökat från 1 727 fonder år 1990 till 13 294 fonder i december 2011. I siffran ingår fonder som sorterar under s.k. paraplyfonder (*umbrella funds*). En typisk paraplyfond med rörligt kapital är det luxemburgiska investeringsbolaget SICAV. Dess fonder förvaltar tillgångar till ett värde av 2 096 miljarder euro. Endast fonder som är etablerade i USA förvaltar större tillgångar. Sådana sedvanliga fonder som avses i fondföretagsdirektivet marknadsförs i stor utsträckning i EES-staterna och dessutom i Asien, Mellanöstern och Sydamerika. Luxemburg är en intressant etableringsort inte bara för sedvanliga investeringsfonder utan också för hedgefonder, riskkapitalfonder och fastighetsfonder samt för fondförvaltare. I landet finns nästan 1 500 specialfonder som verkar enligt 2007 års lag (*SIF*). Enligt ESMA:s uppskattning finns det minst 2 000 AIF-fonder i Lucemburg.

Beroende på investeringsstrategin har hedgefonderna kunnat verka antingen som fonder enligt fondföretagsdirektivet eller som *SIF*-fonder. I Luxemburg har man kunnat bedriva kapitalplaceringsverksamhet i flera alternativa organisationsformer. Organisationsformer som är föremål för tillsyn är riskkapitalbolag (*SICAR*), specialfonder (*SIF*) samt samriskbolag (*UCI*). Organisationsmodeller som inte står under tillsyn är bolag som arbetar med diskretionär förvaltning (*SPF*), specialföretag som arbetar med värdepapperisering samt ett av deltagarna tillsammans ägt, för ändamålet särskilt bildat bolag (*SOPARFI*). Av dessa alternativa organisationsformer är *SICAR* den vanligaste. I Luxemburg kan också ordnas fastighetsinvesteringsverksamhet i form av reglerade *UCI, SIF* och *SICAR* eller i form av ett sedvanligt publikt aktiebolag eller privat aktiebolag. Namnet på Luxemburgs finanstillsynsmyndighet är *Commission de Surveillance du Secteur Financier* (*CSSF*). Försäkringsbranschen övervakas av myndigheten *Commissariat aux assurances de Luxembourg*. De många alternativa organisationsformerna avspeglar Luxemburgs professionella och pragmatiska nationella strategi att väcka finansmarknadens internationella aktörers intresse för att etablera verksamhet i landet. Utöver en flexibel förvaltningsstruktur erbjuder Luxemburg en samarbetsvillig tillsynsmyndighet och en lätt beskattning. På grund av den målmedvetna strategin arbetar inom landets finansbransch 43 000 anställda, medan 338 fondförvaltare, 143 banker och 300 övriga tillsynsobjekt är etablerade i landet.

Tyskland

Tysklands regering publicerade den 12 december 2012 ett utkast till nationella lagstiftningsåtgärder som en följd av direktivet. Den nya lagen (*Kapitalanlagegesetzbuch*, KAGB) kommer att ersätta investeringslagen (*Investmentgesetz*) som huvudsakligen är baserad på fondföretagsdirektivet. Dessutom görs det ändringar i 26 andra lagar. KAGB kommer att innehålla direkta hänvisningar till direktivet. KAGB kommer också delvis att innehålla strängare bestämmelser än det nationella handlingsutrymmet tillåter. Tyskland

har t.ex. inte för avsikt att tillämpa det undantag som avses i artikel 3, dvs. att erbjuda AIF-förvaltare ett lättare tillsynsförfarande om de förvaltade tillgångarna sammanlagt inte överstiger tröskelvärdena 100 respektive 500 miljoner euro. På motsvarande sätt får inte heller fonder som förvaltas av AIF-förvaltare som endast är registrerade i något annat EU-land inte marknadsföras i Tyskland. Direktivets striktare krav på förvaringsinstitut utsträcks till att gälla också fonder som hör till tillämpningsområdet för fondföretagsdirektivet. I regel får endast kreditinstitut och vissa andra reglerade organisationer verka som förvaringsinstitut. Till åtskillnad från finansministeriets *Bundesministerium der Finanzen* (BMF) ursprungliga lagförslag kommer Tyskland emellertid att utnyttja den nationella möjligheten att lagstifta om särskilda förvaringsinstitut för kapital- och fastighetsinvesteringsfonder. För dem uppställs särskilda registreringsbaserade professionella och kapitalrelaterade krav och de ska göra anmälan om sin verksamhet till tillsynsmyndigheten som kan förbjuda verksamheten. Regleringen bygger på det inom försäkringsbranschen vedertagna begreppet *Treuhänder*.

I Tyskland har investeringsfonderna (*Investementfonds*) traditionellt verkat i form av fonder (*Sondervermögen*) som inte är självständiga juridiska personer. För förvaltningen av fonden ansvarar då ett särskilt fondbolag (*Kapitalanlagegesellschaft*) som verkar i fondens namn och för dess räkning. För närvarande regleras och övervakas i Tyskland fonder av det slag som avses i fondföretagsdirektivet och övriga fonder enligt investeringslagen. De specialfonder (*Spezialfonds*) som är delvis reglerade och övervakade är enligt sina stadgar reserverade för högst 30 juridiska personer. Till denna kategori hör också utländska fonder som marknadsförs i Tyskland. Enskilda fonder samt publika bolag med begränsat ansvar (*Publikumgesellschaften*) är i praktiken varken reglerade eller övervakade. Tillämpningsområdet för KAGB bestäms utifrån substansen i fondföretagsverksamheten, medan definitionen tidigare baserades på verksamhetsformen. Definitionen av tillämpningsområdet är baserad på direktivet. Enligt den nya lagstiftningen kommer det inte längre att vara möjligt att använda vissa typer av tillgångar för pensionsinvesteringar (*Mitarbeiterbeteiligungs-Sondervermögen och Altervermögen-Sondervermögen*).

Efter att kapitalinvesteringsverksamheten började Tyskland på 1960—talet har den successivt fått större betydelse, i synnerhet under de senaste ca tio åren. I slutet av 2011 uppgick investeringarna i närmast små och medelstora tyska företag till 5,92 miljarder euro genom kapitalinvestering. Sedan år 2008 regleras kapitalinvestering genom en särskild lag (*Wagniskapitalbeteiligungsgesetz*). Den föreslagna KAGB kommer att innebära strukturella ändringar i vissa fastighetstillgångar som förvaltas för tyska kapitalinvesteringsbolags investerares räkning (*Immobilien-Sondervermögen ja Infrastruktur-Sondervermögen*). I Tyskland har öppna fastighetsinvesteringsfonder (*Offener Immobilienfonds*) länge varit en populär investeringsform också för icke-professionella investerare. De tillgångar som förvaltas av tyska fastighetsinvesteringsfonder har på tio år ökat från 8 till 34 miljarder euro. Enligt ESMA:s uppskattning uppgår antalet AIF-fonder i Tyskland till ca 4 000 och växer årligen med ca 350 slutna AIF-fonder.

Öppna fonder har visat sig vara problematiska i samband med en finanskris. På grund av likviditetsproblem efter att investeringar dragits tillbaka upphörde flera fonder med inlösen och 13 öppna fastighetsinvesteringsfonder är försatta i konkurs. Till åtskillnad från *Bundesfinanzministeriums* ursprungliga lagförslag utgör KAGB dock inget hinder för att grunda öppna fastighetsinvesteringsfonder. Däremot kommer det att ske förändringar bl.a. i förfarandet för värdering av fondägda fastigheter. På grund av direktivet kommer nämligen förfarandet att bli lättare reglerat. I samband med att direktivet genomförs är avsikten också att genom lagändringar underlätta förfarandet för att ta upp fastighetsinvesteringsfonder till regelbunden handel.

I Tyskland bedömer man att den nya lagstiftningen för den offentliga ekonomins vidkommande kommer att innebära engångskostnader på 4,5 miljoner euro och löpande kostnader på 4,1 miljoner euro. För enskilda aktörer beräknas kostnaderna uppgå till 60,9 miljoner euro.

Frankrike

Frankrike anser sig vara världens ledande nation när det gäller finansförvaltning. Den franska finanstillsynsmyndigheten *Autorité des Marches Financiers* (AMF) uppger att det i landet i slutet av 2011 fanns ca 600 förvaltningsbolag som förvaltade tillgångar på 2 636 miljarder euro. Av dessa förvaltade 400 AIF-fonder. Antalet franska AIF-fonder som hör till direktivets tillämpningsområde uppskattades vid samma tidpunkt till 6 300, varav 4 200 var s.k. *non-UCITS* -fonder (dvs. andra fonder än sådana som avses i fondföretagsdirektivet), 1 500 *private equity* -aktörer, 300 fastighetsfonder och 600 registrerade fonder. Genom en lagreform 2003 skapades i Frankrike två nya fondtyper som kan användas för alternativa investeringsstrategier. Både registrerade fonder (*fonds contractuels*) och *ARIA*-fonder riktar sig till professionella investerare och är reglerade på ett sätt som påminner om direktivet. Enligt ESMA:s uppskattning finns det i Frankrike 9 000—12 000 AIF-fonder.

AMF tillsatte i november 2011 en bred kommitté för att dra upp riktlinjerna för genomförandet av direktivet samt en strategi för förvaltningen av AIF-fonder. Kommittémedlemmarna representerade olika myndigheter, fondbranschen samt olika grupper av aktörer. Under sitt arbete hörde kommittén också förvaringsinstitut, juridiska experter och konsulter. Kommitténs uppdrag, sammansättning och slutresultat visar vilken betydelse lagstiftningen om förvaltare av AIF-fonder anses ha för Frankrikes ekonomiska utveckling. Parlamentet bemyndigade genom en lag den 19 december 2012 AMF att före utgången av juli 2013 genom ett administrativt beslut utfärda bestämmelser för genomförande av direktivet. Regleringen är baserad på kommitténs riktlinjer.

Enligt kommitténs åsikt har Frankrike fördel av att den nationella lagstiftningen i många avseenden påminner om direktivet och branschens struktur redan stämmer överens med direktivet. Franska finansförvaltare är t.ex. vana att verka i en sådan organisationsform och med sådana riskhanterings- och rapporteringssystem som direktivet förutsätter.

Kommittén utarbetade en rekommendation om åtgärder som ska vidtas då direktivet genomförs nationellt. Rekommendationerna utgår ifrån att Frankrikes konkurrenskraft kan främjas genom rätt slags genomförandeåtgärder. För det första rekommenderar kommittén att direktivet genomförs på ett sätt som gynnar Paris ställning som internationellt finanscentrum. Dessa rekommendationer gäller andra aktörer än lagstiftaren. För det andra ses direktivet som en möjlighet att skapa tillväxt för den franska fastighetsförvaltningsbranschen. Rekommendationerna om detta delområde gäller vissa detaljer i genomförandet av direktivet, exempelvis organiseringen av riskhanteringen i förhållande till AIF-fondens storlek och organisationsstruktur, möjligheten att delegera portföljförvaltningen till reglerade aktörer samt ordnande av självreglering för värdering av fastighetsfonder. För det tredje framhöll kommittén behovet att rationalisera de investeringsfonders produktpalett som omfattas av direktivet. Kommittén anser att fondprodukter alltid måste kunna indelas antingen i sådana fonder som avses i fondföretagsdirektivet, i AIF-fonder som riktar sig till icke-professionella investerare eller i AIF-fonder som riktar sig till professionella investerare. För det fjärde innebär direktivet enligt kommitténs åsikt en möjlighet att främja de franska förvaringsinstitutens konkurrensställning i Frankrike och i Europa. Enligt rekommendationerna är det skäl att inte utnyttja direktivets möjlighet till en nationell option i förvaringsinstituten. Före år 2017 kan en fransk AIF-fond inte anlita ett utländskt förvaringsinstitut. Utländska förvaringsinstitut som bedriver verksamhet i Frankrike ska följa lokala regler bl.a. när det gäller investeringsskyddet, verksamheten och de krav som ställs på organisationen. Lagstiftningen om förvaringsinstitut, som skiljer sig från t.ex. Luxemburgs och Tysklands, motiveras med behovet att skydda investerarna.

Kommittén har också gett rekommendationer om hur Frankrike ska påverka genomförandet av direktivet i EU:s medlemsstater. Kommittén kräver t.ex. att ESMA preciserar definitionen av holdingbolag i artikel 4.1 o. Kommittén ber EU-organen definiera om direktivet ska tillämpas på franska börsnotera-

de fastighetsinvesteringsbolag (*SIIC*) och på vissa investeringsbolag (*SFI, SCR*). Kommittén föreslår samtidigt att i EU ska införas ett förfarande som innebär att en förmögenhetsmassa inte anses höra till direktivets tillämpningsområde som en AIF-fond, om syftet är att utnyttja de förvaltade tillgångarna (*exploitation du sous-jacent, eng. exploitation of underlying assets*) och inte att vara en finansiell placering (*placement financier*). Kommittén upprepar de farhågor gällande direktivets bestämmelser om tredjeländer som Frankrike framförde under förhandlingarna om direktivet. Enligt kommitténs åsikt är det inte skäl att öppna konkurrensen för tredjeländer ännu år 2015, utan att det vidtas sådana ömsesidiga åtgärder från tredjeländers sida som underlättar för förvaltare av europeiska AIF-fonder att bedriva verksamhet i tredjeländer. Frankrike kan som en inflytelserik EU-stat i praktiken påverka hur direktivets artiklar 35 och 37—41 kommer att genomföras med kommissionens delegerade förordning.

Frankrikes skattemyndighet *Direction de la Législation* Fiscale har bestämt att utländska AIF-fonder som i Frankrike förvaltas av AIF-förvaltare inte ska beskattas i Frankrike. Det är fråga om en tolkning av huruvida förvaltning av en AIF-fond i Frankrike innebär att det uppkommer ett fast driftsställe i det landet, vilket sålunda medför skattskyldighet.

Irland

Den gällande lagstiftningen i Irland gäller andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet. Dessa kan i Irland vara *unit trust, common contractual fund, designated investment company och investment limited partnership*. Lagstiftningen ger centralbanken tillsyns- och normgivningsbefogenheter. Den har i samband med genomförandet av direktivet granskat fondsektorn ingående och strävat efter att förnya den tidigare splittrade lagstiftningen i dess helhet. Med tanke på genomförandet av direktivet har centralbanken publicerat en manual (*handbook*) som bl.a. definierar begreppet alternativa investeringsfonder som riktar sig till icke-professionella investerare, alternativa investeringsfonder som riktar sig till professionella investerare och de förpliktelser som gäller förvaringsinstitut för alternativa investeringsfonder. Avsikten med lagstiftningen är att i detalj ange vad branschens aktörer bör göra och vad de inte får göra, medan den tidigare dessutom reglerade vad det var möjligt att göra. Utöver att genomföra direktivet på ett optimalt sätt har man i Irland syftat till att göra alternativa investeringsfonder med högre risk än sådana investeringsfonder som avses i fondföretagsdirektivet tillgängliga för icke-professionella investerare, att avveckla sådana bestämmelser i den gällande lagstiftningens som inte väsentligt förbättrar investerarskyddet samt att utsträcka bestämmelserna om förvaringsinstitut till att omfatta alla alternativa investeringsfonder. Den nya lagstiftningen ersätter den tidigare lagstiftningen om fonder som riktar sig till professionella investerare (*QIF/PIF*). Sådana fonder kan inte längre grundas. I stället är det möjligt att inrätta alternativa *QIAIF*-investeringsfonder som riktar sig till professionella investerare och *RIAIF*-investeringsfonder som riktar sig till icke-professionella investerare. Förvaltarna av dessa fonder omfattas av regleringen, oberoende av hur stora tillgångar de förvaltar. Den nya lagstiftningen upphäver i samband med auktoriseringen av nya fondförvaltare det s.k. *promoter*-arrangemanget, som har gynnat stora aktörer. Den nya lagstiftningen innebär vidare en lättare reglering av det nationella *prime broker* -systemet och kommer sannolikt att möjliggöra s.k. *side-procket* -arrangemang, eventuellt förlänga teckningstiden för fastighetsfonder upp till två år, öppna för investeringar i obligationer och göra det möjligt för fonder som riktar sig till icke-professionella investerare att investera i derivatinstrument.

Irland är ett betydande centrum för europeiska AIF-fonder och deras förvaltare. Detta beror på att lagstiftningsmiljön och beskattningen är gynnsam för fonder. Enligt ESMA:s uppskattning finns det minst 2 100 AIF-fonder i Irland. Den irländska fondbranschen sysselsätter ca 12 000 personer och är sålunda viktig för landets samhällsekonomi. Irland har inför genomförandet av AIMF-

direktivet uttryckt farhågor dels i fråga om tillämpningsområdet och dels direktivets bestämmelser om värdering, förvaringsinstitut och finansiell hävstång. Också specialbestämmelserna om tredjeländer i direktivets kapitel VII är viktiga för Irland där det förvaltas många AIF-fonder som är etablerade utanför EU. Irland kommer att i enlighet med direktivets artikel 42 tillåta att andra än EU-baserade AIF-förvaltare förvaltar AIF-fonder som är etablerade i Irland.

Nederländerna

Enligt ESMA:s uppskattning finns det ca 1 400 AIF-fonder i Nederländena. Nederländernas parlament godkände den 2 oktober 2012 en proposition om genomförande av direktivet. I propositionen föreslås ändringar i lagen om Finansinspektionen (*Wet op het financieel toezicht*), civilkoden (Burgerlijk Wetboek), lagstiftningen om ekonomiska brott (*De wet op de economische delicten*) och i ett antal skattelagar. I propositionen föreslås flera åtgärder som berör det nationella handlingsutrymmet. För alternativa investeringsfonder som underskrider tröskelvärdena i direktivets artikel 3.2 gäller endast registreringsskyldighet. Förvaringsverksamhet där tillgångarna tillhör en sluten alternativ investeringsfond kommer att regleras lättare. Regleringen motsvarar framför allt fastighetsinvesteringsfondernas och kapitalfondernas behov. Marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella investerare tillåts då särskilda bestämmelser som skyddar konsumenterna iakttas. Dessutom tillåts förvaltare av alternativa investeringsfonder tillhandahålla sådana sidotjänster som avses i direktivets artikel 6.4 b, utan att vara auktoriserade enligt MiFID-direktivet. Fonder vilkas uteslutande syfte är att sammanslå pensionsfonders investeringstillgångar faller enligt propositionen uttryckligen utanför direktivets tillämpningsområde.

Schweiz och Liechtenstein

I Schweiz har man förberett sig på direktivets bestämmelser om tredjeländer genom att göra ändringar i landets lagstiftning om kollektiva investeringar (*Kollektivanlagengesetz, Swiss Collective Investment Schemes Act, CISA*). Parlamentet godkände ändringarna i CISA den 18 september 2012 och de träder i kraft i början av 2013. CISA omfattar i princip fondförvaltare som inom EU hör antingen till fondföretagsdirektivets eller till AIFM-direktivets tillämpningsområde. I CISA föreskrivs om fondförvaltares skyldighet att ansöka om auktorisation hos den schweiziska tillsynsmyndigheten (*FINMA*) och om övervakningen av den. Skyldigheten gäller också fondförvaltare som förvaltar utländska fonder i Schweiz. I CISA föreskrivs dessutom om nya förpliktelser för förvaringsinstitut, exempelvis om begränsning av delegeringsmöjligheterna och om striktare skadeståndsansvar. För spridning av fondprodukter i eller från Schweiz till icke-professionella investerare krävs i princip FINMA:s tillstånd. FINMA har utfärdat föreskrifter om förutsättningarna för auktorisation av förvaltare. Auktorisation skulle sökas senast den 30 juni 2012.

I Schweiz har finansbranschen traditionellt varit synnerligen viktig för landets ekonomi. År 2008 utgjorde finanssektorn 11,6 % av samhällsekonomin. I de schweiziska bankerna finns utländska tillgångar till ett värde av uppskattningsvis 2,5 triljoner schweiziska franc. En stor del av kunderna är de facto medborgare i EU-stater och EU har sålunda eftersträvat samarbete med den schweiziska finanssektorn, framför allt när det gäller harmonisering av beskattningen. Kommissionen har också hört Schweiz i samband med beredningen av direktivet. Schweiz har för sin del följt EU:s lagstiftningsprojekt och strävat efter att anpassa sin egen lagstiftning till den nya situationen. Schweiz oroar sig framför allt för att de AIF-förvaltare som är verksamma i landet flyttar över sin verksamhet till EU för att kunna dra nytta av att direktivet tillåter gränsöverskridande marknadsföring av investeringsprodukter inom EU.

Liechtenstein vill väcka intresse hos schweiziska och andra icke EU-baserade fondförvaltare att flytta sin verksamhet till landet. Lichtenstein strävar efter att med sin liberala lagstiftning dra nytta av trenden att förvaltare som är verksamma i s.k. *offshore-*

länder flyttar sin verksamhet till EU:s medlemsstater. Syftet med omstruktureringen av fonderna är framför allt att snabbt utnyttja det faktum att direktivet tillåter marknadsföring av AIF-fonder inom hela EU. Liechtenstein kommer under den första hälften av 2013 att sätta i kraft en med direktivet överensstämmande lag om AIF-förvaltare. Enligt den föreslagna lagen får AIF-förvaltare delegera alla andra funktioner utom portföljförvaltningen. Verksamheten får flyttas till Liechtenstein redan innan den nya lagen som stämmer överens med direktivet har trätt i kraft, genom att förvaltaren ansöker om auktorisation för tillgångsförvaltningstjänster. Auktorisationen kan senare ändras så att den avser alternativa investeringsfonder enligt den nya lagen. Enligt ESMA:s uppskattning finns det ca 400 AIF-fonder i Liechtenstein.

USA

Skillnaderna mellan Europas och USA:s finansmarknader är betydande, såväl när det gäller marknadsaktörerna, institutionerna och -infrastrukturen som när det gäller regleringsramen. Det anses allmänt att den europeiska finansmarknaden är ineffektivare och mindre utvecklad än den amerikanska. Detta anses bero på kultur- och attitydskillnader samt på inställningen till risktagning. I USA har man å andra sidan långa traditioner av att reglera finansmarknaden och de förändringar som skett i branschen har varit fast förankrade i förändringar i regleringen samt i tillsynsmyndigheternas aktivitet under olika perioder.

I synnerhet marknaderna för riskkapital är betydligt ineffektivare i Europa än i USA. I Europa är investeringarna mindre och färre. I Europa är investerarna försiktigare och mindre benägna att ta risker än i USA men skillnaderna är påfallande också när det gäller finansmarknadens struktur och hur lagstiftningen inverkar på marknadens funktion samt på företagens finansierings- och tillväxtmöjligheter. Om man ser till produktiviteten och kapitalfinansieringen finns det strukturella skillnader mellan Europa och USA när det gäller finanssektorn och marknaderna.

Det anses allmänt att ett gott investerarskydd förbättrar finansmarknadens effektivitet och tillgången på finansiering samt lockar utländska investerare. Värdet av enskilda kapitalinvesterares investeringar i Europa utgör ca en tiondedel av motsvarande investeringar i USA, där kapital- och aktiemarknaderna redan länge varit den viktigaste finansieringskällan för företagen. I Europa är avkastningen på investeringar i nyetablerade företag mindre än i USA, vilket inte lockar enskilda att investera i sådana objekt. Den ökning av investeringarna som skett i USA anses ha ökat också antalet nya patent och industriella innovationer.

Begreppet hedgefond har inte definierats i förbundsstatens lagstiftning. Med hedgefond avses i allmänhet en privat investeringsfond som traditionellt inte är öppen för icke-professionella investerare. Typiskt för hedgefonderna är att de hör till något av undantagen i *Investment Company Act of 1940* och sålunda inte regleras i den och inte heller behöver vara auktoriserade. I USA finns ca 7 500 hedgefonder och ca 9 500 om man räknar med deras underfonder. De tillgångar som de förvaltar uppgår till ca 1 970 miljarder dollar (*USD 1.97 trillion, Q3 2011*) och deras investeringsstrategier och riskprofiler uppvisar stora skillnader. Ca 20 % av omsättningen på värdepappersmarknaden härrör från hedgefondernas verksamhet.

Finanskrisen har haft en avsevärd betydelse för hedgefondernas verksamhet. Deras nettotillgångar minskade med ca 285 miljarder dollar åren 2008 och 2009. samtidigt har marknaderna ställt striktare krav på fondernas villkor, i synnerhet på de arvoden som de tar ut. I samband med finanskrisen har man i större utsträckning börjat beakta den systemrisk som kaj orsakas av hedgefonder som prioriterar fortsatt skuldneddragning. Också ett antal skandaler på grund av vanskötta fonder, politisk korruption och olagligheter (*Madoff, Galleon, New York State Pension Fund*) har lett till att det ställs växande krav på reglering och tillsyn av hedgefonderna.

I den federala lagstiftningen *Investment Company Act of 1940* finns allmänna bestämmelser om investeringsfonder och bl.a. om auktorisation. I *Investment Advisers Act of 1940* föreskrivs om fondförvaltare och in-

vesteringsrådgivning. Fondernas investeringsverksamhet regleras dessutom i *Securities Act of 1933* (investeringsverksamhet, försäljning av andelar och handel med värdepapper), i *Securities Exchange Act of 1934* (närmast handel med värdepapper och hur antalet investerare påverkar verksamhetsförutsättningarna) och i *Commodity Exchange Act* (handelsvaror och futurer).

Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act (*Dodd-Frank Act*) från år 2010 har inneburit avsevärda förändringar när det gäller regleringen av fondförvaltarnas verksamhet. Det är fråga om en typisk ramlagstiftning med stöd av vilken de federala myndigheterna utfärdar närmare föreskrifter. Den omfattande regleringsprocessen har delvis dragit ut på tiden och pågår fortfarande. *Dodd-Frank Act* innebär bl.a. att skyldigheten att registrera hedgefonder (auktoriseringsskyldigheten) enligt *Investment Advisers Act of 1940* har blivit strängare och har dessutom inneburit nya redovisnings- och rapporteringsskyldigheter. *Dodd-Frank Act* ålägger också tillsynsmyndigheten *U.S. Securities and Exchange Commission* (*SEC*) att utfärda föreskrifter om offentliggörande av institutionella fondförvaltares blankningspositioner. På råvaruhandeln tillämpas nya förpliktelser bl.a. när det gäller auktorisationer, clearing och avveckling, positionsgränser och rapportering.

Vilken som helst marknadsaktör (dock inte bank) som är viktig för värdepappersmarknadens funktion kan med stöd av *Dodd-Frank Act* utses till ett finansinstitut som är viktigt med tanke på systemrisken (*systemically important financial institution,* SIFI). Den ska då iaktta strängare regler, inklusive kapital-, hävstångs-, likviditets-, rapporterings- och rikshanteringskrav. *Centralbanken Federal Reserve* kan fastställa närmare handlingsförpliktelser.

Volcker Rule begränsar en bankkoncerns rätt att verka som fondförvaltare, utse personer till fondförvaltare, låta en fond använda sitt namn och bevilja krediter till fonder. Begränsningarna gäller merparten av de fonder som avses i *Investment Company Act*, råvarufonder samt dessas utländska motsvarigheter. *Volcker Rule* träder i kraft inom en övergångstid, senast i juli 2014.

2.3 Bedömning av nuläget

2.3.1 Den reglerade verksamhetens utveckling i Finland

Specialplaceringsfonder

I Finland är specialplaceringsfonden den viktigaste typen av AIF-fond som enligt speciallagstiftning ska vara auktoriserad. Bestämmelser om specialfonder finns i lagen om placeringsfonder och deras verksamhet uppvisar många drag som påminner om andra placeringsfonder. De kan dock avvika från sådana särskilt angivna bestämmelser om placeringsverksamhet som är baserade på direktivet om fondföretag. I Finland har det sedan år 1996 varit möjligt att grunda specialplaceringsfonder. För närvarande verkar i Finland ca 130 specialfonder vilkas tillgångar uppgår till 9,8 miljarder euro. Detta motsvarar ca 15 % av placeringsfondernas sammanlagda kapital.

En specialfond kan avvika från vissa av bestämmelserna i lagen om placeringsfonder. Möjligheterna att avvika från lagens bestämmelser sammanhänger dels med placeringspolicyn och dels med täckning och inlösen av fondandelar. Fondernas stadgar ska fastställas av Finansinspektionen.

Enligt lagen om placeringsfonder ska fondbolag som förvaltar specialfonder ha auktorisation som beviljas av Finansinspektionen och sålunda vara Finansinspektionens auktoriserade tillsynsobjekt. Före den 1 juli 2003 beviljades auktorisation av finansministeriet. Fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder ska uppfylla samma auktorisationsvillkor som fondbolag som förvaltar placeringsfonder. I praktiken förvaltar de flesta fondbolagen både placeringsfonder och specialfonder.

Alla specialfonder tillämpar inte samma placeringspolicy. En del är aktie- eller räntefonder vilkas placeringspolicy skiljer sig från placeringsfondernas exempelvis genom placeringarnas spridning. Andra är s.k. hedgefonder och i en del fall är deras placeringsobjekt ädla metaller, råvaror eller fastighetsinvesteringar. Specialfonderna kan också vara matarfonder och mottagarfonder av det slag

som avses i 17 a kap. i lagen om placeringsfonder.

Enligt lagen om placeringsfonder ska det av en fonds stadgar framgå varför fonden är en specialplaceringsfond. Det kan finnas många skäl att etablera en fond som en specialplaceringsfond. Vissa fonder vill tillämpa en mera omfattande placeringspolicy än direktivet om fondföretag tillåter. En specialfond kan t.ex. i större utsträckning sprida sina investeringar och utnyttja derivat eller ett större urval av investeringsobjekt, t.ex. råvaror.

Specialfondernas storlek varierar avsevärt, från några miljoner till hundratals miljoner euro. Deras undre teckningsgräns varierar så att en del av fonderna inte har någon begränsning över huvud taget, medan andra har en undre täckningsgräns på t.ex. 10 000 eller 100 000 euro. Den högsta för närvarande tillämpade teckningsgränsen är 250 000 euro. Enligt lagen om placeringsfonder ska både placeringsfonder och specialfonder ha minst 50 andelsägare. Antalen andelsägare i specialplaceringsfonderna varierar. De största specialplaceringsfonderna har för närvarande ca 12 000 ägare av vilka merparten är icke-professionella investerare.

Kapitalinvestering

Med kapitalinvestering avses investeringar närmast av eget kapital i företag som inte är föremål för handel på en reglerad marknad, dvs. i onoterade målföretag som har goda utvecklingsmöjligheter och tillväxtpotential, samt indirekta kapitalinvesteringar i aktiebolag och kommanditbolag som investerar i sådana målföretag. Investeringarnas minimi- och maximibelopp är i allmänhet begränsat och fondens verksamhetstid är på förhand bestämd. Vanligen är också den tid begränsad inom vilken nya investerare kan ansluta sig till fonden. Kapitalinvesteringen är baserad på en av förvaltningsbolaget upprättad investeringsplan som investerarna godkänner då de investerar i kapitalfonden. Kapitalfondens förvaltningsbolag är skyldigt att i fondens investeringsverksamhet följa investeringsstrategin. En kapitalinvesterare är inte en varaktig ägare utan avsikten är att lämna målföretaget enligt en på förhand avtalad plan. Investerarens vill inte befatta sig med den dagliga affärsverksamheten utan vill i stället genom sitt mervärde främja målföretagets värdestegring innan investeringen realiseras. Trots att den relativa ägarandel som målföretagets ägare-företagare innehar blir mindre på grund av kapitalinvesteringen, kan andelens värde stiga betydligt jämfört med vad den var före investeringen.

Inom ramen för investeringsstrategin avtalas bl.a. om investeringsperioden, dvs. om den tid då kapitalfonden kan göra initialinvesteringar. Med initialinvestering avses en fonds första investering i ett målföretag. Efter investeringsperioden kan kapitalfonden göra fortsatta eller ytterligare investeringar i kapitalfondens existerande investeringsobjekt. För att få in nya tillgångar i det första skedet av en nyetablerad fonds livscykel måste en fondstruktur byggas upp och nya investerare engageras. En viktig förutsättning är att målföretaget har tillväxtpotential och förutsättningar att öka i värde samt att företagets affärsverksamhet, produkter och tjänster har förutsättningar att nå kommersiella och internationella framgångar.

Värdestegringen realiseras i det skedet då kapitalinvesteraren eller företagaren tar ut sin andel. I investeringsstrategin fastställs den tid inom vilken kapitalfonden strävar efter att realisera alla investeringar som den gjort. Kapitalfondens verksamhetsperiod ska om möjligt fastställas så att fonden kan realisera alla sina investeringar inom verksamhetsperioden. Perioden mellan den första investeringen och uttaget kan vara mellan några år och t.o.m. över tio år lång. Uttaget är förenat med risken att verksamheten misslyckas och investeringen blir illikvid. Det finns fler sätt att ta ut investeringar och också kombinationer av dessa sätt är möjliga. Bland de vanligaste alternativa sätten kan nämnas företagsköp (*trade sale*), börsintroduktion (*initial public offering*, *IPO*) andra försäljningssätt, såsom återförsäljning av aktier och refinansiering, samt alternativet att investeringen misslyckas.

Eftersom strävan är att realisera investeringarna till bästa möjliga pris är det dock vanligt att man inte kan eller vill realisera alla investeringar inom en på förhand fastställd verksamhetstid. Också på grund av

hemulansvaret i anslutning till realiseringar och på grund av eventuella depositionsarrangemang (*escrow*) är det ändamålsenligt att kapitalfondens verksamhetsperiod kan fortsättas längre än den ursprungliga planen. I regel avtalas sålunda om möjligheten att förlänga kapitalfondens verksamhetsperiod så som föreskrivs i avtalet. Verksamhetsperioden kan förlängas antingen enbart genom förvaltningsbolagets beslut eller också måste investerarnas uttryckliga samtycke utverkas. Från investerarnas eller förvaltningsbolagets synpunkt är det varken ändamålsenligt eller önskvärt att i samband med upplösningen av en kapitalfond såsom vederlag till bolagsmännen dela ut eventuella investeringsobjekt eller till dem anslutna ansvarsförbindelser eller fordringar.

Med kapitalinvestering avses i Finland både finansiering av tillväxtföretag, dvs. nya företag (s.k. *venture capital* -verksamhet) och *buyout*-verksamhet varmed avses bl.a. finansiering av olika typer av företagsköp, utvidgningsprojekt och saneringar. En viktig skillnad mellan finansiering av nystartade företag och *buyout*-verksamhet är att den sistnämnda inriktar sig på företag som redan stabiliserat sin verksamhet och har ett positivt penningflöde. Riskerna och avkastningsförväntningarna när det gäller buyout-verksamhet är sålunda klart mindre än när det gäller finansiering av nystartade företag. På marknaden finns dessutom s.k. fond-i-fonder som gör direkta investeringar i kapitalfonder och vilkas investeringar består av bolagsmännens andelar i fonderna. Fond-i-fondernas investeringsstrategi förutsätter en avsevärt längre verksamhetsperiod än kapitalfonder som gör direkta investeringar, eftersom löptiden (maturiteten) för fondinvesteringar är längre än för investeringar i målföretag.

I fråga om *buyout*-verksamhet är syftet att efter förvärvad bestämmanderätt utveckla det förvärvade företaget och upprätthålla dess livsduglighet så att bolagets tillväxt förbättras och bolaget efter utvecklingsåtgärderna kan säljas med vinst och sålunda ge avkastning på det kapital som investerats i fonden. Kapitalfonderna strävar i princip efter att genomföra utvecklingen av målföretag under en period på 5—7 år.

Buyout-verksamheten utökar marknaden för livsdugliga företagsfunktioner. I dagens läge strävar företagen vanligen efter att fokusera på vissa branscher inom vilka de försöker bli framgångsrika i den globala konkurrensen. Samtidigt följer bolagen kontinuerligt marknadsutvecklingen och justerar ibland sin uppfattning om det kompetensområde inom vilket de vill nå framgångar. Omprövningen av kärnkompetensen innebär också att bolagen måste sälja funktioner som faller utanför kärnområdet och å andra sidan utöka sin affärsverksamhet inom branscher som per definition hör till kärnkompetensen. I generationsväxlingssituationer kan ett företag å andra sidan ha i och för sig livsdugliga delar som trots allt inte passar in i den nya företagarens affärsstrategi. Det företagsvärde som sammanhänger med affärsverksamheten kan tryggas genom att de delar som inte passar in i strategin säljs till en ägare vars strategi de kompletterar. Ofta är det också fråga om att ett bolag när det förvärvas har ett omfattande ägande av fastigheter av olika typ, vilket innebär att man måste ompröva vilka fastigheter som behövs för kärnverksamheten. Också i fråga om fastigheter som hör till affärsverksamheten kan det vara möjligt att göra s.k. *sale & lease back* -transaktioner för att effektivisera utnyttjandet av kapitalet.

Den vanligaste bolagsrättsliga formen för kapitalfonder är kommanditbolag, på engelska *limited partnership*, eller någon annan form av specialfond som definieras i hemstatens lagstiftning. Juridiskt sett är kapitalinvesteringsverksamheten i Finland vanligen uppbyggd så att ett förvaltningsbolag i aktiebolagsform förvaltar en kapitalfond i kommanditbolagsform och samtidigt verkar som ansvarig bolagsman för ett kommanditbolag som grundats för viss tid och vars investerare är tysta bolagsmän. Sådana kommanditbolag brukar kallas kapitalfonder. Kapitalinvestering bedrivs närmast av professionella kapitalfonder och institutionella investerare, exempelvis arbetspensionsförsäkringsbolag som svarar för den i ekonomiskt hänseende viktigaste delen av kapitalinvesteringarna. Eftersom institutionella investerare verkar som kommanditbolagets tysta bolagsmän inskränker sig deras ansvar till det kapital som de investerat. Fondförvaltaren eller ett mel-

lanbolag som förvaltaren grundat fungerar i allmänhet som ansvarig bolagsman (*general partner*), som vanligen är registrerad i ett tredjeland. Vid inkomstbeskattningen betraktas kommanditbolaget som en näringssammanslutning som inte behandlas som en i förhållande till bolagsmännen separat skattskyldig. För sammanslutningen fastställs emellertid för varje inkomstkälla en skattepliktig inkomst som efter avdrag för tidigare års förluster delas upp och beskattas som delägarnas inkomst, enligt de andelar som delägarna har i sammanslutningens inkomst.

Minimi- och maximibeloppen av insatserna i en kapitalfond är i allmänhet begränsade och verksamhetsperioden är fastställd på förhand. Också den tid inom vilken nya bolagsmän kan ansluta sig till fonden är vanligen begränsad. Kännetecknande för institutionella investerare är att de i allmänhet har en medellång eller lång investeringshorisont samt att deras tillgångar är fördelade mellan olika investeringsobjekt. Avkastningskraven och risknivån sammanhänger ofta med basverksamheten, exempelvis med försäkringsbolagsverksamhet och de solvenskrav som ställs på den. En institutionell investerare är i allmänhet professionellt organiserad och bedriver sin verksamhet på ett ansvarsfullt sätt samt är inte särskilt riskbenägen. Många institutionella investerare samt förmögna och aktiva privata investerare, s.k. businessänglar, kan i stället för att investera direkt investera indirekt via kapitalfonder. En kapitalfond som riktar sig till privatpersoner och organisationer stängs när investeringsåtagandena (*commitments*) är uppfyllda.

En typisk finländsk kapitalfond har ett tiotal investerare. Antalet investerare varierar dock betydligt, mellan fem och närmare trettio. I kapitalfonder som riktar sig till institutioner kan de minsta investeringarna vara några hundratal tusen euro. I många kapitalfonder är den nedre gränsen emellertid flera miljoner euro. Det förvaltningsbolag som förvaltar kapitalfonden eller de personer som ansvarar för förvaltningen av fonden kan göra en mindre investering på några tusental euro men investeringen kan också uppgå till flera miljoner euro, beroende på kapitalfondens typ och förvaltningsbolagets verksamhetsstrategi. Åren 2008—2012 grundades i Finland fyra kapitalfonder med ett stort antal privata investerare. Antalet investerare varierar i dessa fonder mellan ett tjugotal och ett fyrtiotal och den minsta investeringen är antingen 50 000 eller 100 000 euro.

I Finland fick kapitalinvesteringsverksamheten sin början efter andra världskriget, i statsägda utvecklingsbolag. De offentliga aktörerna spelar fortfarande en betydande roll, i synnerhet via kapitalfonder i kommanditbolagsform. De finländska innovationsföretagens verksamhetsmiljö och industriella struktur har under det senaste decenniet undergått stora förändringar. Övergången från traditionell produktionsindustri till högteknologisk och serviceintensiv samt företagsamhetens allt större betydelse i förening med internationaliseringen har inneburit utmaningar och för kapitalinvesteringsverksamheten. Företagens finansieringsbehov har krävt nya, flexibla och betydligt komplexare lösningar. Eftersom de finansiella riskerna och samtidigt också antalet finansiella instrument som används i samband med företagsfinansiering kontinuerligt har ökat, ställs det också allt större krav på innovationsföretagens ledning. Då det ofta saknas realsäkerheter som behövs för att få tillgång till främmande kapital måste företagsledningen trygga företagets ekonomi och hantera riskerna med andra arrangemang, exempelvis genom olika offentliga stödformer och bidrag.

Arbets- och näringsministeriet har publicerat en rapport om hur statens tillväxtfinansiering och därmed sammanhängande tjänster kan integreras i syfte att främja tillväxtföretagande. I utredningsmannen, professor Vesa Puttonens rapport (Utvecklingen av den offentliga tillväxtfinansieringen och systemet för företagsstöd, Arbets- och näringsministeriets publikationer 29/2010) analyseras också Finland statliga kapitalinvesteringsverksamhet. I rapporten konstateras att det finns brister i den privata finansieringen, början från finansieringen av nya företag till det skede då företagen börsnoteras. Enligt utredningsmannen bör de statliga aktörerna sträva efter att uppnå ett sådant läge att de inte längre behövs, på grund av att marknaden fungerar självständigt. Enligt rapporten är ett sådant läge inte på långt när uppnått och det konsta-

teras att den offentliga sektorn alltjämt behövs för tillväxten.

De finländska kapitalinvesterarna är huvudsakligen relativt små aktörer. Med ett undantag sysselsätter de finländska *private equity* -aktörerna högst 15 personer och bolagsledningen äger bolaget. Ett toppår för kapitalinvesteringsverksamheten var enligt FVCA:s statistik år 2007, då till de nya fonderna betalades in över 1 500 miljoner euro och i både inhemska och utländska målföretag investerades närmare 900 miljoner euro. Utländska aktörer gjorde betydande företagsköp i Finland, vilket ökade investeringsbeloppen. Den osedvanligt djupa kris som drabbade finanssektorn år 2008 fick avsevärda konsekvenser för kapitalinvesteringsverksamheten. Till en början stannade praktiskt taget alla nya investeringar och uttag och dessutom skedde en betydande försämring av kapitalinvesterarnas förmåga att förmedla finansiering. År 2012 betalade finländska kapitalinvesteringsbolag 442 miljoner euro till nya fonder och gjorde investeringar på 497 miljoner euro. Av det kapital som investerades 2012 användes 84 % för *buyout* -förvärv. Av 328 stycken förvärv var två tredjedelar (211) *venture*-investeringar. I finländska målbolag gjordes år 2012 investeringar till ett värde av ca 616 miljoner euro (838 miljoner euro år 2011). Merparten av investeringarna, enligt antal objekt och eurobelopp, i finländska målbolag år 2012, inriktades på IT- och hemelektronik och *life sciences* -branscherna.

Till följd av förändringar i den ekonomiska miljön befinner sig den finländska kapitalinvesteringsverksamheten i ett brytningsskede. Det är bekymmersamt om intresset för att göra kapitalinvesteringar avtar, eftersom dessa är en källa till ekonomisk utveckling och välstånd. Det är svårt att förutspå marknadsutvecklingen eftersom den är beroende av många faktorer, exempelvis den makroekonomiska utvecklingen, förändringar i lagstiftningen och beskattningen samt investerarnas vilja och förmåga att investera i tillväxtföretag. Ett tänkbart alternativ är att gå in för s.k. *mikrofonder*. En mikrofond uppkommer då en grupp professionella kapitalinvesterare, eventuellt bara en eller två personer, för sina kapitalinvesteringar inrättar en AIF-förvaltare som delegerar en betydande del av sina funktioner till utomstående. Investeringsprocessen består av många skeden, exempelvis marknadsföring, insamling av medel, uppletande och analyserande av investeringsobjekt, riskanalys, genomförande av investeringar, monitorering av investeringar, värdering, realisering av investeringar samt påverkan i investeringsobjekt. I *mikrofonder* inriktar man sig på att själv sköta endast en del av dessa funktioner, vilket gör det möjligt att utarbeta specialiserade och flexibla metoder för insamling och allokering av kapital till marknaden.

Avsikten med propositionen är inte att skapa andra än direktivrelaterade hinder för dessa eller andra nya metoder för kapitalinvesteringsbranschen. Det finns ingen orsak att uttryckligen genom begränsande lagstiftning ställa hinder för aktörers som svarar för förvaltningen av små fonder och därmed sammanhängande processer. Förvaltare av sådana fonder kan höra till tillämpningsområdet för EuVECA.

Fastighetsinvestering

Propositionen gäller indirekt fastighetsinvesteringsverksamhet, dvs. investeringar i byggda tillgångar som inte ägs direkt. Indirekt fastighetsinvestering kan genomföras via flera olika ägarstrukturer. I Finland har under de senaste åren byggts upp strukturer för kollektiva investeringar både i form av aktiebolag och i form av kommanditbolag som investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper. Ett kommanditbolag kan grundas enligt allmänna bolags- och avtalsrättsliga bestämmelser och verksamheten kommer då att vara lättare reglerad än enligt lagen om fastighetsfonder. I Finland har grundats endast en sådan fastighetsfond i aktiebolagsform som avses i lagen om fastighetsfonder, dvs. det publika aktiebolaget Orava Asuinkiinteistörahasto Oyj, som fortfarande är verksamt. Huvudorsaken till det bristande intresset är att beskattningen av en fastighetsfond i aktiebolagsform i princip inte skiljer sig från beskattningen av andra aktiebolag och aktieägare samt att det på grund av dubbelbeskattningen inte från beskattningssynpunkt finns något särskilt skatteincitament att grun-

da fastighetsfonder i aktiebolagsform. I syfte att undanröja de hinder för fastighetsinvesteringar som dubbelbeskattningen innebär har man stiftat lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) och i anslutning därtill gjort ändringar i lagen om fastighetsfonder (651/2009). Ett aktiebolag som är allmänt skattskyldigt i Finland och uppfyller de förutsättningar som nämns i skattelättnadslagen kan på ansökan befrias från skyldigheten att betala inkomstskatt. En förutsättning för skattefrihet är att bolaget inte bedriver annan verksamhet än uthyrning av utrymmen som bolaget äger eller förfogar över med stöd av aktieinnehav, samt därtill ansluten verksamhet. Av bolagets tillgångar ska minst 80 % utgöras av fastigheter som huvudsakligen är i varaktigt bostadsbruk eller av aktier i bostadsaktiebolag eller aktier som berättigar till besittning av en bostadslägenhet i något annat ömsesidigt fastighetsaktiebolag. Hyresinkomsterna av bolagets bostadslägenheter, till vilka inte räknas överlåtelsepriset för bostadstillgångar, ska uppgå till minst 80 % av bolagets alla inkomster. Genom lagändringarna genomfördes den internationella *REIT*-modellen i Finland med avseende på investeringar i bostadslägenheter. *REIT*-modellen avser sådana skatteneutrala fastighetsinvesteringsfonder som bedriver långsiktig fastighetsinvesteringsverksamhet och kan börsnoteras.

Fastighetsinvesteringsverksamhet bedrivs också via börsnoterade eller onoterade bolag. De börsnoterade bolag som bedriver sådan investeringsverksamhet är relativt stora aktörer med avseende på balansräkningen. Till denna kategori hör Citycon Abp, Sponda Abp och Technopolis Abp. Det finns flera icke-börsnoterade fastighetsinvesteringsbolag av varierande storlek. Till denna kategori hör ABB Oy Kiinteistöt, Auratum Kiinteistöt Oy, Avara Oy, EjendomsInvest Oy Ab, EM Group Oy, Exilion Capital Oy, Governia Ab, IVG Polar Ab, Julius Tallberg Oy Ab, Kiintenistökomppania Oy, NV Kiinteistösijoitus Oy, Pohjola Kiinteistösijoitus Oy, Renor Oy, Sato Abp, Tamar Capital Partners Oy, Valad Property Group Finland Oy, VVO-yhtymä Oyj och Wereldhave Finland Oy. Huvudsyftet med dessa företags affärsverksamhet kan utöver handel av fastighetsobjekt vara uthyrning av affärslokaler samt fastighetsutveckling och -ägande.

Med en fastighetskapitalfond, dvs. fastighetfond som är sluten eller har fast kapital, avses en fond med begränsningar för hur mycket kapital som ska samlas och hur många investerare som får delta i fonden samt med begränsade möjligheter till utträde ur fonden. En fastighetskapitalfond är en indirekt investeringsform som intresserar närmast institutionella investerare och som i Finland har ökat kraftigt under de senaste åren. Till sitt verksamhetssätt och sin juridiska uppbyggnad påminner den i många avseenden om kapitalinvestering. En fond som inrättas i form av ett kommanditbolag kännetecknas av att den är sluten efter att investerarna har förbundit sig att betala in målkapitalet och inga nya investeringar längre kan göras. Också denna fondtyps verksamhetstid är i allmänhet bestämd på förhand. Den typiska verksamhetsperioden är ca tio år och investerarna är i allmänhet färre än tio, varav de flesta är inhemska arbetspensionsförsäkringsbolag.

Ofta har arbetspensionsförsäkringsbolag och försäkringsbolag gemensamt eller separat varit med om att grunda bolag som investerar i fastigheter vilka med initialkapital och skuldfinansiering som investerats av ägarna har förvärvat stora fastighetsinnehav på marknaden. I många fall har arrangemangen också gått ut på att överföra existerande fastighetstillgångar till separata bolag. Fastighetskapitalfondernas kapital härstammar huvudsakligen från institutionella investerare, och ett separat förvaltningsbolag svarar för förvaltningen av tillgångarna. Fastighetskapitalfondernas verksamhet regleras inte i någon speciallag utan den bedrivs i enlighet med de allmänna avtals- och bolagsrättsliga normerna. Fastighetskapitalfonderna är nästan utan undantag inrättade i form av kommanditbolag, vilket innebär att fastighetsintäkterna beskattas endast en gång på delägarnivå. Nästan alla fastighetskapitalfonder har fast kapital.

En s.k. klubbfond (*club deal*) är en fond där en kapitalfond i kommanditbolagsform som kan ha endast en tyst bolagsman och grundas för förvärvet av ett enskilt fastighetsobjekt. Efter verksamhetstiden vill fon-

den sälja sin fastighet och ta hem den vinst som värdestegringen genererat. Egendom kan säljas också tidigare, om marknadsläget förutsätter det eller om tillräckligt många investerare vill utträda ur fonden. Med öppna fastighetsinvesteringsfonder avses fonder som har varierande kapital och som investerarna om de så önskar kan utträda ur. Problemet med en sådan fond är att fastighetsinvesteringar kännetecknas av svag likviditet i förhållande till likviditetsbehovet på grund av fondens öppenhet. Fastighetsfonder kan också vara fonder-i-fonder eller matarfonder.

Indirekt kollektiv fastighetsinvesteringsverksamhet kan också bedrivas utanför tillämpningsområdet för lagen om fastighetsfonder som ett publikt eller privat aktiebolag, dvs. som ett fastighetsinvesteringsbolag. På den reglerade marknaden i Finland är flera aktier i fastighetsinvesteringsbolag föremål för handel, och dessutom finns det många onoterade fastighetsinvesteringsbolag som ägs av institutionella investerare. Att grunda fastighetsfonder i form av investeringsfonder har ansetts vara svårt, eftersom den detaljerade lagen om placeringsfonder orsakar kostnader som försvårar konkurrensförutsättningarna jämfört med kommanditbolag och eftersom det är svårt att skaffa lämpliga fastighetsinvesteringsobjekt. Dessutom är utländska institutionella investerare vana med kommanditbolag som erbjuder en flexibel och skatteeffektiv avtalsstruktur. Under det senaste året har det dock grundats flera fastighetsfonder i form av investeringsfonder.

Andra sådana former av indirekt fastighetsinvestering som inte förekommer i Finland eller som används endast i begränsad utsträckning är fastighetsderivat, obligationslån med fastighetssäkerhet, värdepapperisering av kassaflöden samt investeringsfonder som investerar i fastighetsinvesteringsbolags aktier.

En orsak till att indirekta fastighetsinvesteringar har blivit allmännare under de senaste femton åren är för det första att de inhemska institutionella investerarnas investeringsbeteende förändras liksom övriga europeiska investerares. Dessutom har det blivit mera allmänt att man använder stabila fastighetsinvesteringar samt sprider dem mellan olika fastighetsklasser och olika länder. Tidigare direkta innehav har värdepapperiserats och efter uppspjälkning sålts till många olika köpare. Detta har i princip lett till att den enskilda investerarens risk blivit mindre och investeringens likviditet förbättrats. Den historiskt sett låga realräntan har å andra sidan ökat intresset för användning av finansiell hävstång. Försäkringsbolagslagens (521/2008) 15 kap. 1 § begränsar försäkrings- och arbetspensionsförsäkringsbolagens användning av lån i investeringsverksamheten. Eftersom dessutom t.ex. arbetspensionsförsäkringsbolagens solvens är strikt reglerad kan de inte på samma sätt konkurrera om fastighetsinvesteringar med skuldpengar. De har emellertid kunnat balansera situationen genom att grunda separata bolag eller fonder som i relativt stor utsträckning har grundat sin verksamhet på skuldfinansiering. En tredje indirekt orsak till att det blivit vanligare med indirekta fastighetsinvesteringar är de institutionella investerarnas strävan att delegera skötseln och förvaltningen av sina fastigheter. Orsakerna till fastighetsförvaltning har i många fall varit individuella organisationslösningar samt ett utökat urval av tjänster i anslutning till förvaltning av fastighetstillgångar i Finland, vilket har främjat fastighetsmarknadens expansion. Att utländska investerare under de senaste åren gjort fastighetsinvesteringar i Finland tyder, i likhet med den stora volymen nya kommersiella fastigheter, på att den finländska marknaden för sådana fastigheter är attraktiv. I Finland äger 70—80 utländska fastighetsinvesterare fastighetstillgångar till ett värde av ca 10 miljarder euro.

Finland har i likhet med Tyskland och de övriga nordeuropeiska länderna under de senaste åren varit ett intressant objekt för fastighetsinvesterare som på grund av kriserna i euroområdet söker stabila och säkra marknader. Finland uppfattas som en sådan marknad på grund av sin ekonomiska tillväxt och sina stabila offentliga finanser. Fastighetsinvesteringar i vårt land väntas ge en genomsnittlig årlig avkastning på 7,5—8 %. Under de tio senaste åren har fastighetssektorns genomsnittliga totalavkastning varit 6,8 %, med en variation från 5,5 % för kontorslokaler till 8,2 % för bostäder. Fastighetsinvesteringar kan på basis av sin risk- och avkastningspro-

fil hänföras till den s.k. *core*-klassen (avkastning 3—6 %), *value added*-klassen (7—9 %) respektive *opportunistic*-klassen (avkastning över 10 %).

År 2012 märktes osäkerheten på finansmarknaden och instabiliteten i det allmänna ekonomiska läget som en avmattning på fastighetsmarknaden och som minskad transaktionsvolym. I det osäkra läget var det god efterfrågan på s.k. prime-objekt av lågrisktyp, men utbudet på marknaden var svagt. Marknadsvolymen påverkades av den redan under flera år dåliga tillgången på finansiering för andra ändamål än lågriskobjekt. Bankfinansieringens andel när det gäller fastighetstransaktioner väntas sjunka ytterligare. I fortsättningen väntas en ökning av t.ex. låneinvestering som påminner om fastighetsinvestering, dvs. den s.k. institutionella direkta fastighetslånemodellen.

2.3.2 Bedömning av direktivets tillämpningsområde

Tillämpningsområdet

AIFM-direktivets tillämpningsområde är i princip omfattande. Det inbegriper juridiska personer vilkas normala verksamhet är förvaltning av AIF-fonder. Med förvaltning av AIF-fonder avses att utföra investeringsförvaltningsfunktioner till en eller flera AIF-fonder. Av dessa funktioner är portföljförvaltning och riskhantering de viktigaste när det gäller att fastställa tillämpningsområdet och de som en förvaltare av AIF-fonder i princip åtminstone ska utföra. Varje enskild fond ska ha en enda förvaltare. Det har ingen betydelse vilken juridisk form förvaltaren har. Också ett fondbolag som avses i fondföretagsdirektivet kan samtidigt enligt direktivet förvalta AIF-fonder, men detta kräver två auktorisationer.

Enligt definitionen i direktivets artikel 4.1 är en AIF-fond ett företag för kollektiva investeringar, inbegripet dess delfonder, som tar emot kapital från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare, och som inte kräver auktorisation enligt fondföretagsdirektivet. Till följd av de omfattande gränsöverskridande möjligheter som direktivet innebär accentueras betydelsen av en enhetlig tillämpningspraxis mellan EES-staterna. För att utreda om ett visst gemensamt investeringsprojekt hör till lagens tillämpningsområde kan man delvis stödja sig på den europeiska tolkningspraxis som ESMA:s riktlinjer anger. ESMA fastställer i sina riktlinjer (ESMA/2013/611) den 13 augusti 2013 nyckelbegrepp som preciserar rekvisiten för direktivets tillämpningsområde. Rekvisiten har publicerats som *guidelines*-riktlinjer enligt artikel 16 i ESMA-förordningen. Enligt ESMA-förordningens artikel 16.3 ska Finansinspektionen och finansmarknadsaktörerna med alla tillgängliga medel följa riktlinjerna. Riktlinjerna kan vara till hjälp när det gäller tolkningsfrågor, eftersom direktivets definition är uppdelad i punkter som definieras mera i detalj. Rekvisiten är kumulativa, vilket innebär att om ett kollektivt investeringsprojekt inte uppfyller rekvisiten till alla delar är det inte fråga om en AIF-fond. Det är sålunda skäl att tillämpa rekvisiten så att arrangemang som uppenbart inte omfattas av direktivet inte regleras i onödan.

Det första rekvisitet är att investeringsverksamheten ska vara kollektiv (*collective investment undertaking*). För det första ska AIF-fonden inte vara ett vanligt bolag med ett allmänt kommersiellt syfte. Företag som bedriver sedvanlig affärsverksamhet ska enligt förslaget inte omfattas av direktivets reglering. Företag som bedriver verksamhet i allmänt kommersiellt eller industriellt syfte eller en del av företaget eller dess dotterbolag som bedriver investeringsverksamhet för företagets räkning är inte AIF-fonder. Detta framgår också av ingressens stycke 8 enligt vilket direktivet inte ska tillämpas på gemensamma projekt. För att vara en AIF-fond ska för det andra ett gemensamt investeringsprojekt eller en del av det sammanställas med kapital som samlats in hos investerarna i syfte att generera gemensam avkastning (*pooled return*) till investerarna. För det tredje ska det gemensamma investeringsprojektets aktie- eller andelsägare inte ha ständig beslutanderätt eller kontroll över förvaltningen av tillgångarna. Med ständig beslutanderätt eller kontroll avses möjlighet att delta i beslut som

gäller operativa ärenden. Härmed avses längre gående bestämmanderätt än möjligheten att delta i bolagsstämman och rösta i lag- eller stadgeenliga ärenden. En sammanslutning eller gemensamt företag vars delägare förbehåller sig en betydande del av beslutanderätten ska således anses vara ett sådant *joint venture*-företag som avses i direktivets inledande stycke 8 och som inte ska omfattas av direktivets bestämmelser.

Det andra rekvisitet är kapitalanskaffning. Som anskaffning av kapital kan betraktas kommersiell verksamhet såsom marknadsföring och kommunikation i syfte att skaffa kapital eller investeringsförbindelser för ett gemensamt investeringsprojekt hos en eller flera investerare och i syfte att investera kapital enligt en viss investeringspolicy. För bedömningen av kapitalanskaffningen saknar det betydelse om kapital anskaffas en eller flera gånger eller fortlöpande. Det har inte heller någon betydelse om kapitalet investeras i ett gemensamt investeringsprojekt kontant eller som apport. AIF-fonden ska vidare inrikta kapitalanskaffningen till aktörer som inte hör till fondförvaltningen eller till fondens ledning. Det ska i princip inte anses vara fråga om kapitalanskaffning då kapital eller investeringsförbindelser anskaffas hos en på förhand bestämd grupp för vars egendomsförvaltning det gemensamma investeringsprojektet har inletts. Med en på förhand bestämd grupp avses en grupp personer som hör till samma släkt. Uppfattningen om vilka personer som hör till en släkt kan i stor utsträckning variera mellan olika länder. Enligt ESMA:s tolkning kan begreppet släkt definieras i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF. Familjemedlemmar är enligt direktivets artikel 2.1 b make eller maka, personer som lever tillsammans i en fast och nära relation, i ett gemensamt hushåll och i ett stabilt och varaktigt förhållande, släktingar i rakt upp- eller nedstigande led, syskon och personer som är beroende av vederbörande. Frågan om hur begreppet släkt definieras ska prövas av respektive EES-stat från fall till fall. Som släktingar betraktas i Finland minst de personer som i enlighet med ärvdabalkens (40/1965) 2 kap. har arvsrätt i förhållande till varandra, nuvarande och tidigare makar och sambor enligt äktenskapslagen (234/1929) och lagen om registrerat partnerskap (950/2001) samt nuvarande och tidigare sambor enligt 3 § i lagen om upplösning av sambors gemensamma hushåll (26/2011).

Det tredje rekvisitet sammanhänger med definitionen av begreppet ”ett antal investerare”. För att det ska vara fråga om en AIF-fond får i fråga om den inte gälla rättsligt bindande villkor (*binding legal effect*) som begränsar försäljningen av andelar till endast en investerare. Om det i ett gemensamt investeringsprojekt finns endast en investerare ska denna anses vara en AIF-fond om den enda investeraren investerar kapital som den tagit emot från andra personer eller om arrangemanget de facto gäller flera investerares investering. Detta innebär i praktiken att en AIF-fond eller dess matarfond enligt rekvisiten ska ha minst en investerare. Konflikten mellan ESMA:s rekvisit och direktivet sammanhänger med definitionen av begreppet *ett antal investerare*. I direktivets artikel 4.1 avses med *ett antal investerare* inte en snäv investerargrupp. Det är motiverat att anse att t.ex. två investerare inte i samtliga fall kan betraktas som *ett antal investerare*. Exempelvis i specialfonder kan två investerare inte anses vara ett antal investerare i fall kravet om placeringsfondens minimikapital fylls. Detta avviker från den ståndpunkt som framgår av ESMA:s rekvisit. Det kan ifrågasättas om ens flera än två investerare kan betraktas som *ett antal investerare* när det är fråga om en snäv grupp av investerare. Detta är fallet framför allt om investerarna inte är obekanta för varandra eller om investeringsmöjligheten har begränsats på något särskilt sätt. Existensen av ett antal investerare ska bedömas från fall till fall och med beaktande av direktivets definition samt med beaktande av att proportionalitetsprincipen styr tolkningen av direktivet.

Enligt det fjärde rekvisitet ska fonden ha en fastställd investeringspolicy som kan konstateras på många sätt. Syftet med investeringspolicyn är att ange hur de tillgångar som samlats in för ett gemensamt investeringsprojekt ska investeras för att resultera i gemen-

sam avkastning för investerarna. Med gemensam avkastning avses den avkastning som erhålls som vederlag för den kollektiva investeringsrisken. Risk och motsvarande avkastning kan uppkomma till följd av anskaffning, hållande eller försäljning av investeringar samt till följd av olika åtgärder för optimering av investeringarnas värde. Den gemensamma avkastningen kan delas mellan investerarna på olika villkor t.ex. då olika aktieserier är förenade med skilda rättigheter till utdelning. Investeringspolicyn kan ha fastställts senast i det skedet då investerarna har förbundit sig till investeringsbeslutet och då investerarna tydligt informeras om eventuella ändringar i det. Investeringspolicyn fastställs i ett dokument som ingår i fondens bolagsordning. Investeringspolicyn är juridiskt bindande. Den anger riktlinjer för klassificeringen och allokeringen av investeringarna, investeringsstrategierna, regional allokering, användning av finansiell hävstång, tidsmässiga aspekter på investeringsåtaganden och andra begränsningar som främjar riskspridning. Definitionen av investeringspolicyn är över huvud taget relativt öppen och mångfacetterad men borde i varje fall ange noggrannare kriterier för investeringarna än affärsstrategin för ett företag som bedriver normal verksamhet.

I direktivets artikel 4.4 föreskrivs att ESMA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa typerna av AIF-förvaltare. Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn för att fastställa typerna av AIF-förvaltare. I fråga om förfarandet ska iakttas bestämmelsen om delegerade akter i FEUF, artikel 290. ESMA anser i sitt konsultationsdokument den 19 december 2012 (ESMA/2012/844) att det endast behöver göras skillnad mellan slutna och öppna AIF-fonder.

Kommissionens befogenhet gäller endast fastställande av typerna av AIF-förvaltare, inte i sig definitionen av AIF-förvaltare och inte heller definitionen av AIF-fonder. Enligt Finlands åsikt överstiger den tekniska regleringsstandarden gränserna för befogenheten enligt direktivets artikel 4.4 (E 14/2013 rd). ESMA:s utkast till teknisk regleringsstandard baserar sig på att olika typer av AIF-förvaltare kan särskiljas utifrån vilken typ av AIF-fond det är fråga om. Enligt direktivets ordalydelse ska en teknisk regleringsstandard fastställas för att ange typerna av AIF-förvaltare. Utkastet till den tekniska regleringsstandarden förefaller sålunda inte direkt avse den aktör som befogenheten enligt direktivet gäller. En delegerad akt som innehåller ett utkast kan inte betraktas som gällande rätt som är bindande för medlemsstaterna till den del som akten avser AIF-fonder. Kommissionen har inte befogenhet att definiera AIF-förvaltare längre än direktivets definition. Enligt FEUF, artikel 288 ska ett direktiv med avseende på det resultat som ska uppnås vara bindande för varje medlemsstat till vilken det är riktat, men ska överlåta åt de nationella myndigheterna att bestämma form och tillvägsgångssätt för genomförandet. Det ingår sålunda i ett till medlemsstaterna riktat direktivs karaktär att genomförandet av direktivet har samband med medlemsstaternas egen prövning och nationella lagstiftning.

Undantag i fråga om tillämpningsområdet

I samband med att direktivet genomförs är det möjligt att bedöma den rådande situationen i fråga om AIF-förvaltare. Företagsstrukturerna och verksamhetsmodellerna kan emellertid förändras. Tillämpningsområdet bör definieras med iakttagande av den föreslagna lagstiftningen och med beaktande av vedertagen tolkningspraxis när det gäller direktivet samt kompletterande bestämmelser som utfärdas med stöd av det.

Det viktigaste undantaget när det gäller direktivets tillämpningsområde föreskrivs i artikel 3.2 och gäller beloppet av de förvaltade tillgångarna. Enligt bestämmelsen kan enbart registreringsförfarandet tillämpas på AIF-förvaltare vars förvaltade tillgångar, inklusive tillgångar som förvärvats med användning av finansiell hävstång, sammanlagt inte överstiger tröskelvärdet 100 miljoner euro, eller 500 miljoner euro om fonderna inte förvärvats med användning av finansiell hävstång och är slutna.

Det bör observeras att definitionen och sättet för beräkning av de tillgångar som förval-

tas av en AIF-förvaltare har betydelse för detta undantag. Exempelvis för sådana kapitalinvesterare som regleras i direktivets artiklar 26—30 är det väsentligt om i de tillgångar som förvaltas räknas in investerarnas åtaganden gentemot fonden eller endast de investerade tillgångarna. Det är också av betydelse om man i definitionen av finansiell hävstång beaktar skuldneddragningar som inte används av en förvaltad fond utan av det målföretag som är investeringsobjekt. Samma situation kan uppkomma också för en fastighetsfond om dess investeringsobjekt är ett fastighetsaktiebolag som kan använda finansiell hävstång antingen som en del av sin investeringsstrategi eller t.ex. för finansiering av betydande investeringar. Problem med att definiera och beräkna finansiell hävstång avgörs i praktiken genom att kommissionen enligt artikel 3.6 antar en delegerad akt.

Med finansiell hävstång avses enligt direktivet 4.1 v en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en AIF-fond som den förvaltar. Alla skulder som tas upp av AIF-fonder eller deras förvaltare ska således inte nödvändigtvis betraktas som finansiell hävstång, som t.ex. skuldarrangemang som är temporära till sin natur och täcks av investerarnas kapitalåtaganden. Exempelvis i samband med kapitalinvesteringsverksamhet används allmänt en metod som innebär skuldtagning som beredskap för negativa risker, t.ex. då en enskild investerare tar ut investeringen. Skulden kan då uppgå till ett antal procent av de förvaltade tillgångarna. Skuldtagning av detta slag är inte nödvändigtvis en finansiell hävstång av det slag som avses i direktivet och den påverkar sålunda t.ex. inte de gränser som anges i direktivets artikel 3.2. Med finansiell hävstång avses inte arrangemang som sker inom ramen för fondens icke-realiserade investeringsförbindelser. Till denna kategori hör en kapitalfonds investeringsförbindelser i målbolag (s.k. *equity guarantee*) men inte sådana garantier för ett målbolags lån som till fullo är täckta genom investerarnas kapitalförbindelser.

Enligt det undantag i fråga om tillämpningsområdet som föreskrivs i direktivets artikel 3.1 ska direktivet inte tillämpas på AIF-förvaltare som förvaltar en eller flera AIF-fonder vars enda investerare är AIF-förvaltaren eller AIF-förvaltarens moderföretag eller dotterföretag eller andra dotterföretag till dessa moderföretag, under förutsättning att ingen av dess investerare själv är en AIF-fond. Detta undantag omfattar åtminstone bolag som förvaltas för en koncerns interna behov. Exempelvis skydd mot fluktuationer i valutor eller råvaror som är viktiga för verksamhet inom ramen för koncernens *treasury*-funktion genom användning av derivat, kan förverkligas så att ett värdepappersposition förvärvas i ett visst dotterbolags namn. Också koncernens interna finansbolagsverksamhet kan bedrivas i ett dotterbolags namn. Dessa ofta gränsöverskridande funktioner som för närvarande inte myndighetsövervakas kommer inte att höra till direktivets tillämpningsområde.

Utöver att bedriva finansbolagsverksamhet kan ett bolag använda koncerninterna *venture*-bolag som en del av sin produktutvecklingsstrategi. I dem inrättas vid sidan av bolagets egen produktutvecklingsverksamhet en separat fond och för förvaltningen av fonden ett koncernbolag som ska verka som fondens investerare. Denna verksamhet gör det möjligt att utveckla enskilda produktutvecklingsteman eller att följa upp ett visst produktutvecklingsområde samt att fördela den finansieringsrisk som sammanhänger med produktutvecklingen mellan flera ägare. Produktutvecklingsintressena tryggas då genom olika typer av inlösningsklausuler och -rättigheter. Det är möjligt att denna koncerninterna verksamhet inte med stöd av direktivets artikel 3.1 faller inom ramen för direktivets tillämpningsområde. Dessutom kan ett bolag för intern *venture*-verksamhet vara ett sådant samriskbolag som avses i det inledande stycket 8 och som inte är en sådan AIF-förvaltare som avses i direktivet. Koncernens interna *venture*-verksamhet (*internal corporate venturing*) faller i regel utanför tillämpningsområdet. Där utvecklas innovationer av olika aktörer och på olika nivåer inom koncernens gränser. Också extern *venture*-verksamhet (*external corporate venturing*) kan falla utanför tillämpningsområdet. I sådan verksamhet skapas självständiga eller delvis självständiga organisationer utanför koncerngränserna. Bedömningen ska göras

från fall till fall eftersom det finns flera olika verksamhetsformer (*external corporate venturing modes*). Exempelvis inom *corporate venturing capital* -verksamhet skapas enheter av samma typ som traditionella kapitalfonder. Samriskprojekt inom ramen för venturing alliances -verksamhet kan däremot baseras på samarbetsavtal, på en minoritetsandel i ett företag eller på ett samriskbolag. Olika arrangemang för transformering av företagsverksamhet (*transformational arrangements*) ökar dessutom antalet olika former av venture-verksamhet.

Också holdingbolag ska enligt inledande stycket 8 och artikel 2.3 a undantas från direktivets tillämpningsområde. Enligt definitionen i artikel 4.1 o är ett holdingbolag ett börsnoterat bolag eller ett bolag som inte genererar avkastning åt sina investerare. Detta undantag i fråga om holdingbolag kommer inte i någon större utsträckning att tillämpas i Finland, framför allt inte när det gäller kapitalinvestering, eftersom undantaget enligt inledande stycket 8 och artikel 4.1 o ii) inte gäller förvaltare av kapitalfonder, inte ens om de är börsbolag som förvaltar AIF-fonder. Av dessa skäl omfattar undantaget i fråga om tillämpningsområdet inte finländska AIF-förvaltare som verkar som holdingbolag, exempelvis Capman Abp och eQ Abp som är börsbolag som bedriver kapitalinvesteringsverksamhet samt Finlands Industriinvestering Abp, Veraventure Ab och Aloitusrahasto Vera Ab som är onoterade bolag och bedriver kapitalinvesteringsverksamhet. Å andra sidan kan exempelvis koncerner som består av börsbolag som bedriver fastighetsinvesteringsverksamhet vara av olika typ och en del av bolagen kan på ett sätt som avses i artikel 4.1 o i) handla för egen räkning, vilket innebär att de omfattas av det undantag i fråga om tillämpningsområdet som gäller holdingbolag. De kan likaså vara börsbolag utan att de på det sätt som avses i artikel 4.1 a punkt 1 tar emot kapital från ett antal investerare. Fastighetsinvesteringsbolag investerar för sin egen räkning antingen direkt från sin balansräkning eller via fastighetsaktiebolag eller ömsesidiga fastighetsbolag som de äger. Dessutom kan syftet med verksamheten, i stället för förvärv och avyttring av fastighetsobjekt, vara uthyrning av verksamhetslokaler, fastighetsutveckling och ägande av fastigheter. Den möjligheten finns också att något av ett i koncernform verksamt börsnoterat bolags dotterbolag är skyldigt att ansöka om auktorisation eller att registrera sig som AIF-förvaltare. Av dessa skäl ska frågan om möjligheten att tillämpa holdingbolagsundantaget på börsnoterade fastighetsinvesteringsbolag avgöras koncernvis. Förvaltning av sådana fastighetsinvesteringsfonder i kommanditbolagsform vilkas bolagsandelar erbjuds till andra investerare som investeringsobjekt, förutsätter däremot auktorisation som AIF-förvaltare.

Utanför direktivets tillämpningsområde faller enligt artikel 2.3 b tjänstepensionsinstitut som omfattas av IORP-direktivet. Sådana institut är i Finland de pensionsstiftelser och -kassor som avses i lagen om premiebaserade tilläggspensionsarrangemang vid pensionsstiftelser och pensionskassor (173/2009) och likaså sådana pensionsstiftelser och försäkringskassor som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och i lagen om försäkringskassor (1164/1992), vilka erbjuder frivilligt premiebaserat tilläggspensionsskydd. Fondförsäkringar som erbjuds av livförsäkringsbolag betraktas däremot inte som tjänstepensionsförsäkringar.

Också andra försäkringsprodukter än sådana som erbjuds som tjänstepersonsförsäkringar faller utanför direktivets tillämpningsområde, eftersom avsikten inte är att direktivet kan tillämpas på försäkringsavtal. Direktivet ska inte tillämpas på ett försäkringsbolags verksamhet om det inte förvaltar AIF-fonder. I så fall ska ett bolag som hör till försäkringsbolagets koncern ansöka om auktorisation enligt direktivet om det har för avsikt att t.ex. fortsätta sin verksamhet som förvaltare av fastighetsinvesteringsfonder i kommanditbolagsform.

I försäkringsbolagslagen förbjuds försäkringsbolag att bedriva annan verksamhet än försäkringsverksamhet och sådan anknytande verksamhet som definieras i lagens 2 kap. 16 §. Tillåten anknytande verksamhet är t.ex. att vara representant för ett fondbolag eller ett fondföretag som står under offentlig tillsyn av en EES-stat samt att för detta företags räkning marknadsföra och sälja dess tjänster och produkter. Ett försäkringsbolag kan ock-

så avtala att även ett annat företag med vilket försäkringsbolaget har ett koncern- eller annars fast ekonomiskt samarbetsförhållande, får använda försäkringsbolagets organisation och distributionskanaler vid marknadsföringen av sina egna produkter eller tjänster. Anknytande verksamhet begränsas emellertid bl.a. av kraven att verksamheten ska vara lämpad för den art av försäkringsverksamhet som bolaget bedriver och att den inte får äventyra bolagets solvens eller de försäkrade förmånerna. Det är i princip möjligt att marknadsföra och sälja AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltare förutsatt att de i försäkringsbolagslagens 2 kap. 16 § angivna villkoren för den anknytande verksamhetens lämplighet med tanke på försäkringsverksamheten, bolagets solvens och de försäkrade förmånerna uppfylls. De AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltare kan till sin typ och riskprofil markant avvika från varandra och förutsätta sakkunskap av vitt skilda slag. Verksamheten bedrivs i många former och alla AIF-förvaltares agerande kan inte anses vara förenligt med försäkringsverksamhetens karaktär. Alla AIF-förvaltares verksamhet och sålunda deras försäljning och marknadsföring av AIF-produkter i försäkringsbolag kan inte anses vara förenliga med försäkringsverksamhetens karaktär.

Finansinspektionen har möjlighet att i enlighet med försäkringsbolagslagens 2 kap. 17 § hindra bolag att utöva anknytande verksamhet. Finansinspektionen kan förbjuda ett försäkringsbolag att inleda anknytande verksamhet som inte uppfyller de ovan nämnda kraven eller om Finansinspektionen anser att försäkringsbolaget inte har tillräckliga förutsättningar att sköta verksamheten t.ex. på grund av produktens kvalitet eller på grund av att personalen inte har den sakkunskap som krävs. Finansinspektionen ska från fall till fall bedöma om anknytande verksamhet som ett försäkringsbolag planerar i anslutning till fonder som förvaltas av en AIF-förvaltare uppfyller de krav som försäkringsbolagslagen ställer på tillåten anknytande verksamhet. Som hjälp för bedömningen kan AIF-förvaltaren i samband med ansökan om auktorisation t.ex. åläggas att ange arten och omfattningen av verksamheten.

Avsikten med direktivet är inte att skapa överlappande regler. Försäkringsavtal faller utanför direktivets tillämpningsområde också enligt inledande stycket 8. Detta undantag är en viktig avgränsning av direktivets ekonomiska och samhälleliga konsekvenser i fråga om tillämpningsområdet, eftersom investeringsprodukter i försäkringsform i praktiken kan vara ett viktigt alternativ för mången investeringsprodukt inom direktivets tillämpningsområde. Exempelvis enligt 15 § i lagen om försäkringsklasser (526/2008) avses med livförsäkringsklass 3 sådana försäkringar enligt 13 § 1 mom. och 14 § där de förmåner som hör till försäkringen i försäkringsavtalet har bundits till hur vissa investeringar utvecklas. Fondförsäkringar är även sådana försäkringar där de förmåner som grundar sig på livförsäkringen är bundna t.ex. till ett aktieindex. Enligt lagens 18 § omfattar kapitaliseringsavtalsverksamhet på försäkringstekniska kalkyler baserade avtal som avser återbetalning av influtet kapital och genom vilka försäkringsbolaget tar på sig ansvaret för förbindelser med bestämd varaktighet och beloppsstorlek eller på förhand avtalade periodiska inbetalningar. Investeringsprodukten i fondförsäkringsavtal kan också vara individuell, beroende på försäkringsavtalet. Om en fondförsäkrings värdeutveckling är bunden till en AIF-andel ska bedömningen av om det är fråga om ett försäkringsavtal baseras på en sådan definition av försäkringsverksamheten som avses i försäkringsbolagslagen och lagen om försäkringsklasser. I försäkringsbolagslagens 10 kap. 22 § finns särskilda bestämmelser om täckning av ansvarsskulden för fondförsäkringar. Försäkringsbolagslagen och i fortsättningen också PRIPs anger då vilka bestämmelser som gäller informationsskyldigheten i fråga om produkter som anses vara försäkringsprodukter. Som sådana försäkringsavtal som avses i inledande stycket 8 kan dock inte betraktas investeringsavtal där ingen försäkrad nämns eller som inte hör till någon av de försäkringsklasser som avses i lagen om försäkringsklasser (investeringsavtal, sparavtal eller finansieringsavtal) och för vilka försäkringsbolaget inte tar ut premie. Sådana investeringsavtal är inte heller förenade med gåvo- och arvsskatteförmåner. I en sådan situation blir det också aktuellt att

utreda om ett avtal över huvud taget ska kunna anses utgöra sådan försäkringsverksamhet enligt försäkringsbolagslagen som försäkringsbolaget enligt sin koncession har rätt att bedriva.

Andra undantag är Nordiska Investeringsbanken (NIB) som är en sådan överstatlig institution som agerar i allmänhetens intresse och inte hör till direktivets tillämpningsområde som avses i artikel 2.3 c. Finlands Bank är en sådan nationell centralbank som avses i artikel 2.3 d och som inte hör till direktivets tillämpningsområde.

Utanför direktivets tillämpningsområde faller enligt artikel 2.3 c europeiska finansiella institut för utveckling (*the European Development Finance Institutions*). Härmed avses företag som är medlemmar i föreningen för europeiska finansiella bolag för utveckling *European Development Finance Institutions EDFI A.S.B.L.* Fonden för Industriellt Utvecklingsarbete Ab (Finnfund) är medlem i den nämnda föreningen och på fonden tillämpas undantaget i fråga om tillämpningsområdet. Enligt 2 § 1 mom. i lagen om Teollisen Kehitysyhteistyön Rahasto Oy - Fonden för Industriellt Utvecklingssamarbete Ab benämnda aktiebolag (291/1979) har bolaget inte till syfte att ge aktieägarna vinst. Investerarna har sålunda ingen förmån av bolagets investeringsverksamhet vilket innebär att den uppfyller inte direktivets definition av en AIF-fond. Finnfund hör inte till direktivets tillämpningsområde heller av den orsaken att till dess investerare endast hör finska staten (91,2 %), Finnvera Abp (Finnvera) (8,7 %) samt Finlands Näringsliv EK (0,1 %). En viss egendomsmassa kan betraktas som en AIF-fond endast om den i enlighet med direktivets artikel 4.4 har tagit emot kapital från ”ett antal investerare”. Också på dessa grunden faller Finnfunds verksamhet utanför direktivets tillämpningsområde.

Utanför direktivets tillämpningsområde faller enligt inledande stycket 8 samt artiklarna 2.3 e och 2.3 f myndigheter och organ eller andra institut som förvaltar fonder som är kopplade till system för social trygghet och pensionssystem samt program för anställdas andelsägande och program för anställdas sparande. På sådana aktörer tillämpas i Finland personalfondslagen (934/2010), lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och pensionslagstiftningen. Som fonder som stöder sociala trygghets- och pensionssystem kan anses också idrottsutövarfonderna där en aktiv idrottsman kan placera inkomster från idrott och kan lyfta medlen först då idrottskarriären kan anses vara avslutad.

AIF-förvaltare kan för sin personal ordna möjlighet att delta i en fond vars avkastning är bunden till de AIF-fonder som denne förvaltar. Sådana enbart till personalen riktade fonder som inrättats och förvaltas i syfte att engagera och belöna personalen kan uppfylla definitionen i inledande stycket 8 och definitionen av program för anställdas andelsägande och program för anställdas sparande enligt artikel 2.3 f. Huvudregeln är då att de inte ska beaktas vid beräkningen av tillgångar som förvalts av förvaltaren eller direktivrelaterade förpliktelser.

Enligt grundlagens (731/1999) 87 § kan genom lag bestämmas att en statlig fond ska lämnas utanför statsbudgeten, om skötseln av någon bestående statlig uppgift nödvändigtvis kräver det. För att ett lagförslag om inrättande av en fond utanför statsbudgeten eller om väsentlig utvidgning av en sådan fond eller dess ändamål ska godkännas, krävs i riksdagen minst två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna. Staten har 11 fonder utanför statsbudgeten. Dessa är bl.a. Statens säkerhetsfond, Statens pensionsfond, Försörjningsberedskapsfonden och Oljeskyddsfonden. Dessa fonder är sådana nationella organisationer som avses i inledande stycket 8 och sådana nationella organ som avses i artikel 2.3 e och som inte hör till direktivets tillämpningsområde.

Utvecklingscentralen för teknologi och innovationer TEKES är ett statligt verk som det föreskrivs om i lagen om Tekes - utvecklingscentralen för teknologi och innovationer (717/2008). Syftet med TEKES verksamhet är enligt lagens 2 § att med hjälp av teknologi och innovationer främja utvecklingen inom industri och service. TEKES finansierar bl.a. företag i den tidiga tillväxt- och såddstadiet. TEKES är en sådan nationell myndighet som avses i inledande stycket 8 och ett sådant nationellt organ som direktivet enligt artikel 2.3 e inte ska tillämpas på.

Jubileumsfonden för Finlands självständighet SITRA är en fond i Finlands Banks ägo och förvaltning som det föreskrivs om i lagen om Jubileumsfonden för Finlands självständighet (717/1990). Fonden har enligt lagens 2 § som mål att främja en stabil och balanserad utveckling i Finland, en kvantitativ och kvalitativ tillväxt i ekonomin samt internationell konkurrensförmåga och internationellt samarbete genom att i synnerhet verka för genomförande av projekt som effektiverar utnyttjandet av de samhällsekonomiska resurserna eller höjer forsknings- och utbildningsnivån eller i vilka utvecklingsbehoven för framtiden reds ut. Också SITRA är en sådan nationell myndighet som avses i det inledande stycket 8 och ett sådant nationellt organ som avses i artikel 2.3 e och som direktivet inte ska tillämpas på.

Finnvera är en statsägd finansiär och Finlands officiella exportgarantiinstitut (*Export Credit Agency*). Finnvera erbjuder lån, borgen, kapitalinvesteringar och exportgarantier för etablering, tillväxt och internationalisering av företagsverksamhet och för skydd mot exportrisker samt för att förstärka verksamhetsbetingelserna och konkurrenskraften för finländska företag. Finnvera delar finansieringsriskerna med andra finansiärer och ska enligt lagstiftningen i sin verksamhet beakta eventuella brister i finansmarknadens funktion. Finnveras verksamhet styrs av speciallagstiftning, exempelvis lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998) samt lagen om statens specialfinansieringsbolags kredit-, borgens- och kapitalplaceringsverksamhet (445/1998, se även RP 35/1998 rd) och de närings- och ägarpolitiska mål som staten ställt upp. Finnvera är en sådan nationell myndighet som avses i inledande stycket 8 och ett sådant nationellt organ som avses i artikel 2.3 e och som direktivet inte ska tillämpas på. Dotterbolagen Veraventure Ab och Aloitusrahasto Vera Oy som sköter Finnveras kapitalinvesteringsverksamhet kan däremot vara AIF-förvaltare om de uppfyller de kriterier som nämns i direktivet.

Direktivet ska inte tillämpas på sådana specialföretag för värdepapperisering som avses i artikel 2.3 g och definieras i artikel 4.1 a (*securitization special purpose entity*). Specialföretag (*special purpose entity*) används i internationella sammanhang också för projektfinansiering. Projektfinansiering kan jämställas med samriskprojekt (*joint ventures*) som direktivet enligt inledande stycket 8 inte ska tillämpas på. Vid projektfinansiering är det fråga om finansiering av enskilda projekt, t.ex. sådana på delägaravtal eller motsvarande konsortieavtal baserade projekt där ett konsortium som består av byggherrar och andra entreprenörer samt investerare och andra finansiärer förverkligar bl.a. trafik- och andra infrastrukturprojekt (*public private partnership*). I sådana samriskprojekt förvaltar avtalsparterna investeringsobjektet kollektivt eller indirekt. Projekten är inte öppna för allmänheten och investerarkretsen är i praktiken sluten, men på grund av projektens långvarighet kan det bland deltagarna finnas också andra än de ursprungliga investerarna. Typiskt för sådana projekt är att de bygger på olika samriskmodeller. Exempelvis på grund av bankfinansiärers krav på säkerheter kan investeringarna riktas till ett samriskprojekt som i sin tur äger projektbolaget. Projektbolagets aktier pantsätts då som säkerhet för kreditinstitutets seniorfinansiering. Motsvarande arrangemang kan behövas också om en investerare, t.ex. ett arbetspensionsförsäkringsbolag har begränsade möjligheter att direkt ställa säkerhet eller äga aktier. I så fall är det inte möjligt med ett förfarande som innebär att investeraren är direktägare i projektbolaget och pantsätter dettas aktier till långivaren. NIB och Europeiska Investeringsbanken EIB deltar ofta som finansiärer i infrastrukturprojekt med olika typer av säkerhetskrav. Vid den strukturella planeringen av projektfinansiering är det skäl att beakta de särskilda krav som olika finansiärer ställer.

Stora byggnadsprojekt genomförs vanligen i samarbete mellan två eller flera företag som ett konsortium. Ett konsortium är inte en självständig juridisk person, men det har ett FO-nummer och egen bokföring. Konsortiet grundas för ett visst projekt och upplöses så snart projektet är klart. Konsortiet beskattas inte som ett företag utan beskattningen inriktas direkt på delägarna. Ett sådant konsortium kan inte betraktas som en sådan AIF-fond som avses i direktivet eftersom det har grundats för sedvanlig affärsverksamhet och inte för investeringsverksamhet. Ett konsortium

är ett sådant samriskprojekt som avses i inledande stycket 8. Ett konsortium kan inrättas också enligt den s.k. alliansmodellen som innebär att deltagarna delar projektets risker så att varje deltagares ekonomiska resultat blir beroende av hela det resultat som alliansen uppnår och inte enbart av det egna entreprenadavtalet eller den egna prestationen. Genom modellen eftersträvas ett aktivare och öppnare informationsutbyte mellan olika entreprenörer samt bättre produktivitet.

Direktivet ska inte tillämpas på organisationer som förvaltar en förmögenhetsmassa som inte uppfyller den ovan nämnda definitionen av AIF-fonder. Enligt direktivets artikel 4.1 a avses med AIF-fonder företag för kollektiva investeringar. Om ett företag huvudsakligen bedriver sedvanlig verksamhet faller det utanför tillämpningsområdet för direktivet. Sådan annan huvudsaklig verksamhet kan vara t.ex. tillverkning av produkter, byggverksamhet och serviceverksamhet. Bedömningen kan göras för det första utifrån företagets verksamhetsområde och för det andra utifrån hur många anställda företaget har och vilka arbetsuppgifter de har. Om en betydande del av de anställda utför arbetsuppgifter i anslutning till kommersiell verksamhet kan företaget inte betraktas som en AIF-fond.

Enligt direktivets artikel 4.1 a i) är ett rekvisit för en AIF-fond att den är ett företag som tar emot kapital från ett antal investerare. Exempelvis ett investeringsbolag kan uppvisa drag som är typiska för investeringsfonder (kollektiva investeringar och vissa förfaranden), för sedvanliga affärsföretag (bransch och ett stort antal anställda) och för fastighetsutvecklare (fastighetstjänster och fastighetsutveckling). Kapitalinsamlingens form och planmässighet bör vara ett kriterium för vilka företag med olika verksamhetsmodeller som direktivet ska tillämpas på. Exempelvis ett börsnoterat investeringsbolag kan inte nödvändigtvis betraktas som en AIF-fond om det har noterats utan att det anskaffat nytt kapital t.ex. genom aktieförsäljning eller riktad fondemission eller på så sätt att dess moderbolag har bolagiserat en del av sin affärsverksamhet och delat ut aktier i sitt dotterbolag som vinst till sina aktieägare. Sådana situationer kan förtydliga bolagsstrukturerna och vara förenliga med aktieägarnas intressen, då de leder till börsnotering och fördjupar kapitalmarknaden. Inte heller tillfälliga och icke-stadgeenliga tilläggsemissioner och annan riktad kapitalisering leder nödvändigtvis till att ett investeringsbolag betraktas som en AIF-fond. Ett börsnoterat bolags anskaffning av främmande kapital med hjälp obligationer kan inte heller nödvändigtvis betraktas som mottagande av kapital från ett antal investerare. Det är väsentligt att utreda om det är fråga om finansiering av sedvanlig affärsverksamhet eller om gemensam investeringsverksamhet. Bedömningen måste ske från fall till fall, vilket förutsätter utredning av investeringsbolagets finansiella struktur samt undersökning av om finansieringen på det sätt som avses i direktivets artikel 4.1 a i) kan betraktas som mottagare av kapital från ett antal investerare.

Utanför tillämpningsområdet faller också bl.a. släktägda investeringsbolag som investerar privata tillgångar utan att anskaffa externt kapital. Också enligt inledande stycket 7 faller denna typ av släktägda investeringsföretag (*family office vehicles*) utanför direktivets tillämpningsområde. Enligt ESMA:s utkast (ESMA/2012/845 s. 8) ska direktivets inledande stycke 7 tolkas så att direktivet inte ska tillämpas på projekt som är baserade på fasta familjeförhållanden. I de slutgiltiga riktlinjerna (ESMA/2013/611) har detta lett till att till samma släkt hörande investerares (*pre-existing group*) gemensamma investeringar inte anses höra till direktivets tillämpningsområde. En betydande del av investerarna har i praktiken grundat ett eller flera bolag för egna och närståendes värdepapperstransaktioner. I Finland kan inte bara släkter utan också t.ex. släktgrenar, familjer och enskilda förmögna privatpersoner grunda investeringsbolag. Det kan också vara fråga om långsiktiga investeringsprojekt som har samlat olika släkters tillgångar och som inte längre tar emot nytt kapital. Som släktägda investeringsbolag ska åtminstone betraktas bolag vilkas ägare sinsemellan har arvsrätt enligt 2 kap. i ärvdabalken. Högsta förvaltningsdomstolen har genom sitt beslut 7.4.2004/777 fastställt en sådan värdepappersmarknadsrättslig tolkning att insiderregleringen inte avser begreppet familj i en

snäv bemärkelse. Definitionen av begreppet *släkt* bör i princip vara vidare än definitionen av begreppet familj. Med beaktande av hur vanliga bolag det är fråga om samt deras syfte att bevara och öka släktens förmögenhet, bör definitionen av begreppet vara relativt vid när det gäller släktägda förvaltningsbolag. Till släkten hör åtminstone make eller maka, personer som lever tillsammans i en fast och nära relation, i ett gemensamt hushåll och i ett stabilt och varaktigt förhållande, släktingar i rakt upp- eller nedstigande led, syskon och personer som är beroende av vederbörande. Släkten omfattar sålunda nuvarande och tidigare makar enligt äktenskapslagen och sambor enligt lagen om registrerat partnerskap samt parter i parförhållanden enligt 3 § i lagen om upplösning av sambors gemensamma hushåll. Uppfattningen om vilka som hör till en släkt kan variera en hel del och frågan bör avgöras efter prövning i det enskilda fallet.

Direktivet ska inte tillämpas på företag som tar emot kapital för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för investerarna (artikel 4.1). Lagens tillämpningsområde omfattar inte stiftelser. Enligt 5 § i lagen om stiftelser (109/1930) får tillstånd till grundande av stiftelse inte beviljas, om stiftelsens huvudsakliga syfte uppenbart är att ge stiftaren eller stiftelsens funktionärer direkt ekonomisk fördel. En stiftelse får sålunda inte grundas för att samla tillgångar som ska placeras till förmån för investerare. Inte heller nyttan av betydande investeringsverksamhet får ge stiftaren eller stiftelsens närmaste krets ekonomisk fördel. Enligt 13 § i lagen om stiftelser ska Patent- och registerstyrelsen tillse att stiftelsens förvaltning handhas enligt lag och stiftelsens stadgar.

Exempelvis allmännyttiga stiftelser som stöder kultur eller vetenskap eller fonder som verkar i andra rättsliga former för något allmännyttigt syfte hör på den ovan nämnda grunden inte till direktivets tillämpningsområde. Enligt presumtionen i 1 kap. 5 § i aktiebolagslagen (624/2006) är syftet med ett aktiebolags verksamhet att bereda vinst åt aktieägarna. I bolagsordningen kan emellertid i enlighet med aktiebolagslagens 13 kap. 9 § föreskrivas att bolaget har något annat syfte. I bolagsordningen kan bl.a. föreskrivas att bolaget inte eftersträvar vinst åt aktieägarna utan åt någon annan aktör eller för något annat syfte, exempelvis för stödjande av kultur eller vetenskap. Om ett sådant bolags investeringsverksamhet inte avkastar vinst till investerarna genom utdelning, genom köp av egna aktier eller på något annat sätt, kan bolaget inte betraktas som en AIF-fond. Också ett bostadsaktiebolag enligt lagen om bostadsaktiebolag (1599/2009) är ett aktiebolag som inte eftersträvar vinst. Däremot är t.ex. ett fastighetsinvesteringsbolag som gemensamt grundats av arbetspensionsförsäkringsbolag inte ett aktiebolag som inte eftersträvar vinst, eftersom ett arbetspensionsförsäkringsbolags tillgångar enligt 26 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag ska investeras på ett inkomstbringande och betryggande sätt.

Direktivets tillämpningsområde anses inte omfatta ömsesidiga fastighetsaktiebolag som är en allmän typ av aktiebolag som inte ger vinst. Avsikten med ett sådant aktiebolag är att tillhandahålla verksamhetslokaler och producera tillhörande tjänster till så låga kostnader som möjligt och utan att ge vinst. Aktiebolag av den typen har praktiken inte alltid särskilda ändamålsbestämmelser i sin bolagsordning. Ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag kan utan en sådan bestämmelse anses vara ett bolag som inte drivs i vinstsyfte. Den avvikande ändamålsbestämmelsen kan då anses ingå i bestämmelsen om bolagets verksamhetsområde, som i allmänhet definieras som ägande och förvaltning av en viss byggnad.

Direktivet tar inte ställning till frågan om den juridiska struktur som används för att ta emot kapital från investerarna. Direktivets tillämpningsområde omfattar å andra sidan också den s.k. matarfond-mottagarfond -strukturen. Detta innebär att investerarna kan göra sin investering exempelvis i främmande kapital genom att bevilja matarfonden lån vars avkastning är bunden till matarfondens resultat. Som matarfondedens mottagarfond fungerar däremot en AIF-fond som på detta sätt får tillgång till kapital.

Kommissionen har i samband med det ursprungliga direktivförslaget gjort en konsekvensbedömning av direktivet (SEC(2009)

576) och konstaterat att syftet med direktivet inte är att det breda tillämpningsområdet ska leda till någon schablonbehandling (*one size fits all*). Avsikten är istället att direktivet ska vara heltäckande (*all-encompassing*) och att den lagstiftning som tillkommit med stöd av direktivet beaktar olika verksamhetsmodeller och de risker som är förenade med dem. Detta innebär att en del av regleringen gäller samtliga AIF-fonder medan en del skräddarsys så att den gäller vissa typer av fonder, exempelvis sådana som använder finansiell hävstång. Däremot gör direktivet i princip ingen skillnad t.ex. mellan AIF-fonder i fondform respektive i investeringsbolagsform. Den viktigaste skillnaden mellan dessa ligger med avseende på systemrisken däri att fonden kan vara skyldig att lösa in andelar antingen dagligen eller inom en viss tid, vilket åtminstone i teorin kan orsaka störningar på marknaden för investeringsobjekten. Motsvarande risk för marknadsstörningar gäller inte för aktörer i form av investeringsbolag men dessa omfattas dock av direktivets reglering.

EuSEF och EuVECA får konsekvenser för undantagen i fråga om direktivens tillämpningsområde samt för registrerade AIF-fonders verksamhetsförutsättningar. EuVECA kan få stor betydelse t.ex. för små venture kapital -aktörer samt för s.k. businessänglar. EuSEF kan för sin del få betydelse t.ex. för fonder som inriktar sig på fastighetsinvesteringar. Som exempel kan nämnas att den specialfond som investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper, dvs. eQ Hoivakiinteistöt, enligt sina stadgar huvudsakligen investerar i fastighetsobjekt som lämpar sig för äldreomsorg, daghems- och barnhemsverksamhet, olika typer av rehabiliteringsverksamhet, sjukhus och hälsostationstjänster, seniorboende och stödboende samt barn- och ungdomspsykiatri. Till åtskillnad från de nuvarande specialfonderna kan sådana AIF-fonder som avses i EuSEF eller EuVECA i praktiken, på grund av sina höga minimiinvesteringar, inte erbjudas till icke-professionella investerare. Förvaltare av sådana specialfonder kan, om de så önskar, ansöka om att direktivet i alla avseenden ska tillämpas på dem (s.k. opt-in).

Auktorisation för AIF-förvaltare som är verksamma inom en koncern

AIF-fonder och deras förvaltare, i synnerhet börsnoterade bolag som bedriver kapitalinvesteringsverksamhet och fastighetsinvesteringsverksamhet är verksamma i olika typer av bolagsrättsliga koncernstrukturer. Det kan då vara en bedömningsfråga vilket av de bolag som hör till koncernen som ska anses vara en AIF-förvaltare som bedriver tillståndspliktig verksamhet eller om det finns flera sådana bolag i koncernen. Denna fråga om auktorisation sammahänger med de undantag som gäller tillämpningsområdet. Bedömningen ska då i första hand baseras på den nationella lagstiftning som utfärdats i enlighet med direktivet. De tröskelvärden som avses i direktivets artikel 3.2 bestäms för det första utifrån kopplingarna genom gemensam ledning eller ägarkontroll eller genom ett väsentligt direkt eller indirekt innehav. En viktig målsättning för direktivet är för det andra, utöver investerarskyddet, hanteringen av risker som på makronivån hotar finansmarknaden, dvs. reducering av systemrisken. Vidare har AIF-förvaltarens juridiska form enligt direktivets artikel 1.2 ingen betydelse för tillämpningsområdet. Dessa omständigheter visar att också auktorisationen, i likhet med gränsvärdena, måste bedömas utifrån vilken koncern och vilket intresseområde det är fråga om. I detta sammanhang är det skäl att granska hur verksamheten faktiskt är uppbyggd, t.ex. hos vilket bolag personalen är anställd, vilka åtgärder som vidtas i respektive bolag och vem som fattar beslut om portföljförvaltning riskhantering. Om portföljförvaltningen och riskhanteringen har delegerats förutsätts att också den som sköter funktionerna är auktoriserad.

Auktorisationsförfarandet när det gäller AIF-förvaltare påminner om det förfarande för fondbolag som föreskrivs i lagen om placeringsfonder. I det sistnämnda förfarandet finns det dock inte mellan fondbolaget och placeringsfonden ett vanligt mellanbolag som är skyldigt att ansöka om auktorisation. Enligt modellen med mellanbolag grundar fondförvaltaren ett särskilt bolag som ska fungera som ansvarig bolagsman i fonden som grundas i form av ett kommanditbolag. Denna

modell förekommer allmänt t.ex. i fråga om kapital- och fastighetsinvesteringsverksamhet. Med tanke på tillsynens effektivitet kan lösningen motiveras med beaktande av att det i Finland finns 33 fondbolag som förvaltar 519 investeringsfonder. Däremot finns det ingen anledning att föreskriva att t.ex. varje dotterbolag som hör till en koncern där ett börsnoterat bolag bedriver kapitalinvesteringsverksamhet och är ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag som bedriver kollektiva investeringar, ska ha en auktoriserad AIF-förvaltare. Det är viktigare att uppfylla kravet i direktivets artikel 5.1, dvs. att varje AIF-fond ska ha en enda förvaltare. Detta innebär att förvaltningen av AIF-fonder inom en koncern kan skötas av ett enda koncernföretag som är auktoriserad förvaltare. Eftersom det i direktivets inledande stycke 8 och artikel 4.1 o ii) uttryckligen föreskrivs att sådana börsnoterade bolag som avses ovan och som bedriver kapitalinvesteringsverksamhet inte omfattas av det undantag i fråga om tillämpningsområdet som gäller för holdingbolag, är det konsekvent att auktorisation kan sökas också för ett holdingbolag som verkar som koncernens moderbolag eller för en annan juridisk person som står under koncernens bestämmande inflytande.

I samband med genomförandet av direktivet har vissa medlemsstater framfört olika tolkningar av hur en auktorisation för en AIF-förvaltare förhåller sig till en auktorisation enligt MiFID-direktivet. Vissa medlemsstater har ansett att auktorisationsfrågan kan lösas med någon av tre följande direktivtolkningar: i) auktorisation för AIF-förvaltare och rätt att i enlighet med artikel 6.4 tillhandahålla tjänster enligt MIFID-direktivet i hemstaten, ii) både auktorisation för AIF-förvaltare och auktorisation enligt MiFID-direktivet samt rätt att tillhandahålla tjänster enligt MiFID-direktivet med stöd av en medlemsstats auktorisation i övriga medlemsstater, iii) både auktorisation för AIF-förvaltare och rätt att tillhandahålla tjänster enligt fondföretagsdirektivet med stöd av en medlemsstats auktorisation i övriga medlemsstater. Efter att direktivet trätt ikraft har kommissionen preliminärt ansett att medlemsstaterna kan ge en AIF-förvaltare rätt att med en begränsad MiFID-auktorisation i enlighet med direktivets artikel 6.4 tillhandahålla tjänster med undantag för portföljförvaltning och riskhantering för AIF-fonder (i övriga medlemsstater). Vissa medlemsstater har för sin del ansett att AIF-förvaltare inte över huvudtaget kan auktoriseras med stöd av MiFID-direktivet, eftersom eventuellt sinsemellan avvikande villkor för auktorisation enligt AIFM-direktivet och MIFID-direktivet orsakar problem t.ex. med tanke på kapitalkraven. AIFM-direktivet inskränkar inte de rättigheter som följer av fondföretagsdirektivet.

Den reglering av auktorisationsförfarandet som föreslås tillåter olika alternativ när det gäller organiseringen av auktorisationen, vilket innebär att ett och samma företag kan ha flera olika auktorisationer. Denna utgångspunkt preciseras genom de villkor som ställs i direktivets artikel 6. En AIF-förvaltares auktorisation kan för det första kombineras med en auktorisation för ett sådant fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder. Däremot får en förvaltare som endast har auktorisation enligt AIFM-direktivet inte förvalta fondföretag som avses i fondföretagsdirektivet, vilket framgår av direktivets artikel 6.5 samt av inledande stycket 3. En AIF-förvaltare kan dock bedriva annan verksamhet inom de gränser som anges i direktivets artikel 6. Exempelvis får andelar i AIF-fonder som förvaltas av andra inhemska och utländska AIF-förvaltare marknadsföras till kunder utan någon särskild auktorisation. Samma företag får dels sköta både fondföretag och AIF-fonder och dels bedriva individuell portföljförvaltning och investeringsrådgivning.

2.3.3 Bedömning av nuläget

Ny lagstiftning

Verksamhet liknande den som avses i den föreslagna regleringen kan för närvarande vara reglerad i gällande lagstiftning, om verksamheten bedrivs i en annan form. En typ av tjänster för institutionella investerare, exempelvis investeringsrådgivning och individuell portföljförvaltning, kan vara antingen verksamhet av det slag som avses i lagen om investeringstjänster eller sådan verksamhet som avses i direktivet. Det kan vara fråga om

t.ex. investeringsförvaltning av typen *investment mandate*, beroende på förvaltningens innehåll och juridiska form. Verksamhet av detta slag kan organiseras som en fond i kommanditbolagsform. Också ett projekt av *club deal* -typ som innebär att flera investerare gemensamt genomför en eller flera investeringar, kan uppfylla direktivets kännetecken på en AIF-fond, om projektet organiseras i bolagsform. Om projektet inte organiseras i bolagsform kan verksamheten bestå i investeringsrådgivning enligt lagen om investeringstjänster.

Beskattning av investeringsfonder

I propositionen föreslås inga materiella eller tekniska ändringar i skattelagstiftningen. Specialfonder, som är AIF-fonder, är i likhet med övriga investeringsfonder befriade från inkomstskatt. En investeringsfond betraktas vid inkomstbeskattningen som en separat skattskyldig, som dock enligt inkomstskattelagen (1535/1992) är ett skattefritt samfund. Beskattningen av en investeringsfond inkomster riktas mot fondandelsägarna. Fondens avkastning är skattepliktig för fondandelsägarna då fonden delar ut avkastningen som vinst. Då fonden löser in en ägares fondandel utgör överlåtelsevinsten skattepliktig inkomst för fondandelsägaren. Specialfonder som verkar som AIF-fonder delar inte ut räkenskapsperiodens avkastning till fondandelsägarna, utan i sådana fonder kan avkastningen användas för tillväxtandelar.

Propositionen är baserad på en analys av hur den privaträttsliga regleringen av finansmarknaden kan utvecklas på ett sätt som är anpassat till skattelagstiftningen. Det traditionella argumentet att beskattningen förändras snabbare än privaträtten och därför inte kan tas som utgångspunkt stämmer inte i fråga om investeringsfonder. Beskattningen av investeringsfonder har varit oförändrad i 25 år, men den privaträttsliga regleringen av investeringsfonderna har under samma tid utvecklats kraftigt. Lagen om placeringsfonder genomgick år 1996 för en genomgripande revidering (RP 59/1996 rd). Då blev det möjligt att inrätta specialfonder samtidigt som tillväxtandelar fick börja inrättas utan finansministeriets tillstånd, obligatoriska andelsbevis slopades och i lagen togs in en bestämmelse om att en placeringsfond ska ha minst 50 fondandelsägare. Av dessa ändringar ansåg man att närmast bestämmelsen om minimiantalet fondandelsägare var skattepolitiskt betydelsefull och med den ville man säkerställa placeringsfondens karaktär som en genuin form av fondverksamhet.

Placeringsfonder som riktar sig till institutionella investerare används i allt större utsträckning. Från professionella investerares synpunkt erbjuder sådana fonder som avses i fondföretagsdirektivet i många situationer ett praktiskt sätt att effektivt ordna en institutions investeringsverksamhet helt eller delvis. Exempelvis finansinstitut, arbetspensionsanstalter, försäkringsanstalter och övriga institutioner samt företag använder fondinvesteringar. Av de i Finland registrerade fonderna var ca 19 % i slutet av december 2012 direktägda av hushållen. Genom fondförsäkringar har hushållen investerat uppskattningsvis 18 % av fondkapitalet. Om investeringarna från professionella investerare och tillhandahållare av fondförsäkringar i stor utsträckning riktas till utländska placeringsfonder och AIF-fonder får detta avsevärda negativa konsekvenser för den finländska finansieringsbranschen och sålunda för branschens möjligheter att anlita sakkunniga samt för statens och de största städernas skatteinkomster.

Beskattning av bolagsmän i kommanditbolag som bedriver kapitalinvesteringsverksamhet

I Finland bedrivs kapitalinvesteringsverksamhet traditionellt i form av kommanditbolag. I skattelagstiftningen definieras inte begreppen kapitalinvesteringsverksamhet eller bolag som bedriver kapitalinvesteringsverksamhet. I 6 § 1 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) och i 9 § 5 mom. i inkomstskattelagen används begreppet kapitalplaceringsverksamhet utan att det närmaste definieras. Begreppet har delvis definierats i samband med 2005 års revidering av företags- och kapitalbeskattningen. I det sammanhanget (RP 92/2004 rd) avses med kapitalinvesteringsverksamhet investering av medel i målföretag som besitter utvecklingspotential och

som vanligen görs i form av eget kapital som aktieinvesteringar. Vidare nämns att kapitalinvesteraren inte ingår som en permanent ägare i målföretaget utan lämnar det efter avtalad tid. Verksamhetens syfte är att öka värdet på förvärvade företag och erhålla avkastning på verksamheten i form av värdestegring på företag som avyttras. I fråga om inkomstskattelagens 9 § 5 mom. preciserades det (RP 64/2005 rd) att kapitalplaceringsverksamhet utöver kapitalplacering på de villkor som gäller eget kapital kan omfatta placering på villkor som faller mellan eget och främmande kapital. Främmande kapital kan utgöras av konvertibla debenturlån som ger rätt till placeringar på de villkor som gäller eget kapital. I skatterättslig rättspraxis har kommanditbolag som bedriver kapitalinvestering ansetts bedriva näringsverksamhet i sådana fall där bolagsmannen är ett allmännyttigt samfund (HFD 2001:11).

En förutsättning för tillämpning av inkomstskattelagens 9 § 5 mom. är att kommanditbolaget enbart bedriver kapitalinvesteringsverksamhet, vilket innebär att dess enda syfte enligt bolagsavtalet de facto är att bedriva kapitalinvesteringsverksamhet. Avsikten med kravet att bolaget enbart ska bedriva kapitalinvesteringsverksamhet är dels att bestämmelsens tillämpningsområde ska omfatta endast sådana kommanditbolag vilkas verksamhet inte utgör ett fast verksamhetsställe för de tysta bolagsmännen, om dessa bedriver verksamhet direkt och inte via kommanditbolaget. Syftet med att kommanditbolaget enbart ska bedriva kapitalinvesteringsverksamhet är för det andra att undvika gränsdragningsproblem i sådana kommanditbolag som endast till en del bedriver kapitalinvesteringsverksamhet. Sådana kommanditbolag omfattas inte av specialbehandlingen. Kommanditbolag som ska bedriva kapitalinvesteringsverksamhet grundas i praktiken uteslutande för sådan verksamhet, vilket innebär att avgränsningen inte inverkar på tillämpningsområde. Situationer som är mera problematiska kan uppkomma då kommanditbolagets kapitalinvesteringsverksamhet inte kan betraktas som sådan verksamhet som avses i inkomstskattelagens 9 § 5 mom. Bestämmelsen kan då inte tillämpas eftersom en del av verksamheten inte är kapitalinvesteringsverksamhet. För denna typ av gränsdragningssituationer finns det numera också skatterättslig rättspraxis (HFD 2007:10, HFD 2007:11 och HFD 2007:286). Frågan om utländska kapitalinvesterares ställning och ett kommanditbolags tysta bolagsmäns fasta driftställe har utretts i skatteförvaltningens anvisning den 18 februari 2010 (129/37/2010) om inkomstbeskattning av utländska samfund. Till följd av direktivet blir frågan om ett fast driftställe viktigare än förr och ansluter sig till förverkligandet av direktivets målsättningar.

Revideringen av inkomstskattelagens 9 § 5 mom. innebar att kapitalfondsinvesteringar från utlandet till Finland begränsades till investerare som är bosatta i skatteavtalsstater, vilket anses begränsa finländska bolags möjligheter att få utländsk finansiering. Betydande internationella institutionella investerare och kapitalfonder är ofta verksamma i andra stater än skatteavtalsstater. Dessutom är investeringar som i sådana stater bosatta investerare gör i finländska kapitalfonder ofta oneutrala i beskattningshänseende, i förhållande till direkta investeringar i målföretag. I vissa EU-stater, exempelvis i Danmark, har man genom skatteförvaltningens direktiv försökt eliminera osäkerheten i fråga om det fasta driftstället då en utländsk kapitalinvesterare investerar i ett lokalt företag och anlitar en lokal rådgivare.

Grå ekonomi och skatteparadis

I internationella ekonomiska sammanhang förekommer det ofta skatteflykt och aggressiv skatteplanering. Vid aggressiv skatteplanering utnyttjas artificiella funktioner och strukturer samt skillnader i skattesystemen, vilket leder till att staternas skattelagstiftning blir mindre effektiv och att de förlorar skatteinkomster. Aggressiv skatteplanering kan bestå i utnyttjande av s.k. skatteparadis, dvs. områden eller stater med särskilt låg beskattning. För att sådana negativa fenomen ska kunna förhindras behövs det fungerande och effektiv gränsöverskridande myndighetstillsyn som i sin tur kräver ett välutvecklat internationellt samarbete samt utveckling av gemensamma och nationella regleringar. Finland utvecklar sin nationella skattelagstift-

ning och deltar dessutom i det internationella samarbetet inom ramen för OECD, EU och Världsbanken. I propositionen föreslås flera begränsningar som gäller AIF-förvaltare och AIF-fonder från tredjeländer. Vidare föreslås en senareläggning av genomförandet av direktivets artiklar 35 och 37—41.

Finlands nationella skattelagstiftning innehåller många metoder som gör det möjligt att ingripa i verksamhet som etableras stater med låg beskattning. Dessutom är många sådana nya metoder aktuella eller under utredning. I det nuvarande regeringsprogrammet framhålls vikten av att bekämpa grå ekonomi, vilket innebär många beskattningsrelaterade åtgärder i syfte att förebygga skattebedrägeri och skatteflykt. Dessa målsättningar stämmer överens med de internationella målsättningar som bl.a. kommissionen lagt fram. I enlighet med den gällande lagstiftningen har ingåtts avtal om informationsutbyte (RP 40/2012 rd) och gjorts ändringar i lagen om beskattningsförfarande så att det blir möjligt att verkställa jämförelseuppgiftsgranskningar även i kreditinstitut (RP 122/2010 rd). Lagen om beskattning av delägare i utländska bassamfund (1217/1994) kan tillämpas framför allt på samfund som är verksamma i skatteavtalsstater. Enligt lagen kan inkomster från samfund som är etablerade i stater med låg beskattning beskattas som i Finland i beskattningshänseende boende aktörers inkomst, trots att det utländska bassamfundet inte betalar utdelning till sina delägare. De bestämmelser som dokumentation av internprissättning och rättelse av prissättning som ingår i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) inverkar på alla i andra stater bosatta aktörers internprissättningstransaktioner.

Finansministeriet utreder möjligheterna att i lagstiftningen ta in bestämmelser om s.k. effektiv ånger. Genom effektiv ånger kan en skattskyldig åtminstone delvis slippa skatteförhöjnings- och tilläggspåföljder genom att frivilligt uppge inkomster i stater med låg beskattning. Motsvarande bestämmelser gäller bl.a. i Sverige, Danmark och Norge.

Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes (*Global Forum*) som är ett globalt forum bestående av sammanlagt 109 EU-stater och nio internationella organisationer med observatörsstatus strävar efter att säkerställa att alla rättsliga områden iakttar samma år 2009 överenskomna minimikrav i det internationella samarbetet vid utbytet av beskattningsuppgifter. *Global Forum* har utarbetat minimikrav i syfte att öka utbytet av beskattningsuppgifter och transparensen när det gäller ägandet. För att säkerställa detta gör *Global Forum* kollegiala granskningar land för land (*peer review*). Syftet med avtalen om informationsutbyte är att göra det möjligt för skattemyndigheterna att få uppgifter om skattskyldigas investeringar och inkomster i skatteparadis. Dessa avtal kan leda till att tillgångar eller inkomster som inte har deklarerats i hemstaten uppdagas, vilket minskar intresset att utnyttja skatteflykt.

Finland deltar i likhet med de övriga OECD-staterna aktivt i projekt som syftar till att förhindra skatteflykt uttryckligen genom utnyttjande av skatteparadis. Finland har hittills ingått avtal med närmare 40 skatteparadis om informationsutbyte i skatteärenden (*TIEA*) (RP 148/2012 rd). Ständiga förhandlingar pågår om att ingå ytterligare sådana avtal. De 72 inkomskatteavtal som Finland ingått och som i princip innehåller samma bestämmelser om informationsutbyte kompletterar TIEA-avtalen (RP 40/2012 rd). De bestämmelser som i Finland trädde i kraft från början av 2011 ifråga om s.k. jämförelseuppgiftsgranskningar av finansinstitut ger Skatteförvaltningen bättre möjligheter att få uppgifter om till utlandet överförda eller från utlandet hemtagna tillgångar, vilkas ursprung sålunda vid behov kan utredas med hjälp av de ovan nämnda avtalen.

Det finns också ett antal andra projekt som syftar till att motverka skatteflykt och aggressiv skattekonkurrens. OECD:s projekt (*Forum on Harmful Tax Practices*) syftar till att eliminera skadlig skattekonkurrens i samband med geografiskt rörliga finansiella och andra tjänster. Viktiga kännetecken på skadlig konkurrens är bristande öppenhet och informationsutbyte samt skatteförmåner som endast inriktas på begränsat skattskyldiga. Medlemsstaterna har förbundit sig till att inte ta i bruk nya skadliga beskattningsmetoder (*standstill*) och att eliminera alla beskattningsmetoder som kan klassificeras som

skadliga (*rollback*). På alla skatter tillämpas Europarådets och OECD:s gemensamma konvention om ömsesidig handräckning i skatteärenden (*Convention on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters*) som möjliggör informationsutbyte enligt OECD:s standarder och även handräckning i indrivningsärenden. Konventionen är numera också öppen för stater som inte är medlemmar i Europarådet och OECD. Finland har varit part i konventionen från första början.

Rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (beskattningsdirektivet, *Savings Taxation Directive*) trädde i kraft den 1 juni 2001. Syftet med direktivet är att garantera faktisk beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar i en medlemsstat i enlighet lagstiftningen i den medlemsstat där betalningsmottagaren har sitt hemvist. För att uppnå detta mål föreskrivs i beskattningsdirektivet om automatiskt utbyte av information gällande räntebetalningar. Österrike och Luxemburg tillämpar under en övergångsperiod källskatt i stället för utbyte av information och delar skatteinkomsterna med den medlemsstat som är den faktiska förmånstagarens hemvist. Motsvarande åtgärder (avtal om beskattning av sparande) tillämpas också i Schweiz, Lichtenstein, Monaco, San Marino och Andorra samt i tio av medlemsstaternas associerade territorier (Nederländska Antillerna och Aruba, Jersey, Guernsey, Isle of Man, Anguilla, Brittiska Jungfruöarna och Caymanöarna, Montserrat samt Turks- och Caicosöarna). Förfarandet baserar sig på avtal mellan dessa länder och EU samt de nämnda territorierna och medlemsstaterna. En utvidgning av beskattningsdirektivets tillämpningsområde till andra ränteinstrument än sedvanliga ränteinkomster är aktuell. Samtidigt kommer de avtal om beskattning av besparande som ingåtts med de nämnda tredjeländerna att uppdateras på motsvarande sätt.

I kommissionens meddelande den 27 juni 2012 om konkreta sätt att stärka bekämpandet av skattebedrägeri och skatteundandragande, också med avseende på tredjeländer (COM (2012) 351 final) föreslås som metoder att bekämpa skatteundandragande för det första att skatteuppbörden i varje enskild medlemsstat måste förbättras, för det andra att det gränsöverskridande samarbetet mellan medlemsstaternas skatteförvaltningar måste effektiveras och för det tredje att EU behöver ha en entydig och sammanhållen politik gentemot tredjeländer för att främja sina normer på internationell nivå och säkerställa lika konkurrensvillkor (E 85/2012 rd).

För att bekämpa skadlig skattekonkurrens inom EU pågår ett projekt för utarbetande av en uppförandekod för företagsbeskattning (*Code of Conduct for Business Taxation*). Utgångspunkten för bedömning av skadligheten är att den aktuella skattebestämmelsen eller beskattningspraxis resulterar i en lägre faktisk skattenivå än vad som skulle vara fallet vid tillämpning av den allmänna lagstiftningen om företagsbeskattning i staten i fråga. En generellt låg skattenivå anses sålunda inte i sig som skadlig skattekonkurrens. För att det ska vara fråga om skadlig skattekonkurrens måste utöver en låg skattenivå vissa andra kännetecken vara uppfyllda. De viktigaste kännetecknen på skadlighet är bristande öppenhet och informationsutbyte samt skatteförmåner som inriktas endast på begränsat skattskyldiga. De medlemsstaterna som deltar i projektet har politiskt förbundit sig till att inte ta i bruk sådana nya förfaranden för företagsbeskattning som kan betraktas som skadlig skattekonkurrens. Dessutom har medlemsstaterna förbundit sig att upphäva eller ändra sådana beskattningsförfanranden som kan betraktas som skadlig skattekonkurrens.

Finland har som medlem av Världsbanksgruppen (*World Bank Group*) som en del av det internationella samarbetet samt den nordisk-baltiska valkretsen i världsbanksgruppen systematiskt motsatt sig projekt där deltagande företag har hemvist i ett land eller en jurisdiktion som *Global Forum* anser vara ett skatteparadis, dvs. ett territorium som inte deltar i forumets samarbete eller som trots samarbete inte uppfyller de villkor som forumet ställt upp för transparent ägande och informationsutbyte.

Skatteincitament och ränteavdragsrätt

Av skattelagstiftningsprojekten i anslutning till statsrådets strukturpolitiska ställningsta-

gande den 22 mars 2012 har det färdigställts en proposition med förslag till lag om skattelättnader för privatpersoners kapitalinvesteringar (RP 177/2012 rd) samt en proposition med förslag till lag om skatteavdrag för forsknings- och utvecklingsverksamhet (RP 175/2012 rd). Vidare utreds neutralitetsproblemet mellan börsnoterade investeringsbolag och investeringsfonder. I de yttranden som inkom till Finansministeriet fick förslaget ett brett understöd. Ärendet behandlades i augusti 2012 och i juni 2013 i det finanspolitiska ministerutskottet, som beslöt fortsätta beredningen.

Rätten att dra av räntor som betalts av samfund samt av öppna bolag och kommanditbolag har nyligen begränsats genom ändring av lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet och 65 § i lagen om beskattningsförfarande (983/2012, 984/2012, RP 146/2012 rd). Begränsningen avser situationer där ett företags ränteutgifter överstiger den gräns som beräknas på det skattemässiga resultatet. Begränsningen förutsätter inte att räntan betalas till ett lågskatteland, utan mottagaren av ränteinkomsten kan också finnas i ett annat land. Begränsningen innebär att en särskild bestämmelse som begränsar ränteavdragsrätten införs i Finland. Ränteavdragsbegränsningar inverkar i praktiken framför allt på avdrag av sådana räntekostnader vid beskattningen i Finland som har betalats till utlandet, vilket eventuellt kan återverka på utländska kapitalinvesterares verksamhetsmodell för företagsköp i Finland.

Fortsatta åtgärder

I propositionen föreslås att artiklarna 35 och 37—41 som gäller tredjeländer ska sättas i kraft efter en två års övergångsperiod. Med avseende på kapitalfonder som förvaltas av finländska förvaltningsbolag är det av en central betydelse att de samnordiska avtal om informationsutbyte som ingåtts med Caymanöarna och Guernsey uppfyller de i AIFM-direktivets artikel 35 angivna kraven på överensstämmelse med artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet. Med tanke på investeringar från Finland i utländska hedgefonder har det en central betydelse om det krav som ställs i direktivets artikel 37 i fråga om samstämmighet med tredjeländers lagstiftning begränsar t.ex. arbetspensionsförsäkringsbolags möjligheter att investera i hedgefonder som förvaltas av amerikanska förvaltningsbolag.

Frågan om en eventuell ändring av inkomstskattelagens 9 § 5 mom. så att den gäller också stater med vilka Finland har avtalat om utbyte av skatteuppgifter ska vid behov bedömas i ett senare skede.

Kommissionen publicerade den 3 oktober 2012 ett åtgärdspaket för att främja den inre marknaden (*Single Market Act II*). Enligt åtgärdspaketets nyckelåtgärd 6 ska kommissionen lägga fram ett förslag till undanröjande av skattehinder för gränsöverskridande riskkapitalinvesteringar.

Gruppfinansiering

Gruppfinansiering eller *crowdfunding* är en metod för samarbete och uppmärksammande av personers eller organisationers projekt genom att i allmänhet via internet vända sig till ett stort antal finansiärer. Gruppfinansiering används bl.a. när det är fråga om allmänna finansieringsbehov i samband med katastrofer, för finansiering av medborgarjournalism, för politiska kampanjer, för finansiering av kulturprojekt och nystartade företag samt för produktion av filmer och programvaror med öppna källkoder. Projekt som är föremål för gruppfinansiering kan stödjas med så små belopp som en euro och de som deltagit i finansieringen kan direkt påverka användningen. Gruppfinansiering är en effektiv form av finansiering eftersom den inte förutsätter att finansieringen kanaliseras via mellanhänder.

I fråga om gruppfinansiering kan man särskilja följande former som skiljer sig från varandra både i funktionellt och ekonomiskt hänseende. Den ena ytterligheten är gruppfinansiering i form av donationer. Motivet är då socialt och man väntar sig inte att få återbäring på pengarna. Vid gruppfinansiering kan det å andra sidan också vara fråga om räntefritt lån och finansiärens motiv är då rent sociala. Om långivaren väntar sig ränta

på pengarna är motivet ekonomiskt. Vid gruppfinansiering i form av investering accentueras det ekonomiska motivet. Avkastningsförväntningen bygger då ofta på investeringens värdestegring, om målföretaget är framgångsrikt. Gruppfinansieringen kan som en metod för att kanalisera finansiering uppvisa drag som påminner om emission av obligationer, handel med aktier på en reglerad marknad eller kapitalinvesteringsverksamhet.

Det finns eventuellt efterfrågan på gruppfinansiering och obligationslån på finansieringsmarknaden. Gruppfinansiering och obligationslån kan erbjuda finansieringsmöjligheter som inte intresserar kreditinstitut och kapitalinvesterare, antingen på grund av alltför låga avkastningsförväntningar eller alltför stora risker. Verksamheten ger också icke-professionella kunder möjlighet att investera i nystartade finländska företag. Med tanke på investerarskyddet och finansmarknadens stabilitet är det skäl att ställa verksamheten under vederbörlig tillsyn. Inrikesministeriet bereder en revidering av penninginsamlingslagen och har för avsikt att avlåta en proposition om saken under riksdagens höstsession 2013.

I Finland finns det några aktörer som erbjuder investeringsmöjligheter som bygger på gruppfinansiering. Invesdor Oy har sedan maj 2012 erbjudit tjänster som gör det möjligt för tillväxtföretag att sälja onoterade aktier till allmänheten. Invesdor erbjuder företag som så önskar en sammanställning av information ur offentliga register, exempelvis register som upprätthålls av Patent- och registerstyrelsen samt Skatteförvaltningen. Sökprocessen innebär att Invesdor går igenom olika företags affärsplaner och väljer ut de som Invesdor anser ha tillväxtpotential och vara lönsamma. Invesdor marknadsför inte själv investeringsmöjligheter och kontaktar inte själv aktivt potentiella investerare. Invesdors affärsmodell bygger på internetsynlighet och dess konsumentmarknadsföring kan närmast betecknas som passiv. Icke-professionella kunder förutsätts registrera sig hos Invesdor. Det minsta investeringsbeloppet är 20 euro och företag som ansöker om investering ska själv prissätta sina aktier. Efter investeringen verifieras investerarens äganderätt via en elektronisk aktie- och aktieägarförteckning. Inga aktiebrev utfärdas och aktierna förs inte in i värdeandelssystemet. Kansalaisrahoitus Oy erbjuder lovande finländska aktiebolag möjlighet att hos enskilda investerare ansöka om finansiering i eget kapital. Målbolaget ordnar själv en finansieringsomgång för de investerare som Kansalaisrahoitus skaffat.

På grund av att gruppfinansieringen fortfarande inte har fått fasta former och bedriver verksamhet enligt varierande modeller är det svårt att bedöma i vilken utsträckning den omfattas av lagens tillämpningsområde. Också denna form av finansiering kan hänföras till lagens tillämpningsområde, om den uppfyller de lagstadgade villkoren.

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1 Målsättning

Genomförande av AIFM-direktivet

Med regleringshierarkin som utgångspunkt utgör de rättsregler som ska tillämpas på AIF-förvaltare en komplicerad helhet. EU-lagstiftningen har tre nivåer, dvs. direktiv som antas i enlighet med medbeslutandeförfarandet (*Level 1*) samt kommissionens genomförandeförordningar och delegerade förordningar som kompletterar direktiven (*Level 2*). Dessutom bereder ESMA kommissionens tekniska genomförandestandarder (*Level 3*) och riktlinjer. Den nationella regleringen som förutsätts för implementering av direktiv har fyra nivåer, dvs. lagstiftning, statsrådets och finansministeriets förordningar, Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar samt ESMA:s riktlinjer som tas in i föreskriftsamlingarna som rekommendationer. Utöver de officiella bestämmelserna finns det en hel del branschrelaterad självreglering, såväl nationell och europeisk som global.

Avsikten med propositionen är att sätta i kraft direktivets bestämmelser på lagnivå och att ange den rättsliga grunden för bestämmelserna på förordningsnivå samt för Finansin-

spektionens befogenheter att utfärda föreskrifter. Direktivet ger upphov till en hel del ny lagstiftning. Eftersom direktivet har antagits genom *Lamfalussy*-förfarandet kommer den slutliga utformningen av många av direktivets förpliktelser att bestämmas först på basis av delegerade akter i det andra skedet. Detta kommer oundvikligen att ha betydelse också för vad Finland kan lagstifta om och hur detaljerat. På grund av den förpliktande europeiska regleringens många nivåer försvårar tolkningsfrågorna genomförandet i EES-staterna. Direktivet innehåller t.ex. ett stort antal termer och begrepp som inte har någon rättslig innebörd eller som det är svårt att definiera enbart på grundval av direktivtexten. Här kan nämnas t.ex. uttrycket *rättslig form* (artikel 2), *riskprofil* (artikel 7), *skicklighet, aktsamhet och omsorg samt rättvist* (artikel 12.1 a), *de förhållanden under vilka kontroll förvärvades* (artikel 27.3 b) och *skyddsmekanismer som inrättats för att se till att alla avtal mellan AIF-förvaltaren och företaget ingås enligt normala marknadsmässiga villkor* (artikel 28.2 b). Eftersom direktivet riktar sig till medlemsstaterna måste begreppen definieras i överensstämmelse med respektive medlemsstats nationella rätt. Exempelvis uttrycket *ett språk som är brukligt i internationella finanskretsar* (artikel 32) har blivit ett vedertaget uttryck i fondföretagsdirektivet (inledande stycket 65 samt artiklarna 5.7, 91.3, 93.4 och 94.1 c). Med uttrycket avses enligt den finländska tolkningen engelska språket (lagen om placeringsfonder: 18 § g punkten, 127 § 4 mom., 128 b § 1 mom. och 131 § 2 mom.). I 93 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder föreskrivs å andra sidan att i ett faktablad ska ingå uttrycket *basfakta för investerare* på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner, vilket torde kunna vara också något annat språk än engelska. De rättsliga och övriga begrepp som ingår i direktivet kommer att få sin innebörd också genom kommissionens delegerade förordning.

Den finländska finansmarknadens konkurrenskraft och stabilitet

Avsikten med den nya lagstiftningen och ändringarna i gällande lagstiftning är att främja den inhemska finansmarknadens effektivitet, konkurrenskraft och tillförlitlighet. I mån av möjlighet harmoniseras den med regleringen av andra finansmarknadsaktörer.

Från nationell synpunkt är syftet med propositionen att skapa likvärdiga konkurrensförutsättningar på hemmamarknaden och att minimera konsolideringseffekterna i branschen, dvs. skadlig verksamhetskoncentration. Med tanke på närings- och innovationspolitiken, samhällsekonomins tillväxt och förnyelse samt utvecklingen av värdepappersmarknaden är det viktigt att undvika större koncentrationer på den finländska finansmarknaden. Kännetecknande för kreditinstitutionen, försäkringsbolagen, arbetspensionsförsäkringsbolagen, värdepappersföretagen och fondbolagen är att de tre största aktörernas sammanlagda marknadsandel är 60—70 %. Eftersom den allt hårdare EU-regleringen å andra sidan ställer större kapital- och solvenskrav på framför allt kreditinstituten och försäkringsanstalterna, väntas efterfrågan på finansiering från värdepappersmarknaden öka. Av dessa skäl strävar man efter att i samband med genomförandet av direktivet utforma förslagen så att det i mån av möjligheter kan undvikas att de inhemska aktörerna belastas på ett sätt som eventuellt skulle förorsaka marknadsbrister.

Marknaden för investeringsfonder uppgår i Finland till ca 70 miljarder euro och är relativt koncentrerad. Tre stora börsbolag enligt Finansinspektionens statistik förvaltar över 60 % av de finländska investeringsfondernas kapital och de sju största över 87 % av investeringsfondernas kapital (den 31 mars 2013). Fyra av aktörerna har en marknadsandel på 1—3 %. Hela 18 av sammalagt 33 fondbolag har en marknadsandel som är mindre än 1 %. Dessutom erbjuds i Finland ca 400 utländska fonder som investeringsobjekt. I dem har i Finland investerats motsvarande belopp som i de finländska fonderna. Om man beräknar marknadsandelarna med hela marknaden som utgångspunkt utgör de sålunda ca hälften av marknadsandelarna enligt Finansinspektionens statistik. Den omständigheten att genomförandet av direktivet leder till att regleringen av specialfonderna delvis separeras från regleringen av investeringsfonderna väntas i förening med

skyldigheten att rapportera till Finansinspektionen öka fondernas förvaltningskostnader, i synnerhet när det är fråga om små fondbolag. Enligt propositionen begränsas de små bolagens förvaltningskostnader i den mån som direktivet tillåter. Härmed eftersträvas att också små aktörer ska kunna hävda sig i den internationella konkurrensen, där de stora aktörerna intar en dominerande ställning i Finland.

Enligt Finlands Banks statistik hade finländska personer i slutet av 2011 investerat ca 60 miljarder euro i utlandsregistrerade fonder, vilket motsvarar de i Finland registrerade fondernas kapital. Av summan hade 43 miljarder investerats i fonder etablerade i EES-stater. Av dessa investeringar hade 16 miljarder investerats i fonder med huvudkontor i Luxembourg och 8 miljarder i irländska fonder. Av investeringarna i tredjeländer hade merparten gjorts i USA (11 miljarder) och Caymanöarna (5,6 miljarder). Den omständigheten att genomförandet av direktivet leder till att regleringen av specialfonderna separeras från investeringsfonderna väntas i förening med skyldigheten att rapportera till Finansinspektionen öka fondernas förvaltningskostnader, i synnerhet i fråga om fondbolag. Det är väsentligt att trygga de finländska kapitalfondernas och fastighetsfondernas samt specialfondernas konkurrenskraft för att de inte ska försättas i en sämre ställning än övriga aktörer inom och utanför EES. Avsikten med propositionen är att förtydliga verksamhetsvillkoren för företag inom kapitalinvesteringsbranschen och att göra det möjligt för dem att skaffa kapital inom Europa. Detta kan främja också små och medelstora bolags anskaffning av kapital på marknadsvillkor.

Den allt hårdare regleringen av finansmarknaden kommer oundvikligen att påverka marknadens förmåga att förmedla finansiering. På den finländska finansmarknaden kommer marknadens försämrade möjligheter att bevilja lån att inverka negativt på företagens möjligheter att få främmande kapital. I och med de försämrade möjligheterna att få långfristiga lån kommer finansieringen i framtiden sannolikt att kanaliseras till exempelvis *private equity* -investeringar i eget kapital och via *private debt* -investeringar i främmande kapital som inte beviljats som bankkrediter. Den allt hårdare regleringen av finansmarknaden innebär också förändringar i fråga om vilka aktörer som ska bära de systemrelaterade riskerna. I och med att bankernas utlåning minskar kommer det finländska arbetspensionsförsäkringssystemet sannolikt att utsättas för ett större tryck att agera som investerare. I Finland verkar sju arbetspensionsförsäkringsbolag som är betydande institutionella investerare och har tillgång till avancerade analys- och riskhanteringsresurser. Enligt Finlands anslutningsavtal till EU ska EU:s personförsäkringsdirektiv inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag föreskrivs bl.a. om bolagens verksamhet, ägandebegränsningar, och investeringsverksamhet. Arbetspensionsförsäkringsbolagen hör till Finansinspektionens auktoriserade tillsynsobjekt. Medan tillsynen enligt direktivet inriktas på finansmarknadens riskhantering, är tillsynen över arbetspensionsförsäkringsbolagen inriktad på tillsynsobjektens riskhantering. Denna uppgift är uppdelad dels på bedömning av tillsynsobjektens risker och dels på mätning av solvensen, dvs. risktagningsförmågan. Propositionen syftar bl.a. till att säkerställa att arbetspensionsförsäkringssystemets med investeringsverksamheten sammanhängande risker inte växer okontrollerat och utan vederbörlig övervakning.

Förhållandet till regeringsprogrammets målsättningar

I propositionen beaktas regeringsprogrammets målsättningar när det gäller bekämpningen av grå ekonomi. *Öppna och transparenta finansmarknader är den viktigaste målsättningen för de nya spelreglerna, Värdepappersmarknadslagen får en ny struktur under valperioden så att lagstiftningen i Finland blir konkurrenskraftig jämfört med andra länders motsvarande lagstiftning, I samband med totalreformen av värdepappersmarknadslagen ska man se till att myndigheternas möjligheter att få uppgifter är tillräckliga och att ändringarna inte leder till en ökad grå ekonomi, och Regeringen ser det som viktigt att ägandet på värdepappers-*

marknaden i fortsättningen är minst lika offentligt och transparent som för närvarande. Till denna del stämmer propositionen överens med totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen (RP 32/2012 rd). Statsrådet har i sitt principbeslut antagit det åtgärdsprogram för bekämpning av grå ekonomi och ekonomisk brottslighet 2012—2015 som beretts av ministerarbetsgruppen för bekämpning av grå ekonomi. Propositionen har ett samband i synnerhet med målsättningarna 11 och 13.

Dessutom tar propositionen fasta på vissa skattepolitiska målsättningar i regeringsprogrammet, såsom att *Finland går i främsta ledet när det gäller att få ett slut på internationell skatteflykt, Möjligheten utreds att tillämpa strängare kriterier än OECD:s kriterier för vilka länder och regioner som räknas som skatteparadis, Regeringen främjar ibruktagandet av automatiskt informationsutbyte i internationella skatteavtal och möjligheten till utbyte av befintlig information utnyttjas aktiv, Den nuvarande förvaltarregistreringen av värdepapper ska utvecklas så att myndigheternas rätt att få information och det internationella myndighetssamarbetet kan tryggas och skatteflykt förhindras, Vid beredningen beaktas konkurrentländernas motsvarande reglering och beskattningspraxis, med beaktande av utvecklingen av EU-lagstiftningen och I samband med beredningen bedöms också reformernas konsekvenser för den finländska finanssektorns konkurrenskraft och verksamhetsbetingelser.* Propositionen motsvarar delvis det första skedet av totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen (RP 32/2012 rd). I förslaget förutses inte de lagstiftningslösningar som görs i det andra skedet av totalrevideringen.

Propositionen sammanhänger med Statsrådets strukturpolitiska ställningstagande från den 22 mars 2012 enligt vilket *I fråga om börsnoterade investeringsbolag utreds neutralitetsproblemet mellan börsnoterade investeringsbolag och placeringsfonder och Man utreder också möjligheten att se över lagen om fastighetsfonder med sikte på att utveckla marknaden för fastighetsinvesteringar.* Det sist nämnda utredningsarbetet gjordes i samband med genomförandet av direktivet. Utredningsarbetet har inte gett anledning att föreslå några större ändringar i lagen om fastighetsfonder, i vilken det närmast föreslås de minimiändringar som genomförandet av direktivet förutsätter. Propositionen orsakar inget neutralitetsproblem mellan börsnoterade investeringsbolag och investeringsfonder, eftersom regleringen av börsnoterade investerings- och fastighetsinvesteringsbolag är liknande den som gäller AIF-fonder. Frågan om eventuell beskattningsrelaterad oneutralitet utreds särskilt. I en mellanrapport av finansministeriets fastighetsfonds arbetsgrupp ingår en närmare granskning av ärendet (finansministeriets arbetsgruppspromemorior 10/2004). I propositionen beaktas målsättningen att göra ändringar i lagen om fastighetsfonder i syfte att främja marknadens utveckling.

Före statsrådets strukturpolitiska ställningstagande hade en arbetsgrupp fått i uppdrag att bereda en nationell kapitalmarknadsstrategi framför allt med beskattningen och försäkringslagstiftningen som utgångspunkt. Arbetsgruppens promemoria *Pääomamarkkinat ja kasvu* publicerades den 13 mars 2012 (finansministerits publikationer 10/2012). Enligt regeringsprogrammet ska regeringen *tillsammans med centrala aktörer före utgången av 2012 bereda en nationell kapitalmarknadsstrategi i syfte att utveckla finansmarknaden, trygga tillväxtfinansieringen till företag, göra regleringen av kapitalmarknaden tydligare, öka stabiliteten och transparensen och stödja Finlands internationella konkurrenskraft.* Avsikten med propositionen är att främja alla de ovan nämnda fem målsättningarna. I regeringsprogrammet har dessutom beaktats arbetsgruppens rekommendation 14 *Beaktande av den nationella konkurrenskraften i samband med att ändringar i EU-lagstiftningen genomförs* och arbetsgruppens rekommendation 5 till den del som *lagen om fastighetsfonder revideras.*

3.2 Genomförandealternativ

EES-staterna har ett visst nationellt handlingsutrymme när det gäller genomförandet av direktivet. De å andra sidan införa en nationell lagstiftning som är strängare än direktivet och uppfyller direktivets minivillkor.

Av de alternativ som direktivet erbjuder har i propositionen valts de som bäst främjar den finländska finansmarknadens konkurrenskraft samt målsättningarna i regeringsprogrammet. I propositionen ställs t.ex. inte strängare krav än direktivet eller mera detaljerade krav på AIF-fonders investeringsverksamhet och inte heller nya krav på förhandsgodkännande av fondens stadgar.

Lagen om placeringsfonder har blivit svårbegriplig på grund av talrika partiella reformer och detaljerade bestämmelser. Att genomföra direktivet och de direkt tillämpliga förordningar som kompletterar direktivet genom ändringar i lagen om placeringsfonder skulle göra lagen ännu otydligare. Regleringen kan göras tydligare endast genom att direktivet genomförs genom en separat lag samtidigt som alla lagar som har samband med den ses över. Andra alternativ skulle leda till att översynen av lagstiftningen med avseende på främjandet av konkurrenskraften skulle bli minst sagt bristfälligt. Till denna del motsvarar propositionen de lösningar som man gick in för i samband med totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen (RP 32/2012 rd). Detta innebär i praktiken att revideringen av lagstiftningen om investeringsfonder framskrider etappvis, på det sätt som de aktuella EU-projekten i anslutning till AIFM-direktivet förutsätter. Lagen om placeringsfonder är komplicerad till sin uppbyggnad, men branschens vedertagna praxis talar för att den hålls i kraft i den nuvarande ordalydelsen. En totalrevidering av lagen om placeringsfonder kan inledas efter att förslagen till ändringar i fondföretagsdirektivet (UCITS V och s.k. UCITS VI) blivit klara. De separata förslag som går under benämningen UCITS VI som gäller penningmarknadsfonder (MMF), börsnoterade investeringsfonder (ETF) och långsiktiga investeringsfonder (ELTIF) kommer då det genomförs att kräva ändringar också i den lag som nu föreslås.

I lagen om fastighetsfonder föreslås närmast ändringar som direkt följer av genomförandet av direktivet.

I propositionen föreslås inga ändringar när det gäller möjligheten att grunda, förvalta och marknadsföra sådana specialfonder till icke-professionella kunder som avses i lagen om placeringsfonder. Till denna del innebär propositionen att den nuvarande nationella blandmodellen bevaras och kompletteras med bestämmelser om AIF-förvaltare.

Propositionen bygger på en regleringsteknik där direktivbestämmelser implementeras i flera olika lagar. Ett annat alternativ skulle vara att stifta en särskild lag med anledning av varje direktiv. Detta alternativ har inte ansetts vara ändamålsenligt eftersom inte bara AIFM-direktivet utan också fondföretagsdirektivet och MiFID-direktivet ger tjänsteleverantörerna parallella rättigheter. Propositionen bygger i stället på en sådan indelning att det ställs särskilda krav på AIF-fonder som riktar sig till icke-professionella investerare. Förvaltare av AIF-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare ska i princip vara auktoriserade enligt direktivet och upprätta ett jämförbart faktablad om fonderna. Motsvarande skyldigheter gällande däremot inte för fonder som riktar sig till professionella investerare, vilket innebär en lättare reglering av de nuvarande specialfonderna.

AIFM-direktivets kapitel VII innehåller särskilda bestämmelser om tredjeländer. Bestämmelserna gäller andra än EES-baserade AIF-fonder och deras förvaltares förutsättningar att verka i EES-stater. I Finland beräknas det finnas relativt få AIF-fonder och AIF-förvaltare som skulle beröras av direktivets bestämmelser om tredjeländer. Sådana AIF-fonder är t.ex. specialfonder och fastighetsfonder som investerar på marknaderna i Ryssland, Kina och Indien. Bestämmelserna om tredjeländer gäller indirekt också investerare i AIF-fonder som förvaltas eller är etablerade i andra än EES-stater. Sådana investerare är i Finland framför allt arbetspensionsförsäkringsbolagen som har betydande investeringar i objekt som är etablerade i tredjeländer. Med tanke på riskspridningen är det viktigt att finländska investerare kan investera i sin referensgrupps bästa objekt, oberoende av var de är etablerade eller var de förvaltas. Propositionens bestämmelser om tredjeländer hindrar inte investeringar i nuvarande investeringsobjekt. Däremot får icke EES-baserade aktörer inte bedriva marknadsföring utan ett sådant marknadsföringspass som avses i direktivet eller utan vederbörligt

nationellt förfarande. I propositionen anges villkoren för att andra än EES-baserade aktörer ska få marknadsföra AIF-fonder i Finland. AIF-förvaltaren förutsätts då iaktta merparten av de förpliktelser som anges i direktivet, samarbetsarrangemang mellan Finansinspektionen och motsvarande myndighet i tredjelandet samt kontrollera att tredjelandet inte är upptaget i FATF:s förteckning.

Vid justitieministeriet pågår ett projekt för att i samråd med övriga ministerier utveckla systemet med rättelseyrkande och besvärstillstånd samt fördela ärendena mellan flera förvaltningsdomstolar. Eftersom projektet fortfarande pågår behandlas i propositionen inte frågan om systemet med rättelseyrkande och besvärstillstånd lämpligen kan fogas till sanktionerna enligt den nya lagen och inte heller frågan om fördelning av de ärenden mellan de övriga förvaltningsdomstolarna vilka för närvarande sköts av Helsingfors förvaltningsdomstol. Regleringen har i dessa avseenden utformats så att den motsvarar den rådande finansmarknadslagstiftningen, i vilken det inte framkommit behov att göra ändringar i systemet för överklagande.

3.3 De viktigaste förslagen om genomförande av direktivet

Lagens uppbyggnad

I propositionen föreslås att det stiftas en ny lag om AIF-förvaltare. Dessutom föreslås ändringar i ett flertal andra lagar.

Den lag som föreslås om AIF-förvaltare påminner till sin uppbyggnad om lagen om investeringstjänster. Lagen om investeringstjänster, som är baserad på EU-lagstiftning, är resultatet av en omsorgsfull beredning och har ett omfattande tillämpningsområde. Med tanke på tillämpningen utgör den en god strukturell förebild för den föreslagna lagen, trots att den till innehållet avviker från bestämmelserna om AIF-förvaltare.

Med tanke på att direktivet täcker ett stort område, har det ansetts ändamålsenligt att under beredningen av propositionen inrikta sig på att lagen en ska sättas i kraft i ett så tidigt skede som möjligt. Därför föreslås det att direktivets artiklar 35 och 37—41 som avser tredjeländer sätts i kraft senare, efter den övergångsperiod på två år som nämns i artikel 67. Förslaget innebär framför allt att direktivets verkningar på arbetspensionsförsäkringsbolagens investeringsverksamhet i tredjeländer skjuts upp.

Av samma anledning föreslås det att i lagen om placeringsfonder och i lagen om fastighetsfonder ska göras närmast de nödvändiga ändringar som genomförandet av direktivet förutsätter. Då UCITS V är klart finns det under de närmaste åren anledning att göra också andra ändringar i lagen om placeringsfonder. Dessutom kan aktuella UCITS VI och frågan om en eventuell reglering av skuggbanksverksamheten medföra behov att göra ändringar i lagen om placeringsfonder och i den föreslagna lagen. Specialfondernas verksamhet kan regleras genom en speciallag, eftersom den vedertagna tolkningen av inkomstskattelagen och även rättspraxis förutsätter att placeringsfonder och specialfonder regleras i lagen om placeringsfonder.

Lagen om fastighetsfonder är en speciallag som gäller indirekt fastighetsinvestering och där det föreskrivs om finansiella instrument som är avsedda för icke-professionella investerare. Detta innebär användning av medlemsstatsoptionen som det föreskrivs om i direktivets artikel 43. Eftersom en fastighetsfond är ett börsnoterat bolag vars aktier är tillgängliga för allmänheten måste den enligt börsreglerna ha minst 500 aktieägare. Då det dessutom finns ett samband mellan lagen om fastighetsfonder och lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder, och eftersom regeringen i sitt strukturpolitiska ställningstagande har förutsatt att 6 saken rättas till, är det tydligast att lagen om fastighetsfonder får kvarstå som en separat lag.

Avsikten med propositionen är att förtydliga indelningen i professionella respektive icke-professionella kunder. Genomförandet av direktivet minskar inte de icke-professionella investerarnas nuvarande rättigheter att investera sina tillgångar i olika typer av fondobjekt, om dessa hör till tillämpningsområdet för värdepappersmarknadslagen, lagen om fastighetsfonder eller lagen om placeringsfonder. Icke-professionella kunder kan sålunda fortsättningsvis investera i aktier i t.ex. börsnoterade

kapitalinvesteringsbolag, fastighetsinvesteringsbolag och fastighetsfonder samt i specialfonder som riktar sig till icke-professionella kunder. På specialfonder som riktar sig professionella investerare ska enligt förslaget emellertid i fortsättningen, beroende på beloppet av de förvaltade tillgångarna, tillämpas den nya lagen om AIF-förvaltare. Om AIF-andelar som avses i den sist nämnda lagen erbjuds till icke-professionella investerare måste dessas stadgar sändas till Finansinspektionen för kännedom och på dem ska enligt förslaget tillämpas t.ex. sådana investeringsbegränsningar och inlösenkrav som avses i lagen om placeringsfonder.

Med anledning av att direktivet genomförs måste omnämnanden om AIF-förvaltare tas in i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992), lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004), lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009), lagen om finansiella säkerheter (11/2004), lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008, penningtvättslagen) samt i lagen om beskattningsförfarande. Tekniska justeringar måste också göras i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999), lagen om fastighetsfonder, värdepappersmarknadslagen, lagen om investeringstjänster, lagen om handel med finansiella instrument, lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012), lagen om värdeandelskonton (827/1991), lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om Finansinspektionen, lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008), kreditinstitutslagen, försäkringsbolagslagen, lagen om utländska försäkringsbolag och lagen om försäkringsföreningar. Regleringen av AIF-förvaltare och AIF-fonder kommer i många fall att genomföras så att de jämställs med den gällande regleringen som gäller fondbolag och placeringsfonder.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Det föreslås att propositionens lagförslag ska träda i kraft så snart som möjligt efter att lagarna har antagits och stadfästs.

Direktivets artiklar 35 och 37—41 om tredjeländer ska inte träda i kraft den 22 juli 2013. Enligt direktivets artikel 67.6 ska ikraftträdandedatum för artiklarna 35 och 37—41 fastställas inom tre månader efter att ESMA har gett ett positivt yttrande. Enligt direktivets artikel 67.1 ska yttrandet ges senast den 22 juli 2015. Enligt inledande stycket 4 är det fråga om en översynsmekanism som ska tas i bruk på grund av att de praktiska konsekvenserna och de möjliga svårigheterna är osäkra och svåra att förutse på grund av att det saknas tidigare erfarenheter. I propositionen föreslås att de ska träda i kraft stegvis och att artiklarna 35 och 37—41 som gäller tredjeländer ska sättas i kraft senare, genom en proposition som avlåts tidigast under höstsessionen 2015. Förslaget motsvarar de förslag som lagts fram i Storbritannien och Sverige och innebär att genomförandet av direktivet delvis skjuts upp. Enligt inledande stycket 19 ska EES-staterna säkerställa att AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer kan marknadsföra AIF-fonder i EES-staterna.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av lagen får vidtas innan lagen träder i kraft. Finansinspektionen kan sålunda redan innan lagen har trätt i kraft ta emot ansökningar om auktorisation och registreringsanmälningar samt upprätta samförståndsprotokoll rörande informationsutbyte mellan myndigheter. Det är emellertid inte skäl att vidta åtgärder innan propositionen har avlåtits till riksdagen.

Enligt direktivets artikel 61.1 ska AIF-förvaltare som redan bedriver verksamhet enligt direktivet vidta alla åtgärder som krävs för att följa den nationella lagstiftning som följer av direktivet och ansöka om auktorisation senast den 22 juli 2014. Enligt direktivets artikel 61.3 får AIF-förvaltare i den mån de före den 22 juli 2013 förvaltar fonder som inte gör några ytterligare investeringar efter den 22 juli 2013 (*run-off*), dock fortsätta att förvalta sådana fonder utan auktorisation. Detsamma gäller enligt direktivets artikel 61.4 AIF-förvaltare, i den mån de förvaltar slutna AIF-fonder där teckningstiden för investerarna har löpt ut före den 22 juli 2013 och tidsfristen löper ut senast den 22 juli 2016. De behöriga myndigheterna får enligt direktivets artikel 61.5 tillåta att kreditinstitut

som är etablerade i en annan EES-stat utses till förvaringsinstitut fram till den 22 juli 2017. Dessa övergångsbestämmelser har tagits in i propositionen.

EU-regleringens inverkan

EU-regleringen av finansmarknaden med åtföljande nationella regleringar har expanderat kraftigt och indelats i flera nivåer. EU-lagstiftningen omfattar både direktiv på olika nivåer som måste sättas i kraft och förordningar som är direkt bindande för EES-staterna. De ändringar som orsakats av EU-regleringen har också gjort den gällande lagstiftningen mera svårbegriplig.

En omständighet som har ökat betydelsen av den officiella regleringen är att fondföretagsdirektivet och övriga direktiv om värdepappersmarknaden har genomförts i Finland främst genom lagstiftning eller kompletterande myndighetsnormer, exempelvis genom finansministeriets förordningar och delvis också genom Finansinspektionens föreskrifter. Genomförandet av direktivet förutsätter rättsligt bindande regleringar i lagar, förordningar och administrativa föreskrifter. Direktivens enskilda artiklar har till innehållet inte alltid motsvarat finländsk lagstiftningsteknik eller -kultur. Användningen av regleringar på en lägre hierarkisk nivå begränsas i Finland av de speciella villkor som grundlagen ställer. Utvecklingen av EU-regleringen utgör emellertid en grund för bedömning och för att utöka regleringen på lägre nivå än lagnivå, för att säkerställa tydligheten, flexibiliteten och användarvänligheten.

Att sätta i kraft EU-regleringen på lagnivå är, med den riksdagsbehandling som krävs, en arbetsdryg och tidskrävande process. Trycket på att snabbt och smidigt anpassa den nationella lagstiftningen ökar, i och med att samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna på värdepappersmarknaden förstärks för att ESMA ska ge gemensamma ställningstaganden i tolkningsfrågor och då antalet tekniska EU-regleringar på lägre nivå ökar till följd av de tekniska standarder som bereds av tillsynsmyndigheterna och antas i form av kommissionens förordningar eller beslut. Sådana regleringar av teknisk karaktär som överförs till ESMA kan utan att de sätts i kraft bli gällande i EES-staterna i form av förordningar som antas av kommissionen. Dessutom kan regleringarna i likhet med kommissionens direkt förpliktande förordningar förutsätta inhemska normer som hierarkiskt sett i det inhemska regelverket kan vara lagar, förordningar eller Finansinspektionens föreskrifter. ESMA:s icke-bindande föreskrifter har däremot i första hand relevans när det gäller Finansinspektionens verksamhet, men ibland också direkt för marknadsaktörerna.

De allt flera officiella regleringarna har inte ökat förutsättningarna för utveckling av näringslivets självreglering. Också den omständigheten att det växande antalet EU-regleringar sträcker sig till områden som inte tidigare harmoniserats, exempelvis alternativa fonder, lämnar mindre utrymme för den nationella lagstiftarens prövningsrätt, samtidigt som EU-regleringen av redan harmoniserade frågor ytterligare preciseras.

3.4 De viktigaste förslagen gällande enskilda lagar

3.4.1 Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I denna lag föreslås bestämmelser om sådana AIF-förvaltare som avses i direktivet samt om deras skyldigheter enligt direktivet. Enligt den definition som föreslås i lagen avses med AIF-förvaltare juridiska personer vars normala verksamhet består i förvaltning av en eller flera AIF-fonder. I lagen föreslås dessutom bestämmelser om auktorisation av AIF-förvaltare, verksamhetsvillkor för AIF-förvaltare, information till investerare och skyldigheter arr rapportera till Finansinspektionen samt om krav som gäller AIF-förvaltare som förvaltar vissa typer av AIF-fonder.

I lagen föreslås bestämmelser om de villkor som ska vara uppfyllda för att en i Finland etablerad auktoriserad AIF-förvaltare ska få marknadsföra andelar eller aktier i en AIF-fond som är etablerad i en EES-stat till professionella kunder i Finland eller i en annan EES-stat än Finland samt om AIF-förvaltares rätt att förvalta AIF-fonder som är etablerade i andra EES-stater än Finland. I lagen före-

slås vidare bestämmelser om en i annan EES-stat än Finland etablerad AIF-förvaltares rätt att till professionella kunder i Finland marknadsföra andelar eller aktier i en AIF-fond som är etablerad i en EES-stat samt om AIF-förvaltares rätt att förvalta AIF-fonder i Finland.

Det föreslås också att i lagen föreskrivs vilka villkor som ska vara uppfyllda för att en i Finland etablerad, auktoriserad AIF-förvaltare ska få förvalta fonder som är etablerade i tredjeländer och som inte marknadsförs i någon EES-stat.

I lagen föreslås vidare bestämmelser om sådana AIF-förvaltares skyldighet att registrera sig hos Finansinspektionen, vilkas AIF-fonder har tillgångar som inte överskrider de i direktivets artikel 3.2 angivna tröskelvärdena 100 respektive 500 miljoner euro. Lagen ska i fråga om andra bestämmelser än de som gäller registrering inte tillämpas på AIF-förvaltare, om inte något annat föreskrivs i lagen.

Olikheter och likheter mellan lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Den föreslagna lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder skiljer sig i väsentliga avseenden från den gällande lagen om placeringsfonder. Lagen om placeringsfonder är efter många partiella revideringar en splittrad lag där det föreskrivs både om kollektiva investeringar i allmänhet och om enskilda detaljer. Den gällande lagen är för närvarande i stor utsträckning baserad på fondföretagsdirektivet men den innehåller också rent nationella bestämmelser bl.a. om specialfonder samt om specialfonder som investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper. Den föreslagna lagen är däremot ny för Finlands förhållanden, vilket innebär att det inte existerar någon tolkningspraxis och att relevanta europeiska tolkningskällor finns att tillgå endast en kort tid innan lagen föreslås träda i kraft. Båda lagarna innehåller bestämmelser om auktorisation och om verksamhetsförutsättningar. Till åtskillnad från lagen om placeringsfonder som innehåller bestämmelser om både fondbolag och placeringsfonder, gäller den föreslagna lagen dock inte själv alternativa investeringsfonder. I den föreskrivs t.ex. inte om eventuella investeringsobjekt eller om investeringsverksamhet över huvud taget och inte heller ska Finansinspektionen särskilt godkänna stadgarna för AIF-fonder. Direktivets bestämmelser om rapportering och finansiell hävstång uppvisar å andra sidan drag av produktreglering. Utgångspunkten för den föreslagna lagen är att de AIF-fonderna ska rikta sig till professionella kunder. AIF-förvaltare kan trots denna utgångspunkt marknadsföra en fond till icke-professionella kunder om förvaltaren iakttar bestämmelserna om sådan marknadsföring. Lagen om placeringsfonder gäller för sin del i första hand erbjudande av andelar i placeringsfonder och fondföretag till allmänheten. Andelar i specialfonder erbjuds i praktiken ofta huvudsakligen till professionella kunder.

Enligt 25 § i lagen om placeringsfonder *tillhör en placeringsfonds tillgångar* fondandelsägarna. Vidare föreskrivs att ett fondbolag ska hålla placeringsfondernas tillgångar åtskilda från sin egendom och låta ett förvaringsinstitut förvara dem. Dessutom föreskrivs att fondbolaget i eget namn företräder en placeringsfond. Den rättsliga formen för alternativa investeringsfonder är i typfallet ett aktiebolag eller ett kommanditbolag, men kan också vara t.ex. ett andelslag eller ett registerat öppet bolag. Också ett öppet bolag som uppkommit konkludent kan vara skyldigt att ansöka om att bli ett auktoriserat tillsynsobjekt. För varje bolagsform gäller särskilda materiella bestämmelser och vedertagna rättsliga tolkningar när det gäller förvaltning av juridiska personers egendom. Det är numera inte populärt men i princip möjligt att ordna investeringsverksamhet i form av ett öppet bolag. Direktivet tar inte ställning till frågan om den rättsliga formen för en AIF-fonds verksamhet i enskilda fall.

AIF-fonder i form av kommanditbolag

I propositionen behandlas inte möjligheten att grunda AIF-fonder i form av kommanditbolag. Enligt lagen ska en AIF-förvaltare dock i avtalet om grundande av en sådan AIF-fond i kommanditbolagsform, som ska marknadsföras till icke-professionella kun-

der, ta in ett villkor som förbjuder kommanditbolagets ansvariga bolagsmän att överföra bolagets tillgångar till sig själva. Privata uttag får göras endast av särskilda skäl som redovisats för investerarna före investeringsbeslutet och om investerarna har gett sitt samtycke till detta.

Det föreslås att fondbolag ges möjlighet att förvalta AIF-fonder i form av kommanditbolag.

Erbjudande av andelar i AIF-fonder

Rätt att erbjuda AIF-andelar i Finland har utöver AIF-förvaltare som är skyldiga att ansöka om auktorisation eller registrera sig dessutom värdepappersföretag, kreditinstitut, förvaltare av EES-baserade AIF-fonder, AIF-förvaltare som är skyldiga att registrera sig i EES, utländska EES-värdepappersföretag samt i tredjeländer etablerade AIF-förvaltare. De får enligt förslaget erbjuda andelar i AIF-fonder, EES-baserade AIF-fonder eller i AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer. Det föreslås att i lagen tas in bestämmelser om de förutsättningar och förfaranden som gäller för respektive aktör.

I lagen föreslås bestämmelser om de allmänna förutsättningarna för erbjudande av andelar i AIF-fonder. Bestämmelserna ska tillämpas alltid då AIF-andelar erbjuds i Finland. En förutsättning för erbjudande av AIF-andelar är att motsvarande bestämmelser som de allmänna bestämmelserna i värdepappersmarknadslagens 1 kap. iakttas. Bestämmelserna gäller förbud mot förfaranden som strider mot god värdepappersmarknadssed samt förbud mot att ge osann eller vilseledande information. Dessutom förutsätts att aktörer som erbjuder andelar i AIF-fonder iakttar informationsskyldigheten samt känner sina kunder. I lagen föreskrivs också uttryckligen om förutsättningarna för att marknadsföra AIF-andelar till icke-professionella kunder i Finland.

En AIF-fond som är skyldig att ha auktorisation får i fortsättningen erbjuda andelar i andra EES-stater än Finland endast med stöd av det s.k. passförfarandet. Samma rätt tillkommer värdepappersföretag. I lagen föreslås bestämmelser om skyldigheten att i enlighet med det passförfarande som anges i direktivet göra anmälan till Finansinspektionen och om Finansinspektionens samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter. På motsvarande sätt kan endast sådana förvaltare av EES-baserade AIF-fonder eller EES-värdepappersföretag som har pass erbjuda andelar i AIF-fonder som de förvaltar i Finland.

En registreringsskyldig AIF-förvaltare får enligt förslaget fortsättningsvis erbjuda andelar i AIF-fonder som den förvaltar i andra EES-stater utan pass (*private placement*). När andelarna erbjuds ska iakttas respektive EES-stats nationella lagstiftning. På detta sätt säkerställs det dels att det inte blir onödigt svårt för finländska kapitalinvesterare och andra AIF-fonder att skaffa tillgångar utomlands. Å andra sidan försätts registreringsskyldiga AIF-förvaltare inte i en svagare ställning än aktörer som är etablerade i tredjeländer. Alternativt kan en registreringsskyldig AIF-förvaltare ansöka om auktorisation och med ett marknadsföringspass erbjuda andelar i sina AIF-fonder i övriga EES-stater. En AIF-förvaltare som är registreringsskyldig i EES får i Finland utan pass erbjuda andelar i AIF-fonder som den förvaltar, om förvaltaren iakttar de allmänna villkoren för erbjudande av AIF-andelar samt de övriga bestämmelser som gäller marknadsföring av värdepapper.

I lagen föreslås inga begränsningar när det gäller auktoriserade eller registrerade AIF-förvaltares handel med AIF-fonder utanför EES. I lagen föreslås bestämmelser om de villkor som avses i direktivets artiklar 36 och 42 för att utan pass erbjuda andelar i AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer på *private placement* -marknaden i Finland. Härvid ska iakttas de i lagen stadgade allmänna förutsättningarna för tillhandahållande av AIF-andelar och övriga bestämmelser om marknadsföring av värdepapper. I lagen föreskrivs dessutom om förfaranden för att säkerställa tillräcklig tillsyn, utbyte av skatteuppgifter samt åtgärder mot finansiering av penningtvätt och terrorism.

I Finland har marknadsföring av värdepapper ansetts avse alla typer av verksamhet som syftar till att sätta värdepapper i omlopp bland allmänheten och främja omsättningen (RP 32/2012 rd). Marknadsföringen kan ock-

så bestå av information som ges investerare i samband med enskilda affärsförhandlingar (s.k. *road show* -tillställningar) trots att vid dessa inte görs några direkta eller preciserade erbjudanden i syfte att sälja eller köpa värdepapper. Marknadsföring av värdepapper är ett mera omfattande begrepp än begreppet erbjudande av värdepapper till allmänheten, som definieras i värdepappersmarknadslagens 2 kap. 12 §. Marknadsföring av värdepapper förutsätter inte ett meddelande som innehåller eller är avsett att innehålla tillräcklig information om villkoren för ett erbjudande och om de värdepapper som erbjuds, för att personerna i fråga ska ha förutsättningar att fatta beslut om teckning eller förvärv av dessa värdepapper. De föreslagna lagens marknadsföringsbegrepp motsvarar värdepappersmarknadslagens.

Lagen förbjuder inte investerare att på eget initiativ kontakta (*reverse solicitation*) en AIF-förvaltare, oberoende av var denna är etablerad. Lagen ger sålunda institutionella investerare möjlighet att välja de lämpligaste investeringsobjekten och den påverkar inte inhemska investerares nuvarande investeringar i andra än EES-baserade AIF-fonder eller existerande affärsförhållanden med icke EES-baserade AIF-förvaltare.

AIF-fonder som marknadsförs till icke-professionella investerare

Enligt propositionen tryggas skyddet för icke-professionella kunder framförallt genom auktorisationstillsyn, informationsskyldighet och jämförbar information. Till icke-professionella investerare kan dem i princip marknadsföras endast andelar eller aktier i AIF-fonder vilkas förvaltare är auktoriserade enligt direktivet. AIF-fonder som förvaltas av registreringsskyldiga AIF-förvaltare får inte marknadsföras till icke-professionella kunder utan särskild orsak och inte heller utan Finansinspektionens tillstånd. AIF-fonden ska ha den rättsliga form som lagen uttryckligen föreskriver och som är bekant för de icke-professionella investerarna eller också ska den vara en specialfond. Vid marknadsföring av andelar eller aktier i AIF-fonder till icke-professionella kunder måste ett faktablad upprättas för att investeringsobjekt ska kunna bedömas i förhållande till sådana placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder. Det föreslås att i lagen dessutom föreskrivs om förhandsteckning och om förbud mot att ta emot medel i ett tidigt skede och att investeringsprodukter som marknadsförs till icke-professionella kunder inte kan leda till skyldighet att betala tilläggsavgift.

Vid marknadsföring av andelar eller aktier i AIF-fonder ska iakttas de allmänna villkor för erbjudande av AIF-andelar, vilka kompletterar bestämmelserna som är avsedda att skydda icke-professionella investerare. När andelar i AIF-fonder marknadsförs till konsumeter ska dessutom tillämpas generalklausulen i konsumentskyddslagens (38/1978) 2 kap. 1 § om marknadsföring som strider mot god sed och otillbörliga förfaranden, samt kapitlets bestämmelser om vad som avses med otillbörliga förfaranden. I detta avseende motsvarar den föreslagna lagen värdepappersmarknadslagen (RP 32/2012 rd). Syftet med förfarandet är att skyddsnivån för icke-professionella investerare ska vara densamma som enligt lagen om placeringsfonder och värdepappersmarknadslagen.

Propositionen påverkar inte de för närvarande som specialfonder reglerade AIF-fondernas marknadsföring till icke-professionella investerare. För AIF-fonder ska enligt förslaget i regel gälla ett undantag som innebär att aktier och andelar som är föremål för handel på en reglerad marknad kan marknadsföras till icke-professionella investerare. Enligt propositionen ska regleringen av EES-baserade AIF-förvaltares marknadsföring till icke-professionella investerare inte avvika från den reglering som gäller inhemska aktörer. I propositionen föreslås bestämmelser enligt vilka Finansinspektionen av särskilda skäl kan bevilja undantag från auktorisationsvillkoret, från skyldigheten att upprätta faktablad, från förbudet att göra förhandsteckningar och ta emot medel i ett tidigt skede samt från förbudet som gäller betalning av tilläggsavgift. Enligt förslaget ska finansministeriet genom förordning föreskriva om förutsättningarna för undantag.

Enligt propositionen görs inga ändringar i lagen om försäkringsavtal. Problemet med icke-professionella investerares rättsskydd har i stor utsträckning haft samband med för-

säkringsgivarens informationsskyldighet i fråga om fondanknutna sparlivförsäkringar och fondanknutna pensionsförsäkringar (HD 2010:24 och HD 2011:5). Orsaken till att försäkringsprodukterna är reglerade på olika sätt är i praktiken att icke-professionella investerares skydd när det gäller försäkringsprodukter kan vara på en annan nivå än i fråga om övriga investeringsprodukter.

Skillnaderna i regleringen av marknadsföring som är riktad till icke-professionella respektive professionella kunder motsvarar utvecklingen av lagstiftningen om värdepappersmarknaden. Exempelvis då investeringstjänster och investeringsprodukter erbjuds varierar informationsskyldigheten gentemot ett värdepappersföretags kund beroende på om värdepappersföretaget gör bedömningen att det är fråga om en professionell kund eller inte. Dessutom har förbudet mot osann och vilseledande information vid marknadsföring av värdepapper enligt värdepappersmarknadslagen vedertaget tolkats så att frågan om informationen är korrekt, hur omfattande den är och hur den framförs ska bedömas från den persons synpunkt som fattar investeringsbeslutet, samt strängare när det är fråga om marknadsföring som riktar sig till den stora allmänheten än när målgruppen består av professionella eller annars sakkunniga investerare.

Enligt direktivets artikel 4.1 ag) avses med professionell kund en kund som anses vara professionell i den mening som avses i MiFID-direktivet. Med en icke-professionell investerare avses en investerare som inte är en professionell kund. MiFID-direktivet har i Finland satts i kraft genom lagen om investeringstjänster, vilket innebära att den föreslagna lagens definitioner av begreppen professionell respektive icke-professionell kund motsvarar definitionerna i lagen om investeringstjänster.

Enligt propositionen har en AIF-förvaltare rätt att besluta om den ska marknadsföra fonder endast till professionella kunder, endast till icke-professionella kunder eller till båda kategorierna. Detta avviker från lagen om placeringsfonder som avser placeringsfonder vilka är öppna för alla investerare. I en AIF-fonds stadgar kan också föreskrivas om minimigränser för investeringar.

Auktorisation

I lagen föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen kan bevilja AIF-förvaltare auktorisation. Genom förordning av finansministeriet ska föreskrivas närmare om villkoren för auktorisation. Syftet med bestämmelserna om auktorisation är att med tanke på investerarskyddet säkerställa en tillförlitlig förvaltning av verksamheten. Detta förutsätter att i verksamheten iakttas sådana principer som hederlighet, lagenlighet och ett jämlikt bemötande av investerarna. Vidare förutsätts det att värderingen och förvaringen av tillgångarna organiseras på ett tillförlitligt sätt.

I samband med att auktorisation beviljas ställs AIF-förvaltaren under Finansinspektionens tillsyn, vilket innebär att förvaltaren ska ordna sin verksamhet i överensstämmelsen med bestämmelserna och föreskrifterna och att verksamheten övervakas. Aktörer som registreras enbart med stöd av undantagsbestämmelsen är sådana övriga finansmarknadsaktörer som avses i lagen om Finansinspektionen, om inte aktören på grund av annan verksamhet redan är ett tillsynsobjekt enligt lagen.

För att den administrativa bördan ska kunna minskas samt för att direktivets ekonomiska och samhälleliga verkningar ska kunna inriktas på ett ändamålsenligt sätt är det motiverat att eftersträva ett så enkelt auktorisationsförfarande som möjligt. Ett tungrott auktorisationsförfarande skulle belasta förvaltningen, öka tillsynskostnaderna och indirekt försämra branschens internationella konkurrenskraft. De förpliktelser som direktivet innebär ställer å andra sidan gränser för auktorisationsförfarandets smidighet och snabbhet. Exempelvis i direktivets artikel 8.2 ställs kravet att de behöriga myndigheterna i de andra EES-stater som berörs i vissa fall ska tillfrågas innan auktorisation beviljas och enligt artikel 8.3 ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat vägra auktorisation om de är förhindrade att på ett effektivt sätt utöva sina tillsynsfunktioner.

Då förvaltning av AIF-fonder bedrivs inom en större koncern kan det vara en bedömningsfråga vilket av koncernbolagen som anses vara en AIF-förvaltare som bedriver till-

ståndspliktig verksamhet. Bedömningen ska i princip göras koncerninternt, före ansökan om auktorisation. Av ansökan ska framgå vem som ansöker om auktorisation och ansökan ska också i övrigt uppfylla direktivets krav. De bolagsrättsliga besluten i anslutning till auktorisationsansökan ska fattas i enlighet med lagen. Finansinspektionen ska framför allt förvissa sig om att den som ansöker om auktorisation har realistiska möjligheter att klara av förpliktelserna som AIF-förvaltare.

Av proportionalitetsprincipen följer att arten och omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet har relevans för auktorisationsprocessens omfattning och den arbetsinsatts som den kräver. Variationerna är självklart stora när det gäller portföljförvaltning och riskhantering samt diverse sidofunktioner som förekommer i samband med olika typer av AIF-fonder. Den som ansöker om auktorisation ska ange arten och omfattningen av sin verksamhet och hur sökanden har beaktat förutsättningarna för att bedriva verksamheten. Finansinspektionen ska på basis av utredningen konstatera om sökanden har tillräckliga förutsättningar att bedriva verksamheten och därefter, utifrån sin bedömning, bevilja eller avslå ansökan. Auktorisationens omfattning kan bestämmas med beaktande av ESMA:s eller kommissionens definitioner av olika typer av AIF-förvaltare (*types of AIFM's*). Vidare kan AIF-förvaltare när det gäller auktorisationen klassificeras som aktörer vilkas huvudsakliga strategi omfattar t.ex. kapitalinvesteringar, fastighetsinvesteringar, råvaruinvesteringar och hedgeinvesteringar. Finansinspektionen ska i princip inte bevilja generella auktorisationer som omfattar förvaltning av alla tänkbara typer av AIF-fonder. Av stabilitetsskäl är det motiverat att Finansinspektionen håller sig a jour både med AIF-förvaltarnas investeringsstrategier och med deras beredskap att förverkliga dem.

Avsikten med lagförslaget är att underlätta ansökningsprocessen när det gäller direktivenlig auktorisation . Bestämmelser om saken ingår för närvarande i lagen om placeringsfonder. Direktivenlig auktorisation kan beviljas sådana auktoriserade tillsynsobjekt som avses i lagen om placeringsfonder och auktorisationsförfarandet har underlättats på det sätt som avses i direktivets artikel 7.4.

Finansinspektionen ska när den behandlar en ansökan om auktorisation göra en mera omfattande prövning om sökanden planerar att i anslutning till AIF-förvaltningen sköta också andra funktioner som kräver auktorisation. Det är då fråga om sådan individuell portföljförvaltning och sådana sidotjänster som avses i direktivets artikel 6.4, på vilka i enlighet med artikel 6.6 ska tillämpas motsvarande punkter i MiFID-direktivet.

Kontinuerlig tillsyn

Kontinuerlig tillsyn är ett allmänt begrepp som inkluderar tillsyn över organiseringen av verksamheten, interna processer, förfaranden samt aktörens ekonomi. Tillsynen består av sådana åtgärder som inspektioner av tillsynsobjekt och tillsynsbesök sam av periodiska utvärderingar och analyser som baseras på tillsynsobjektens rapportering. Produkttillsyn avser ordnande av produktrelaterad riskhantering samt kvaliteten på investerarinformationen. Det förutsätts att AIF-förvaltaren i sina interna processer beaktar de krav som investerarskyddet ställer. Tillsynen ska på riskbasis inriktas på olika aktörer, produkter och funktioner.

I de interna processerna ska också i tillräcklig utsträckning beaktas den funktionella och hierarkiska separationen av riskhanteringsfunktionerna från portföljförvaltningen. Den föreslagna lagens bestämmelse om riskhantering kompletteras av kommissionens delegerade förordning som baseras på direktivets artikel 15.

Rapporteringsskyldighet till Finansinspektionen

I den föreslagna lagen föreskrivs om AIF-förvaltares skyldighet att regelbundet till Finansinspektionen avlägga rapport bl.a. om de viktigaste finansiella instrumenten som förvaltaren handlar med, de huvudsakliga marknadsplatserna, de viktigaste investeringsobjekten och de mest betydande riskkoncentrationerna för respektive AIF-fond samt om AIF-fonder som i betydande utsträckning använder finansiell hävstång, bl.a. om beloppen av den finansiella hävstången och de viktigaste långivarna. Förvaltaren ska se till att

riskhantering och likviditetshantering ordnas på den nivå som regleringen förutsätter. I den föreslagna lagen föreskrivs att investerarna innan de fattar investeringsbeslut ska ges relevant information om investeringen, om produktion och tillhandahållande av regelbunden bokslutsinformation och likaså om koefficienten för hävstångsgraden och begränsning av finansiell hävstång. Ett auktoriserat tillsynsobjekt kan emellertid fortsättningsvis bedriva investering på valfritt sätt och på valfri risknivå. Tillsynsobjektet ska emellertid rätta sig efter de förpliktelser som anges i regleringen. Det är här bl.a. fråga om förvärv av bestämmande inflytande i onoterade bolag samt investering i värdepapperiseringsobjekt. Myndigheterna har också möjlighet att i exceptionella marknadssituationer begränsa användningen av finansiell hävstång i AIF-fonder.

För tillsynen över systemrisker föreslås att i lagen föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att vidta åtgärder för att analysera inrapporterad information och vidarebefordra den till myndigheterna i andra EES-stater.

Registreringsförfarande

I propositionen föreskrivs om en registreringsskyldighet som är lättare än auktorisationsförfarandet för sådana AIF-förvaltare vilkas förvaltade tillgångar enligt direktivets artikel 3.2 inte överstiger tröskelvärdena 100 respektive 500 miljoner euro. Registreringsanmälan ska riktas till Finansinspektionen. Vid registreringstillfället ska AIF-förvaltare identifiera sig själva och de AIF-fonder som de förvaltar samt lämna de övriga basuppgifter som nämns i finansministeriets förordning. Information ska lämnas t.ex. om investeringsstrategier, handelsinstrument, investeringsobjekt och riskkoncentrationer. På motsvarande sätt föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att över aktörerna föra ett register som är offentligt och finns tillgängligt på Finansinspektionens webbsidor.

Registreringsförfarandet är baserat på ett nationellt undantag enligt direktivets artikel 3. Om alla AIF-förvaltare förutsätts vara auktoriserade skulle detta sannolikt försvåra mindre bolags verksamhet till följd av att deras rapporteringskostnader blir förhållandevis större. Kostnadstrycket skulle småningom överföras på investerarna i form av högre förvaltningsarvoden. Mindre aktörer skulle sålunda försättas i en svagare ställning än sina större konkurrenter. De oskäliga kostnaderna kunde leda till fusion av mindre fonder, vilket kunde leda till en ytterligare koncentration av branschen.

De registrerade aktörerna är sådana andra finansmarknadsaktörer som avses i 5 § i lagen om Finansinspektionen. Förpliktelserna i fråga om organisering eller delegering av verksamheten gäller inte aktörer som registreras. En registreringsskyldig AIF-förvaltare skulle inte heller vara skyldig att utse ett förvaringsinstitut för de AIF-fonder som den förvaltar.

Registrerade aktörer har inte rätt att marknadsföra andelar i sina förvaltade AIF-fonder till icke-professionella kunder i Finland utan särskild orsak och inte heller utan Finansinspektionens tillstånd. De får inte heller marknadsföra andelar i EES-stater med stöd av det passförfarande som föreskrivs i direktivet.

Registreringsskyldiga AIF-förvaltares skyldighet att lämna information

I lagen föreslås bestämmelser om registreringsskyldiga AIF-förvaltares skyldighet att regelbundet tillställa Finansinspektionen bl.a. uppgifter om de viktigaste finansiella instrument som de handlar med, samt om sina AIF-fonders viktigaste investeringsobjekt och mest betydande riskkoncentrationer. En förvaltare som registreras ska följa utvecklingen av de förvaltade tillgångarnas belopp, eftersom för förvaltaren gäller en kort 30 dagars tidsfrist att ansöka om auktorisation i det fall att tröskelvärdena överskrids.

Ersättningar

Ersättningspolicyn inom finansbranschen har i internationella sammanhang konstaterats vara en bidragande orsak till den senaste tidens finanskris. Behovet att reglera ersättningssystemen har ökat både internationellt och inom EU. Ersättningarna till förvaltarna av fondbolagen och AIF-fonderna i Finland

har dock inte uppfattats som problematiska. Propositionen innehåller en bestämmelse enligt vilken finansministeriet bemyndigas att genom en förordning närmare föreskriva om den löne- och arvodespolicy som ska iakttas i fråga om AIF-förvaltare. Direktivets ersättningsreglering har preciserats genom kommissionens delegerade förordning och dessutom utfärdar ESMA egna riktlinjer om tolkningen av ersättningsbestämmelserna. Utgångspunkten för ESMA:s arbete är att i så stor utsträckning som möjligt harmonisera riktlinjerna med de ersättningsriktlinjer som tillämpas på kreditinstitut och fondföretag, i syfte att säkerställa likvärdiga verksamhetsförutsättningar och också eventuellt överlappande föreskrifter i koncerner, dock med beaktande av fondverksamhetens särdrag samt dimensioneringen och omfattningen av verksamheten. Propositionen innehåller bestämmelser om ersättningssystemet för AIF-förvaltare. De föreslagna bestämmelserna är snävare än de som gäller kreditinstitut men motsvarar långt de bestämmelser om ersättningar som föreslås i försäkringsbolagslagen. Skillnaderna beror på den bakomliggande EU-lagstiftningen samt på skillnaderna i föremålen för regleringen. Enligt lagförslaget bemyndigas finansministeriet att genom förordning närmare föreskriva om ersättningspolicyn för AIF-förvaltare. Utgångspunkten för bestämmelsen är att sunda ersättningsprinciper ska iakttas för att förhindra alltför stor risktagning i investeringsverksamheten.

Riskhantering

I propositionen föreslås bestämmelser om skyldigheten att i funktionellt och hierarkiskt hänseende separera riskhanteringen från portföljförvaltningen. Bestämmelsen har preciserats i enlighet med kommissionens delegerade förordning. Riskhanteringen ska vara separat från affärsorganisationen och vara en funktion som rapporterar direkt till styrelsen och vid behov till Finansinspektionen. Vid bedömningen av arrangemangen ska i enlighet med proportionalitetsprincipen beaktas AIF-förvaltarens storlek, arten och omfattningen av verksamheten samt hur arrangemangen fungerar. På samma grunder ska bedömas också under vilka förutsättningar riskhanteringen, *compliance*, och den interna kontrollen kan ordnas så att den sköts av samma enhet eller person. När det är fråga om större aktörer kan det vara nödvändigt att inrätta en särskild riskhanteringsenhet, medan det för andra aktörer är motiverat att definiera riskhanteringsuppgifterna som klart avgränsade delområden som är fristående från linjeledningen på så sätt att ansvarsförhållandena i fråga om rapporteringen blir entydiga.

Delegering

I propositionen föreslås bestämmelser som innebär att en auktoriserad AIF-förvaltare får delegera uppgifter. Sådan delegering av uppgifter kan under förutsättningar som framgår av kommissionens delegerade akter, göras både till aktörer inom samma koncern och till utomstående aktörer. När det gäller bedömningen av åtgärdens godtagbarhet är det viktigt att delegeringen inte försämrar Finansinspektionens möjligheter att effektivt övervaka den auktoriserade förvaltaren. Det måste kunna anges objektiva grunder för delegering av uppgifter och för skötseln av uppgifterna måste kunna anvisas tillräckliga resurser. Delegeringen måste kunna bedömas enligt proportionalitetsprincipen så att uppgifter snarare ska överföras till ett företag inom samma koncern än till något företag utanför koncernen. Särskilt viktig i detta sammanhang är delegering av portföljförvaltning eller riskhantering. Enligt direktivet får delegering då ske endast till företag som är auktoriserade eller registrerade som förvaltare av tillgångar och föremål för tillsyn.

Förvaringsinstitut

I lagen föreslås bestämmelser om förvaringsinstituts behörighet, ansvar och möjlighet att delegera uppgifter till ett annat institut. Till ett förvaringsinstituts uppgifter hör enligt direktivet förvaring av AIF-fonders tillgångar, inbegripet depåförvaring av finansiella instrument och kontroll av äganderätten till övriga tillgångar samt bokföring och

övervakning av AIF-fonders penningflöden, säkerställande av att bestämmelserna iakttas samt värdering av AIF-fonders andelar eller aktier. Vidare föreslås att i lagen ska föreskrivas om förutsättningarna för att ett förvaringsinstitut ska kunna delegera uppgifter.

I lagen föreslås bestämmelser om ett förvaringsinstituts i det närmaste strikta ansvar gentemot en AIF-fond och dess investerare. Skadeståndsansvaret som härleds från direktivet är en ny och relativt sträng förpliktelser för sådana förvaringsinstitut som avses i den föreslagna lagen. För att slippa skadeståndsansvar enligt direktivet måste förvaringsinstitutet påvisa att det är fråga om en förlust till följd av externa händelser utanför rimlig kontroll, vilkas konsekvenser hade varit omöjliga att avvärja trots alla rimliga ansträngningar att göra så. En delegering har inte i sig någon betydelse för förvaringsinstitutets ansvar.

På grund av de stränga krav som direktviet ställer på förvaringsinstitut väntas antalet aktörer som tillhandahåller förvaringstjänster minska och branschen koncentreras till allt större enheter. Som mottvikt till denna utveckling som leder till minskad konkurrens och sålunda kan anses vara skadlig föreslås att värdepapperscentralen ges möjlighet att verka som förvaringsinstitut. Dessutom föreslås med stöd av övergångsbestämmelsen i direktivets artikel 61.5 att det föreskrivs om möjligheten att till den 22 juli 2017 anlita i andra medlemsstater etablerade kreditinstitut som förvaringsinstitut.

Särskilda förvaringsinstitut för kapital- och fastighetsinvesteringsfonder

Enligt direktivets artikel 21.3 kan EES-staterna tillåta att som förvaringsinstitut för AIF-fonder verkar också kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra kategorier av institut som avses i artikeln. I lagen föreslås en bestämmelse enligt vilken ett särskilt förvaringsinstitut kan verka som förvaringsinstitut som anlitas av sådana i lagen närmare angivna AIF-fonder som bedriver kapital- och fastighetsinvesteringsverksamhet. I lagen föreslås bestämmelser om särskilda förvaringsinstituts auktorisation och förvaltning. Till ett förvaringsinstituts viktigaste uppgifter kan anses höra att följa AIF-fondens penningflöden, att säkerställa att lagstiftningen iakttas samt att kontrollera äganderätten. Syftet med bestämmelsen är att sänka tröskeln för tillhandahållande förvaringsinstitutstjänster. Eftersom tillgången på förvaringstjänster kan bli en avsevärd begränsning för utvecklingen av branschen är det skäl att Finansinspektionen i ett tidigt skede i mån av möjligheter organiserar behandlingen av ansökningarna så att förvaringsinstituten snabbt kan organisera sin verksamhet i överensstämmelse med direktiven.

När det gäller den indelning som enligt direktivets artikel 21.8 görs i finansiella instrument som ska depåförvaras respektive inte depåförvaras kan man utgå ifrån offentliga register, exempelvis från aktie- och andelsförteckningar samt från Lantmäteriverkets fastighetsregister.

Finansiell hävstång

I propositionen föreslås bestämmelser om användning av finansiell hävstång, dvs. en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en viss placering i en förvaltad AIF-fond genom hävstångseffekter som skapats genom belöning eller utnyttjande av derivatinstrument eller på annat sätt. Varje AIF-förvaltare ska som en del av sin riskhantering informera investerarna om den högsta grad av hävstång som de får utnyttja för de enskilda AIF-fonderna samt om eventuella rättigheter att återanvända säkerheter eller andra garantier som lämnats enligt hävstångsordningen. AIF-förvaltaren ska fastställa rimliga gränser för användningen av finansiell hävstång och visa att den fortlöpande iakttar dem. En förvaltare som i betydande grad använder finansiell hävstång ska också ge Finansinspektionen särskild definierad information om de hävstångsmetoder som använts. Enligt förslaget ska Finansinspektionen åläggas att bedöma den systemrisk som hävstångseffekten orsakar och vid behov vidta åtgärder för att begränsa användningen av finansiell hävstång enligt det förfarande som föreskrivs i artiklarna 25 och 50. I praktiken är användningen av olika hävstångsmetoder och sättet för beräkning av finansiell häv-

stång beroende av delegerade akter som kommissionen antar enligt artikel 4.3 samt av ESMA:s riktlinjer som Finansinspektionen följer.

Särskilda bestämmelser om kapitalinvesterare

I propositionen föreskrivs om flera sådana förpliktelser för kapitalinvesterare som är en följd av direktivets artiklar 26—30. Som kapitalinvesterare betraktas normalt AIF-förvaltare som förvärvar en över 50 %:s andel av rösträtten i ett onoterat bolag. I propositionen sammankopplas förvärv av bestämmande inflytande med betydande anmälnings- och informationsskyldigheter. Enligt förslaget ska till en sådan kapitalinvesterares årsberättelse som utövar bestämmande inflytande i ett onoterat bolag fogas sådana tilläggsuppgifter som avses i direktivet. Vidare förbjuds tömning av målföretag på tillgångar, vilket får betydelse för de vedertagna förfarandena inom buyout-branschen. Dessutom förutsätter genomförandet av EuVECA och EuSEF att det tillåtna verksamhetsområdet för AIF-förvaltare fastställs samt att Finansinspektionens befogenheter preciseras.

Rätten att marknadsföra och förvalta EU-baserade AIF-fonder

Som motvikt till de många förpliktelser som sammanhänger med en AIF-förvaltares auktorisation ger auktorisationen också rättigheter, exempelvis möjligheter att bedriva verksamhet samt att förvalta och marknadsföra fonder i en annan EES-stat, antingen direkt över gränsen eller genom etablering av en filial i det andra landet. Dessutom kan den som är skyldiga att ansöka om auktorisation sköta sådana i tredjeländer etablerade AIF-fonder som inte marknadsförs i EES-stater. En förutsättning är att tjänsterna och fonderna notifieras i det andra landet innan verksamheten eller marknadsföringen inleds.

Sanktionssystemet

Det sanktionssystem som föreslås i propositionen följer samma systematik som totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen (RP 32/2012 rd). Grundlagsutskottet har tidigare ansett att det för att lagstiftningen ska vara proportionerlig är nödvändigt att möjligheten att återkalla tillstånd kopplas till allvarliga eller väsentliga förseelser eller försummelser och till att eventuella anmärkningar och varningar till tillståndsinnehavaren inte har lett till att bristerna i verksamheten har korrigerats (GrUU 17/2012 rd). Den föreslagna regleringen av auktorisationsförfarandet uppfyller direktivets förutsättningar som stämmer överens med den övriga gällande regleringen av finansmarknaden. Avsikten med propositionen är bl.a. att skydda AIF-investerarnas intressen samt att trygga den finansiella stabiliteten och det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktion.

De administrativa påföljderna är ordningsavgift, offentlig varning och påföljdsavgift. Ordningsavgiften skiljer sig från de övriga administrativa påföljderna på det sättet att den kan påföras för smärre, noga angivna överträdelser och så att ordningsavgiften i allmänhet uppgår till ett mindre eurobelopp. Avsikten är att ordningsavgift ska användas då rekvisiten för mindre överträdelser är uppfyllda, som ett slags automatisk påföljd t.ex. för överträdelse av rapporteringsskyldigheten enligt 7 kap. i den nya lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Enligt förslaget kan offentlig varning tilldelas en auktoriserad eller registrerad AIF-förvaltare som uppsåtligen eller av vårdslöshet handlar i strid med andra bestämmelser än sådana som kan leda till ordningsavgift eller påföljdsavgift eller bryter mot bestämmelser som hör till tillämpningsområdet för påföljdsavgift eller mot föreskrifter som har utfärdats med stöd av sådana bestämmelser. Offentlig varning ska i regel vara ett strängare straff än ordningsavgift och förutsätter på motsvarande sätt mera klandervärda överträdelser. I enskilda fall kan ordningsavgift dock de facto vara en strängare påföljd än en offentlig varning, om ordningsavgiften t.ex. påförs till maximibeloppet och om den offentliggörs på samma sätt som övriga påföljder. I stället för ordningsavgift kan i undantagsfall påföras en påföljdsavgift, om överträdelsen måste anses vara särskilt klandervärd.

Påföljdsavgift föreslås vara den strängaste administrativa påföljden. Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av vårdslöshet försummar eller bryter mot bestämmelser i den nya lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det ska då vara fråga om sådana synnerligen klandervärda gärningar som i vissa fall rentav kan uppfylla rekvisiten för en gärning som är straffbar enligt strafflagen. Om en gärning eller försummelse kan bedömas uppfylla rekvisiten för något annat grovt brott enligt strafflagens 51 kap., men gärningen eller försummelsen med hänsyn till dess menlighet eller gärningsmannens skuld sådan den framgår av gärningen samt med beaktande av övriga omständigheter ska anses ringa bedömd som en helhet, kan Finansinspektionen påföra en påföljdsavgift och avstå från att anmäla ärendet till en förundersökningsmyndighet. Maximibeloppet av en påföljdsavgift som kan påföras en juridisk person bestäms enligt lagen om Finansinspektionen och utgör högst 10 % av den juridiska personens omsättning under året före gärningen eller försummelsen, dock högst 10 miljoner euro. Finansinspektionen kan också påföra vite. De gärningar för vilka straff kan påföras enligt lagen om Finansinspektionen föreslås bli uttömmande uppräknade i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. En förutsättning för att påföra en påföljd är att gärningen beskrivs i lag.

I propositionen föreslås en bestämmelse om AIF-brott. Brottsbenämningen är ny. I bestämmelsen kriminaliseras verksamhet som innebär att en AIF-fond förvaltas eller marknadsförs utan vederbörlig auktorisation eller att det annars bedrivs verksamhet som enligt lagen uttryckligen får bedrivas endast av AIF-förvaltare, förvaringsinstitut eller särskilda förvaringsinstitut. Bestämmelsen behövs som komplettering till det system med administrativa påföljder som är baserat på auktorisationstillsyn. Vidare föreslås att brott mot tystnadsplikten kriminaliseras enligt lagen. Detta motsvarar den praxis som omfattas i lagstiftningen om finansmarknaden. Maximistraffen enligt de föreslagna brottsbenämningarna möjliggör också husrannsakan samt genomsökning av utrustning i enlighet med den nya tvångsmedelslagen (806/2011) som träder i kraft den 1 januari 2014.

I samband med totalrevideringen av strafflagen och också i övrigt i samband med beredningen av strafflagen har man iakttagit centraliseringsprincipen, som förutsätter att bestämmelser om brott som är förenade med hot om fängelsestraff stammanställs i strafflagen. Förslaget innebär en avvikelse från denna princip. Trots att man strävat efter att konsekvent iaktta centraliseringsprincipen finns det fortfarande straffbestämmelser som är förenade med fängelsehot som inte har överförts till strafflagen. Centraliseringsprincipen har sålunda inte kunnat iakttas fullt ut. Möjligheterna att över huvud taget iaktta principen är beroende av regleringens exakthet. Det är ändamålsenligt att ta in straffbestämmelser om ett visst område i en speciallag, om regleringen är så pass detaljerad att strafflagen skulle bli onödigt överbelastad om bestämmelserna överförs till den. Dessutom skulle de som eventuellt bryter mot de föreslagna bestämmelserna i praktiken inskränka sig till aktörer som förutsätts känna till lagstiftningen i fråga. I straffbestämmelser utanför strafflagen kan vidare föreskrivas om relativt lindriga straffhot. Med beaktande av bestämmelsens karaktär och målgruppen är det mest ändamålsenliga alternativet att ta in straffbestämmelsen i speciallagen om AIF-förvaltare. Förslaget motsvarar till denna del den lösning som redan tidigare omfattats i samband med totalrevideringen av lagstiftningen om värdepappersmarknaden.

3.4.2 Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen

Tillsyn över självreglering

Det föreslås att Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att god värdepappersmarknadssed iakttas vid tillhandahållande och marknadsföring av AIF-fonder. Genom en definition av innebörden av god sed i samband med självreglering är det möjligt att påverka vad som i första hand anses vara god värdepappersmarknadssed. Avsikten med förslaget är att främja självreglering som anpassas till den inhemska marknadens behov, fungerar på ett tillförlitligt sätt och harmonie-

rar med myndigheternas föreskrifter samt med en fungerande tillsyn.

AIF-förvaltare ska säkerställa att deras icke-professionella kunder kan hänskjuta enskilda meningsskiljaktigheter om tillämpning av lagen till ett oavhängigt organ som ger rekommendationer. Med tanke på skyddet av icke-professionella kunder är det synnerligen viktigt att alla AIF-förvaltare förbinder sig att anlita en nämnd som behandlar kundklagomål. Under den senaste finanskrisen har det i många fall visat sig att kunderna har ett stort behov att få ett tillförlitligt opartiskt organs syn på meningsskiljaktigheter som gäller investeringsrådgivning och andra investeringstjänster. AIF-förvaltare måste också ha effektiva förfaranden för behandling av klagomål från icke-professionella kunder.

Förslaget är baserat på artikel 53 i MiFID-direktivet och artikel 100 i fondföretagsdirektivet. Enligt artiklarna ska medlemsstaterna, där så är lämpligt genom att använda befintliga organ, uppmuntra till upprättandet av effektiva och ändamålsenliga klagomåls- och överprövningsförfaranden så att konsumenttvister rörande värdepappersföretags tillhandahållande av investerings- och sidotjänster samt rörande investeringsfonder som förvaltas av fondbolag kan handläggas utanför domstol. Någon motsvarande artikel finns inte i AIFM-direktivet. Å andra sidan föreskrivs det i AIFM-direktivets artikel 43 att medlemsstaterna har rätt att tillämpa direktivet på icke-professionella investerare. Eftersom propositionen ger denna möjlighet är det ändamålsenligt att utsträcka bestämmelserna om avgörande av tvister till att gälla också AIF-förvaltare.

Kommissionen har dessutom den 29 november 2011 lagt fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om alternativ tvistlösning vid konsumenttvister och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och direktiv 2009/22/EG (*ADR-direktivet*). Enligt direktivförslaget ska medlemsstaterna se till att näringsidkare som är etablerade på deras territorium underrättar konsumenterna om de alternativa tvistlösningsprogram som de omfattas av och som är behöriga att behandla eventuella tvister mellan dem och konsumenter. Finansiella tjänster hör till tillämpningsområdet för direktivförslaget.

Det föreslås att värdepappersnämnden åläggs att ge rekommendationer om lösning av tvister mellan AIF-fonder eller AIF-förvaltare och icke-professionella kunder i fråga om tillämpning av lag, myndighetsföreskrifter, god värdepappersmarknadssed och avtalsvillkor samt i ärenden som gäller AIF-förvaltares förfarande. Värdepappersnämnden kan enligt sina stadgar ge rekommendationer också i anslutning till investeringsfondstjänster och den har sålunda gett yttranden om förhållandet mellan fondbolag och investerare i samband med erbjudande av investerings- och fondtjänster. Vid självreglering är det möjligt att smidigt beakta förändringar i lagstiftningen och problem som framkommit i samband med tillsynen samt marknadens och investeringsprodukternas utveckling. Det måste å andra sidan förutsättas att självregleringsorganen i tillräcklig utsträckning beaktar synpunkter på oavhängighet och kontinuitet.

Den EU-reglering som beskrivs ovan och den förändringsprocess som verksamhetsmiljön i övrigt undergår samt det ständigt växande antalet officiella regleringar bedöms inte öka behovet att utveckla näringslivets självreglering.

Finansinspektionens normgivningsbefogenheter och föreskrifter

Finansinspektionens normgivningsbefogenheter baseras på bemyndiganden som preciseras i lagen. Befogenheterna har ofta samband med EU:s tekniska regleringar, som exempelvis genomförandet av kommissionens direktiv. Enligt 3 § i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionen meddela behövliga föreskrifter om tillämpningen av lagen enligt vad som särskilt föreskrivs i lagen. Finansinspektionens föreskriftssamling innehåller både bindande föreskrifter och anvisningar.

Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar är flexibla, praktiskt inriktade och täckande samt transparenta från aktörernas synpunkt. Föreskrifterna och tillämpningsdirektiven är till nytta i synnerhet för små aktörer. Finansinspektionens tolkningsrekommendationer har en särskild betydelse i sådana fall då det inte finns någon uttrycklig be-

stämmelse som motsvarar rekommendationen.

Förhållandet mellan en bindande föreskrift och en anvisning är inte nödvändigtvis alltid helt klart. Av varje textstycke i Finansinspektionens föreskrifter och anvisningar framgår vilken normgrunden är och i vilken utsträckning de är bindande. På detta sätt vill man åskådliggöra skillnaden mellan föreskrifter och anvisningar. Finansinspektionen har för avsikt att omstrukturera sin föreskriftssamling i samband med en reform som innebär att finanssektorns föreskriftssamling sammanställs med försäkringssektorns.

Det har sagts att Finansinspektionens parallella roll som både utfärdare av föreskrifter och som tillsynsmyndighet eventuellt är motstridig. Finansinspektionens heltäckande föreskrifter och anvisningar har eventuellt också minskat omfattningen av branschens självreglering.

Finansinspektionens reglering av värdepappersmarknaden innehåller ytterst få bindande föreskrifter. De tekniska regleringsstandarder och anvisningar som utfärdas av de nya europeiska tillsynsmyndigheterna kommer sannolikt att ytterligare öka betydelsen av Finansinspektionens föreskriftssamling, men å andra sidan får Finansinspektionen mindre möjligheter att påverka deras innehåll. Finansinspektionen ska så långt som möjligt följa också andra internationella normer.

3.4.3 Andra lagar som berörs av propositionen

De ändringar som föreslås i övriga lagar är baserade på strävan att reglera inhemska och utländska placeringsfonder och AIF-fonder samt fondbolag och AIF-förvaltare på ett så enhetligt sätt som möjligt. Därför har man strävat efter att samordna begreppen och att föreslå ändringar i de lagar som krävs med tanke på jämlika konkurrensförutsättningar.

Lagen om placeringsfonder

I lagen om placeringsfonder föreslås de ändringar som den nya lagstiftningen förutsätter.

Övriga lagar

Genomförandet av direktivet medför behov av vissa tekniska ändringar i lagstiftningen. Ett omnämnande om AIF-förvaltare måste fogas till lagen om statens säkerhetsfond, i vars 19 b § det föreskrivs att statsrådet, bl.a. på grund av internationella störningar på finansmarknaden för högst sex månader kan begränsa finansmarknadsaktörernas koncessionsenliga eller regelmässiga verksamhet. Det är skäl att foga ett liknande omnämnande till lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, i vars 2 § 6 punkten definieras begreppet företag i finansbranschen, samt till lagen om bundet långsiktigt sparande vars 3 § innehåller en förteckning över finansmarknadsaktörer som har rätt att tillhandahålla sparavtal. Vidare är det skäl att foga ett omnämnande om AIF-förvaltare till 3 § i lagen om finansiella säkerheter, där det definieras vad som avses med institut samt till penningtvättslagen, i vars 2 § definieras lagens tillämpningsområde. Det är likaså skäl att foga ett sådant omnämnande till 16 § i lagen om beskattningsförfarande, där det föreskrivs om utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag.

Dessutom föreslås bestämmelser om Patent- och registerstyrelsens nya uppgift som består i att i Finlands bevilja internationella identifieringskoder för juridiska personer. Med internationella identifieringskoder för juridiska personer (*Legal Entity Identifier LEI*) avses det globala system för identifieringskoder (*Legal Entity Identifier System*) som upprättats i samråd mellan olika myndigheter och upprätthålls av kommittén för övervakning av internationella identifieringskoder för juridiska personer. Syftet är bl.a. att göra det möjligt att med hjälp av särskilda koder identifiera finansmarknadsaktörer samt alla företag och organisationer som använder derivatkontrakt. Genom att kodsystemet tas i bruk globalt och myndigheterna får information om avtalsparter som handlar med finansiella instrument kommer transparensen på finansmarknaden att förbättras avsevärt. Övervakningskommittén (*Legal Entity Identifier Regulatory Oversight Committee*) som består av myndigheter från olika håll i världen, koordinerar och styr kodsy-

stemet och ibruktagandet av det. Syftet är att skapa ett internationellt nätverk av lokala enheter som beviljar nationella koder för juridiska personer. Inom EU kommer sådana verksamhetsenheter att i inledningsskedet inrättas på basis av öppen konkurrens, genom försorg av både enskilda aktörer och myndigheter. I Finland kommer Patent- och registerstyrelsen, efter att den godkänts av övervakningskommittén, att verka som den lokala enhet som beviljar koder och upprätthålls av myndigheterna. Patent- och registerstyrelsen ska enligt förslaget registrera de koder för juridiska personer som beviljas företag och organisationer. Detta innebär dock inte ensamrätt att bevilja koder i Finland. Koder beviljas på ansökan alla finländska företag och organisationer. Patent- och registerstyrelsen kan ta ut fastställda avgifter för sina prestationer. Dessutom föreslås det att Finansinspektionen ska få i uppgift att verka som nationell koordinerande myndighet med avseende på kodsystemet.

Ibruktagandet av det globala kodsystemet är inte baserat någon enhetlig internationell reglering eller på något internationellt avtal, utan på rekommendationer av G20-ländernas finansministrar och centralbankschefer rekommendationer samt av organet för finansiell stabilitet 2012. När det gäller EU-lagstiftning kan nämnas bl.a. genomförandeförordningen (EU) nr 1247/2012 om fastställande av tekniska genomförandestandarder för form och frekvens för rapportering om handel till transaktionsregister. Enligt genomförandeförordningens artikel 3 ska en rapporteringsskyldig motpart använda en internationell identifieringskod, vilket indirekt förutsätter att motparten skaffar en sådan av en enhet som beviljar identifieringskoder. Användningsområdet när det gäller identifieringskoder för juridiska personer väntas växa till följd av de pågående lagrevideringar som gäller handel med finansiella instrument och förutsättningarna för kreditinstitutsverksamhet.

Eftersom det för en stor del av de företag som är verksamma på finansmarknaden samt för alla andra företag och organisationer som använder derivatkontrakt kommer att bli nödvändigt att använda koder föreslås att det också i Finland ska finnas en myndighet som är behörig att bevilja internationella identifieringskoder för juridiska personer. Från effektivitetssynpunkt är det skäl att Patent- och registerstyrelsen sköter uppgiften, vid sidan av företags- och organisationsdatasystemet, informationen till myndigheterna och allmänheten samt bekämpandet av grå ekonomi. I det sammanhanget är det också möjligt att i tillräcklig utsträckning förvissa sig om den aktörs tillförlitlighet som beviljar koder samt och dennas möjligheter att producera högklassiga tjänster också på internationell nivå. Kodernas officiella karaktär innebär dessutom att det med tanke på finansmarknadens transparens är motiverat att kodsystemet sköts i anslutning till det nationella öppna systemet för företags- och organisationsinformation.

Identifieringskoderna för juridiska personer kommer sannolikt att i första hand användas för identifiering av företag och organisationer som är verksamma på finansmarknaden. Av denna anledning föreslås det att Finansinspektionen ska verka som nationell koordinerande myndighet i samarbete med Patent- och registerstyrelsen, på så sätt att de nämnda myndigheterna i samråd följer den internationella utvecklingen av identifieringskodsystemet. Finansinspektionen ska delta i det internationella myndighetssamarbetet medan Patent- och registerstyrelsen ska utveckla de nationella datasystemen och förfarandena. Finansinspektionen kan också vid behov utfärda anvisningar om förfarandet för beviljande av identifieringskoder. Beviljandet av identifieringskoder för juridiska personer och myndighetsuppgifterna i anslutning till det internationella systemet innebär att såväl Finansinspektionen som Patent- och registerstyrelsen åläggs nya uppgifter.

I propositionen föreslås dessutom ändringar i följande lagar: värdepappersmarknadslagen, lagen om investeringstjänster, lagen om handel med finansiella instrument, lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, lagen om värdeandelskonton, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om Finansinspektionen, lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift, kreditinstitutslagen, lagen om bundet långsiktigt sparande och försäkringsbolagslagen.

Inga ändringar föreslås i lagar där det inte förutsätts några ändringar till följd av AIF-fondernas abstrakta karaktär. AIF-fonderna och deras förvaltare har i dessa situationer reglerats genom bestämmelser som gäller deras rättsliga form eller i lagar som reglerar den rättsliga formen i fråga, såsom aktiebolagslagen eller lagen om öppna bolag och kommanditbolag. Lagar som av denna anledning inte behöver ändras är, utöver ett antal skattelagar, exempelvis skuldebrevslagen, lagen om vissa samägandeförhållanden samt lagen om deponering av pengar, värdeandelar, värdepapper eller handlingar som betalning eller till befrielse från annan fullgörelseskyldighet. Andra lagar som inte ändras är lagen om tillhandahållande av informationssamhällets tjänster som, i likhet med övriga centrala bestämmelser om elektronisk kommunikation och informationssamhällets tjänster, överförs till informationssamhällsbalken som är under beredning vid kommunikationsministeriet.

Till följd av totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen är det vidare skäl att göra ändringar i flera lagar. Arbetet med dessa ändringar pågår bl.a. vid social- och hälsovårdsministeriet. Inga ändringar föreslås heller i beredskapslagen, som har stiftats i grundlagsordning och som inte heller ändrades i samband med totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Direktivets beräknade konsekvenser

Kommissionen har i samband med direktivförslaget och den delegerade förordningen gjort vederbörliga bedömningar av regleringens konsekvenser. Regleringen kommer att få konsekvenser för AIF-förvaltarna och dessutom omfattande ekonomiska konsekvenser i Finland och de övriga EES-staterna. Det är svårt att bedöma direktivets konsekvenser som en del av den kontinuerliga utvecklingen av lagstiftningen om finansmarknaden. Direktivet skapar stabilitet på finansmarknaden och förbättrar investerarskyddet. Detta innebär att direktivet skapar en stabilare och hållbarare ekonomisk tillväxt som kan mätas med makroekonomiska modeller. Negativa konsekvenser av direktivet är de ökade kostnaderna för förvaltning och tillsyn som ensidigt drabbar aktörerna. Den allmänna uppfattningen innan direktivet genomfördes var att direktivet skulle göra det möjligt att uppnå totalekonomiska fördelar inom hela EU som en följd av investerarnas förbättrade förtroende för finansmarknaden. Dessa nyttoaspekter när det gäller samhällsekonomin är på det hela taget större än de kostnader som direktivet förorsakar. Direktivet anses med fog också öka den sociala rättvisan då det innebär att företagen som är verksamma på finansmarknaden måste delta i kostnaderna för tillsynen och ställa krav på ersättningssystemen.

Den föreslagna lagstiftningens direkta konsekvenser

Den konsekvensbedömning (SEC(2009) 576) som kommissionen upprättade i samband med direktivförslaget behandlar inte de konsekvenser som genomförandet av direktivet kan få på en sådan relativt tunn, koncentrerad och speciell finansmarknad som Finlands. Inte heller konsekvensbedömningen (SWD(2012) 386 final) som publicerades i samband med kommissionens delegerade förordning (C(2012) 8370 final) eliminerar denna brist. Direktivförslaget bereddes dessutom snabbt, utan sådant offentligt samråd som vanligen hör till kommissionens beredning. Förslaget lades fram utan heltäckande konsekvensbedömningar, kostnadseffektsanalyser och uppgifter om i vilken mån direktivets åtgärder kommer att främja marknadsfunktionerna och å andra sidan medföra kostnader för aktörerna och investerarna. Detta innebär utmaningar för bedömningen av direktivets konsekvenser också på det nationella planet. Inte heller de relativt snäva kostnads- och nyttoanalyser som publicerades i samband med utkasten och riktlinjerna (ESMA/2012/844 och ESMA/2013/600) behandlar de sammanlagda konsekvenserna av den lagstiftning som utfärdats med stöd av

direktivet, utan de behandlar i stället alternativa tolkningar av tekniska detaljer.

Propositionen får sannolikt en del ekonomiska konsekvenser av olika slag som det delvis är ytterst svårt att förutse. Orsaken till detta är dels att vissa av marknadsaktörerna i Finland är så stora att de bättre än mindre marknadsaktörer klarar av de administrativa och övriga åtgärder som måste vidtas på grund av den nya lagstiftningen. Det lättare förfarandet enligt EuVECA och EuSEF är avsett för små marknadsaktörer och dessutom valbart. Av dessa skäl är den konsolideringspress som direktivet eventuellt orsakar i stor utsträckning beroende av marknadsparternas egna avgöranden. Å andra sidan väntas propositionen leda till en bättre fungerande och attraktivare inhemsk marknad och därmed generera direkt och även indirekt ekonomisk nytta av många slag. Det kan antas att den nya lagstiftningen kommer att medföra de proportionellt största påfrestningarna för medelstora aktörer som på grund av att de är alltför stora eller verksamma inom fel branscher inte kan komma i åtnjutande av de fördelar som det lättare registreringsförfarandet ger och som å andra sidan är alltför små för att effektivt klara av de växande tillsyns- och verksamhetskostnaderna.

Enligt Finlands Banks statistik fanns det i Finland vid utgången av 2011 519 investeringsfonder. Av dessa var 277 av typen aktiefonder, 106 långräntefonder, 70 blandfonder, 30 hedgefonder, 13 penningmarknadsfonder och 7 fastighetsfonder. Under år 2011 inledde 35 fonder sin verksamhet medan 26 fonder upphörde eller fusionerades med någon annan fond. Den föreslagna lagstiftningen kommer att få konsekvenser för organisationer som förvaltar andra fonder än sådana som avses i fondföretagsdirektivet. I Finland beräknas det finnas ca 130 specialfonder och tiotals kapitalfonder i form av kommanditbolag, för vilkas portföljförvaltning och riskhantering den för motsvarande organisationer föreslagna lagstiftningen kan få direkta konsekvenser. Den föreslagna lagstiftningen får också konsekvenser för närmare 20 förvaltare av fastighetsfonder i form av kommanditbolag. På den finländska reglerade marknaden verkar som emittenter sammanlagt ca tio börsnoterade investeringsbolag och fastighetsinvesteringsbolag som eventuellt berörs av den föreslagna lagstiftningen. Den föreslagna lagstiftningens tillämpningsområde beräknas omfatta flera tiotal aktörer.

Uppfyllandet av auktorisations- och kapitalkraven samt kraven på organisering av verksamheten kommer att medföra kostnader. Auktorisationsförfarandet och de därmed sammanhängande informations- och övriga förpliktelserna kommer att medföra nya kostnader för kapitalinvesteringsbranschen som för närvarande inte omfattas av regleringen i likhet med specialfonder som avses i lagen om placeringsfonder. Kostnaderna kommer också att öka på grund av att särskilda förvaringsinstitut och värderare måste anlitas.

Aktörerna kommer sannolikt att överföra sina kostnader på investerarna. Den möjligheten finns att investerarna försöker föra dessa kostnader vidare i form av högre avkastningskrav och större risktagning. Detta kan i sin tur leda till minskad tillgång på företagsfinansiering eller till stigande kostnader i synnerhet när det gäller kapitalinvesteringsverksamhet. Kapitalfonderna är vid sidan av övriga källor en viktig källa för finansiering av tillväxtföretag och innovativa företag.

Direktivets tillämpningsområde är omfattande och täcker, i det fall att exempelvis undantaget för holdingbolag enligt artikel 4.1 o inte blir tillämplig, i princip alla sådana former av kollektiva investeringar som inte hör till tillämpningsområdet för fondföretagsdirektivet. Den lagstiftning som föreslås för bolag som överskrider direktivets tröskelvärden kommer att innebära ytterligare förpliktelser på grund av att bolagen ställs under tillsyn. Detta kan t.ex. förutsätta ökade personalresurser eller experttjänster samt omorganiseringar. Propositionen kommer sannolikt att öka de bolags kostnader som hör till tillämpningsområdet, vilket innebär att den får vissa privatekonomiska konsekvenser.

Direktivets stränga bestämmelser om förvaringsinstitut innebär att förvaringsinstituten måste ha tillräckligt mycket kapital samt utvecklade kontroll- och informationshanteringssystem. Dessa arrangemang är dyra och utgör sålunda ett betydande hinder för nyetableringar inom förvaringsinstitutsbranschen.

Dessutom finns det tecken som tyder på att alla nuvarande internationella aktörer inte kommer att tillhandahålla tjänster för alla typer av AIF-fonder, utan att de i stället kommer att inrikta sig enbart på hedgefonder eller kapitalfonder. Utvecklingen kommer sannolikt att leda till snedvridning av konkurrensen på marknaden, vilket i sin tur leder till att priserna stiger. Det finns risk för att de minsta AIF-förvaltarna inte över huvud taget hittar något förvaringsinstitut som uppfyller kraven. Vidare finns den möjligheten att de stigande priserna på förvaringsinstitutstjänster eller bristen på sådana tjänster leder till att de minsta AIF-förvaltarnas verksamhet blir olönsam, vilket i sin tur leder till att de slutar eller till att branschen konsolidiseras. Därmed blir branschen ointressant för nya aktörer.

Att det skapas en inre marknad som omfattar hela Europa får sannolikt konsekvenser för fondmarknaden. De stora internationella aktörerna vill på grund av förändringarna i lagstiftningsmiljön sannolikt omorganisera förvaltningen av fondföretag och AIF-fonder. Detta kan innebära att förvaltningen av redan etablerade AIF-fonder överförs till en AIF-förvaltare som är auktoriserad i en annan EES-stat.

Dels den EU-interna konkurrensen och dels EU-domstolens domslut i målet C-44/11 (*Deutsche Bank AG*) kommer att på verka momsbehandlingen av förvaltningstjänster och öka efterfrågan på sedvanliga och alternativa investeringsfondstjänster och kommer sålunda att få konsekvenser för vilka typer av tjänster förvaltare av fondbolag och AIF-fonder har intresse av att tillhandahålla i Finland. Sådana investeringsförvaltare kommer i fortsättningen att få en konkurrensfördel över finländska aktörer är etablerade i en sådan stat inom eller utanför EES som har lägre mervärdesskatt än Finland. Också direktivet kan påverka tillgångsförvaltningens struktur, eftersom det beroende på EES-staternas nationella lösningar gör det möjligt att formellt organisera individuell tillgångsförvaltning i form av kollektiva investeringar. Direktivet hindrar t.ex. inte att det inrättas AIF-fonder vars enda investerare är förvaltaren och dennes kund. Kommissionen är beredd att tolka direktivets krav *ett antal investerare* på så sätt att två investerare uppfyller definitionen. En sådan konstruktion gör det t.ex. möjligt att formellt ta ut ersättningen för investeringsförvaltningen i form av AIF-förvaltarens ersättning från fonden. Det är också möjligt att AIF-fonder för undvikande av mervärdesskatt erbjuds i form av försäkringsavtal. Försäkringsavtal hör inte till AIFM-direktivets eller momsdirektivets tillämpningsområde. Till AIFM-direktivets tillämpningsområde hör däremot mellan försäkringsbolag och kunder ingångna investeringsavtal som saknar försäkringselement. Förhandlingarna om ett förslag till ändring av momsdirektivet i fråga om behandling av försäkringstjänster och finansiella tjänster (COM(2007) 747 final) är sedan länge avstannade, efter att ha varit på agendan i flera år.

Avsikten med propositionen är att minimera den nya regleringens skadliga konsekvenser för den finländska marknaden. Avsikten med propositionen är att begränsa den administrativa börda som regleringen innebär för aktörerna eftersom ökningen av de administrativa kostnaderna kan beräknas leda till mindre avkastning på investeringarna. För mindre aktörer kan enligt propositionen tas i bruk ett lättare registreringsförfarande. Auktoriserings- och registreringsförfarandena har inom de gränser som direktivet tillåter planerats så att de är lätta och belastar AIF-förvaltarna på ett sätt som är förenligt med proportionalitetsprincipen.

Direktivets krav när det gäller sådana i tredjeländer etablerade AIF-förvaltare som marknadsför AIF-fonder till professionella kunder i EES-stater, gäller finländska investerare som investerar sina tillgångar i sådana fonder. I Finland ställs inga gränser för att erbjuda EES-baserade eller i tredjeländer etablerade AIF-fonder till finländska professionella kunder. Sådan verksamhet samt tillhandahållande av förvaltingstjänster kommer till följd av direktivet att hänföras till regleringen i den mån som det är fråga om AIF-förvaltare som uppfyller direktivets krav. Finländska arbetspensionsförsäkringsbolag har investeringar i hedgefonder och kapitalfonder som förvaltas av utländska förvaltningsbolag och som ofta är registrerade i delstaten Delaware i USA samt i Caymanöarna och Kanalöarna. Direktivet berör upp-

skattningsvis sådana finländska tillgångar till ett belopp av minst tio miljarder euro. De krav som ställs på AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer kan i värsta fall leda till att intresset för att investera i AIF-fonder som marknadsförs av dessa förvaltare minskar eller helt upphör. Detta kan få konsekvenser för investerarnas möjligheter att göra effektiva investeringar och sprida riskerna.

Ibruktagandet av internationella identifieringskoder för juridiska personer medför smärre kostnader för de företag och organisationer som skaffar sådana koder. Också användningen av koderna som en del av olika informations- och rapporteringssystem kommer att orsaka kostnader, i synnerhet för företag och organisationer som är verksamma på finansmarknaden. Dessa kommer exempelvis att bli rapporteringsskyldiga enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister. Användningsområdet för identifieringskoder väntas växa i framtiden.

Organisatoriska och personella konsekvenser

Propositionen får inga andra betydande direkta organisatoriska eller personella konsekvenser för företag som är verksamma på finansmarknaden. Av AIF-fondernas målföretag har å andra sidan framför allt utvecklingsföretagen stor betydelse för sysselsättningen i Finland. Propositionens konsekvenser för sysselsättningen kommer till synes i sådana investeringsrelaterade rådgivnings- och förmedlingsfunktioner vilka sysselsätter ett antal experter som dock utgör endast en bråkdel av utvecklingsföretagets hela arbetsstyrka.

Statsekonomiska konsekvenser

Propositionen får inga direkta konsekvenser för statsekonomin.

4.2 Konsekvenser för myndigheterna

Propositionen får inga betydande direkta organisatoriska eller personella konsekvenser för andra myndigheter än Finansinspektionen. En exakt uppskattning av antalet årsverken kan inte göras eftersom den är beroende av Finansinspektionens interna arrangemang. Propositionen får ingen större betydelse för patent- och registerstyrelsens verksamhet trots att antalet registreringar ökar.

Propositionen leder till att Finansinspektionens arbetsuppgifter ökar och också till att tillsynen utsträcks till nya aktörer. Dessutom kommer en systemrisksynvinkel att anläggas också på fondtillsynen. I synnerhet risksynvinkeln kommer att vara framträdande i den omfattande rapporteringen till myndigheterna, i analysbehovet och i kravet att det inrapporterade materialet ska vidarebefordras till ESMA och vidare till andra tillsynsmyndigheter i Europa. Regleringen öppnar gränserna för AIF-fonder och AIF-förvaltare inte bara i Europa utan också i tredjeländer, vilket kommer till synes i ett ökat antal internationella avtal och rapporter samt i form av åtgärder för inledande av myndighetssamarbete i den omfattning som regleringen förutsätter. Detta kan i praktiken betyda att behovet av expertis ökar och att det sker förändringar i verksamhetsmetoderna. Man har gjort den bedömningen att beredskap för ändringarna i auktorisationstillsynen kan byggas upp genom myndighetsinterna arrangemang och precisering av befattningsbeskrivningarna. Preciseringen av Finansinspektionens tillsynsuppgifter främjar syftet med Finansinspektionens verksamhet enligt 1 § i lagen om Finansinspektionen, dvs. att kreditinstituten, försäkringsanstalterna, pensionsanstalterna och andra tillsynsobjekt ska bedriva en stabil verksamhet som är en förutsättning för finansmarknadens stabilitet, att de försäkrade förmånerna tryggas och att det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktionssätt upprätthålls.

Behandlingen av ansökningar i anslutning till systemet med identifieringskoder för juridiska personer väntas i inledningsskedet medföra behov att öka Patent- och registerstyrelsens resurser. Förslaget innebär att Patent- och registerstyrelsen dessutom måste utveckla sina datassystem, vilket kommer att orsaka kostnader. Patent- och registerstyrelsen kommer i enlighet med principerna för det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer att täcka

kostnaderna huvudsakligen genom att ta ut avgifter hos dem som ansöker om koder.

Finansinspektionen beräknas inte få några större kostnader för skötseln av sina uppgifter i anslutning till kodsystemet och behöver sålunda inga tilläggsresurser.

4.3 Samhälleliga konsekvenser, konsekvenser för miljön och könsrelaterade konsekvenser

Genom propositionens reglering av marknadsföringen till icke-professionella kunder eftersträvas en utvidgning av tillsynen och investerarskyddet till ett bredare urval av investeringsprodukter. En förbättring av förfarandena på marknaden kan ses som en positiv effekt av den ökade regleringen. Som en följd av den nya regleringen har aktörernas nya förfaranden t.ex. haft som följd att försäkrings- och finansrådgivningen FINE under de senaste åren har fått allt färre klagomål som gällt investeringsrådgivning. Resultaten av den provköpsutredning som FINE gjorde sommaren 2012 visar att de kreditinstitut som marknadsför investeringsfonder gav potentiella investeringskunder synnerligen bra och tydlig information bl.a. om de risker som är förenade med t.ex. placeringsfonder. En liknande utveckling kan väntas i fråga om marknadsföringen av AIF-fonder.

Propositionen får inga direkta konsekvenser för hushållens allmänna ställning. Propositionen får inte heller konsekvenser för miljön eller för olika medborgargruppers ställning och jämlikhet. De europeiska fonder för socialt företagande som grundats med stöd av EuSEF i anslutning till propositionens tilllämpningsområde kommer att förbättra förhållandena för dem som är mest utsatta och marginaliserade i samhället genom att skapa en ram för regleringen. Inom den man kan rikta finansiering och kompetens särskilt till företag som bedriver bostadsbyggande, hälsovård, äldreomsorg, barnomsorg och arbetspraktik.

Propositionen syftar till att öka antalet investeringsalternativ. Småinvesterares transaktionskostnader är vanligen större än institutionella investerares, i förhållande till investeringens belopp. Småinvesterare investerar å andra sidan i allt större utsträckning på värdepappersmarknaden, via AIF-fonder. Att det kommer att krävas tillstånd för förvaltning av AIF-fonder och den omständigheten att icke-professionella kunder kommer att få tillgång till AIF-fonder under övervakade förhållanden innebär att investerarna får flera alternativ. Direktivets målsättningar när det gäller förbättringar av marknadsstabiliteten kommer i bästa fall främja en balanserad samhällsutveckling.

5 Beredningen av propositionen

5.1 Beredningsskeden

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

5.2 Remissyttranden och hur de har beaktats

Under beredningen av propositionen har det ordnats tre utfrågningar och i samband med dem har deltagarna ombetts inkomma med yttranden. Under beredningen har dessutom hörts olika myndigheter och intresseorganisationer. Remissvaren har huvudsakligen beaktats.

En utfrågning om utkastet till allmän motivering hölls den 28 januari 2013. Inom tidsfristen som löpte ut den 31 januari 2013 inkom yttranden om utkastet från inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen, Konkurrens- och konsumentverket, Patent- och registerstyrelsen, Skatteförvaltningen, Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI, Finlands Näringsliv EK, Finansbranschens Centralförbund FC, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Suomen pääomasijoitusyhdistys FVCA, Företagarna i Finland, Työeläkevakuuttajat TELA och Finlands Advokatförbund.

En utfrågning om utkasten till 29 anknytande lagar och deras detaljmotivering samt om dispositionen till lagförslaget om AIF-förvaltare hölls den 3 april 2013. Inom tidsfristen som löpte ut den 22 april 2013 inkom yttranden från inrikesministeriet, Patent- och registerstyrelsen, Konkurrens- och konsu-

mentverket, Finlands Bank, Finansinspektionen, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC, Suomen pääomasijoitusyhdistys FVCA, Finansbranschens Centralförbund FC, Työeläkevakuuttajat TELA, Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI och Finlands Advokatförbund.

En utfrågning om utkasten till lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och dess detaljmotivering hölls den 24 maj 2013. Inom tidsfristen som löpte ut den 29 maj 2013 inkom yttranden om utkasten from justitieministeriet, inrikesministeriet, Finlands Bank, Finansinspektionen, Konkurrens- och konsumentverket, Patent- och registerstyrelsen, Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI, Finlands Näringsliv EK, Euroclear Finland Ab, Finansbranschens Centralförbund FK, Finlands Fackförbunds Centralorganisation SAK, , Suomen pääomasijoitusyhdistys FVCA, Finlands Advokatförbund och Työeläkevakuuttajat TELA.

Justitieministeriet, inrikesministeriet, finansministeriets skatteavdelning, Finansinspektionen, Finansbranschens Centralförbund FC, Työeläkevakuuttajat TELA samt Suomen Pääomasijoitusyhdistys FVCA gav yttranden i juli och augusti 2013 om propositionsutkast som publicerades i finansministeriets webbplats den 26 juni 2013. Under beredningen har dessutom hörts arbets- och näringsministeriet samt flera enskilda aktörer. Arbets- och näringsministeriet, Patent- och registerstyrelsen samt Finansinspektionen har hörts skilt om förslaget angående det internationella identifieringskodsystemet.

6 Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Samband med andra propositioner

Propositionen har inget direkt samband med andra regeringspropositioner.

Vid justitieministeriet har utretts om det är skäl att göra ändringar i lagen om öppna bolag och kommanditbolag i syfte att förbättra förutsättningarna för kapitalinvesteringar. I det sammanhanget har man bl.a. diskuterat möjligheten att avtala om en längre bolagsperiod än tio år, för att skapa flexiblare möjligheter att avtala om bolagsperioden.

Vid arbets- och näringsministeriet har beretts ett förslag till ändring av minimikraven i fråga om handelsregisteruppgifter så att av de offentliga registeruppgifterna inte längre ska framgå personbeteckningens slutdel och hemadressen (RP 59/2013 rd). Enligt förslaget ska myndigheterna fortfarande få tillgång till hemadressen, personbeteckningen och till utländska personers identifieringsbeteckning. Detta kan ha betydelse framför allt när det gäller säkerställande av kommanditbolags tysta utländska bolagsmäns identitet och registrering.

Vid justitieministeriet bereds en totalrevidering av lagen om stiftelser (109/1930). Arbetsgruppens betänkande publicerades den 15 maj 2013. Dessutom har arbetsgruppen publicerat utredningar om de inhemska stiftelsernas praxis och stadgar samt om internationell stiftelserätt. Man har också utrett möjligheterna att utforma bestämmelserna om stiftelsernas förvaltning (verkställande direktör och förvaltningsråd) och kapital (grundkapital och övriga kapitalposter) med aktiebolagslagen som förebild, liksom också bestämmelserna om stiftelsernas syfte. Avsikten är fortfarande att inte tillåta stiftelser som ger deras förvaltning och närmaste krets ekonomiska förmåner, men däremot ska förutsättningarna för stiftelsernas affärsverksamhet ses över. I den mån som dessa ändringar har beröringspunkter med investeringsverksamhet kan de också få konsekvenser för AIF-fondernas förvaltning och medelsanskaffning.

I det andra skedet av totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen bedöms möjligheterna att utveckla flerstegs värdepappersförvaltning. Dessutom utreds frågor i anslutning till internationellt samarbete och förbättrat utbyte av skatteuppgifter samt bereds förslag till bestämmelser om ägandets offentlighet. Ärendet bereds som tjänsteuppdrag i samarbete mellan finansministeriets finansmarknadsavdelning och skatteavdelning samt Skatteförvaltningen. Det är meningen att förslagen ska vara klara före utgången av 2013. I denna proposition har de inte beaktats.

Utredningen om skattebehandling av olika placeringsformer som börjas under hösten 2013 i finansministeriet kan verka på beskattning av AIF-fonder och placeringsfonder. Avsikten är att i samband med utredningen värdera även förutsättningarna för placeringsfondernas skattefrihet. I detta sammanhang skall bl. a. andelsägarnas minimiantal och dess relation till det nu gjorda förslaget angående specialplaceringsfonder värderas. Utredningsarbetets resultat eller dess inflytelsen kan inte värderas tillräckligt. De förändringar till skattelagstiftnigen som utredningen eventuellt åstadkommer har inte förutsagts i propositionen.

Utrikesministeriet har inrättat en arbetsgrupp med uppgift att utreda myndigheternas ansvar i anslutning till internationella sanktioner, de behöriga myndigheternas uppgifter samt behoven att i det sammanhanget göra ändringar i lagstiftningen. Utredningen har samband med det administrativa systemet för frysning av tillgångar i syfte att bekämpa terrorism. Till riksdagen har överlämnats en proposition om saken (RP 61/2012 rd).

Social- och hälsovårdsministeriet tillsatte den 18 mars 2011 en arbetsgrupp för utveckling av regleringen av arbetspensionsanstalternas solvens samt tre undergrupper som ska bistå arbetsgruppen. Arbetsgruppen bereder bl.a. konkreta förslag till revidering av solvensbestämmelserna så att de beaktar alla väsentliga risker som sammanhänger med investeringsverksamhet samt försäkringsriskerna. Arbetsgruppens mandatperiod har förlängts till utgången av mars 2014. I ett separat projekt vid social- och hälsovårdsministeriet bereds en revidering av lagstiftningen om arbetspensionsförsäkringsbolagens förvaltningssystem. Avsikten med revideringen av lagstiftningen om de inom försäkringsbranschen verksamma aktörernas förvaltningssystem är bl.a. att följa den allmänna utvecklingen inom finanssektorn.

I regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av försäkringsbolagslagen och vissa lagar i samband med den (RP 83/2013 rd) föreslås bestämmelser om nya krav på företagsstyrningssystem för försäkringsbolag, exempelvis om intern kontroll och en riskhanteringsfunktion samt om en aktuariefunktion. Genom försäkringsbolagslagen samt genom lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och lagen om Finansinspektionen ska enligt direktivet genomföras finanskonglomeratdirektivets ändringsdirektiv. Avsikten är att lagarna ska träda i kraft den 1 januari 2014.

Internationella förpliktelser

Avsikten med propositionen är att genomföra direktivet.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lag om förvaltare av alternativa investeringsfonder

DEL I **ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

I detta kapitel föreskrivs om tillämpningsområdet för lagens bestämmelser, om lagens förhållande till annan lagstiftning samt om vilka andra bestämmelser som gäller i fråga om de aktörer som regleras i lagen. I lagens 4 § föreskrivs om viktiga undantag från tillämpningsområdet.

1 §. *Tillämpningsområde*. Enligt paragrafens *1 mom. 1 punkten* ska lagen tillämpas på juridiska personer vars normala verksamhet består i förvaltning av en eller flera alternativa investeringsfonder, nedan AIF-fonder. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 4.1 b.

Enligt paragrafens 1 mom. *2 punkten* ska lagen tillämpas på erbjudande av andelar i AIF-fonder till professionella kunder. Bestämmelserna motsvarar direktivets artiklar 31, 32, 42 och 43.

Enligt paragrafens 1 mom. *3 punkt* ska lagen tillämpas på förvaringsinstitutsverksamhet för AIF-fonder. Med förvaringsinstitutsverksamhet avses förvaring av AIF-fonders tillgångar hos ett sådant i rättsligt hänseende oberoende institut som avses i denna lag. Bestämmelsen ansluter sig till direktivets artikel 21.

Enligt paragrafens 2 mom. föreskrivs i 13 kap. om erbjudande av andelar i AIF-fonder till icke-professionella kunder. Bestämmelsen ansluter sig till direktivets artikel 43.

2 §. *Nedre gräns för skyldigheten att ha auktorisation*. I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om förvaltare av alternativa investeringsfonder, nedan AIF-förvaltare som på grund av de AIF-fonders sammanlagda tillgångar som de förvaltar är skyldiga att enligt lagen ansöka om auktorisation som AIF-förvaltare. Sådana aktörer benämns i lagen auktoriserade AIF-förvaltare.

I paragrafens 1 mom. ställs i enlighet med direktivets artikel 3.2 b kravet att ingen av de förvaltade AIF-fonderna har rätt att kräva inlösen under en period på fem år från dagen för den första placeringen i respektive fond. Avsikten med bestämmelsen är att förhindra korta och spekulativa investeringar. Finlands aktiebolagslag ger inte rätt att lösa in aktier så som avses i direktivet och sådan inlösenrätt är inte heller återköp av egna aktier.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska vid beräkning av tillgångar som avses i 1 mom. beaktas också sådana AIF-fonders tillgångar som förvaltas indirekt genom ett företag till vilket förvaltaren är kopplad genom gemensam ledning eller ägarkontroll eller genom ett väsentligt direkt eller indirekt innehav. Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar direktivets artikel 3.2. Avsikten med bestämmelsen är att förhindra att regleringen kringgås genom artificiell indelning av verksamheten i flera små enheter. Enligt bestämmelsen är det möjligt att när tillämpningsområdet för lagen fastställs beakta en s.k. utvidgad privatkoncern, vilket innebär att kriteriet inte är aktieinnehav utan i stället gemensam ledning eller bestämmanderätt. Vid beräkningen av de tillgångar som förvaltas enligt paragrafen ska icke-bindande eller bindande förbindelser att göra investeringar inte tas med.

3 §. *Registreringsskyldighet*. I paragrafen föreskrivs om AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder vilkas sammanlagda tillgångar understiger de tröskelvärden som anges i 2 § 1 mom. På sådana förvaltare ska tillämpas 5, 12 och 21—23 kap. Dessa aktörer benämns i lagen registreringsskyldiga AIF-förvaltare. Merparten av lagens bestämmelser ska inte tillämpas på dem, vilket underlättar den administrativa bördan för små aktörer. De behöver t.ex. inte utse ett förvaringsinstitut och på dem ska inte heller tillämpas bestämmelserna i del III om organisering av verksamheten. Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 3.2 och 3.3.

4 §. *Undantag från tillämpningsområdet.* Enligt paragrafens *1 mom.* ska lagen inte tillämpas på AIF-förvaltare i den mån de förvaltar AIF-fonder vars enda investerare är förvaltaren själv eller företag som hör till samma koncern, under förutsättning att inget av bolagen som hör till koncernen är en AIF-fond. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 3.1.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska lagen inte tillämpas på sådan gemensam affärsverksamhet där kollektiva investeringar inte bedrivs i en AIF-fond. Om kollektiva investeringar har samband med sedvanlig affärsverksamhet är det inte förenligt med direktivets syfte att utsträcka regleringen som är avsedd för AIF-fonder till sådana gemensamma företag eller projekt (*joint venture*). AIF-verksamhet är inte heller sådan verksamhet som innebär att investeringsbesluten fattas inom ramen för investerarnas beslutsfattande, överväganden och tillsyn.

Enligt paragrafens *3 mom.* gäller lagen inte 1) holdingbolag, 2) arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och andra pensionsanstalter som sköter lagbestämda åligganden, 3) pensionsstiftelser som avses i lagen om pensionsstiftelser och pensionskassor som avses i lagen om försäkringskassor och bedriver avtalsbaserad tilläggspensionsverksamhet, och inte heller sådana pensionsstiftelser och försäkringskassor som avses i lagen om pensionsstiftelser och i lagen om försäkringskassor och som bedriver frivillig, förmånsbaserad tilläggspensionsverksamhet eller andra institut som bedriver avtalsbaserad tilläggspensionsverksamhet och hör till tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, 4) Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Nordiska investeringsbanken, Världsbanken, Internationella valutafonden, europeiska finansiella institut för utveckling och andra överstatliga institutioner och liknande organisationer, då dessa förvaltar AIF-fonder och agerar i allmänhetens intresse, 5) Finlands Bank och övriga nationella centralbanker, 6) Statskontoret och nationella, regionala eller lokala myndigheter och organ samt andra institut som förvaltar fonder som är kopplade till system för social trygghet och pensionssystem, 7) personalfonder som avses i personalfondslagen och andra program för personalens ekonomiska delaktighet och program för anställdas sparande och inte heller 8) specialföretag för värdepapperisering. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 2.3.

Andra pensionsanstalter som sköter lagbestämda åligganden enligt 3 mom. *2 punkten* är i Finland Keva, Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och Sjömanspensionskassan. De pensionsstiftelser och pensionskassor som avses i *3 punkten* faller utanför lagens tillämpningsområde vad gäller all den försäkringsverksamhet som de bedriver, dvs. lagstadgat arbetspensionsskydd, frivillig, förmånsbaserad tilläggspensionsverksamhet samt avtalsbaserad tilläggspensionsverksamhet. Sådana institut enligt *6 punkten* som förvaltar system för social trygghet och pensionssystem är till exempel Staten pensionsfond och Kyrkans centralfond. Institut som stöder system för social trygghet är i lagen om arbetslöshetskassor (603/1984) avsedda arbetslöshetskassor, Arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden. Som institut som stöder system för social trygghet kan också anses i lagen om försäkringskassor avsedda andra kassor än försäkringskassor. Sådana är sjukkassor eller begravnings- och avgångsbidragskassor, som delvis erbjuder sina medlemmar förmåner enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004), delvis tilläggsskydd. Lagen gäller inte heller andra fonder för social trygghet.

Med holdingbolag avses i momentet företag vars företagare eller andra ägare har koncentrerat sitt ägande i bolag som bedriver sedvanlig kommersiell företagsverksamhet. Ett holdingbolag kan kännas igen på dess affärsstrategi. Sedvanlig affärsverksamhet är normal kommersiell aktivitet, exempelvis handel med kapital- eller konsumtionsvaror. Till denna kategori kan hänföras också tillhandahållande av tjänster, om det inte är fråga om sådana finansiella tjänster som hör till lagens tillämpningsområde. Också industriell verksamhet och annan tillverkning vars ägande är organiserad i form av ett holdingbolag faller utanför lagens tillämpningsområde. Ett och samma holdingbolag kan äga

andelar i bolag som bedriver många olika typer av verksamhet. Ett holdingbolag som är ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag handlar inte för egen räkning på det sätt som avses i direktivets artikel 4.1 o.

Program för personalens ekonomiska delaktighet och program för anställdas sparande enligt 3 mom. *7 punkten* kan vara av många slag. Med hjälp av dem kan man till exempel försöka engagera arbetstagarna att sträva efter samma ekonomiska mål som bolaget eller också kan de fungera som incitament av andra slag.

5 §. *Förhållande till lagen om placeringsfonder.* I denna paragraf föreslås bestämmelser om tillämpning av lagen på sådana i lagen om placeringsfonder avsedda fondbolag som förvaltar AIF-fonder. Om lagen träder kraft kommer den att gälla alla de fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder. Sådana specialplaceringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder är AIF-fonder som hör till tillämpningsområdet för direktivet om alternativa investeringsfonder, nedan AIFM-direktivet. Enligt paragrafen ska fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder och förvaltar AIF-fonder ansöka om auktorisation eller registrera sig enligt lagen. Det finns inget hinder för att ett sådant fondbolag med stöd av en auktorisation som AIF-förvaltare eller en registrering förvalta andra AIF-fonder än specialplaceringsfonder. Trots det som föreskrivs i lagen om placeringsfonder ska på fondbolag med en auktorisation som AIF-förvaltare som förvaltar specialplaceringsfonder tillämpas denna lags 3 och 4 kap., 6—18 kap. samt 21 och 22 kap. På en registreringsskyldig AIF-förvaltare som förvaltar specialplaceringsfonder ska dock tillämpas bestämmelserna i 5 kap., 12 kap. och 21—23 kap. På de specialplaceringsfonder som förvaltas av en sådan registreringsskyldig AIF-förvaltare tillämpas bestämmelserna om förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder. I paragrafen föreslås också en bestämmelse om att Finansinspektionen inte får förutsätta att fondbolaget lämnar in uppgifter eller handlingar som det redan lämnat in i samband med sin ansökan om auktorisation. Bestämmelsen är baserad på direktivets artikel 7.4.

Det är också möjligt för en AIF-förvaltare att förvalta sådana placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder. Bestämmelser om detta ska ingå i 3 kap. 2 § 1 mom. Den verksamhet som är tillåten har begränsats betydligt för såväl AIF-förvaltare som fondbolag. Bestämmelsen tillåter att dessa aktörer kan om de så vill kan bedriva för bägge tillåten verksamhet. Förutsättningen är dock att de uppfyller villkoren i lagstiftningen i fråga, dvs. har fått auktorisation eller, i fråga om förvaltningen av AIF-fonder, registrerats. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 6.2.

Enligt förslaget ska ett fondbolag som förvaltar AIF-fonder vilkas tillgångar överskrider de belopp som föreskrivs i 2 § 1 och 2 mom. ha auktorisation som AIF-förvaltare. I lagförslagets 13 kap. föreslås dessutom att varje sådan AIF-förvaltare som erbjuder andelar i AIF-fonder till icke-professionella kunder ska vara auktoriserade som AIF-förvaltare. Detta krav på auktorisation innebär i praktiken att den föreslagna bestämmelsen kommer att gälla nästan alla fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder, oberoende av hur stora tillgångar de specialplaceringsfonder har som fondbolaget förvaltar. För fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder när lagen träder i kraft gäller en övergångsbestämmelse.

Den föreslagna paragrafen innebär att på ett fondbolag som enligt denna lag bör vara auktoriserat ska tillämpas denna lag i fråga om den verksamhet som det bedriver med stöd av auktorisationen som AIF-förvaltare, trots det som t.ex. i 2 kap. i lagen om placeringsfonder föreskrivs om fondbolags auktorisation och organisering av verksamheten. Bestämmelser om de bestämmelser i lagen om placeringsfonder som ska tillämpas på specialplaceringsfonder finns i 3 a § i lagen om placeringsfonder.

6 §. *Förhållande till annan lagstiftning.* Paragrafens *1 mom.* är en informativ bestämmelse om AIF-förvaltares, som samtidigt är emittenter, skyldighet att iaktta vad som i värdepappersmarknadslagen föreskrivs om emittenters skyldigheter.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om tillämpning av lagen om investeringstjänster på AIF-förvaltare som tillhandahåller investe-

ingstjänster enligt vad som föreskrivs i 3 kap. 2 och 3 §.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska en i lagen om fastighetsfonder avsedd fastighetsfond eller dess förvaltare ansöka om auktorisation eller registrera sig i enlighet med den föreslagna lagen, trots det som föreskrivs i lagen om fastighetsfonder.

Enligt paragrafens *4 mom.* behöver värdepappersföretag och kreditinstitut, trots det som föreskrivs i 3 kap. 1 §, inte ha auktorisation enligt denna lag för att tillhandahålla investeringstjänster för AIF-fonder. Momentet motsvarar det rådande rättsläget.

Enligt den föreslagna paragrafens *5 mom.* föreskrivs det om europeiska riskkapitalfonder i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder. Enligt den föreslagna paragrafens *6 mom.* föreskrivs det om europeiska fonder för socialt företagande i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande.

7 §. *Bestämmelser som är tillämpliga på utländska AIF-förvaltare*. Enligt paragrafen föreskrivs det i 19 och 20 kap. om utländska AIF-förvaltares rätt att bedriva verksamhet enligt denna lag.

Utgångspunkten är att EES-baserade aktörer vid tillämpning av lagen ska försättas i samma ställning som finländska aktörer. En EES-baserad AIF-förvaltare får bland annat förvalta en AIF-fond i Finland antingen direkt eller genom en filial. Likaså har en sådan förvaltare rätt att i Finland till professionella kunder marknadsföra andelar i både en AIF-fond som är baserad i en annan EES-stat än Finland och sådana som är baserade i ett tredjeland.

Däremot fastställs striktare verksamhetsförutsättningar för aktörer som är baserade i ett tredjeland. AIF-förvaltare som är baserade i ett tredjeland får inte förvalta AIF-fonder i Finland. AIF-fonder som är baserade i ett tredjeland får inte heller marknadsföras till icke-professionella kunder i Finland. Däremot får de marknadsföras till professionella kunder i Finland enligt 20 kap. 2 §.

8 §. *Bestämmelser som är tillämpliga på vissa typer AIF-förvaltare*. Enligt paragrafens *1 mom.* ska bestämmelserna i 18 kap. tillämpas på AIF-förvaltare som självständigt eller tillsammans på grundval av ett avtal som syftar till att förvärva kontroll, förvärvar kontroll över ett onoterat företag eller ett företag som avses i *2 mom.* eller som samarbetar med en eller flera andra AIF-förvaltare på grundval av ett avtal enligt vilket AIF-fonder som förvaltas av dessa AIF-förvaltare tillsammans förvärvar kontroll över ett onoterat företag eller ett företag som avses i 2 mom. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 26.1.

Enligt paragrafens 2 mom. ska lagens 18 kap. 1 § tillämpas också på AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som förvärvar en icke-kontrollerande position i ett onoterat företag. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 26.3.

Enligt den föreslagna paragrafens *3 mom.* ska det som föreskrivs i 18 kap. dock inte tillämpas på sådana AIF-förvaltare som avses i 2 mom. då de onoterade företagen i fråga eller de emittenter som avses i 2 mom. är små och medelstora företag i den mening som avses i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361 EG avseende definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag, eller bostadsaktiebolag, ömsesidiga fastighetsaktiebolag eller andra specialföretag vars syfte är att förvärva, inneha eller administrera fastigheter. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 26.2.

9 §. *Europeiska unionens lagstiftning.* I denna informativa paragraf konstateras det att bestämmelser om AIF-förvaltare finns förutom i denna lag, med stöd av den utfärdade föreskrifter och bestämmelser samt i förordningen om genomförande av direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, AIFM-direktivet, i de i direktivet avsedda tekniska standarder som utfärdats genom kommissionens förordning eller beslut.

2 kap. Definitioner

I detta kapitel har sammanställts de centrala definitioner som det från lagteknisk synpunkt inte är motiverat att ta in i samband med de materiella bestämmelserna. På grund av direktivets detaljerade bestämmelser är

definitionerna många. Med tanke på lagstiftningens enhetlighet hänvisar definitionerna så långt som möjligt till annan inhemsk lagstiftning eller till EU-lagstiftningen. Avsikten med definitionerna är att klarlägga rättsläget och vara informativa.

I kapitlets 1—3 § definieras de med tanke på tillämpningen av lagen centrala begreppen AIF-fond, AIF-förvaltare och AIF-förvaltning. I kapitlets 4 § har sammanställts definitioner som är baserade på direktivet. I kapitlets 5—7 § föreskrivs om definitioner som huvudsakligen ingår i annan lagstiftning.

1 §. *AIF-fond*. Begreppet AIF-fond är en på direktivet baserad abstraktion som avser dels kollektiva investeringar i bolagsrättslig form och dels olika typer av avtalsbaserade arrangemang. Enligt direktivets artikel 2.2 har en AIF-fonds rättsliga form eller struktur inte någon betydelse med avseende på direktivets tillämpningsområde. Enligt paragrafens definition kan en AIF-fond vara ett företag eller ett avtalsbaserat arrangemang. Definitionen tar inte ställning till frågan om vilken rättslig form eller struktur kollektiva investeringar ska organiseras eller vilka specifika rättsliga former som lagens tillämpningsområde ska anses omfatta. Definitionen omfattar inte öppna fonder som auktoriserats i enlighet med fondföretagsdirektivet. I lagen om placeringsfonder föreskrivs om förvaltning av sådana fonder.

I paragrafen definieras begreppet AIF-fonder med tre kriterier. För det första ska en AIF-fond förvärva tillgångar eller ta emot kapital från ett antal investerare. Enligt förslaget fastställs ingen exakt numerisk gräns för hur många investerare som avses med ”ett antal”, eftersom minimikravet när gäller antalet investerare varierar enligt respektive lag, beroende på den rättsliga formen för AIF-fonden i fråga. För det andra ska AIF-fonden investera kapitalet i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för investerarna. Detta innebär att aktiebolag som bedriver sedvanlig affärsverksamhet utesluts från definitionen om de är verksamma inom en viss bransch för att generera vinst åt sina delägare. Det är kännetecknande för sedvanlig affärsverksamhet att investerarna inte har någon möjlighet att dagligen ta ställning till eller över huvud taget övervaka hur tillgångar investeras. Detta kan i typfallet gälla t.ex. gälla onoterade fastighetsinvesteringsbolag. Ett investeringsbolag som är ett börsbolag får vara en AIF-fond, om det får finansiering från flera investerare och annars uppfyller alla krav i definitionen på en AIF-fond. För det tredje är en AIF-fond inte en placeringsfond.

Som AIF-fonder ska enligt paragrafen också betraktas eventuella underfonder. I Finland förekommer inte underfonder i denna mening, men en finländsk AIF-förvaltare kan förvalta underfonder i andra EES-stater och i tredjeländer.

2 §. *AIF-förvaltare.* Enligt definitionen i paragrafens *1 mom*. kan endast juridiska personer verka som AIF-förvaltare. Juridiska personer är sådana sammanslutningar eller egendomsmassor som kan ha rättigheter eller skyldigheter. Sådana är t.ex. aktiebolag, kommanditbolag, andelslag och stiftelser. Med tanke på verksamhetens tillförlitlighet och för att säkerställa tillsynen ska AIF-förvaltaren bedriva verksamhet regelbundet. Auktorisation som AIF-förvaltare kan endast beviljas aktiebolag eller på vissa villkor. En registreringsskyldig AIF-förvaltare kan däremot också vara bl.a. en juridisk person i någon annan sammanslutningsform.

Utgångspunkten är att AIF-förvaltare ska vara auktoriserade. Ett undantag från denna huvudregel utgör sådana mindre aktörer som underskrider de gränser som föreskrivs i 1 kap. 2 § och som endast förutsätts vara registrerade hos Finansinspektionen.

En AIF-förvaltare är en sådan aktör som avses i direktivet. I paragrafens *2 mom.* definieras med stöd av direktivet begreppet EES-baserad AIF-förvaltare, vars rätt att förvalta och marknadsföra AIF-fonder i Finland regleras i 19 kap.

3 §. *AIF-förvaltning*. I paragrafens *1 mom.* nämns de kärnfunktioner som en AIF-förvaltare åtminstone ska bedriva. Dessa är i enlighet med direktivets bilaga I portföljförvaltning och riskhantering. En AIF-förvaltare kan inte beviljas auktorisation att bedriva endast den ena av dessa verksamhetsformer. AIF-förvaltningen kan emellertid organiseras så att en kärnfunktion delegeras till ett annat företag under de förutsättningar som före-

skrivs i 10 kap. samt genom iakttagande av kommissionens delegerade förordning.

I paragrafens *2 mom.* räknas i överensstämmelse med direktivets bilaga I upp de funktioner som en AIF-förvaltare får bedriva utöver de kärnfunktioner som nämns i 1 mom. Det är fråga om funktioner som i typfallet kan höra till en AIF-förvaltares affärsverksamhet. Dessa funktioner anses ingå i AIF-förvaltningen om de bedrivs utöver portföljförvaltning och riskhantering. De funktioner som avses i paragrafens 2 mom. kan delegeras under de förutsättningar som föreskrivs i 10 kap. och genom iakttagande av kommissionens delegerade förordning. Med portföljförvaltning avses inte egendomsförvaltning enligt MiFID-direktivet, som är en annan verksamhet.

4 §. *Definitioner i anslutning i anslutning till AIFM-direktivet.* I denna paragraf har sammanställts ett antal definitioner som ingår i direktivet. De viktigaste definitionerna ingår i direktivets artikel 4. I direktivets artikel 26.5 definieras dessutom det i lagförslagets 18 kap. använda begreppet kontroll över onoterade bolag, som har fogats till paragrafens förteckning.

I paragrafen definieras holdingbolag, som är ett bolag enligt artikel 4.1 o i direktivet. Aktieinnehav enligt definitionen förutsätter inte att det ägda bolaget helt ägs av ett holdingbolag eller ett holdingbolags dotterbolag.

I paragrafen definieras begreppet internt förvaltad AIF-fond, vars styrelse eller någon annan intern resurs svarar för förvaltningen och som inte har någon extern AIF-förvaltare. En sådan internt förvaltad AIF-fond kan inte vara ett kommanditbolag. Den kan inte heller vara en specialplaceringsfond enligt lagen om placeringsfonder eftersom en sådan alltid ska förvaltas av ett fondbolag. Inte heller ett aktiebolag kan utan särskilda skäl anses vara en internt förvaltad AIF-fond. Kännetecknande för aktiebolag är att de bedriver sedvanlig affärsverksamhet också om denna skulle omfatta investeringsverksamhet. Om ett aktiebolags stadgar tillåter att dess kapital ombildas på grund av att investeringar görs och löses in, kan aktiebolaget anses vara en internt förvaltad AIF-fond. På grund av de bolags- och koncernspecifika särdragen är det skäl att ge sådana aktörer möjlighet att ansöka om Finansinspektionens beslut när det gäller frågan om sökandens verksamhet är AIF-förvaltning. I 23 kap. föreskrivs om sådana beslut.

I paragrafen fastställs reglerna, som på samma sätt som AIF-fonden, är en på direktivet baserad abstraktion. Eftersom en AIF-fond inte kan ges en uttömmande definition, är också fastställandet av en AIF-fonds stadgar delvis öppet och beroende av AIF-fondens bolagsform. Med en AIF-fonds stadgar avses i Finland aktiebolags stiftelsehandlingar och bolagsordning som har registrerats i handelsregistret. Ett kommanditbolags stiftelsehandling är ett sådant bolagsgrundande bolags- och delägaravtal som lagen förutsätter. Inom kapitalinvesteringsverksamhet kan som stadgar också anses de avtal som ingåtts mellan investerarna och AIF-förvaltaren, som också omfattar så kallade separata avtal (*side letter*). Definitionen omfattar olika sätt att inrätta en AIF-fond och samla in tillgångar som ska placeras. Som specialplaceringsfonders stadgar betraktas inte investeringsstrategier och -regler som upprättats för att styra investeringsverksamheten.

För vissa av de begrepp som används i direktivet finns ingen vedertagen inhemskt definition. Ett sådant begrepp är t.ex. exponering (*exposure*), som hänvisar till placeringarnas positiva och negativa helhetsrisk, som AIF-fonden exponeras för. Begreppet exponering har till exempel i 5 och 12 punkterna ett nära samband med definitionen av master- och feeder-AIF-fonder varvid man avser den totala risk som en feeder-AIF-fond utsätter sig för genom investering i en master-AIF-fond. I bilaga I till kommissionens delegerade förordning fastställs metoder för att öka AIF-fondens exponering.

I kommissionens delegerade förordning bestäms närmare om beräkningen av den finansiella hävstången. Vid den kan användas brutto- eller åtagandemetoden.

5 §. *Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning.* I paragrafens *1 mom.* har sammanställts definitioner som används i direktivet och i EU-lagstiftning som är baserad på direktivet.

I paragrafens *2 mom.* har sammanställts definitioner som används i annan EU-lagstiftning.

I paragrafens *3 mom.* har sammanställts sådana i lagen använda andra definitioner som har samband med EU:s allmänna lagstiftning.

6 §. *Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen.* I paragrafens *1 mom.* definieras begreppet utländskt EES-baserat fondbolag med hänvisning till lagen om placeringsfonder.

I paragrafens *2 mom.* har sammanställts de i lagen använda begrepp som härstammar från lagen om investeringstjänster.

I paragrafens *3 mom.* jämställs filialer till EES-baserade värdepappersföretag med utländska anknutna ombud för i Finland etablerade utländska EES-baserade värdepappersföretag.

I paragrafens *4 mom.* sammanställs begrepp som definieras i värdepappersmarknadslagen.

7 §. *Övriga definitioner.* I paragrafens *1 mom.* definieras sådana i lagen använda benämningar på aktörer som definieras i annan lagstiftning än i finansmarknadslagstiftningen.

I paragrafens *2 mom.* definieras begreppet privata transaktioner och begreppet personer med inflytande. Definitionerna motsvarar dem som ingår i 7 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster.

DEL II RÄTT ATT FÖRVALTA AIF-FONDER

3 kap. Förvaltning av AIF-fonder

I detta kapitel föreskrivs om de väsentliga grunderna för AIF-förvaltares verksamhet. Den viktigaste av dessa är bestämmelsen om auktorisation och registreringsskyldighet i 1 §, som kompletterar skyldigheten att i enlighet med 5 § utse en förvaltare för varje AIF-fond. En AIF-förvaltare som inte förvaltar en internt förvaltad AIF-fond har rätt att tillhandahålla sådana andra tjänster som nämns i 2 och 3 §. Inga andra AIF-förvaltare får bedriva sådan annan verksamhet som avses i 6 §. Dessutom föreskrivs i kapitlet att endast AIF-förvaltare i sin firma och i samband med sin affärsverksamhet får använda terminologi som är förknippad med AIF-fonder.

1 §. *Auktorisation.* Enligt paragrafens *1 mom.* förutsätts det i regel auktorisation för förvaltning av AIF-fonder. Detta krav är baserat på direktivets artikel 6.1. En av direktivets centrala utgångspunkter är att det krävs auktorisation för AIF-förvaltning. Tillsynsmyndigheten kan i samband med kontrollen av att förvaltarna är auktoriserade också följa upp systemriskerna och kontrollera att sådana åtgärder vidtas som är nödvändiga med tanke på investerarskyddet.

Som ett undantag från huvudregeln att AIF-förvaltare ska vara auktoriserade föreskrivs att AIF-fonder får förvaltas också av aktörer som underskrider *de minimis* -gränserna som anges i direktivets artikel 3.2. Det nationella undantag enligt paragrafens 2 mom. som direktivet medger innebär för mindre aktörer ett registreringsförfarande som är enklare än auktorisationsförfarandet. I lagens 5 kap. föreskrivs närmare om det enklare registreringsförfarandet.

Förordningarna om europeiska riskkapitalfonder (EuVECA) och europeiska fonder för socialt företagande (EuSEF) innebär dessutom att det är möjligt att utan auktorisation förvalta fonder av samma typ som AIF-fonder. En sådan fondförvaltare ska registrera sig i enlighet med respektive förordning och 5 kap. 2 §. EuVECA- och EuSEF-förordningarna innebär i praktiken undantag från direktivets tillämpningsområde. Förordningarna är inte tvingande utan dispositiva för aktörer som måste registrera sig i enlighet med den föreslagna lagen. Sådana små marknadsaktörer får, genom att välja att iaktta förordningen, rätt att marknadsföra fonder som de förvaltar enligt betydligt lättare krav än sådana marknadsaktörer som ska vara auktoriserade enligt direktivet. Trots att sådana aktörer som avses i förordningarna i många avseenden har lättare skyldigheter än sådana AIF-förvaltare som avses i lagen, har de bl.a. möjlighet att marknadsföra andelar i AIF-fonder som de förvaltar till professionella kunder i EES-stater, till åtskillnad från aktörer som är registrerade enligt denna lag.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 6.5 c och d. AIF-förvaltare kan inte auktoriseras att tillhandahålla enbart investeringstjänster. Auktorisation kan inte heller be-

viljas enbart för portföljförvaltning eller riskhantering.

Paragrafens *3 mom.* är en informativ bestämmelse enligt vilken en registreringsskyldig AIF-förvaltare får förvalta AIF-fonder och enligt vilken utgångspunkten är den att auktorisationen avser endast marknadsföring till professionella kunder. Bestämmelserna i 13 kap. ska iakttas i fråga om AIF-fonder som ska marknadsföras till icke-professionella kunder.

2 §. *Andra tillåtna tjänster.* I paragrafen föreskrivs liksom i direktivets artikel 6.2 om rätten att förvalta fondföretag och liksom i artikel 6.4 a om rätten att tillhandahålla portföljförvaltning. I den först nämnda bestämmelsen avses verksamhet som i Finland regleras i lagen om placeringsfonder och i den sist nämnda avses kapitalförvaltning som regleras i lagen om investeringstjänster.

Förvaltning av sådana placeringsfonder som avses i fondföretagsdirektivet förutsätter i Finland auktorisation enligt lagen om placeringsfonder. Paragrafens *1 mom.* innebär att en AIF-förvaltare kan ha parallell auktorisation i enlighet med lagen om placeringsfonder. Däremot kan t.ex. ett kreditinstitut inte ha auktorisation som AIF-förvaltare.

Paragrafens *2 mom.* där det föreskrivs att AIF-förvaltare får tillhandahålla kapitalförvaltning är baserat på direktivets artikel 6.4 a. Tillåten kapitalförvaltning inbegriper också portföljförvaltning med fullmakt för pensionsfonder och institutioner som erbjuder tjänstepensioner. I och med att kapitalförvaltning tillåts blir det möjligt att tillämpa affärsmodeller som innebär att en förvaltares investeringskompetens kan utnyttjas kommersiellt genom att den erbjuds vid sidan av AIF-förvaltning. För att få sådan rätt som avses i 2 mom. ska AIF-förvaltaren nämna saken i sin ansökan om auktorisation och visa att den har förmåga att tillhandahålla tjänsterna i fråga.

Paragrafens *3 mom.* är en informativ bestämmelse enligt vilken på AIF-förvaltare som tillhandahåller kapitalförvaltning enligt 2 mom. ska tillämpas 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

Paragrafens *4 mom.* är en hänvisning enligt vilken i lagen om investeringstjänster föreskrivs om sådana AIF-förvaltares skyldighet att höra till ersättningsfonden för investerarskydd vilka bedriver verksamhet enligt 2 mom. och 3 § 2 punkten.

3 §. *Sidotjänster.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 6.4 b om rätten att tillhandahålla sidotjänster. Sidotjänster är enligt direktivet investeringsrådgivning, förvaring och administration av aktier eller andelar i företag för kollektiva investeringar samt mottagande och vidarebefordran av order beträffande finansiella instrument. I Finland avses med sidotjänster sådana i paragrafen nämnda investeringstjänster som avses i 1 kap. 11 § 1, 5 och 9 punkten samt i 2 kap. 3 § *7 punkten* i lagen om investeringstjänster. I paragrafen används direktivets begrepp sidotjänster (*non-core services*) som är ett snävare begrepp och skiljer sig från det begrepp som avses i lagen om investeringstjänster (i MiFID-direktivet *ancillary services*). Sidotjänster som avses i momentets *3 punkt* inbegriper rätt att marknadsföra andelar i AIF-fonder som förvaltas av andra AIF-förvaltare. Om auktorisationen inte omfattar sidotjänster har en AIF-förvaltare rätt att marknadsföra endast andelar i sådana AIF-fonder som den själv förvaltar.

En förutsättning för att tillhandahålla sidotjänster enligt paragrafen är att AIF-förvaltaren får auktorisation också för kapitalförvaltning enligt 2 § 2 mom. På en AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster som avses i 2 § 2 mom. och 3 § 1 mom. ska sålunda alltid tillämpas 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster. Dessa aktörer måste också registrera sig i enlighet med 2 § 3 mom. och höra till ersättningsfonden för investerarskydd enligt 2 § 5 mom.

4 §. *Firma.* Enligt denna paragraf har AIF-förvaltare ensamrätt att i sin firma och i sin verksamhet i övrigt använda benämningarna alternativ investeringsfond, alternativfond, AIF-fond, AIF-förvaltare, AIF och AIFM. Eftersom utländska förkortningar får användas kan utländska aktörer komma in på den finländska marknaden samtidigt som finländska aktörer får erbjuda fondandelar i EES-länder och tredjeländer. Användning av någon av benämningarna i strid med paragrafen anses sålunda vara ägnad att vilseleda investerarna. Avsikten är att förstärka investe-

rarskyddet så att andra än lagligen auktoriserade eller registrerade aktörer inte i sin marknadsföring använder termerna på ett vilseledande sätt. Investerarna bör kunna lita på att de fondförvaltare de valt står under vederbörlig tillsyn. Genom att det blir straffbart att bryta mot paragrafen om ensamrätt kan missbruk inom investeringsbranschen förebyggas. I firman för en AIF-fond för vilken utnämnts en AIF-förvaltare i enlighet med lagen, får användas benämningen alternativ investeringsfond eller AIF. Detta beror på att en AIF-förvaltare har rätt att i sin affärsverksamhet använda benämningar och att det för varje AIF-fond ska utses en AIF-förvaltare.

Om rätten och skyldigheten för företag på finansmarknaden att använda särskilda benämningar i sin firma föreskrivs i lagstiftningen för respektive aktörer. I 21 § i kreditinstitutslagen föreskrivs om användningen av ordet *bank* på det nu föreslagna sättet. Enligt 132 § i den lagen är en inlåningsbank skyldig att i sin firma ha med ordet bank eller en sammansättning där ordet *bank* ingår. Enligt 2 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster har användningen av benämningarna *bankir* och *bankirfirma* begränsats endast till värdepappersföretags verksamhet. Enligt 7 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder har endast ett fondbolag rätt att i sin firma eller annars för beskrivning av sin verksamhet använda benämningen fondbolag eller fondaktiebolag. Rätten att använda firma regleras dessutom i artikel 1 i EuVECA- och EuSEF-förordningarna.

Av firman kan inte direkt dras slutsatsen att ett företag verkar som AIF-förvaltare. På grund av de varierande särdragen hos AIF-fonderna och deras förvaltare är det inte motiverat att föreskriva om obligatorisk användning av någon särskild benämning i en AIF-fonds namn eller marknadsföring eller i en AIF-förvaltares firma. Den föreslagna regleringen av informationsskyldigheten är så täckande att det för den som gör en investering med stor sannolikhet inte uppstår någon oklarhet om huruvida investeringen görs i en AIF-fond eller i något annat investeringsobjekt.

En sökning i informationstjänsten FODS visar att det i Finland inte finns registrerade företag vilkas firmanamn kan sammanblandas med de benämningar som nämns i paragrafen. Den som bryter mot paragrafen kan enligt 22 kap. 5 § dömas för AIF-fondsbrott.

5 §. *Skyldighet att utse AIF-förvaltare*. I paragrafens *1 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 5 om skyldigheten att för en AIF-fond utse en AIF-förvaltare. På förfarandet då förvaltaren utses ska tillämpas allmänna bolagsrättsliga bestämmelser. Enligt den föreslagna paragrafen är det AIF-fonden som ska vidta åtgärder för att utse en förvaltare. Trots att direktivets reglering uttryckligen gäller AIF-förvaltare är det, för att förhindra att direktivet kringgås, nödvändigt att AIF-fonden åläggs skyldigheten att utse AIF-förvaltare.

En AIF-fond är alltid antingen externt eller internt förvaltad. Paragrafens *2 mom.* kompletterar sålunda 1 mom. när det gäller kravet att en AIF-förvaltare ska utses. Om förvaltaren inte är en extern aktör måste en internt förvaltad AIF-fond ansöka om auktorisation eller registrera sig i sitt eget namn.

I paragrafens *3 mom.* konstateras i överensstämmelse med direktivets artikel 5.2 att en extern AIF-förvaltare är skyldig att underrätta Finansinspektionen om AIF-fonden inte vederbörligen kan uppfylla sina skyldigheter. Finansinspektionen ska då ålägga AIF-förvaltaren att i enlighet med direktivets artikel 5.2 vidta åtgärder för att rätta till situationen. I enlighet med direktivets artikel 5.3 ska AIF-förvaltaren, om den bristande efterlevnaden fortsätter trots åtgärderna, frånträda uppdraget och upphöra med marknadsföringen i en EES-stat. I lagförslagens 21 kap. 7 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder i en sådan situation.

6 §. *Förbud att ägna sig åt annan affärsverksamhet.* Den föreslagna paragrafens förbud att bedriva annan verksamhet är baserat på direktivets artikel 6.2 och 3. En AIF-förvaltare får enligt paragrafens *1 mom.* i princip inte bedriva annan verksamhet än sådan AIF-förvaltning som definieras i bilaga I. Förbudet att ägna sig åt annan verksamhet gäller inte AIF-förvaltare som är registrerade i enlighet med 5 kap.

Det föreslås att i 2 och 3 § föreskrivs om undantag från förbudet. Undantagen gäller enligt paragrafens *2 mom.* emellertid inte internt förvaltade AIF-fonder, som endast får

ägna sig åt AIF-förvaltning som gäller dem själva. En internt förvaltad AIF-fond kan alltså inte heller verka som förvaltare för andra AIF-fonder.

Det förbud som avses i paragrafen gäller inte andra företag som hör till samma koncern. Paragrafens förbud kan leda till behov att omstrukturera koncernen. Det hindrar å andra sidan inte exempelvis en sådan omstrukturering att ett av koncernens dotterbolag ansöker om auktorisation eller registrerar sig i enlighet med denna lag.

Ett förbud enligt paragrafen påverkar inte AIF-förvaltarens möjligheter att investera i en AIF-fond som den förvaltar.

7 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* I denna paragraf föreskrivs om bemyndigande av Finansinspektionen att genom förordning utfärda närmare föreskrifter om sidotjänster som avses i 3 §.

4 kap. Auktorisation

Detta kapitel innehåller centrala bestämmelser om ansökan om och beviljande av auktorisation. Kapitlets bestämmelser ska enligt förslaget kompletteras genom förordning av finansministeriet. Genom förordningen ska en del av de föreskrifter utfärdas som direktivet förutsätter.

En AIF-förvaltares auktorisation ska bedömas enligt koncern och intressesfär, så att verksamhetens faktiska struktur beaktas. Då är det avgörande t.ex. vilket bolag personalen är anställd hos, vilka åtgärder som vidtas i de olika bolagen och vem som fattar besluten om portföljförvaltningen och riskhanteringen. I en koncernstruktur kan förvaltningen av olika AIF-fonder koncentreras till ett eller flera koncernföretag som är auktoriserade. Till exempel inom kapitalinvesteringsverksamhet sköts ärenden som gäller personalen i anslutning till investeringsverksamheten, upprätthållande av kontakterna med investerare, beredningen av projekt, riskhantering och andra centrala ärenden som gäller investeringsverksamheten vanligtvis centrerat i ett förvaltningsbolag. Ansvarig bolagsman för en fond i kommanditbolagsform är ett särskilt bolag, men på basis av ett avtal mellan det och förvaltningsbolaget sköts förvaltningen av fonden fortfarande av förvaltningsbolaget. Beroende på det enskilda fallet är det lämpligast att utse antingen förvaltningsbolaget eller fondens ansvariga bolagsman som skyldig att ha auktorisation eller registrera sig. Skyldigheten att ha auktorisation kan grunda sig på en helhetsbedömning och på hur verksamheten de facto har ordnats.

1 §. *Ansökan om auktorisation*. Paragrafens bestämmelse om skyldighet att ansöka om auktorisation är baserad på direktivets artikel 7. Som auktorisations- och tillsynsmyndighet när det gäller den finländska finansmarknaden verkar Finansinspektionen, som huvudsakligen ska svara för den myndighetsverksamhet som lagförslaget avser.

Enligt paragrafens *1 mom.* är Finansinspektionen den myndighet som beviljar auktorisation att verka som AIF-förvaltare. Auktorisationen kan dessutom på särskild ansökan omfatta också tillhandahållande av andra tjänster och sidotjänster som avses i 3 kap. Eftersom det sannolikt krävs extra resurser för att tillhandahålla andra tjänster och sidotjänster, jämfört med att endast förvalta AIF-fonder, ska Finansinspektionen enligt förslaget i samband med ansökan om auktorisation utreda sökandens möjligheter att tillhandahålla sådana tjänster.

Förteckningen i paragrafens *2 mom.* över utredningar som ska fogas till ansökan motsvarar huvudsakligen förteckningen i direktivets artikel 7.2. Direktivet kräver emellertid inte uppgifter om revisorer. Eftersom alla som ansöker om auktorisation är revisionsskyldiga är det skäl att i lagen nämna revisorer.

Förteckningen i paragrafens *3 mom.* över information som ska fogas till ansökan motsvarar förteckningen i direktivets artikel 7.3. Den ska enligt förslaget omfatta motsvarande uppgifter om AIF-fonder som sökanden planerar att förvalta i framtiden.

Genom en förordning som finansministeriet utfärdar med stöd av 10 § kompletteras förteckningen i 2 och 3 mom. över utredningsskyldigheten på ett ändamålsenligt sätt så att den noggrant motsvarar direktivet. Paragrafen stämmer överens med regleringstekniken och formuleringarna i andra lagar som gäller finansmarknaden.

2 §. *Beslut om auktorisation.* Paragrafens *1 mom.* är baserat på direktivets artikel 8.5 enligt vilken de behöriga myndigheterna ska underrätta de sökande inom tre månader från det att en fullständig ansökan har lämnats in.

På grund av den korta tid som reserverats för behandlingen av ansökningar är det ändamålsenligt att ansökningarna görs upp omsorgsfullt. Sökanden kan innan ansökan om auktorisation lämnas in kontakta Finansinspektionen för att säkerställa att alla utredningar som krävs finns med. Finansinspektionen ska i enlighet med de principer för god förvaltning som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003) vid behov ge råd i förvaltningsärenden, exempelvis om upprättande av ansökningar, samt besvara frågor som gäller ansökningar.

Den tidsfrist som avses i paragrafen beräknas börja först då Finansinspektionen har tagit emot alla de handlingar och utredningar som behövs för avgörande av ansökan om auktorisation. Finansinspektionen ska anse att ansökan är fullständig och att sökanden har lämnat in alla för avgörande av ärendet nödvändiga handlingar och utredningar, då den har tagit emot de uppgifter som avses i direktivets artikel 8.5 andra och tredje stycket. Det föreskrivs närmare om saken i 1 § och i finansministeriets kompletterande förordning.

För att Finansinspektionen ska kunna förlänga tidsfristen för avgörande av en ansökan om auktorisation med tre månader krävs det vägande skäl, dvs. omständigheter som är exceptionella jämfört med en sedvanlig ansökan om auktorisation. Det kan t.ex. vara fråga om att sökanden lämnat in utredningar som i och för sig kan anses vara fullständiga men ytterligare föranleder tidskrävande bakgrundskontroller eller andra utredningar. Exempelvis komplexa ägarstrukturer eller det faktum att ägarna eller ledningen har talrika kopplingar till utlandet kan förutsätta tidskrävande lämplighetsbedömningar. Orsakerna till sådana särskilda omständigheter ska bero på sökanden eller på ett exceptionellt stort antal ansökningar. Bestämmelsen om den relativt korta behandlingstiden är baserad på förvaltningslagens 23 § där det föreskrivs att ärenden ska behandlas utan ogrundad dröjsmål. Förslaget innebär att orsaker som sammanhänger med Finansinspektionen inte kan anses vara sådana särskilda omständigheter som berättigar till förlängning av tidsfristen.

Finansinspektionen måste fatta ett särskilt överklagbart beslut om förlängning av tidsfristen och delge beslutet till sökanden. Beslutet ska fattas med iakttagande av lagen om Finansinspektionen samt Finansinspektionens arbetsordning som utfärdats med stöd av lagen.

Enligt den föreslagna paragrafens *2 mom.* ska i auktorisationen nämnas vilka typer av AIF-fonder den omfattar samt de tjänster som AIF-förvaltaren har rätt att tillhandahålla. Med tanke på rapporteringen och bedömningen av verksamhetsförutsättningarna ska sökanden i sin ansökan beskriva investeringsstrategierna för de AIF-fonder som den avser att förvalta. Beskrivningen ska baseras på sökandens specificering av den planerade verksamheten. Finansinspektionen ska under ansökningsprocessen utreda om sökanden har faktiska möjligheter att bedriva den verksamhet som avses i ansökan om auktorisation. En sökande som ska bedriva t.ex. kapitalinvesterings- eller fastighetsinvesteringsverksamhet behöver inte ha samma verksamhetsförutsättningar som en sökande som ska förvalta hedgefonder. Finansinspektionen ska beakta proportionalitetsprincipen när den tillämpar ett alltomfattande (*all-encompassing*) direktiv som dock inte syftar till att reglera alla verksamhetsformer inom tillämpningsområdet på samma sätt (*one size fits all*). Paragrafen innebär att Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om vad sökande som avser att förvalta olika typer av fonder ska beakta innan de lämnar in sin ansökan. Kommissionen har i slutet av den delegerade förordningens bilaga preciserat rapporteringsskyldigheten enligt direktivets artiklar 3.3 d och 24.1. Huvudindelningen i fråga om rapporteringsskyldigheten är följande: hedgefondsstrategier, kapitalinvesteringsstrategier, fastighetsstrategier, fondandelsstrategier och övriga strategier. Nämnda indelning kan också följas när det fastställs vilka slags AIF-fonder som kan förvaltas med stöd av auktorisationen.

Om en auktoriserad förvaltare i ett senare skede i sina AIF-fonder vill tillämpa andra

strategier än de som nämns i den ursprungliga auktorisationen ska den underrätta Finansinspektionen om saken och sända in sådana i 1 § avsedda utredningar som Finansinspektionen inte har kännedom om. Auktorisationen kan då ändras så att den stämmer överens med den planerade verksamheten, om AIF-förvaltaren uppfyller de villkor som anges i 3 §.

Det är att vänta att AIF-förvaltarna koncentrerar sig på att iaktta vissa typer av investeringsstrategier. Av detta skäl underlättas auktoriseringsförfarandet av det att Finansinspektionen riktar auktoriseringsprocessen så att det säkerställs att villkoren för varje verksamhet uppfylls. Om den som innehar auktorisation senare ämnar ta i bruk investeringsstrategier som inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen, ska Finansinspektionen i förändringsprocessen koncentrera sig på att utreda om den auktoriserade har förutsättningar att verkställa den nya verksamheten. Finansinspektionen ska inte ålägga den auktoriserade att ge in handlingar som den redan besitter. Förfarandet gör auktoriseringsprocessen lättare, eftersom Finansinspektionen redan har bedömt företagets allmänna lämplighet att verka som AIF-förvaltare.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs dessutom att i auktorisationen ska nämnas vilka typer av tjänster och sidotjänster som AIF-förvaltaren har rätt att tillhandahålla.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens rätt att ställa begränsningar och villkor som är nödvändiga för tillsynen. De kan gälla t.ex. skyldigheten att tillämpa endast sådana huvudtyper av investeringsstrategier som med säkerhet kan följas upp och rapporteras.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att tillfråga motsvarande EES-baserade tillsynsmyndighet om auktorisation söks av någon av de typer av företag som nämns i paragrafen. Avsikten med momentet är att säkerställa att Finansinspektionen får behövlig bakgrundsinformation om sökanden. Momentet motsvarar direktivets artikel 8.2.

Enligt den föreslagna paragrafens *5 mom.* kan ett beslut överklagas om det inte har meddelats inom den tid som avses i 1 mom. Detta är ett viktigt rättsmedel för sökanden.

3 §. *Villkor för beviljande av auktorisation.* Paragrafen motsvarar direktivets artikel 8 och är baserad på samma lagstiftningsteknik som 3 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster. Finansinspektionen ska innan den beviljar auktorisation förvissa sig om att sökanden uppfyller de villkor som avses i den föreslagna lagen.

Enligt paragrafens *1 mom.* kan auktorisation beviljas endast finländska aktiebolag eller ett europabolag. Direktivet förutsätter att det i lagen tas in detaljerade bestämmelser om AIF-förvaltares verksamhet och förvaltning. Därför är det motiverat att verksamheten bedrivs i en företagsform som så väl som möjligt tryggar verksamhetens tillförlitlighet och förutsättningarna för tillsyn över verksamheten. Regleringen av aktiebolags kapital är tydlig. Bestämmelserna om styrelsens och ledningens ansvar är täckande och det finns rikligt med rättspraxis. Dessutom reglerar aktiebolagslagstiftningen den inom affärslivet vanligaste företagsformen och är sålunda välbekant. Eftersom aktiebolagslagen också är snarlik motsvarande lagstiftning i många andra länder är den bekant också för andra än finländska aktörer. AIF-fonder bör kunna förvaltas endast i aktiebolagsform. Motsvarande förutsättning ingår också i andra lagar som reglerar finansmarknaden. Att verksamheten bedrivs i aktiebolagsform är en förutsättning också för auktorisering av fondbolag, värdepappersföretag, börser och värdepapperscentraler. Kravet att värdepappersföretag ska drivas i form av aktiebolag bidrar till att förstärka investerarskyddet samt till verksamhetens stabilitet och kontinuitet. I 9 § finns särskilda bestämmelser om auktorisering av europabolag som fått auktorisation i en annan EES-stat.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 8.3.

Paragrafens *3 mom.* motsvarar vad som i lagen om investeringstjänster föreskrivs om auktorisering av nya företag. Verksamheten får dock i så fall inledas först efter att aktiebolaget registrerats. I 7 § föreskrivs om inledande av verksamhet.

4 §. *Betydande ägares tillförlitlighet.* Paragrafen motsvarar direktivets artikel 8.1 d och är baserad på samma lagstiftningsteknik som 3 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

Liksom i fråga om värdepappersföretag upprätthåller kravet att betydande ägare också när det gäller AIF-förvaltare ska vara tillförlitliga det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktion. Ett viktigt element i regleringen är kravet att betydande ägare (en andel på minst tio procent) av dem som äger en AIF-förvaltares aktiekapital ska vara tillförlitliga. Om det bland de betydande ägarna i ett värdepappersföretag finns personer vilkas rykte eller tillförlitlighet i övrigt allvarligt har blivit lidande på grund av uppgifter och händelser som kommit ut i offentligheten, kan detta ha som följd att allmänhetens förtroende försvagas inte bara för företaget i fråga utan över huvud taget för hela branschen. Därför föreslås strängare bestämmelser om betydande ägares tillförlitlighet när det är fråga AIF-förvaltare. Ändringarna gäller sådana fall där en person har dömts till straff för ett brott som visar att han eller hon är uppenbart olämplig att vara ägare i en AIF-förvaltare.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska betydande ägare av en AIF-förvaltares aktiekapital vara tillförlitliga. Momentet innebär att för ägarna fastställs motsvarande tillförlitlighetsnivå som i 3 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster. Med ägande avses både direkt och indirekt innehav.

I paragrafens *2 mom.* konstateras på samma sätt som i 3 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster i vilka fall en aktieägare inte anses vara tillförlitlig. Enligt grundlagsutskottets ställningstagande (GrUU 15/2008 rd) kan en dom som inte ännu vunnit laga kraft visa att en person är olämplig. Det finns dock situationer då det är uppenbart motiverat att låta en person fortsätta utöva beslutanderätt som ägare i en AIF-förvaltare, och invänta besvärsinstansens avgörande. I den föreslagna paragrafens *3 mom.* ingår en bestämmelse om saken. I helhetsbedömningen ska beaktas personens tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra inverkande omständigheter. Om personens tidigare verksamhet har varit klanderfri och om det t.ex. varit tolkningsbart eller oklart om personen i fråga varit delaktig i ett eventuellt brott, kan personen fortsätta utöva beslutanderätt i AIF-förvaltaren, om det inte finns något annat som talar mot en sådan lösning.

Enligt paragrafens 3 mom. får en ny person emellertid inte förvärva ett betydande innehav i en AIF-förvaltare om han eller hon har dömts till straff enligt 2 mom. I sådana fall betyder också en dom som inte vunnit laga kraft alltid att personen i fråga inte kan anses vara en tillförlitlig ägare.

Också andra omständigheter än ett sådant straff som avses i 2 mom. *1 punkten* kan visa att en person är uppenbart olämplig att vara ägare. Även denna bedömning ska göras på basis av en helhetsprövning. Olämpligheten kan framgå av en persons verksamhet utomlands, exempelvis då en utländsk myndighet har ansett att personen i fråga är olämplig eller om personen har kopplingar till svart ekonomi eller till ekonomisk eller organiserad brottslighet. Också t.ex. att en person enligt lagen om Finansinspektionen har påförts påföljdsavgift för en särskilt allvarlig förbrytelse eller försummelse, kan visa att denne är uppenbart olämplig att vara ägare i en AIF-förvaltare.

5 §. *Skyldighet att anmäla väsentliga ändringar i villkoren för auktorisation.* Denna paragraf motsvarar till innehållet direktivets artikel 10. För att säkerställa en effektiv tillsyn ska Finansinspektionen ständigt hålla sig underrättad om väsentliga ändringar i AIF-förvaltarnas verksamhet. En ändring är väsentlig då den gäller omständigheter som enligt lagen ska utredas i samband med ansökan om auktorisation enligt 7 § 2 mom. Också en annan ändring kan vara väsentlig om den har betydelse för Finansinspektionens möjligheter att utöva tillsyn. Grundande av nya fonder förutsätter inte i sig sådan anmälan som avses i *1 mom.*

När det gäller Finansinspektionens skyldighet att enligt paragrafens *2 mom.* informera AIF-förvaltaren om att villkoren för auktorisation är uppfyllda och uppställa begränsningar för auktorisationen ska i tillämpliga delar iakttas vad som föreskrivs i 2 §. Avsikten är emellertid inte att skapa en situation där den auktoriserade måste genomgå en ny auktoriseringsprocess. Finansinspektionens åtgärder ska sålunda ställas i proportion till hur mycket de planerade ändringarna avviker från den existerande verksamheten. Finansinspektionen är bunden av snävare tidsfrister än de som ska iakttas i samband med sådana

ansökningar om auktorisation som avses i 2 §.

6 §. *Anmälan om auktorisation.* Paragrafens *1 mom.* är utformad med motsvarande lagstiftningsteknik som 3 kap. 6 § i lagen om investeringstjänster och i den övriga värdepappersmarknadslagstiftningen. En anteckning i handelsregistret om att ett aktiebolag auktoriserats som AIF-förvaltare är en väsentlig uppgift med tanke på registrets offentliga tillförlitlighet.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar Finansinspektionens skyldighet att i enlighet med direktivets artikel 7.5 underrätta ESMA om beviljade och återkallade auktorisationer.

7 §. *Inledande av verksamhet.* Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 6. Ett nytt bolag får inleda verksamhet först efter att det har registrerats i handelsregistret.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 8.5. En ansökan om auktorisation kan behandlas så att AIF-förvaltaren senare lämnar in uppgifter om enskilda AIF-fonder. Verksamheten kan inledas inom en månad från det att Finansinspektionen har fått sådan fullständig information som avses i momentet.

8 §. *Återkallande av auktorisation och begränsning av verksamhet.* Paragrafen motsvarar direktivets artikel 11 och är baserad på samma lagstiftningsteknik som 3 kap. 9 § i lagen om investeringstjänster. Innan en auktorisation återkallas ska Finansinspektionen utreda orsakerna till att verksamheten inte har inletts inom 12 månader från det att auktorisation beviljats eller inte har bedrivit verksamhet under de närmast föregående sex månaderna. På grund av de varierande verksamhetsmodellerna kan AIF-förvaltarna bedriva aktiv verksamhet till exempel för att samla in medel och inrätta en AIF-fond, även om de inte ännu bedriver portföljförvaltning eller riskhantering. Eftersom marknadsföring av en AIF-fond förutsätter auktorisation, ska den inte återkallas för en sådan aktör.

9 §. *Auktorisation för europabolag.* Rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag (*europabolagsförordningen*) har tillämpats i EES-staterna sedan den 8 oktober 2004. Ett europabolag är en övernationell företagsform för EES-baserade företag och fysiska personer som bedriver verksamhet i olika EES-stater erbjuder möjlighet till gränsöverskridande företagsverksamhet och gränsöverskridande företagsstrukturer i EES-stater.

Enligt europabolagsförordningen ska ett europabolag före en fusion eller flyttning uppfylla alla de formella krav som är en förutsättning för en fusion eller flyttning av bolagets säte. Av denna orsak ska en AIF-förvaltare som bedriver en reglerad näring på förhand redogöra för tillsynsmyndigheterna hur verksamheten fortsätts i Finland efter en flyttning av bolagets säte eller en fusion. Paragrafen är uppbyggd enligt samma lagstiftningsteknik som tillämpades på finansmarknadslagstiftningen i samband med att lagen om europabolag och vissa lagar i samband med den stiftades (RP 55/2004 rd). Motsvarande lagstiftningsteknik har tillämpats också i samband med 3 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster.

10 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* I denna paragraf föreskrivs om sådana med tanke på genomförandet av direktivet nödvändiga bemyndiganden som avser utfärdande av närmare föreskrifter om ansökan om auktorisation genom förordning av finansministeriet.

5 kap. Registrering

Aktörer som förvaltar mindre tillgångar kan tillämpa ett enklare registreringsförfarande. Det är fråga om ett på nationell prövning enligt direktivets artikel 3 baserat undantag från kravet på auktorisation.

För registrerade aktörer gäller utöver detta enklare förfarande också andra regleringar som är avsevärt mycket lättare än för auktoriserade förvaltade. Merparten av lagens bestämmelser tillämpas inte på dessa aktörer. Avsikten är att förhindra att tröskeln för etablering blir onödigt hög. I lagförslagets 1 kap. 3 § nämns de bestämmelser som ska tillämpas på registrerade aktörer. De viktigaste skyldigheterna nämns i 5 kap. Som komplettering nämns i 12 kap. de bestämmelser om erbjudande av andelar som gäller samtliga AIF-förvaltare. Finansinspektionens behörighet har utsträckts till registrerade aktörer. Den som bryter mot bestämmelserna om registrerade aktörer kan dömas till straff.

Den lätta regleringen innebär t.ex. att registrerade AIF-fonder inte enligt lagen behöver utse något förvaringsinstitut, vilket dock inte har någon betydelse för skyldigheten att i enlighet med lagen om placeringsfonder utse förvaringsinstitut om aktören också är ett fondbolag. För AIF-förvaltare som enbart är registrerade är också vissa verksamhetsmodeller uteslutna. Som exempel kan nämnas att endast auktoriserade AIF-förvaltare får marknadsföra andelar till icke-professionella kunder eller marknadsföra andelar i andra EES-stater med ett marknadsföringspass. Däremot förutsätter marknadsföring i en annan EES-stat till en professionell kund inte auktorisation, om inte den berörda EES-staten kräver det. Det är då fråga om bedrivande av så kallad *private placement*-verksamhet.

1 §. *Registreringsskyldighet*. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 3.3 a. I den föreskrivs om sådana AIF-förvaltares skyldighet att registrera sig i Finansinspektionens register vilka underskrider minimigränserna i 1 kap. 2 §. Enligt paragrafen ska branschen dessutom i handelsregistret anges på ett sådant sätt att det framgår att verksamheten består i att förvalta AIF-fonder. Patent- och registerstyrelsen är enligt handelsregisterlagens 14 §, som föreslås bli ändrad, skyldig att ge Finansinspektionen möjlighet att yttra sig om en AIF-förvaltares bolagsordning eller ändringar i den.

Finansinspektionen har så som förutsätts i direktivets artikel 46 omfattande befogenheter när det gäller registrerade aktörer. Befogenheterna bestäms dels i denna lag och dels i lagen om Finansinspektionen, enligt vars 5 § registreringsskyldiga AIF-förvaltare hör till kategorin övriga finansmarknadsaktörer.

I lagen föreskrivs inte särskilt att förvaltare av europeiska riskkapitalfonder och förvaltare av europeiska fonder som är specialiserade på socialt företagande är skyldiga att registrera sig hos Finansinspektionen. Europaparlamentets och rådets förordningar där det föreskrivs om skyldigheten är direkt tillämplig lagstiftning.

2 §. *Finansinspektionens register*. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att upprätthålla ett offentligt register över registreringsskyldiga och auktoriserade AIF-förvaltare samt över sådana förvaltare av europeiska riskkapitalfonder och förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande som är baserade på direkt tillämpliga EU-förordningar. Registreringsskyldigheten enligt paragrafen motsvarar vedertagen praxis på finansmarknaden, vilket innebär att Finansinspektionen på det offentliga nätet ständigt håller en förteckning över tillsynsobjekten och deras kontaktuppgifter tillgänglig. Förfarandet är ägnat att främja allmänhetens förtroende för finansmarknadens funktion och tillsyn.

Paragrafens *1 punkt* motsvarar direktivets artikel 3.3, som förutsätter att det förs ett register över aktörer som underskrider direktivets i euro angivna tillämpningsgränser och som har gjort anmälan om sin verksamhet till Finansinspektionen. I paragrafens *2 punkt* föreskrivs om registret över auktoriserade AIF-förvaltare. Finansinspektionens skyldigheter enligt *3* och *4 punkten* är baserade på Europaparlamentets och rådets direkt tillämpliga förordningar.

3 §. *Villkor för registrering*. Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 3.3. Paragrafen kompletteras av 6 § där det föreskrivs om Finansinspektionens befogenhet att utfärda närmare föreskrifter om de villkor som avses i direktivet.

I paragrafen ingår inte något villkor om att endast aktiebolag kan antecknas i registret. Exempelvis andelslag kommer efter totalrevideringen av lagen om andelslag (RP 185/2012 rd) att i många avseenden påminna om aktiebolag. Då en registreringsskyldig AIF-förvaltare dessutom kan vara en internt förvaltad AIF-fond, erbjuder registreringen en flexibel möjlighet att ordna kollektiv investering av tillgångar under 100 eller 500 miljoner euro. Auktorisation som AIF-förvaltare kan endast fås på de villkor som föreskrivs i 4 kap. Således måste en registreringsskyldig som bedriver verksamhet i annan form är ett aktiebolag eller ett europabolag ändra sin bolagsform innan den kan ansöka om auktorisation.

4 §. *Registreringsskyldigas rapporteringsskyldighet*. Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 3.3. Rapporteringsprocessen ska i mån av möjlighet göras så lätt som möjligt. Om inte annat föranleds av ESMA:s anvis-

ningar, ska AIF-förvaltarna kunna avge en så kallade inga förändringar-rapport, om det inte skett några förändringar jämfört med föregående rapport.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs kategoriskt om rapporteringsskyldigheter som kompletteras genom kommissionens delegerade förordning. I den delegerade förordningens 110 artikel fastställs inte med vilka intervaller en registreringsskyldig AIF-förvaltare ska rapportera. Således avgörs detta i den nationella regleringen. För att begränsa den administrativa bördan för små aktörer föreslås att rapporteringen ska ske med ett års mellanrum.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs att en registreringsskyldig AIF-förvaltare ska meddela om sådana ändrade förhållanden att de bestämmelser om registrering som ingår i 5 kap. inte längre kan tillämpas på AIF-förvaltaren. Exempelvis om de förvaltade AIF-fondernas tillgångar överstiger de tröskelvärden som nämns i 1 kap. 2 § leder detta till skyldighet att i enlighet med direktivets artikel 3.3 inom 30 dygn ansöka om auktorisation som AIF-förvaltare.

För försummande av den regelbundna rapporteringsskyldigheten åläggs den registreringsskyldiga AIF-förvaltaren att betala en ordningsavgift med stöd av 38 § 1 mom. 1 punkten i lagen om Finansinspektionen.

5 §. *Ansökan om auktorisation*. I *1 mom.* föreskrivs om möjligheten att ansöka om auktorisation trots att de av bolaget förvaltade AIF-fondernas tillgångar underskrider de i 1 kap. 2 § föreskrivna tröskelvärdena på 100 respektive 500 miljoner euro. Auktorisationen ersätter då registreringen och på bolaget tillämpas lagen i dess helhet. Momentet motsvarar direktivets artikel 3.4.

I *2 mom.* föreskrivs om skyldigheten att ansöka om auktorisation, om de sammanlagda tillgångar som den registreringsskyldiga AIF-förvaltaren förvaltar överskrider den gräns på 100 respektive 500 miljoner euro som föreskrivs i 1 kap. 2 §. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 3.3.3.

Också aktörer som avses i EuVECA- och EuSEF-förordningarna har alltid möjlighet att då de så önskar ansöka om auktorisation enligt denna lag.

6 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter*. Finansinspektionen får vid behov utfärda myndighetsföreskrifter om uppgifter för identifiering av registreringsskyldiga AIF-förvaltare eller AIF-fonder samt uppgifter om olika investeringsstrategier. Direktivet specificerar inte olika typer av AIF-fonder utifrån deras investeringsstrategier, men i fortsättningen kan en sådan indelning uppkomma genom marknads- och tillsynspraxis eller genom de rekommendationer som avser självreglering. Det är då motiverat att ge Finansinspektionen möjlighet att utfärda juridiskt bindande föreskrifter om indelningen. Dessutom föreslås för Finansinspektionen en rätt att meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som en registreringsskyldig AIF-förvaltare med stöd av lagen årligen ska rapportera till Finansinspektionen. Föreskrifterna gäller sådana närmare föreskrifter som Finansinspektionen redan har utfärdat om förutsättningarna för många andra finansmarknadsaktörers rapporteringsskyldighet och förfaranden. Dessutom kan Finansinspektionen utfärda anvisningar om annan rapportering enligt 4 §, såsom rapporteringstidpunkterna. Anvisningarna är inte bindande.

7 §. *Kommissionens delegerade förordning.* I artikel 2—4 i kommissionens delegerade förordning bestäms om skyldigheterna gällande den nedre gränsen för skyldigheten att ha auktorisation. Enligt artikel 3 i kommissionens delegerade förordning ska en registreringsskyldig AIF-förvaltare bland annat fastställa förfaranden för att fortlöpande övervaka de förvaltade tillgångarnas sammanlagda värde. I artikel 4 i den delegerade förordningen bestäms om situationer då nämnda gränsvärde överskrids tillfälligt eller permanent och i artikel 5 om den information som ska lämnas vid registreringen. I den delegerade förordningens artikel 110, som delvis gäller registreringsskyldiga AIF-förvaltare, bestäms om rapporteringen till Finansinspektionen.

DEL III VERKSAMHET

6 kap. Verksamhetsförutsättningar

I detta kapitel sammanställs sådana väsentliga förutsättningar som gäller AIF-

förvaltaren själv och som ska vara uppfyllda när auktorisation beviljas enligt 4 kap. Kapitlet innehåller dels allmänna principer och dels detaljerade bestämmelser om verksamhetsförutsättningar som ytterligare preciseras i finansministeriets förordning, Finansinspektionens föreskrifter och kommissionens delegerade förordning.

1 §. *Allmänna principer.* I paragrafens *1 mom.* räknas upp de förutsättningar i direktivets artikel 12 som en AIF-förvaltare ska beakta vid organiseringen av verksamheten och som den ska iaktta under sin verksamhet. De förutsättningar som nämns i momentets *1 punkt* är till sin karaktär sådana allmänna principer som förvaltaren ska iaktta i all sin verksamhet. I 7 kap. föreskrivs närmare om de mera detaljerade förutsättningarna för organisering av verksamheten. Enligt momentets *2 punkt* ska förvaltaren beakta både AIF-fondernas och investerarnas intressen samt marknadens integritet. En AIF-förvaltares verksamhet kan i vissa fall gagna de förvaltade AIF-fondernas eller investerarnas intressen men i ett vidare perspektiv inverka negativt på marknadens integritet. Sådan verksamhet är inte förenlig med de principer som avses i paragrafen.

Momentets *3 punkt* ålägger AIF-förvaltare att resursera sin verksamhet så att den kan bedriva verksamheten ändamålsenligt och effektivt. Förvaltaren ska också utnyttja förfaranden som behövs för att bedriva verksamheten. En förutsättning för att de förutsättningar ska uppfyllas som avses i paragrafen är över huvud taget att sådana principer och interna förfaranden samt processer tas i bruk och följs, som kan säkerställa att de i paragrafen angivna principerna genomförs. I momentets *4 punkt* föreskrivs om skyldigheten att hantera intressekonflikter som det föreskrivs närmare om i 7 kap. 6 §. I momentets *5 punkt* föreskrivs om iakttagande av regler för verksamhetens bedrivande och i *6 punkten* om rättvis behandling av alla investerare.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om beaktande av proportionalitetsprincipen vid organiseringen av verksamheten. Också Finansinspektionen ska beakta principen i samband med bedömningen av hur AIF-förvaltares verksamhet organiseras och bedrivs.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om undantag från förbudet att särbehandla investerare. De regler som avses i momentet ska förstås i vidsträckt bemärkelse, dvs. så att de gäller många olika typer av bolags- och avtalsrättsliga normer som reglerar AIF-fonders verksamhet. Att det görs undantag i AIF-fonders stadgar är inte nödvändigtvis en sällsynt företeelse i fondverksamheten. Det är typiskt för kapitalinvesteringsverksamhet att det förs separata förhandlingar med investerarna och att mellan AIF-förvaltaren och enskilda investerare ingås separata avtal (*side letter*) exempelvis om rapportering och ersättningar. Också andra investerare informeras om sådana separata avtal och de har i allmänhet möjlighet att inom en viss tid meddela om de vill att vissa avtalsvillkor som avtalats med AIF-fondens övriga investerare ska tillämpas också på dem. I stiftelsehandlingarna för sådana kapitalinvesteringsfonder eller i avtalshandlingar som kan jämställas med sådana ska enligt momentet dock uppges att avtal av det slag som det är fråga om kommer att ingås samt hur och när övriga investerare informeras om dem.

2 §. *Minimikapital.* Enligt förslaget ska det i kapitlets 2 § som består av sju moment föreskrivas om AIF-förvaltares minimikapital. Paragrafen motsvarar direktivets artikel 9 om startkapital och kapitalbas.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om AIF-förvaltares minimikapital som är beroende av om det är fråga om en extern AIF-förvaltare eller en internt förvaltad AIF-fond. I stycke 23 i direktivets ingress konstateras att det är nödvändigt att föreskriva bl.a. om minsta kapitalkrav för att säkerställa kontinuitet och regelbundenhet i den förvaltning av AIF-fonder som AIF-förvaltare tillhandahåller. I fondföretagsdirektivet föreskrivs på motsvarande sätt om kraven på fondbolags startkapital. Genom startkapitalet och kapitalbasen säkerställs det att fondbolagen kan uppfylla sina verksamhetsrelaterade skyldigheter och sålunda trygga sin stabilitet. I direktivet 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut anses det att kapitalbasen i värdepappersföretag eller kreditinstitut kan täcka förluster som inte motsvaras av tillräckligt stora vinster för att säkra institutets fortlevnad och skydda investe-

rarna. Kapitalbasen tjänar också som ett viktigt mätinstrument för de behöriga myndigheterna, särskilt när det gäller bedömningen av kreditinstitutens soliditet samt för andra tillsynsändamål. De minimikapitalkrav som ställs på AIF-förvaltare motsvarar dessa direktiv. För att regleringens syften ska nås bör aktiekapitalet i sin helhet vara inbetalt när auktorisationen beviljas.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs, utöver vad som i 1 mom. föreskrivs om kapitalkrav, om AIF-förvaltares kapitalbasmedel. En AIF-förvaltare ska ha kapitalbasmedel som avses i momentet till den del som värdet av AIF-förvaltarens AIF-fonder sammanlagt överstiger 250 miljoner euro.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om beräkning av värdet på AIF-fonders tillgångar. Vid beräkningen av kapitalkravet ska inte beaktas tillgångar i sådana placeringsfonder som avses i fondföretagsdirektivet och inte heller sådana AIF-fonders tillgångar som förvaltaren förvaltar på uppdrag av en annan AIF-förvaltare. För det sammanlagda kapitalbasbeloppet, inklusive de tillgångar som avses i 1 och 2 mom., fastställs i 2 mom. en övre gräns på 10 miljoner euro. Denna begränsas dock i paragrafens *4 mom.* enligt vilket AIF-förvaltarens kapitalbas inte får understiga det i momentet angivna beloppet. Om begränsningen bestäms i artikel 9.5 i direktivet. Bokföringslagen definierar inte längre fasta och rörliga kostnader och också i nämnda punkt i direktivet hänvisas till artikel 21 i direktivet om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut. Där definieras inte fasta omkostnader (*fixed overheads*) närmare. Som allmänna kostnader anses sådana kostnader som AIF-förvaltaren har förbundit sig till för minst sex månader.

I paragrafens *5 mom.* tillåts att det kompletterande beloppet i kapitalbasen underskrids om AIF-förvaltaren har beviljats motsvarande garanti för det belopp varmed den underskrider beloppet av de tillgångar som avses i 2 mom.

I paragrafens *6 mom.* konstateras att trots det som föreskrivs i 1—4 mom. ska en AIF-förvaltare som tillhandahåller sidotjänster och andra tjänster som avses i denna lag alltid uppfylla de krav som föreskrivs i 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster. I direktivets artikel 6.6 föreskrivs bl.a. om tillämpning av startkapitalkraven i MiFID-direktivets artikel 12 på förvaltare som tillhandahåller sådana investeringstjänster som avses i direktivet.

I paragrafens *7 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 9.10. att paragrafen inte ska tillämpas på AIF-förvaltare som också är fondbolag enligt lagen om placeringsfonder. Om kapitalkrav som ska tillämpas på sådana bolag föreskrivs uteslutande i lagen om placeringsfonder.

3 §. *Investering av kapitalbasen.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 9.8 om investering av kapitalbasen och om sådant extra kapitalbasmedel som avses i direktivets artikel 9.7 a. Kapitalbasen och de i 4 § avsedda extra kapitalbasmedel som inte är likvida ska vid behov kunna omvandlas till likvida medel på kort sikt och de får inte innehålla spekulativa positioner. Avsikten med kravet på ett visst minimikapital och en kapitalbas är att trygga kontinuiteten i AIF-förvaltningen, vilket innebär att likvida medel ska kunna fås tillräckligt snabbt. Enligt 8 § åläggs Finansinspektionen att utfärda närmare föreskrifter om vilken typ av investeringsobjekt som uppfyller de förutsättningar som nämns i denna paragraf. I 11 kap. i lagen om placeringsfonder föreskrivs om investering av tillgångar i placeringsfonder som avses i fondföretagsdirektivet. Sådana placeringsfonder ska vara öppna och deras andelar ska i regel fortlöpande vara föremål för inlösen. Av denna anledning kan det anses att investeringsobjekt som är tillåtna enligt 11 kap. i lagen om placeringsfonder, med undantag för derivatavtal, uppfyller också de förutsättningar som avses i denna paragraf.

4 §. *Täckning av potentiella risker.* I denna paragraf föreskrivs om täckning av sådana potentiella risker i fråga om yrkesansvar som avses i direktivets artikel 9.7. Avsikten med kravet på extra medel eller ansvarsförsäkring är framför allt att förbättra investerarskyddet. Också sådana extra kapitalbasmedel som avses i denna paragraf ska investeras i enlighet med 3 §.

5 §. *Ledning och tillförlitlighet.* I denna paragraf föreskrivs om krav som ställs på AIF-förvaltares ledning och på aktörer som svarar

för affärsverksamheten. Utöver vad som föreskrivs i paragrafen ska styrelsen och verkställande direktören i enlighet med de bolagsrättsliga principerna se till att den lagstiftning som gäller bolagets verksamhet iakttas i verksamheten.

Paragrafen består av fem moment. Regleringen överensstämmer i många avseenden med lagen om investeringstjänster och kreditinstitutslagen. I direktivets artikel 8.1 c föreskrivs om ledningens lämplighet som ett villkor för beviljande av auktorisation. Utnämningen av verkställande direktör kan av hävd anses som sådan tillförlitlig förvaltning som förutsätts av en auktoriseringsskyldig som verkar på finansmarknaden. Å andra sidan förutsätter till exempel tillförlitlig förvaltning av en AIF-förvaltare som verkar som dotterbolag i en koncern nödvändigtvis inte utnämning av en verkställande direktör, om den tillförlitliga förvaltningen kan ordnas på annat sätt. Paragrafen innebär i sig inte någon skyldighet att utnämna en verkställande direktör för en AIF-förvaltare.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs att AIF-förvaltare ska ledas enligt sunda och ändamålsenliga affärsprinciper. De skyldigheter som avses i momentet och de krav som ställs på ledningen gäller enligt förslaget inte enbart bolagets styrelse och verkställande direktör utan också den övriga högsta ledningen, dvs. en eventuell ledningsgrupp, samt andra som svarar för den operativa ledningen. Med detta avses personer som de facto leder företagets affärsverksamhet. I praktiken är den övriga högsta ledningen än styrelsen och verkställande direktören i anställda vid bolaget, varför dessa personers möjligheter att sköta sina uppgifter är beroende av de befogenheter och resurser som de får av styrelsen och verkställande direktören. På avslutande av anställningsförhållandet och skadeståndsansvaret för dessa personer tillämpas bestämmelserna om anställning.

I vilken mån den högsta ledningen förutsätts ha allmän och nödvändig kännedom om investeringsverksamhet beror på arten och omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet och exempelvis vilken typ av AIF-fonder som förvaltaren förvaltar. Momentet ska tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen. Som erfarenhet kan betraktas t.ex. verksamhet som registrerad AIF-förvaltare, annan erfarenhet av finansbranschen eller betydande erfarenhet inom någon annan bransch. Avsikten är inte att momentet ska utgöra ett orimligt hinder för nyetableringar.

I paragrafens *2* och *3 mom.* föreskrivs om bedömning av en persons tillförlitlighet. Bedömningen motsvarar det som föreskrivs i 7 kap. 16 § 2 och 3 mom. i lagen om investeringstjänster. Enligt paragrafens *4 mom.* ska en AIF-förvaltare omedelbart underrätta Finansinspektionen om förändringar i fråga om personer i ledande ställning enligt 1 mom.

Avsikten med den skyldighet som föreskrivs i paragrafens *5 mom.* är att säkerställa att viktiga beslut fattas efter grundlig beredning och prövning.

6 §. *Revision och revisorer.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om AIF-förvaltares revision och revisorer på motsvarande sätt som om kreditinstitut och värdepappersföretag. Liksom när det gäller kreditinstitut och värdepappersföretag kan på AIF-förvaltares verksamhet ställas krav på offentlig tillförlitlighet, dvs. motsvarande krav som tillämpas på emittenter av värdepapper som är föremål för handel på en reglerad marknad bl.a. när det gäller revisorernas mandattid, kvalitetskontroll och offentliggörande av information om revisorernas verksamhet och förvaltning.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om behörighetsvillkor för revisorer.

Om det inte utses en sådan revisor som avse si *2 mom.* ska Finansinspektionen enligt *3 mom.* förordna en behörig revisor. I paragrafens 3 mom. föreskrivs att i sådana situationer som avses i momentet ska behörig revisor, med avvikelse från revisionslagen och aktiebolagslagen, inte förordnas av Regionförvaltningsverket utan i stället av Finansinspektionen, som också i övrigt övervakar AIF-förvaltarnas verksamhet. Motsvarande specialbestämmelse ingår i kreditinstitutslagen och kan genom en hänvisningsbestämmelse tillämpas t.ex. på värdepappersföretag.

7 §. *Självreglering.* I denna paragraf föreskrivs om AIF-förvaltares självreglering. Sådana organ som avses i *1* och *2 mom.* kan verka i samband med AIF-förvaltares branschorganisationer och de kan vara flera till antalet, exempelvis Asunto-, toimitila- ja

rakennuttajaliitto RAKLI ry, Finansbranschens Centralförbund FC rf och Suomen pääomasijoitusyhdistys FVCA ry. Efter lagens ikraftträdande kan vid behov inrättas nya organ. Också AIF-förvaltare som inte hör till ett sådant organ som avses i paragrafen ska iaktta de rekommendationer som ett för branschens aktörer representativt organ ger i enlighet med paragrafens 1 och 2 mom. En AIF-förvaltare kan höra till ett sådant organ som avses i paragrafen också indirekt. I 23 kap. 6 § föreskrivs om övergångstiden gällande paragrafen.

Det är möjligt att en AIF-förvaltare i sin verksamhet ska iaktta två eller flera organs rekommendationer. AIF-förvaltaren ska då iaktta rekommendationerna på ett ändamålsenligt sätt, i synnerhet med beaktande av enskilda organs sakkunskap när det gäller en viss del av AIF-förvaltarens verksamhet. När det gäller en AIF-förvaltares egen verksamhet eller organisering av de förvaltade AIF-fondernas verksamhet på basis av deras rättsliga form kan det finnas ett sakkunnigt självregleringsorgan för ändamålet, medan det i fråga om vissa AIF-fonders värderingar snarare kan vara motiverat att vända sig till ett annat organ för att få rekommendationer om värdering av sådana tillgångar.

Avsikten med förslaget är att främja självreglering som är anpassad till den inhemska marknadens behov, fungerar tillförlitligt och harmoniserar med myndighetsregleringen och en fungerande tillsyn. En ansvarsfull självreglering avspeglar investerarskydd, tillförlitlighet, rimlighet, jämlikt bemötande, opartiskhet, effektivitet, konkurrenskraft och transparens. Eftersom självregleringens målsättningar är materiella är det skäl att förstärka dess strukturer. Med tanke på självregleringens koordinerings- och utvecklingsfunktion är det nödvändigt att anvisa ett organ där AIF-förvaltarna i stor utsträckning är representerade och som sålunda har tillräckliga resurser och tillräcklig kännedom om branschen. Att i enlighet med 1 mom. främja öppenheten och transparensen är en för branschen själv lämplig målsättning för utvecklingen, som sannolikt inte inom den närmaste framtiden kommer att regleras närmare från myndigheternas sida.

För tydlighetens skull föreskrivs i paragrafens 2 mom. om möjligheten att ge också andra rekommendationer än om öppenhet och transparens. En komplex och omfattande regleringsmiljö kan leda till situationer som kan lösas endast genom förfaranden som har visat sig fungera i praktiken. Exempelvis i 18 kap. föreskrivs om flera sådana på direktivet baserade skyldigheter för AIF-förvaltare vilkas exakta tillämpning inte väntas bli reglerad på europeisk nivå. En aktör som är effektiv när det gäller utredning av dessa skyldigheter och utformning av rekommendationer är det oavhängiga organ som i stor utsträckning representerar branschens företag. Sådana tolkningsbara bestämmelser gäller åtminstone den på direktivets artikel 28 baserade informationsskyldigheten enligt 18 kap. 3 §, skyldigheten att enligt 4 § informera om avsikter, den på direktivets artikel 29.5 baserade skyldigheten att i enlighet med 18 kap. 5 § informera om finansieringen av förvärv av kontroll samt den på direktivets artikel 29 baserade skyldigheten att i enlighet med 18 kap. 6 § upprätta verksamhetsberättelse. Dessutom är det skäl att t.ex. vid organisering av riskhantering beakta särdragen i AIF-förvaltares verksamhet, vilket innebär att självreglering kan vara ett bra sätt att anlita branschens egen sakkunskap för bedömningen. Det kan också vara motiverat att genom självreglering utfärda närmare anvisningar om värdering som i och för sig regleras i direktivet och i kommissionens delegerade förordning. I lagens 9 kap. 3 § konstateras uttryckligen att en sådan allmänt godkänd metod som avses där kan baseras t.ex. på självreglering.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om organets skyldighet att tillställa Finansinspektionen sina stadgar och om vissa andra omständigheter. I lagens 23 kap. 6 § ingår en övergångsbestämmelse om självreglering.

8 §. *Driftställe*. Enligt paragrafens *1 mom.* ska en AIF-förvaltare för sin verksamhet ha minst ett fast driftställe. Den kan dessutom bedriva verksamhet på andra driftställen. Enligt paragrafens *2 mom.* ska en AIF-förvaltare ha sitt huvudkontor i Finland. Enligt direktivets artikel 8.1 e ska en AIF-förvaltare ha både sitt huvudkontor och sitt stadgeenliga säte i samma medlemsstat.

Driftställen som AIF-förvaltare har i andra stater är filialer. En AIF-förvaltares hemmedlemsstat anses vara den stat där AIF-förvaltarens stadgeenliga säte är beläget. Genom att förutsätta att en AIF-förvaltare ska ha sitt säte och huvudkontor i Finland, vilket innebär att Finansinspektionen verkar som förvaltarens behöriga tillsynsmyndighet, är det möjligt att främja tillsynen över verksamheten samt investerarskyddet. Regleringen motsvarar också lagen om investeringstjänster som är baserad på MiFID-direktivet. Enligt lagen om investeringstjänster innebär kravet på ett fast driftställe i praktiken att myndigheterna och allmänheten känner till företagets gatuadress, där företaget har personal. I skatterättsligt hänseende bestäms det fasta driftstället enligt skattelagstiftningen, vilket innebär att denna lags bestämmelser inte har någon direkt betydelse för bedömningen från beskattningssynpunkt.

9 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens rätt att genom förordning utfärda närmare föreskrifter om genomförande av direktivet. Bemyndigandet att utfärda förordning avser närmare reglering av minimikapitalet samt täckning av potentiella risker. En omständighet som begränsar bemyndigandet är att dessa frågor inte redan har reglerats i kommissionens delegerade förordning.

10 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter*. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att utfärda närmare föreskrifter om investering av kapitalbasen enligt 3 § och investering av extra kapitalbasmedel enligt 4 §, så att de i 3 § angivna förutsättningarna i fråga om likviditet och icke-spekulativa positioner uppfylls. Bemyndigandet behövs för att trygga investerarskyddet och säkerställa marknadens stabilitet.

11 §. *Kommissionens delegerade förordning.* Denna paragraf är av informativ karaktär. I direktivets artikel 9.9 konstateras det att kommissionen har rätt att genom delegerade akter anta åtgärder med avseende på tolkningen av de förutsättningar som avses i 1 §, för att närmare ange de i 4 § avsedda risker som de extra kapitalbasmedlen eller ansvarsförsäkringen måste täcka. Genom kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om innebörden av de begrepp som nämns i 1 §. Finansinspektionen ska utifrån de grunder som nämns i kommissionens delegerade förordning bedöma om AIF-förvaltare uppfyller sina skyldigheter enligt den nämnda paragrafen. Finansinspektionen ska tillämpa den delegerade förordningens artikel 22 om resurserna i enlighet med proportionalitetsprincipen, med beaktande av AIF-förvaltarens storlek och organisationsstruktur samt AIF-fondens karaktär, omfattning och komplexitet.

7 kap. Organisering av verksamheten

I detta kapitel föreskrivs om AIF-förvaltares allmänna skyldigheter när det gäller organisering av den dagliga verksamheten. Kapitlets bestämmelser gäller framför allt vikten av ändamålsenliga system och processer. I bestämmelserna i kapitlet har man försökt öka investeringsskyddet, tillförlitligheten inom branschen och Finansinspektionens möjligheter att vid behov ingripa i AIF-förvaltares verksamhet. Detaljerna i de arrangemang som avses i kapitlet preciseras i finansministeriets förordning, Finansinspektionens föreskrifter och kommissionens delegerade förordning.

1 §. *Resurser*. I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med första stycket i direktivets artikel 18.1 om de resurser som AIF-förvaltare ska ha för förvaltningen av AIF-fonder. Med resurser avses såväl personella som tekniska resurser. Resurserna ska vara tillräckliga och ändamålsenliga och AIF-förvaltaren ska utnyttja de resurser som den har till sitt förfogande. Bedömningen av resursernas tillräcklighet görs från fall till fall och beror bl.a. på arten och omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet. Innebörden av direktivets artikel 18 preciseras i kommissionens delegerade förordning.

2 §. *Administrativa förfaranden och tillsynsarrangemang.* I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 18.1 andra stycket om de system som AIF-förvaltare förutsätts ha.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs att en AIF-förvaltare ska ha tillförlitliga administrativa förfaranden och redovisningsrutiner samt kontroll- och säkerhetsarrangemang för elektronisk databehandling. De förfaranden som en AIF-förvaltare tillämpar enligt bokföringslagstiftningen kan på det sätt som avses i paragrafen anses vara tillförlitliga med tanke på investerarskyddet.

Med tillfredsställande interna kontrollmekanismer som en AIF-förvaltare förutsätts ha enligt paragrafens *2 mom.* avses ordnande av sådan intern kontroll av en aktör, som i typfallet innebär t.ex. intern auditering (*internal audit*) och en *compliance*-funktion. När den interna kontrollen ordnas är det viktigt att se till att den fungerar oberoende och effektivt. Utöver dessa självständiga funktioner ska också bolagets operativa ledning samt dess styrelse se till att AIF-förvaltare uppfyller sina skyldigheter. I kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om inrättande av permanenta compliance- och interna kontrollmekanismer. Vid bedömningen av hur den interna kontrollmekanismen är ordnad ska proportionalitetsprincipen iakttas med beaktande av arten och omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet samt de tjänster och funktioner som AIF-förvaltaren tillhandahåller och bedriver i sin affärsverksamhet.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om uppföljning av de hos AIF-förvaltaren anställdas privata transaktioner och om bolagets transaktioner för egen räkning. AIF-förvaltaren ska ha regler för hur sådana transaktioner utförs och om förvaltningen av investeringar. Med hjälp av ett register över alla transaktioner och innehav är det möjligt att följa hur reglerna iakttas. Det centrala syftet med reglerna och tillsynen är att säkerställa att sådana transaktioner som avses i momentet eller förvaltningen av de anställdas eller förvaltarens egna innehav inte sker på ett sätt som strider mot de investerares intressen som har investerat i en AIF-fond som förvaltas av AIF-förvaltaren. Innebörden av direktivets artikel 18 preciseras i kommissionens delegerade förordning.

3 §. *Rapportering till Finansinspektionen.* I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 24.1 om AIF-förvaltares skyldighet att ge regelbundna rapporter. Rapporterna ska riktas till Finansinspektionen och vara så utformad att myndigheten kan utföra sin tillsynsuppgift på basis av informationen. Informationen ska framför allt skapa förutsättningar för bedömning av de risker som AIF-fondernas investeringsverksamhet innebär för AIF-förvaltarens verksamhet och över huvud taget för bedömning av investeringsverksamhetens inverkan på systemrisken. Närmare föreskrifter om rapporteringen utfärdas genom kommissionens delegerade förordning, i enlighet med kapitlets 14 §. ESMA har utfördat ett utkast till anvisning om rapporteringen (ESMA/2013/592), som inte kommer att vara rättslig bindande. Enligt kapitlets 12 § ska genom förordning av finansministeriet föreskrivas om direktivets artikel 24.2 och 3. I 17 kap. föreskrivs om rapportering som gäller användning av finansiell hävstång.

4 §. *Utseende av förvaringsinstitut.* I denna paragraf föreskrivs om AIF-förvaltares skyldighet att sköta förvaringsfunktionen för AIF-fonder. Detta sker på så sätt att för varje AIF-fond utses ett sådant förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 1 § eller ett sådant särskilt förvaringsinstitut som avses i 3 §. AIF-fondens tillgångar ska överlåtas till ett förvaringsinstitut för förvaring. Om uppfyllande av dess och andra förvaringsinstituts uppgifter föreskrivs i 15 kap. AIF-fonden och det förvaringsinstitut som har utsetts för den ska finnas i samma EES-stat, varvid förvaringsinstitutet har bättre förutsättningar att övervaka fonden och bägge aktörerna övervakas av samma behöriga myndighet. Från denna skyldighet kan dock enligt direktivets artikel 21.11 göras undantag som det enligt 15 kap. 8 § 4 punkten föreskrivs närmare om genom förordning av finansministeriet. En förutsättning för tillämpning av undantaget är att det i ett tredjelands lagstiftning förutsätts att ett lokalt institut ska förvara vissa typer av finansiella instrument. Skyldigheten att för en AIF-fond utse ett förvaringsinstitut gäller inte registreringsskyldiga AIF-förvaltare. I 23 kap. 3 § föreskrivs dessutom om en övergångstid som löper ut den 22 juli 2017. Under övergångstiden kan ett utländskt EES-kreditinstitut användas som förvaringsinstitut.

Auktoriserade AIF-förvaltare ska i enlighet med 15 kap. 4 § ingå ett skriftligt avtal om att utse ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut. I 14—16 kap. föreskrivs om förvaringsinstitut och deras verksamhet. Orsaken till den skyldighet som föreskrivs i direktivets artikel 21.1 är behovet att hålla förvaringsfunktionerna åtskilda från förvaltningsfunktionerna samt att hålla investerarnas tillgångar åtskilda från förvaltarens tillgångar.

5 §. *Kundskydd i samband med investeringstjänster*. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 12.2 om kundskyddet i situationer där en AIF-förvaltare tillhandahåller kapitalförvaltning eller andra sidotjänster. I paragrafens *1 mom.* förutsätts det att kunden på förhand har gett sitt godkännande till att AIF-förvaltaren i egenskap av kapitalförvaltare investerar kundens tillgångar i andelar i de AIF-fonder som den förvaltar. Det krävs inte godkännande i varje enskild situation utan det räcker med ett generellt förhandsgodkännande.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om skyldigheten att ha effektiva förfaranden för behandling av sådana kundklagomål som avses i momentet. I momentet konstateras som ett informativt tillägg att AIF-förvaltare ska iaktta bestämmelserna om kundklagomål i lagen om investeringstjänster, på samma sätt som andra företag som tillhandahåller investeringstjänster. I 10 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster föreskrivs att 13 § i samma kapitel, med undantag för paragrafens 1 mom., ska tillämpas också på EES-värdepappersföretags filialer. På grund av hänvisningen i paragrafens 2 mom. ska samma bestämmelser om behandling av kundklagomål tillämpas också på EES-baserade AIF-fonders förvaltare och filialer. I fråga om tillämpningsområdet ska emellertid inte gälla motsvarande begränsning som i 10 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, utan också kapitlets 13 § 1 mom. ska tillämpas på EES-baserade AIF-fonders förvaltare och filialer. Begränsningen i lagen om investeringstjänster är baserad på MiFID-direktivet, där ärendena i fråga har avgränsats så att de omfattas av lagstiftningen i värdepappersföretagets hemstat. I direktivet föreskrivs emellertid inte om någon sådan begränsning, vilket innebär att regleringen i enlighet med artikel 43 kan utsträckas till att gälla också andra än inhemska AIF-förvaltare.

Med tanke på kundskyddet är det synnerligen viktigt att alla företag som tillhandahåller investeringstjänster, inklusive EES-baserade AIF-förvaltare och deras filialer, förbinder sig att anlita nämnden för behandling av kundklagomål. I samband med den senaste finanskrisen har det förekommit fall som visar att kunderna har ett stort behov av investeringsrådgivning och av att få en tillförlitlig utomstående bedömning vid meningsskiljaktigheter som gäller andra investeringstjänster. En sådan möjlighet borde ges alla kunder utom storföretag och andra professionella kunder, eftersom de sistnämnda har ekonomiska och andra förutsättningar att själva tillgodose sitt skyddsbehov. Avsikten med det ADR-direktiv som kommer att utfärdas inom kort är att det i alla medlemsstater ska finnas kvalificerade organ för lösning av konsumenttvister utanför domstol. Sådana organ är i Finland t.ex. konsumenttvistnämnden och värdepappersnämnden. Enligt artikel 10 i direktivet om genomförande av MiFID-direktivet ska EES-staterna kräva att värdepappersföretagen inför, tillämpar och upprätthåller effektiva och öppna förfaranden för en rimlig och snabb hantering av klagomål från icke-professionella kunder. Värdepappersföretagen förutsätts tillämpa och upprätthålla sådana förfaranden samt bevara uppgifter om varje klagomål och de åtgärder som vidtagits för att avhjälpa dem. Denna reglering gäller också AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster.

6 §. *Hantering av intressekonflikter.* I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 14 om identifiering, förebyggande, hantering och kontroll av intressekonflikter så att intressekonflikter inte ska skada AIF-fondernas och deras investerares intressen. Eftersom uppkomsten av intressekonflikter inte i alla situationer kan förhindras föreskrivs i paragrafens *1 mom.* uttryckligen att en AIF-förvaltare då konflikter uppkommer ska behandla investerarna i enlighet med god värdepappersmarknadssed. God värdepappersmarknadssed som ska iaktas på värdepappersmarknaden anses innefat-

ta kravet att handla hederligt, opartiskt och professionellt samt på ett sätt som är förenligt med kundernas intressen. I momentet föreskrivs om skyldigheten att i rimlig utsträckning förebygga uppkomsten av intressekonflikter redan i det skede då verksamheten organiseras. Då skyldigheten uppfylls ska arten och omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet tas i beaktande. Om intressekonflikter bestäms dessutom i artikel 30—37 i den delegerade förordningen.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs att investerarna ska informeras i situationer där en intressekonflikt inte kan undvikas. Det är viktigt att investerarna i tid ges tillräcklig information för att de ska ha möjlighet att själva bedöma konfliktsituationen och dess verkningar. Detta krav ingår också i att investerarna ska behandlas i enlighet med god sed. Kravet på att AIF-fondens ersättningssystem ska stämma överens med affärsstrategin, målen och värderingarna för investeraren är ett alternativ till att ersättningssystemet iakttar motsvarande faktorer som styr AIF-förvaltarens verksamhet. Kravet grundar sig på bilaga II till direktivet (*the remuneration policy is in line with the business strategy, objectives, values and interests of the AIFM and the AIFs it manages or the investors of such AIF*). En AIF-förvaltare kan ge uppgifterna enligt momentet antingen skriftligen eller på något annat bestående sätt eller genom att hålla dem tillgängliga för investerarna på Internet.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs att AIF-förvaltare ska ha principer för de förfaranden som ska iakttas vid identifiering och förebyggande av intressekonflikter.

7 §. *Ersättningssystem.* I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 13 om AIF-förvaltares ersättningssystem. Det har visat sig att finansbranschens arvodes- och ersättningspolicy i internationella sammanhang har bidragit till uppkomsten av den senaste finanskrisen. Behovet att reglera ersättningssystemen har ökat både internationellt och inom EU. Det förutsätts i direktivet att AIF-förvaltare tillämpar en ersättningspolicy och -praxis som inte inverkar negativt på riskhanteringen och övervakningen av enskilda personers risktagning. Direktivets principer kompletteras genom de med detta överensstämmande principer som kommissionen år 2009 formulerade i sin rekommendation om ersättningspolicy inom finanstjänstesektorn.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska AIF-förvaltare för sin ledning och för sådana personalgrupper vilkas yrkesmässiga verksamhet har en väsentlig betydelse för de förvaltade AIF-fondernas riskprofiler, har sådana ersättningssystem som avses i paragrafen och som inte uppmuntrar dem som systemen omfattar till onödigt risktagande. Vid bedömningen av de förutsättningar som avses i *2 mom.* ska proportionalitetsprincipen iakttas och samtidigt beaktas AIF-förvaltarens och de förvaltade fondernas storlek, förvaltarens interna organisation samt arten och omfattningen av dess verksamhet. I paragrafens *3 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivet att regleringen gäller ersättningssystem endast för personer som är i AIF-förvaltarens anställning, dvs. i arbetsavtalsförhållanden och exempelvis enligt direktörsavtal. ESMA har utfärdat riktlinjer om ersättningssystem (ESMA 2013/201). Enligt 12 § ska genom förordning av finansministeriet dessutom föreskrivas närmare om ersättningssystem.

8 §. *Privata transaktioner.* I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 18 om privata transaktioner som genomförs av personer med inflytande i en AIF-förvaltare. Enligt paragrafens *1 mom.* ska en AIF-förvaltare åläggas att ta i bruk förhandsarrangemang för att övervaka privata transaktioner. I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om tillsyn och rapportering av privata transaktioner till Finansinspektionen. Med tanke på investerarskyddet är det viktigt att privata transaktioner som genomförs av personer med inflytande följs upp och att transaktioner som strider mot AIF-investerares intressen förhindras. Den som har investerat i en AIF-fond har överlåtit de investerade medlen för förvaltning av en AIF-förvaltare och har i många fall synnerligen begränsade möjligheter att själv övervaka förvaltningen. I fondens verksamhet kan det emellertid uppkomma situationer där investerarnas intressen står i konflikt med förvaltarens. Genom på förhand givna anvisningar och överenskomna förfaranden samt genom att möj-

liggöra kontroll i efterhand kan det förhindras att det uppkommer situationer som inte är förenliga med investerarens intressen. Regleringen stämmer överens med 7 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster. I lagens 2 kap. definieras begreppet personer med inflytande.

9 §. *Skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om skyldighet att till Finansinspektionen anmäla förvärv och avyttring av aktier i sådana situationer som avses i 1 mom. samt i *2* och *4 mom.* Anmälningsskyldigheten är en typisk mekanism som reglerar ägandet hos auktoriserade företag som verkar på finansmarknaden, genom vilken man säkerställer finansmarknadens stabilitet och förtroendet för deras verksamhet.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om beräkning av ägarandelar och röstandelar som avses i paragrafen. I paragrafens *5 mom.* föreskrivs om innehållet i anmälningar som avses i paragrafen. Regleringen motsvarar i stort sett 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster. En förutsättning för beviljande av auktorisation är, i överensstämmelse med direktivets artikel 8.1 d, att AIF-förvaltarens aktieägare är lämpliga med beaktande av behovet att säkerställa att AIF-förvaltarens förvaltning är klanderfri och omsorgsfull. Anmälningsskyldigheten enligt paragrafen innebär bl.a. att Finansinspektionen ska ges förutsättningar att medan AIF-förvaltaren bedriver sin verksamhet övervaka att auktorisationsvillkoren är uppfyllda.

10 §. *Begränsning av aktieförvärv.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs att Finansinspektionen enligt lagen om Finansinspektionen har rätt att förbjuda förvärv av ägarandelar. I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens rätt att uttryckligen förbjuda förvärv av aktier som avses i 9 §. Regleringen motsvarar i stort sett 7 kap. 15 § i lagen om investeringstjänster.

11 §. *Tystnadsplikt.* Den föreslagna paragrafens bestämmelser om tystnadsplikt motsvarar det som föreskrivs om värdepappersföretags och kreditinstituts skyldighet att hemlighålla information om sina kunders ekonomiska ställning samt affärs- och yrkeshemligheter. Enligt paragrafens *1 mom.* är avsikten med de nämnda aktörernas tystnadsplikt att skydda personer som investerar eller överväger att investera i AIF-fonder samt personer som står i kundförhållande till AIF-förvaltare. Skyddsobjekten kan också vara AIF-förvaltare samt AIF-fonder som är kunder hos ett sådant förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut som avses i momentet. I momentet nämns också de personer som har tystnadsplikt samt hur den sekretessbelagda informationen kan fås. En AIF-förvaltare kan få reda på sekretessbelagd information t.ex. i samband med att den uppfyller skyldigheten att i enlighet med 12 kap. 8 § kontrollera sina kunder eller tillhandahåller sidotjänster.

I paragrafens *2*, *3* och *5 mom.* föreskrivs om undantag från tystnadsplikten. Orsak till undantagen är framför allt att möjliggöra tillsyn över marknaden och marknadsaktörerna, men också sådana affärsekonomiska skäl som avses i 3 mom. Vid bedömningen av om information får lämnas ut är det skäl att alltid beakta vilka uppgifter som får lämnas ut, till vem uppgifterna får lämnas ut samt för vilket ändamål uppgifter får lämnas ut. I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om undantag i fråga om sådana uppgifter som får lämnas ut i enlighet med 3 mom.

12 §. *Bemyndiganden att utfärda förordning.* Enligt paragrafens *1 mom.* ska genom förordning av statsrådet utfärdas närmare föreskrifter om sådana uppgifter som avses i 9 §. Motsvarande bemyndigande ingår t.ex. i 9 § i lagen om investeringstjänster. En sådan förordning har också utfärdats (SRF 231/2009).

Enligt paragrafens *2 mom.* ska finansministeriet utfärda närmare föreskrifter om genomförande av direktivets bestämmelser om rapportering och ersättningssystem. Genom förordning av finansministeriet ska t.ex. föreskrivas om innehållet i direktivets bilaga II. Regleringen i fråga är så pass detaljerad och teknisk att det är motiverat att ta in den i en författning på lägre nivå än lag. ESMA ska dessutom säkerställa att det finns sådana riktlinjer för ersättningspolicyn som avses i bilaga II och har sålunda utfärdat riktlinjer om tolkningen av ersättningsbestämmelserna (ESMA 2013/201).

De befogenheter som avses i paragrafen förutsätter att det inte har föreskrivits om saken i kommissionens delegerade förordning.

13 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter*. Paragrafens preciserande bestämmelser om rapportering, hantering av intressekonflikter och privata transaktioner hänvisar till närmare föreskrifter som Finansinspektionen redan har utfärdat om förutsättningarna för många andra finansmarknadsaktörers rapporteringsskyldighet och förfaranden. Finansinspektionen ges behörighet att utfärda eventuellt behövliga närmare föreskrifter för att komplettera de bestämmelser som utfärdas med stöd av 12 § (GrUU 9/2000 rd).

14 §. *Kommissionens delegerade förordning.* I kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om de allmänna principerna för tillämpning av kapitlets 1 och 2 §, om hantering av konfliktsituationer enligt 6 § och om privata transaktioner som avses i 8 §. Finansinspektionen ska i enlighet med proportionalitetsprincipen tillämpa den delegerade förordningens artiklar 31 och 33 om hantering av intressekonflikter på basis av AIF-förvaltarens storlek och organisationsstruktur samt den förvaltade AIF-fondens karaktär, omfattning och komplexitet.

8 kap. Riskhantering

I detta kapitel föreskrivs om organisering av riskhantering. Kapitlets bestämmelser kompletterar lagens övriga bestämmelser som är avsedda att minska och kontrollera AIF-förvaltarnas risktagning. Ett syfte med direktivet är att ställa AIF-förvaltarnas riskhanteringsprocesser under tillsyn. Sätten att organisera riskhanteringen och dess betydelse varierar stort mellan verksamhetsområdena. Inom AIF-fonder som investerar i värdepapper och bedriver aktiv handel är riskhanteringens karaktär en annan än inom kapitalplaceringsbranschen. Verksamhetsområdenas olika karaktärer ska beaktas när riskhanteringen organiseras och kapitlets riskhanteringsreglering tolkas.

1 §. *Organisering av riskhantering.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 15.2 om AIF-förvaltares skyldighet att ordna riskhanteringen på ett ändamålsenligt och effektivt sätt. Enligt paragrafens *1 mom.* ska frågan om den interna kontrollen och riskhanteringen är tillräcklig bedömas i förhållande till AIF-förvaltarens verksamhet. De investeringsstrategier som AIF-fonder tillämpar kan förutsätta att riskhanteringen ordnas på olika sätt för att det ska kunna anses att åtgärderna i enlighet med paragrafens *2 mom.* är tillräckliga för identifiering, mätning, hantering och kontroll av väsentliga risker. AIF-fonders investeringsstrategier kan huvudsakligen på basis av vilken typ av fond det är fråga om indelas i hedge-, kapitalinvesterings-, fastighets-, fondandels-, råvaru-, aktie-, och infrastrukturstrategier samt strategier som syftar till fast avkastning. AIF-förvaltarna ska regelbundet se över sina riskhanteringsarrangemang och vid behov uppdatera dem.

2 §. *Separation av riskhanteringsfunktionen.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 15.1 om AIF-förvaltares skyldighet att ordna riskhanteringen så att den är en från affärsorganisationen separat funktion som rapporterar direkt till styrelsen. Vid bedömningen av arrangemangen ska beaktas arten och omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet samt arrangemangens funktion. I praktiken står riskhanteringen vid t.ex. kapitalinvestering i ett nära samband med investeringsprocessen.

I den föreslagna paragrafens *2 mom.* föreskrivs det om skyldigheten att med tanke på intressekonflikter vidta särskilda skyddsåtgärder för att säkerställa verksamhetens oberoende och effektivitet. AIF-förvaltare ska dokumentera att riskhanteringen ordnas på ett sätt som möjliggör bedömning av arrangemangens funktion.

I paragrafens *3 mom.* föreslås ett informativt konstaterande enligt vilket separationen av riskhanteringen ska granskas i enlighet med proportionalitetsprincipen. Om en AIF-förvaltare har endast ett fåtal anställda, vilket är fallet med flera registreringsskyldiga AIF-förvaltare, kan riskhanteringsfunktionen skötas på deltid. Det måste emellertid då ses till att riskhanteringen omsorgsfullt hålls åtskild från den operativa verksamheten. Avsikten med att hålla funktionen funktionellt och hierarkiskt åtskild är att säkerställa riskhanter-

ingens oberoende, vilket är nödvändigt för dess effektivitet. Åtskillnaden hindrar inte från att bedöma investeringsverksamhetens risker i samband med normal portföljförvaltning. Den som t.ex. gjort upp en viss investeringsstrategi är inte rätt person att ensam bedöma dess risker och kan inte heller vara i en sådan ställning att den kan påverka riskhanteringsfunktionen. Om organisering av riskhantering föreskrivs dessutom i artikel 38—45 i den delegerade förordningen.

Frågan om hur riskhanteringen har ordnats och separerats i funktionellt och hierarkiskt hänseende ska granskas i enlighet med proportionalitetsprincipen, med beaktande av arten och omfattningen av verksamheten. En AIF-förvaltare måste alltid kunna visa att skyddsåtgärder som vidtas med tanke på intressekonflikter gör det möjligt att sköta riskhanteringen på ett oberoende sätt samt att riskhanteringsprocessen uppfyller lagens krav och är genomgående effektiv. Nivån på riskhanteringen måste bedömas i förhållande till exempelvis de förvaltade AIF-fondernas antal och typ samt hur många anställda som deltar i verksamheten. En större aktör kan ge riskhanteringen i uppdrag åt en viss person eller inrätta ett investeringsråd som består av ett antal investerare eller en separat riskhanteringsavdelning. Tillämpandet av proportionalitetsprincipen får inte leda till en situation där riskhanteringens nivå hos små aktörer är svagare än hos övriga. Riskhanteringen kan också delegeras till en tredje part som tillhandahåller riskhanteringstjänster.

3 §. *Riskhanteringsåtgärder*. I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 15.3 om riskhanteringsåtgärder som AIF-förvaltare förutsätts vidta.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om AIF-förvaltares skyldighet att göra en s.k. *due diligence* -granskning av investeringsobjekt för att förvissa sig om att investeringen är förenlig med AIF-fondens investeringspolicy, målsättningar och riskprofil. En ändamålsenlig nivå nås när investeringsprocessen regelbundet uppdateras och är väldokumenterad. Granskningen förutsätter en omsorgsfull bedömning av investeringen med beaktande av dess specifika särdrag.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs att AIF-förvaltaren ska säkerställa att riskerna i samband med varje enskild placering som ingår i AIF-fonden kan hanteras. Riskhanteringsfunktionen ska ha förutsättningar att identifiera, mäta, hantera och övervaka riskpositionerna samt deras sammantagna betydelse för AIF-fonden. Vid behov ska lämpliga stresstester användas.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs att AIF-förvaltaren ska säkerställa att AIF-fondens riskprofil motsvarar den storlek och portföljstruktur samt de strategier och mål för investeringarna som fastställts för AIF-fonden i fondens stadgar, prospekt och marknadsföringsmaterial. AIF-fondens riskprofil kan anses vara en väsentlig omständighet för en investerare som överväger vilket investeringsobjekt som är lämpligast. Med tanke på investerarskyddet är det viktigt att en AIF-fonds riskprofil motsvarar vad som berättats för investeraren.

Med kreditbetyg avses i paragrafens *4 mom.* en bedömning av kreditvärdigheten hos en enhet, en skuld eller finansiell förpliktelse, räntebärande värdepapper, preferensaktier eller andra finansiella instrument, eller en emittent av en skuld eller finansiell förpliktelse, räntebärande värdepapper, preferensaktier eller andra finansiella instrument, som genomförts med hjälp av ett etablerat och definierat rangordningssystem med olika betygskategorier. Momentet, där det föreskrivs om det s.k. *overreliance*-förbudet, är baserat på Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/14/EU om ändring av fondföretagsdirektivet och direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder när det gäller alltför stor förlitan på kreditbetyg. Ändringsdirektivet har utfärdats i samband med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 462/2013 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut. Syftet med ändringarna är att minska allt för stor förlitan på kreditbetyg och att gradvis eliminera all automatik som sammanhänger med kreditbetyg. Orsaken till ändringarna är strävan att minska allt för stor förlitan på externa kreditbetyg och att gradvis eliminera all automatik som sammanhänger med kreditbetyg. Genom regleringen uppmuntras AIF-förvaltare att ta i bruk interna förfaranden för kreditvärderingar samt att iaktta tillbörlig aktsamhet (*due diligence*) vid granskningen

av kreditrisker. Enligt övergångsbestämmelsen i 23 kap. 7 § ska momentet träda i kraft vid en senare tidpunkt.

4 §. *Hävstångsrisk.* I denna paragraf föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 15.4 om skyldigheten att för varje AIF-fond fastställa en högsta nivå av finansiell hävstång. I 17 kap. föreskrivs närmare om fastställande av gränser och maximibelopp för finansiell hävstång. Också en AIF-fond som inte har för avsikt att använda finansiell hävstång ska göra en sådan definition som avses i paragrafen och fastställa att finansiell hävstång inte får användas. I paragrafen föreskrivs dessutom om AIF-förvaltares skyldighet att ha i förhållande i sin verksamhet tillräckliga och lämpliga arrangemang för hantering av de risker som användningen av finansiell hävstång innebär enligt direktivets artiklar 15.4 och 24.4. I 17 kap. föreskrivs närmare om begränsningar som gäller finansiell hävstång och dess användning.

5 §. *Värdepapperiserade tillgångsposter.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 17 där kommissionen ges befogenhet att föreskriva närmare om investering i värdepapperiserade tillgångsposter. Avsikten med kommissionens reglering är att säkerställa enhetligheten inom olika branscher och att eliminera intressekonflikter mellan parterna i samband med värdepapperiseringsarrangemang. I paragrafens *1 mom. f*öreskrivs på motsvarande sätt som i 35 a § i kreditinstitutslagen om begränsningar när det gäller investering i värdepapperiserade tillgångsposter. I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om undantag från 1 mom.

6 §. *Hantering av likviditetsrisk.* I denna paragraf föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 16 om riskhanteringsåtgärder som AIF-förvaltare ska vidta för hantering av likviditetsrisk.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med det första stycket i artikel 16.1 att AIF-förvaltare ska använda sig av ett lämpligt system för likviditetshantering för att trygga likviditeten för de AIF-fonder som de förvaltar samt att AIF-fondernas investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy ska vara konsekventa.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med det andra stycket i artikel 16.1 om skyldigheten att regelbundet genomföra stresstester både under sedvanliga och under exceptionella likviditetsförhållanden. I artikel 48 i den delegerade förordningen bestäms närmare om de begränsningar och stresstester som tillämpas vid likviditetshantering. Enligt artikel 48.2 e ska stresstesterna utföras med en frekvens som är lämplig för AIF-fondens art. Härvid beaktas fondens investeringsstrategi, likviditetsprofil, typ av investerare och inlösenpolitik. Stresstesterna ska utföras minst en gång om året.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om undantag i fråga om paragrafens tillämpningsområde.

7 §. *Kommissionens delegerade förordning.* I kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om organisering av riskhanteringen enligt 1 § och om granskningsintervaller, om sådan funktionell och hierarkisk separation av riskhanteringsfunktionen som avses i 2 § 1 mom. samt om sådana särskilda skyddsåtgärder som avses i 2 mom. I förordningen föreskrivs också närmare om sådana krav som avses i 3 § samt om krav som i enlighet med direktivets artikel 17 ställs på investering i värdepapperiserade tillgångsposter som avses i 5 §. I kommissionens delegerade förordning föreskrivs vidare om likviditetsarrangemang som avses i 6 § 1 mom. samt om samordning av investeringsstrategin, likviditetsprofilen och inlösenpolitiken.

Finansinspektionen ska tillämpa den delegerade förordningens artiklar 39—41 om fast riskhanteringsfunktion, riskhanteringspolitik samt bedömning, övervakning och översyn av riskhanteringssystemen i enlighet med proportionalitetsprincipen, på basis av AIF-förvaltarens storlek och organisationsstruktur samt den förvaltade AIF-fondens art, omfattning och komplexitet. Sådana bestämmelser i kommissionens delegerade förordning som ska beaktas i enlighet med proportionalitetsprincipen är också artikel 43 (skyddsmekanismer mot intressekonflikter), artikel 45 (riskmätning och riskhantering), artikel 48 (begränsningar för likviditetshantering samt stresstester) och artikel 53 (kvalitativa krav på AIF-förvaltare som är exponerade mot värdepapperiseringar), artikel 57 (allmänna krav), artikel 61 (fast funktion för regelefter-

levnad) och artikel 62 (fast internrevisionsfunktion).

9 kap. Värdering

I detta kapitel föreskrivs om värderingsförfaranden som gör det möjligt att fastställa värdet på AIF-fonders tillgångar. Med tanke på tryggandet av investerarnas intressen är det viktigt att värdet på de förvaltade tillgångarna kan fastställas tillförlitligt och opartiskt. Regleringen beaktar emellertid att AIF-förvaltare använder olika värderingsmetoder och system, beroende på de huvudsakliga tillgångsslag som AIF-fonderna förvaltar och beroende på marknaden för investeringsobjekten. För utveckling av värderingsmetoderna och samordning av förfarandena är det möjligt att utnyttja AIF-fondernas självreglering med avseende på olika samt att anlita det organ som avses i 6 kap. 7 §.

1 §. *Värderingsförfarande*. I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 19.1 om AIF-förvaltares skyldighet att ordna konsekventa värderingsförfaranden för de AIF-fonder som de förvaltar. Konsekvenskravet innebär inte att samma värderingsmetoder måste användas för att fastställa värdet på alla olika typer av tillgångar som en AIF-förvaltare förvaltar. Kravet hänvisar till att en konsekvent metod enligt föreslagna 3 § måste tillämpas då värdet på AIF-fonder av samma typ beräknas.

Vid bedömningen av om värderingen har ordnats och utförts med vederbörlig skicklighet, enligt paragrafens andra mening som är baserad på direktivets artikel 19.8, ska de olika AIF-fondernas tillgångsslag beaktas liksom även marknaden för investeringsobjekten.

2 §. *Fristående värdering.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 19.4 om den aktör som ska sköta värderingsfunktionen. För att en AIF-förvaltare ska kunna sköta värderingen själv bör den ha möjlighet att funktionellt skilja åt värderingsfunktionen från portföljförvaltningen och ersättningspolicyn. Den bör också vidta andra åtgärder för att säkerställa att intressekonflikter motverkas och för att undvika annan otillbörlig påverkan av de anställda. I direktivet anses det att en tillförlitlig och opartisk värdering av tillgångarna är ytterst viktig för tryggandet av investerarnas intressen. Om förutsättningarna i 1 mom. inte uppfylls bör AIF-förvaltaren utse en extern värderare för de AIF-fonder som den förvaltar. Enligt paragrafens *2 mom.* kan värderingen delegeras i enlighet med 10 kap. 5 §. Om värderingen föreskrivs dessutom i artikel 67—74 i den delegerade förordningen.

3 §. *Förfarande*. Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 19.2. Avsikten är att säkerställa samordningen av AIF-fondernas värdering och beräkning av nettovärden. Investerarna bör också informeras om den värderingsmetod som AIF-fonden använder. Värderingsförfarandet regleras t.ex. i lagen om fastighetsfonder som bemyndigar finansministeriet att utfärda föreskrifter om värderings- och bedömningsgrunderna. Vid värdering av fastigheter måste ett utlåtande inhämtas från en fastighetsvärderare som godkänts av Centralhandelskammaren. Självregleringen när det gäller fastighetsvärderingar utvecklas dessutom av Centralhandelskammarens fastighetsvärderingsnämnd, delvis på basis av internationella värderingsstandarder. Regleringen utgör på det hela taget ett gott exempel på användning av myndighetsreglering, samreglering och självreglering, som i större utsträckning borde utnyttjas vid värdering av AIF-fonder. Självregleringen förbättrar förfarandets flexibilitet och ökar intresset för förfarandet samt gör det möjligt att utnyttja den särskilda sakkunskapen om regleringsobjekten. I 6 kap. 7 § föreskrivs om AIF-förvaltares medlemskap i självregleringsorgan.

4 §. *Regelbunden värdering*. Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 19.3 fjärde stycket. I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om kortare intervaller jämfört med *1 mom.*, där det föreskrivs att tillgångarna ska värderas och nettotillgångsvärdet per andel per aktie ska beräknas minst en gång om året. I öppna AIF-fonder ska värderingsintervallerna anpassas till fondens emissions- och inlösenskyldigheter. I paragrafens *3 mom.* föreskrivs att om AIF-fonden är sluten ska värderingar och beräkningar även genomföras i fall av en ökning eller minskning av kapitalet

i den berörda AIF-fonden eller inkallande av investeringsåtaganden. Det är inte fråga om sådana förändringar i värdet av fondens tillgångar som beror på värdeförändringar i investeringsobjekten. Det är i stället fråga om att det görs nya investeringar i AIF-fonden eller om att existerande investeringar inlöses.

5 §. *Rapportering av värden*. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 19.3 enligt vilken AIF-fonders nettotillgångsvärde per andel eller aktie ska beräknas minst en gång om året. Direktivet förutsätter också att investerarna informeras om nettovärdet på det sätt som föreskrivs i direktivet, i den nationella lagstiftningen och i respektive AIF-fonds stadgar eller stiftelsehandlingar.

Enligt den föreslagna paragrafens *1 mom.* ska investerarna minst en gång om året informeras om det nettovärde som avses i paragrafen. Från denna huvudregel kan göras undantag i AIF-fondens stadgar, bolagsordning eller i andra stiftelsehandlingar. Det kan anses motiverat att merparten av AIF-fonderna informerar investerarna om värdet minst en gång per år. Undantag kan göras exempelvis när det är fråga om slutna AIF-fonder vilkas första tillåtna inlösentid infaller efter flera år. Också i så fall kan det vara förenligt med investerarnas intressen att de kan följa sina investeringars värdeutveckling under investeringsperioden.

I *2 mom.* ska föreskrivas att investerarna kan informeras om värdering och beräkning av nettotillgångsvärden på det sätt som föreskrivs i AIF-fondens stadgar, bolagsavtal, bolagsordningen eller avtalshandlingar som direkt anknyter till dem.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i 98 § 3 mom. i lagen om placeringsfonder om skyldigheten att rätta väsentliga fel som skett i samband med värdering. Finansinspektionen ska också underrättas om alla fel vid värderingen.

6 §. *Finansinspektionens tillsyn.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 19.9. I paragrafen föreskrivs om situationer där en AIF-fond självständigt utför värdering. Värderingens tillförlitlighet och opartiskhet måste vid behov kunna kontrolleras av en extern värderare, för att investerarnas intressen ska tryggas. Finansinspektionen ska sålunda ha motiverade skäl att kräva sådan kontroll som avses i paragrafen.

7 §. *Värderarens ansvar.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 19.10. Enligt paragrafens *1* och *2 mom.* får en AIF-förvaltare inte delegera sitt ansvar enligt detta kapitel gentemot en AIF-fond och dess investerare genom att delegera värderingen till en extern värderare. I paragrafens *3 mom.* föreskrivs emellertid om en AIF-förvaltares rätt till skadestånd från en extern värderare om denne av oaktsamhet eller uppsåt har brustit i utförandet av sina uppgifter. En extern värderare kan inte begränsa sitt skadeståndsansvar genom avtal.

8 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter*. Finansinspektionen kan vid behov utfärda närmare föreskrifter om sådana förfaranden för beräkning av tillgångar och nettovärden som avses i 1 och 3 § samt om sådana andra värderingsförfaranden som avses i de nämnda paragraferna samt i 4 och 5 §. Behörigheten är beroende av att det inte föreskrivs om saken i kommissionens delegerade förordning. Finansinspektionen har en liknande, men förpliktande behörighet att utfärda föreskrifter enligt 48 § i lagen om placeringsfonder, som är tillämplig också på specialplaceringsfonder i den mån som föreskrifterna inte står i strid med kommissionens delegerade förordning. Direktivets och förordningens bestämmelser gäller huvudsakligen AIF-förvaltares förfaranden och ställer allmänna krav på de metoder som ska användas. På grund av de strängare bestämmelser som gäller i fråga om placeringsfonders produkter är lagen om placeringsfonder och Finansinspektionens föreskrifter mera detaljerade än den föreslagna bestämmelsen.

9 §. *Kommissionens delegerade förordning.* I kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om de värderingsmetoder som avses i kapitlet samt om intervallerna för AIF-fonders värdering.

10 kap. Delegering

I detta kapitel föreskrivs om förutsättningarna för att en AIF-förvaltare ska få delegera uppgifter som den är skyldig att sköta enligt

denna lag. Delegering får göras för att effektivisera affärsverksamheten. Under samma förutsättningar är det också tillåtet att delegera uppgifter. AIF-förvaltaren är emellertid fortsättningsvis ansvarig för att de delegerade funktionerna blir korrekt utförda samt för att lagen och direktivet samt andra bestämmelser och föreskrifter följs. Delegering av verksamhet enligt lagen är i princip endast möjlig till en sådan aktör som är auktoriserad. Sålunda kan till exempel fortföljförvaltningen eller riskhanteringen utöver till en annan AIF-förvaltare delegeras till ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett fondbolag. Den till vilken verksamheten delegeras kan verka inom samma koncernstruktur eller också kan delegeringen ske helt till marknadsvillkor. I kapitlets 2 § föreskrivs om möjligheten att avvika från skyldigheten att vara auktoriserad till exempel när verksamheten delegeras till ett bolag inom samma koncern.

Bestämmelserna i detta kapitel kan enligt förslaget inte tillämpas på AIF-förvaltares delegering av administrativa och tekniska stödfunktioner. I fråga om delegering av sådana funktioner ska AIF-förvaltaren tillämpa sedvanliga sunda och ändamålsenliga affärsprinciper.

1 §. *Delegering av funktioner*. Paragrafen är baserad på direktivets artikel 20 om delegering av uppgifter. Enligt paragrafens *1 mom.* är det i princip tillåtet att delegera funktioner, men en AIF-förvaltare får inte delegera sina funktioner enligt denna lag i så stor utsträckning att den i praktiken inte längre kan betraktas som en AIF-förvaltare. Det föreskrivs närmare om denna bedömning i kommissionens delegerade förordning. Funktioner behöver inte delegeras som en helhet utan AIF-förvaltaren kan delegera endast en del av sina uppgifter som hör till en viss helhet. Genom delegering av funktioner kan AIF-förvaltaren inte överföra sitt ansvar för uppfyllande av sina skyldigheter enligt denna lag.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i enlighet med det andra stycket i direktivets artikel 20.1 om kontinuerlig utvärdering av de delegerade tjänsterna. AIF-förvaltaren ska följa upp och säkerställa att den som den har delegerat funktioner till sköter uppgifterna samt uppfyller de förutsättningar som i samband med delegeringen ställdes t.ex. i fråga om yrkesskicklighet och resurser.

2 §. *Villkor för delegering av funktioner*. Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 20.1. En sådan anmälan som avses i paragrafens 1 mom. ska göras innan de arrangemang träder i kraft som gäller delegeringen av uppgifter.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska det säkerställas att avsikten med delegeringen inte är att genom artificiella arrangemang kringgå regleringen och att delegeringen inte sänker nivån på funktionerna.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska det säkerställas att delegeringen inte inverkar negativt på tillsynen över marknadens funktion och investerarskyddet. Finansinspektionen kan på ansökan av en AIF-förvaltare bevilja undantag från kravet på auktorisation. Till ansökan ska fogas en utredning om att den aktör till vilken uppgifter delegeras kan uppfylla de villkor som lagen ställer för skötsel av sådana uppgifter. För undantag från kravet på auktorisation ska finnas vägande skäl och huvudregeln är att skyldigheterna gällande auktoriseringen endast kan delegeras till en annan auktoriserad. Det är ofta motiverat att koncentrera funktioner i bolag inom samma koncern till ett visst koncernbolag. Detta bolag kunde se till den verksamhet som omfattas av auktorisationen. Också portföljförvaltning eller riskhantering kan delegeras till ett företag inom samma koncern eller ett annat företag utan krav på auktorisation, om det finns vägande skäl för detta.

Den som verksamheten delegeras till ska tillställa Finansinspektionen motsvarande utredning som den som en AIF-förvaltare ska bifoga till sin ansökan om auktorisation för uppgifterna. I 5 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs att den som beviljas ett sådant undantag blir en annan finansmarknadsaktör. Aktören kommer då att omfattas av Finansinspektionens tillsyn. Delegering till någon som inte är auktoriserad äventyrar således inte tillsynen över verksamheten, myndigheternas tillgång på information eller verksamhetens tillförlitlighet och ändamålsenlig riskhantering.

Enligt paragrafens *4 mom.* förutsätts det i praktiken att det avtalas om innehållet i ett

delegeringsavtal som avses i *5 mom.* Innehållet i det avtal som ska överlämnas till Finansinspektionen gäller information som behövs för bedömningen av förutsättningarna enligt detta kapitel. Om en AIF-förvaltare avser att avtalet i fråga innehåller information som det med stöd av paragrafen inte är nödvändigt att överlämna till Finansinspektionen, ska förvaltaren dock nämna den information som utelämnats och orsakerna till att den utelämnats. Finansinspektionen har rätt att på begäran få den information om de utredningar som den behöver för att sköta sin uppgift i enlighet med lagen om Finansinspektionen .

I paragrafens *6 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 20.1 f att AIF-förvaltaren ska kunna visa att delegeringen har skett som sig bör. AIF-förvaltaren ska också kunna visa att de delegerade uppgifterna sköts på ett sätt som är förenligt med investerarnas intressen.

3 §. *Vidaredelegering av funktioner.* Denna paragraf är baserad på direktivets artikel 20.4—20.6. Vidaredelegering av funktioner får inte försämra kvaliteten på funktionerna och den ska uppfylla de ursprungliga förutsättningarna för delegeringen.

4 §. *Delegering av portföljförvaltning eller riskhantering.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 20.2 och 5 om delegering och vidaredelegering av dessa för en AIF-förvaltare centrala funktioner. Momentets förbud understryker lagens centrala syfte, dvs. att hålla förvaringsfunktionen och förvaltningsfunktionen åtskilda från varandra. I kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om delegering av portföljförvaltning och riskhantering. I förordningen behandlas delegering av centrala funktioner i alltför stor utsträckning, närmast portföljförvaltning. Vidare begränsas avsevärt möjligheterna att delegera portföljförvaltning, vid äventyr att AIF-förvaltaren inte längre anses bedriva verksamhet enligt sin auktorisation. De arrangemang med tanke på intressekonflikter som avses i momentets *2 punkt* motsvarar det som föreskrivs om intressekonflikter i 7 kap. 6 §.

Paragrafens *2 mom.* är baserat på direktivets artikel 20.1 d. Utöver att villkoret i 2 § 2 mom. är uppfyllt ska AIF-förvaltaren när delegeringen sker till ett tredjeland förvissa sig om att tillsynssamarbetet mellan tillsynsmyndigheterna är ordnat på ändamålsenligt sätt. I praktiken sker detta genom att kontrollera saken i den förteckning som avses i 21 kap. 13 § 2 mom.

5 §. *Delegering av värderingsfunktionen.* I paragrafen föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 19.4 och 5 om delegering av värderingsfunktionen till en extern värderare. Det i paragrafens *1 mom.* nämnda villkoret att värderingen ska vara tillförlitlig och oberoende är väsentligt också i detta avseende. På förfarandet när värderingsfunktionen delegeras ska tillämpas samma bestämmelser i 10 kap. som när det gäller delegering av andra betydande funktioner.

Sådana villkor som avses i den första meningen i paragrafens *2 mom.* gäller t.ex. revisorer som godkänts av Centralhandelskammaren eller auktoriserade fastighetsvärderare. Registreringsskyldigheten och de regleringar som nämns i meningen avser värderarens yrkesskicklighet och att denne står under tillsyn. Det är sålunda inte fråga om vilket som helst register eller vilka som helst yrkesetiska regler. Exempelvis advokatverksamhet är noga reglerad och övervakad men det är inte självklart att regleringen och övervakningen ger garantier för en advokats förmåga att värdera en AIF-fonds tillgångar. Med yrkesmässiga garantier avses i momentets andra moment bl.a. att värderaren ska ha tillräcklig utbildning, erfarenhet och organisatoriska resurser. Finansinspektionen ska enligt förslaget ges möjlighet att ingripa i delegeringen av värderingsfunktioner om den anser att de villkor som nämns i momentet inte är uppfyllda.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om särskilda förutsättningar för att en AIF-fonds förvaringsinstitut ska kunna utses till värderare av fondens tillgångar. Delegering av värderingsfunktioner är en så speciell åtgärd att värderingsfunktioner enligt *4 mom.* inte får vidaredelegeras.

6 §. *Kommissionens delegerade förordning.* I kommissionens delegerade förordning föreskrivs generellt om delegering av sådana funktioner som regleras i direktivet.

DEL IV INFORMATIONSSKYLDIGHET OCH MARKNADSFÖRING

11 kap. Transparenskrav

I detta kapitel föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 22 om upprättande och offentliggörande av information om den ekonomiska ställningen, exempelvis om AIF-förvaltares skyldighet att upprätta bokslut och verksamhetsberättelse för varje EES-baserad AIF-fond som den förvaltar och marknadsför. I kapitlet föreskrivs också om revision av AIF-fonder och om särskild granskning. I 6 kap. föreskrivs om AIF-förvaltares egna skyldigheter i samband med bokslut och revision.

1 §. *Bokslut och verksamhetsberättelse.* Denna paragraf stämmer huvudsakligen överens med direktivets artikel 22 där det föreskrivs om AIF-förvaltares skyldighet att för varje EES-baserad AIF-fond som de förvaltar och marknadsför ska tillhandahålla en årsredovisning som ska överlämnas till investerarna.

I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om skyldigheten att tillhandahålla bokslut och verksamhetsberättelse samt sådan information som avses i 2 mom. och som inte framgår av dem och på begäran överlämna dem bl.a. till investerarna och de behöriga myndigheterna. Handlingarna och informationen ska överlämnas till investerarna senast sex månader efter räkenskapsperiodens utgång. Enligt paragrafens *2 mom.* ska en AIF-fonds bokslut och verksamhetsberättelse upprättas i enlighet med den nationella regleringen av bokföring och bokslut eller i enlighet med redovisningsstandarderna i den EES-stat eller det tredjeland där AIF-fonden är etablerad. Dessutom ska de redovisningsstandarder iakttas som har fastställts i fondens stadgar. I paragrafens *3 mom.* anges närmare krav på handlingar som ska upprättas i samband med bokslutet. Sådan dokumentation eller information kan ingå i de bokslutsskyldigheter som ska tillämpas på AIF-fonderna i fråga, vilket innebär att de inte behöver upprättas separat. Kapitlets bestämmelser kompletterar den reglering av bokslut och revision som ska tillämpas på AIF-fonden på basis av dess rättsliga form.

Den föreslagna paragrafens *4 mom.* gäller AIF-fonder på vilka i deras egenskap av emittenter ska tillämpas vad som i värdepappersmarknadslagens 7 kap. föreskrivs om regelbunden informationsskyldighet. Enligt värdepappersmarknadslagen ska bestämmelserna i det nämnda kapitlet tillämpas på sådana emittenter av värdepapper som är föremål för handel på en reglerad marknad, vilkas hemstat i fråga om den regelbundna informationsskyldigheten enligt kapitlets 2 och 3 § är Finland. I sådana situationer ska en AIF-fond på begäran ge investerarna endast information som avses i 2 mom. Enligt 7 kap. 5 § i värdepappersmarknadslagen ska bokslutet offentliggöras inom tre månader efter räkenskapsårets utgång.

2 §. *Revision och särskild granskning.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 22.3. Enligt paragrafens *1 mom.* ska på en AIF-fonds revision och revisorer tillämpas revisionslagen, utöver vad som föreskrivs i den lag om AIF-fonders rättsliga form som är tillämplig på AIF-fonden i fråga. Eftersom den rättsliga formen för en AIF-fond inte begränsas är det inte möjligt att uttömmande räkna upp alla författningar som eventuellt är tillämpliga. I paragrafens *2 mom.* nämns minimikravet att minst en av revisorerna ska vara en CGR-revisor eller en CGR-sammanslutning. I paragrafens 3 mom. föreskrivs att Finansinspektionen istället för Regionförvaltningsverket ska förordna en revisor enligt 9 § i revisionslagen. Dessutom ska Finansinspektionen förordna en revisor om en behörig revisor inte har utsetts för fonden.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om möjligheten att låta utföra revisionen enligt de internationella redovisningsstandarderna i ett tredjeland, när det är fråga om en AIF-fond som har sitt stadgeenliga säte i landet i fråga. AIF-förvaltaren har rätt att välja landet för revisionen.

3 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* Paragrafen kompletterar bokslutsskyldigheten i artikel 22 i direktivet. Det bemyndigandet att utfärda förordning som avses i *1 mom.* gäller inte nödvändigtvis samtliga AIF-fonder. Ett sådant koncernförhållande som avses i momentets *4* och *5 punkt* kan inte all-

tid uppkomma på grund av AIF-fondens rättsliga form.

Skyldigheten att enligt paragrafens *2 mom.* inhämta utlåtanden motsvarar det som föreskrivs i 39 § 3 mom. i lagen om placeringsfonder.

4 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter.* Paragrafen är inte i sig baserad på direktivet. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen 8 § 4 mom. i lagen om investeringstjänster. Den innehåller dock inga detaljerade krav, utan är mera allmän till sin natur.

5 §. *Kommissionens delegerade förordning.* I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om verksamhetsberättelse. Förordningens artiklar 103—107 kompletterar direktivets artikel 22.2 a, b, c, d och e.

12 kap. Erbjudande av andelar

I detta kapitel föreskrivs om erbjudande av andelar i AIF-fonder i Finland. Kapitlets bestämmelser är baserade på definitionen i direktivets artikel 4.1 x och dessutom på artiklarna 23 och 31 samt på de allmänna principer som är kodifierade i värdepappersmarknadslagens 1 kap. Kapitlets 1 § innebär att marknadsföring av EES-baserade AIF-fonder får ske Finland. I kapitlet uppställs för AIF-förvaltare dels krav att tillhandahålla tillräcklig information och iaktta god värdepappersmarknadssed och dels skyldighet att tillämpa andra förfaranden som tryggar förutsättningarna för en sund marknad. Dessa förfaranden ska iakttas också då andelar i AIF-fonder erbjuds till en snäv krets av investerare. Förslaget innebär sålunda att kapitlets bestämmelser om investerarskydd och goda förfaranden kommer att omfatta s.k. *private placement* -verksamhet.

1 §. *Rätt att marknadsföra AIF-fonder.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 31 om rätten att marknadsföra AIF-fonder. Både auktoriserade och registrerade AIF-förvaltare har sådan rätt som avses i paragrafen. De rättigheter och skyldigheter som avses i paragrafen är desamma som de som enligt 19 kap. 2 § tillkommer EES-baserade AIF-förvaltare. Kravet att i samband med anmälan lämna in uppgifter om AIF-fonden innebär inte ett sådant förfarande för godkännande av stadgarna som motsvarar det som föreskrivs i lagen om placeringsfonder.

Enligt artikel 4.1 x i direktivet är marknadsföring direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en AIF-fond som denne förvaltar och som riktar sig till investerare. Marknadsföring av andelar i AIF-fonder kan därför anses vara ett annat begrepp än marknadsföring av värdepapper.

Marknadsföring av värdepapper, som definieras i 2 kap. 11 § i värdepappersmarknadslagen och som utformats inom övervakningspraxis är ett brett begrepp. Med det avses all verksamhet som syftar till att sätta värdepapper i omlopp bland allmänheten och främja omsättningen. Marknadsföringen kan också bestå av information som ges investerare i samband med enskilda affärsförhandlingar. Marknadsföringen kan också bestå av sådan anknytande verksamhet som avses i försäkringsbolagslagens 2 kap. 16 §.

Begreppet marknadsföring av AIF-fonder är liknande, men inte identiskt med marknadsföring av värdepapper. För det första kommer marknadsföring enligt lagen för övervägande endast om den sker på en AIF-förvaltares initiativ eller för dess räkning och det som marknadsförs är erbjudande av andelar i en AIF-fond som den själv förvaltar. Erbjudandet kan vara direkt eller indirekt. Som marknadsföring enligt definitionen kan inte anses verksamhet som inte innefattar erbjudande av andelar. Således finns det inga skäl att betrakta verksamhet där man kartlägger investerarnas beredskap och intresse att investera i en viss typs investering som marknadsföring. Då har det ingen betydelse om denna så kallade *soft circling*-verksamhet bedrivs i AIF-fondens namn eller för dess räkning. Det är inte skäl att som marknadsföring betrakta verksamhet som är riktad till professionella kunder och som inte har en bindande förbindelse att göra en investering som mål. Sådan verksamhet kan också utgöras av s.k. *road show*-tillställningar som ordnas på AIF-förvaltarens initiativ, om det vid dem inte görs några direkta eller preciserade erbjudanden i syfte att sälja eller köpa andelar i AIF-fonder. Motsvarande tillställningar

som ordnas av värdepappersemittenter eller tillhandahållare av investeringstjänster kan utgöra marknadsföring av värdepapper. Som marknadsföring ska inte betraktas en situation där investeraren själv har kontaktat AIF-förvaltaren, och förvaltaren redogör för olika investeringsalternativ.

AIF-förvaltaren kan allmänt redogöra för olika avtalsvillkor som vanligtvis tillämpas på investeringar utan att detta betraktas som marknadsföring. Sändande av anbudshandlingar om AIF-fond som AIF-förvaltaren redan förvaltar utgör förhandling om investeringsvillkor, vilket i sin tur är sådan verksamhet som enligt paragrafen kräver anmälan. Sändande av anbudshandlingar till investerare om en AIF-fond som inte ännu har grundats förutsätter inte för sin del att AIF-förvaltaren iakttar bestämmelserna om marknadsföring. När en bindande förbindelse att göra en investering görs, ska AIF-förvaltaren kunna bevisa att den iakttagit bestämmelserna i paragrafen och på vederbörligt sätt anmält marknadsföringen.

Enligt direktivets artikel 31 är ett villkor för att en AIF-förvaltare ska få inleda marknadsföringen att anmälan innehåller den information som avses i direktivets bilaga III. Enligt bilagan ska anmälan innehålla en verksamhetsplan *med uppgifter om vilka AIF-fonder AIF-förvaltaren avser att marknadsföra och uppgift om var de är etablerade, AIF-fondernas fondbestämmelser eller bolagsordningar, uppgift om vilket som är AIF-fondens förvaringsinstitut, beskrivning av eller information om AIF-fonden som är tillgänglig för investerarna, information om var master-AIF-fonden är etablerad om AIF-fonden är en feeder-AIF-fond, eventuell ytterligare information enligt artikel 23.1, för varje fond som AIF-förvaltaren förvaltar eller avser att förvalta, i tillämpliga fall, information om de åtgärder som fastställts för att förhindra att andelar eller aktier i AIF-fonden marknadsförs till icke-professionella investerare, inklusive de fall då AIF-förvaltaren använder oberoende enheter för att tillhandahålla investeringstjänster avseende AIF-fonden.* Det föreslås att dessa krav enligt direktivets bilaga III ska verkställas genom förordning av finansministeriet.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 31.1 att om en AIF-fond verkar som feeder-AIF-fond är ett villkor för rätten att marknadsföra enligt paragrafen att den AIF-fond som investerat i master-AIF-fonden är etablerad i en EES-stat och förvaltas av en EES-baserad AIF-förvaltare. I lagförslagets 2 kap. 4 § definieras feeder-AIF-fond. Definitionen uppfylls inte av en sådan AIF-fond som placerar över 85 procent av sina tillgångar i en investeringsfond enligt fondföretagsdirektivet eller i en AIF-fond i ett tredjeland. Momentet påverkar således inte verksamheten i övriga fonders fondstrukturer. Momentet begränsar inte heller AIF-fondernas placeringsmöjligheter.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om anmälan enligt direktivets artikel 31.3. Enligt direktivet ska Finansinspektionen inom 20 bankdagar efter att ha mottagit en fullständig anmälan underrätta AIF-förvaltaren om den får börja marknadsföra den AIF-fond som den nämner i sin anmälan. Marknadsföringen får förbjudas endast om AIF-förvaltaren inte efterlever eller inte har avsikt att efterleva direktivet vid förvaltningen av AIF-fonden eller om förvaltaren annars inte efterlever eller kommer att efterleva direktivet. I 21 kap. 4 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder efter att ha fått en sådan anmälan som avses i 3 mom.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om skyldigheten att underrätta Finansinspektionen om väsentliga ändringar i den information som avses i 1 mom. Finansinspektionen har sålunda möjlighet att bedöma om planerade ändringar är lagliga innan de genomförs.

Enligt paragrafens *5 mom.* får ett värdepappersföretag direkt eller indirekt erbjuda andelar i AIF-fonder endast till investerare i EES-stater, enligt vad som föreskrivs i 12 kap. och i 19 kap. 4 §. Bestämmelsen förtydligar rättsläget när det gäller vilka tjänster som ett värdepappersföretag får tillhandahålla enligt direktivet. Bestämmelser motsvarar direktivets artikel 6.8 som innebär en utökning av värdepappersföretags verksamhetsmöjligheter.

2 §. *God värdepappersmarknadssed*. Paragrafens *1 mom.* motsvarar vad som i värdepappersmarknadslagens 1 kap. 2 § föreskrivs

om förbudet att handla i strid med god värdepappersmarknadssed och förtydligar skyldigheten att iaktta god värdepappersmarknadssed så att den omfattar också AIF-förvaltare. I likhet med värdepappersmarknadslagens 1 kap. 2 § ska den föreslagna bestämmelsen gälla också andra finansiella instrument än värdepapper. Med avvikelse från värdepappersmarknadslagen utsträcker sig den skyldighet som avses i paragrafen också till situationer som inte är förlagda till värdepappersmarknaden men där det marknadsförs andelar i AIF-fonder. Bestämmelsen gäller sålunda utan undantag bolagsandelar i kommanditbolag. Exempelvis vid marknadsföring av andelar i en kapitalinvesteringsfond till professionella kunder måste sålunda god värdepappersmarknadssed iakttas. Genom att denna generalklausul tas in i lagen understryks det att alla aktörer på värdepappersmarknaden måste iaktta förfaranden som är förenliga med god värdepappersmarknadssed och stämmer överens med värdepappersmarknadslagstiftningens detaljerade bestämmelser samt med lagstiftningens syfte.

Med god värdepappersmarknadssed avses i bestämmelsen principer och regler som enligt en upplyst opinion bland aktörerna på värdepappersmarknaden anses vara liktydiga med en god och från samtliga investerares, kunders och aktörers synpunkt en rimlig handelssed. Förpliktelsen att iaktta god värdepappersmarknadssed styr förfarandena och avgörandena då det inte finns någon bestämmelse som är tillämplig i ett enskilt fall. Handeln med värdepapper, de finansiella instrumenten och marknadsförfarandena undergår ständig utveckling. Det är sålunda inte möjligt att genom lagstiftning om värdepappersmarknaden skapa detaljerade bestämmelser för alla situationer.

Innebörden av begreppet god värdepappersmarknadssed bestäms, i avsaknad av en detaljerad bestämmelse, i första hand på marknaden och genom den praxis som iakttas i enskilda avtalsförhållanden och rättshandlingar. Också AIF-förvaltarnas självreglering inom olika branscher styr innebörden av begreppet god värdepappersmarknadssed. Som exempel på självreglering som ger uttryck för god värdepappersmarknadssed kan nämnas NASDAQ OMX Helsingfors Ab:s (Helsingfors Börs) regler och anvisningar, koder för bolagsstyrning, rekommendationer om förfarandet vid offentliga uppköpserbjudanden samt Finansbranschens centralförbund rf:s rekommendationer och anvisningar. Självregleringsorganet Värdepappersnämnden i anslutning till Försäkrings- och finansrådgivningen främjar också god värdepappersmarknadssed och ger på begäran icke-professionella kunder och tillhandahållare av investeringstjänster beslutsrekommendationer. Exempelvis inom kapital- och fastighetsinvesteringsbranschen kommer det i fortsättningen att i anslutning till respektive branschorganisationer vara möjligt att få motsvarande rekommendationer och anvisningar. Dessa får inte vara stridande mot lag eller andra bindande normer. De kan emellertid av motiverad anledning och efter vederbörlig information avvika från ESMA:s och Finansinspektionens anvisningar som inte är rättsligt bindande.

I den föreslagna paragrafen nämns inte förbud mot otillbörligt förfarande. Om ett förfarande dock är otillbörligt strider det i allmänhet också mot god sed. Dessutom förbjuder lagen om otillbörligt förfarande i näringsverksamhet (1061/1978) användning av förfarande som strider mot god affärssed eller annars är otillbörligt mot andra näringsidkare (1 §).

Skyldigheten att iaktta god värdepappersmarknadssed gäller t.ex. försummelser i samband med att andelar i AIF-fonder emitteras, erbjuds till allmänheten eller annars marknadsförs samt i samband med sådan informationsskyldighet som uttryckligen gäller AIF-förvaltare. I samband med alla dessa kan det förekomma marknadsföring.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs för tydlighetens skull att god värdepappersmarknadssed ska iakttas också i s.k. reverse solicitation -situationer, då en investerare på eget initiativ väljer investeringsobjekt. Syftet med bestämmelsen är å ena sidan att göra det möjligt för institutionella investerare som betraktas som professionella kunder att själva aktivt söka investeringsobjekt hos AIF-fonder. Å andra sidan ska parterna också i sådana situationer iaktta god värdepappersmarknadssed. Momentet ska tillämpas dels på inhemska och dels också på utländska aktörer.

Finansinspektionen kan förbjuda en aktör som handlar i strid med paragrafen att fortsätta eller upprepa förfarandet samt ålägga aktören att ändra eller korrigera förfarandet med stöd av värdepappersmarknadslagens 17 kap. 2 §. Finansinspektionen kan förena ett förbuds- eller rättelsebeslut enligt 17 kap. 3 § med vite.

3 §. *Förbud mot osann eller vilseledande information*. Denna paragraf motsvarar 10 kap. 2 § 4 mom. i lagen om investeringstjänst och 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen. Paragrafens *1 mom.* innebär att förbudet mot osann och vilseledande information utsträcks till marknadsföring av AIF-fonder. Paragrafens förbud omfattar sådan omsättning av andelar i AIF-fonder som sker i näringsverksamhet samt situationer där informationsskyldigheten enligt denna lag uppfylls.

Paragrafen ska enligt förslaget tillämpas på finansiella instrument och den täcker sålunda både värdepapper och t.ex. andelar i kommanditbolag.

Paragrafens tillämpningsområde omfattar i likhet med 2 § hela lagen och alla dem som deltar i marknadsföring av AIF-fonder. För att det ska vara fråga om ett brott mot paragrafen förutsätts det inte ha skett ett brott mot en bestämmelse som förpliktar att lämna ut viss information eller information om en viss namngiven aktör. Bestämmelsen ska enligt förslaget tillämpas både på förvärv och på avyttring av andelar i AIF-fonder.

Med osann information avses att en omständighet förklaras eller framställs på ett felaktigt eller vilseledande sätt. Frågan om informationen är osann ska bedömas objektivt, enligt situationen vid den tidpunkt då informationen lämnas. Vilseledande information kan i sig vara sanningsenlig men den kan t.ex. på grund av att den är bristfällig, på grund av framställningssättet eller på grund av sin utformning vara ägnad att ge mottagaren av informationen en felaktig uppfattning. För att informationen ska vara osann eller vilseledande på det sätt som avses i den föreslagna paragrafen förutsätts det dessutom att informationen och den felaktiga uppfattning som den ger upphov till är ägnad att påverka investerares investeringsbeslut. Frågan om informationen är vilseledande och hur den påverkar mottagaren ska bedömas från mottagarens synpunkt. Informationen ska bedömas strängare då den är riktad till privatpersoner som är icke-professionella kunder än om målgruppen är professionella kunder.

För att rättelseskyldighet enligt 1 mom. ska uppkomma måste den osanna eller vilseledande informationen enligt en bedömning från investerarens synpunkt vara relevant. Relevanskravet ska bedömas från en omsorgsfull investerares synpunkt. Dessutom ska det enligt förslaget förutsättas att informationens osanna eller vilseledande karaktär avslöjas, dvs. att den som gett informationen blir medveten om hur det förhåller sig.

Sådan rättelseskyldighet som avses i bestämmelsen gäller alla som har gett vilseledande information. Exempelvis en medie- eller reklambyrå, en person som ordnat en emission och en investeringsrådgivare som lämnat felaktig information är skyldig att rätta denna om den märker att så skett. Enligt bestämmelsen ska informationen rättas i tillräcklig utsträckning. Rättelsen ska göras utan dröjsmål efter att informationens osanna eller vilseledande karaktär har framgått. Syftet med rättelsen är att investerarna inte ska behöva basera sitt beslutsfattande på felaktig information. Rättelseförfarandet ska väljas med beaktande av såväl informationens relevans som i vilket medium och på vilket sätt informationen ursprungligen lämnats. Det är också skäl att beakta hur information av det aktuella slaget vanligen tillhandahålls investerarna, för att rättelsen ska nå investerarna i fråga.

Paragrafen hör till tillämpningsområdet för skadeståndsbestämmelsen i 22 kap. 8 §, under förutsättning att de krav som lagen ställer för ersättning av skada är uppfyllda.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs uttryckligen att osann eller vilseledande information inte bör ges heller i s.k. *reverse solicitation*-situationer, där investeraren varit aktiv vid valet av investeringsobjekt.

4 §. *Skyldighet att informera investerare*. I denna paragraf föreslås bestämmelser om den allmänna skyldigheten att hålla väsentlig och tillräcklig information tillgänglig både för investerare som är föremål för marknadsföring och för investerare som redan gjort investeringar. Den föreslagna paragrafen ska

tillämpas både på värdepapper och på andra finansiella instrument, exempelvis bolagsandelar i kommanditbolag. Information ska ges om omständigheter som är ägnade att väsentligt påverka värdet på andelar i AIF-fonder och som räknas upp i direktivets artikel 23. Av lagtekniska skäl ska de räknas upp också i finansministeriets förordning. Ett bemyndigande om saken ingår i 9 §.

Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 23.1. Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa att investerarna har möjlighet att fatta välunderbyggda investeringsbeslut. Med investerare avses i denna paragraf sålunda också aktörer som inte ännu har investerat eller förbundit sig att investera i en AIF-fond. Å andra sidan behöver informationen inte nödvändigtvis göras fritt tillgänglig för allmänheten. De som marknadsför andelar i AIF-fonder ska sålunda på ett för respektive situation lämpligt sätt förvissa sig om att investerarna kan ta del av väsentlig information innan de fattar sitt investeringsbeslut.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 23.1. Uppgifter om väsentliga förändringar i väsentlig och tillräcklig information ska hållas tillgängliga för investerarna. Informationen ska tillhandahållas investerarna opartiskt. Om informationen ges olika investerare t.ex. vid olika tidpunkt, i olika form eller med olika innehåll, ska alla investerare underrättas om detta. Investerarna ska ha möjlighet att fatta beslut som berör deras investeringar. De ska få dra sig ur investeringar eller göra tilläggsinvesteringar. På grund av att det finns många former av AIF-fonder har bestämmelsen getts en allmän utformning. AIF-fonder kan vara öppna eller slutna och frågan om den skyldighet som avses i paragrafen är uppfylld ska i enlighet med proportionalitetsprincipen bedömas på olika sätt beroende på vilken typ av AIF-fond det är fråga om. AIF-fondens typ samt den rättsliga form i vilken den bedriver sin verksamhet kan också ha betydelse för informationsskyldigheten.

I paragrafens *3 mom.* föreslås en hänvisning till värdepappersmarknadslagens 1 kap. 4 §. Om en AIF-fond i enlighet med värdepappersmarknadslagen är skyldig att opartiskt tillhandahålla investerarna information om omständigheter som är ägnade att väsentligt påverka värdet på värdepapper, ska skyldigheten att i enlighet med värdepappersmarknadslagen hålla information tillgänglig alltid omfatta ändringar i information som avses i 1 mom.

I paragrafens *4 mom.* föreslås en hänvisning till värdepappersmarknadslagens bestämmelser om prospekt. Momentet motsvarar direktivets artikel 23.3.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs att den som marknadsför andelar i en AIF-fond ska hålla information tillgänglig för investerarna innan de investerar i fonden, oberoende av vilken aktör som marknadsför andelarna. Dessutom föreskrivs i momentet för tydlighetens skull uttryckligen att den informationsskyldighet som föreskrivs i paragrafen ska iakttas också i s.k. *reverse solicitation* - situationer, där investeraren aktivt väljer investeringsobjekt.

5 §. *Regelbunden informationsskyldighet.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 23.4. Till åtskillnad från 4 §, enligt vilken väsentlig och tillräcklig information ska hållas tillgänglig både för investerare som är föremål för marknadsföring och för investerare som redan gjort investeringar, ska information enligt denna paragraf lämnas endast till investerare som har investerat i en AIF-fond. I artikel 108 i kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om informationsskyldighet enligt paragrafen.

6 §. *Skyldighet att informera investerare om användning av finansiell hävstång.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 23.5. Bestämmelsen om informationsskyldighet när det gäller användning av finansiell hävstång kompletterar förslaget till 5 § om regelbunden informationsskyldighet. Information ska lämnas till investerare som har investerat i en AIF-fond. I artikel 109 i kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om informationsskyldighet enligt paragrafen.

7 §. *Investering av tillgångar i enlighet med vad som angivits*. I denna paragraf föreskrivs om skyldigheten att iaktta regler för investeringsverksamheten. AIF-fondens tillgångar får inte investeras på annat sätt än vad AIF-förvaltaren meddelat investerarna. Bestämmelsen behövs med tanke på investerar-

skyddet. Investerarna måste kunna lita på att AIF-fonden i sin verksamhet följer den investeringsstrategi som den fastställt i investerarnas intresse. Bestämmelsen innebär i praktiken att AIF-förvaltaren ska hålla investerarna informerade om planerade ändringar i strategin och att dessa ändringar ska genomföras på vederbörligt sätt inom ramen för AIF-fondens rättsliga form. För brott mot paragrafen kan enligt 22 kap. 1 § påföras en ordningsavgift.

8 §. *Kundkontroll*. I denna paragraf föreslås bestämmelser om AIF-förvaltares skyldighet att ha kännedom om både sina investerare och sina kunder. Att ha kännedom om kunderna och att förebygga penningtvätt och finansiering av terrorism ska ingå i AIF-förvaltarens övergripande riskhanteringsprocess. Med penningtvätt avses att maskera ursprunget för tillgångar som förvärvats genom brott så att de verkar vara förvärvade på laglig väg. Penningtvätt har kriminaliserats i 32 kap. 6—10 § i strafflagen. Den som direkt eller indirekt tillhandahåller eller samlar in tillgångar för att finansiera i strafflagen definierade terroristbrott gör sig skyldig till finansiering av terrorism. Finansiering av terrorism har kriminaliserats i 34 a kap. 5 § i strafflagen.

När det gäller tillämpningen av paragrafen saknar det betydelse om det har uppkommit ett kundförhållande mellan AIF-förvaltaren och investeraren. En kund är i en sådan situation som avses i paragrafen en aktör som har investerat eller förbundit sig att investera i en AIF-fond. AIF-fonden ska ha kännedom om investeraren innan denne gör en investering eller förbinder sig att göra en investering. AIF-fonden kan för sin del ha kundförhållanden, t.ex. då den tillhandahåller sådana investerings- och sidotjänster som avses i 3 kap. 2 och 3 §. Skyldigheten sträcker sig både till auktoriserade och registrerade aktörer.

De skyldigheter som avses i paragrafens *1 mom.* gäller alla finansmarknadsaktörer och avsikten är att hindra finansiering av terrorism, penningtvätt och annan kriminell verksamhet. Som delområden i fråga om att ha kännedom om kunden kan man utöver identifieringen av kunden, dennes representant och faktiska förmånstagare särskilja mellan kontroll av kundens identitet, införskaffande av information om affärsverksamhetens syfte och art, dokumentering av information, fortlöpande riskbaserad övervakning av affärsverksamheten och kundförhållandena samt iakttagande av utredningsskyldigheten. Med verklig förmånstagare avses en fysisk person enligt 5 § i penningtvättlagen, för vilken en affärstransaktion utförs eller, om kunden är en juridisk person, den fysiska person som utövar bestämmande inflytande över kunden. Målet är att förstå kundens ägarstruktur och identifiera risker.

Sådana riskhanteringssystem som avses i *2 mom.* ska vara tillräckliga i förhållande till de investeringstjänster som AIF-förvaltaren eventuellt tillhandahåller, samt i förhållande till de förvaltade AIF-fondernas tillgångar, antal, investeringsstrategier och antal investerare. AIF-förvaltares huvudsakliga ansvar för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism är en tillräcklig kännedom om kunden och fortlöpande observation. För detta ska AIF-förvaltaren enligt 6 § i penningtvättlagen ha sådana metoder för riskhantering avseende penningtvätt och finansiering av terrorism som är tillräckliga med beaktande av verksamhetens art och omfattning. Vid bedömningar av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism ska man beakta riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i fråga om sin bransch, sina produkter, sina tjänster, den teknologiska utvecklingen, sina kunder och deras affärsverksamhet och affärstransaktioner (*riskbaserad bedömning*). Den fortlöpande övervakningen ska vara systematisk och täckande med hänsyn till riskerna. Behovet och metoderna kan variera och bestå av såväl automatiserade lösningar som manuella metoder. Vid sidan av tekniska lösningar är det viktigt att personalens vaksamhet och kompetens är på en hög nivå.

Paragrafens *3 mom.* är en informativ bestämmelse om skyldigheten att underrätta centralen för utredning av penningtvätt om ovanliga och misstänkta iakttagelser som gjorts under den fortlöpande övervakningen. Skyldigheten beror på 23 och 24 § i penningtvättlagen, som tillämpas på AIF-förvaltare.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om undantag från skyldigheten att iaktta paragrafens 1 mom. Det kan inte förutsättas att ett börs-

bolag kan följa handeln med dess aktier så att det kan uppfylla alla skyldigheter enligt momentet. Kreditinstitut och värdepappersföretag är redan i egenskap av värdepappersförmedlare skyldiga att identifiera kunderna i börshandeln, vilket innebär att undantagsbestämmelsen inte försämrar möjligheterna att vederbörligen ingripa i penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessutom ska börsbolag iaktta vad som i 2 mom. föreskrivs om riskhanteringssystem och i 3 mom. om anmälningsskyldighet.

Paragrafens 5 *mom.* är en informativ bestämmelse där det konstateras att bestämmelserna i lagstiftningen om förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism också i övrigt är tillämpliga på AIF-förvaltare. Det föreslås att 2 § i penningtvättlagen ska ändras så att AIF-förvaltare omfattas av lagens tillämpningsområde. Med stöd av den ska en AIF-förvaltare i sin verksamhet iaktta statsrådets förordning om förhindrande och utredning av penningtvätt och finansiering av terrorism (616/2008), där det bland annat föreskrivs om personer i politiskt utsatt ställning och anmälan om penningtvätt. Dessutom blir inrikesministeriets beslut om de stater och territorier utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där bestämmelserna om förhindrande och utredning av penningtvätt och finansiering av terrorism uppfyller villkoren enligt lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (156/2012) samt statsrådets beslut om stater och territorier där bestämmelserna om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism inte uppfyller de internationella förpliktelser som avses i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (1022/2010), som gäller Iran och Nordkorea, tillämpliga. Tillämpliga blir också statsrådets förordning om lägre krav på kundkontroll när det gäller vissa finansieringsavtal vid förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (1204/2011) och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel. Utöver dessa ska AIF-förvaltare iaktta direkt tillämpliga förordningar som utfärdats med anledning av FN:s och EU:s sanktioner. Deras ikraftträdande innebär vanligtvis omedelbar frysning av tillgångar och avbrytande av verksamhet som riktar sig mot de länder som är föremål för sanktionerna. Utrikesministeriet ska omedelbart underrättas om tillgångar i Finland som tillhör personer och företag som är föremål för sanktioner.

Uppdaterad och detaljerad information om gällande sanktioner finns i Europeiska unionens officiella tidning. I praktiken får man bäst information om gällande skyldigheter på utrikesministeriets webbsidor eller i det nyhetsbrev "Tunne asiakkaasi – estä rahanpesu", som Finansinspektionen sammanställer. Dess primära syfte är att berätta om de senaste finansiella sanktionerna, men också att förmedla nyheter och information om regleringsprojekt vid internationella organisationer och myndigheter som arbetar med förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Inom EU verkar en kommitté för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism. Kommittén inrättades 2005, och den ersatte den tidigare kontaktkommittén för frågor om penningtvätt. Arbetsgruppen ska biträda kommissionen i frågor som gäller penningtvätt och terrorism samt verka som regleringsorgan när det gäller frågor som avses i direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (penningtvättsdirektivet) samt ändring och precisering av tekniska detaljer i direktivet.

9 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning i anslutning till 12 kap. Genom förordning av finansministeriet ska utfärdas närmare bestämmelser om förpliktelser som avses i 1 och 4 §. Dessa skyldigheter räknas upp i direktivets artiklar 31.2 och 23.1 samt bilaga III. Av lagtekniska skäl är det ändamålsenligt att ta in förteckningar av denna typ i författningar på en lägre hierarkisk nivå än lag, och att i lagen sålunda ta in endast en tillräckligt avgränsad grundläggande bestämmelse.

10 §. *Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter.* Kapitlets 8 § om skyldigheten att identifiera investerare och kunder är en typisk bestämmelse i finansmark-

nadslagstiftningen. Eftersom Finansinspektionen har en viktig tillsyns- och samordningsuppgift när det gäller förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism är det ändamålsenligt att bemyndiga Finansinspektionen att utfärda föreskrifter om den närmare tillämpningen av paragrafen.

11 §. *Kommissionens delegerade förordning.* Enligt denna informativa paragraf ingår det i kommissionens delegerade förordning ett antal närmare bestämmelser om de skyldigheter som nämns i kapitlet. De detaljerade bestämmelser som utfärdas av kommissionen kompletterar direktivets regleringar. Den delegerade förordningens artiklar 108 och 109 innehåller viktiga preciseringar av de informationsskyldigheter som föreskrivs i kapitlets 5 och 6 §.

13 kap. Marknadsföring till icke-professionella kunder

I detta kapitel sammanställs bestämmelser om marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella kunder. Kapitlet är baserat på direktivets artikel 43 som tillåter nationell prövning. I stycke 71 i direktivets ingress föreskrivs att om en EES-stat tillåter *marknadsföring av vissa typer av AIF-fonder bör medlemsstaten från fall till fall bedöma om en viss AIF-fond ska anses tillhöra en typ av AIF-fonder som får marknadsföras till icke-professionella investerare inom dess territorium.* Kapitlet bygger på förslaget att AIF-fonder som är etablerade i Finland och i andra EES-stater får marknadsföras till icke-professionella kunder under förutsättning att investerarskyddet säkerställs. Med beaktande av regleringens godtagbarhet och proportionalitet kan man inte kategoriskt hindra personer inom Finlands jurisdiktion från att investera i AIF-fonder. Investerarna ska till exempel kunna förvärva värdepapper i en AIF-fond som är ett börsbolag på en reglerad marknad. Vidare kan europeiska riskkapitalfonder respektive europeiska fonder för socialt företagande marknadsförs till icke-professionella investerare med stöd av Europaparlamentets och rådets direkt till lämpliga förordningar som gäller dem.

Som motvikt till ett val som är i linje med det grundlagsfästa egendomsskyddet och näringsfriheten föreskrivs i kapitlet om förutsättningarna för säkerställande av ett ändamålsenligt investerarskydd.

Den marknadsföring som det föreskrivs om i kapitlet kan i huvudsak anses vara mera omfattande begrepp än direktivets definition som ingår i 2 kap., eftersom det i detta kapitel föreskrivas om marknadsföring för investerare i konsumentställning. Begreppet marknadsföring till konsumenter ska ges en vid tolkning på det sätt som förutsätts i konsumentskyddslagen. I detta avseende kan AIF-fonder jämföras med andra produkter och tjänster som marknadsförs till konsumenter. Marknadsföring kan också förstås som en åtgärd som syftar till att bland ett antal investerare göra en viss AIF-fond attraktiv som investeringsobjekt. Investerarnas ställning som konsumenter påverkar även AIF-förvaltarens informationsskyldighet. Omfattningen av och begripligheten för den information som ges ska alltid bedömas enligt målgruppen. Det får inte bli oklart för konsumentkunderna hur stor risken med investeringsprodukterna är eller hur en AIF-fond och regleringen gällande den avviker från investeringsfonderna. Konsumenterna kan t.ex. inte antas förstå begreppet alternativ investeringsfond.

Begreppen professionell och icke-professionell kund ska enligt direktivet definieras på samma sätt som i bilaga II till MiFID-direktivet. MiFID-direktivet har i Finland satts i kraft genom lagen av investeringstjänster, vars 1 kap. 18 § innehåller definitioner. Trots att i kapitlet används termen kund, förhåller det sig inte nödvändigtvis så att AIF-förvaltaren skapar eller försöker skapa kundförhållanden med föremålen för marknadsföringen. Förvaltaren strävar oftast efter att ta emot investeringar, vilket innebär att *investerare* är den korrekta termen. För att förtydliga förhållandet mellan de olika lagarna föreslås dock att i paragrafen till denna del används samma begrepp som i lagen om investeringstjänster.

1 §. *Villkor för marknadsföring*. I paragrafens *1 mom.* föreskrivs för tydlighetens skull att 13 kap. ska tillämpas alltid då AIF-fonder marknadsförs till icke-professionella kunder.

Kapitlets bestämmelser är förpliktande för dem som marknadsför AIF-fonder, inte endast för AIF-förvaltare.

Vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder till konsumenter ska utöver 12 kap. 1 § om skyldigheten att iaktta god marknadsföringssed tillämpas generalklausulen i 2 kap. 1 § i konsumentskyddslagen om förbud mot marknadsföring som strider mot god sed och mot otillbörliga förfaranden, samt de i kapitlet ingående övriga bestämmelserna om vad som avses med otillbörliga förfaranden. Bestämmelserna om otillbörliga förfaranden är huvudsakligen baserade på Europaparlamentets och rådets direktiv om otillbörliga affärsmetoder (2005/29/EG).

Konsumentskyddslagens 2 kap. 2 § är en nationell bestämmelse om godtagbara värden vid marknadsföring. Marknadsföring anses stå i strid med god sed om den är klart oförenlig med allmänt godtagna samhälleliga värden. Bestämmelsen har som generalklausul betydelse när det gäller tillämpningsområdet för lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som inte innehåller några detaljerade bestämmelser om marknadsföring. Direktivet om otillbörliga affärsmetoder utgår från kravet att aktörerna ska uppträda professionellt och att verksamhet som stör konsumenternas ekonomiska intressen är förbjuden. Denna punkt i direktivet har satts i kraft genom konsumentskyddslagens 2 kap. 3 §. Dessutom finns närmare bestämmelser om vad som ska anses som otillbörligt förfarande i statsrådets förordning om otillbörligt förfarande från konsumentsynpunkt vid marknadsföring och i kundrelationer (601/2008). Konsumentskyddslagens 2 kap. 9 § om förbud mot aggressiva förfaranden är baserad på artiklarna 8 och 9 i direktivet om otillbörliga affärsmetoder. Konsumentskyddslagens 2 kap. 3 och 9 § samt statsrådets förordning ska också inom tillämpningsområdet för värdepappersmarknadslagen iakttas som tvingande bestämmelser som är baserade på direktivet.

I *2 mom.* fastställs en skyldighet för den som marknadsför en AIF-fond att skicka ett faktablad som avses i 4 § till en icke-professionell kund. Eftersom även en annan aktör än en AIF-förvaltare kan ansvara för marknadsföringen, har skyldigheten fastställts till att gälla alla marknadsförande aktörer, oberoende av distributionskanal.

2 §. *Auktorisationsvillkor.* Enligt paragrafens *1 mom.* är ett viktigt villkor för marknadsföring till icke-professionella kunder att AIF-förvaltaren har en giltig auktorisation. Den som marknadsför andelar ska då förvissa sig om att AIF-förvaltaren har auktorisation enligt denna lag eller annars enligt direktivet.

I *2 mom.* ska föreskrivas om undantag från kravet på auktorisation för sådana registreringsskyldiga AIF-förvaltare som har sitt stadgeenliga säte i en EES-stat och vars aktier är föremål för handel på en reglerad marknad. Den omfattande regleringen och övervakningen av börslistade bolag säkerställer ett täckande investerarskydd. Börslistade bolag kan i praktiken inte heller försäkra sig om att de värdepapper som de emitterat inte marknadsförs till icke-professionella investerare. Det är dessutom oskäligt och med tanke på det grundlagsfästa egendomsskyddet problematiskt att sätta upp ytterligare hinder för småinvesterare att investera via en reglerad marknad. Av dessa orsaker är det inte nödvändigt att förutsätta auktorisation av små börslistade företag för marknadsföring av deras andelar till icke-professionella kunder.

I paragrafens *3 mom.* föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen kan bevilja undantag från auktorisationsvillkoret i 1 mom. i syfte att minska den administrativa bördan för små aktörer och för att fortsättningsvis i Finland skapa förutsättningar för en mångsidig finansmarknad som effektivt förmedlar finansiering. Auktorisation kan behövas t.ex. då en AIF-förvaltare som följer en särskild investeringsstrategi och förvaltar en relativt liten AIF-fond endast skulle behöva registrera sig, men vill rikta sin marknadsföring dels till institutionella investerare och dels också till förmögna privatpersoner. Det förfarande som föreskrivs i momentet behövs för att säkerställa förutsättningarna för finansiering av tillväxtföretag.

Undantag från auktorisationsvillkoret kan beviljas av särskilda skäl. Det kan t.ex. vara fråga om att en stor del av investerarna är professionella kunder eller att investeringsmöjligheten erbjuds endast en mycket begränsad krets av förmögna privatpersoner. Icke-professionella kunder kan då dra nytta

av de investeringsvillkor som professionella kunder förhandlat fram och avtalshandlingarna är i allmänhet av hög kvalitet. Ett krav på minimiteckning av betydande omfattning kunde tala för ett tillstånd till undantag. Närmare föreskrifter om undantagsvillkor får utfärdas genom förordning av finansministeriet. Endast en registrerad AIF-förvaltare får utan auktorisation marknadsföra fondandelar till icke-professionella kunder. Avsikten är å ena sidan att möjliggöra verksamhet med s.k. företagsänglar. Å andra sidan är avsikten att säkerställa att finländska kapitalinvesterare kan inleda sin verksamhet med relativt små investeringar och öka sin yrkesskicklighet samt förbättra sin trovärdighet innan de övergår till förvaltning av större investeringar. Förslaget innebär minskad administrativ börda för små aktörer.

3 §. *Villkor för marknadsföring av AIF-fonder.* I paragrafens *1 mom.* ska föreskrivas i vilka bolagsformer AIF-fonder som marknadsför till icke-professionella kunder kan verka. Med tanke på investerarskyddet har möjligheterna begränsats till bolagsformer vilkas grundläggande principer för verksamheten och beslutsfattande är relativt väl kända. Investeraren har då inte något större behov av att bedöma de investeringsrisker som sammanhänger med organisationsformen. Endast professionella kunder kan förutsättas noggrannare bedöma eventuella alternativa strukturer. Paragrafen begränsar inte företagsformen för AIF-fonder som marknadsför fonder till professionella kunder. En AIF-fond kan verka i alla lagliga organisationsformer, men endast andelar i AIF-fonder som är verksamma i de organisationsformer som nämns i momentet får marknadsföras till icke-professionella kunder. Paragrafen föreskriver inte heller någon begränsning av hur investeringar ska göras i AIF-fonder som avses i den. Bestämmelsen inverkar sålunda inte t.ex. på den gällande regleringen av investeringsprodukter som erbjuds i form av försäkringsavtal.

Enligt lagen om öppna bolag och kommanditbolag begränsas bolagsmannens ansvar till det investerade kapitalet. Lagen innehåller inga tvingande begränsningar som gäller utdelning av tillgångar, vilket innebär att kommanditbolagets ansvariga bolagsmän kan överföra bolagets tillgångar till sig själv som privat uttag om i bolagsavtalet inte föreskrivs något annat om privata uttag och påföljder för brott mot bolagsordningen. Enligt paragrafens *2 mom.* ska den möjlighet till privatuttag som hör till kommanditbolagets natur begränsas i bolagsavtalet, om AIF-fonden marknadsförs till icke-professionella kunder. Begränsningen behövs för att säkerställa investerarskyddet.

I paragrafens *3 mom.* föreslås att i en EES-stat baserade AIF-fonder får marknadsföras endast till icke-professionella kunder, vilket är motiverat med tanke på investerarskyddet. Sådana AIF-fonder är bl.a. i vissa EES-stater etablerade investeringsbolag med rörligt kapital (*SICAV*), vilka är utländska företag som motsvarar aktiebolag enligt förteckningen i 1 mom. *1 punkten.* Danska investeringsföreningar sådana registrerade föreningar som avses i 1 mom. *4 punkten*,

4 §. *Faktablad.* Enligt paragrafens *1 mom.* ska en AIF-förvaltare för varje AIF-fond som den marknadsför upprätta ett s.k. faktablad. Faktabladet ska i lättfattlig form innehålla sådana adekvata uppgifter om AIF-fondens centrala egenskaper som gör det möjligt för investerare att bilda sig en uppfattning om den erbjudna investeringsproduktens karaktär och de risker som sammanhänger med den samt att fatta välgrundade investeringsbeslut. Bestämmelsen motsvarar 93 § i lagen om placeringsfonder som är baserad på fondföretagsdirektivet. Således är syftet med faktabladet också att förbättra möjligheterna att jämföra AIF-fonderna med investeringsfonder som investeringsobjekt. Faktabladet ersätter inte informationsskyldigheten enligt 12 kap. Också den som har upprättat ett prospekt enligt värdepappersmarknadslagens 3—5 kap. ska sålunda upprätta ett faktablad.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs vilken information faktabladet ska innehålla. Informationen ska vara begriplig för investeraren utan några andra handlingar. Förslaget motsvarar bestämmelserna i fondföretagsdirektivet. Avsikten med informationskravet är att säkerställa att icke-professionella kunder kan jämföra en AIF-fond också med placeringsfonder som avses i fondföretagsdirektivet.

Paragrafens *3 mom.*, där det föreskrivs om språkkrav, är motiverat eftersom motsvaran-

de språkkrav enligt lagen om placeringsfonder ställs både på fondbolag och på motsvarande utländska aktörer. Vid valet av språk för faktabladet ska fondbolaget beakta målgruppens förmåga att förstå faktabladets språk. Finansinspektionen kan i praktiken som faktabladets språk godkänna engelska, som allmänt används i internationella finanssammanhang. Med stöd av lagen ska faktabladet för varje AIF-fond som marknadsförs till icke-professionella kunder ges in till Finansinspektionen för kännedom.

Enligt den föreslagna paragrafens *4 mom.* kan Finansinspektionen av särskilda skäl bevilja undantag från skyldigheten att offentliggöra ett faktablad. Det kan vara onödigt att upprätta ett faktablad t.ex. om det för AIF-fonden har upprättats ett prospekt enligt värdepappersmarknadslagens 3—5 kap. och avsikten inte är att marknadsföra fonden till den stora allmänheten. Genom förordning av finansministeriet ska föreskrivas närmare om motsvarande villkor för undantag som enligt 2 och 7 §.

5 §. *Tilläggsinformation och språket i faktablad*. Enligt den föreslagna paragrafens *1 mom.* ska i faktabladet liksom enligt 93 a § i lagen om placeringsfonder anges var, hur och på vilket språk man kan få väsentliga tilläggsuppgifter om AIF-fonden. Själva tilläggsinformationen kan ges också på något annat språk än finska, svenska eller på ett språk som Finansinspektionen godkänt.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs liksom i 93 a § i lagen om placeringsfonder att faktabladet ska utformas kortfattat på allmänspråk och upprättas i ett gemensamt format som möjliggör jämförelser. När faktablad utarbetas ska man beakta marknadsföringens målgrupps förmåga att förstå språket i tilläggsinformationen om AIF-fonder. Icke-professionella kunder ska på basis av faktabladet kunna göra jämförelser med både andra AIF-fonder och med placeringsfonder. Informationen får inte heller vara vilseledande.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om tilläggskrav i fråga om anmälningsskyldigheten i sådana fall då marknadsföringen riktar sig till icke-professionella kunder. Informationen om AIF-fonden ska på ett enhetligt sätt sammanställas i en enda läslig handling. Informationen ska till icke-professionella kunder överlämnas i skriftlig form innan de fattar investeringsbeslut, om inte något annat följer av vägande skäl. Om informationen inte ges som en enhetlig handling får detta inte äventyra investerarnas ställning och AIF-förvaltaren ska i god tid underrätta Finansinspektionen om sina avsikter och om orsakerna till det. Ett sådant vägande skäl som avses i bestämmelsen kan vara t.ex. att ett begränsat antal förmögna privatpersoner erbjuds andelar i en AIF-fond som kräver en omfattande helhet av avtalsdokument, då merparten av investeringarna dock kommer från professionella kunder. Att sammanställa information kan då vara en onödig åtgärd som orsakar extra kostnader. Vid sedvanlig konsumentmarknadsföring som är riktad till småinvesterare ska informationen dock alltid sammanställas i en och samma lättlästa handling. Avsikten med bestämmelsen är att komplettera AIF-fondens transparens och tydlighet som investeringsobjekt samt att förbättra investerarskyddet.

6 §. *Förbud mot förhandsteckning och tidigt mottagande av avgifter*. Det förbud som i paragrafens *1 mom.* föreskrivs mot erbjudande av andelar i AIF-fonder före sådan anmälan som avses i 12 kap. 1 § omfattar såväl marknadsföring som teckning av andelar. Med tanke på investerarskyddet är det förbjudet att på förhand marknadsföra andelar till icke-professionella kunder. Om investerarna innan teckningstiden börjar kan teckna värdepapper som s.k. förhandsteckning eller om investerarna på förhand kan ge en teckningsfullmakt, ska sådan information ges om saken som avses i detta kapitel. För investerarna ska också reserveras möjlighet att bekanta sig med prospektet innan teckningarna blir bindande för dem. Enligt 43 a § i lagen om placeringsfonder, som tillämpas på marknadsföring av specialplaceringsfonder, får marknadsföring till allmänheten inte inledas förrän en månad efter det att stadgarna har sänts till Finansinspektionen för kännedom.

Förbudet i paragrafens *2 mom.* föreskrivs med tanke på investerarskyddet. Då en AIF-fond inrättas kan det gå en lång tid från teckningsavgifterna till den första investeringen. Det är motiverat med ett förbud mot att på

detta sätt binda icke-professionella kunders medel.

I *3 mom.* förbjuds marknadsföring till icke-professionella kunder av sådana andelar i en AIF-fond där förvärv av en andel medför skyldighet till ytterligare investeringar. Förbudet utfärdas med tanke på investerarskyddet. Åläggande av konsumentkunder att göra ytterligare investeringar efter investeringstidpunkten kan leda till en situation där investeringarna ska göras vid en tidpunkt då investeraren inte har förmögenhet att investera. Detta kan leda till ekonomiska problem för konsumenterna. Av denna orsak ska i momentet utöver förbudet att erbjuda sådana andelar föreskrivas att om det i investeringen ingått en sådan skyldighet att göra ytterligare investeringar så ska den inte binda en icke-professionell investerare. Således är den inte verkställbar och konsumentkunden kan vägra göra en ytterligare investering utan ekonomiska påföljder.

I paragrafens *4 mom.* föreslås en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen av särskilda skäl får bevilja undantag från det i 1—3 mom. föreskrivna kravet. Ett sådant undantag kan vara motiverat t.ex. då en relativt liten AIF-förvaltare som följer en kapitalinvesteringsstrategi endast skulle behöva registrera sig, men vid sidan av institutionella investerare skulle vilja marknadsföra sig till ett begränsat antal förmögna privatpersoner. Genom förordning av finansministeriet ska föreskrivas närmare om sådana villkor för undantag som motsvarar 2 och 4 §.

7 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning i anslutning till 13 kap. Genom förordning av finansministeriet ska förutsättningarna för Finansinspektionens undantag enligt 2, 4 och 6 § preciseras. Av lagtekniska skäl är det ändamålsenligt att ta in förteckningar i författningar på en hierarkiskt lägre nivå än lag, och att i lagen ta in en tillräckligt noga avgränsad grundläggande bestämmelse.

Undantag från kravet på auktorisation förutsätter särskilda skäl, om vilka det föreskrivs närmare genom finansministeriets förordning. Ett särskilt skäl kunde t.ex. vara att en stor del av investerarna är professionella kunder eller att investeringsmöjligheten erbjuds endast en mycket begränsad krets av förmögna privatpersoner. Icke-professionella kunder kan då dra nytta av de investeringsvillkor som professionella kunder förhandlat fram och avtalshandlingarna är i allmänhet av hög kvalitet. Ett sådant undantag kan dessutom vara motiverat t.ex. då en relativt liten AIF-förvaltare som följer en kapitalinvesteringsstrategi endast skulle behöva registrera sig, men vid sidan av institutionella investerare skulle vilja marknadsföra sig till ett begränsat antal förmögna privatpersoner. Å andra sidan kan det vara onödigt att upprätta ett faktablad t.ex. om det för AIF-fonden har upprättats ett prospekt enligt värdepappersmarknadslagens 3—5 kap. och avsikten inte är att marknadsföra fonden till den stora allmänheten. Med avvikelse från vad som i 93 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om faktablad ingår i 4 och 5 § ingen hänvisning till kommissionens förordning som kommissionen utfärdar för genomförande av fondföretagsdirektivet 2009/65/EG rörande basfakta för investerare och villkor som ska uppfyllas när faktablad med basfakta för investerare eller prospekt tillhandahålls på annat varaktigt medium än papper eller på en webbplats (*basfaktaförordning*). Däremot kan det föreskrivas om kraven på information till investerare genom förordning av finansministeriet, varvid också eventuella ändringar i kommissionens faktabladsförordning har beaktats. Finansministeriets förordning innehåller i likhet med kommissionens faktabladsförordning föreskrifter t.ex. om hur informationen till investerare ska vara utformad och framställas samt om innehållet i faktabladets olika avsnitt.

DEL V FÖRVARINGSINSTITUT

14 kap. Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

I detta kapitel föreskrivs om auktorisation som behövs för att bedriva förvaringsinstitutsverksamhet. I lagens 7 kap. 4 § föreskrivs om auktoriserade AIF-förvaltares skyldighet att utse förvaringsinstitut för sina AIF-fonder. Utgångspunkten är den att förvaringsinstitutet ska vara ett företag som definieras i kapitlets 1 §. Dessutom föreskrivs i

bestämmelsen om särskilda förvaringsinstitut och auktorisering av sådana. Ett särskilt förvaringsinstitut får förvara endast tillgångar som definieras i 3 § 3 mom. och dess verksamhet är sålunda mera begränsad än ett egentligt förvaringsinstituts enligt 1 §.

En registreringsskyldig AIF-förvaltare förutsätts inte utse ett förvaringsinstitut, men ska enligt 5 kap. 4 § regelbundet underrätta Finansinspektionen om de finansiella instrument som den handlar med samt om sina förvaltade AIF-fonders viktigaste investeringsobjekt och betydande riskkoncentrationer.

1 §. *Förvaringsinstitut.* Paragrafen motsvarar direktivets artikel 21.3 som är en uttömmande uppräkning av företag som får verka som förvaringsinstitut. I lagen görs skillnad mellan förvaringsinstitut som nämns i paragrafens *1 mom.* och sådana särskilda förvaringsinstitut som avses i 3 §.

I paragrafens *2 mom.* konstateras för tydlighetens skull att det i 20 kap. 4 § föreskrivs om i tredjeländer etablerade AIF-fonders förvaringsinstitut.

2 §. *Hantering av intressekonflikter.* I paragrafen föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 21.4 och 10 om undvikande av intressekonflikter mellan förvaringsinstitut, AIF-förvaltare, AIF-fonder och investerare i AIF-fonder.

Särskilt viktigt är det med hantering av intressekonflikter i situationer där förvaringsinstitutet är ett bolag som delegerats AIF-förvaltarens verksamhet som kräver auktorisation, såsom portföljförvaltning. Detta är en möjlighet till exempel när AIF-förvaltaren verkar inom samma koncern med ett värdepappersföretag. Då måste man ta särskild hänsyn till de organisatoriska och procedurmässiga arrangemang som förutsätts i 1 mom. samt till det att de som fattar beslut om investeringar opartiskt getts möjligheter att få information om en eventuell intressekonflikt.

Enligt paragrafens *1 mom.* får ett förvaringsinstitut inte bedriva verksamhet som kan skapa intressekonflikter, om det inte har tillräckliga organisatoriska arrangemang och förfaranden för hantering av intressekonflikter. Investerarna ska också ges en möjlighet att bekanta sig med identifierade intressekonflikter innan investeringsbeslutet fattas samt efter det.

I paragrafens *2 mom.* förbjuds AIF-förvaltare uttryckligen att fungera som förvaringsinstitut för AIF-fonder.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om tillämpning av de villkor som föreskrivs i 1 mom. också på en prime broker som är motpart till en AIF-fond. På delegering av förvaringsuppgifter till en sådan prime broker ska enligt förslaget tillämpas 15 kap. 5 §.

3 §. *Särskilda förvaringsinstitut.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 21.3 och 5. En värdepapperscentral som avses i paragrafens *1 mom.* uppfyller de villkor som avses i direktivets artikel 21.3 tredje stycket och kan utan särskild auktorisation verka som särskilt förvaringsinstitut. Värdepapperscentralen är ett sådant i direktivet avsett företag som sköter förvaringsuppgifter som en del av sin affärsverksamhet. I fråga om affärsverksamheten omfattas den av en reglering som ger tillräckliga ekonomiska och yrkesmässiga garantier och innebär att företaget effektivt kan sköta sina förvaringsuppgifter samt uppfylla sina skyldigheter i samband med dessa uppgifter. Enligt paragrafens *2 mom.* får ett annat företag än en sådan värdepapperscentral som avses i 1 mom. verka som särskilt förvaringsinstitut, men förutsätts då vara ett aktiebolag som enligt denna lag har auktoriserats som förvaringsinstitut. I finansmarknadslagstiftningen förutsätts i regel aktiebolagsform för företag som har en särskild systematisk betydelse på finansmarknaden. Bestämmelserna om aktiebolag och om verksamhet som aktiebolag får bedriva är i väsentliga avseenden allmänt kända och relativt tydliga också för andra än experter.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om begränsningar när det gäller vilka typer av tillgångar i AIF-fonder som ett särskilt förvaringsinstitut kan förvara. Att anlita ett särskilt förvaringsinstitut är enligt förslaget tillåtet huvudsakligen för slutna AIF-fonder som investerar i sådana objekt som nämns i momentet och som iakttar en sådan investeringsperiod på fem år som nämns i momentet. Så som konstateras i paragrafens 4 mom. bestäms ett särskilt förvaringsinstituts uppgifter och ansvar i enlighet med 15 och 16 kap.

4 §. *Ansökan om auktorisation*. I denna paragraf föreskrivs om ansökan om auktorisation för ett särskilt förvaringsinstitut. Enligt *1 mom.* är Finansinspektionen behörig myndighet. Enligt paragrafens *2 mom.* kan med stöd av 15 § genom förordning av finansministeriet utfärdas närmre föreskrifter om utredningar. Ett särskilt förvaringsinstitut får enligt paragrafens 3 mom. bedriva också annan affärsverksamhet enligt vad som bestäms i dess auktorisation.

5 §. *Beslut om auktorisation*. I denna paragraf föreskrivs avgörande av en ansökan om auktorisation för ett särskilt förvaringsinstitut, på motsvarande sätt som när det gäller beslut om en ansökan om auktorisation för en AIF-förvaltare. Tidsfristen på sex månader enligt *1 mom.* börjar löpa först då sökanden har lämnat in alla de handlingar och utredningar som behövs för avgörandet. Enligt paragrafens *2 mom.* ska i auktorisationen nämnas de i 4 § 3 mom. avsedda tjänster utöver vilka det särskilda förvaringsinstitutet bedriver förvaringsinstitutsverksamhet. Sådan verksamhet ska sålunda uppges i ansökan om auktorisation. Finansinspektionen bedömer i syfte att uppfylla förutsättningarna i 6 § också om sådan verksamhet som avses här lämpligen kan bedrivas i samband med ett särskilt förvaringsinstituts verksamhet. Finansinspektionen har enligt den föreslagna paragrafens *3 mom.* rätt att uppställa sådana begränsningar och villkor för det särskilda förvaringsinstitutets auktorisation som är nödvändiga för tillsynen. I paragrafens *4 mom*. föreskrivs om rätten att överklaga också i situationer då ett beslut inte har meddelats inom föreskriven tid.

6 §. *Villkor för beviljande av auktorisation.* Auktorisation för ett särskilt förvaringsinstitut ska enligt paragrafens *1 mom*. beviljas om sökanden uppfyller de krav som föreskrivs i detta kapitel. Såväl sökandeföretaget som dess ägare och ledning ska uppfylla de villkor som uppställs för beviljande av auktorisation.

I *2 mom*. föreskrivs om kravet på att anteckna ett särskilt förvaringsinstituts verksamhet som förvaringsinstitut för AIF-fonder i handelsregistret. I praktiken ska bolaget införa en bestämmelse om verksamhetsområde i bolagsordningen. I momentet föreskrivs dessutom om möjligheten att bevilja auktorisation för ett nytt företag.

7 §. *Minimikapital*. I denna paragraf föreskrivs om minimikapitalet för ett särskilt förvaringsinstitut. I direktivet åläggs förvaringsinstitut avsevärda skyldigheter och de spelar en central roll för investerarskyddet. Minimikapitalet är en faktor genom vilken det säkerställs att verksamheten bedrivs yrkesmässigt och att förvaringsinstitutet har förutsättningar att uppfylla de skyldigheter som lagen ställer.

I *1 mom*. föreskrivs det om det aktiekapital som krävs. Beloppet motsvarar det minimikapitalkrav som förutsätts för auktorisation som AIF-förvaltare.

I *2 mom*. föreskrivs om kravet på eget kapital som är bundet till beloppet av de medel som förvaras. Kapitalkravet enligt momentet är inte bundet till aktiekapitalet eller till övriga poster av bundet eget kapital, utan det kan också bestå av fritt eget kapital, såsom fonden för inbetalt fritt eget kapital.

8 §. *Ledning och tillförlitlighet.* I denna paragraf föreskrivs om de krav som ställs på ett särskilt förvaringsinstituts ledning på motsvarande sätt som i lagen föreskrivs om AIF-förvaltares ledning och om ledningens tillförlitlighet. Till styrelsen och den övriga högsta ledningen enligt paragrafens *1 mom*. hör också styrelsesuppleanterna och vice verkställande direktören, som vanligen också annars hör till den högsta företagsledningen. Kravet på kännedom om förvaringsinstitutsverksamhet ska tillämpas i enlighet med proportionalitetsprincipen. I paragrafens *2* och *3 mom*. föreskrivs om villkoren för tillförlitlighet och om bedömning av dem. Om det sker personförändringar i ett särskilt förvaringsinstituts ledning ska Finansinspektionen i enlighet med *4 mom*. utan dröjsmål underrättas om saken.

9 §. *Betydande ägares tillförlitlighet*. I paragrafens *1 mom*. föreskrivs om de krav på tillförlitlighet som ställs på innehavare av en betydande andel av aktierna eller rösträtten i ett särskilt förvaringsinstitut. Sådana ägares tillförlitlighet ska enligt paragrafens *2 mom.* bedömas enligt samma grunder som företagsledningens tillförlitlighet. I *3 mom*. föreskrivs om motsvarande skyldighet att på förhand underrätta Finansinspektionen som i 7 kap. 9 § vid förvärv av aktier i ett särskilt förva-

ringsinstitut. Bestämmelsen motsvarar praxis enligt lagstiftningen om finansmarknaden och gör det möjligt för Finansinspektionen att genomföra sin övervakning. Enligt paragrafens *4 mom.* ska ett särskilt förvaringsinstitut utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om betydande förändringar i fråga om sina ägare.

10 §. *Skyldighet att anmäla väsentliga ändringar i villkoren för auktorisation.* Om det sker väsentliga ändringar i villkoren för ett särskilt förvaringsinstituts auktorisation efter att auktorisationen beviljats ska Finansinspektionen enligt paragrafens *1 mom.* underrättas om dessa förändringar. Anmälan ska göras innan de planerade ändringarna verkställs, för att Finansinspektionen ska kunna utnyttja sin vetorätt enligt *2 mom.* eller sin rätt att begränsa eller ställa villkor för auktorisationen.

11 §. *Registrering av auktorisation.* Finansinspektionen ska utan att sökanden vidtar särskilda åtgärder anmäla förvaringsinstitutets auktorisation till handelsregistret för registrering. Auktorisation som beviljats ett nytt förvaringsinstitut ska registreras i samband med att institutet registreras.

12 §. *Register över förvaringsinstitut.* Finansinspektionen åläggs att föra ett offentligt register över sådana särskilda förvaringsinstitut som avses i detta kapitel.

13 §. *Inledande av verksamhet.* I denna paragraf föreskrivs om inledande av verksamhet samt om information till Finansinspektionen på motsvarande sätt som i lagen om placeringsfonder föreskrivs om förvaringsinstitut.

14 §. *Återkallande av auktorisation och begränsning av verksamheten.* Enligt paragrafens *1 mom.* ska på återkallande av ett särskilt förvaringsinstituts auktorisation tillämpas 26 § i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen ska anmäla återkallande för registrering samt för kännedom till ESMA. Enligt paragrafens *2 mom.* föreskrivs i 27 § i lagen om Finansinspektionen om begränsning av ett särskilt förvaringsinstituts verksamhet.

15 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* Paragrafen är inte i sig baserad på direktivet. Bemyndigandet att utfärda förordning gäller närmare reglering av sådana utredningar som ska fogas till en ansökan enligt kapitlets 4 §. Bemyndigandet beror på om det föreskrivs om saken i kommissionens delegerade förordning. Trots att det i kommissionens delegerade förordning inte uttryckligen föreskrivs om sådana ansökningar om auktorisation som det här är fråga om kan regleringen av förvaringsinstitutsverksamheten dock ha betydelse för vad som ska tas med i ansökan om auktorisation. Bestämmelsen är utformad huvudsakligen på samma sätt som 3 kap. 1 § 3 punkten i lagen om investeringstjänster.

15 kap. Förvaringsinstituts uppgifter

I kapitlets 2 och 3 § föreskrivs om förvaringsinstitutsverksamhet. I kommissionens delegerade förordning preciseras på ett väsentligt sätt skyldigheten att i enlighet med 2 § 1 mom. förvara en AIF-fonds finansiella instrument på ett sådant sätt att de fysiskt levereras till förvaring eller förvaringen registreras i förvaringsinstitutets namn. I fråga om övriga finansiella instrument gäller sådan förvaringsskyldighet som avses i 2 § 2 mom., vilket innebär att förvaringsinstitutet regelbundet ska kontrollera att AIF-fonden eller AIF-förvaltaren äger tillgångarna i fråga. Förvaringsverksamheten innebär i varje fall utöver förvaring av finansiella instrument också olika kontroll-, tillsyns- och omsorgsförpliktelser som det föreskrivs om i 2 § 3 mom. och 3 §. Kapitlet innehåller centrala bestämmelser om förvaringsinstituts rättsliga förhållande till AIF-förvaltare, om delegering av förvaringsuppgifter och om skyldigheten att underrätta Finansinspektionen. Kapitlets bestämmelser gäller förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 1 § och sådana särskilda förvaringsinstitut som avses i 3 §. Enligt kapitlets 4 § ska en AIF-förvaltare dessutom ingå ett skriftligt avtal enligt paragrafen.

1 §. *Utförande av ett förvaringsinstituts uppgifter.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 21.10. I paragrafens 1 mom. föreskrivs att ett förvaringsinstitut i enlighet med 2 § ska förvara AIF-fondens tillgångar samt utföra de övriga uppgifter som avses i 3 §. I paragrafens *2* och *3 mom.* föreskrivs om allmänna villkor för förvaringsinstituts verksamhet.

2 §. *Förvaringsinstituts förvaringsuppgifter.* Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 21.8 a. Momentet gäller finansiella instrument som hör till AIF-fonds tillgångar och som kan levereras fysiskt till förvaringsinstitutet eller kan registreras på det sätt som avses i momentet.

I paragrafens *2 mom.* som är baserat på direktivets artikel 21.8 b föreskrivs om tillgångar som inte kan förvaras på det sätt som avses i 1 mom. men hör till AIF-fondens tillgångar. Det kan vara fråga om helt andra tillgångar än finansiella instrument. Äganderätten till sådana tillgångar ska kontrolleras regelbundet och förvaringsinstitutet ska föra ett register över tillgångarna. Förvaringsinstitutet ska inte basera sin bedömning enbart på information från AIF-fonden eller förvaltaren, om det finns externa bevis.

Kommissionens delegerade förordning kompletterar de bestämmelser som grundar sig på direktivet. Finansiella instrument som avses i den delegerade förordningens artikel 88.1 och som inte fysiskt kan levereras till förvaringsinstitutet är sådana finansiella instrument som avses i 1 mom. Enligt den delegerade förordningen ska dessa omfattas av förvaringsinstitutets depåförvaringsuppgifter, om samtliga följande villkor uppfylls: a) de finansiella instrumenten är överlåtbara värdepapper, inbegripet sådana värdepapper som innefattar derivatinstrument i enlighet med artikel 51.3 sista stycket i fondföretagsdirektivet och artikel 10 i kommissionens direktiv 2007/16/EG eller penningmarknadsinstrument eller andelar i fondföretag, samt b) de kan registreras eller innehas på ett konto, direkt eller indirekt i förvaringsinstitutets namn. Med förvaringsinstituts förvaringsuppgifter hänvisas till förvaringsuppgifterna enligt 1 mom.

Finländska värdeandelar kan inte fysiskt levereras till en AIF-fond eller AIF-förvaltare. Värdeandelar kan inte heller registreras på värdeandelskonton så att de samtidigt skulle förvaltarregistreras i förvararens namn. Värdeandelar kan sålunda inte direkt eller indirekt förvaras på ett värdeandelskonto i ett förvaringsinstituts namn. Denna begränsning gäller emellertid värdeandelar och andelar i AIF-fonder när det är fråga om en finländsk AIF-fond. Utländska finansiella instrument kan förvaras på det sätt som föreskrivs i den delegerade förordningens artikel 88. Andelar i utländska AIF-fonder kan vidare registreras i dessa förvaringsinstituts namn eller också kan de direkt eller indirekt förvaras i institutets namn. När ett förvaringsinstitut inte kan förvara en AIF-fonds finansiella instrument på det sätt som avses i 1 mom. ska institutet utföra sin förvaringsuppgift så som föreskrivs i 2 mom.

Enligt den delegerade förordningens artikel 88.2 ska sådana finansiella instrument inte depåförvaras som enligt gällande nationell lagstiftning endast är direkt registrerade i AIF-fondens namn hos emittenten eller emittentens ombud, exempelvis en person som utför registrering eller överföringsformaliteter åt en emittent. Det är här fråga om sådana innehav av finansiella instrument vilka ska registreras i olika förteckningar eller register utan att det utfärdas någon fysiskt intyg över innehavet, exempelvis ett aktiebrev. Sålunda ska aktier som registrerats i sådana offentliga aktie- och ägarförteckningar som avses i aktiebolagslagen 3 kap. 15 § inte omfattas av förvaringsskyldigheten enligt kapitlets 1 mom. Över aktier som registrerats i sådana offentliga förteckningar behöver inte utfärdas aktiebrev, om inte aktieägaren kräver detta.

Detsamma gäller inte fondandelar som registrerats i ett fondandelsregister som upprätthålls av ett sådant fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder, i egenskap av emittent, eftersom definitionen av begreppet emittent i direktivets artikel 4.1 avgränsar emittenter till bolag, vilkas aktier är föremål för handel på en reglerad marknad och sålunda har anslutits till ett värdeandelssystem i Finland. I lagen om placeringsfonder föreskrivs om förvaring av placeringsfonders tillgångar och om förvaringsinstitut. Definitionen av begreppet emittent omfattar inte heller staten.

Inte heller aktier, penningmarknadsinstrument, obligationer, fondandelar och andra värdepapper som i Finland har anslutits till värdeandelssystemet omfattas av förvaringsskyldigheten enligt 1 mom., eftersom värdepapperscentralen är den som i egenskap av emittentens representant enligt bestämmelsen gör registreringen och för register över innehaven. Eftersom i handelsregistret dessutom

ska registreras sådana överlåtelser av bolagsandelar utbyten av bolagsmän som förutsätter att kommanditbolags bolagsavtal ändras, ska bestämmelsen tillämpas också på andelar i kommanditbolag. Då förvaringsinstitutet sålunda inte kan förvara AIF-fondens finansiella instrument i enlighet med 1 mom. kan det utföra sin förvaringsuppgift på det sätt som föreskrivs i 2 mom.

Om något aktiebrev inte har utfärdats för en aktie ska aktien enligt artikel 88.3 i den delegerade förordningen alltid omfattas av förvaringsinstitutets depåförvaringsuppgifter, vilket innebär att 1 mom. ska tillämpas. Detsamma gäller på den finländska värdepappersmarknaden övriga värdepapper och finansiella instrument som fysiskt kan levereras till ett förvaringsinstitut. I praktiken finns det ytterst få sådana värdepapper.

Enligt artikel 21.8 b iii) i direktivet ska förvaringsinstitutet hålla sitt register uppdaterat. Detta säkerställs genom att förvaringsinstitutet är skyldigt att regelbundet kontrollera ägandet. Denna regelbundenhet är alltså kopplad till att bokföringen kontinuerligt är uppdaterad.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs i enlighet med direktivets artikel 21.8 a och 21.10 att förvaringsinstitutet ska se till att AIF-fondens tillgångar inte sammanblandas med förvaringsinstitutets eller dess övriga kunders tillgångar och att tillgångarna inte används till förvararens förmån utan AIF-fondens eller förvaltarens förhandsgodkännande. Avsikten är att på rättslig väg förbjuda förvaringsinstitutet att självständigt bestämma om de medel som förvaras, till exempel att använda medel som säkerhet för sina egna åligganden. Avsikten är att rättshandlingar i strid med förbudet ska bedömas på civilrättslig väg på basis av allmänna regler. Då kan bland annat rätthandlingspartens goda tro skyddas i stället för att en rättshandling i strid med förbudet automatiskt skulle vara utan verkan gentemot AIF-fonden eller dess förvaltare. På förvaringen av AIF-fondens tillgångar ska tillämpas de principer som framgår av 9 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster. Finansinspektionen har utfärdat närmare föreskrifter om förfarandet vid förvaring av kundmedel. Dessa föreskrifter kan till tillämpliga delar beaktas också vid bedömningen av om de förutsättningar är uppfyllda som anges i momentet.

3 §. *Förvaringsinstituts övriga uppgifter.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 21.7 och 9. I paragrafen föreskrivs om förvaringsinstituts andra uppgifter än sådana förvaringsuppgifter som avses i 2 §. I paragrafens *1 mom.* räknas upp uppgifter som är baserade på direktivets artikel 21.7 och om vilka föreskrivs närmare genom finansministeriets förordning.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om uppgifter som avses i direktivets artikel 21.9. Kommissionens delegerade förordning innehåller en heltäckande, noggrannare reglering av de uppgifter som avses i paragrafen, t.ex. om uppföljning av AIF-fondens likvidkonton. Den delegerade förordningen är förpliktande för såväl AIF-förvaltaren som dess förvaringsinstitut.

4 §. *Förvaringsavtal.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 21.2. I paragrafens *1 mom.* föreskrivs att förvaringsavtal ska upprättas i skriftlig form. Av avtalet ska framgå för vilken AIF-fond förvaringsinstitutet har utsetts. Om en AIF-förvaltare har utsett samma förvaringsinstitut för flera AIF-fonder som den förvaltar, behöver ett förvaringsavtal enligt denna paragraf inte upprättas separat för varje AIF-fond, om detta inte är nödvändigt t.ex. för att bestämma fondernas uppgifter. Avsikten med sådant informationsutbyte som avses i momentet är framför allt att säkerställa att förvaringsinstitutet har förutsättningar att få de uppgifter som det behöver för att sköta åtaganden enligt lag eller andra regleringar. Genom skyldigheten att upprätta förvaringsavtal, genom de krav som ställs på avtalets innehåll och genom de skyldigheter i fråga om avtalet som avses i paragrafens *2* och *3 mom.* förbättras investerarskyddet, samtidigt som investerarna och Finansinspektionen får möjlighet att bedöma om den förvaringsverksamhet som ordnas för AIF-fonden är ändamålsenligt och tillräcklig.

5 §. *Delegering av förvaringsfunktioner.* Denna paragraf motsvarar det som i direktivets artikel 21.11 föreskrivs om delegering av förvaringsuppgifter. Enligt paragrafens *1 mom.* får ett förvaringsinstitut till tredje part delegera endast funktioner som avses i kapitlets 2 §. De förutsättningar för delege-

ring som räknas upp i momentet motsvarar i stort sett de förutsättningar för delegering som föreskrivs i lagens 10 kap. Förvaringsinstitutet ska regelbundet bedöma och fortlöpande övervaka den aktör till vilket det har delegerat en del av sina uppgifter samt de förfaranden som tredjeparten i fråga tillämpar vid skötseln av de delegerade uppgifterna. I kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om hur omsorgsfullt delegerade uppgifter ska skötas (*due diligence*).

I de villkor som avses i momentets 4 punkt ingår enligt direktivets artikel 21.11 d att den tredje parten har strukturer och sakkunskap som är tillfredsställande och står i proportion till arten av och komplexiteten hos de tillgångar som innehas av AIF-fonden eller AIF-förvaltaren, att den tredje parten håller tillgångar som innehas av förvaringsinstitutets kunder åtskilda från övriga tillgångar samt att den tredje parten endast får använda tillgångarna om AIF-fonden eller AIF-förvaltaren har gett sitt förhandsgodkännande. Vid delegering av tillgångar som avses i 2 § 1 mom. ska den som förvaringsuppgiften har delegerats till iaktta bestämmelser om verksamhetens effektivitet och stabilitet, inklusive minimikapitalkraven, och stå under tillsyn. En sådan tredje part ska regelbundet inspekteras av en extern aktör för säkerställande av att tillgångarna innehas av denna. Den tredje parten ska också iaktta de allmänna skyldigheter och förbud som avses i 1 och 2 §. Om dessa villkor som det bestäms om i direktivet föreskrivs i detalj genom finansministeriets förordning.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om vidaredelegering med iakttagande av villkor som avses i 1 mom.

Paragrafens *3 mom.* innehåller ett förtydligande enligt vilket tillhandahållande av tjänster som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper och motsvarande tjänster inom tredjeländers avvecklingssystem för värdepapper inte betraktas som delegering av förvaringsfunktioner. Direktivet i fråga har genomförts genom lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (den s.k. nettningslagen, 1084/1999), som föreskriver om deltagarnas insolvens under pågående avveckling. Inom avvecklingssystemet övergår ett värdepapper eller täckningar från deltagare till clearingorganisationen eller avvecklingssystemet. Enligt bestämmelsen ska ett värdepapper dock hållas i förvar i de syften som avses i lagen, och det överförs inte ens för den tid som avvecklingen pågår till avvecklingssystemet.

6 §. *Förvaringsinstituts meddelande till Finansinspektionen.* I denna paragraf föreskrivs om förvaringsinstituts skyldighet att vid behov underrätta Finansinspektionen om AIF-förvaltares verksamhet. Paragrafen motsvarar 32 § i lagen om placeringsfonder. Förvaringsinstitutet ska först påtala verksamheten i fråga för AIF-förvaltaren, som sålunda kan återta sitt beslut eller ändra det förfarande som förvaringsinstitutet kritiserat. Om AIF-förvaltaren inte reagerar på förvaringsinstitutets anmärkning på önskat sätt ska förvaringsinstitutet underrätta Finansinspektionen om saken.

7 §. *Prime broker.* I artikel 91 i kommissionens delegerade förordning föreskrivs om en prime brokers rapporteringsskyldighet.

8 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* Paragrafen är inte i sig baserad på direktivet. Enligt paragrafen ska finansministeriet i syfte att genomföra direktivet utfärda närmare föreskrifter om separation av tillgångar enligt 2 § 3 mom., om deponering av medlen på vederbörligt sätt enligt 3 § 1 mom., om villkor som avses i 5 § 1 mom. 4 punkten samt om delegering av förvaringsinstituts uppgifter till företag som är etablerade i tredjeländer som avses i 5 §. De nämnda bestämmelserna motsvarar direktivets artikel 21.7, 8, 9 och 11. Bemyndigandet beror på om det föreskrivs om saken i kommissionens delegerade förordning.

9 §. *Kommissionens delegerade förordning.* I kommissionens delegerade förordning föreskrivs vilka uppgifter som ska ingå i ett skriftligt avtal med ett förvaringsinstitut, om förvaringsfunktioner, om uppgifter som kräver vederbörlig omsorg och om skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda. Förordningens 83 och 85—99 kompletterar direktivets artikel 21.2, 21.7, 21.8 och 21.9 samt artikel 21.11 c och d. Den viktigaste av dessa är artikel 88, för vilken redogörs ovan vid 2 §.

Finansinspektionen ska iaktta de allmänna krav som i den delegerade förordningen ställs när det gäller tillsynsuppgifterna och i enlighet med proportionalitetsprincipen tillämpa artiklarna 92 och 95 om iakttagande av AIF-förvaltares instruktioner beroende på AIF-förvaltarens storlek och organisationsstruktur samt AIF-fondens art, omfattning och komplexitet.

16 kap. Förvaringsinstituts ansvar

I detta kapitel föreskrivs om förvaringsinstituts ansvar och om förutsättningarna för befrielse från ansvar. Enligt direktivets artikel 21 har ett förvaringsinstitut strikt ansvar gentemot en AIF-fond och dess investerare vid förlust av finansiella instrument som levererats till institutet för förvaring. Både AIF-fonden och investerare som lidit skada har enligt 4 § rätt att kräva ersättning för skada. Kapitlets bestämmelser gäller förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 1 § och sådana särskilda förvaringsinstitut som avses i 3 §.

1 §. *Ansvar vid förlust av finansiella instrument*. I paragrafen föreskrivs om förvaringsinstituts ansvar i överensstämmelse med direktivets artikel 21.12. Vid bedömningen av förvaringsinstituts skadeståndsansvar ska också de allmänna skadeståndsrättsliga principerna beaktas.

Ett förvaringsinstituts skadeståndsskyldighet enligt paragrafens *1 mom.* förutsätter inte oaktsamhet från förvaringsinstitutets sida. Det är fråga om strikt ansvar. Regeln är dock inte utan undantag, eftersom det senare i 2 § föreskrivs om villkoren för ansvarsbefrielse på basis av artikel 21.12.2 i direktivet. Ansvaret gäller endast finansiella instrument som förvarats i enlighet med 15 kap. 2 § 1 mom. och som förvaringsinstitutet har förlorat.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska förvaringsinstitutet vid förlust av ett finansiellt instrument återlämna ett finansiellt instrument av identisk typ till AIF-fonden eller dess förvaltare. Förvaringsinstitutet kan emellertid inte befrias från ansvar i situationer där det inte är möjligt att enligt momentet återlämna ett finansiellt instrument, utan förlusten måste då ersättas på något annat sätt.

I *3 mom.* bestäms om förvaringsinstitutets skadeståndsansvar i andra situationer än de som avses i 1 mom. Ansvaret grundar sig på av oaktsamhet inträffade brott mot lagen eller med stöd av den utfärdade föreskrifter och bestämmelser. AIF-fonden eller dess investerare ska ha orsakats skada på grund av förvaringsinstitutets oaktsamhet, och skadan ska dessutom bero på försummelse av skyldigheterna enligt lagen eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om jämkning och fördelning av skadeståndsansvar i enlighet med skadeståndslagen.

2 §. *Villkor för ansvarsbefrielse.* Paragrafen motsvarar direktivets artikel 21.12. Bestämmelsen är utformad på motsvarande sätt som 30 § 2 mom. i lagen om värdeandelskonton. I artikel 101 i kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om villkoren för ansvarsbefrielse.

3 §. *Villkor för ansvarsbefrielse då förvaringsfunktioner har delegerats*. Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 21.13 och 14. I paragrafens *1 mom.* konstateras huvudregeln, dvs. att delegering av förvaringsuppgifter inte påverkar förvaringsinstitutets ansvar. I paragrafens 2 mom. föreskrivs om undantag från denna huvudregel. I finansministeriets förordning föreskrivs närmare om vad som avses med tillräcklig omsorg enligt paragrafens *2* och *3 mom.* Också i kommissionens delegerade förordning föreskrivs om villkor för ansvarsbefrielse så som avses i paragrafen.

4 §. *Rätt att kräva ersättning för skada.* Paragrafen motsvarar artikel 21.15 i direktivet, som inte nämner företräde. Paragrafens *1 mom.* hänvisar till karaktären av det rättsliga förhållandet mellan parterna, som ger investeraren rätt att kräva ersättning för skada som investeraren lidit direkt eller via AIF-förvaltaren.

Enligt *2 mom.* kan AIF-förvaltare kräva ersättning för skada som orsakats AIF-fonden. Ersättning för fonden kan krävas utan att det måste visas att investerarna lidit skada. Till exempel i en sluten fond kan skadan för investerarna realiseras först i samband med in-

lösen. Då har fonden rätt att lägga fram ett särskilt skadeståndskrav.

5 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* Paragrafen är inte i sig baserad på direktivet. Enligt paragrafen ska finansministeriet genom förordning, i syfte att genomföra direktivet, utfärda närmare föreskrifter om vad som i 3 § 2 och 3 mom. avses med tillräcklig omsorg. De nämnda bestämmelserna motsvarar direktivets artikel 21.13 och 14. Bemyndigandet beror på om det föreskrivs om saken i kommissionens delegerade förordning.

6 §. *Kommissionens delegerade förordning.* I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om förvaringsinstituts ansvar. Förordningens artiklar 100—102 kompletterar direktivets artikel 21.12 och 13. Finansinspektionen ska i enlighet med proportionalitetsprincipen tillämpa det som i den delegerade förordningens artikel 101 föreskrivs om ansvarsbefrielse på basis av AIF-förvaltarens storlek och organisationsstruktur samt arten, omfattningen och komplexiteten hos den förvaltade AIF-fonden.

DEL VI SÄRSKILDA FONDTYPER

17 kap. AIF-fonder som använder finansiell hävstång

I detta kapitel föreskrivs om alla AIF-förvaltares skyldighet att fastställa gränser för AIF-fonders användning av finansiell hävstång samt om skyldigheten att iaktta gränserna. Kapitlet gäller huvudsakligen AIF-förvaltare med AIF-fonder som i avsevärd utsträckning använder finansiell hävstång. För hantering av sådana aktörers systemrisker gäller bestämmelser om att tillräcklig information ska hållas tillgänglig för Finansinspektionen. Bestämmelser om AIF-fonders låntagning finns också i lagen om fastighetsfonder. Bestämmelserna i detta kapitel inverkar inte på den sist nämnda lagens begränsningar när det gäller kredittagning samt rapporteringsskyldigheter.

1 §. *Gränser för finansiell hävstång.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 25.3. Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa att finansiell hävstång används systematiskt och inom gränser som vederbörligen fastställts på förhand. Frågan om finansiell hävstång används i rimlig utsträckning ska bedömas i förhållande till den investeringsstrategi som AIF-fonden tillämpar och har informerat investerarna om.

2 §. *Högsta nivå av finansiell hävstång.* Paragrafens *1 mom.* är baserad på direktivets artikel 15.4 om riskhantering. Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa att användningen av finansiell hävstång inte innebär ohanterliga risker för AIF-fonden. Avsikten är dock inte i sig att begränsa AIF-fondernas möjligheter att använda finansiell hävstång som en del av sin planmässiga investeringsstrategi.

Förteckningen i paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 15.4.

3 §. *Informationsskyldighet vid användning av finansiell hävstång i betydande grad.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 24.4. En del av direktivets artikel 24 ska enligt förslaget sättas i kraft genom 7 kap. 3 § som gäller rapporteringsskyldigheter. Direktivets förteckning över uppgifter ska tas in i finansministeriets förordning.

Bestämmelsen kompletterar 2 §, där det föreskrivs om hantering av de risker som användning av finansiell hävstång orsakar. Paragrafen ska tillämpas endast på AIF-förvaltare som inom ramen för den högsta nivå som avses i 2 § får använda finansiell hävstång i betydande grad. Enligt artikel 111 i kommissionens delegerade förordning anses det att finansiell hävstång används i betydande grad när en AIF-fonds exponering beräknad enligt den metod som närmare anges i förordningen är tre gånger så stor som nettotillgångsvärdet.

Avsikten med bestämmelsen är att säkerställa att Finansinspektionen alltid har tillgång till tillräcklig information för att förebygga störningar på marknaden. Kumulerande marknadsrisker ska inom ramen för det europeiska tillsynssystemet hanteras så att de nationella myndigheterna rapporterar till ESMA om förändringar i nivån på användningen av finansiell hävstång.

4 §. *Finansinspektionens tillsyn.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 25.1 och 3. I paragrafen föreskrivs om Finansinspektionens nationella verksamhet som en del av

det europeiska tillsynssystemet. Finansinspektionens verksamhet är baserad på analys av information som AIF-fonderna enligt 2 § ska hållas tillgänglig samt på samarbete med ESMA.

Enligt paragrafens *1 mom.* gäller skyldigheten att analysera de risker som är förenade med användning av finansiell hävstång samtliga AIF-fonder. Bedömningen innebär att Finansinspektionen ska ha ändamålsenliga arrangemang för bedömning av riskerna.

I paragrafens *2 mom.* föreslås en bestämmelse om Finansinspektionens rätt att begränsa användningen av finansiell hävstång för att säkerställa stabilitet och integritet i det finansiella systemet. Finansinspektionen får fatta sådana begränsningsbeslut självständigt men i analysskedet kan den samråda med ESMA.

Enligt paragrafens *3 mom.* får Finansinspektionen ingripa i en AIF-fonds verksamhet med olika begränsningar och föreskrifter som de facto innebär begränsningar. Det ska då föreligga en sådant verkligt hot i fråga om finansmarknadens systemrisk eller risken för marknadsstörningar, som beror på en viss AIF-fonds verksamhet.

5 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning i anslutning till 17 kap. Genom förordning av finansministeriet kan utfärdas sådana närmare föreskrifter om informationsskyldigheten enligt 3 §, som ska iakttas av AIF-förvaltare som i betydande grad använder finansiell hävstång. I direktivets artikel 24.4 ingår en förteckning över skyldigheterna. Av lagtekniska skäl är det ändamålsenligt att ta in sådana förteckningar i författningar på en lägre nivå än lag och att i lagen ta in en tillräckligt noga avgränsad grundläggande bestämmelse.

6 §. *Kommissionens delegerade förordning.* Enligt denna informativa paragraf ingår det i kommissionens delegerade förordning ett antal närmare bestämmelser om de skyldigheter som nämns i kapitlet. Den helhet som direktivet utgör i lagstiftningshänseende kompletteras av kommissionens bestämmelser som innebär betydande preciseringar i fråga om de skyldigheter som föreskrivs i kapitlets 1—3 §.

18 kap. AIF-fonder som investerar i onoterade företag

I 1 kap. 8 § föreskrivs om kapitlets tillämpningsområde. I kapitlet föreskriv om sådana AIF-fonders skyldigheter som investerar i onoterade företag. Kapitlets 3 och 7 § gäller också situationer då en AIF-fond förvärvar kontroll över en emittent. Kapitlets bestämmelser gäller i praktiken framför allt AIF-förvaltare som är verksamma inom kapitalinvesteringsbranschen. Tillämpningsområdet har emellertid inte avgränsats till vissa typer av AIF-fonder, utan bestämmelserna kan tillämpas på vilken som helst AIF-fond.

Kapitlets bestämmelser inverkar inte på AIF-förvaltarens eller målbolagets arbetsrättsliga skyldigheter, vilket t.ex. innebär att de inte berättigar till uppsägning av arbetstagare.

1 §. *Anmälan om förvärv av större ägarandelar.* Paragrafens *1 mom.* är baserad på direktivets artikel 27.1. På en sådan anmälan som avses i paragrafen används inte benämningen flaggning, som i värdepappersmarknadslagen avser anmälan och offentliggörande av ägar- och röstandelar hos en emittent vars aktier är föremål för handel på en reglerad marknad. En tolkning enligt direktivets ordalydelse omfattar situationer där aktier förvärvas, överlåts eller innehas. Anmälningsskyldigheten omfattar således även situationer där AIF-fondens rösträtt ändras, trots att dess aktieinnehav inte ändras.

Paragrafens *2 mom.* är baserad på direktivets artikel 27.5. Utgångspunkten är den att anmälan ska göras utan obefogat dröjsmål. Den absoluta bakre gränsen för anmälan är enligt förslaget dock tio bankdagar räknat från den dag då rättshandlingen i fråga enligt de civil- och bolagsrättsliga bestämmelserna ägde rum.

Enligt 1 kap. 8 § om kapitlets tilläggsområden ska en sådan anmälan som avses i paragrafen göras också då AIF-förvaltaren handlar i enlighet med ett avtal om förvärv av kontroll eller i samarbete med andra AIF-förvaltare förvärvar kontroll över AIF-fonder som de förvaltar.

2 §. *Anmälan om förvärv av kontroll.* Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 27.2. Sådan anmälan som avses där ska göras

utöver de övriga anmälningar som det föreskrivs om i kapitlet. I en normal situation ska anmälan göras efter det att AIF-fonden har förvärvat över hälften av de röstberättigade aktierna i ett onoterat företag. Anmälan ska inte göras om det förvärvade företaget är en emittent som avses i värdepappersmarknadslagen. I så fall ska dock iakttas vad som i värdepappersmarknadslagens 9 kap. föreskrivs om anmälan i fråga om betydande ägar- och röstandelar. Vid beräkningen av procentandelen rösträtter ska utöver de rösträtter som AIF-fonden direkt innehar dessutom beaktas också rösträtter i företag som står under AIF-fondens kontroll och sådana rösträtter som den har i sitt eget namn men som innehas av en fysisk eller juridisk person som handlar för ett sådant företags räkning som ägs av AIF-fonden eller står under dess kontroll. Kontrollen ska då vara etablerad. Den procentuella röstandelen ska beräknas på basis av samtliga aktier med rösträtt, också om rösträtten inte kan utnyttjas.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar förteckningen i direktivets artikel 27.3, *3 mom.* motsvarar direktivets artikel 27.1 och 4, medan *4 mom.* motsvarar direktivets artikel 27.5. Enligt artikel 27.4 i direktivet ska AIF-förvaltaren göra sitt yttersta för att sörja för att arbetstagarrepresentanterna eller, om sådana representanter inte finns, de anställda själva, i vederbörlig ordning informeras av styrelsen. Möjligheten för en AIF-förvaltare som förvärvat kontroll över ett bolag att påverka målbolagets styrelses åtgärder kan variera stort mellan olika stater. Där den som fått bestämmande inflytande i ett finländskt aktiebolag har en möjlighet att i sista hand byta ut styrelsen för att säkerställa sina möjligheter att påverka, är situationen inte densamma i alla EES-stater. Således kan det inte antas att en AIF-förvaltare som förvärvat kontroll automatiskt kan åstadkomma en verkan som rättsligt binder målbolagets styrelse. Å andra sidan är det inte heller klart att AIF-förvaltaren i egenskap av ägare är redo att avskeda målbolagets styrelse endast av den orsaken att den försummar att lämna en anmälan enligt direktivet. Fullgörandet av skyldigheten enligt paragrafen förutsätter dock aktiva åtgärder av AIF-förvaltaren för att visa att den gjort sitt yttersta.

3 §. *Informationsskyldigheten vid förvärv av kontroll*. Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 28.2. I momentet föreskrivs om den information som ska lämnas enligt paragrafen. Den skyldighet som föreskrivs i paragrafen skiljer sig från skyldigheten enligt 2 § i det avseendet att den gäller också situationer där målbolaget är emittent. I sådana fall kompletteras informationsskyldighet enligt paragrafens den fortlöpande informationsskyldighet som avses i värdepappersmarknadslagen.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 28.3 och delvis 28.1. I momentet föreskrivs om föremålen för information som ska lämnas med stöd av paragrafen.

Paragrafens *3 mom.* motsvarar direktivets artikel 26.5 fjärde stycket.

4 §. *Skyldighet att informera om avsikter*. Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 28.4. I paragrafen föreskrivs om skyldigheten att informera målbolaget och dettas personal om planer gällande affärsverksamheten och personalen. Enligt direktivet ska de särskilda kraven gällande bolagens arbetstagare tillämpas trots att AIF-förvaltaren i flesta fall inte har kontroll över AIF-fonden, utom då det är fråga om en internt förvaltad fond. Enligt de allmänna bolagsrättsliga principerna finns det dessutom inget direkt samband mellan aktieägarna och arbetstagarrepresentanterna eller, om sådana representanter inte finns, de anställda själva. Därför kan för aktieägarna eller förvaltarna av aktieinnehaven, dvs. för AIF-fonderna och AIF-förvaltarna, inte uppställas krav på direkt information till bolagets arbetstagarrepresentanter eller anställda. Enligt direktivet är en AIF-förvaltare sålunda skyldig att göra sitt yttersta för att se till att målbolagets styrelse i enlighet med lagen informerar arbetstagarrepresentanterna eller de anställda direkt.

Paragrafens *2* och *3 mom.* motsvarar direktivets artikel 28.4.

5 §. *Skyldighet att informera om hur förvärv av kontroll finansierats*. Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 28.5. Varken i direktivet eller i de bestämmelser som utfärdats med stöd av direktivet definieras informationsskyldigheten enligt paragrafen. Eftersom innebörden av begreppet informationsskyldighet kan förändras i och med att mark-

naden utvecklas ska den mera detaljerade innebörden av skyldigheten utformas genom marknadspraxis. Innebörden av begreppet god marknadssed kan definieras t.ex. genom de organs försorg som avses i 6 kap. 6 §.

6 §. *Målbolagets verksamhetsberättelse.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 29. Genom paragrafen kompletteras kapitlets bestämmelser om informationsskyldighet och främjas öppenheten inom kapitalinvesteringsbranschen. Skyldigheten att utarbeta en verksamhetsberättelse ligger i princip hos målbolaget, men AIF-fonden ska se till att denna skyldighet inte försummas. Skyldigheten att utarbeta en verksamhetsberättelse kan variera beroende på vilken stats lagstiftning som tillämpas på målbolaget och vilken dess bolagsform är. Skyldigheten enligt paragrafen ska iakttas oberoende av var målbolaget är registrerat och vilken bolagsformen är. Utöver skyldigheten att utarbeta en verksamhetsberättelse ska AIF-fonden se till verksamhetsberättelsens innehåll och delgivning. Det är fråga om att säkerställa att en sedvanlig årlig verksamhetsberättelse ges ut. I samband med förvärv av kontroll finns inget behov av att utarbeta mellanbokslut med tillhörande verksamhetsberättelse.

I paragrafens *1 mom.* förpliktas AIF-fonden att se till att en verksamhetsberättelse vederbörligen sammanställs för ett sådant onoterat bolag där den har förvärvat kontroll.

På grund av eventuella olikheter gällande regleringen av målbolags bokslut är det motiverat att föreskriva om en miniminivå för årsberättelsens informationsinnehåll. Den information som avses i *2 mom.* ska åtminstone ge en beskrivning av hur bolagets affärsverksamhet utvecklas enligt situationen vid utgången av den period som verksamhetsberättelsen omfattar. I verksamhetsberättelsen ska också behandlas viktiga händelser som inträffat efter räkenskapsperiodens slut och information om förvärv av egna aktier. Den bästa bilden av bolagets sannolika utveckling kan ges genom en beskrivning av betydande risker och osäkerhetsmoment i anslutning till målbolagets affärsverksamhet under den närmaste framtiden.

Enligt paragrafens 2 mom. kan informationen i fråga tas in antingen i målbolagets bokslut eller i AIF-fondens eget bokslut. I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om möjligheten att på det sätt som avses i direktivets artikel 29.1b ta in informationen i den egna verksamhetsberättelsen. AIF-fonden kan genom att komplettera målbolagets bristfälliga årsberättelse i samband med sin egen årsberättelse fullgöra den föreslagna informationsskyldigheten.

Paragrafens *4* och *5 mom.* är baserade på direktivets artikel 29.3. Deras syfte är att säkerställa att målbolagets anställda får den information som sig bör.

7 §. *Tömning av företag på tillgångar.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 30.1 och begränsar de möjligheter att kräva utdelning av tillgångar som en AIF-förvaltare har efter att ha förvärvat kontroll över ett onoterat företag. Paragrafens bestämmelser gäller lagliga sätt att dela ut tillgångar. Paragrafen begränsar sålunda AIF-fondens rätt att kräva vinstutdelning, utdelning av tillgångar ur fonden för fritt eget kapital, minskning av aktiekapitalet, förvärv av egna aktier samt upplösning av bolaget.

I paragrafens *1 mom.* förbjuds tömning av företag på tillgångar.

I paragrafens *2 mom.* preciseras att det är förbjudet att dela ut medel i strid med aktiebolagslagen. Artikel 30 i direktivet fastställer utdelning i strid med lag eller bolagsordningen som förbjudet. Detta utgör förbjuden utdelning redan enligt Finlands aktiebolagslagstiftning. Bakgrunden till artikeln är skillnaderna mellan olika länders bolagslagstiftningar. Paragrafen förpliktar AIF-förvaltaren också när det onoterade bolagets hemland är en annan EES-stat än Finland. Den detaljerade regleringen enligt direktivet ska tas in i finansministeriets förordning. På det sättet säkerställs att AIF-förvaltarens skyldigheter för att bevara bolagets kapital inte är beroende av vilken slags juridisk person målbolaget är och vilket lands lagstiftning som tillämpas på det.

Paragrafen har ingen betydelse för det faktum att utdelning av ett aktiebolags tillgångar ska baseras på det senast fastställda bokslutet och på ett s.k. balanstest. Den har inte heller någon betydelse för den omständigheten att ett aktiebolags tillgångar inte får delas ut om man då beslutet om utdelningen fattas vet att den kommer att leda till illikviditet. Det är då

fråga om ett s.k. solvenstest. Dessa på aktiebolagslagen baserade förpliktelser ska iakttas i alla situationer.

Paragrafen är förpliktande endast för AIF-förvaltare. Den begränsar sålunda inte målbolagets eller dess delägares rättigheter. Paragrafens bestämmelser förstärker minoritetsskyddet och resulterar inte i en situation där delägarskapets övergång till AIF-fonden leder till att andra bestämmelser ska tillämpas på utdelning av målbolagets tillgångar. Detta kunde vara oskäligt från målbolagets, delägarnas och övriga investerares synpunkt. Paragrafen har ingen betydelse när det gäller den rätt att kräva utdelning som minoritetsdelägare har enligt aktiebolagslagen.

Det finns många slag av företagsköp och i många fall finns ett förståeligt intresse av att fördela målbolagets medel. I en typisk situation har företagaren innan affärsverksamheten avyttras tömt bolaget på vinstmedel till exempel genom vinstutdelning innan kapitalplacerarna får lämna anbud i en företagsauktion. Det kan då vara nödvändigt för kapitalplaceraren att sänka bolagets bundna kapital för att återbörda försäljningspriset för egendom som inte hör till kärnverksamheten till investerarna när de medel som motsvarar detta försäljningspris inte behövs för att utveckla den egentliga kärnverksamheten. Det är inte förbjudet att sänka detta kapital, om det sker enligt lagen och bolagsordningen.

I lagförslagets 9 § föreslås att det genom förordning av finansministeriet ska föreskrivas om utdelning av tillgångar enligt direktivets artikel 30.2 och 3. Enligt direktivet artikel 30.3 ska uttrycket utdelning i synnerhet omfatta betalning av utdelning och ränta avseende aktier. Genom förordning ska föreskrivas att bestämmelserna om minskning av tecknat kapital inte ska tillämpas när det är fråga om kapitalminskning som sker i syfte att uppväga gjorda förluster eller att inkludera penningsummor i en icke utdelningsbar reserv, under förutsättning att beloppet i en sådan reserv efter denna åtgärd inte överstiger 10 procent av det minskade tecknade kapitalet.

Genom förordning ska AIF-förvaltare åläggas att i enlighet med direktivet göra ett s.k. nettotillgångstest. Detta innebär att utdelning av bolagets tillgångar är förbjuden om varje utdelning till aktieägarna som görs när nettotillgångarna enligt företagets årsredovisning på bokslutsdagen för den senaste räkenskapsperioden understiger eller till följd av en sådan utdelning skulle understiga det tecknade kapitalet plus de reserver som inte får utdelas enligt lag eller bolagsordning, varvid ska gälla att när den icke inbetalade delen av det tecknade kapitalet inte ingår i tillgångarna enligt balansräkningen ska detta belopp dras av från det tecknade kapitalet.

Dessutom åläggs en sådan AIF-förvaltare som avses i paragrafen att i enlighet med direktivet göra ett test för att ta reda på om vinsten räcker till för utdelning. Sålunda förbjuds sådana utdelningar till aktieägarna som skulle överstiga vinsten för den senast avslutade räkenskapsperioden plus balanserad vinst och belopp från reserver som får användas för detta och minus balanserad förlust och belopp som enligt lag eller bolagsordning har avsatts i reserver.

I förordningen ska sådana AIF-förvaltare som avses i paragrafen dessutom åläggas att före förvärv av egna aktier göra ett sådant test som avses i direktivet. Sålunda får bolaget förvärva egna aktier i den mån förvärv av egna aktier är tillåtna, de förvärv som bolaget gör, inbegripet aktier som tidigare förvärvats av bolaget och innehas av det och aktier som förvärvats av personer som agerar i eget namn men för bolagets räkning, och som skulle leda till att nettotillgångarna understiger det belopp som nettotillgångstestet anger. I så fall ska direktivets artikel 15.4 tredje stycket, underpunkt a tillämpas. Dessa förvärv får inte minska nettotillgångarna så att de understiger det tecknade kapitalet och sådana fonders sammanlagda belopp som enligt lagen inte får delas ut.

Enligt direktivets artikel 30.3 c ska begränsningen när det gäller förvärv av egna aktier dock inte tillämpas på (i) aktier som förvärvas som ett led i en allmän förmögenhetsövergång, (ii) helt betalda aktier som förvärvas utan vederlag eller som utgör inköpsprovision för banker och andra finansinstitut, (iii) aktier som förvärvas på grund av en lagstadgad skyldighet eller till följd av ett rättsligt avgörande till skydd för en aktieägarminoritet, särskilt vid fusion, ändring av föremålet för bolagets verksamhet eller av

bolagets form, byte av säte till utlandet eller införandet av begränsningar i rätten att överlåta aktier, (iv) aktier som förvärvas från en aktieägare på grund av bristande betalning av aktierna, (v) aktier som förvärvas för att hålla minoritetsaktieägare i närstående bolag skadeslösa, (vi) helt betalda aktier som förvärvas vid en exekutiv auktion som äger rum för att infria en fordran som bolaget har mot en aktieägare, och inte heller (vii) helt betalda aktier som har getts ut av ett förvaltningsbolag med fast kapital enligt artikel 15.4 andra stycket och som på placerarnas begäran förvärvas av detta bolag eller av ett detta närstående bolag.

Paragrafens *3 mom.* visar hur den procentuella röstandel som ger kontroll och metoden för kalkylerande av den fastställs hos emittenten. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 26.5 sista stycket.

8 §. *Personalrepresentanters tystnadsplikt.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 26.6. Eftersom det i kapitlet föreskrivs om AIF-förvaltares omfattande skyldigheter när det gäller att informera målbolags anställda och arbetstagarrepresentanter är det på motsvarande sätt ändamålsenligt att skydda konfidentiell information som lämnats ut. På motsvarande sätt föreskrivs det om skydd av konfidentiell information i lagen om samarbete inom företag (334/2007) som det hänvisas till i paragrafen och varmed artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen. Med stöd av den ovan nämnda lagen har arbetstagarna rätt att höra och få uppgifter av sakkunniga vid verksamhetsenheten i fråga och i mån av möjlighet även av andra sakkunniga i företaget, när det är nödvändigt med tanke på det ärende som behandlas. Den tystnadsplikt som avses i den föreslagna paragrafen gäller arbetstagarrepresentanter som nämns i 2 kap. 4 § samt sakkunniga som eventuellt deltar i förhandlingarna.

9 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning i anslutning till 18 kap. Genom förordning av finansministeriet ska utfärdas närmare bestämmelser om tömning av företag på tillgångar när målbolaget är ett annat aktiebolag än ett finländskt aktiebolag. I förordningen kan föreskrivas om sådana förpliktelser av teknisk natur som avses i direktivets artikel 30.2 och 3.

DEL VII GRÄNSÖVERSKRIDANDE VERKSAMHET

19 kap. EES-staterna

I detta kapitel föreskrivs om sådan gränsöverskridande verksamhet som i EES-stater bedrivs av AIF-fonder och AIF-förvaltare. En i Finland auktoriserad AIF-förvaltare får enligt direktivet förvalta eller marknadsföra EES-baserade AIF-fonder i en annan EES-stat. På motsvarande sätt har EES-baserade AIF-fonder rätt att förvalta och marknadsföra AIF-fonder i Finland.

1 §. *Rätt att förvalta EES-baserade AIF-fonder.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 33. I lagförslagets 21 kap. 3 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder efter att den tagit emot en anmälan som avses i paragrafen.

Enligt den praxis som följer av direktivet ska en finländsk AIF-förvaltare göra en sådan anmälan till Finansinspektionen som avses i *1 mom.* då den har för avsikt att förvalta en EES-baserad AIF-fond. Begreppet EES-baserad AIF-fond definieras i 2 kap. 4 § 3 punkten. Finansinspektionen ska underrättas om varje EES-baserad AIF-fond som förvaltas av en AIF-förvaltare. I den verksamhetsplan som avses i anmälan ska nämnas den enskilda AIF-fond som det är meningen att förvalta i Finland. Dessutom ska nämnas vilka andra tjänster AIF-förvaltaren ska tillhandahålla i samband med AIF-förvaltningen. Tjänster som får tillhandahållas utan tillstånd är t.ex. administrativa uppgifter, bokföringstjänster i anslutning till fondförvaltning, kundförfrågningar, värdering och prissättning, uppföljning av att bestämmelser iakttas, registrering av andelsinnehavare och aktieägare, marknadsföring samt åtgärder som avser AIF-fonders tillgångar.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om skyldigheten att lämna tilläggsinformation om verksamhet i en annan EES-stat bedrivs ge-

nom en filial. I lagförslagets 21 kap. 3 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder efter att den fått en anmälan som avses i 1 mom.

Enligt paragrafens *3 mom.* får AIF-förvaltaren börja förvalta en EES-baserad AIF-fond efter att ha tagit emot Finansinspektionens underrättelse om saken. Enligt direktivets artikel 33.5 får AIF-förvaltarens värdmedlemsstat inte ålägga den berörda AIF-förvaltaren några ytterligare krav i fråga om förhållanden som omfattas av direktivet. Paragrafens *4 mom.* motsvarar direktivets artikel 33.6. I lagförslagets 21 kap. 6 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder i samband med sådana ändringar som avses i 4 mom.

I direktivets artikel 33.7 och 8 föreskrivs att kommissionen ska ges befogenhet att godkänna information som avses i 1 och 2 mom. samt standardformulär, mallar och förfaranden rörande tekniska standarder, på basis av ESMA:s förslag.

2 §. *EES-baserade AIF-förvaltares rätt att förvalta AIF-fonder i Finland.* I denna paragraf föreskrivs om s.k. bolagsnotifikation. Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 33.5 enligt vilken AIF-förvaltarens värdmedlemsstat inte får ålägga den berörda AIF-förvaltaren några ytterligare krav i fråga om förhållanden som omfattas av detta direktiv. Sådana AIF-förvaltare som i enlighet med direktivet har auktoriserats i en annan EES-stat ska sålunda i denna paragraf jämställas med AIF-förvaltare som auktoriserats i Finland. Tillsynen över dem ska emellertid skötas av hemmedlemsstatens myndighet, vars meddelande enligt direktivets artikel 33.4 4 stycket räcker för att inleda verksamhet i Finland. En förvaltare av EES-baserad AIF-fond får också inrätta ett dotterbolag eller en filial i Finland.

En utländsk EES-baserad AIF-förvaltare kan i Finland bedriva all den verksamhet som är tillåten för finländska AIF-förvaltare. En förutsättning för förvaltning av AIF-fonder i en annan EES-stat är å andra sidan enligt direktivets artikel 33 att den utländska EES-baserade AIF-förvaltarens auktorisation omfattar förvaltning av AIF-fonder av nämnda typ. Rätten att förvalta AIF-fonder omfattar sålunda bl.a. förvaltning av specialplaceringsfonder, om den EES-baserade AIF-förvaltarens auktorisation omfattar förvaltning av AIF-fonder som är inriktade på strategier för specialplaceringsfonden i fråga. Verksamheten kan bedrivas antingen direkt eller genom en filial.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 33.4 sista stycket.

3 §. *Rätt att i Finland marknadsföra EES-baserade AIF-fonder.* Paragrafen motsvarar AIF-förvaltarens rätt att i sin hemstat marknadsföra EES-baserade AIF-fonder i artikel 31 i direktivet. Paragrafen hänvisar till 12 kap. 1 §, enligt vilken marknadsföring av andelar i AIF-fonder av den som fått auktorisation i Finland till professionella kunder är anmälningspliktig verksamhet. Också marknadsföring av andelar i en EES-baserad AIF-fond förutsätter anmälan till Finansinspektionen. Marknadsföring av andra andelar i AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltare och av andra finansiella instrument förutsätter dessutom sådan auktorisation att tillhandahålla sidotjänster som avses i 3 kap. 3 §.

Paragrafens *1 mom.* är baserat på direktivets artikel 31.1 och *2 mom.* är baserat på artikel 31.2 och 3.

I lagförslagets 21 kap. 4 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder efter ett sådant meddelande som avses i 1 mom. samt om begränsade möjligheter att förhindra marknadsföring. Paragrafens 2 mom. är en informativ bestämmelse enligt vilken det i 13 kap. föreskrivs om marknadsföring av andelar i AIF-fonder till både inhemska och utländska icke-professionella kunder.

I direktivets artikel 31.5 föreskrivs om kommissionens befogenhet att på basis av ESMA:s förslag anta tekniska standarder för genomförande, i syfte att fastställa form och innehåll för anmälningar som avses i 1 mom.

4 §. *Rätt att i andra EES-stater marknadsföra EES-baserade AIF-fonder.* I denna paragraf föreskrivs om marknadsföring på motsvarande sätt som i direktivets artikel 32. En finländsk AIF-förvaltares rätt att marknadsföra EES-baserade AIF-fonder till professionella kunder i andra EES-stater än Finland är i första hand beroende av en anmälan. Anmälan ska göras till Finansinspektionen som ser till att anmälan vidarebefordras till respektive EES-stater. I 21 kap. 5 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder. Samma anmälan

kan avse marknadsföring i flera EES-stater. I direktivets bilaga IV anges vad anmälan ska innehålla. Avsikten är att med stöd av 7 § föreskriva om dessa uppgifter i en förordning av finansministeriet. Enligt paragrafens 1 mom. ska anmälan avfattas på engelska, som i allmänhet anses vara det språk som är brukligt i internationella finanskretsar enligt direktivets artikel 32.6.

I lagförslagets 21 kap. 5 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder efter ett sådant meddelande som avses i *1 mom.* samt om begränsade möjligheter att förhindra marknadsföring.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 32.1 andra stycket medan paragrafens *3 mom.* motsvarar direktivets artikel 32.4. Paragrafens *4 mom.* motsvarar direktivets artikel 32.7. I lagförslagets 21 kap. 6 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder i samband med sådana ändringar som avses i 4 mom.

Paragrafens *5 mom.* motsvarar sista meningen i direktivets artikel 6.8.

5 §. *I en annan EES-stat etablerad AIF-förvaltares rätt att marknadsföra AIF-fonder i Finland.* I denna paragraf föreskrivs om s.k. produktnotifikation. Paragrafens 1 mom. motsvarar vad som i direktivets artikel 32 föreskrivs om hemmedlemsstaten. Enligt direktivets artikel 32.1 ska medlemsstaterna se till att en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltare får marknadsföra andelar i en EU-baserad AIF-fond som den förvaltar till professionella investerare i en annan medlemsstat än AIF-förvaltarens hemmedlemsstat så snart som villkoren i denna artikel är uppfyllda. Paragrafen ställer inga ytterligare förpliktelser.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs att EES-baserade AIF-förvaltare ska iaktta direktivets passförfarande när de marknadsför AIF-fonder i Finland.

Enligt *3 mom.* ska vid förmedling av order iakttas direktivets marknadsföringsbestämmelser. De som har rätt att förmedla order kan i Finland marknadsföra endast AIF-fonder som anmälts enligt 1 mom. Marknadsföringen får inte inledas innan den som förvaltar AIF-fonden i fråga har anmält AIF-fonden på vederbörligt sätt och fått ett meddelande om detta av sin hemstats EES-tillsynsmyndighet. Således ska ett värdepappersföretag försäkra sig om att anmälan skett innan marknadsföringen inleds. Samma skyldighet gäller också övriga aktörer som erbjuder andelar i andra utländska EES-baserade AIF-fonder än sådana som de själva förvaltar. Dessa är AIF-förvaltare vilkas auktorisation omfattar förmedling av order eller EES-baserade AIF-förvaltare som erbjuder investeringstjänster med stöd av 6 §. Genom momentet genomförs artikel 6.8 andra meningen i direktivet.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs att en AIF-förvaltare som är registreringsskyldig inom EES får i Finland marknadsföra andelar i EES-baserade AIF-fonder till professionella kunder. En sådan AIF-förvaltare ska iaktta vad som i 12 kap. föreskrivs om erbjudande av andelar, inklusive vad som i 12 kap. 4—6 § föreskrivs om informationsskyldighet. Dessutom ska i fråga om AIF-fonder som marknadsförs i Finland iakttas rapporteringsbestämmelserna i 7 kap. 3 § samt bestämmelserna om bokslut och revision i 11 kap. 1 och 2 §. Dessutom ska bestämmelserna i 1 kap. 8 § och 18 kap. iakttas, om bestämmelserna i övrigt är tillämpliga på AIF-förvaltare. Där föreskrivs om sådana AIF-förvaltare som investerar i onoterade bolag. Momentet motsvarar stycke 59 i direktivets ingress där det konstateras att s.k. *private placement*-verksamhet i mindre aktörers fonder fortfarande ska regleras nationellt.

Paragrafens *4 mom.* är en informativ bestämmelse enligt vilken det i 13 kap. föreskrivs om marknadsföring av andelar i AIF-fonder till både inhemska och utländska icke-professionella kunder.

6 §. *Tillhandahållande av investeringstjänster.* I direktivet föreskrivs inte särskilt om förfaranden som syftar till att säkerställa att förvaltare av EES-baserade AIF-fonderna i ett annat land ska kunna tillhandahålla sådana investeringstjänster och sidotjänster som avses i direktivet under vederbörlig tillsyn. Denna nationella reglering tillåter att gränsöverskridande investeringstjänster tillåts i större utsträckning än direktivets minimikrav förutsätter.

I paragrafens *1* och *2 mom.* föreskrivs generellt om EES-baserade AIF-förvaltares rätt att tillhandahålla investeringstjänster och

placeringstjänster, vilket förutsätter Finansinspektionens tillsyn.

Paragrafen är baserad på ömsesidighetsprincipen. Inom EU har inte tagits i bruk någon harmoniserad modell för investerings- och sidotjänster som tillhandahålls av AIF-förvaltare. Av denna anledning förutsätts det i Finland att endast sådana EES-baserade AIF-förvaltare får tillhandahålla investerings- och sidotjänster vilkas hemstat i sin lagstiftning eller t.ex. i sin tillsynspraxis tillåter att finländska aktörer tillhandahåller motsvarande tjänster.

Utöver ömsesidigt erkännande förutsätts det att en EES-baserad AIF-förvaltare har gjort bolagsnotifikation enligt 2 § och de facto förvaltar en AIF-fond i Finland. Avsikten är att förhindra försök att kringgå bestämmelserna om investeringstjänster. En EES-baserad AIF-förvaltare ska också i sin hemmedlemsstat ha auktorisation att tillhandahålla de tjänster som den har för avsikt att tillhandahålla i Finland. Avsikten med detta villkor är att verksamheten ska stå under vederbörlig tillsyn.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om villkor för Finansinspektionens tillstånd. De ska med stöd av 7 § kompletteras genom finansministeriets förordning.

En EES-baserad AIF-förvaltare ska dessutom iaktta lagen om investeringstjänster när den tillhandahåller investerings- och sidotjänster. Den ska sålunda bl.a. ansluta sig till ersättningsfonden för investerare.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om förbud att anlita ett anknutet ombud för att tillhandahålla investeringstjänster.

7 §. *Bemyndigande att utfärda förordning.* I denna paragraf föreslås en bestämmelse om bemyndigande att utfärda förordning i anslutning till 19 kap. Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om sådan dokumentation och information som avses i 4 § 1 mom. Sådana anmälningar ska motsvara det som föreskrivs i direktivets artikel 32 och bilaga VI. Eftersom 3 § 1 mom. är en hänvisningsbestämmelse till 12 kap. 1 §, föreskrivs också om det bemyndigande att utfärda förordning som behövs för genomförande av artikel 31 och bilaga III till det i 12 kap. 9 §. Det föreslås att i paragrafen också ska föreskrivas om villkor för Finansinspektionens tillstånd enligt 6 § 3 mom.

20 kap. Tredjeländer

I detta kapitel föreskrivs om AIF-fonders och AIF-förvaltares verksamhet i fråga om tredjeländer. Rätten att i Finland förvalta och marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer är mera begränsad än när det gäller motsvarande fonder som är etablerade i EES-stater. I kapitlets bestämmelser har det beaktats att i fråga om direktivets bestämmelser om tredjeländer gäller långa övergångstider som är beroende av kommissionens genomförandeåtgärder.

Bestämmelserna i detta kapitel innebär att erbjudandet av AIF-fonder från tredjeländer i Finland skärps något, eftersom de nationella bestämmelserna i Finland varit något mindre strikta än minimikraven enligt direktivet. Innan lagens ikraftträdande har inga särskilda bestämmelser utfärdats om erbjudandet och så kallad *private placement*-verksamhet har kunnat genomföras mycket fritt. Genom bestämmelserna i kapitlet genomförs artiklarna 34, 36 och 42 i direktivet. Syftet med bestämmelserna är inte att förbjuda marknadsföring av AIF-fonder från tredjeländer, utan att uppställa krav för verksamheten enligt direktivet som ökar stabiliteten på finansmarknaden och investerarskyddet. Marknadsföringen av andelar i AIF-fonder som etablerats i tredjeland kan förändras ytterligare under de närmaste åren, om kommissionen antar en delegerad akt om genomförande av artikel 35 och 37—41 i direktivet.

1 §. *Rätt att förvalta AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 34. I paragrafens *1 mom.* föreskrivs att endast auktoriserade AIF-förvaltare får förvalta AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer. Utöver auktorisation förutsätter förvaltningen samarbetsarrangemang mellan Finansinspektionen och tredjelandet i fråga. Finansinspektionen undertecknar samarbetsprotokoll (*Memorandum of Understanding*) om tillsynssamarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter. ESMA för centrala förhandlingar om samarbetsprotokollen på olika utländska EES-tillsynsmyndigheters vägnar. Samarbetspro-

tokollen är inte statsfördrag utan de är en form av avtal som myndigheterna ingår inom ramen för sina befogenheter. I lagförslagets 21 kap. 13 § och i 54 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter. I paragrafens 1 mom. föreskrivs dessutom om undantag i fråga om förvaringsinstitut och verksamhetsberättelser. Eftersom AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer inte berörs av de harmoniserade bestämmelser som gäller EES-stater skulle det i praktiken vara omöjligt och orimligt att de skulle vara tvungna att iaktta sådana bestämmelser om förvaringsinstitut och berättelser som avses i direktivet.

I paragrafens *2 mom.* föreslås en informativ bestämmelse enligt vilken rätten att förvalta AIF-fonder i tredjeländer inte automatiskt inbegriper rätt att marknadsföra AIF-fonder i Finland eller i andra EES-stater.

2 §. *Rätt att marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer*. Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 36. AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer får inte erbjudas till icke-professionella kunder.

Enligt paragrafens *1 mom. 1 punkt* är en förutsättning för att i Finland marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer en skriftlig anmälan till Finansinspektionen. I den ska redogöras för hur de villkor som föreskrivs i paragrafen iakttas. Marknadsföringen av andelar i AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer förutsätter att bestämmelserna i 12 kap. om erbjudande av andelar iakttas. Med samarbetsarrangemang enligt 1 mom. *2 punkten* avses sådana samarbetsprotokoll mellan Finansinspektionen och tredjeländers tillsynsmyndigheter i vilka avtalas om tillsynssamarbete. Den förteckning som avses i paragrafens 1 mom. *3 punkten* upprätthålls av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (*Financial Action Task Force, FATF*), som lyder under OECD. I Finland har utrikesministeriet huvudansvaret för koordinering av tillsynen över att ekonomiska sanktioner iakttas. Finansinspektionen förmedlar utrikesministeriets information om sanktioner till sina tillsynsobjekt.

Kraven i paragrafens 1 mom. *4 punkten* gäller utbyte av sådan väsentlig information mellan skattemyndigheterna som avser administration och verkställighet av nationell skattelagstiftning. Dessa krav är inte baserade på direktivet utan på behovet att säkerställa ett tillräckligt utbyte av för beskattningen viktig information mellan myndigheterna. Kravet innebär att ett tredjeland inte kan vägra lämna ut information endast på den grunden att informationen innehas av ett finansinstitut, en förmedlare, en representant eller av en god man eller gäller ägarandelar i en juridisk person. Kraven medför emellertid inte skyldighet att lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i tredjelandet och inte heller skyldighet att lämna upplysningar som skulle röja affärshemligheter eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (*ordre public*).

Enligt paragrafens 1 mom. *5 punkten* ska en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland innan den inleder marknadsföring i Finland tillställa Finansinspektionen uppgifter om förvaringsuppdrag som avses i 15 kap. 2 och 3 § och om andra företag som svarar för uppgifterna. Genom detta krav förbättras Finansinspektionens förutsättningar att övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om verksamheten iakttas. Att förvaringsinstitutsuppgifterna sköts anses enligt direktivet ha en särskild betydelse för investerarskyddet.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska EES-baserade AIF-förvaltares rätt att marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer bedömas enligt samma villkor som när det gäller aktörer som har fått auktorisation i Finland. En förutsättning för rätten att marknadsföra andelar är dessutom att det mellan tillsynsmyndigheterna i den EES-baserade AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där AIF-fonden är etablerad har tagits i bruk samarbetsarrangemang för övervakning av systemrisken.

De villkor som räknas upp i 1 mom. ska enligt *3 mom.* uppfyllas i fråga om master-AIF-fonden, om man marknadsför feeder-AIF-fonder som är etablerade i Finland eller någon annan EES-stat, om dess master-AIF-fonder är etablerade i ett tredjeland.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om undantag i fråga om förvaringsinstitut och verksamhetsberättelser. Eftersom de harmoniserade bestämmelserna för EES-stater inte gäller AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer skulle det i praktiken vara besvärligt och orimligt om sådana AIF-fonder skulle vara tvungna att iaktta de bestämmelser om förvaringsinstitut och verksamhetsberättelser som avses i direktivet. En förutsättning för att i Finland marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer är å andra sidan att förvaringsuppgifterna sköts på ett sätt som är förenligt med tredjelandets lagstiftning.

3 §. *Marknadsföring från tredjeländer.* I paragrafen föreskrivs om i tredjeländer etablerade AIF-förvaltares rätt att i Finland till professionella kunder marknadsföra andelar i sådana i andra EES-stater än Finland eller tredjeländer etablerade AIF-fonder som de förvaltar. Marknadsföringen kräver en skriftlig anmälan till Finansinspektionen. Förslaget motsvarar direktivets artikel 42.1 första stycket och 42.2. Vid verksamheten som förvaltare av AIF-fonder som är etablerade i tredjeland ska i fråga om AIF-fonder som marknadsförs i Finland iakttas artikel 22—24 och 26—30 i direktivet.

I paragrafens *1—4 punkt* föreskrivs om villkoren för marknadsföring av andelar. Enligt 1 punkten ska AIF-förvaltaren iaktta vad som föreskrivs i 7 kap. 3 §, och 12 § om AIF-förvaltarens rapportering, 11 kap. 1 och 2 §, om bokslut och verksamhetsberättelse samt 12 kap. 2—8 § om erbjudande av andelar. Om AIF-fonden är en sådan AIF-fond som avses i 1 kap. 8 § ska dessutom bestämmelserna i 18 kap. iakttas i fråga om den. I 2 punkten föreskrivs om arrangemangen för samarbete mellan respektive tillsynsmyndigheter. Enligt paragrafens 3 punkt är ett villkor att AIF-förvaltaren och det tredjeland där AIF-fonden är etablerad inte är upptagna i förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Enligt 4 punkten ska det finnas en överenskommelse mellan det tredjeland där AIF-fonden etablerats och Finland. Genom överenskommelsen säkerställs ett effektivt informationsutbyte mellan länderna i skattefrågor. Den grundar sig på artikel 42.2 i direktivet och anknyter till statsrådets åtgärder mot skatteparadis och kringgående av skatt.

4 §. *Förvaringsinstitut.* Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 21.5 b. Enligt paragrafens 1 mom. kan som förvaringsinstitut för en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland, beroende på fallet, fungera ett förvaringsinstitut som är etablerat i ett tredjeland, i Finland eller i referensmedlemsstaten för den AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonden.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 21.6 med förteckningen över förutsättningarna för tillräcklig tillsyn, informationsutbyte, reglering och investeraransvar.

5 §. *Gränsöverskridande investeringar i AIF-fonder.* Paragrafens *1 mom.* är en informativ bestämmelse om att kapitlets bestämmelser inte inverkar på inhemska institutionella investerares möjligheter att sprida sina investeringar i tredjeländer då den eventuellt gällande lagstiftningen så tillåter. Den föreslagna paragrafen säkerställer bl.a. att arbetspensionsförsäkringsbolagens investeringsverksamhet kan fortsätta utan störningar.

Inhemska investerare kan fortsättningsvis när de så önskar kontakta en AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland eller en annan aktör som tillhandahåller investeringstjänster och visa sitt intresse för att investera i en viss AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland, utan att det betraktas som erbjudande av andelar i AIF-fonder i Finland. En investerare kan sålunda ta initiativ till en investering utan att en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland behöver iaktta skyldigheterna enligt kapitlet. I 12 kap. 4 § föreskrivs om skyldigheten att informera, som enligt *5 mom.* också gäller när investeraren själv har kontaktat den som erbjuder andelar i AIF-fonder. Investeraren kan endast genom specifikt skriftligt samtycke avstå från sin rätt till information enligt lagen. I praktiken kan det förekomma situationer där en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland inte uppfyller informationsskyldigheten enligt direktivet. Informationsskyldigheten kan till exempel vara föreskriven i tredjelandets lagstiftning. En professionell investerare ska då själv se till att den får den information om investeringen som den behö-

ver. Däremot är förbudet i 12 kap. 2 mom. att förfara i strid med god värdepappersmarknadssed eller förbudet i 3 § mot osann eller vilseledande information sådana bestämmelser som skyddar det allmänna förtroendet för värdepappersmarknaden, som man inte kan avstå från att iaktta med investerarens samtycke.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att offentligt tillhandahålla information om AIF-fonder som är etablerade i tredjeland och som marknadsförs i Finland. I praktiken innebär detta att en förteckning förs på Finansinspektionens webbsidor. Där förtecknas i 2 och 3 § avsedda i tredjeland etablerade AIF-fonder samt varje fonds AIF-förvaltare, EES-baserade AIF-förvaltare och förvaltare till utländska AIF-fonder som är etablerade i ett tredjeland. Syftet med bestämmelsen är att öka investerarskyddet så att en professionell kund på Finansinspektionens webbsidor lätt kan kontrollera om den AIF-fond som erbjuds har anmälts för marknadsföring i Finland. Bestämmelsen ökar också insynen på finansmarknaden. Enligt 13 kap. 3 § får i momentet avsedda AIF-fonder som är etablerade i ett tredjeland inte marknadsföras till icke-professionella kunder.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs att en utländsk aktör kan rapportera om investeringsobjekt genom sedvanlig kundrapportering. Efter att ett investerar- eller kundförhållande har uppkommit på investerarens initiativ kan den utländska aktören också informera om andra investeringsobjekt som den har att erbjuda och till sina investerare eller kunder sända informationsmaterial av allmän karaktär, utan att detta ska betraktas som erbjudande av andelar i AIF-fonder. Att rekommendera vissa investeringar och inleda förhandlingar om investeringsvillkor eller upprätta avtalshandlingar utan att det är investeraren som i första hand tagit kontakt är enligt förslaget dock erbjudande av andelar i AIF-fonder.

6 §. *Övriga bestämmelser som gäller tredjeländer.* Direktivets artiklar 35 och 37—41 som gäller tredjeländer träder i kraft genom kommissionens delegerade förordning. I paragrafen konstateras det att iakttagandet av artiklarna är beroende av denna förordning.

7 §. *Kommissionens delegerade förordning.* I denna informativa paragraf föreskrivs att direktivets bestämmelser kompletteras genom kommissionens detaljerade bestämmelser med viktiga preciseringar av de skyldigheter som föreskrivs i kapitlets 1—3 §. Artiklarna 84 och 113—115 i kommissionens delegerade förordning innehåller närmare bestämmelser om de skyldigheter som avses i kapitlet.

DEL VIII TILLSYN OCH PÅFÖLJDER

21 kap. Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

I detta kapitel sammanställs bestämmelserna om Finansinspektionen. I lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens allmänna uppgifter och befogenheter. Bestämmelserna i detta kapitel preciserar Finansinspektionens uppgifter, tillsynsbefogenheter och samarbetsskyldigheter till de delar som ordnande av tillsyn enligt direktivet förutsätter detta.

AIF-förvaltarna i Finland är huvudsakligen relativt små organisationer och många av dem omfattas av registreringsbestämmelserna. För att minska deras administrativa börda har de väsentliga tillsynsbestämmelserna samlats i ett kapitel så att lagens tydlighet ökar. Detta är nödvändigt framför allt eftersom de flesta AIF-förvaltarna inte tidigare har varit föremål för regleringen av finansmarknaden och tillsyn. Dessutom ökar de rättsliga åliggandena och övriga myndighetsföreskrifter gällande verksamheten kontinuerligt.

I kapitlet föreskrivs att Finansinspektionen ska övervaka förvaringsinstitut oberoende av vilken auktorisation ett i Finland verksamhet förvaringsinstitut har. Enligt förslaget ska till lagen om Finansinspektionen fogas en ny 50 f § om Finansinspektionens verksamhet som en sådan behörig myndighet som avses i direktivets artikel 44.

I kapitlet föreskrivs flera skyldigheter att vidta åtgärder för Finansinspektionen. Många av dem ska vidtas inom en viss tid. Den lagstadgade tidsfristen börjar i regel löpa först

då Finansinspektionen har fått en fullständig anmälan.

1 §. *Tillsyn*. Enligt paragrafens *1 mom.* ska Finansinspektionen utöva tillsyn över efterlevnaden av lagen samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. I momentet nämns dessutom att det föreskrivs om tillsyn också i lagen om Finansinspektionen.

Enligt paragrafens *2 mom.* svarar Finansinspektionen för tillsynen över AIF-fonders förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut. Finansinspektionens tillsynsansvar sträcker sig således till utländska aktörer inom Finlands jurisdiktion, oberoende av vilken auktorisation de har för sin verksamhet.

Paragrafens *3 mom.* hänvisar till Finansinspektionens allmänna tillsynsbefogenheter och rätt att få information. Närmare bestämmelser i dessa avseenden finns i 18 § i lagen om Finansinspektionen. Finansinspektionen kan be om tilläggsinformation antingen regelbundet eller vid behov, om den behöver informationen för övervakning och hantering av systemrisker. Att be om tilläggsinformation är inte en vanlig åtgärd eftersom auktoriserade AIF-förvaltare är rapporteringsskyldiga i alla avseenden. Sålunda ska ESMA underrättas om informationskrav som går längre än den normala rapporteringsskyldigheten enligt 7 kap. 3 §. Detta krav är baserat på direktivets artikel 24.5.

När det gäller tillsynen över efterlevnaden av bestämmelserna i 13 kap. om marknadsföring till icke-professionella kunder är det viktigt att Finansinspektionen effektivt samarbetar med konsumentombudsmannen i det skedet då tjänsterna tillhandahålls. Därför föreslås det att i paragrafens 4 mom. tas in en hänvisning till 5 kap. i lagen om Finansinspektionen. Konsumentombudsmannen som verkar i samband med konkurrens- och konsumentverket ska framför allt övervaka efterlevnaden av de lagar som stiftats för att skydda konsumenterna. Övervakningen inriktas främst på marknadsföringens och avtalsvillkorens laglighet. Syftet med övervakningen är att företag ska upphöra med eller ändra sin lagstridiga marknadsföring eller oskäliga avtalsvillkor.

Enligt lagen om Finansinspektionen ska lagligheten av marknadsföring, avtalsvillkor och andra förfaranden som avses i lagens 45 § med avseende på konsumentskyddet övervakas också av konsumentombudsmannen. Finansinspektionen och konsumentombudsmannen ska samarbeta med varandra på ett ändamålsenligt sätt. Dessutom ska Finansinspektionen, innan den förelägger vite och utfärdar verkställighetsförbud, ger en rättelseuppmaning eller påför en administrativ påföljd, be konsumentombudsmannen om ett yttrande ifall den märker att en finansmarknadsaktör handlar i strid med konsumentskyddslagen.

2 §. *Information om gränser för finansiell hävstång*. Paragrafen motsvarar det som i direktivets artikel 25.3—25.8 föreskrivs om tillsynsmyndighetens skyldigheter. I lagförslagets 17 kap. 1 § föreskrivs om AIF-förvaltares skyldigheter enligt artikeln.

Sådan anmälan som avses i paragrafens *1 mom.* ska göras i enlighet med Finansinspektionens och ESMA:s vedertagna förfarande. Avsikten med paragrafens *2 mom.* är att säkerställa att ESMA ges tillräckligt med tid för att eventuellt yttra sig om anmälan. I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om anmälans minimiinnehåll samt ges Finansinspektionen befogenhet att tidigarelägga en föreslagen åtgärd. Det ska då råda en sådan exceptionell situation i fråga om de i 1 § i lagen om Finansinspektionen angivna allmänna målsättningarna som förutsätter att åtgärder genomförs snabbt.

ESMA ska förmedla och koordinera informationen om gränserna för finansiell hävstång. ESMA ska framför allt säkerställa att EES-staternas myndigheter utnyttjar sina begränsningsbefogenheter på ett konsekvent sätt. ESMA överlämnar den anmälan som avses i paragrafen till Finansinspektionen efter att ha fått yttrandet om den föreslagna eller genomförda åtgärden. Yttrandet kan framför allt gälla frågan om förutsättningarna för genomförande av åtgärderna sannolikt kommer att uppfyllas och om åtgärderna är befogade samt åtgärdernas varaktighet. ESMA kan på basis av de upplysningarna och efter att ha beaktat Europeiska systemrisknämndens yttrande besluta om huruvida den finansiella hävstång som en AIF-förvaltare eller en grupp av AIF-förvaltare använder innebär en avsevärd risk för det finansiella systemets

stabilitet och integritet. ESMA ska då ge Finansinspektionen ett yttrande med en precisering av de korrigerande åtgärder som ska vidtas, inklusive sådana gränser för det finansiella hävstångsbeloppet som Finansinspektionen ska kräva. ESMA ska omedelbart underrätta Finansinspektionen, Europeiska systemrisknämnde och kommissionen om ett sådant beslut.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder om dess förslag strider mot ESMA:s yttrande. Finansinspektionen ska få då underrätta ESMA och motivera sitt beslut. ESMA kan offentliggöra uppgiften om att Finansinspektionen inte följer eller har för avsikt att följa dess yttrande och råd. ESMA kan enligt direktivet också offentliggöra Finansinspektionens motivering om den på förhand underrättar Finansinspektionen om offentliggörandet. Således är de motiveringar som avses i paragrafen inte belagda med tystnadsplikt på det sätt som avses i 15 §. ESMA kan emellertid inte hindra Finansinspektionen från att handla på ett sätt som den anser vara ändamålsenligt.

3 §. *Förvaltning av EES-baserade AIF-fonder.* Paragrafens *1—3 mom.* motsvarar vad som i direktivets artikel 33.4 föreskrivs om tillsynsmyndighetens skyldighet. I 19 kap. 1 § föreskrivs om AIF-förvaltares skyldigheter enligt artikeln.

Säkerställandet av att AIF-förvaltaren iakttar lagen förutsätter att nuvarande verksamhet utreds. Dessutom ska det utredas att det inte finns faktorer som visar att AIF-förvaltaren i fortsättningen kommer att vara oförmögen att följa lagen. Sådana faktorer kan till exempel vara planerade ändringar av verksamheten. Enligt artikel 33.4 får en tillsynsmyndighet överlämna handlingar till en annan tillsynsmyndighet endast om AIF-förvaltarens förvaltning av AIF-fonden är och kommer att vara förenlig med direktivet och AIF-förvaltaren i övrigt efterlever direktivet.

Det förfarande som avses i artikeln motsvarar det vedertagna anmälningsförfarande som avses i EU-regleringen av finansbranschen. Finansinspektionen ska sända alla handlingar som avses i direktivet till de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat. Dessa handlingar ska emellertid enligt direktivet sändas endast om förvaltaren följer eller avser att följa direktivet. Samtidigt ska Finansinspektionen också bifoga ett yttrande om att den finländska förvaltaren i fråga har beviljats auktorisation av Finansinspektionen. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta AIF-förvaltaren om att informationen överlämnats. AIF-förvaltaren kan börja tillhandahålla tjänster i värdmedlemsstaten efter att ha fått Finansinspektionens meddelande om att informationen överlämnats. I 6 § föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder vid förändringar i informationen.

4 §. *Marknadsföring av AIF-fonder.* Paragrafen motsvarar vad som i direktivets artikel 31.3 föreskrivs om tillsynsmyndighetens skyldigheter. I 12 kap. 1 § och 19 kap. 3 § föreskrivs om AIF-förvaltares skyldigheter enligt artikeln. Det förfarande som avses i artikeln motsvarar det vedertagna anmälningsförfarande som avses i EU-regleringen av finansbranschen.

5 §. *Marknadsföring av AIF-fonder till andra EES-stater.* Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 32.3 om tillsynsmyndighetens skyldigheter. I 19 kap. 4 § föreskrivs om AIF-förvaltares skyldigheter enligt artikeln. Det förfarande som avses i artikeln motsvarar det vedertagna anmälningsförfarande som avses i EU-regleringen av finansbranschen.

I direktivets artikel 32.4 föreskrivs om de skyldigheter som avses i *2 mom.*

6 §. *Ändrade uppgifter om förvaltning eller marknadsföring*. Denna paragraf motsvarar det som i direktivets artiklar 31.4, 32.7 och 33.6 föreskrivs om tillsynsmyndighetens skyldigheter. Enligt *1 mom.* ska Finansinspektionen bedöma ändringar i en AIF-fonds förvaltning och information om marknadsföring samt vid behov förbjuda AIF-fonden att genomföra ändringarna. För att säkerställa att förbudet genomförs på ett effektivt sätt kan Finansinspektionen utöva tillsynsbefogenheter enligt 3 kap. i lagen om Finansinspektionen, inklusive förelägga vite enligt 33 a §.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om grunderna för godkännande av en ändringsanmälan samt om förfarandet i det fall att Finansinspektionen godkänner anmälda ändringar.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om grunderna för nekande beslut samt om förfarandet

i det fall att Finansinspektionen inte godtar anmälda ändringar.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att vidta åtgärder om de kriterier som nämns i momentet uppfylls. Det är framför allt fråga om verkställighetsförbud och rättelseuppmaning enligt 33 § i lagen om Finansinspektionen samt sådan begränsning av tillståndsenlig verksamhet enligt 27 § i den lagen som den möjliggör.

Förfarande av det slag som avses i artikeln motsvarar vedertaget förfarande enligt EU-regleringen av finansbranschen. Om de uppgifter som ursprungligen meddelats till Finansinspektionen väsentligt ändras ska AIF-förvaltaren skriftligen underrätta Finansinspektionen om saken. Om en AIF-förvaltare på grund av en planerad ändring eller annars inte längre följer direktivet vid sin förvaltning av fonden ska Finansinspektionen utan dröjsmål meddela förvaltaren att den inte får genomföra ändringen. Om ändringen dock genomförs eller om Finansinspektionen konstaterar att en oplanerad ändring har ägt rum och att AIF-förvaltaren sålunda inte längre följer direktivet, ska Finansinspektionen förhindra den lagstridiga förvaltningen eller marknadsföringen av AIF-fonder.

7 §. *Säkerställande av AIF-fonders lagefterlevnad.* Paragrafens *1* och *2 mom.* motsvarar det som i direktivets artikel 5.2 och 3 föreskrivs om tillsynsmyndighetens skyldigheter. Om en AIF-fond inte vederbörligen förmår uppfylla sina skyldigheter ska Finansinspektionen ålägga AIF-förvaltaren att vidta sådana korrigerande åtgärder som avses i direktivets artikel 5.2. Om Finansinspektionens krav dock inte uppfylls ska Finansinspektionen förbjuda en extern AIF-förvaltare att förvalta AIF-fonder. Finansinspektionen ska fatta beslut om förbudet. I så fall får fonden i fråga inte längre marknadsföras i EES-stater förrän en AIF-förvaltare har utsetts för den. Finansinspektionen ska då underrätta tillsynsmyndigheterna i fondens hemmedlemsstat och i de EES-stater där fonden marknadsförs.

8 §. *Information som ska ges av förvaringsinstitut*. Denna paragraf motsvarar det som föreskrivs i direktivets artikel 21.16. Enligt direktivet ska förvaringsinstitutet på begäran ge behöriga myndigheter all information som det fått vid utförandet av sina uppgifter och som de behöriga myndigheterna kan behöva för sin lagstadgade tillsyn.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska Finansinspektionen fortlöpande bedöma vilka delar av den information som ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut har fått som är nödvändiga för tillsynsuppgiften. Finansinspektionen ska också be om att få tillgång till sådan information. Med tanke på tillsynen kan väsentlig information vara till exempel det hur den dagliga kassaövervakningen som den delegerade förordningen förutsätter har genomförts samt hur den dagliga övervakningen av penningflödet har genomförts samt hur förvaringen av värdepapper eller delegeringen har ordnats. Utöver att kräva uppgifter och beskrivningar kan det vara nödvändigt för Finansinspektionen att göra kontroller på plats av hur verksamheten har organiserats.

Enligt hänvisningen i paragrafens *2 mom.* ska det anges enligt vilket lagrum Finansinspektionen har rätt att få information som den behöver.

9 §. *Bedömning av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens begäran om åtgärder*. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens åtgärder efter att den har fått en sådan begäran från ESMA som avses i direktivets artikel 47.4. I direktivets artikel 47 föreskrivs om ESMA:s befogenheter och behörighet. ESMA:s huvudsakliga verksamhetsform är att upprätta riktlinjer för EES-staternas behöriga myndigheter om hur befogenheterna att bevilja auktorisationer ska utövas och om de behöriga myndigheternas rapporteringsskyldigheter enligt direktivet.

ESMA kan också be Finansinspektionen vid behov vidta vissa åtgärder för att begränsa marknaden. Begäran om att vidta åtgärder är ett exceptionellt instrument som används i samband med hantering av krissituationer. Sådana åtgärder är enligt direktivets artikel 47.4

1) förbud mot marknadsföring i unionen av andelar eller aktier i AIF-fonder som förvaltas av icke EU-baserade AIF-förvaltare eller av icke EU-baserade AIF-fonder som förvaltas av EU-baserade AIF-förvaltare utan auk-

torisation eller anmälan eller utan tillstånd från de behöriga EES-staterna,

2) restriktioner för icke EU-baserade AIF-förvaltare avseende förvaltning av AIF-fonder när det föreligger alltför hög gränsöverskridande riskkoncentration på en särskild marknad,

3) restriktioner för icke EU-baserade AIF-förvaltare avseende förvaltningen av AIF-fonder när deras verksamhet skulle kunna utgöra en viktig källa till motpartsrisk för ett kreditinstitut eller andra systemviktiga institut.

En förutsättning för ESMA:s begäran är att föremål för ett sådant förslag som avses i ESMA-förordningens artikel 9 är åtgärder som äventyrar marknadens korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet inom EU. Dessutom begränsas ESMA:s befogenheter av två villkor. För det första ska det föreligga ett väsentligt hot, som har uppstått genom eller förvärrats av AIF-förvaltares verksamheter, mot finansmarknadens korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i EU. Dessutom ska det röra sig om en situation med gränsöverskridande effekter. Det andra villkoret är att den relevanta behöriga myndigheten eller de relevanta behöriga myndigheterna inte har vidtagit åtgärder för att ta itu med hotet, eller de åtgärder som vidtagits har varit otillräckliga för att hantera hotet.

Enligt paragrafens *1 mom.* ska Finansinspektionen bedöma ESMA:s begäran om åtgärder. Den ska i rättsligt och sakligt hänseende uppfylla de villkor som föreskrivs i direktivets artikel 47. I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i enlighet med direktivets artikel 47.6 om vilken typ av åtgärder ESMA kan be om. De gränser som anges i momentet fungerar också som en huvudregel för den typ av åtgärder som Finansinspektionen på eget initiativ utan ESMA:s begäran eventuellt kan vidta för att lösa en kris. Paragrafens *3 mom.* är en informativ bestämmelse enligt vilken det i övrigt föreskrivs om ESMA:s och Finansinspektionens samarbete i annan lag.

10 §. *Utbyte av information*. I denna paragraf föreskrivs om Finansinspektionens deltagande i informationsutbyte mellan utländska EES-tillsynsmyndigheter, ESMA och Europeiska systemrisknämnden. Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 53.1. Enligt momentet ska tillsynsmyndigheterna lämna ut relevant information till de behöriga myndigheterna i andra EES-stater. Informationen ska lämnas också till ESMA och Europeiska systemrisknämnden som vidarebefordrar informationen till de behöriga myndigheterna i övriga EES-stater. Med sådana kreditinstitut, försäkringsanstalter och värdepappersföretag som avses i momentet och har betydelse för det finansiella systemet avses det europarättsliga begreppet *systematically important financial institution*, *SIFI*, som inte ännu har reglerats i Finland. Begreppet har sålunda inte heller någon vedertagen benämning i vårt land.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 53.2 om de villkor som avses i ESMA-förordningens artikel 35. Enligt den sistnämnda artikeln ska medlemsstaternas behöriga myndigheter på begäran av ESMA lämna alla nödvändiga uppgifter så att ESMA kan fullgöra sina verksamhetsuppgifter enligt denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna, och under förutsättning att begäran om uppgifter är nödvändig med avseende på den aktuella verksamhetsuppgiftens karaktär. ESMA får också begära att uppgifter ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat får ESMA tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning. Före begäran om uppgifter ska ESMA beakta all befintlig statistik som har tagits fram. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga i tid av EES-staternas behöriga myndigheter, får ESMA rikta en vederbörligen motiverad begäran till andra tillsynsmyndigheter, ministeriet med ansvar för finansfrågor, om det har tillsynsuppgifter till sitt förfogande, den nationella centralbanken eller statistikkontoret i den berörda EES-staten. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga i tid, får ESMA rikta en vederbörligen motiverad begäran direkt till de relevanta finans-

marknadsaktörerna. I den motiverade begäran ska förklaras varför uppgifterna beträffande respektive enskilda finansmarknadsaktörer behövs. På begäran av ESMA ska de behöriga myndigheterna bistå ESMA vid insamlingen av uppgifterna.

Paragrafens *3 mom.* hänvisar till den allmänna skyldigheten att utbyta information som det föreskrivs om i 52 § i lagen om Finansinspektionen.

11 §. *Tillsynssamarbete.* Enligt direktivets artikel 54 får de behöriga myndigheterna begära att de behöriga myndigheterna i en annan EES-stat samarbetar beträffande tillsynsverksamhet, en kontroll på plats eller en utredning på den senare EES-staten. I paragrafens *1 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens rätt att enligt direktivet framställa en begäran till en utländsk EES-tillsynsmyndighet samt om begäran att dess tjänstemän ska få vara närvarande vid en kontroll på plats.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens alternativ då den av en utländsk EES-tillsynsmyndighet får en begäran som motsvarar en sådan begäran om åtgärder som avses i 1 mom. Finansinspektionen ska då utföra kontrollen eller utredningen själv.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om Finansinspektionens rätt att tillåta att en utländsk EES-tillsynsmyndighets tjänsteman är närvarande vid en kontroll inom Finlands jurisdiktion. Ett villkor är att en myndighet som är behörig enligt direktivet har dess egen personal får delta i kontrollen eller utredningen.

I paragrafens *4 mom.* hänvisas till 53 § i lagen om Finansinspektionen där det föreskrivs om grunderna för att Finansinspektionen ska få vägra delta i tillsynssamarbete med en utländsk EES-tillsynsmyndighet. Finansinspektionen får sålunda vägra delta i tillsynssamarbete med en utländsk EES-tillsynsmyndighet endast om samarbetet skulle äventyra Finlands självbestämmanderätt, säkerhet eller allmänna ordning, begäran om samarbete gäller en part i en rättegång om det ärende som begäran avser och rättegången redan har inletts i Finland eller om det i Finland har getts ett lagakraftvunnet beslut som gäller den person och den gärning som samarbetsbegäran avser.

Finansinspektionen ska också underrätta den myndighet som har framställt begäran samt ESMA om vägran att samarbeta och om dess grunder. Bestämmelsen motsvarar direktivets artikel 54.3.

Paragrafens *5 mom.* motsvarar direktivets artikel 45.2. Enligt artikeln ska de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat övervaka en AIF-förvaltares efterlevnad av artiklarna 12 och 14 när AIF-förvaltaren förvaltar och/eller marknadsför AIF-fonder genom en filial i den medlemsstaten. Villkoret gäller när AIF-förvaltaren förvaltar eller marknadsför AIF-fonden via en filial i en annan EES-stat.

12 §. *Tvistlösning hos Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 55. I artikeln föreskrivs att vid oenighet mellan medlemsstaters behöriga myndigheter om en bedömning, handling eller underlåtenhet att agera av någon av de behöriga myndigheterna på ett område där det enligt detta direktiv krävs samarbete och samordning mellan behöriga myndigheter från fler än en EES-stat, får de behöriga myndigheterna hänskjuta ärendet till ESMA. Paragrafen är en hänvisningsbestämmelse till 50 b § i lagen om Finansinspektionen, där det föreskrivs om förfarandet.

ESMA agerar då i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i ESMA-förordningen. Enligt den sistnämnda artikeln ska ESMA först agera som medlare och ange en tidsfrist för förlikningen mellan de behöriga myndigheterna med beaktande av eventuella relevanta tidsfrister som föreskrivs i direktivet och av hur komplex och brådskande frågan är. Om förlikningsskedet har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse får ESMA med enkel majoritet bland ledamöterna i tillsynsstyrelsen fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga dem att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en åtgärd, med bindande verkan för de berörda behöriga myndigheterna, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ESMA:s beslut och därigenom inte säkerställer att en finansmarknadsaktör uppfyller krav som är direkt tillämpliga på den får ESMA anta ett en-

skilt beslut riktat till en finansmarknadsaktör med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med en viss praxis. Dessa beslut av ESMA ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

13 §. *Samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter.* I denna paragraf hänvisas till 54 § i lagen om Finansinspektionen där det föreskrivs om Finansinspektionens allmänna skyldighet att ordna samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter. I direktivet föreskrivs i flera sammanhang om AIF-förvaltares skyldighet att säkerställa att det finns fungerande samarbetsarrangemang mellan hemmedlemsstatens behöriga myndighet och tredjeländers myndigheter. Detta ska säkerställas innan en AIF-förvaltare t.ex. kan börja förvalta en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland eller delegera funktioner till ett tredjeland.

Arrangemang enligt paragrafens *1 mom.* avser t.ex. samarbetsprotokoll enligt direktivets artiklar 34.1 b och 36.1 b. Enligt den förstnämnda artikeln ska det finnas lämpliga arrangemang för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och tillsynsmyndigheten i det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad, för att åtminstone säkerställa ett effektivt informationsutbyte som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat att utföra sina uppgifter i enlighet med detta direktiv. Enligt direktivets artikel 36 är en förutsättning att det finns lämpliga arrangemang för samarbete avseende övervakningen av systemrisker, och som är i linje med internationella standarder, mellan de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat och tillsynsmyndigheten i det tredjeland där den icke EU-baserade AIF-fonden är etablerad, för att säkerställa ett effektivt informationsutbyte som gör det möjligt för de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens hemmedlemsstat att utföra sina uppgifter i enlighet med detta direktiv. Ordnande av samarbete enligt momentet inbegriper också sådant samarbete mellan tillsynsmyndigheterna enligt direktivets artikel 20.1 d som förutsätts för delegering av funktioner till företag i tredjeländer. När det gäller olika samarbetsarrangemang och samarbetsavtal förutsätts enligt förslaget inte en viss enhetlig form, utan samarbetet ska ordnas på ett ändamålsenligt sätt.

I och med skyldigheten att offentliggöra en förteckning enligt paragrafens *2 mom.* kan AIF-förvaltaren uppfylla sina förpliktelser enligt lagen när det gäller att förvissa sig om att det finns sådana samarbetsarrangemang som avses i paragrafen.

14 §. *Personuppgifter och övriga uppgifter.* Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 51.1. Enligt den ska de behöriga myndigheterna tillämpa dataskyddsdirektivet, som i Finland har genomförts genom personuppgiftslagen (523/1999).

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 51.2. Enligt momentet ska Finansinspektionen bevara personuppgifter i högst fem år.

Paragrafens *3 mom.* motsvarar direktivets artikel 52.1. Enligt artikeln får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat från fall till fall överföra uppgifter och analyser av uppgifter till ett tredjeland om villkoren enligt artikel 25 eller 26 i dataskyddsdirektivet är uppfyllda och om medlemsstatens behöriga myndighet är förvissad om att överföringen är nödvändig på grund av AIFM-direktivet. Information får överföras endast på villkor att den inte utan Finansinspektionens skriftliga tillstånd överförs vidare. Dataskyddsdirektivets artiklar 25 och 26 har i Finlands satts i kraft genom personuppgiftslagens 5 kap. I artikel 52.2 i direktivet behandlas villkoren för vidareöverföring av information. Enligt den behövs för överföringen den myndighets medgivande som ursprungligen lämnat ut informationen samt godkännande av överföringens syfte. Motsvarande bestämmelse finns i 71 § i lagen om Finansinspektionen.

15 §. *Tystnadsplikt.* Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 47.3. All information som i enlighet med AIFM-direktivet utbyts mellan behöriga myndigheter och olika EU-myndigheter omfattas av tystnadsplikt, utom då ESMA eller den berörda myndigheten eller ett berört organ när informationen lämnas anger att informationen får

lämnas ut eller om detta krävs i samband med rättsliga förfaranden.

Paragrafens *2 mom.* hänvisar till myndigheternas allmänna tystnadsplikt enligt 6 kap. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). I 71 § i lagen o Finansinspektionen finns dessutom bestämmelser om rättigheter och skyldigheter att lämna ut information som särskilt gäller Finansinspektionen.

16 §. *Kommissionens delegerade förordning.* Enligt denna informativa paragraf kompletteras direktivets bestämmelser genom direktivets detaljerade tilläggsbestämmelser med viktiga preciseringar av de skyldigheter som föreskrivs i kapitlets 10 § 1 mom. I artikel 116 i kommissionens delegerade förordning föreskrivs närmare om utbyte av information om möjliga konsekvenser för det finansiella systemet av en AIF-förvaltares aktiviteter.

22 kap. Påföljder och överklagande

Detta kapitel innehåller centrala bestämmelser om administrativa påföljder och överklagande samt om straffrättsliga påföljder och skadestånd. Ett syfte med förslaget är att säkerställa att påföljderna för lagstridigt förfarande är fungerande och effektiva.

Kapitlets 1—3 § är baserade på direktivets artikel 48. Enligt artikeln ska EES-staterna fastställa bestämmelser om tillämpliga åtgärder och sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att bestämmelserna efterlevs. Vidare ska EES-staterna i enlighet med sin nationella lagstiftning sörja för att lämpliga administrativa åtgärder kan vidtas mot, eller administrativa sanktioner beslutas för, ansvariga personer när bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv inte har följts. Skyldigheten att påföra administrativa påföljder innebär dock inte en begränsning av förfarandena när det gäller återkallande av auktorisation och inte heller begränsning av EES-staternas rätt att påföra straffrättsliga påföljder. Åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. EES-staterna ska vidare föreskriva att de behöriga myndigheterna för allmänheten får redovisa varje åtgärd eller sanktion till följd av överträdelsen av de bestämmelser som antas vid genomförandet av detta direktiv, om inte denna redovisning allvarligt skulle äventyra finansmarknaden, skada investerarnas intressen eller åsamka de berörda parterna oproportionerlig skada. ESMA ska utarbeta en årsrapport om tillämpningen av administrativa åtgärder och beslut om sanktioner i samband med överträdelser av de bestämmelser som antagits i de olika medlemsstaterna vid genomförandet av detta direktiv. De behöriga myndigheterna, i Finland Finansinspektionen, ska tillhandahålla ESMA de uppgifter som behövs för detta ändamål.

På AIF-förvaltare kan som tillsynsobjekt eller som andra finansmarknadsaktörer, utöver de påföljder som föreskrivs i detta kapitel, dessutom tillämpas bl.a. 39 § i lagen om Finansinspektionen om offentlig varning och 42 § i samma lag om avstående från administrativ påföljd.

I fråga om straffpåföljder tillämpas samma lagstiftningsteknik som i samband med totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen, dvs. att för brott föreskrivs straff i själva substanslagen och inte i strafflagen, som straffbestämmelser i regel hänförs till. I de föreslagna brottspåföljderna kommer straffrättsligt ansvar för fysiska personer inte i fråga, utan ansvaret i straffbestämmelserna riktar sig mot fysiska personer.

Avsikten med 8 § om skadeståndsansvar är över huvud taget inte att skärpa eller begränsa ersättningsansvaret. EU-lagstiftningen eller direktivet om ersättning för skador harmoniserar inte med ersättningens miniminivå, vilket innebär att paragrafen i sin helhet är en nationell reglering. Avsikten med bestämmelserna är inte att utesluta annat skadeståndsansvar, exempelvis avtalsbaserat ansvar, ansvar enligt aktiebolagslagens 22 kap. eller ansvar som är baserat på skadeståndslagen. Förslaget kompletterar det nuvarande ersättningssystemet, dvs. de avtalsrättsliga och vedertagna principerna för straffansvar. Bestämmelserna om AIF-förvaltare är omfattande och detaljerade. De uttryckliga bestämmelserna om informations- och rapporteringsskyldighet är ett viktigt element i lagen. Brott mot sådana detaljerade bestämmelser leder i praktiken ofta till omvänd be-

visbörda, dvs. till tillämpning av oaktsamhetspresumtionen. Oaktsamhetspresumtionen innebär att den som vållat skadan, för att undvika ersättningsansvar, måste visa att han eller hon handlat omsorgsfullt. I vanliga fall är den som påstår sig vara berättigad till skadestånd skyldig att påvisa att det föreligger allmänna förutsättningar för ersättningsansvar, t.ex. oaktsamhet. Exempelvis ledningen för en AIF-förvaltare kan anses ha handlat omsorgsfullt om den kan visa att den handlat i enlighet med *business judgement rule* -kraven. I så fall uppkommer inget ersättningsansvar på grund av åtgärder som eventuellt senare visar sig vara förlustbringande, i det fall att beslut om åtgärderna har fattats och åtgärderna har genomförts i enlighet med god affärssed och värdepappersmarknadssed utan att ledningen eftersträvat egen vinning, på basis av tillräcklig beredning och i den tron att åtgärderna är förenliga med bolagets och dess aktieägares intressen. Förfarandet motsvarar vad som i aktiebolagslagens 1 kap. 8 § föreskrivs om bolagsledningens skyldighet att handla omsorgsfullt och sålunda främja bolagets intressen.

Som jämförelse kan det nämnas att aktiebolagslagens 22 kap. 1 § är en uttrycklig bestämmelse om oaktsamhetspresumtionen som dock inte ska tillämpas om skadan har orsakats enbart genom brott mot de allmänna principer som föreskrivs i aktiebolagslagens 1 kap. Tillämpning av oaktsamhetspresumtionen skulle på grund av dess generella karaktär leda till ett alltför strängt resultat med tanke på ersättningsansvaret. Oaktsamhetspresumtionen gäller sålunda enligt aktiebolagslagen inte förfaranden som innebär brott mot principer som avses vara flexibla normer och som varken är avsedda att eller kan definieras entydigt. Som en motsvarande allmän bestämmelse kan betraktas skyldigheten att enligt lagförslagets 12 kap. 2 § iaktta god värdepappersmarknadssed.

I kapitlets 8 § föreslås att oaktsamhetspresumtionen som avses i kreditinstitutslagen, lagen om investeringstjänster och i lagen om placeringsfonder ska tillämpas på AIF-förvaltares styrelsemedlemmar och verkställande direktör. Enligt paragrafen anses en skada ha orsakats av oaktsamhet om den som ansvarar för förfarandet inte visar att han eller hon har handlat omsorgsfullt. En förutsättning för befrielse från skadeståndsansvar är att styrelsen och verkställande direktören har sett till att AIF-förvaltaren har tillgång till sådana tillsynssystem som lagen kräver och att de i tillräcklig utsträckning har tillsyn över efterlevnaden av verksamhetsprinciperna. Förslaget är baserat på konkurrensneutralitet mellan AIF-förvaltare, investeringsfonder, värdepappersföretag och kreditinstitut eftersom lagarna om aktörerna i fråga huvudsakligen är baserade på EU-direktiv. De står under Finansinspektionens tillsyn och för dem gäller lagens kapitaltäckningsregler. Samtliga aktörers kunder har samma skyddsbehov. Dessutom förutsätter tillämpningen av aktiebolagslagen och de olika finansmarknadslagarna att styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens skadeståndsansvar baseras på konsekvent tillämpning av de båda ovan nämnda lagarna.

I paragrafen föreslås begränsningar av ledningens och aktieägarnas personliga ersättningsansvar. Det är inte rimligt att utsträcka styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens personliga ansvar till skador som en AIF-förvaltare eller dess anställda orsakar genom brott mot procedurbestämmelser eller andra bestämmelser som gäller kundförhållanden. En förutsättning för befrielse från skadeståndsansvar är emellertid att styrelsen och verkställande direktören har sett till att AIF-förvaltaren har tillgång till sådana tillsynssystem som lagen kräver och att dessa i tillräcklig utsträckning har övervakat efterlevnaden av principerna.

Skadans och skadeståndets storlek fastställs i varje enskilt fall alltid separat i enlighet med skadeståndslagen (412/1974) och de allmänna lärorna om skadestånd. Också i övrigt ska på ersättning för skador tillämpas skadeståndslagen, om inte något annat förskrivs i en annan lag.

1 §. *Ordningsavgift.* I paragrafen föreskrivs om de försummelser och överträdelser som det är skäl att föreskriva om i sektorlagstiftningen i stället för i 38 § i lagen om Finansinspektionen.

I paragrafens *1 mom.* föreslås en bestämmelse om sådana av auktoriserade AIF-förvaltare begångna gärningar och försummelser som strider mot den föreslagna lagen,

för vilka Finansinspektionen i första hand ska påföra ordningsavgift som närmare definieras i lagen om Finansinspektionen, om inte något annat följer av lagen. I paragrafen föreslås bestämmelser om sådana överträdelser eller försummelser att iaktta bestämmelser som klart strider mot de tidsfrister som har bestämts för utlämnande av information till Finansinspektionen och andra investerare eller bestämmelser som det annars klart kan påvisas att har överträtts. Dessutom bör det beaktas att för överträdelse av rapporteringsbestämmelserna i 7 kap. 3 § kan påföras en ordningsavgift på basis av försummelse att regelbundet lämna information med stöd av 38 § i lagen om Finansinspektionen.

I paragrafens *2 mom.* föreslås att det föreskrivs att en i enlighet med 5 kap. registrerad AIF-förvaltares försummelse eller överträdelse av 5 kap. 4 § ska kunna leda till att Finansinspektionen påför en sådan ordningsavgift som närmare definieras i lagen om Finansinspektionen. Eftersom den rapportering som föreskrivs för registreringsskyldiga AIF-förvaltare sker mera sällan än auktoriserade förvaltares rapportering, föreskrivs om grunden för ordningsavgiften särskilt.

I paragrafens *3 mom.* föreslås en bestämmelser enligt vilken påföljdsavgift kan påföras också för förfarande som strider mot sådana närmare bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. Med sådana närmare bestämmelser avses finansministeriets förordningar och med föreskrifter avses bindande föreskrifter som utfärdas av Finansinspektionen. Med förordningar som kommissionen utfärdat med stöd av AIFM-direktivet avses kommissionens delegerade förordning och genomförandeförordningar. Det är fråga om en förtydligande reglering eftersom det i princip redan är ett brott mot lagens bestämmelser att bryta mot en närmare föreskrift som har utfärdats med stöd av en bestämmelse. Förslaget motsvarar den teknik som tillämpades vid totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen. EU-regleringen har i stor utsträckning genomförts med normer på lägre hierarkisk nivå än lag och kommissionens förordningar är direkt tillämpliga. Däremot kan som ett brott som sanktioneras i lagen inte betraktas förfaranden som strider mot föreskrifter. Finansinspektionens föreskrifter och ESMA:s riktlinjer kan sålunda jämställas med rekommendationer att ordna en viss verksamhet på ett visst sätt.

2 §. *Påföljdsavgift.* I paragrafens *1 mom.* föreskrivs att påföljdsavgift enligt lagen om Finansinspektionen påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder vissa bestämmelser. I de bestämmelser i 6 kap. som nämns i paragrafen föreskrivs om krav som ställs på AIF-förvaltares ekonomi, riskhanteringssystem och andra system samt verksamhetsprinciper. I 12 och 13 kap. föreskrivs om erbjudande av andelar. I 18 kap. ingår centrala bestämmelser om tömning av målbolag på tillgångar och i 20 kap. föreskrivs om skyldighet att utse förvaringsinstitut. Överträdelse av de centrala bestämmelser som nämns i paragrafen är ägnad att äventyra stabiliteten i AIF-förvaltares verksamhet och investerarnas intressen. I överensstämmelse med värdepappersmarknadslagen och lagen om investeringstjänster är det också viktigt att säkerställa att andelar i AIF-fonder inte marknadsförs med osann eller vilseledande information. Av dessa skäl måste det vara möjligt att för överträdelse av bestämmelserna påföra en tillräckligt sträng administrativ påföljd som kan användas utöver de övriga tillsynsåtgärder som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. En AIF-förvaltare kan inte påföras en påföljdsavgift i en situation där lagbrottet inte är en följd av dess egna åtgärder och den inte varit medveten om överträdelsen.

Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* nämns de bestämmelser i 14 och 15 kap. som gäller förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut och som vid försummelse eller överträdelse leder till att AIF-förvaltarens påförs påföljdsavgift enligt lagen om Finansinspektionen. Dessa är med tanke på investerarskyddet och marknadens förtroende väsentliga bestämmelser när det gäller förvaringsinstituts hantering av intressekonflikter, förvaringsinstituts centrala uppgifter och delegering av uppgifter samt rapportering.

Enligt den föreslagna paragrafens *3 mom.* kan påföljdsavgift påföras också för förfaranden som strider mot de närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser som avses i 1 eller 2 mom. Med såda-

na närmare bestämmelser avses finansministeriets förordningar och med föreskrifter avses bindande föreskrifter som utfärdas av Finansinspektionen. Med förordningar som kommissionen utfärdat med stöd av AIFM-direktivet avses kommissionens delegerade förordning och genomförandeförordningar. Det är fråga om förtydligande reglering eftersom det redan i princip är en lagöverträdelse då någon bryter mot en närmare föreskrift som utfärdats med stöd av en bestämmelse. Förslaget motsvarar den teknik som tillämpades vid totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen. EU-regleringen har i stor utsträckning genomförts med normer på lägre hierarkisk nivå än lag och kommissionens förordningar är direkt tilllämpliga.

Enligt paragrafens *4 mom.* utsträcks sanktionshotet också till EES-baserade AIF-förvaltare och till registreringsskyldiga EES-baserade AIF-förvaltare. Utländska AIF-förvaltares överträdelser och försummelser för vilka kan påföras administrativa påföljder har indelats i sådana som regleras i viktigare bestämmelser och sådana som faller inom ramen för tillsynsmyndighetens behörighet i den EES-baserade värdstaten. Det är då fråga om bestämmelserna om osann och vilseledande marknadsföring, om skyldigheten att informera investerarna, om regelbunden informationsskyldighet, kundkontroll, förutsättningarna för marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella kunder, faktablad samt tilläggsuppgifter och språket i faktablad. Bestämmelserna gäller både finländska och utländska aktörer. En väsentlig koppling till Finland uppkommer då en utländsk aktör bedriver affärsverksamhet i Finland. Tillämpningsområdet för bestämmelserna om administrativa påföljder har sålunda en koppling till Finlands jurisdiktion, vilket innebär att finsk lagstiftning ska tillämpas.

Påföljdsavgiftens belopp bestäms i enlighet med 41 § i lagen om Finansinspektionen. Enligt 41 § 2 mom. ska påföljdsavgiften baseras på en samlad bedömning och när beloppet bestäms ska hänsyn tas till gärningens art, omfattning och varaktighet samt den avgiftsskyldiges ekonomiska ställning. Avgiften får utgöra högst tio procent av en juridisk persons omsättning under året före gärningen eller försummelsen, dock högst tio miljoner euro. Avgiften ska bestämmas på den juridiska persons omsättning som gjort sig skyldig till gärningen eller försummelsen. Omsättningen ska inte beräknas på hela koncernens omsättning.

3 §. *Bestämmande och verkställighet av administrativa påföljder.* I denna paragraf hänvisas till lagen om Finansinspektionen i vars 4 kap. det föreskrivs bl.a. om påförande av påföljdsavgift och andra administrativa påföljder, offentliggörande av och avstående från administrativ påföljd samt om verkställighet och behandling av ärenden i marknadsdomstolen.

4 §. *Överklagande*. I denna informativa bestämmelse föreskrivs om överklagande av Finansinspektionens beslut med stöd av denna lag. Paragrafen motsvarar den regleringsteknisk som tillämpas i annan finansmarknadslagstiftning.

5 §. *AIF-brott.* I denna paragraf föreskrivs om gärningar som uppfyller rekvisiten för AIF-brott och om straff för sådana brott. Brottsbenämningen är ny. Också en gärning som begås av grov oaktsamhet är straffbar som AIF-brott. Detta motsvarar kriminaliseringen av investeringstjänstbrott.

Enligt lagförslaget är det straffbart att förvalta AIF-fonder utan auktorisation eller därmed jämförbar rätt. Det är också straffbart att marknadsföra utländska AIF-fonder i strid med lagens bestämmelser.

I paragrafen har i fråga om straffbestämmelserna avvikits från den centreringsprincip som iakttogs vid totalreformen av strafflagen, som förutsätter att brott för vilka kan dömas till fängelse överförs till strafflagen. På grund av bestämmelsernas karaktär och dess målgrupp har det dock ansetts att det är lämpligare att införa straffbestämmelserna i den särskilda lag som gäller AIF-förvaltare. Förslaget motsvarar till denna del den lösning som redan tidigare använts vid totalreformen av värdepappersmarknadslagstiftningen.

Med tanke på investerarskyddet är det straffbart att i strid med 3 kap. 4 § använda benämningarna AIF-fond, AIF-förvaltare, AIF och AIFM samt att en aktör ger intryck av att den har rätt att förvalta AIF-fonder.

Andra aktörer än sådana som nämns i 14 kap. 1 § får inte verka som förvaringsin-

stitut för AIF-fonder. I samma kapitels 3 § föreskrivs vilka aktörer som får verka som särskilda förvaringsinstitut för AIF-fonder, och vilka AIF-fonders tillgångar som får förvaras av instituten. Enligt paragrafen är det straffbart att bryta mot dessa lagrum.

Enligt paragrafen är det inte straffbart att marknadsföra andelar i AIF-fonder utan auktorisation. Eftersom andelar i AIF-fonder är finansiella instrument betraktas sådan marknadsföring som investeringstjänster enligt lagen om investeringstjänster. Investeringstjänster får enligt 2 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster tillhandahållas endast av företag som har beviljats verksamhetstillstånd eller som har auktorisation att tillhandahålla investeringstjänster i Finland. Enligt 2 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster får investeringstjänster tillhandahållas också av kreditinstitut och fondbolag. Marknadsföring utan tillstånd är sålunda enligt 16 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster straffbart som investeringstjänstbrott. Också försäkringsbolag får enligt 16 § i försäkringsbolagslagen och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsföreningar som anknytande verksamhet marknadsföra andelar i AIF-fonder. Marknadsföringsbrott i 30 kap. 1 § i strafflagen gäller marknadsföring av privat aktiebolags värdepapper.

Straffet för AIF-brott föreslås vara böter eller fängelse i högst ett år. Straffets stränghet motsvarar vad som i lagen om investeringstjänster föreskrivs om investeringstjänstbrott. Straffbestämmelsen anger dock inte lika stor klandervärdhet som bestämmelserna om värdepappersmarknadsbrott i strafflagens 51 kap. där det föreskrivs att straffet för brottet i dess grundform är böter eller fängelse i högst två år.

6 §. *Brott mot tystnadsplikten.* I denna paragraf föreskrivs om brott mot tystnadsplikten. Tystnadsplikten säkerställer privata parters intressen och förtroende för finansmarknaden. Paragrafen motsvarar vedertagen praxis i värdepappersmarknadslagstiftningen.

7 §. *Brott mot kravet på kundkontroll och rapporteringsskyldigheten*. Paragrafen är inte en självständig straffbestämmelse, utan en hänvisningsbestämmelse till straffbestämmelserna i penningtvättlagen. Kriminaliseringens innehåll framgår ur penningtvättlagen.

Paragrafen hänvisar för det första till penningtvättlagens 40 § om brott mot kravet på kundkontroll. Den kan dömas till straff för brott mot kraven på kundkontroll som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot den nyss nämnda lagens bestämmelser om kundkontroll eller mot bestämmelserna om skyldighet att bevara uppgifter om kundkontroll. Den föreslagna 12 kap. 8 § motsvarar huvudsakligen 12 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster. De skyldigheter som avses där är identiska med de förutsättningar på grund av vilka ansvaret enligt 40 § i penningtvättlagen kan realiseras. AIF-fonderna hör till penningtvättlagens räckvidd.

För det andra hänvisas i paragrafen till bestämmelsen om rapporteringsförseelse i 42 § i penningtvättlagen. För rapporteringsförseelse kan den som uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att göra en anmälan om penningtvätt, röjer att en anmälan har gjorts för den som misstanken riktas mot eller en annan person eller åsidosätter sin utredningsskyldighet och därför inte upptäcker sin rapporteringsskyldighet dömas till böter.

Paragrafen är baserad på penningtvättsdirektivets artikel 39 där det föreskrivs att EES-staterna ska se till att fysiska och juridiska personer som omfattas av direktivet kan hållas ansvariga för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med penningtvättsdirektivet.

8 §. *Skadeståndsskyldighet.* I denna paragraf ingår noggranna bestämmelser om skadeståndsskyldigheten i förhållande till aktiebolagslagen samt annan finansmarknadslagstiftning. Skadeståndsansvar kan uppkomma också med stöd av värdepappersmarknadslagens16 kap. I den föreslagna bestämmelsen beaktas dessutom ändringar i närliggande lagstiftning och i synnerhet direkt tillämpliga EU-förordningar. Ansvarsförhållandena mellan olika parter preciseras. Den tydliga paragrafen enligt vilken skadeståndsansvaret är baserat på vållandeansvar förbättrar investerarskyddet. Paragrafens bestämmelser gäller auktoriserade och registrerade AIF-förvaltare. Det är motiverat att i lagen ta in bestämmelser om frågor som har en central betydelse för rätten till ersättning.

Det föreslås att i lagen tas in de i annan lagstiftning om investeringstjänster och fonder vedertagna principerna om att skadeståndsansvaret omfattar också skador som orsakats i avtalsförhållanden, om att s.k. ren förmögenhetsskada som inte har något samband med en person- eller sakskada ska ersättas utan sådana synnerligen vägande skäl som avses i skadeståndslagen och om att i lagen, med avvikelse från aktiebolagslagen, också ska föreskrivas om ersättning för skador som orsakats av bolag. Den allmänna principen i fråga om avtalsansvar är att den som orsakat en skada, för att befrias från ansvar måste kunna visa att han eller hon har handlat omsorgsfullt.

Den grund för ersättningsansvar som anges i paragrafens *1 mom.* är jämförbar med den som föreskrivs i 16 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster. I båda fallen är en aktör skyldig att ersätta skada som den har orsakat uppsåtligen eller av oaktsamhet. Den skadelidande kan vara någon som har väsentliga kopplingar till en verksamhet och dessutom någon annan person, dvs. vem som helst som har lidit skada, såsom en AIF-fond. En grund är dessutom att skadan har orsakats genom ett förfarande som strider antingen mot en nationell lag eller mot bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller genom förfarande som strider mot kommissionens förordningar som utfärdats med stöd av direktivet. I 134 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs dessutom på motsvarande sätt som i den föreslagna paragrafen att skadan kan ha orsakats genom ett förfarande som strider mot en fonds stadgar. Det föreslagna momentet gäller bl.a. ersättning för skada som en AIF-förvaltare i samband med förvaltningen av en AIF-fond har orsakat fondens investerare. Skadeståndsskyldighet uppkommer oberoende av om det är möjligt att i AIF-förvaltares organisation peka ut en person som handlat klandervärt eller inte. Genom att ta in bestämmelserna om grunden för ersättningsansvar i paragrafens 1 mom. vill man understryka att skadeståndskrav som beror på förvaltning av AIF-fonder och tillhandahållande av sidotjänster i första hand ska riktas mot AIF-förvaltaren själv och inte t.ex. mot dess högsta ledning.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs om organisationens ledande personers personliga ersättningsansvar. För att en AIF-förvaltares styrelsemedlemmar och verkställande direktör ska bli skadeståndsskyldiga ska följande omständigheter föreligga:

- skadan ska ha orsakats AIF-förvaltaren, aktieägare eller någon annan person,
- skadan ska ha orsakats i en styrelsemedlems eller verkställande direktörens uppdrag,
- skadan ska ha orsakats uppsåtligen eller av oaktsamhet,
- skadan ska ha orsakats genom överträdelse av andra bestämmelser än de som nämns i 2 mom., och
-det ska finnas ett orsakssamband mellan gärningen/försummelsen och skadan.

I aktiebolagslagens 22 kap. 1 § föreskrivs om styrelsemedlemmars och verkställande direktörens skadeståndsskyldighet. Dessa bestämmelser ska tillämpas också på AIF-förvaltare. I aktiebolagslagen föreskrivs t.ex. om skyldighet att ersätta skada som orsakats genom åtgärder som strider mot bolagsordningen. Det föreslås att paragrafens 2 mom. kompletteras så att styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens skadeståndsskyldighet ska omfatta också skador som orsakats genom överträdelse av den föreslagna lagen eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den.

I den föreslagna lagen finns också bestämmelser som inte har någon motsvarighet i aktiebolagslagen och som det vid överträdelse inte skulle vara rimligt att föreskriva om personligt skadeståndsansvar för ledningen. Sådana bestämmelser är 7 kap. 3 § om rapportering, 5 § 1 mom. om investering av kunders tillgångar, 6 § 1 och 2 mom. om hantering av intressekonflikter och 7 §. Däremot kunde skadeståndsansvar uppkomma till exempel på grund av brott mot 7 kap. 6 § 3 mom. samt mot andra bestämmelser i 7 kap. Sådana bestämmelser är t.ex. 7 kap. 2 och § och 5 § 2 mom. De nämnda bestämmelserna har en central betydelse för organiseringen av AIF-förvaltares verksamhet och är till sin karaktär sådana att styrelsen och verkställande direktören ska fästa särskilt avseende vid att de iakttas vid sidan av andra bestämmelser.

Om t.ex. en hos en AIF-förvaltare anställd portföljförvaltare har handlat i strid med de

allmänna principer som avses i 6 kap. 1 § och en investerare eller kund därigenom har orsakats skada, finns det ingen anledning att utsträcka ersättningsansvaret till att gälla AIF-förvaltarens ledning utan i stället ska skadeståndsansvaret riktas mot själva företaget i enlighet med 1 mom. Om däremot AIF-förvaltarens ledning samtidigt har försummat att iaktta andra bestämmelser, exempelvis att organisera företagets verksamhet på ett ändamålsenligt och behörigt sätt (aktiebolagslagens 6 kap. 2 § 1 mom.), så att AIF-förvaltaren har tillräckliga system för riskhantering (lagförslagets 8 kap. 1 §) och om det finns ett orsakssamband mellan försummelsen och den uppkomna skadan, kan det bli aktuellt att överväga frågan om ledningens skadeståndsansvar i samband med bedömningen av påföljderna för överträdelsen av nämnda 8 kap. 1 §. Den föreslagna lagens bestämmelser utgör tillsammans med aktiebolagens bestämmelser en helhet vars delar det inte är motiverat att behandla på olika sätt vid bedömningen av företagsledningens skadeståndsansvar. Det är också skäl att beakta att enbart uppkomsten av en skada inte innebär att ledningen blir ersättningsskyldig.

Kravet på vållande är nära kopplat till frågan om hur bevisbördan för vållande ska fördelas. Det är inte motiverat att försöka lösa frågan om fördelning av bevisbördan för vållande enligt 1 mom. genom en uttrycklig bestämmelse, utan den frågan kan också i framtiden komma att avgöras utifrån de allmänna principerna enligt rättspraxis och utifrån omständigheterna kring själva skadesituationen. Även om en medlem av AIF-förvaltarens styrelse och verkställande direktör, men inte AIF-förvaltaren, i enlighet med 2 mom. skulle omfattas av oaktsamhetspresumtionen innebär detta inte att bevisbördan för vållande enligt 1 mom. alltid skulle ligga hos den part som kräver skadestånd och har lidit skada. Överträdelse av bestämmelser om skyldigheter som uttryckligen gäller exempelvis AIF-förvaltare medför i praktiken ofta att en omvänd bevisbörda för vållande tillämpas.

Paragrafens 2 mom. innebär inte för styrelsemedlemmarna eller verkställande direktören skyldighet att ersätta skada som orsakats genom överträdelse av kommissionens förordning som utfärdats med stöd av direktivet. Detta beror på att Finansinspektionens föreskrifter, ESMA:s riktlinjer och exempelvis den delegerade förordning som utfärdats med stöd av direktivet utgör en omfattande, detaljerad och i många avseenden teknisk norm, vilket innebär att det inte är rimligt att utsträcka skadeståndsansvaret till de nämnda personerna. I synnerhet styrelsemedlemmar kan knappast förväntas känna till omfattande tekniska regelverk i detalj. Däremot skulle AIF-fonden själv, i enlighet med 1 mom., vara skadeståndsskyldigt också i fråga om skador som någon orsakat genom förfaranden som strider mot Finansinspektionens föreskrifter eller förordningar som kommissionen utfärdat med stöd av direktivet. Det kan i praktiken förekomma situationer där Finansinspektionens föreskrifter preciserar tolkningen av lagen och det är då inte alltid lätt att urskilja om en tolkningsbar detalj beror på lagen eller enbart på Finansinspektionens föreskrifter.

Enligt den föreslagna paragrafens *3 mom.* föreskrivs om en AIF-förvaltares aktieägares skadeståndsskyldighet huvudsakligen på motsvarande sätt som i aktiebolagslagen, lagen om investeringstjänster och kreditinstitutslagen samt med beaktande av de begränsningar av styrelsemedlemmarnas och verkställande direktörens skadeståndsskyldighet enligt 2 mom. Aktieägare är skyldiga att ersätta skada som de genom att medverka till överträdelse av denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat AIF-förvaltare, aktieägare eller andra. En förutsättning för tillämpning av momentet är att skadan har orsakats uttryckligen i egenskap av aktieägare, dvs. genom utövande av aktieägares rättigheter. Om t.ex. en anställd som äger aktier i AIF-fonder har orsakat skada i egenskap av anställd blir det inte fråga om att tillämpa 3 mom.

Paragrafens *4 mom.* gäller liksom 1 mom. också ersättning för skada som har orsakats av en aktör till vilken AIF-förvaltaren har delegerat en viktig funktion. Den som sköter den delegerade funktionen är enligt förslaget då skyldig att ersätta skada som den orsakat. AIF-förvaltaren är enligt 10 kap. 4 § 1 mom. trots delegeringen ansvarig för sina skyldigheter enligt denna lag. Den skadelidande kan

sålunda rikta krav på uppfyllelse av en förpliktelse enligt lagen direkt till AIF- förvaltaren.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs om andra aktörers än AIF-förvaltares skadeståndsskyldighet i samband med marknadsföring av AIF-andelar enligt bestämmelserna i 12 kap. Eftersom AIF-andelar är finansiella instrument ska i fråga om marknadsföringen av dem iakttas de skyldigheter som avses i 12 kap. 2—4 § och som är baserade på värdepappersmarknadslagens allmänna bestämmelser. I Finland får investeringstjänster tillhandahållas av företag som har tillstånd eller rätt att tillhandahålla investeringstjänster, av kreditinstitut och fondbolag som fått verksamhetstillstånd samt av försäkringsbolag som anknytande verksamhet. Skadeståndsskyldigheten utsträcks förutom till dessa aktörer också till aktörer som marknadsför andelar olagligen, utan vederbörlig auktorisation.

I paragrafens *6 mom.* hänvisas till skadeståndslagen. Liksom enligt aktiebolagslagen ska vid jämkning av skadestånd tillämpas skadeståndslagens 2 kap. och vid fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga ska tillämpas skadeståndslagens 6 kap.

I paragrafens *7 mom.* konstateras att paragrafen är dispositiv. Det kan dock inte avtalas annorlunda om skadeståndsskyldigheten om AIF-andelar marknadsförs till icke-professionella kunder, inklusive förmögna privatpersoner. Det blir sålunda sällan aktuellt att tillämpa paragrafens 1—6 mom. när det är fråga om förhållandet mellan en AIF-förvaltare och en professionell kund. Parterna kan avtala om skadeståndsansvaret också i det fall att de avtalar om saken innan denna lag träder i kraft.

DEL IX ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

23 kap. Övergångsbestämmelser

I detta kapitel föreskrivs om lagförslagets övergångsbestämmelser. Syftet med övergångsbestämmelserna är att säkerställa att lagen med dess omfattande tillämpningsområde smidigt kan tas i bruk i enlighet med direktivet, så att existerande aktörers verksamhet störs i så liten utsträckning som möjligt.

Den EU-rättsliga principen om icke-diskriminering medför att man föreslår att de övergångsbestämmelser som fastställs för finländska aktörer också ska gälla för EES-staternas aktörer. Övergångsbestämmelser gäller också aktörer från tredjeländer, genom vilka inhemska investerares investeringsskydd säkerställs. Genom övergångsbestämmelser säkerställs ett ändamålsenligt egendomsskydd och skyddas investerarnas motiverade förväntningar angående investeringsobjektens fortbestånd.

Lagens 8 kap. 3 § 4 mom. är baserat på det ändringsdirektiv som kommer att träda i kraft efter AIFM-direktivet. Det nämnda momentet behöver sålunda inte tillämpas innan ändringsdirektivet trätt i kraft. Efter kapitlet följer en sedvanlig ikraftträdandebestämmelse enligt vilken åtgärder för verkställighet av lagen får vidtas innan den träder i kraft.

1 §. *Ansökan om auktorisation samt registrering*. Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 61.1 där det föreskrivs att AIF-förvaltare som bedriver verksamhet när direktivet träder i kraft ska vidta tillräckliga åtgärder för att följa den nationella lagstiftning som följer av detta direktiv. Den skyldighet som avses i momentet börjar redan ett år innan tidsfristen som avses i 2 mom. löper ut. Eftersom alla AIF-förvaltare inte ännu när lagen träder i kraft står under Finansinspektionens tillsyn innebär direktivets artikel 61 att man ska vidta de åtgärder rörande auktorisation och registrering som avses i 3—5 kap. i syfte att följa denna lag, bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt förordningar och beslut som Europeiska kommissionen har utfärdat med stöd av direktivet. Med beaktande av att lagstiftningen ur grundlagssynvinkel ska vara acceptabel och proportionerlig samt näringsfriheten kan man inte förutsätta att AIF-förvaltarna ska iaktta direktivet redan ett år innan de är skyldiga att ansöka om auktorisering. Inte heller Finansinspektionen har någon skyldighet att övervaka AIF-förvaltarna innan de ansökt om auktorisering eller gjort en registreringsanmälan. I praktiken innebär momentet att AIF-förvaltare ska ansöka om

auktorisation så snart som möjligt efter att lagen trätt i kraft. De aktörer som avses i paragrafens 1 mom. ska t.ex. också kunna visa att de har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att utse förvaringsinstitut, upprätta faktablad och uppfylla kapitalkraven.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 61.1 om tidsfristen för inlämnande av ansökan om auktorisation eller alternativt registrering hos Finansinspektionen. AIF-förvaltare ska enligt förslaget inom samma tid anpassa sin verksamhet till lagen, vilket också är en förutsättning för auktorisation eller registrering. Trots tidsfristen är det önskvärt att ansökan om auktorisation eller registreringsanmälan inte utan grundad anledning görs strax innan tidsfristen löper ut.

Enligt paragrafens *3 mom.* ska aktörer som avses i 1 mom. avsluta sin verksamhet senast den 22 juli 2014, om de inte senast då har lämnat in en ansökan om auktorisation. Det anses vara fråga om avslutande av verksamheten också t.ex. då en specialplaceringsfond senast vid tidsfristens utgång ombildas till en placeringsfond enligt lagen om placeringsfonder. I paragrafens 4 mom. föreskrivs om möjligheten att lämna in en ansökan om auktorisation till Finansinspektionen redan innan lagen träder i kraft, men på villkor att den vid behov kompletteras efter att lagen trätt i kraft. Avsikten med bestämmelsen är att förmå AIF-förvaltare att så tidigt som möjligt anmäla sig till Finansinspektionen.

2 §. *Slutna och temporära AIF-fonder*. Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 61.3. Momentet gäller AIF-förvaltare som när lagen träder i kraft förvaltar slutna AIF-fonder. Om en sådan fond uppfyller de förutsättningar som anges i momentet hör den till tillämpningsområdet för paragrafens undantagsbestämmelse och dess förvaltare behöver då inte ansöka om auktorisation eller registrera sig som AIF-förvaltare. Förvaltaren i fråga ska dock underrätta Finansinspektionen om fondens existens för att säkerställa att förvaltaren omfattas av undantaget. Syftet är för det första att Finansinspektionen med ett så enkelt förfarande som möjligt ska få kännedom om alla de aktörer som i Finland förvaltar AIF-fonder. För det andra är avsikten att se till att övergångsbestämmelsen inte utnyttjas när det inte finns förutsättningar för det.

Avsikten med paragrafen är inte att hindra i momentet avsedda förvaltare av existerande AIF-fonder från att förvalta en fond till förmån för den och dess investerare i sådana fall då detta skulle förutsätta en ökning av fondens kapital. Kapitalökningen bär dock härstamma från AIF-fondens existerande investerare och vara tillåten enligt fondens stadgar. Kapitalökningen får inte heller bero på att AIF-fonden gör en betydande tilläggsinvestering.

Inte heller inkallande av redan givna investeringsåtaganden till exempel för att förvalta redan gjorda investeringar ska anses som sådan ökning av fondens kapital som leder till auktoriserings- eller registreringsskyldighet.

Handel med andelar i en AIF-fond på sekundärmarknaden påverkar inte förutsättningarna för ett sådant undantag som avses i paragrafen. Däremot visar öppnande av AIF-fonden för nya investerare och förvärvande av nya investeringsåtaganden i princip att AIF-fonden samlar in medel för nya investeringar. Den undantagsreglering som paragrafen medger ska inte användas för att kringgå lagstiftningen, utan arrangemangen och behovet av dem ska vara autentiska och motiverade.

Paragrafens *2 mom.* motsvarar direktivets artikel 61.4. Det undantag från skyldigheten att vara auktoriserad eller att registrera sig som avses i paragrafens 1 mom. gäller också sådana förvaltare som förvaltar slutna, temporära AIF-fonder i enlighet med 2 mom. Trots undantaget från kravet på auktorisation ska sådan AIF-förvaltare som avses i momentet iaktta det som i 11 kap. föreskrivs om krav på öppenhet samt det som i 18 kap. föreskrivs om AIF-fonder som investerar i onoterade bolag.

Om en i paragrafen avsedd AIF-förvaltare också förvaltar andra AIF-fonder som inte omfattas av paragrafens undantag eller andra undantag, ska förvaltaren ansöka om auktorisation eller registrera sig så som föreskrivs i lagen. Vid beräkningen av tröskelvärden enligt 1 kap. 2 § ska sådana AIF-fonders tillgångar som avses i paragrafen dock inte beaktas och de är inte heller skyldiga att utse förvaringsinstitut. På en AIF-förvaltare som

förvaltar såväl fonder som omfattas av lagens tillämpningsområde som fonder utanför tillämpningsområdet ska inte tillämpas bestämmelserna om fondförvaltning i fråga om de fonder som inte omfattas av tillämpningsområdet.

3 §. *Förvaringsinstitut.* Denna paragraf motsvarar direktivets artikel 61.5.

Undantaget enligt *1 mom.* kompletterar förteckningen enligt 14 kap. 1 § om dem som kan fungera som förvaringsinstitut. Undantaget är temporärt och förutsätter Finansinspektionens tillstånd. Av utländska kreditinstitut enligt paragrafen krävs inte att de har filial i Finland. Ett sådant kreditinstitut som avses i paragrafen ska som förvaringsinstitut dock iaktta sin hemstats reglering enligt direktivets artikel 21vilket det föreskrivs om i 14—16 kap. I den föreslagna lagen har artikel 21 genomförts i 14—16 kap.

Enligt paragrafens *2 mom.* beviljar Finansinspektionen i 1 mom. avsett tillstånd som AIF-förvaltaren ska söka. Beviljande av tillstånd förutsätter att Finansinspektionen kan försäkra sig om att den får tillräckligt med information av förvaringsinstitutet eller den utländska EES-tillsynsmyndigheten. Tillgången på information ska vara på den nivå som föreskrivs i 21 kap. 8 §. Finansinspektionen ska kunna få de uppgifter som den behöver för att fullgöra sitt tillsynsuppdrag.

4 §. *Marknadsföring*. I paragrafen föreskrivs om undantag gällande marknadsföring av AIF-fonder under övergångstiden. De är tillämpliga om marknadsföringen av AIF-fonden i Finland inletts redan före lagens ikraftträdande.

I *1 mom.* ska föreskrivas om en möjlighet att efter det att lagen trätt i kraft fortsätta med marknadsföring av andelar i EES-baserade AIF-fonder till professionella kunder. Bestämmelser gäller både auktoriserade och registreringsskyldiga. Ofta kan den tid som går till inrättande av en fond omfatta flera månader av interna förberedelser, marknadsföring och avtalsförhandlingar med investerare. När fonden inrättats kan nya investeringar samlas in ännu under flera månader. Genom bestämmelsen försöker man således begränsa den inverkan som lagens ikraftträdande har på pågående investeringsprojekt. Å andra sidan kan det också antas att det kan gå flera månader för att få auktorisation som AIF-förvaltare, vilket väsentligt kan begränsa många aktörers verksamhet. Möjligheten till undantag förutsätter att Finansinspektionen underrättas om alla de AIF-fonder som marknadsförs i Finland. Bestämmelsen ska tillämpas efter att lagen trätt i kraft men innan AIF-förvaltaren har fått auktorisation eller registrerats. Sålunda ska bestämmelsen tillämpas också efter att ansökan om auktorisation har lämnats in men innan Finansinspektionen har beslutat bevilja auktorisation eller avslå ansökan. Bestämmelsen innebär ett undantag under en övergångstid från de skyldigheter som anges i 12 kap. 1 §, i kap. 13 och i 19 kap. 3 och 5 §. En anmälan behöver inte göras om man redan underrättat om AIF-fonden genom förfarandet enligt direktivet. Eftersom direktivets ikraftträdandedag är tidigare än den föreslagna lagens ikraftträdandedatum, kommer Finansinspektionen att få underrättelser redan innan lagstiftningen om de är i kraft i Finland.

I paragrafens *2 mom.* ska föreskrivas om ett undantagsförfarande motsvarande bestämmelsen i 1 mom. när man marknadsför andelar i en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland. Syftet med bestämmelserna är att förhindra ett avbrott i processen för inrättande av en AIF-fond. Marknadsföringen av andelar i AIF-fonder har redan kunnat ske och AIF-fonden redan ha inrättats som juridisk person, men auktorisationsförutsättningen kunde utan en övergångsbestämmelse leda till ett avbrott som kan hindra insamlingen av kapital.

I *3 mom.* ska föreskrivas om rätten för en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland att under en övergångstid marknadsföra AIF-fonder som den förvaltar.

I *4 mom.* ingår en skyldighet att iaktta de centrala bestämmelserna i lagen om bedrivande av verksamhet och marknadsföring. En redogörelse för hur de iakttas ska göras i den anmälan som avses i 1—3 mom.

I paragrafens *5 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i direktivets artikel 61.2 om marknadsföring av AIF-fonder. Övergångsbestämmelsen gäller AIF-fonder som när lagen träder i kraft erbjuds till investerare med ett sådant prospekt som avses i värdepappersmarknadslagens 4 kap. Undantagsbe-

stämmelsen gäller AIF-fonder inom dess tillämpningsområde så länge prospektet är i kraft.

Övergångsbestämmelsen i paragrafens *6 mom.* gäller AIF-fonder som förvaltas av utländska aktörer som är etablerade i ett tredjeland och som av Finansinspektionen fått tillstånd för marknadsföring i Finland. Det är fråga om aktörer som fått marknadsföringstillstånd enligt 129 § i lagen om placeringsfonder. Med ett sådant tillstånd kan i momentet avsedda AIF-fonder marknadsföras till såväl professionella som icke-professionella kunder. Bestämmelsen innebär ett undantag från den huvudregel enligt vilken en icke-professionell investerare endast får erbjudas andelar i AIF-fonder som förvaltas av en auktoriserad AIF-förvaltare. Enligt Finansinspektionens utredning finns det endast ett fåtal sådana AIF-fonder som fått ett tillstånd enligt 129 § i lagen om placeringsfonder. Bestämmelsen innebär inte att den skyldighet för i momentet avsedda utländska AIF-förvaltare att också göra en i 3 mom. avsedd anmälan inom en månad efter lagens ikraftträdande bortfaller. Genom anmälningsskyldigheten enligt momentet säkerställs det att de som förvaltar AIF-fonder som marknadsförs i Finland uppfyller de villkor som anges i direktivet.

5 §. *Specialplaceringsfonder.* I paragrafen föreskrivs om övergångsbestämmelser gällande specialplaceringsfonder. Specialplaceringsfonderna är betydande AIF-fonder som grundar sig på nationella bestämmelser och där man försökt lätta på den administrativa bördan för dem som förvaltar fonderna genom att föreskriva om behövliga övergångstider. Avsikten med paragrafen är att bevara det rådande rättsläget. Strävan att inte ställa andra än nödvändiga administrativa hinder för aktörer är baserat på statsrådets rådande riktlinjer. Å andra sidan har övergångsbestämmelserna utarbetats så att skyddet av investerarna inte äventyras.

I paragrafens *1 mom.* föreslås en bestämmelse om erbjudande av andelar i en sådan specialplaceringsfond som avses i lagen om placeringsfonder till icke-professionella kunder efter den 22 juli 2013 i sådana fall då det fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonden inte är auktoriserat som AIF-förvaltare eller har registrerat sig i enlighet med denna lag. Ett villkor för att momentet ska tillämpas är att specialplaceringsfonden inlett sin verksamhet innan lagens ikraftträdande. Övergångsbestämmelsen innebär inget undantag när det gäller skyldigheten att ansöka om auktorisation eller registrera sig inom den tidsfrist som anges i kapitlets 1 § 2 mom., utan den definierar vilken verksamhet som är tillåten mellan tidpunkten då lagen träder i kraft och tidpunkten för auktorisering eller registrering. En specialplaceringsfond som övergångsbestämmelsen tillämpas på får inte ändra sina stadgar under övergångsperioden.

Bestämmelserna i paragrafen gäller också situationer där man ansökt om auktorisation som AIF-förvaltare men den inte hunnit bli beviljad före den 22 juli 2014. Med tanke på investerarskyddet förutsätts det då att specialplaceringsfonden fortsätter att bedriva verksamhet under den tid som ansökan om auktorisation behandlas. En specialplaceringsfond som övergångsbestämmelsen tillämpas på får inte ändra sina stadgar under övergångsperioden.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs att specialplaceringsfonder trots att lagen trätt i kraft fortfarande får marknadsföras till icke-professionella kunder av ett fondbolag som inte är auktoriserat utan endast har registrerats som AIF-förvaltare. Detta är ett betydande undantag från huvudregeln i 13 kap. Undantaget har dock begränsats till att endast gälla befintliga specialplaceringsfonder vid lagens ikraftträdande. Ett villkor är dessutom att specialplaceringsfondens stadgar innan lagen trätt i kraft har fastställts av Finansinspektionen och att AIF-förvaltaren inte ändrar sina stadgar. Om stadgarna ändras i något avseende innebär detta att övergångsbestämmelsen inte kan tillämpas och att på marknadsföring av specialplaceringsfonden tillämpas vad som i lagens 13 kap. föreskrivs om marknadsföring till icke-professionella kunder. Då ska fondbolaget i praktiken ansöka om auktorisation som AIF-förvaltare.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs om situationer där ett fondbolag beslutar ombilda en specialplaceringsfond som det förvaltar till en sådan placeringsfond som avses i lagen om placeringsfonder. Sådana fonder lämnas

genom bestämmelsen utanför lagens tillämpningsområde. Fondbolaget ska senast den 22 juli 2014 vidta åtgärder enligt lagen om placeringsfonder för att ombilda specialplaceringsfonden. Undantag från skyldigheten att vidta åtgärder enligt 1 § 1 och 2 mom. gäller fondbolag endast när det är fråga om sådana specialplaceringsfonder som avses i momentet. Exempelvis om ett fondbolag också förvaltar specialplaceringsfonder vars omvandling till placeringsfonder det inte har inlett, ska en sådan specialplaceringsfonds tillgångar enligt momentet inte beaktas vid beräkning av de tröskelvärden som anges i 1 kap. 2 §.

I paragrafens *4 mom.* föreskrivs om inrättande av nya specialplaceringsfonder i situationer där fondbolaget inte är auktoriserat som AIF-förvaltare och inte heller i enlighet med denna lag är registrerat hos Finansinspektionen. Fondbolaget ska då iaktta bestämmelserna i 1 §, vilket anges i momentet. Således ska fondbolaget kunna visa att det vidtagit de åtgärder som avses i 1 § 1 mom. Fondbolaget ska också ansöka om auktorisation inom den tidsfrist som anges i 1 § 2 mom. Innan denna lag träder i kraft ska på inrättande och förvaltning av specialplaceringsfonder tillämpas lagen om placeringsfonder. På specialplaceringsfonder som inrättas efter att lagen trätt i kraft och på de fondbolag som förvaltar dem ska denna lag dessutom tillämpas på samma sätt som den skulle tillämpas i en situation där fondbolaget i fråga skulle vara auktoriserat som AIF-förvaltare eller, om förutsättningarna är uppfyllda, skulle ha registrerat sig hos Finansinspektionen.

6 §. *Utländska AIF-förvaltare.* Paragrafens *1 mom.* motsvarar direktivets artikel 61.1 där det föreskrivs att AIF-förvaltare som bedriver verksamhet när direktivet träder i kraft ska vidta tillräckliga åtgärder för att följa den nationella lagstiftning som följer av direktivet. Eftersom utländska AIF-förvaltare inte övervakas av Finansinspektionen, förutsätter artikel 61 i direktivet att de ska vidta alla åtgärder som krävs för att följa den nationella lagstiftning som följer av detta direktiv. I praktiken uppmuntras i momentet i Finland verksamma utländska AIF-förvaltare få sin verksamhet att motsvara regleringen så snabbt som möjligt efter lagens ikraftträdande. En motsvarande, mera detaljerad skyldighet för inhemska aktörer fastställs i 1 § 1 mom. På grund av EU:s princip om ickediskriminering utsträcks samma rättigheter till alla, oberoende av deras hemvist i en EES-stat.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs i överensstämmelse med direktivets artikel 61.1 om tidsfristen för att få verksamheten att stämma överens med lagens bestämmelser. Om en förvaltare av EES-baserade AIF-fonder, en registreringsskyldig AIF-förvaltare i en EES-stat eller en AIF-förvaltare som etablerats i ett tredjeland inte uppfyller de villkor som föreskrivs i lagen får den inte fortsätta marknadsföra AIF-fonder i Finland efter den 22 juli 2014. Av ovan nämnda aktörer kan endast EES-baserade AIF-förvaltare efter den 22 juli 2014 förvalta finländska AIF-fonder.

7 §. *Självreglering.* I denna paragraf bestäms en övergångstid för att ange ett sådant organ som avses i lagens 6 kap. 7 §. Det föreslås att skyldigheten att underrätta Finansinspektionen ska gälla AIF-förvaltaren, eftersom organet inte är Finansinspektionens tillsynsobjekt. Regleringen motsvarar värdepappersmarknadslagens 11 kap. 28 § och 6 kap. 7 §. Övergångstiden är motiverad med beaktande av de resurser som står till självregleringens förfogande samt den tid som krävs för inrättande av organet och för omsorgsfulla förberedelser och likaså med beaktande av att det i beredningsskedet är praxis att ordna samråd. Övergångstidens längd har fastställts så att de organ som behövs för självregleringen finns tillhanda när skyldigheten att auktorisera sig enligt lagen träder i kraft.

8 §. *Kreditvärdighetsklassificering.* I denna paragraf föreskrivs om det s.k. overreliance-förbudet. Den tidpunkt då förbudet träder i kraft har sammankopplats med tidpunkten då ändringsdirektivet träder i kraft.

9 §. *Rapportering.* De rapporteringsskyldigheter enligt denna lag som avses i paragrafens *1* och *2 mom.* gäller AIF-förvaltarens första hela räkenskapsperiod.

10 §. *Beslut om tillämpning av lagen.* I denna paragraf föreskrivs om möjligheten att innan ansökan om auktorisation lämnas in ansöka om ett för Finansinspektionen bindande beslut om huruvida lagens bestämmel-

ser ska tillämpas på sökanden. Förslaget behövs på grund av direktivets omfattande och öppna räckvidd.

I paragrafen föreskrivs om det förfarande genom vilket den sökande på ett tillförlitligt sätt kan utreda vilka rättigheter och skyldigheter som gäller denne. De viktigaste av de kriterier som ska tillämpas vid detta förfarande är bestämmelserna om tillämpningsområde i 1 kap. 1 § och nedre gränsen för skyldigheten att ha auktorisation i 1 kap. 2 § samt undantag från tillämpningsområdet i 1 kap. 4 §.

I direktivet anges vissa aktörer som inte omfattas av lagen och om vilka föreskrivs i 1 kap. 4 §. Dessutom tillåter direktivet undantag vars tolkning kräver förklaring av det exakta innehållet. Den som är verksam inom Finlands jurisdiktionsområde ska kunna härleda sina rättigheter och skyldigheter i första hand ur finländsk lagstiftning. Också myndigheten ska grunda sitt beslut på lag. Det är dock oundvikligt att det behövs tolkning av lagstiftningens tillämplighet i enskilda fall på grund av att direktivets räckvidd inte är entydigt fastställd. Vid tolkningen ska man utöver inhemsk lagstiftning tillämpa mångsidigt juridiskt material och särskild sakkunskap. Av myndigheterna har Finansinspektionen de bästa förutsättningarna att göra en lagenlig tolkning i viktiga frågor.

Den möjlighet som ges i paragrafen att få information om man hör till lagens tillämpningsområde är betydelsefullt med tanke på sökandens rättsskydd. I 22 kap. 5 § i lagen föreskrivs att förfarande i strid med vissa bestämmelser i lagen uppsåtligen eller av grov oaktsamhet utgör AIF-brott, för vilket straffet är böter eller fängelse i högst ett år. Om man inte inför regleringen enligt paragrafen är det möjligt att sökandena blir tvungna att göra en ansökan om auktorisering eller registrera sig i onödan. Å andra sidan har de sökande nödvändigtvis inget annat sätt att visa att de inte har agerat grovt oaktsamt när de bedrivit verksamhet som senare anses utgöra AIF-förvaltning.

Rätten att ansöka om beslut enligt *1 mom.* gäller sökandens nuvarande verksamhet. Beslut kan med stöd av 1 mom. inte sökas för planerad verksamhet. Således kan varje aktör begära ett beslut endast en gång.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen avgöra ansökan med ett överklagbart beslut enligt 7 kap. På beslutet ska tillämpas vad som i 22 kap. 4 § föreskrivs om överklagande. Ett sådant beslut som avses i paragrafen påminner i många avseenden om ett sådant förhandsbesked av centralskattenämnden som avses i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010). Beslutet ska i första hand gälla frågor som kan ha betydelse med tanke på lagens tillämpningsområde och enhetligheten i tillsynspraxis. Som exempel kan nämnas frågor som avses i momentets 1 och *2 punkt*. Också ärenden som är viktiga av något annat vägande skäl ska avgöras. Finansinspektionen ska ge beslutet inom en rimlig tid vilket kan anses avse en kortare tid än sex månader. Finansinspektionen ska alltid ha tillräckliga möjligheter att sätta sig in i omständigheter som är väsentliga för avgörandet av ärendet.

Enligt momentets 1 punkt kan beslutet gälla frågan om sökanden är verksam som AIF-förvaltare. Direktivets reglering är omfattande och detaljerad. ESMA har beräknat att det i Europa finns över 19 000 AIF-fonder varav 250—300 i Finland. Direktivets tillämpningsområde bestäms i praktiken på basis av ESMA:s anvisning ESMA/2013/611. ESMA:s riktlinjer anger en samordnad och enhetlig tolkning av vad som i direktivets artikel 4.1 avses med definitionen av begreppet AIF-fond. Riktlinjerna innehåller juridiska begrepp (*concept*) som härleds (*extracted*) från definitionen i respektive artikel. Riktlinjerna har ursprungligen utarbetats som en teknisk standard enligt direktivets artikel 4.4 och ESMA-förordningens artiklar 10—14, men har på grund av avsaknaden av befogenheter utfärdats som riktlinjer. I riktlinjerna definieras två begrepp i anslutning till direktivets tillämpningsområde, dvs. befintlig grupp (*pre-existing group*) och gemensam avkastning (*pooled return*). Begreppen ingår inte i direktivet.

Definitioner som har betydelse i Finland gäller framför allt omfattningen av de undantag i fråga om tillämpningsområdet som avser s.k. *family office vehicles* och deras kapitalanskaffning (stycke 7 i direktivets ingress) samt kapital som tagits emot från ett antal investerare (direktivets artikel 4.1 a). I synner-

het det sist nämnda nya begreppet kan vara betydelsefullt med avseende på hur tillämpningsområdet för lagstiftning om AIF-förvaltare i praktiken avgränsas. I riktlinjerna ingår vidare tolkningar av fyra uttryck som används i direktivets artikel 4.1 och som kan ha betydelse för tolkningen av hur lagen ska tillämpas på finländska aktörer. Finansinspektionen har förbundit sig att följa den gemensamma europeiska tillsynspraxis som utformas genom ESMA:s riktlinjer. Det är därför skäl att utforma övergångsbestämmelsen så att den underlättar det administrativa förfarandet för ansökan om auktorisation och möjliggör ett effektivt investerarskydd för sådana aktörer vars tillhörighet till lagstiftningens tillämpningsområde är tolkningsbar eller diskutabel. Om det anses att sökanden är verksam som AIF-förvaltare ska den ansöka om auktorisation eller registrera sig då det beslut som avses i paragrafen vinner laga kraft.

Enligt paragrafens 1 mom. 2 punkten kan beslutet gälla frågan om en AIF-fond ska anses vara öppen eller sluten. Detta har betydelse med tanke på likviditeten, värderingen och övergångsbestämmelserna. I direktivet definieras inte öppna respektive slutna AIF-fonder. För att finländska specialplaceringsfonder har kunnat anses vara öppna måste de med stöd av 49 § i lagen om placeringsfonder ha erbjudit andelsägarna frekventare inlösenmöjligheter och sålunda större öppenhet än kommissionens tekniska standard, enligt vilken möjlighet till inlösen ska ges minst en gång per år. Fastighetsinvesteringsfonder är inlösenskyldiga var sjätte månad och övriga specialplaceringsfonder är enligt sina stadgar som fastställts av Finansinspektionen inlösenskyldiga var tredje månad. Dessa krav är inte ovillkorliga, med beaktande av att det enligt 88 § i lagen om placeringsfonder är möjligt att göra undantag bl.a. från 49 § i lagen om placeringsfonder. I Finland regleras däremot inte bolagsmännens rätt att få sina andelar inlösta när det är fråga om sådana andra AIF-fonder som avses i direktivet, exempelvis kommanditbolag som bedriver kapital- och fastighetsinvestering. Det är uppenbart viktigt att beakta gränsdragningen i synnerhet eftersom i Finland tillämpas möjligheten att i enlighet med direktivets artikel 43 tillåta att AIF-fonder erbjuds till icke-professionella investerare.

Enligt paragrafens *2 mom.* ska ansökan lämnas in i god tid innan skyldigheten att ha auktorisation träder i kraft. Antalet aktörer som är skyldiga att ha auktorisation eller registrera sig är sålunda känt i god tid före den 22 juli 2014 och Finansinspektionen kan förbereda sig på att behandla ansökningarna om auktorisation.

Enligt paragrafens *3 mom.* är Finansinspektionens beslut bindande så länge de faktorer som beslutet är baserat på inte väsentligen förändras. Om t.ex. ett visst företags investerare ökar avsevärt i antal eller om företaget börjar tillämpa en ny strategi i sin verksamhet kan det anses att företaget bedriver AIF-förvaltning. Då kan man inte längre åberopa ett sådant beslut som avses i paragrafen.

Enligt paragrafens *4 mom.* får sådana aktörer som inleder förvaltning av AIF-fonder efter lagens ikraftträdande ansöka om ett beslut enligt lagen oberoende av när man avser inleda förvaltningen. Förfarandet innebär att nya aktörer får möjlighet att på förhand ta reda på om lagen kommer att tillämpas på dem eller att lösa andra väsentliga tolkningsfrågor. Momentet innebär att övergångsbestämmelsen gäller tills vidare, men möjligheten att begära ett beslut om tillämpning av lagen innehas endast av dem som inte när lagen träder i kraft är skyldiga att auktorisera eller registrera sig. Begränsningen innebär att befintliga AIF-förvaltare inte kan begära ett sådant beslut som avse si paragrafen när deras verksamhet ändras. I det fallet ska de iaktta 4 kap. 5 §, enligt vilken AIF-förvaltare ska underrätta Finansinspektionen om väsentliga ändringar i förutsättningarna för beviljande av auktorisation.

Ikraftträdande

Paragrafen motsvarar direktivets artikel 61.1 och 61.2 och innehåller en bestämmelse om tidpunkten då den föreslagna lagen ska träda i kraft. Innan lagen träder i kraft kan sådana åtgärder vidtas som förutsätts för verkställigheten av lagen, vilket innebär att nya specialplaceringsfonder kan inrättas och att fondbolagens verksamhet kan fortsätta utan störningar. Om fondbolag ansöker om

auktorisation som AIF-förvaltare är det redan innan lagen träder i kraft möjligt att i samband Finansinspektionens tillståndsprocess beakta de nya förfarandena för inrättande av specialplaceringsfonder.

1.2 Lag om ändring av lagen om placeringsfonder

Det föreslås att i denna lag görs de ändringar som behövs för att genomföra direktivet. Vidare föreslås att de nuvarande bestämmelserna om marknadsföring i Finland av andelar i andra fondföretag ska överföras till den nya lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreslås också att bestämmelserna om fondföretag i tredjeländer upphävs. Endast sådana fondbolag och fondföretag som avses i fondföretagsdirektivet och är etablerade i en EES-stat får bedriva sådan verksamhet som avses i fondföretagsdirektivet. Sådana i tredjeländer etablerade aktörer som bedriver verksamhet som avses i fondföretagsdirektivet är enligt förslaget i fortsättningen AIF-förvaltare eller AIF-fonder som det föreskrivs om i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

De övriga ändringar som förslås gäller huvudsakligen specialplaceringsfonder. Specialplaceringsfonder som förvaltas av fondbolag, dvs. andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet, är ett slags AIF-fonder. I förslaget anses det inte finnas något hinder för att i lagen om placeringsfonder fortsättningsvis använda begreppet specialplaceringsfond i stället för AIF-fond. I lagen om placeringsfonder föreskrivs fortfarande att en specialplaceringsfond är en juridisk form av en AIF-fond. Den juridiska formen av en AIF-fond kan baseras på avtalsrättsliga bestämmelser på samma sätt som när det gäller placeringsfonder eller specialplaceringsfonder som förvaltas av fondbolag enligt fondföretagsdirektivet. På ett fondbolag som vill förvalta en specialplaceringsfond eller en annan AIF-fond ska tillämpas lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Ett fondbolag ska i enlighet med 1 kap. 5 § i den nämnda lagen antingen registrera sig hos Finansinspektionen eller ansöka om auktorisation som AIF-förvaltare.

Det föreslås att i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, i syfte att genomföra artikel 6.2 i direktivet, föreskrivs att en extern AIF-förvaltare kan förvalta placeringsfonder. Enligt förslaget är en förutsättning att AIF-förvaltaren i enlighet med lagen om placeringsfonder för denna verksamhet har auktorisation som fondbolag. Ett fondbolag som fått auktorisation enligt lagen om placeringsfonder och ska ansöka om auktorisation som AIF-förvaltare, får inte förutsättas lämna sådana uppgifter och handlingar som fondbolaget redan sänt in med en ansökan om auktorisation som fondbolag i enlighet med lagen om placeringsfonder, under förutsättning att uppgifterna och handlingarna fortfarande är aktuella.

Dessutom föreslås att i lagen görs vissa nationellt motiverade ändringar. Det föreslås att bestämmelsen enligt vilken Finansinspektionen ska fastställa specialplaceringsfonders stadgar stryks. Dessutom föreslås ändringar som gäller minimiantalet investerare i specialplaceringsfonder. Förslaget innehåller å andra sidan bestämmelser om utdelning av specialplaceringsfonders avkastning och om minimiinvesteringar i sådana fonder. Fondbolag ska under vissa förutsättningar i fortsättningen tillåtas verka som ansvariga bolagsmän i kommanditbolag. Det föreslås att i 22 kap. i lagen om placeringsfonder ska tas in bestämmelser om administrativa påföljder. Förslaget stämmer överens med de riktlinjer som omfattats i samband med totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen. Liknande bestämmelser om påföljder har tagits in också i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

1 §. Det föreslås att denna paragraf ändras. Enligt paragrafens *1 mom.* ska lagen tillämpas på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet samt på marknadsföring till allmänheten av andelar i fondföretag. Momentet motsvarar 1 mom. i den gällande paragrafen, med den ändringen att i momentet inte längre föreskrivs om marknadsföring av andelar i andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet. Det föreslås att bestämmelser om sådana fondföretag tas in i den nya lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I paragrafen föreslås ingen mot gällande 2 mom. svarande bestämmelse om att lagen inte ska tillämpas på marknadsföring av andelar i andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet, om andelarna marknadsförs endast till professionella kunder. I det nuvarande momentet definieras begreppet professionell kund. Det föreslås att definitionen bibehålls så att det kan göras skillnad mellan professionella och icke-professionella investerare. I lagens 93 a § nämns ”andra än professionella investerare”. I begreppet placeringsfondsverksamhet ingår att ta emot kapital från allmänheten. I lagens förarbeten (RP 202/1998 rd) konstateras att sådana fondföretag som avses i fondföretagsdirektivet alltid syftar till att anskaffa medel från allmänheten. Dessutom konstateras det att kännetecknande för verksamheten är att den riktar sig till såväl yrkesmässiga som icke-yrkesmässiga investerare. Trots att begreppet yrkesmässig eller professionell investerare inte förekommer i lagen behövs det för bedömningen av om ett erbjudande riktar sig till allmänheten eller inte. Det föreslås att en definition av begreppet professionell investerare tas in i definitionsparagrafen, dvs. i 2 §.

Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* på motsvarande sätt som i gällande *3 mom.* föreskrivs om tillämpning av lagen om investeringstjänster på fondbolag.

Den föreslagna paragrafens *3 mom.* är informativ till sin karaktär. I momentet konstateras att ett fondbolag får förvalta sådana AIF-fonder som avses i 2 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder under förutsättning att fondbolaget för denna verksamhet har auktorisation som förvaltare av AIF-fonder eller är registrerat hos Finansinspektionen. Dessutom föreslås att det konstateras i momentet att en sådan förvaltare av externa AIF-fonder som avses i 2 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får förvalta placeringsfonder under förutsättning att förvaltaren för denna verksamhet har auktorisation som fondbolag. Auktorisation för förvaltning av placeringsfonder kan beviljas endast en sådan extern AIF-förvaltare som avses i den sist nämnda lagen. I momentet föreslås dessutom ett konstaterande av att en AIF-förvaltare får förvalta specialplaceringsfonder. Utgångspunkten är den att en AIF-förvaltare inte får bedriva annan verksamhet än förvaltning av AIF-fonder. På ett bolag som är auktoriserat både som fondbolag och som AIF-förvaltare eller som är registrerat hos Finansinspektionen ska tillämpas både lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, beroende av vilkendera verksamheten det är fråga om.

Paragrafens *4 mom.* motsvarar den gällande paragrafens 4 mom. med den ändringen att i den första meningen stryks den onödiga hänvisningen till 3 §. Paragrafhänvisningen gällande marknadsföring av andelar i fondföretag föreslås bli så preciserad att till den fogas ett omnämnande av 128 a—128 d § medan den felaktiga hänvisningen till 132 § stryks. Det föreslås att den i paragrafens *5 mom.* avsedda bestämmelsen om fondbolag i tredjeländer stryks.

2 §. Det föreslås att definitionen av begreppet investeringsfondsverksamhet i paragrafens *1 mom. 1 punkten* ändras så att medel som anskaffats från allmänheten ska kunna investeras också i andra objekt än sådana som för närvarande nämns i definitionen. Den föreslagna ändringen gäller investering av specialplaceringsfonders tillgångar och tillåter att de investeras i olika typer av investeringsobjekt. Ändringen innebär att det blir möjligt att investera en specialplaceringsfonds tillgångar bl.a. i ädla metaller eller råvaror samt i andra nyttigheter och råvaruderivat som används t.ex. i olika typer av produktionsindustri som skydd mot prisfluktuationer. Till sin karaktär är specialplaceringsfonderna AIF-fonder och för deras investeringsobjekt gäller enligt AIFM-direktivet inga begränsningar. Avsikten med ändringen är att trygga verksamhets- och konkurrensförutsättningarna för finländska fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder, i förhållande till utländska aktörer.

I momentets *2 a punkt* som definierar begreppet specialplaceringsfond föreslås en sådan ändring att ordet ”fastställts” ersätts med ordet ”godkänts”. Ändringen är en följd av den bestämmelse om godkännande av specialplaceringsfonders stadgar som föreslås i 43 §.

Det föreslås att i definitionen av begreppet förvaringsinstitutsverksamhet i momentets *4 punkt* stryks hänvisningen till förvaring av specialplaceringsfonders tillgångar, eftersom tillgångarna i framtiden ska överlämnas till förvaring hos ett förvaringsinstitut som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Definitionen i momentets *10 a punkt* av andra företag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet är onödig. AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ersätter sådana fondföretag som avses i punkten. Det föreslås att i punkten i stället definieras begreppet utländskt EES-fondbolag. Termen har i den betydelse som nu föreslås i lagen om placeringsfonder använts t.ex. i värdepappersmarknadslagen, men den har inte tidigare definierats i den nu aktuella lagen. I momentets *10 c punkt* föreslås att definitionen av begreppet fondbolag i ett tredjeland stryks, eftersom det är fråga om verksamhet som i fortsättningen ska regleras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I definitionen av begreppet filial i momentets *19 punkt* föreslås att hänvisningen till filialer till fondbolag i tredjeländer stryks. I definitionen i momentets *20 punkt* föreslås en teknisk justering. Det föreslås att till momentet fogas en ny *21 punkt* där begreppet ”professionell investerare” definieras. Definitionen motsvarar den som ingår i 2 mom., med den ändringen att i den nämns möjligheten att göra anmälan till fondbolaget och stryks omnämnandet av anmälan till ett annat fondföretag än ett sådant som avses i fondföretagsdirektivet. Det föreslås att till momentet fogas en ny *22 punkt* där begreppet icke-professionella kunder definieras genom en hänvisning till definitionen i lagen om investeringstjänster. Det föreslås att till momentet fogas en ny *23 punkt* med en definition av begreppet kreditvärdering, som det hänvisas till i 80 b § 2 mom. Med kreditvärdering avses kreditvärdering enligt artikel 3.1 a i förordningen om kreditvärderingsinstitut.

Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* stryks hänvisningen som avser i tredjeländer etablerade fondbolags filialer.

2 b §. Det föreslås att till paragrafen i enlighet med direktivets artikel 63 fogas en bestämmelse som gäller kommissionens delegerade förordningar om fondbolag och förvaringsinstitut. Som en teknisk justering ändras paragrafens hänvisning till förvaringsbolag så att den avser termen förvaringsinstitut som används i lagen i övrigt.

3 §. Det föreslås att i paragrafens *1 mom.* stryks hänvisningen till fondbolag i tredjeländer, som i framtiden ska regleras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *2 mom.* med en informativ bestämmelse om tillämpning av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder på fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder.

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder innehåller centrala bestämmelser om AIF-förvaltare, inte om AIF-fonder. En specialplaceringsfond är en juridisk form av en AIF-fond som det föreskrivs om i en speciallag, dvs. i lagen om placeringsfonder. Den sistnämnda lagens bestämmelser om specialplaceringsfonder ska i fortsättningen tillämpas på specialplaceringsfonder enligt vad som föreskrivs i 3 a §, oberoende av om den AIF-förvaltare som förvaltar en specialplaceringsfond är auktoriserad som fondbolag.

Det föreslås att i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om kravet att endast aktörer som fått auktorisation som AIF-förvaltare får erbjuda AIF-andelar till andra än professionella investerare. Enligt förslaget är auktorisation en förutsättning för erbjudande av andelar, trots att förvaltaren inte behöver ansöka om auktorisation på grund av beloppet av de förvaltade AIF-fondernas tillgångar.

Vid sådan placeringsfondsverksamhet som avses i denna lag förutsätts det att kapital tas emot från allmänheten. Detta krav har gällt också specialplaceringsfonder. Enligt lagens förarbeten (RP 202/1998 rd) kan till denna målgrupp höra både yrkesmässiga och icke-yrkesmässiga investerare. Det är i praktiken möjligt att det finns sådana specialplaceringsfonder vilkas andelsägare är uteslutande professionella investerare. Förslaget innebär att fondbolag som förvaltar sådana specialplaceringsfonder inte behöver ansöka om auktorisation som AIF-förvaltare. Fondbolag är enligt förslaget skyldiga att registrera sig

hos Finansinspektionen så som föreskrivs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

3 a §. Det föreslås att denna paragraf justeras så att i den stryks hänvisningarna till de bestämmelser om fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder, vilka enligt förslaget kommer att ingå i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Paragrafens hänvisningsbestämmelse gäller sådana bestämmelser i lagen om placeringsfonder som behandlar specialplaceringsfonder eller placeringsfonder. Bestämmelserna utsträcks sålunda till att gälla också specialplaceringsfonder. Det föreslås att i paragrafen nämns lagens 57 d, 57 e, 57 f, 57 g och 141 § som enligt förslaget ska tillämpas också på specialplaceringsfonders verksamhet. Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kan, vid sidan av lagen om placeringsfonder, tillämpas på fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder. Om en sådan AIF-fond som avses i EuVECA eller EuSEF inrättas som en specialplaceringsfond ska på den tillämpas denna lags bestämmelser om specialplaceringsfonder, till den del som något annat inte följer av de nämnda förordningarna.

Det föreslås att i paragrafen stryks hänvisningarna till lagens 5, 6 och 24 §, 28 § 1 mom., 31, 33, 34, 34 d, 42 och 43 §, 11 kap., 89 och 91—93 §, 93 a § 1, 2 och 4 mom., 94, 96, 97 och 98 a § samt till 145 och 146 §. Lagens 5 och 6 § gäller fondbolag och är sålunda inte tillämpliga på AIF-förvaltare. Det föreslås att regleringen i lagens 24 § tas in i en ny 43 a § som enligt förslaget ska tillämpas på specialplaceringsfonder. Det föreslås att den felaktiga hänvisning till 12 kap. som ingår i lagens 28 § 1 mom. stryks, vilket innebär att paragrafen i fråga inte längre ska tillämpas på specialplaceringsfonder. Bestämmelserna om förvaringsinstitut i lagens 31, 33, 34 och 34 d § är enligt förslaget inte längre tillämpliga på specialplaceringsfonder eftersom AIF-förvaltare som förvaltar sådana ska vara auktoriserade som AIF-förvaltare och eftersom för fonderna sålunda i enlighet med lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska utses förvaringsinstitut. Skyldigheten i fråga gäller inte registreringsskyldiga AIF-förvaltare. I syfte att trygga de investerares ställning som i framtiden investerar i specialplaceringsfonder som förvaltas av dessa förvaltare, föreslås att det nuvarande rättsläget i fråga om förvaring av specialplaceringsfondernas tillgångar bibehålls. Enligt den föreslagna paragrafen åläggs registreringsskyldiga AIF-förvaltare att ombesörja förvaringen av de specialplaceringsfonders tillgångar som de förvaltar, så som i denna lag föreskrivs om förvaring av placeringsfonders tillgångar.

Det föreslås att lagens 42 § 3 mom. kompletteras med samtliga bestämmelser om specialplaceringsfonder, vilket innebär att hänvisningsbestämmelsen inte längre behövs trots att regleringen i fråga fortsättningsvis gäller specialplaceringsfonder. Enligt förslaget ska i lagens 43 § upphävas 2 mom. som reglerar specialplaceringsfonder och motsvarande bestämmelser tas in i en ny 43 a §, vilket innebär att också denna hänvisningsbestämmelse blir obehövlig. Regleringen av specialplaceringsfondernas investeringsverksamhet behöver inte längre baseras på bestämmelserna i 11 kap., vilket innebär att hänvisningen i fråga kan strykas. Eftersom det enligt förslaget ska föreskrivas om specialplaceringsfonders marknadsföring och information i 11, 12 och 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kan paragrafens hänvisningar till lagens 89 och 91—93 §, 93 a § 1, 2 och 4 mom. samt 94 och 96—98 § samt 98 a § strykas. Till följd av den ändring som föreslås i paragrafens 1 mom. kan hänvisningen till 145 § om placeringsfondsbrott strykas. Hänvisningen till lagens 146 § kan strykas eftersom det föreslås att paragrafen upphävs.

Det föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning till lagens 23 § 2 mom. där det föreskrivs om kravet att en placeringsfond ska ha stadgar som fondbolagets styrelse beslutar om. Detta krav ska enligt förslaget gälla också specialplaceringsfonder. Det föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning också till lagens 52 §. Det föreslås att i paragrafen tas in en hänvisning också till lagens 134 § där det föreskrivs om fondbolags skadeståndsansvar gentemot placeringsfonder, fondandelsägare och andra. Bestämmelsen ska enligt förslaget gälla också specialplaceringsfonder.

Det föreslås att fondandelsägarnas rätt att delta i fondbolagets förvaltning ska begrän-

sas till att gälla endast specialplaceringsfonder som ska ha minst 50 andelsägare. Det är inte nödvändigt att denna rätt förbehålls endast professionella kunder eller i 27 § avsedda förmögna privatpersoner som erbjuds andelar i specialplaceringsfonder där investerarna antas ha tillgång till andra effektiva metoder att vid behov påverka förvaltningen av specialplaceringsfonden.

Det föreslås att i paragrafen konstateras att de hänvisningar i lagen om placeringsfonder som avser fondbolag och förvaringsinstitut ska när lagen tillämpas på specialplaceringsfonder gälla AIF-förvaltare samt sådana förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Det föreslås att tillämpningen av lagens 36, 37, 39 och 40 § om bokslut och revision ska begränsas så att den gäller endast specialplaceringsfonder då bestämmelserna i fråga ska tillämpas på sådana. Bestämmelserna gäller fondbolag men de ska inte utsträckas till att gälla AIF-förvaltare. Motsvarande bestämmelser om AIF-förvaltare ingår i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

4 §. Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* stryks hänvisningen till tredjeländers fondbolag, som enligt förslaget ska regleras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

5 §. Det föreslås att paragrafens *3 mom.* kompletteras med en bestämmelse om förvaltning av AIF-fonder i kommanditbolagsform. Som kapitalförvaltning enligt paragrafens *2 mom. 1 punkten* ska enligt förslaget betraktas också ett fondbolags verksamhet som ansvarig bolagsman i en AIF-fond i kommanditbolagsform eller för en ansvarig bolagsmans eller ett kommanditbolags räkning, om andelar i kommanditbolaget inte erbjuds till allmänheten och om bolagets tillgångar inte investeras i annat än finansiella instrument. Den ansvariga bolagsmannen i ett kommanditbolag kan anlita andra personer för bolagets administrativa uppgifter, utan att det påverkar bolagsmannens ansvar för bolagets verksamhet. Förslaget gäller inte grundande av fastighetsfonder, som det föreskrivs särskilt om.

Enligt 1 kap. 11 § 4 punkten i lagen om investeringstjänster avses med kapitalförvaltning förvaltning av finansiella instrument enligt avtal med kunder på så sätt att egendomsförvaltare helt eller delvis har getts rätt att besluta om placering av instrumenten. Kapitalförvaltning förutsätter alltid ett kapitalförvaltningsavtal mellan kunden och kapitalförvaltaren. Avtalet kan upprättas som kommanditbolagets bolagsavtal, vilket innebär att omfattningen av prövningsrätten och bemyndigandet kan variera. I bolagsavtalet kan de tysta bolagsmännens ställning förstärkas t.ex. genom avtal om dessas förvaltnings- och förbudsrätt. På motsvarande sätt kan man i bolagsavtalet inskränka den ansvarige bolagsmannens rätt att lyfta medel ur bolaget. Bolagsmännens rättigheter och skyldigheter kan regleras dels i bolagsavtalet och dels i en bilaga till bolagsavtalet.

I sådana kommanditbolag som avses i momentet kan ett fondbolag vara ansvarig bolagsman och för kommanditbolaget ska samtidigt utses en AIF-förvaltare, om fondbolaget i fråga också är auktoriserat som AIF-förvaltare eller registrerat hos Finansinspektionen. Kommanditbolaget i fråga kan utse också en annan AIF-förvaltare. Enligt bestämmelsen är det å andra sidan möjligt att en AIF-fond i form av ett kommanditbolag genom ett kapitalförvaltningsavtal delegerar sin verksamhet till ett fondbolag som sköter fondens verksamhet, inklusive utser AIF-förvaltare. En sådan AIF-förvaltare som avses i momentet kan också delegera fondens investeringsverksamhet till ett fondbolag, om de förutsättningar för delegering uppfylls som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Av de förvaltade investeringarna ska enligt artikel 4.1.9 i MiFID-direktivet minst en vara ett finansiellt instrument, vilket innebär att det bland de investeringar som är föremål för kapitalförvaltning kan finnas också andra tillgångar än finansiella instrument, exempelvis fastigheter, värdemetaller samt andra råvaror. Förslaget innebär till denna del en begränsning jämfört med MiFID:s definition, vilket ska beaktas också i den ändring som föreslås nedan i 23 §.

5 a §. Det föreslås att i paragrafens *1 mom.* föreskrivs närmare om vilka utredningar som ska fogas till ett fondbolags ansökan om verksamhetstillstånd. Genom förordning av

finansministeriet föreskrivs också om de kontaktuppgifter som ska lämnas i tillståndsansökan.

5 b §. Det föreslås att paragrafens *1 mom.* preciseras. Enligt det gällande momentet är en förutsättning för att verksamhetstillstånd ska beviljas för fondbolag bl.a. att det enligt utredning om aktieägarnas och den högsta ledningens tillförlitlighet, anseende, erfarenhet och övriga lämplighet kan säkerställas att fondbolaget kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. I 5 e § i lagen om placeringsfonder föreskrivs att fondbolagets högsta ledning ska leda fondbolaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Enligt paragrafen ska de som hör till den högsta ledningen vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs. Deras handlingsbehörighet inte heller ha begränsats. I lagens 5 f § föreskriv om kravet att fondbolagets ägare ska vara tillförlitliga. Det föreslås att momentet preciseras så att det där nämna kravet gällande aktieägarnas och den högsta ledningens tillförlitlighet, anseende, erfarenhet och övriga lämplighet ersätts med kravet att fondbolagets ägare ska uppfylla de krav som föreskrivs i 5 f § medan bolagets högsta ledning ska uppfylla de krav som föreskrivs i 5 e §. I paragrafens 1 mom. föreslås en precisering av förutsättningarna för ledning av fondbolag. Ordet ”försiktiga” som för närvarande används i momentet kan i vissa fall anses stå i konflikt med sådan normal risktagning som är kännetecknande för affärsverksamhet. Det föreslås att i momentet i stället används ordet ”ansvarsfulla” som bättre beskriver vad som förväntas av fondbolagets ledning då den sköter sina uppgifter.

Vidare föreslås att i paragrafens 1 mom. preciseras hänvisningen till tredjeland. Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* i informativt syfte nämns att Helsingfors förvaltningsdomstol är besvärsinstans när det är fråga om att beslut inte har meddelats inom stadgad tid. Bestämmelsen motsvarar 3 kap. 2 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster. I den finska texten föreslås tekniska ändringar som inte påverkar den svenska texten.

5 e §. Det föreslås att paragrafens *1 mom.* preciseras i fråga om förutsättningarna för ledning av fondbolag. Ordet ”försiktiga” som för närvarande används i momentet kan i vissa fall anses stå i konflikt med sådan normal risktagning som är kännetecknande för affärsverksamhet. Det föreslås att i momentet i stället används ordet ”ansvarsfulla” som bättre beskriver vad som förväntas av fondbolagets ledning då den sköter sina uppgifter.

8 b §. Det föreslås att i paragrafens *1 mom.* stryks den obehövliga hänvisningen till specialplaceringsfonder. Motsvarande bestämmelse ingår i 7 kap. 8 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, som enligt förslaget ska tillämpas på fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder.

9 §. Det föreslås att i paragrafens *1 mom.* föreskrivs närmare om vilka utredningar som ska fogas till ett förvaringsinstituts ansökan om verksamhetstillstånd. I momentet föreslås en teknisk justering som inte påverkar den svenska texten. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs också om de kontaktuppgifter som ska lämnas i tillståndsansökan.

9 a §. Det föreslås att i denna paragraf görs motsvarande preciseringar som i 5 b §. Som en teknisk justering föreslås att ordalydelsen i *3 mom.* förtydligas.

9 d §. Det föreslås att i paragrafens *1 mom.* görs motsvarande preciseringar som i 5 e §.

18 k, 18 l, 18 m, 18 n och 18 o §. Det föreslås att dessa paragrafer samt rubriken och mellanrubriken före 2 c kap. upphävs, liksom även mellanrubrikerna före 18 m och 18 o §. Sådana tredjeländers fondbolag som avses i 18 k, 18 l, 18 m, 18 n och 18 o § i lagens 2 c kap. är AIF-förvaltare, som enligt förslaget ska regleras i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

23 §. Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett informativt tillägg som gäller fondbolag som är auktoriserade som AIF-förvaltare eller är registrerade som hos Finansinspektionen och dessas rätt att under sådana förutsättningar som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder inrätta AIF-fonder. Sådana specialplaceringsfonder som avses i denna lag är en typ av AIF-fonder enligt vår nationella lagstiftning. Avsikten med momentet är inte att begränsa fondbolags rätt att i andra EES-stater inrätta AIF-fonder av typen specialplaceringsfonder eller andra typer av AIF-fonder, som till sin

juridiska form är tillåtna enligt den nationella lagstiftningen i den mottagande EES-staten. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om inrättande av AIF-fonder. I den nämnda lagen regleras också som AIF-förvaltare auktoriserade och i en EES-stat etablerade fondbolags rätt att inrätta specialplaceringsfonder i Finland.

Dessutom föreslås att paragrafens 1 mom. kompletteras med en bestämmelse om förvaltning av AIF-fonder i kommanditbolagsform. En AIF-fond kan vara inrättad också i form av ett kommanditbolag. Fondbolaget verkar då som bolagets ansvarige bolagsman medan investerarna är tysta bolagsmän. En bestämmelse om saken föreslås i lagens 5 §. Förslaget innebär att det blir möjligt att inrätta en sådan AIF-fond t.o.m. för en enda investerare, om kommanditbolaget har endast en tyst bolagsman. Förslaget är en reaktion på ESMA:s riktlinjer ESMA/2012/845 som nämns i motiveringen till 27 § 2 mom. och som inte som sådana kan beaktas i de krav som i 27 § ställs på specialplaceringsfonder. Eftersom den ansvarige bolagsmannen svarar för kommanditbolagets åtaganden som för egen skuld är det skäl att begränsa kommanditbolagets kredit- och risktagning samt dess rätt att använda kommanditbolagets tillgångar som kreditsäkerhet. Av denna anledning ska på kommanditbolag tillämpas vad som i 81—86 a § föreskrivs om placeringsfonder. På detta sätt säkerställs det att placeringsfondernas och kommanditbolagens verksamhet inte störs på grund av fondbolagets eventuella betalningssvårigheter eller rentav betalningsoförmåga. Den ansvarige bolagsmannens personliga ansvar för hela åtagandet med hela sin egendom är personligt, obegränsat, primärt och solidariskt och får sålunda inte äventyra andelsägarnas ställning i de placeringsfonder som förvaltas av fondbolaget. På grund av det obegränsade skuldansvaret måste den ansvarige bolagsmannen i praktiken delta i ledningen av bolaget, förutsätta att de tysta bolagsmännen engagerar sig i bolagets verksamhet och övervaka deras förmögenhetsställning. Fondbolaget får inte heller enligt 30 a § 1 mom. i sin verksamhet ta så stora risker att risktagningen väsentligt äventyrar fondbolagets solvens. Om fondbolaget bedriver verksamhet som avses i 5 § 2 mom. ska dess likviditet vara tillräckligt tryggad med avseende på fondbolagets verksamhet. Av dessa skäl får fondbolag inte heller grunda gemensamma kommanditbolag.

27 §. I paragrafens *1 mom.* föreslås en komplettering som är baserad på begreppet ”ett antal investerare” i direktivets artikel 4.1 a. Enligt förslaget ska en specialplaceringsfond trots 2 § 1 mom. 1 punkten ha ett antal investerare, dock minst tio. Det är då inte fråga om allmänheten utan om en mycket snäv krets av investerare med vilken man de facto kan avtala om investeringar en och en. Om varje fondandelsägare enligt en sådan specialplaceringsfonds stadgar ska teckna fondandelar för minst två miljoner euro räcker det dock att specialplaceringsfonden har en investerare som fondandelsägare. Med en investerares minimiinvestering uppnås då det två miljoner euros minimikapital som en specialplaceringsfond förutsätts ha. Om en specialplaceringsfond har färre än 50 andelsägare förutsätts det dock att dessa är professionella investerare eller med sådana jämförbara förmögna privatpersoner. En specialplaceringsfond är en AIF-fond och utgångspunkten för regleringen är sålunda att fondandelarna ska erbjudas till professionella investerare. Med förmögna privatpersoner som jämställs med professionella investerare avses investerare enligt Europaparlamentets och rådets förordningar om europeiska riskkapitalfonder respektive europeiska fonder för socialt företagande (*high net worth individuals*) i sådana specialplaceringsfonder som har bara en investerare. Till åtskillnad från tillämpningsområdet för de nämnda förordningarna förutsätts vid tillämpningen av denna paragraf också förmögna privatpersoner investera minst två miljoner euro i sådana specialplaceringsfonder som har endast en andelsägare. Denna förutsättning är också förenlig med det minimikrav på 500 000 euro som enligt MiFID-direktivet gäller för privatpersoner som anses vara professionella investerare.

Förslaget innebär en förändring jämfört med att specialplaceringsfonder ska erbjudas till allmänheten (*public*), vilket är ett krav som fondföretagsdirektivet ställer på placeringsfonder. I Finland definieras allmänheten som en grupp investerare som inte är avgränsad på förhand. Kravet att en specialplacer-

ingsfond ska ha minst 50 fondandelsägare är en tolkning av fondföretagsdirektivets begrepp ”allmänheten”. Förslaget behövs eftersom det i Finland inte finns många institutionella investerare. Förslaget innebär också en förstärkning av marknadspraxisen att minimiinvesteringskravet är högt ställt för teckning av fondandelar, vilket innebär att småinvesterare i praktiken inte har fått teckna fondandelar.

Förslaget leder till ett trenivåers krav när det gäller minimiantalet andelsägare, vilket innebär att en placeringsfond alltid ska ha åtminstone 50 andelsägare medan en specialplaceringsfond kan ha tio eller en andelsägare. I förslaget beaktas dessutom att det i annan lagstiftning inte föreskrivs om något gemensamt minimiantal bolagsmän och andelsägare för AIF-fonder som bedriver kollektiv investeringsverksamhet, exempelvis kommanditbolag och aktiebolag. Ett kommanditbolag behöver ha endast en ansvarig och en tyst bolagsman. Ett aktiebolag kan grundas av endast en investerare som ska utse en annan person till styrelsesuppleant. Förslaget utgör också ett svar när det gäller den europeiska regleringskonkurrensen, eftersom tolkningarna av vad som avses med direktivets uttryck ”ett antal investerare” varierar. Förslaget när det gäller minimiantalet andelsägare innebär också att i synnerhet professionella investerare kan få mera heltäckande information om fondens investeringar och därmed aktivare kan delta i fondens verksamhet.

Avsikten med förslaget är att förbättra den finländska placeringsfondsmarknadens konkurrenskraft. De senaste åren har framför allt på EU:s centrala fondmarknader i Luxembourg och Irland inrättats fonder (institutionella fonder) som riktar sig till institutionella och professionella investerare. De viktigaste skillnaderna jämfört med fonder som riktar sig till icke-professionella investerare är att andelsägarna är färre, att investeringsmöjligheterna är mera omfattande och verksamheten mångsidigare samt att definitionen av spridningskravet är liberalare. Vidare kan institutionella fonder inrättas snabbt och med en enkel byråkrati och med lättnader i informationsskyldigheten. Alla dessa omständigheter är typiska för AIF-fonder och det föreslås att de införs speciellt i fråga om specialplaceringsfonder som riktar sig till professionella investerare. Avsikten med de krav som gäller minimiantal investerare och minimikapital placeringen är att förhindra att förmögna personer inrättar specialplaceringsfonder för individuell förvaltning av sina egna tillgångar. Avsikten är dessutom att skapa ett alternativ till placeringsförsäkringar och utländska investeringar i samband med individuell portföljförvaltning. Många institutionella investerare kan redan nu verka som skattefria allmännyttiga samfund.

I paragrafens *2 mom.* föreslås en precisering som innebär att sådana undantag som avses i momentet inte kan beviljas specialplaceringsfonder som har färre än 50 andelsägare. Förslaget innebär att Finansinspektionens prövningsrätt begränsas. Detta beror på att minimikravet och beräkningssättet när det gäller antal andelsägare och placeringens storlek avviker från ESMA:s riktlinjer ESMA/2012/845 som innebär att ett fondföretag kan bildas också av en enda investerare. Finansinspektionen ska enligt artikel 16 i ESMA-förordningen inom två månader efter utfärdandet av ESMA:s riktlinje eller rekommendation bekräfta att den följer eller tänker följa denna riktlinje eller rekommendation. Om Finansinspektionen inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen ska den informera ESMA och ange skälen för detta. Också marknadsparterna ska enligt artikel 16 i ESMA-förordningen med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna men de är i princip inte skyldiga att bekräfta att de följer eller tänker följa riktlinjerna eller rekommendationerna. För Finlands vidkommande är det inte fullt möjligt att följa ESMA:s riktlinje (E 14/2013 rd). I momentet föreslås dessutom en teknisk justering som inte påverkar den svenska texten.

28 §. Enligt paragrafens *1 mom.* ska en placeringsfonds tillgångar utan obefogat dröjsmål placeras så som föreskrivs i 11 och 12 kap. Det föreslås att i momentet stryks den felaktiga hänvisningen till 12 kap. som gäller specialplaceringsfonders investeringsverksamhet. Genom en lag om ändring av lagen om placeringsfonder (1490/2011) har begreppet placeringsfond ändrats så att det

gäller i samband med placeringsfondsverksamhet anskaffade samt i enlighet med stadgar som fastställts i Finland och enligt 11 kap. investerade tillgångar och därav följande förpliktelser. I samband med lagändringen ströks inte hänvisningen till 12 kap.

38 §. Det föreslås att paragrafens *1 mom.* ändras genom en precisering enligt vilken det för en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper räcker att det en gång per år i samband med revisionen granskas att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt. I specialplaceringsfonder förekommer det inte dagligen eller ens månatligen att det sker förändringar i fondandelsvärdet. Det räcker därför att det en gång per år granskas att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt.

40 §. Det föreslås att i paragrafen stryks den felaktiga hänvisningen till 95 § som upphävts. Dessutom föreslås en teknisk ändring som inte påverkar den svenska texten.

7 kap. **Placeringsfonders och specialplaceringsfonders stadgar**

Det föreslås att kapitlets rubrik förkortas så att den mera koncist beskriver kapitlets innehåll.

41 §. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *6 mom.* I momentet föreskrivs om fondbolags skyldighet att iaktta de begränsningar i fråga om investering av tillgångar som föreskrivs i de stadgar som avses i paragrafen. Avsikten med denna uttryckliga bestämmelse är att förtydliga fondbolags skyldighet att iaktta stadgarna för sina fonders investeringsverksamhet. Enligt lagens nya 144 a § ska ordningsavgift påföras för överträdelse av detta nya 6 mom.

42 §. Det föreslås att paragrafens reglering av specialplaceringsfonder överförs till denna paragrafs *3 mom.* Enligt momentet får benämningen specialplaceringsfond användas endast på sådana specialplaceringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder. En specialplaceringsfond ska till sitt namn skilja sig från sådana specialplaceringsfonder som därförinnan har sänt sina stadgar till Finansinspektionen för kännedom. Före lagens ikraftträdande har stadgarna för specialplaceringsfonder fastställts av Finansinspektionen i enlighet med då gällande lagstiftning. Det föreslås att till lagen fogas en övergångsbestämmelse där det föreskrivs om tillämpning av bestämmelsen om att stadgarna ska sändas för kännedom.

43 §. Det föreslås att paragrafen ändras så att den gäller uteslutande fastställelse av placeringsfonders stadgar. Det föreslås att paragrafens *2 mom.* stryks. I lagens nya 43 a § föreslås bestämmelser om specialplaceringsfonders stadgar. I paragrafens *1* och *3 mom.* föreslås tekniska preciseringar.

43 a §. Enligt denna nya paragraf ska specialplaceringsfonders stadgar inte längre fastställas av Finansinspektionen, eftersom direktivet inte förutsätter att stadgarna fastställs. Enligt paragrafens *1 mom.* ska stadgarna dock tillställas Finansinspektionen för kännedom. Specialplaceringsfondernas stadgar ska också i fortsättningen vara förenliga med lag och tydliga. Med att de ska vara förenliga med lag avses bl.a. att de i lagens 41 § angivna kraven på stadgarnas innehåll är uppfyllda. Till den del som de villkor som gäller placeringsfonder inte gäller för specialplaceringsfonder, exempelvis kravet på fondprospekt enligt paragrafens 1 mom. 11 punkten, ska detta konstateras i stadgarna. Eftersom specialplaceringsfonder är AIF-fonder ska på dem tillämpas också de bestämmelser i 12 kap 1 § 3 mom. och, då 13 kap. är tillämpligt dess 6 § 1 mom., i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som gäller skyldighet att informera myndigheterna innan verksamheten inleds. Stadgarna kan sändas för kännedom i samband med meddelandena i fråga.

Enligt villkor som stadgas i paragrafens *2 mom.* kan Finansinspektionen vidta åtgärder enligt 2 mom. Stadgarnas innehåll ska enligt förslaget fortfarande övervakas under den tid som specialplaceringsfonden är verksam, oberoende av om Finansinspektionen inom den föreskrivna tiden vidtar åtgärder enligt paragrafens 2 mom. då stadgarna sänds för dess kännedom för första gången. Förslaget sammanhänger dels med målsättningen att lätta tillsynsobjektens och Finansinspektionens gemensamma administrativa börda och dels med strävandet att öka Finansinspektionens möjligheter att inrikta sina resurser på tillsyn. Det anses att en specialplacer-

ingsfond har inrättats i och med att dess stadgar fastställs. I fortsättningen uppkommer en specialplaceringsfond enligt förslaget då den AIF-förvaltare som förvaltar den får den anmälan som avses i 21 kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonden.

Enligt paragrafens 2 mom. gäller samma förutsättningar som enligt den gällande lagen för fastställelse av placeringsfonders stadgar också Finansinspektionens rätt att kräva ändringar i specialplaceringsfonders stadgar. Finansinspektionen kan kräva ändring av stadgarna för en specialplaceringsfond eller uppställa begränsningar och villkor som är nödvändiga för tillsynen, om det kan anses sannolikt att finansmarknadens stabilitet, funktion eller förtroendet för verksamheten på finansmarknaden kan äventyras eller om de bestämmelser i stadgarna som gäller placeringsverksamheten är otillräckliga eller om stadgarna i övrigt måste anses strida mot specialplaceringsfondens andelsägares intressen. Med avvikelse från en placeringsfonds stadgar behöver i en specialplaceringsfonds stadgar inte i detalj föreskrivas om spridning av verksamhetens risker, utan det räcker med en översiktlig beskrivning. Stadgarnas bestämmelser om investeringsverksamhet är i momentets avseende tillräckliga, när beskrivningarna av investeringsverksamhetens karaktär och omfattning samt exempelvis de risker som sammanhänger med verksamheten är sakliga. Stadgarna får inte ge investerare eller andra personer en vilseledande eller felaktig bild av specialplaceringsfondens investeringsverksamhet.

Det är också möjligt att inrätta en sluten specialplaceringsfond eller en sluten AIF-fond t.ex. som ett kommanditbolag. Tröskeln för att kräva ändring i stadgarna föreslås vara relativt hög. Innan åtgärder vidtas är det ändamålsenligt att inhämta utredning från AIF-förvaltaren i fråga. Förslaget innebär att tyngdpunkten förskjuts från detaljerad förhandsgranskning av stadgarna så att de i stället justeras i önskvärd riktning innan de träder i kraft eller i samband med övervakningen av verksamheten.

Enligt paragrafens *3 mom.* träder en ändring av en specialplaceringsfonds stadgar i kraft en månad efter att ändringen har delgetts fondandelsägarna på det sätt som föreskrivs i stadgarna för specialplaceringsfonden. Ändringar till stadgarna bör sändas till kännedom till Finansinspektionen som vid behov kan använda de befogenheter som avses i 2 mom.

I paragrafens *4 mom.* föreslås motsvarande bestämmelser om specialplaceringsfonders stadgar som i 24 § i fråga om placeringsfonder.

I paragrafens *5 mom.* föreslås en bestämmelse enligt vilken på en specialplaceringsfond som har färre än tio andelsägare inte ska tillämpas paragrafens 3 och 4 mom. I lagens 27 § föreslås en bestämmelse enligt vilken andelsägarna i en sådan specialplaceringsfond ska vara professionella investerare eller därmed jämförbara förmögna privatpersoner (*high net worth individuals*). Möjligheten att förutsätta att stadgarna ändras har betydelse bl.a. med tanke på investerarskyddet. Investerare som avses i detta moment behöver dock inte skyddas på samma sätt som icke-professionella kunder. Det är typiskt att de som investerar i sådana specialplaceringsfonder som avses i momentet är en snäv grupp av ofta institutionella investerare. Med sådana investerare kommer man ofta separat överens om specialplaceringsfondens stadgar och från investerarskyddets synpunkt finns det då inget behov av en extern bedömning. Stadgarna måste dock tillställas Finansinspektionen för kännedom innan fonden får inleda sin verksamhet. Finansinspektionen behåller de befogenheter som avses i 2 mom. och har fortfarande rätt att vid behov ingripa i fondens och fondbolagets verksamhet t.ex. med ett sådant åtgärdsförbud eller en sådan rättelseuppmaning som avses i 33 § i lagen om Finansinspektionen.

Enligt paragrafens *6 mom.* är det fortfarande genom förordning av finansministeriet möjligt att utfärda närmare bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av den inverkan som specialplaceringsfondens verksamhet kommer att få på finansmarknadens stabilitet och funktion samt på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden. Någon sådan förordning har inte ännu utfärdats.

47 §. Det föreslås att i paragrafen föreskrivs om en sådan begränsning att det i en specialplaceringsfond som i enlighet med

27 § har färre än 50 andelsägare kan finnas endast avkastningsandelar. Sådana specialplaceringsfonder kan sålunda inte verka som tillväxtfonder. Ett för sparande kännetecknande drag är att en jämn avkastning utsträcks till en snäv grupp av riktade specialplaceringsfonder. Övriga placeringsfonders och specialplaceringsfonders fondandelar kan sålunda fortfarande skilja sig från varandra bl.a. i det avseendet att de är avkastnings- eller tillväxtandelar.

En specialplaceringsfond som riktar sig till en snäv grupp ska enligt förslaget till alla fondandelsägare i samma förhållande dela ut minst tre fjärdedelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar. Vinstutdelningskravet sammanhänger med det bokföringsmässiga resultatet. Enligt finansministeriets förordning om schemat för den resultaträkning och balansräkning som ingår i fondbolags och placeringsfonders bokslut och om den verksamhetsberättelse som fogas till bokslut samt om placeringsfonders halvårsrapport (329/2012) ska icke-realiserade värdeförändringar bokföras på ett resultatpåverkande sätt, vilket innebär att fondbolaget inte har någon möjlighet att välja om icke-realiserade värdeförändringar behandlas resultatpåverkande eller inte. En följd av vinstutdelningskravet är också att effekten av uppskjuten beskattning begränsas till högst den del av räkenskapsperiodens vinst som inte ska utdelas till delägarna. Avsikten med förslaget är också att säkerställa att specialplaceringsfondernas verksamhet fortfarande ska ha karaktären av kollektiva investeringar och inte möjliggöra individuell portföljförvaltning enligt 23 § som ovan föreslås bli preciserad om placeringen är under två miljoner euro.

49 §. I paragrafens *1 mom.*, sista meningen, föreslås en teknisk ändring som innebär att den felaktiga hänvisningen till placeringsfonder ändras till en hänvisning till specialplaceringsfonder.

53 §. Det föreslås att den första meningen i paragrafens *2 mom.* ändras så att den bättre motsvarar ordalydelsen i fondföretagsdirektivets artikel 87 enligt vilken en andel i ett fondföretag inte får ges ut om inte ett belopp motsvarande nettoemissionspriset betalas till fondföretaget inom gängse tid. Momentets nuvarande ordalydelse är snävare än direktivet förutsätter och motsvarar inte marknadspraxis enligt vilken clearingen av värdepapper, dvs. betalningen i regel ska ske den tredje dagen efter själva teckningen, dvs. köpet. Den föreslagna nya ordalydelsen innebär att regleringen av finländska fondbolag förenhetligas med de förfaranden och den marknadspraxis som gäller för internationella aktörer.

För att ett fondbolag ska kunna göra en anteckning i fondandelsregistret innan teckningspriset är betalt ska det emellertid förvissa sig om att tecknaren kan betala inom den tid som allmänt tillämpas på marknaden. Huvudregeln är att betalningen ska ske inom tre dagar efter teckningen, men på vissa marknader eller av vägande skäl kan i vissa speciella situationer tillämpas också en annan betalningstid. Om placeringsfonden orsakas skada eller kostnader på grund av att betalning inte skett i samband med teckningen, ansvarar fondbolaget för sålunda uppkomna skador och kostnader. Enligt förslaget kan sådana extra skador eller kostnader inte läggas på placeringsfondernas andelsägare.

72 §. I paragrafens *1*, *2* och *4—6 mom.* föreslås sådana tekniska justeringar att hänvisningarna till andra placeringsfonder eller fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet ändras till hänvisningar som avser AIF-fonder. Avsikten med de föreslagna ändringarna är inte att ändra paragrafen i sak.

74 §. I paragrafens *1 mom.* föreslås en sådan ändring att ett fondbolag inte får utnyttja röstetal som överstiger en tiondedel av det röstetal som samtliga aktier medför i ett sådant annat bolag i vilket det har investerat sådana placeringsfonders tillgångar som fondbolaget förvaltar. I det gällande momentet föreskrivs om begränsningar som gäller fondbolags innehav i målbolag. Syftet med bestämmelsen är emellertid att reglera fondbolagets inflytande i målbolagen och inte dess ägarandelar. Förslaget innebär en lindring i fråga om hur tillgångar i placeringsfonder som förvaltas av ett fondbolag kan investeras men inte i fråga om vilket inflytande som fondbolaget kan utöva i dessa målbolag.

I bestämmelsen förbjuds fondbolag att utöva avsevärt inflytande, vilket inte närmare

definieras i fondföretagsdirektivet. Förslaget att slopa ägandebegränsningarna är sålunda baserat på nationell prövning. I förslaget beaktas också att frågan inte regleras i fondföretagsdirektivet och att man i de övriga nordiska länderna inte på lagnivå har fastställt någon motsvarande exakt procentsats. Med rådets rekommendation (85/612/EEG) som antogs i samband med det gamla fondföretagsdirektivet sammanhänger definitionen av begreppet ”avsevärt inflytande” i den nationella lagstiftningen. Två av de centrala bankkoncernerna på den finländska finansmarknaden har en nordisk bakgrund. De nordiska strukturerna och likheterna i lagstiftningen har ökat möjligheterna till gränsöverskridande fusioner av placeringsfonder, centralisering av funktionerna och effektivisering av fondbolagens förvaltning. Den finländska finansmarknadens centraliserade struktur och de fluktuerande börskurserna innebär dessutom att de största fondbolagens förvaltning utsätts för onödig stress då de måste följa om de av dem förvaltade tiotals placeringsfondernas aktieinnehav i små och medelstora börsbolag överskrider en tiondelsgränsen.

Avsikten med den partiella avregleringen är att minska fondbolagens administrativa börda. Eftersom specialplaceringsfonderna i dessa avseenden inte hör till fondföretagsdirektivets tillämpningsområde föreslås det att momentet preciseras så att begränsningarna inte ska tillämpas när det är fråga om investering av specialplaceringsfonders tillgångar. Till övriga delar ändras paragrafen inte, vilket innebär att fondbolag fortfarande inte kan utöva avsevärt inflytande i målbolagen. Förslaget hindrar inte att god värdepappersmarknadssed främjas genom en eventuell rekommendation i spelreglerna för ägarstyrningen (*stewardship code*). Sådana har utfärdats bl.a. i Storbritannien.

80 b §. Det föreslås att till paragrafens *2 mom.* fogas en bestämmelse enligt vilken ett fondbolag inte enbart eller mekaniskt får använda kreditvärderingar när det bedömer kreditvärdigheten för placeringsfondens tillgångar. Bestämmelsen motsvarar första underpunkten i fondföretagsdirektivets artikel 51.1 sådan den lyder i ändringsdirektivet.

Enligt kreditvärderingsförordningen avses med kreditbetyg en bedömning av kreditvärdigheten hos en enhet, en skuld eller finansiell förpliktelse, räntebärande värdepapper, preferensaktier eller andra finansiella instrument, som genomförts med hjälp av ett etablerat och definierat rangordningssystem med olika betygskategorier. I momentet föreskrivs om det s.k. overreliance-förbudet. Ändringsdirektivet antogs i samma sammanhang som Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 462/2013 om ändring av förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut. Avsikten med ändringarna är att minska en alltför stor förlitan på kreditbetyg och att gradvis avlägsna alla automatiska effekter till följd av kreditbetyg. Genom regleringen uppmuntras fondbolagen att införa interna förfaranden för att göra sina egna kreditriskbedömningar samt verka för att investerare själva gör en due diligence - granskning. Avsikten med bestämmelsen är inte att förbjuda kreditinstitut att göra kreditriskbedömningar. Det är emellertid skäl att utnyttja kreditvärderingar endast som en del av mera omfattande kreditriskbedömningar och att inte behandla dem mekaniskt som sådana, utan att i stället beakta respektive investeringsobjekts särdrag i det enskilda fallet.

Finansinspektionen åläggs i enlighet med ändringsdirektivet skyldighet att med beaktande av investeringarnas karaktär, omfattning och komplexitet övervaka att fondbolagens kreditvärderingsprocesser är tillräckliga och att bedöma hänvisningar till kreditvärderingar i deras investeringspolicy samt att vid behov lindra verkningarna av sådana hänvisningar för att minska ensidig och mekanisk förlitan på kreditbetyg. Finansinspektionen övervakar med stöd av 4 § iakttagandet av denna lag. I den allmänna tillsynsbehörigheten ingår också sådan övervakning som avses i ändringsdirektivet. Enligt ändringsdirektivet ska kommissionen dessutom vidta åtgärder för att fastställa grunder för bedömning av om de riskhanteringsmetoder som fondbolagen tillämpar är tillräckliga. På dessa grunder säkerställs det också att fondbolag hindras att använda externa kreditvärderingar ensidigt eller mekaniskt för bedömning av om placeringsfonders tillgångar är kreditvärdiga. Det föreslagna momentet ska i enlighet med övergångsbestämmelsen träda i kraft vid en senare tidpunkt.

87 §. Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med en bestämmelse enligt vilken en specialplaceringsfonds tillgångar ska investeras utan obefogat dröjsmål. Bestämmelsen gäller inte alla specialplaceringsfonder och den innebär ingen större förändring för specialplaceringsfondernas vidkommande. Kravet ingick tidigare i 28 § 1 mom. där det dessutom föreskrevs om skyldigheten att placera placeringsfondens tillgångarna på det sätt som föreskrivs i 11 kap. I momentet föreslås inte längre någon sådan bestämmelse utan en specialplaceringsfonds tillgångar kan investeras avvikande från 11 kap. Skyldigheten att enligt paragrafens gällande 1 mom. sprida investeringsverksamhetens risker begränsas till att gälla endast specialplaceringsfonder som kan erbjudas till icke-professionella kunder. I paragrafens *2 mom.* föreskrivs att det i sådana specialplaceringsfonders stadgar ska konstateras till vilka delar det vid investeringen av specialplaceringsfondens tillgångar avviks från bestämmelserna i 11 kap. Avsikten med detta är att förbättra icke-professionella investerares tillgång till information om investering av en specialplaceringsfonds tillgångar och att understryka skillnaden i regleringen av placeringsfonders och specialplaceringsfonders investeringsverksamhet.

106 a §. Det föreslås att paragrafen kompletteras med ett omnämnande om sådana förvaltare av EES-baserade AIF-fonder som i enlighet med 19 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får förvalta AIF-fonder i Finland. Vad som i 15 kap. i lagen om placeringsfonder föreskrivs om överlåtelse av placeringsfondsverksamhet och byte av förvaringsinstitut ska i enlighet med lagens 3 a § tillämpas också när det är fråga om överlåtelse av förvaltning av en specialplaceringsfond eller om byte av förvaringsinstitut för en specialplaceringsfond. Förvaltare av EES-baserade AIF-fonder jämställs i kapitlet med sådana utländska EES-baserade fondbolag som för närvarande nämns i paragrafen.

129 och 130 §. Det föreslås att dessa paragrafer och mellanrubriken före 130 § upphävs. Sådana fondföretag som avses i paragraferna är AIF-fonder och marknadsföringen av dem kommer enligt förslaget att regleras genom lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Enligt den föreslagna övergångsbestämmelsen ska paragraferna emellertid vara i kraft till den 22 juli 2014, då tidsfristen för regleringen enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder löper ut.

131 och 132 §. Det föreslås att 131 § *3 mom.* och 132 § upphävs eftersom det i dem hänvisas till 129 § som föreslås bli upphävd. Enligt övergångsbestämmelsen förblir paragraferna emellertid i kraft till den 22 juli 2014, då tidsfristen för regleringen enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder löper ut.

132 c §. Det föreslås att paragrafen upphävs eftersom det kommer att föreskrivas i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om tredjeländers fondbolag som AIF-förvaltare.

132 d §. Det föreslås att i paragrafen stryks hänvisningen till 132 c som upphävs.

132 e och 132 f §. Det föreslås att i 132 § *1* och *2 mom.* samt i 132 f § 1 och 3 mom. stryks hänvisningen till tredjeländers fondbolag, eftersom det i fortsättningen kommer att föreskrivas om dessa som AIF-förvaltare i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

132 g, 132 i, 132 j och 132 k §. Det föreslås att i 132 g § samt i 132 i, 132 j och 132 k § *1 mom.* stryks hänvisningen till tredjeländers fondbolag eftersom det kommer att föreskrivas i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder om tredjeländers fondbolag som AIF-förvaltare.

136 §. I denna paragraf föreslås en teknisk justering som innebär att hänvisningen till värdepappersmarknadslagen korrigeras så att den hänvisar till den nya värdepappersmarknadslagen. Definitionen av personer som jämställs med aktieägare som ingick i den gamla lagens 2 kap. 9 § föreslås ingå i den nya lagens 9 kap. 4 §.

22 kap. **Påföljder**

Det föreslås att kapitelrubriken ändras. I kapitlet föreslås bestämmelser om administrativa påföljder. Ordningsavgift kan påföras fondbolag och utländska EES-fondbolag för försummelse att iaktta eller för överträdelse

av de i uppräkningen nämnda bestämmelser som avses i lagen om Finansinspektionen. Motsvarande reglering ingår för fondföretags vidkommande i lagen om investeringstjänster.

Administrativa påföljder

144 a §. Det föreslås att före paragrafen tas in en informativ mellanrubrik. Enligt förslaget till *1 mom.* ska ordningsavgift påföras för försummelse att iaktta eller för överträdelse av de nämnda bestämmelser som avses i 38 § i lagen om Finansinspektionen. Enligt momentets *1 punkt* ska ordningsavgift påföras för försummelse att iaktta eller för överträdelse av 27 § om minimiantal fondandelsägare. Momentets *2* och *3 punkt* motsvarar huvudsakligen gällande 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen. Det föreslås att de bestämmelser om försummelser eller överträdelse av de begränsningar gällande investering av tillgångar som det för närvarande föreskrivs om i 11 kap. ska överföras till denna lags 144 b §. Det föreslås att till momentets 2 punkt fogas försummelse eller överträdelse av de bestämmelser om specialplaceringsfonders investeringsverksamhet som ingår i 12 kap. 41 § 6 mom. Specialplaceringsfondernas investeringsverksamhet är inte lika reglerad som placeringsfondernas. En specialplaceringsfond ska emellertid iaktta da begränsningar av investeringsverksamheten som föreskrivs i stadgarna. Jämfört med placeringsfonderna intar regleringen av specialplaceringsfondernas investeringsverksamhet inte en lika central ställning som ett instrument för investerarskyddet. Det föreslås därför att överträdelse av specialplaceringsfonders stadgar ska hänföras till en lindrigare kategori av gärningar och försummelser än sådana som är förenade med hot om påföljdsavgift. Dessutom föreslås det att i *4 punkten* föreskrivs att ordningsavgift ska påföras för försummelse eller för överträdelse av 102 §. Den sist nämnda paragrafen gäller förutsättningarna för förvärv och avyttring av sådana anmälningsskyldiga aktörers värdepapper och derivatavtal som avses i 99 §. Det föreslås att i momentets *5 punkt* föreskrivs om vissa skyldigheter som förvaringsinstitut har enligt 118 § 1 och 3—5 mom. när det gäller att sköta placeringsfonders förvaltning. Överträdelse av de bestämmelser som nämns i momentets 1, 4 och 5 punkten har inte tidigare lett till påföljder. Överträdelser anses vara lätta att leda i bevis och det anses sålunda vara motiverat att ordningsavgift kan påföras.

Enligt paragrafens *2 mom.* kan påföljdsavgift påföras också för överträdelse av sådana nationella eller av kommissionen antagna förordningar och beslut som kompletterar de bestämmelser som nämns i 1 mom. Det är fråga om en förtydligande reglering eftersom det i princip måste anses vara en lagöverträdelse att bryta mot en sådan närmare föreskrift som utfärdats med stöd av en bestämmelse. Frågan om hur betydande en överträdelse av en sådan bestämmelse som avses i paragrafens 2 mom. är ska beaktas vid bedömningen av vilken påföljd det är skäl att påföra i ett enskilt fall, eller om det finns förutsättningar för att inte påföra någon påföljd alls.

144 b §. Enligt paragrafens *1 mom.* påförs påföljdsavgift för försummelse att iaktta eller för överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen. För sådana gärningar och försummelser som nämns i momentet kan påföras påföljdsavgift dels som en sådan straffrättslig placeringsfondsförseelse som avses i den gällande lagens 146 §. Det föreslås att gärningarna och försummelserna i fråga dekriminaliseras genom att det nedan föreslås att 146 § upphävs. Dessutom föreslås att i paragrafen tas in centrala bestämmelser om fondbolags ekonomi, verksamhet och riskhanteringssystem. Överträdelse av bestämmelserna är då ägnad att äventyra stabiliteten i fondbolagets verksamhet och investerarnas intressen. Dessutom föreslås bestämmelser om förvärv och utövande av rösträtt i målbolag samt om förbud mot osann eller vilseledande information om marknadsföring av fondandelar. Det föreslås att till momentet i enlighet med 28 § fogas bestämmelser också om försummelse eller överträdelse av begränsningar som gäller investering av placeringsfonders tillgångar. Spridning av tillgångarna enligt 11 kap. är ett viktigt element av placeringsfondernas riskhantering och har en central betydelse för investerarskyddet. Det är därför skäl att före-

skriva om tillräckligt stränga administrativa påföljder för överträdelse av bestämmelserna, dvs. påföljder som kan användas utöver de övriga tillsynsåtgärder som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen.

Förslaget motsvarar fondföretagsdirektivet i vars artikel 99 det föreskrivs att medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning ska se till att lämpliga administrativa åtgärder eller administrativa sanktioner kan vidtas mot ansvariga personer när bestämmelser som antagits vid genomförandet av detta direktiv inte har följts. Åtgärderna och sanktionerna ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Påföljdsavgiften, som bedöms ha en avsevärd allmänpreventiv effekt, kompletterar direktivets krav med beaktande av de metoder som för närvarande står till Finansinspektionens förfogande.

I paragrafens *2 mom.* föreskrivs att påföljdsavgift kan påföras också vid överträdelse av sådana närmare bestämmelser i nationell lagstiftning eller i förordningar och beslut som antagits av kommissionen, vilka kompletterar de bestämmelser som nämns i 1 mom. Det är på motsvarande sätt som i lagförslagets 144 a § 2 mom. fråga om en förtydligande reglering.

144 c §. I denna nya 144 c § nämns att i 4 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om påförande, offentliggörande, verkställighet och behandling av administrativa påföljder i marknadsdomstolen.

Straffbestämmelser

145 §. Det föreslås att före paragrafen tas in en informativ mellanrubrik. Enligt förslaget ska till paragrafens *1 mom.* fogas en ny 4 punkt där det föreskrivs att den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet i strid med 42 § 3 mom. använder benämningen specialplaceringsfond ska dömas för placeringsfondsbrott. Bestämmelsen motsvarar momentets 3 punkt enligt vilken den som i strid med lagen använder benämningen placeringsfond kan dömas till straff enligt paragrafen. Den föreslagna bestämmelsen innebär ingen ändring i sak. Paragrafens 3 punkt har ända till lagen om ändring av lagen om placeringsfonder (1490/2011) gällt både placeringsfonder och specialplaceringsfonder.

146 §. Det föreslås att denna paragraf upphävs. Enligt förslaget ska de i paragrafen nämnda bestämmelserna tas in i lagens 144 b §, där det föreskrivs att påföljdsavgift ska påföras för försummelse att iaktta eller för överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen.

148 §. Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* stryks hänvisningen till 146 § som upphävs.

Ikraftträdandebestämmelse

Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* föreskrivs om senareläggning av de ändringsparagrafers ikraftträdande som räknas upp i paragrafen. Ändringarna av de paragrafer som räknas upp i momentet är baserade på att bestämmelser om tredjeländers fondbolag kommer att tas in i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Ändringarna föreslås träda i kraft den 22 juli 2014, då i denna lag avsedda tredjeländers fondbolags verksamhet ska uppfylla de förutsättningar som anges i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, för att verksamheten ska få fortsätta i Finland.

I paragrafens *3 mom.* föreskrivs på motsvarande sätt som i 2 mom. att de i momentet uppräknade bestämmelser som gäller tredjeländers fondbolag ska upphävas först när lagen i övrigt har trätt i kraft.

Enligt den föreslagna paragrafens *4 mom.* ska specialplaceringsfonders stadgar som fastställts innan denna lag trätt i kraft anses vara godkända utan särskilda åtgärder. I paragrafens *5 mom.* föreskrivs om tidpunkten då det s.k. *overreliance*-förbudet träder i kraft. Tidpunkten har kopplats till genomförandet av ändringsdirektivet.

1.3 Lag om ändring av lagen om fastighetsfonder

Det föreslås att i lagen om fastighetsfonder görs ett antal ändringar till följd av att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder träder i kraft. Det är i många avseenden fråga om informativa bestämmelser som förtydligar förhållandet mellan lagarna. Lagen

om förvaltare av alternativa investeringsfonder är primär i förhållande till lagen om fastighetsfonder. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs, såsom framgår av lagens namn, om AIF-förvaltare snarare än om AIF-fonder. I lagen om fastighetsfonder föreskrivs i detalj om en viss typ av AIF-fonder, dvs. om fastighetsfonder. Lagarnas olika regleringsobjekt är en orsak till att det ansetts nödvändigt att stifta lagen om fastighetsfonder som en separat lag. Den har ansetts utgöra en del av en större regleringshelhet, vars interna logik kunde ha blivit avsevärt lidande om lagen om fastighetsfonder t.ex. skulle ha slagits ihop med lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Dessutom kunde det ha uppkommit osäkerhet framför allt i fråga om beskattningen av fastighetsfonderna och deras aktieägare. Avsikten med de valda regleringslösningarna är att bevara det rådande rättsläget. Det har ansetts nödvändigt att i lagen göra också några ändringar som beror på det nationella regleringsbehovet, i syfte att främja utvecklingen av branschen.

1 §. *Tillämpningsområde.* Det föreslås i paragrafens *3 mom.* att det uttryckligen nämns att momentet gäller specialplaceringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder. Eftersom specialplaceringsfonder samt fastighetsfonder i form av aktiebolag och därmed jämförbara kommanditbolag är AIF-fonder föreslås i momentet ett omnämnande om att på dessa ska tillämpas också lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Syftet med kompletteringen är att förtydliga att bestämmelserna i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är tillämpliga också på sådana AIF-fonder som regleras i lagen om fastighetsfonder. Bestämmelserna om AIF-förvaltare kan i olika utsträckning tillämpas på aktörer som avses i lagen om fastighetsfonder, beroende på beloppet av de tillgångar som fondförvaltaren förvaltar, samt beroende på om det utses en extern förvaltare för fonden och om fondandelar erbjuds till icke-professionella kunder. Också en AIF-förvaltare som inte är skyldig att ansöka om auktorisation måste registrera sig hos Finansinspektionen. Trots att på förvaltaren då ska tillämpas lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är regleringen snävare än för auktoriserade förvaltare är det en omfattande reglering som är tillämplig också på registreringsskyldiga förvaltare och som gäller t.ex. identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt. Regleringen som gäller auktoriserade AIF-förvaltare innehåller dessutom t.ex. bestämmelser om rapportering samt tilläggsförpliktelser i fråga om investering i onoterade företag. De bestämmelserna har en väsentlig betydelse också för fastighetsfondsverksamheten.

2 §. *Fastighetsfond.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett informativt omnämnande om att en fastighetsfond är en sådan AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreslås också att paragrafens *2 mom.* kompletteras med ett motsvarande omnämnande om sådana kommanditbolag som avses i momentet.

En AIF-fond är enligt 2 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ett företag som tar emot kapital från ett antal investerare för att i enlighet med en fastställd investeringspolicy investera det kollektivt till förmån för dessa investerare och som inte förutsätts ha sådan auktorisation som avses i artikel 5 i fondföretagsdirektivet. Denna definition stämmer överens med definitionen av fastighetsfondsverksamhet i 1 § 1 mom. i lagen om fastighetsfonder.

Varje AIF-fond ska ha en förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. En sådan AIF-fond som avses i 1 och 2 mom. är en internt förvaltad AIF-fond om det inte utses en extern förvaltare för den. De förvaltare som avses i paragrafen verkar sålunda inte i alla situationer endast som sådana fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder utan eventuellt också som sådana förvaltare som avses i lagen. Förvaltaren kan vara AIF-fonden själv, om fondens rättsliga form möjliggör intern förvaltning och om fondens förvaltningsorgan beslutar att inte utse en extern förvaltare.

4 §. *Tillämpning av annan lagstiftning.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att på fastighetsfonder och deras aktieägare samt på kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän ska tilläm-

pas vad som i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om AIF-fonder och deras förvaltare.

Lagstiftningen om AIF-förvaltare reglerar inte direkt AIF-fonder utan i stället AIF-förvaltare. De fonder som avses i lagen hör sålunda inte direkt till tillämpningsområdet för den nämnda lagen. Sådan verksamhet som avses i lagen om fastighetsfonder kan emellertid ordnas så att på den tillämpas de bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som är tillämpliga på internt förvaltade AIF-fonder. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *3 mom.* med en uppräkning av de bestämmelser i lagen om fastighetsfonder som inte ska tillämpas på fastighetsfonder som är internt förvaltade AIF-fonder. Dessa bestämmelser är enligt det föreslagna momentet lagens 1 § 2 mom. och 4 § 2 mom. 2 punkten, där det hänvisas till 15 § 5 mom., 8 § 3 mom. om sådan byggnads- och fastighetsförädlingsverksamhet som avses i 15 § 5 mom., 15 § 5 mom. om investering i byggnads- och fastighetsförädlingsverksamhet samt 23 § om Finansinspektionens rätt att bevilja undantag från skyldigheter som avses i 5 kap. Enligt 3 kap. 6 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får externa och interna AIF-förvaltare inte bedriva sådan verksamhet som avses i 15 § 5 mom. i lagen om fastighetsfonder. Lagen reglerar sålunda inte direkt själva fonderna, vilket innebär att det enligt lagen om fastighetsfonder är tillåtet att bedriva verksamhet av nämnda slag i en fond då det har utsetts en extern AIF-förvaltare för fonden. I 5 kap. i lagen om fastighetsfonder föreskrivs om fastighetsfonders informationsskyldighet och enligt lagens 23 § kan Finansinspektionen på ansökan bevilja undantag i fråga om de skyldigheter som föreskrivs i kapitlet. Eftersom en sådan reglering står i konflikt med informationsskyldigheten enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska nämnda 23 § enligt förslaget inte tillämpas på internt förvaltade AIF-fonder.

5 §. *Firma.* Det föreslås att denna paragraf kompletteras med ett omnämnande av att en fastighetsfond som endast investerar i hyresbostäder kan i sin firma alternativt använda ordet bostadsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. Användningen av ordet bostadsfond som en del av firman ska emellertid inte i likhet med ordet fastighetsfond begränsas till en rättighet endast för aktörer som uppfyller villkoren enligt denna lag. I beskrivningen av varje fastighetsfonds verksamhetsområde ska dock ingå ordet fastighetsfond, för att det inte ska uppkomma oklarhet om verksamhetens karaktär av fastighetsfondsverksamhet.

6 §. *Tillsyn.* Det föreslås att denna paragraf kompletteras med ett informativt tillägg där det konstateras att Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av de bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som gäller fastighetsfonder, enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen.

8 §. *Annan tillåten verksamhet.* Det föreslås att den nuvarande paragrafen indelas i tre moment. Verksamhet som är tillåten enligt paragrafen gäller inte alla fastighetsfonder och genom indelning av paragrafen i flera moment är det möjligt att tydligare visa vilken typ av verksamhet som kan bedrivas av fonder som är organiserade på olika sätt. Det föreslås att till lagens 4 § fogas ett nytt *4 mom.* där det hänvisas till 8 § 3 mom.

Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att en fastighetsfond som är en internt förvaltad AIF-fond inte i enlighet med lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får bedriva annan verksamhet än förvaltning av AIF-fonder. En fastighetsfond för vilken har utsetts en extern AIF-förvaltare får emellertid bedriva verksamhet som är tillåten enligt paragrafens 2 mom. En sådan fastighetsfond får bedriva också verksamhet enligt paragrafens 3 mom.

9 §. *Aktiekapital.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt *5 mom.* där det föreskrivs att det som i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om minimikapital ska tillämpas på en fastighetsfond som är en internt förvaltad AIF-fond och auktoriserad som AIF-förvaltare. Bestämmelsen om minimikapital gäller inte fonder och är inte tillämplig på förvaltare som är registrerade hos Finansinspektionen enligt 1 kap. 3 § i den nämnda lagen. I momentet föreskrivs om en begränsning jämfört

med *4 mom.* som gäller apportegendom. Enligt paragrafens 4 mom. får apportegendom användas för betalning av aktier som tecknats av den som grundat fastighetsfonden. I paragrafens nya mom. hänvisas till 6 kap. 2 § 6 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, där det föreskrivs om skyldigheten att investera kapitalbasen i likvida tillgångar eller tillgångar som enkelt kan omvandlas till likvida medel på kort sikt. All apportegendom som lagen om fastighetsfonder tillåter uppfyller inte nödvändigtvis dessa förutsättningar, vilket bör beaktas vid tillämpningen av 4 mom.

I nya 5 mom. föreslås också en bestämmelse enligt vilken på en fastighetsfond som är en internt förvaltad AIF-fond dessutom ska tillämpas de begränsningar som enligt 6 kap. 2 § 2—6 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs i fråga om investering av kapitalbasen. De nämnda momenten är tillämpliga trots att det inte är fråga om användning av sådan apportegendom som avses i den föregående meningen. Minimikapitalkraven enligt lagen om fastighetsfonder är striktare än enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, men regleringen i den först nämnda lagen ställer vissa tilläggsvillkor när det gäller kapitalbasen.

13 §. *Stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten.* Det föreslås att till paragrafens *1 mom.* fogas ett omnämnande om att stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten ska delges investerarna och huvudpunkterna i stadgarna ska anges i prospektet. Avsikten med tillägget är att understryka fastighetsfondens skyldighet att informera investerarna och dem som fondens marknadsföring riktar sig till om fondens stadgar.

14 §. *Tillställande av stadgarna för kännedom.* Det föreslås att denna paragraf ändras i sin helhet. Paragrafens rubrik ändras så att den gäller tillställande av stadgarna för kännedom medan stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten inte längre behöver fastställas av Finansinspektionen. Förslaget motsvarar huvudsakligen den ändring i fråga om tillställande av stadgarna för kännedom till Finansinspektionen som föreslås i 43 a § i lagen om placeringsfonder. Eftersom fastighetsfonderna är AIF-fonder ska på dem tillämpas också vad som i 12 kap. 1 § 3 mom. och, då 13 kap. är tillämpligt vad som i dess 6 § 1 mom. föreskrivs om AIF-förvaltares skyldighet att informera myndigheterna innan verksamheten inleds. Stadgarna kan sändas in för kännedom i samband med meddelandena i fråga.

Det föreslås emellertid att vissa av de nuvarande bestämmelserna i 14 § i lagen om fastighetsfonder bibehålls. Finansinspektionen ska enligt förslaget fortfarande ha rätt att uppställa begränsningar och villkor för sådana särskilda skäl som nämns i lagen. Vidare ska i paragrafen bibehållas bestämmelserna om marknadsföring av fastighetsfonders aktier och meddelande om inledande av verksamhet.

15 a §. *Utbetalning av vinst.* Det föreslås att paragrafen preciseras så att fastighetsfonder ska dela ut vinst i samma förhållande till alla aktier, med beaktande av aktieinnehavets längd eller på någon annan grund. Det är typiskt för sådan verksamhet som avses i paragrafen att det under räkenskapsperioden ordnas riktade emissioner som resulterar i nya investeringar. Det kan då vara ändamålsenligt att i enlighet med aktiebolagslagen 9 kap. 15 § i emissionsbeslutet nämna att de vid emissionen tecknande aktiernas rättigheter till vinstutdelning börjar vid en tidpunkt som infaller efter registreringen av aktierna. Utdelningen ska sålunda vara bunden till innehavets längd. Tolkningen av paragrafen i dess nuvarande utformning har varit problematisk och kunnat ge den uppfattningen att bestämmelsen utgör ett undantag från aktiebolagslagens bestämmelser om uppskjutande av aktierelaterade rättigheter, vilket inte är meningen. Avsikten med ändringen är dock inte att inskränka grunden för vinstutdelning enbart till ägandets längd, utan fastighetsfonden får beroende på situationen fastställa grunden för vinstutdelning också på något annat sätt.

19 §. *Tillämpning av värdepappersmarknadslagen.* Det föreslås att paragrafen kompletteras med ett omnämnande av att på fastighetsfonder och deras aktieägare ska tillämpas de i paragrafen nämnda kapitel i värdepappersmarknadslagen som gäller informationsskyldighet, om inte något annat före-

skrivs i 7, 12 och 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

1.4 Lag om ändring av värdepappersmarknadslagen

2 kap. **Definitioner**

10 §. *Tillhandahållare av investeringstjänster.* Det föreslås att paragrafen om tillhandahållare av investeringstjänster ändras till en förteckning med fyra punkter. I *punkterna 1—3* ska enligt förslaget nämnas de tillhandahållare av investeringstjänster som definieras i den gällande paragrafen. I lagen om placeringsfonder definieras inte begreppet utländska fondbolag som ingår i den gällande paragrafen, men det föreslås att till den nämnda lagen fogas en sådan definition för att förtydliga vilka aktörer som avses med begreppet.

I förteckningens *punkt 4* föreslås ett omnämnande av att med tillhandahållare av investeringstjänster avses också sådana förvaltare av AIF-fonder och sådana EES-baserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som tillhandahåller investeringstjänster. Den rätt som EES-baserade AIF-förvaltare eventuellt har att tillhandahålla gränsöverskridande investeringstjänster tolkas på olika sätt i olika medlemsstater. Det föreslås att sådan verksamhet ska tillåtas i Finland om aktören uppfyller direktivets krav på tillhandahållande av investeringstjänster. Likaså får en inhemsk AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster bedriva gränsöverskridande verksamhet om det är tillåtet i den andra medlemsstaten.

3 kap. **Tillämpningsområde och definitioner**

2 §. *Avgränsning av tillämpningsområdet.* Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* tas i en informativ precisering enligt vilket det i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska föreskrivas om annan informationsskyldighet som gäller för AIF-förvaltare. I momentet hänvisas i fråga om fondföretag, med avvikelse från definitionen i lagen om placeringsfonder, till sådana företag för kollektiva investeringar som inte är fondföretag eller fondbolag av det slag som avses i fondföretagsdirektivet. Sådana aktörer anses för närvarande vara AIF-förvaltare och AIF-fonder. Begreppet fondföretag används emellertid i stor utsträckning i värdepappersmarknadslagen och dess motivering, exempelvis i 9 kap. 12 §. Trots denna begreppsliga konflikt mellan lagarna har det i detta sammanhang inte ansetts behövligt att förenhetliga begreppsapparaten över hela linjen.

I 12 och 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder uppställs det för AIF-förvaltare informationsskyldigheter som delvis avviker från värdepappersmarknadslagens bestämmelser om prospekt. Om en AIF-förvaltare ska offentliggöra både prospekt enligt värdepappersmarknadslagen och sådan information som avses i 12 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder kan förvaltaren ge den information som inte framgår av prospektet enligt värdepappersmarknadslagen separat eller som tilläggінformation i detta prospekt. En AIF-förvaltare behöver inte upprätta och offentliggöra två separata prospekt med delvis samma innehåll. Enligt övergångsbestämmelsen i 23 kap. 4 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs att bestämmelserna i den nämnda lagens 12 och 13 kap. om marknadsföring av AIF-andelar inte ska tillämpas på marknadsföring av andelar i en sådan AIF-fond för vilken har upprättats och offentliggjorts ett prospekt enligt värdepappersmarknadslagens 3—5 kap. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs också om skyldigheten att offentliggöra ett faktablad då andelar i en AIF-fond erbjuds till icke-professionella kunder. Om en AIF-förvaltare ska offentliggöra ett prospekt enligt värdepappersmarknadslagen behöver den inte offentliggöra eller ge investerarna ett faktablad.

Värdepappersmarknadslagens 3—5 kap. om offentliggörande av prospekt gäller erbjudande till allmänheten av andelar i slutna fondföretag, dvs. i AIF-fonder, och ansökan om att sådana andelar ska tas upp till handel på en reglerad marknad. I lagen om förvalta-

re av alternativa investeringsfonder föreskrivs om informationsskyldighet i samband med att andelar i öppna AIF-fonder erbjuds till allmänheten. I lagen om placeringsfonder föreskrivs om informationsskyldigheten i fråga om investeringsfonder som alltid ska vara öppna, och motsvarande regleringsstrukturer ska enligt förslaget tillämpas också i fråga om AIF-fonder.

Värdepappersmarknadslagens bestämmelser om prospekt ska tillämpas också på AIF-förvaltare vars aktier eller andelar ansöks bli upptagna till handel eller erbjuds till allmänheten på en reglerad marknad. Eftersom endast privata och publika aktiebolag samt andelslag kan verka som AIF-förvaltare i Finland ska lagen tillämpas på AIF-förvaltare så som den tillämpas på den företagsform i vilken förvaltaren bedriver sin verksamhet.

6 kap. **Fortlöpande informationsskyldighet**

2 §. *Avgränsning av tillämpningsområdet.* I paragrafens *2 mom.* föreslås en informativ precisering enligt vilken det i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om annan informationsskyldighet som gäller för AIF-förvaltare. AIF-fonder har informationsskyldigheter som delvis avviker från övriga emittenters, exempelvis i fråga om ersättningar och värdering. Närmare bestämmelser om dessa föreslås i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I momentet avses med fondföretag, med avvikelse från definitionen i lagen om placeringsfonder, företag som bedriver kollektiva investeringar och som inte är sådana fondföretag eller fondbolag som avses i fondföretagsdirektivet. Sådana aktörer betraktas för närvarande som AIF-förvaltare och AIF-fonder. Avsikten med ändringen är således inte att förändra det rådande rättsläget.

Värdepappersmarknadslagens bestämmelser om fortlöpande informationsskyldighet ska tillämpas på alla sådana AIF-fonder och deras förvaltare som är emittenter och när det är fråga om informationsskyldighet som är baserad på deras ställning som emittenter. När det är fråga om internt förvaltade AIF-fonder kan i praktiken också respektive AIF-fond vara emittent.

7 kap. **Regelbunden informationsskyldighet**

4 §. *Avgränsning av tillämpningsområdet.* I paragrafens *2 mom.* föreslås en informativ precisering enligt vilken det i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om annan informationsskyldighet som gäller för AIF-förvaltare. I momentet avses med fondföretag, med avvikelse från definitionen i lagen om placeringsfonder, sådana företag som bedriver kollektiv investeringsverksamhet och som inte är sådana fondföretag eller fondbolag som avses i fondföretagsdirektivet. För närvarande betraktas sådana aktörer som AIF-förvaltare och AIF-fonder. Avsikten med ändringen är sålunda inte att förändra det rådande rättsläget. Värdepappersmarknadslagens bestämmelser om regelbunden informationsskyldighet ska tilllämpas på alla sådana AIF-fonder och deras förvaltare som är emittenter och när det är fråga om informationsskyldighet som är baserad på deras ställning som emittenter. Samma aktör kan sålunda vara informationsskyldig enligt olika lagar. När det är fråga om internt förvaltade AIF-fonder kan i praktiken också respektive AIF-fond vara emittent.

1.5 Lag om ändring av lagen om investeringstjänster

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

2 §. *Undantag från tillämpningsområdet.* Det föreslås att i lagens *2 mom. 3 punkten*, som nämns i förteckningen över undantag från lagens tillämpningsområde, görs en sådan ändring att omnämnandet av övriga fondföretag ersätts med ett omnämnande av AIF-förvaltare. I punkten ska sålunda enligt förslaget föreskrivas att lagen om investeringstjänster inte gäller AIF-förvaltare och inte heller dessas förvaringsinstitut och kapitalförvaltare, om inte något annat följer av 4 och 6 §. Med övriga fondföretag enligt lagen

om placeringsfonder avses för närvarande AIF-förvaltare eller AIF-fonder. Utformningen av momentets 3 punkt motsvarar artikel 2.1 h i MiFID-direktivet, som gäller alla fondföretag oberoende av om de är harmoniserade på gemenskapsnivå, samt dessas förvaringsinstitut och egendomsförvaltare.

4 §. *Tillämpning av lagen på kreditinstitut, fondbolag och förvaltare av alternativa investeringsfonder.* Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* delvis föreskrivs på motsvarande sätt om AIF-förvaltare som om fondbolag som förvaltar placeringsfonder. I paragrafen föreskrivs om tillämpning av lagen om placeringsfonder på AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster i enlighet med 3 kap. 2 och 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. De tillämpliga bestämmelserna i lagen om investeringstjänster ska enligt förslaget tillämpas endast på investeringstjänster som tillhandahålls av AIF-förvaltare.

Det föreslås att paragrafens *3* och *4 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att momenten är tillämpliga också på AIF-förvaltare. I enlighet med lagens 7 kap. 8 § 2 mom. svarar en AIF-förvaltares styrelsemedlemmar och verkställande direktör för att AIF-förvaltaren uppfyller sina skyldigheter enligt lagen om investeringstjänster. Ändringen av paragrafens 4 mom. innebär att regleringen av skadeståndsskyldigheten i 16 kap. 1 § gäller också AIF-förvaltare samt dessas ägare, verkställande direktör och styrelsemedlemmar. Skadeståndsskyldigheten behandlas mera utförligt i motiveringen till totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen (RP 32/2012 rd).

I paragrafens rubrik föreslås en sådan teknisk ändring att lagen ska tillämpas också på AIF-förvaltare.

6 §. *Tillämpning av lagen på utländska EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare.* Det föreslås att i paragrafens *1 mom.* föreskrivs om tillämpning av lagen om investeringstjänster på EES-baserade AIF-förvaltare på motsvarande sätt som i fråga om EES-fondbolag. Tredjeländers AIF-förvaltare får inte tillhandahålla investeringstjänster. Det föreslås att paragrafens *2 mom.* stryks som obehövlig, på grund av att de bestämmelser om tredjeländers fondbolag som ingår i lagen om placeringsfonder har upphävts. Det föreslås att paragrafens *3 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att vad som i momentet föreskrivs om skadeståndsskyldighet på motsvarande sätt gäller också EES-baserade AIF-förvaltare och filialer. Sådana utländska fondbolag som nämns i momentet blir, på grund av att bestämmelserna om tredjeländers fondbolag har upphävts, utländska EES-fondbolag. I paragrafens rubrik föreslås en ändring enligt vilken lagen ska tillämpas också på EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare.

8 §. *Europeiska unionens lagstiftning, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt Europeiska bankmyndigheten.* Det föreslås att paragrafens definitionsförteckning kompletteras med en ny *2 a punkt* och ett omnämnande av AIFM-direktivet.

18 §. *Professionella och icke-professionella kunder.* Det föreslås att förteckningen i paragrafens *1 mom.* över professionella kunder kompletteras så att i *punkt 1 c* nämns AIF-förvaltare och förvaringsinstitut samt särskilda förvaringsinstitut som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I de avseenden som nämns i momentet kan AIF-förvaltare de nämnda förvaringsinstituten jämställas med de övriga aktörer som räknas upp i momentet. Det föreslås att till paragrafens *2 mom.* fogas ett omnämnande om att en förutsättning för att en person ska behandlas som en professionell kund är att kunden uttryckligen ber om att bli behandlad som en sådan. Det föreskrivs om förfarandet i lagens 10 kap. 1 §. Det är fråga om ett i MiFID direktivet angivet villkor som tidigare ingått i den upphävda värdepappersmarknadslagens (495/1989) 1 kap. 4 § 4 mom. 6 punkten, från vilken bestämmelsen överfördes till den nya lagen om investeringstjänster.

2 kap. Rätt att tillhandahålla investeringstjänster

2 §. *Tillhandahållande av investeringstjänster enligt annat tillstånd.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett omnämnande av att finländska och utländska AIF-förvaltare kan tillhandahålla investe-

ingstjänster trots bestämmelserna i 1 §. I momentet föreslås en sådan precisering att det föreskrivs närmare om tillhandahållande av investeringstjänster i speciallagar som reglerar de aktörer som nämns i momentet. Liksom när det gäller finländska och utländska fondbolag enligt lagen om placeringsfonder förutsätts en AIF-förvaltare ha utvidgad auktorisation där det utöver auktorisationen att verka som AIF-förvaltare nämns vilka investeringstjänster förvaltaren får tillhandahålla med stöd av auktorisationen. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs närmare vilka investeringstjänster AIF-förvaltare över huvud taget får tillhandahålla. Förslaget är baserat på direktivets artikel 6.4—6. Sådana utländska fondbolag som nämns i momentet blir enligt förslaget, av de skäl som nämns i samband med 1 kap. 6 §, utländska EES-fondbolag.

5 kap. **Etablering av en filial för ett värdepappersföretag i tredjeland och tillhandahållande av tjänster i Finland**

2 §. *Beviljande av verksamhetstillstånd för filialer.* Det föreslås att i paragrafens *1 mom. 5 punkten* preciseras förutsättningarna för organisering av filialers förvaltning och verksamhet. De affärsprinciper som avses i punkten beskrivs bättre med termen ledningsprinciper, som hänvisar till sättet att bedriva verksamheten och organisera filialernas förvaltning och verksamhet. Användningen av ordet ”försiktiga” i den gällande punkten kan i vissa fall anses stå i konflikt med sådan normal risktagning som är kännetecknande för affärsverksamhet. Det föreslås att i punkten används ordet ”ansvarsfulla” som bättre beskriver vad som i fråga om organisering av förvaltningen och verksamheten krävs för att få verksamhetstillstånd.

7 kap. **Organisering av värdepappersföretags verksamhet**

12 §. *Förvärv av bestämmande inflytande i företag i ett tredjeland.* Det föreslås att förteckningen i paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett omnämnande av AIF-förvaltare. Kompletteringen innebär att ett värdepappersföretag eller ett företag inom dess finansiella företagsgrupp på förhand ska meddela Finansinspektionen om att företaget kommer att förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i en AIF-förvaltare med säte i ett tredjeland. AIF-förvaltare ska i sådana fall som avses i momentet jämställas med de övriga aktörer som räknas upp i momentet.

16 §. *Värdepappersföretags och holdingföretags ledning.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* preciseras i fråga om förutsättningarna för ledningen av värdepappersföretag på samma sätt som ovan i 5 kap. 2 §. Det föreslås att termen ”affärsprinciper” ersätts med ”ledningsprinciper” som bättre beskriver sättet att bedriva och leda verksamheten. Att som i det gällande momentet använda ordet ”försiktiga” kan i vissa fall stå i konflikt med sådan normal risktagning som är kännetecknande för affärsverksamhet. Det föreslås att i momentet i stället används ordet ”ansvarsfulla” som bättre beskriver de förväntningar som ställs på ledningen för ett värdepappersföretag.

9 kap. **Förvaring och annan hantering av kundmedel**

3 §. *Placering av kunders penningmedel.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* preciseras i fråga om villkoren för att en penningmarknadsfond får placera sina kunders penningmedel i fondandelar. Det föreslås att till momentet fogas ett omnämnande av att penningmarknadsfonden ska uppfylla de krav som anges i AIFM-direktivet eller annars stå under tillsyn och uppfylla kraven i artikel 1 a i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 883/2011 om ändring av förordning (EG) nr 25/2009 om de monetära finansinstitutens balansräkningar. Kunden ska fortfarande ha rätt att förbjuda placering av sina likvida tillgångar i fondandelar i en penningmarknadsfond. Förslaget är motiverat med tanke på finansmarknadens stabilitet och innebär en viss skärpning av den gällande regleringen. En sådan skärpning av kraven i direktivet 2006/73/EG om genomförande av MiFID-direktivet ska notifieras till kommissionen.

10 kap. **Förfaranden i kundförhållanden**

5 §. *Värdepappersföretags informationsskyldighet.* Det föreslås att paragrafens *8 mom.* kompletteras med ett omnämnande av att faktablad som avses i momentet ska uppfylla kraven enligt 93 § i lagen om placeringsfonder. Den nuvarande formuleringen har kunnat ge en sådan felaktig bild att också faktablad som inte uppfyller de nämnda kraven kan uppfylla den skyldighet att ge kunderna faktablad som föreskrivs i momentet. Det föreslås att i momentet stryks hänvisningen till specialplaceringsfonder, som enligt förslaget ska regleras i nya *9 mom.* om AIF-fonder.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 9 mom. där det föreskrivs att ett värdepappersföretag som säljer sådana andelar i AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller ger råd om sådana investeringar ska ge icke-professionella kunder ett sådant faktablad som avses i den nämnda lagen. Det nya momentet motsvarar den gällande regleringen i *8 mom.* i fråga om placeringsfonder, med den skillnaden att faktablad om investeringsfonder ska ges oberoende av om det är fråga om en professionell eller en icke-professionell kund.

11 kap. **Ersättningsfonden för investerarskydd**

2 §. *Ersättningsfondens stadgar.* Det föreslås att paragrafens *3 mom.* kompletteras med ett omnämnande av att i stadgarna ska anges hur i Finland etablerade filialer till utländska EES-förvaltare av AIF-fonder kan bli medlemmar i ersättningsfonden och uteslutas eller utträda ur den samt grunderna för fondens anslutningsavgift och ersättningsskyldighet.

Enligt 11 kap. 1 § ska värdepappersföretag höra till ersättningsfonden för investerarskydd. Enligt ersättningsfondens stadgar består garantiavgiften som bärs upp årligen av en fast och en rörlig del. Varje medlem av ersättningsfonden är skyldig att betala den fasta delen av garantiavgiften. Den rörliga delen fastställs för enskilda medlemmar på basis av antalet kunder som omfattas av skyddet. Eftersom endast icke-professionella kunder omfattas av skyddet behöver den rörliga avgiften inte betalas om tjänster tillhandahålls endast professionella kunder.

7 §. *Tillgodohavanden som ersätts.* Det föreslås att paragrafens *5 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att investerare som är kunder hos filialer till AIF-förvaltare i EES-stater får ersättning för sina tillgodohavanden ur ersättningsfonden högst till det belopp som anges i 1 mom.

15 §. *Ersättningsfondens investeringar och likviditet.* Det föreslås att paragrafens *2 mom.* kompletteras så att begränsningarna som gäller investering av ersättningsfondens medel utsträcks till AIF-förvaltares aktier och andelar samt till värdepapper som AIF-förvaltare emitterat.

Det föreslås att paragrafens *3 mom.* kompletteras så att vad som föreskrivs i paragrafens 2 mom. ska gälla också EES-baserade AIF-förvaltare på samma sätt som för närvarande utländska fondbolag. Sådana utländska fondbolag som nämns i momentet blir enligt förslaget, av de skäl som nämns i samband med 1 kap. 6 §, utländska EES-fondbolag. Enligt paragrafens *1 mom.* ska ersättningsfondens medel investeras på ett sätt som tryggar fondens likviditet samt med beaktande av riskspridningsprincipen. Detta bygger på tankegången att ersättningsfondens medel inte får investeras i objekt som det med tanke på fondens likviditet skulle ta allt för lång tid att omvandla till likvida medel. Eftersom AIF-fonder inte förutsätts sprida riskerna på motsvarande sätt som placeringsfonder är det inte motiverat att i momentets andra mening föreskriva om AIF-fonder på motsvarande sätt som om placeringsfonder och fondföretag.

Ikraftträdandebestämmelse. I denna bestämmelse föreskrivs om lagens ikraftträdande. I *2 mom.* föreskrivs att ersättningsfonden för investerarskydd ska uppdatera sina stadgar. För närvarande omfattar stadgarna inte AIF-förvaltare. Stadgarna är också i övrigt föråldrade och i behov av uppdatering. Stadgarna ska uppdateras inom sex månader efter att lagen trätt i kraft.

1.6 Lag om ändring av 1 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument

1 kap. **Tillämpningsområde och definitioner**

2 §. *Definitioner.* Det föreslås att förteckningen över tillhandahållare av investeringstjänster i paragrafens *9 punkt* kompletteras med ett omnämnande av att med tillhandahållare av investeringstjänster avses också sådana i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster.

Paragrafens 9 punkt stämmer överens med den definition av begreppet tillhandahållare av investeringstjänster som ingår i värdepappersmarknadslagens 2 kap. 10 §. Det föreslås att punkten kompletteras på samma sätt som den nämnda bestämmelsen i värdepappersmarknadslagen, eftersom avsikten är att de ska omfatta samma aktörer. Eftersom definitionen i den aktuella lagen redan ingår i förteckningen är det med tanke på lagens läslighet inte motiverat att ändra punkten till en underförteckning, på motsvarande sätt som i den ändring som föreslås i värdepappersmarknadslagen. Liksom i värdepappersmarknadslagens 2 kap. 10 § föreslås att det nuvarande begreppet utländska fondbolag i den nämnda lagen definieras som en ändring i lagen om placeringsfonder. Den precisering som föreslås i lagen om placeringsfonder är behövlig med tanke på rättssäkerheten, för att det redan på förhand ska kunna utredas vilka aktörer paragrafen och den övriga regleringen gäller.

Om en AIF-förvaltare som anknytande verksamhet tillhandahåller sådana investeringstjänster som avses i lagen om investeringstjänster ska på AIF-förvaltaren till denna del tillämpas också de skyldigheter som föreskrivs i denna lag, exempelvis skyldigheten att enligt 7 kap. 2 § offentliggöra uppgifter om sina värdepapperstransaktioner. AIF-förvaltaren i fråga har också de rättigheter som följer av denna lag, t.ex. att enligt 2 kap. 30 § verka som handelspart. Bland AIF-förvaltarna kan det finnas många aktörer som inte är vana med att i sin affärsverksamhet tillämpa värdepappersmarknadslagstiftningen. När det gäller att bevilja rättigheter enligt prövning är det skäl att alltid beakta den ifrågavarande aktörens faktiska lämplighet och förmåga att tillhandahålla tjänster eller att t.ex. verka som handelspart. I lagens 2 kap. 30 § 1 mom. uppställs tilläggskravet att tillhandahållaren av investeringstjänster ska uppfylla de krav som följer av lag och börsreglerna. Det kan vara motiverat att i börsreglerna uppställa tilläggskrav eller att förutsätta tilläggsutredningar av en sådan sökande av auktorisation som handelspart, som inte är en traditionell handelspart. I paragrafens 4 mom. konstateras att en börs i vissa situationer kan återkalla en sådan auktorisation. Börsen ska också underrätta Finansinspektionen om godkännandet av en handelspart och om återkallelse av godkännandet.

1.7 Lag om ändring av 2 kap. 16 och 26 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

2 kap. **En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet**

16 §. *En värdeandelscentrals uppgifter.* Det föreslås att paragrafens *3 mom.* kompletteras så att en värdepapperscentral som avses i lagen får vara verksam som ett sådant särskilt förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Den i momentet för närvarande angivna förutsättningen att sådan annan verksamhet som avses i momentet ska ha ett nära samband med verksamhet som avses i paragrafens 1 mom. och som är tillåten för förvaringsinstitut, ska inte tillämpas på verksamhet som särskilt förvaringsinstitut. Verksamhet som särskilt förvaringsinstitut kan inte anses vara av det slag som beskrivs i motiveringen till det gällande momentet. Det föreslås emellertid att till momentets sista mening fogas ett omnämnande om att sådan annan verksamhet eller bedrivande av verksamhet som särskilt förvaringsinstitut enligt momentet inte får äventyra skötseln av de uppgifter som avses i 1 mom. och inte heller värdeandelssystemets funktion.

Ett sådant särskilt förvaringsinstituts verksamhet som avses i 14 kap. 3 § 1 mom. i la-

gen om förvaltare av alternativa investeringsfonder är mera begränsad än ett egentligt förvaringsinstituts, och det kan inte förvara samma tillgångar som ett egentligt förvaringsinstitut. Verksamhet som särskilt förvaringsinstitut kräver verksamhetstillstånd, om aktören inte uppfyller de villkor som anges i AIFM-direktivets artikel 21.3. En aktör som uppfyller villkoren behöver inte någon separat auktorisation som särskilt förvaringsinstitut för att få verka som ett sådant. Värdepapperscentralen verkar som ett i direktivet avsett institut som sköter förvaringsuppgifter som en del av affärsverksamhet. I detta avseende omfattas det av en reglering som ger tillräckliga ekonomiska och yrkesmässiga garantier och gör det möjligt för institutet i fråga att effektivt sköta sina förvaringsuppgifter samt fullgöra sina skyldigheter i anslutning till uppgifterna.

26 §. *Skyldighet att göra insideranmälan.* I paragrafens *1 mom.* föreslås en teknisk korrigering varmed den felaktiga hänvisningen till värdepappersföretagets insiderregister korrigeras till en hänvisning som avser värdepapperscentralens insiderregister enligt lagens 28 §.

1.8 Lag om ändring av 2 § i lagen om värdeandelskonton

2 §. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafens *1 mom. 2 punkten* ändras och görs flexiblare så att på värdepapperskontot i fortsättningen ska antecknas uppgifter om de på kontot registrerade värdeandelarnas art och mängd. Mängden kunde anges också på något annat sätt än som ett antal, förutsatt att de på kontot registrerade värdeandelarnas antal entydigt framgår av uppgifterna på kontot. Man kunde tillämpa t.ex. den i andra europeiska länder allmänna praxisen att värdeandelar i främmande kapital anges genom att på kontot ange deras sammanlagda nominella värde. Å andra sidan ska exempelvis aktier som saknar nominellt värde fortsättningsvis anges genom att på kontot antecknas antalet aktier. I 7 kap. 4 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, där det föreskrivs om emissionskonton och vilka uppgifter som ska antecknas på kontot, föreslås inga ändringar.

1.9 Lag om ändring av lagen om Finansinspektionen

Det föreslås att till lagen om Finansinspektionen fogas bestämmelser om Finansinspektionens tillsynsobjekt, i enlighet med lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Utöver dessa bestämmelser föreslås i 21 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder substantiella bestämmelser om Finansinspektionens uppgifter. Finansinspektionens tillsynsobjekt utökas i och med att den nya lagstiftningen kommer att gälla verksamhet som tidigare inte reglerats i lagstiftningen om finansmarknaden. Också aktörer som inte tidigare enligt annan lagstiftning varit föremål för Finansinspektionens verksamhet måste i fortsättningen följa helt ny lagstiftning, både på nationell nivå och på EU-nivå. Lagstiftningens tydlighet och transparens för dem som den gäller har varit ett viktigt skäl för att ta in en del av bestämmelserna om Finansinspektionen i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I lagen om Finansinspektionen föreslås också andra, närmast tekniska justeringar som i praktiken har visat sig vara behövliga.

3 §. *Uppgifter.* Till *3 mom.* fogas en ny *11 punkt* enligt vilken det är Finansinspektionens uppgift att sköta myndighetsuppgifterna i samband med det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer och delta i övrigt myndighetssamarbete gällande det. Skötseln av dessa uppgifter förutsätter att man följer med utvecklingen gällande det internationella system med identifieringskoder för juridiska personer som avses i 2 § 8 mom. i företags- och organisationsdatalagen och deltar i myndighetssamarbete gällande det tillsammans med Patent- och registerstyrelsen. Skötseln av uppgiften förutsätter också att man till att börja med ansluter sig till tillsynskommittén och sköter förfarandet för ackreditering av lokala verksamhetsenheter. Finansinspektionen ska delta i övrigt myndighetssamarbete gällande det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer i den utsträckning som skötseln av uppgiften

förutsätter. Som samordnande myndighet ska Finansinspektionen vid behov ge anvisningar till de lokala verksamhetsenheter som beviljar identifieringskoder i Finland samt försäkra sig om att deras verksamhet är tillförlitlig. Finansinspektionen ska också se till att de lokala verksamhetsenheterna vid beviljandet av identifieringskoder iakttar de rekommendationer och förfaranden som fastställts inom det internationella samarbetet samt samla in uppgifter av verksamhetsenheterna och utarbeta bedömningar för tillsynskommittén. Samtidigt görs en teknisk justering i 3 mom. *10 punkten* på grund av att det fogas en ny punkt till momentet.

4 §. *Tillsynsobjekt.* Det föreslås att i paragrafens *2 mom.* till förteckningen över auktoriserade tillsynsobjekt fogas en ny *12 punkt* om auktoriserade AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut.

5 §. *Andra finansmarknadsaktörer.* Det föreslås att till paragrafens *10 punkt* fogas ett omnämnande om sådana i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda aktörer som är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttringar av aktier och andelar. Vidare föreslås det att till paragrafen fogas en ny *24 punkt* om de som enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder har anmält sig till Finansinspektionens register över AIF-förvaltare. De kompletteringar som föreslås motsvarar paragrafens nuvarande reglering av placeringsfondsverksamhet. Det föreslås att till paragrafen fogas en ny *25 punkt* om undantag när det gäller att delegera uppgifter som enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder i regel förutsätter auktorisation. Utan det föreslagna tillägget skulle en sådan aktör inte nödvändigtvis höra till Finansinspektionens tillsynsobjekt.

Till paragrafen fogas en ny *26 punkt*, enligt vilken med annan finansmarknadsaktör ska avses den som i Finland beviljar identifieringskoder för juridiska personer enligt det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer, dvs. verkar som inom systemet med identifieringskoder ackrediterad lokal verksamhetsenhet. En sådan ska i Finland vara åtminstone Patent- och registerstyrelsens lokala verksamhetsenhet som beviljar i 2 § 8 mom. i företags- och organisationsdatalagen avsedda internationella identifieringskoder för juridiska personer. Det är nödvändigt att en lokal verksamhetsenhet fastställs som annan finansmarknadsaktör, eftersom den nya uppgift som föreslås för Finansinspektionen i 3 § 3 mom. 11 punkten till exempel förutsätter säkerställande av att den lokala verksamhetsenheten i sin verksamhet iakttar internationellt godkända standarder och förfaranden vid beviljandet av identifieringskoder för juridiska personer. Samtidigt görs i *23 punkten* en teknisk justering på grund av de nya punkterna som fogas till förteckningen.

6 §. *Övriga definitioner.* Det föreslås att till definitionen av begreppet värdstat i paragrafens *4 punkt* och till definitionen av begreppet utländskt tillsynsobjekt i *7 punkten* fogas AIF-förvaltare. Till den kategori av tjänster som avses i paragrafens 7 punkt räknas också erbjudande av andelar i AIF-fonder. Sådana utländska fondbolag som nämns i definitionen i paragrafens *14 punkt* blir enligt förslaget utländska EES-fondbolag, på grund av att de bestämmelser i lagen om placeringsfonder upphävs som gäller tredjeländers fondbolag. Till definitionen av begreppet filial föreslås bli fogat ett omnämnande om EES-baserade AIF-förvaltares filialer i Finland. Vidare föreslås att till definitionen av begreppet stadgar i paragrafens *17 punkt* ska fogas ett omnämnande om AIF-fonders stadgar enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Om ett tillsynsobjekt eller en annan finansmarknadsaktör uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med sina stadgar ska Finansinspektionen enligt lagens 39 § ge tillsynsobjektet en offentlig varning. På grund av att AIF-fonderna verkar i olika rättsliga former ingår i dessa stadgar också sådana bolagsrättsliga handlingar rörande andra aktörer än egentliga tillsynsobjekt, som inte tidigare varit föremål för Finansinspektionens tillsyn. De kompletteringar som föreslås i paragrafen motsvarar den gällande paragrafens bestämmelser om placeringsfondsverksamhet.

13 §. *Direktionens behandling av ärenden som hör till direktören.* Det föreslås att ordalydelsen i paragrafens *2 mom.* förtydligas och att till momentet fogas en hänvisning till

1 mom. Genom ändringen förtydligas den gällande undantagsbestämmelsen enligt vilken direktören kan fatta brådskande beslut oberoende av direktionens rätt att behandla och avgöra ärenden enligt 1 och 2 mom.

26 §. *Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet.* I paragrafen och dess rubrik föreslås en språklig ändring som inte påverkar den svenska texten. I paragrafens *1 mom. 3 punkten* föreslås en strykning av hänvisningen till 48 §, som upphävts. På grund av att de i lagen om placeringsfonder ingående bestämmelserna om tredjeländers fondbolag upphävs föreslås det att i paragrafens *4 mom.* stryks omnämnandet av filialer till tredjeländers fondbolag. Dessutom föreslås att till paragrafens 4 mom. fogas ett omnämnande av verksamhetstillstånd som beviljats en EES-baserad AIF-förvaltare, en i Finland etablerad filial eller ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut till en EES-baserad AIF-förvaltare. De kompletteringar som föreslås i momentet motsvarar den nuvarande regleringen av placeringsfondsverksamhet.

29 §. *Tillsättning av ombud.* Det föreslås att tillämpningsområdet för paragrafen som anges i paragrafens 5 mom. ska utsträckas till att gälla filialer som verkar som förvaringsinstitut i enlighet med lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Tillägget motsvarar vad som i momentet för närvarande föreskrivs om filialer som verkar som förvaringsinstitut i enlighet med lagen om placeringsfonder.

32 a §. *Förbud mot förvärv av ägarandelar.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett omnämnande av Finansinspektionens rätt att förbjuda förvärv av ägarandelar också i AIF-förvaltare eller särskilda förvaringsinstitut. Vidare föreslås en sådan komplettering att den rätt som avses ovan också gäller förvärv av ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut och i försäkringsbolags holdingföretag. I paragrafens *2 mom.* föreslås ett omnämnande av sådana uppgifter och utredningar som avses i 7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I paragrafens 1 mom. föreslås en sådan precisering att termen affärsprinciper ändras till termen ledningsprinciper, som noggrannare hänvisar till sättet att bedriva verksamheten. Användningen av ordet ”försiktiga” i den gällande punkten kan i vissa fall anses stå i konflikt med sådan normal risktagning som är kännetecknande för affärsverksamhet. Det föreslås att i punkten används ordet ”ansvarsfulla”, som bättre beskriver vad som krävs i fråga om organiseringen och bedrivandet av verksamheten.

32 c §. *Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar.* Det föreslås att inledande stycket i paragrafens 1 mom. samt *1 mom. 1 punkten* kompletteras med omnämnanden av AIF-förvaltare och särskilda förvaringsinstitut. Till följd av kompletteringarna kan Finansinspektionen i enlighet med momentet förbjuda andelsinnehavare att utöva rösträtt hos AIF-förvaltare eller särskilda förvaringsinstitut, om förvärvet inte har anmälts på det sätt som avses i 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I momentet föreslås en sådan komplettering att den rätt som avses ovan gäller också förvärv av ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut och försäkringsbolags holdingföretag.

I paragrafens *3 punkt* föreslås på motsvarande sätt som i 32 a § att den i momentet använda termen ”affärsprinciper” ändras till ”ledningsprinciper”. Vidare föreslås det att ordet ”försiktiga” ändras till ”ansvarsfulla”.

37 §. *Tillsyn över att internationella redovisningsstandarder iakttas.* I paragrafens *4 mom.* föreslås en sådan ändring att den felaktiga hänvisningen till lagens 38 § ändras till 33 a §, där det numera föreskrivs om vite.

38 §. *Ordningsavgift.* Det föreslås att paragrafens *1 mom. 2 punkten* kompletteras med ett omnämnande av att påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 22 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 144 a § i lagen om placeringsfonder. Momentets *1 punkt* kan i sin nuvarande utformning tillämpas på AIF-förvaltare och behöver sålunda inte ändras.

40 §. *Påföljdsavgift.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 22 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 144 b § i lagen om placeringsfonder. Det föreslås att den nuvarande felaktiga hänvisningen till 49 a § i lagen om betalningsinstitut ändras till en hänvisning till lagens 48 a §.

50 f §. *Verksamhet som behörig myndighet enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och Europaparlamentets och rådets förordningar som ansluter till det.* Denna paragraf är ny. Enligt paragrafens ska Finansinspektionen verka som behöriga myndighet enligt artikel 44 i AIFM-direktivet, i artikel 3 i EuVECA och artikel 3 i EuSEF. I egenskap av behörig myndighet enligt direktivet ska Finansinspektionen fatta de beslut som direktivet avser samt rapportera till ESMA, till Europeiska systemriskrådet och utländska EES-tillsynsmyndigheter.

54 §. *Tillsyn över tredjeländers tillsynsobjekt och samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar det vanliga skrivsättet för tredjeländers tillsynsmyndigheter. Enligt förslaget ska till paragrafens fogas en ny *5 punkt* där det föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att samarbeta med tillsynsmyndigheterna i sådana tredjeländer med vilka det är skäl att ta i bruk samarbetsarrangemang som möjliggör en effektiv tillämpning av direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Medlemsstaterna kan t.ex. inte tillåta marknadsföring enligt direktivets artiklar 36 och 42 om det inte mellan de myndigheter som avses i artiklarna har ingåtts ett samförståndsavtal (*Memorandum of Understanding*) om uppfyllelse av direktivets förpliktelser gällande samarbete med myndigheter utanför EES. Förhandlingarna om innehållet i dessa samförståndsavtal har koncentrerats till ESMA. Enligt den nya 5 punkt som föreslås bli fogad till paragrafen blir det möjligt att ingå samförståndsavtal mellan Finansinspektionen och tredjeländers tillsynsmyndigheter.

55 §. *Anmälningsskyldighet vid filialetablering och annat tillhandahållande av tjänster i andra EES-stater.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett omnämnande av att det också i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att informera värdstatens tillsynsmyndighet om att ett tillsynsobjekt har etablerat filial i den staten och om att tjänster tillhandahålls i värdstaten utan filialetablering.

62 §. *Anmälningsskyldighet som gäller tillsynsobjekts verksamhetstillstånd och ägare.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett omnämnande av att det också i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att informera de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över ett tillsynsobjekts moderföretag och dess dotterföretag om att tillsynsobjektet har ansökt om och beviljats verksamhetstillstånd och om inspektionens samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter.

1.10 Lag om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

1 §. *Avgiftsskyldiga.* Det föreslås att paragrafens *1 mom. 2 punkten* kompletteras med ett omnämnande av att också sådana EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som i Finland förvaltar AIF-fonder är skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen.

Till paragrafens 1 mom. fogas också en ny *19 punkt*, enligt vilken verksamhetsenheter som avses i 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen är skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen.

2 §. *Tillsynsavgift.* Det föreslås att till paragrafens *3 mom.* fogas ett omnämnande om AIF-fonder, vilket innebär att den proportionella avgiften ska beräknas på basis av AIF-fondernas sammanlagda tillgångar enligt det avgiftsskyldiga företagets senast fastställda bokslut. Fastighetsfonder är AIF-fonder och därför föreslås att momentet ändras så att på fastighetsfonder och deras tillgångar ska tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om AIF-förvaltare och summan av de tillgångar som de förvaltar.

3 §. *Företagsomstruktureringars inverkan på den proportionella avgiften.* Det föreslås

att i paragrafen görs de ändringar som krävs för att AIF-förvaltare och AIF-fonder ska kunna beaktas. Till paragrafens *1*, *2* och *5 mom.* fogas omnämnanden av att det vid fastställande av det avgiftsskyldiga företagets proportionella avgift i omstruktureringssituationer kan beaktas också de tillgångar som det avgiftsskyldiga företaget förvaltar. Det föreslås att till momentet som ett förtydligande fogas ett omnämnande av att den avgiftsgrund som ska beaktas beror på vilken grund som i övrigt har använts för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift. Enligt förslaget ska till paragrafens *3* och *4 mom.* fogas omnämnanden av att det som i momenten i fråga föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder samt på sådana fondbolag och AIF-förvaltare som förvaltar sådana fonder. Avsikten är att med anledning av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder förtydliga att på specialplaceringsfonder som ska betraktas som AIF-fonder och på förvaltningen av sådana fonder i detta avseende fortfarande ska tillämpas de bestämmelser som är tillämpliga på placeringsfondsverksamhet.

4 §. *Proportionell tillsynsavgift.* Det föreslås att paragrafen kompletteras med åtta nya typer av företag som är skyldiga att betala tillsynsavgift enligt den nya lagstiftningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreslås att i paragrafens uppräkning av avgiftsskyldiga stryks tredjeländers fondbolag eftersom det föreslås att motsvarande bestämmelser i lagen om placeringsfonder upphävs. Bedömningen av de föreslagna tillsynsavgifterna är baserade på paragrafens nuvarande reglering av placeringsfondsverksamheten. Placeringsfondsverksamhet och AIF-verksamhet är båda olika former av kollektiv investeringsverksamhet. Trots vissa väsentliga skillnader mellan verksamhetsformerna kan tillsynen över å ena sidan AIF-förvaltare samt å andra sidan över fondbolag och de placeringsfonder som de förvaltar jämföras med varandra i fråga om Finansinspektionens uppgifter. Bestämmelserna om AIF-förvaltares verksamhet reglerar inte i detalj produkterna på motsvarande sätt som regleringen av placeringsfondsverksamheten och utgångspunkten för regleringen är erbjudande av AIF-fonder till professionella kunder. Tillsynsobjekten är enligt lagstiftningen om förvaltare av AIF-fonder dock i fråga om sin juridiska form och sin verksamhet betydligt mera varierade än fondbolag och investeringsfonder. Dessutom förutsätts det att AIF-förvaltarnas rapportering är mera omfattande och detaljerad än när det gäller fondbolag och placeringsfonder och sålunda att Finansinspektionen övervakar verksamheten.

Tillsynsavgiften för AIF-förvaltare som är auktoriserade i Finland ska enligt förslaget beräknas som 0,0022 procent på summan av de investeringsfonder som förvaltaren förvaltar i Finland. Som tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknytande tjänster som avses i lagens 3 kap. 3 § ska enligt förslaget tas ut 0,34 procent av omsättningen från dessa funktioner.

Som savgift för företag som med auktorisation att i Finland förvalta både placeringsfonder och AIF-fonder ska enligt förslaget tas ut 0,0022 procent på summan av de i Finland förvaltade placeringsfondernas och AIF-fondernas tillgångar. Om ett företag som fått auktorisation som fondbolag förvaltar AIF-fonder med stöd av registrering, ska dessa AIF-fonders tillgångar inte beaktas vid beräkningen av den proportionella tillsynsavgiften. Ett företag som förvaltar placeringsfonder och AIF-fonder ska vara auktoriserat enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller, om det inte är auktoriserat enligt den sist nämnda lagen, vara registrerat hos Finansinspektionen i enlighet med lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Som tilläggsavgift för en AIF-förvaltare vars AIF-fond är etablerad i en EES-stat eller ett tredjeland, föreslås ett uttag på 0,0011 procent av summan av AIF-förvaltarens utomlands förvaltade AIF-fonders tillgångar. Gränsöverskridande tillsyn och sådant samarbete som förutsätts mellan tillsynsmyndigheterna innebär tilläggskostnader för den nationella tillsynsmyndigheten jämfört med tillsynen över AIF-fonder som är etablerade i Finland.

Som tillsynsavgift för sådana filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte för-

valtar AIF-fonder i Finland föreslås 0,15 procent av omsättningen. Som tillsynsavgift för sådana filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland föreslås 0,0018 procent på summan av en AIF-förvaltares i Finland förvaltade AIF-fonders tillgångar. Som tillsynsavgift för EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland föreslås 0,0018 procent på summan av de i Finland förvaltade AIF-fondernas tillgångar. För i tredjeland etablerade filialer till AIF-förvaltare föreslås 0,34 procent av omsättningen. Med EES-baserade AIF-förvaltares eller i tredjeländer etablerade AIF-förvaltares filialer avses dessas driftsställen i Finland. En filial är inte en självständig juridisk person utan en sådan del av en AIF-förvaltare genom vilken AIF-förvaltaren i fråga erbjuder tjänster enligt sin auktorisation. Som en filial kan sålunda inte betraktas en från AIF-förvaltaren fristående aktör som endast erbjuder rådgivningstjänster till AIF-förvaltare. Gränsdragningen mellan köp av rådgivningstjänster och delegering av funktioner kan emellertid leda till att en AIF-förvaltares samarbetspartner ska ha auktorisation för delegering av funktionerna, vilket innebär att samarbetspartnern också får status som Finansinspektionens tillsynsobjekt.

5 §. *Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift.* Det föreslås att denna paragraf kompletteras med fem nya typer av företag som är skyldiga att betala grundavgift. Det föreslås att i paragrafens förteckning över avgiftsskyldiga stryks tredjeländers fondbolag eftersom bestämmelserna om sådana i lagen om placeringsfonder föreslås bli upphävda. De föreslagna grundavgiftsbeloppen är baserade på den nuvarande regleringen av placeringsfondsverksamhet. Som grundavgift för AIF-förvaltare föreslås 4 000 euro. Som grundavgift för filialer till EES-förvaltare av AIF-fonder föreslås 2 000 euro. Som grundavgift för filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland föreslås 3 000 euro. Som grundavgift för företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag föreslås 6 000 euro. Tillsynen över företag som har nämnda två auktorisationer är delvis överensstämmande i fråga om förutsättningarna för de båda auktorisationerna. Det är sålunda inte motiverat att förutsätta att företag av nämnda slag ska betala skilda grundavgifter på grund av sina båda auktorisationer. Tillsynen är emellertid inte helt överensstämmande, vilket innebär att grundavgiften enligt förslaget blir högre än på basis av endast en auktorisation. Av samma orsak föreslås att grundavgiften för ett företag som är auktoriserat som fondbolag och är registreringsskyldigt med stöd av lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska vara 4 500 euro. Det är fråga om fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder men inte är skyldiga att ansöka om och inte heller frivilligt har ansökt om auktorisation som AIF-förvaltare.

6 §. *Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga.* Det föreslås att denna paragraf kompletteras med sex typer av övriga företag som är avgiftsskyldiga. De föreslagna grundavgiftsbeloppen är baserade på den nuvarande regleringen av placeringsfondsverksamhet. Som grundavgift för sådana enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registreringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag föreslås 1 000 euro. Som grundavgift föreslås 2 000 euro för AIF-förvaltare som beviljats undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Som grundavgift för AIF-fonders förvaringsinstitut föreslås 3 000 euro. Som grundavgift för företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreslås 5 000 euro. Tillsynen över företag som verkar som förvaringsinstitut enligt båda de nämnda lagarna är delvis överensstämmande i fråga om förutsättningarna för tillsynen över båda funktionerna. Därför är det inte motiverat att förutsätta att ett sådant företag ska betala skilda grundavgifter för båda sina funktioner. Tillsynen är emellertid inte helt överensstämmande vilket innebär att grundavgiften enligt förslaget blir högre än om företaget bedriver verksamhet enligt endast den ena lagen. Som grundavgift för särskilda förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreslås 2 000 euro.

Till paragrafens *1 mom.* ska också fogas en ny punkt enligt vilken grundavgiften för en

sådan verksamhetsenhet som avses i 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen ska vara 18 000 euro. Med avgiften täcks de skäliga kostnader som Finansinspektionen orsakas av skötseln av den nya uppgift som föreslås för den.

1.11 Lag om ändring av 14 § i handelsregisterlagen

14 §. Det föreslå att paragrafens *3 mom.* kompletteras med ett omnämnande om AIF-förvaltare och om förvaringsinstitut som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Enligt kompletteringen ska registermyndigheten ge Finansinspektionen den tid som anges i paragrafen att uttala sig i ärenden som gäller AIF-förvaltare eller förvaringsinstitut på motsvarande sätt som för närvarande i ärenden som gäller fondbolag och förvaringsinstitut som avses i lagen om placeringsfonder. De rättsliga former som är tillåtna för AIF-förvaltare och förvaringsinstitut har inte begränsats, vilket innebär att den komplettering som föreslås i momentet i fråga om stadgarna, bolagsordningen eller stiftelsehandlingarna för sådana förvaltare och förvaringsinstitut ska gälla handlingarna för grundande av organisationer i alla rättsliga former. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om rätten att använda en firma som hänvisar till en AIF-förvaltares verksamhet. Med tanke på auktorisationen och registreringsförfarandet är det skäl att den som bedriver verksamhet som AIF-förvaltare för klarhetens skull nämner förvaltning av AIF-fonder antingen i sin firma eller som sitt verksamhetsområde.

I momentet föreslås en teknisk ändring som inte påverkar den svenska texten. Vidare föreslås att hänvisningen till värdepappersmarknadslagen ändras till en hänvisning till den nya värdepappersmarknadslagen.

1.12 Lag om ändring av kreditinstitutslagen

20 §. *Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel.* Det föreslås att till förteckningen i paragrafens *1 mom.* fogas en ny 2 a punkt enligt vilken det som föreskrivs i lagens 19 § inte begränsar AIF-förvaltares rätt att förvalta AIF-fonder.

38 §. *Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att ett kreditinstitut eller ett företag inom samma finansiella företagsgrupp inte får förvärva i momentet avsett bestämmande inflytande heller i en AIF-förvaltare. Kompletteringen motsvarar momentets nuvarande reglering i fråga om fondbolag. I momentet föreslås också tekniska ändringar som inte påverkas den svenska texten.

73 §. *Omfattningen av gruppbaserad tillsyn.* Det föreslås att paragrafens *2 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att som dotterbolag som avses i paragrafen ska betraktas också AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut samt därmed jämförbara utländska företag. Kompletteringen av momentet motsvarar momentets nuvarande bestämmelser om fondbolag och förvaringsinstitut. Vidare föreslås i momentet en teknisk ändring som inte påverkar den svenska texten.

90 §. *Samarbete vid tillsynen över tillsynsobjektens finansiella ställning.* Det föreslås att till förteckningen i paragrafens *3 mom.* över sådana reglerade företag som avses i *2 mom.* ska fogas ett omnämnande om AIF-förvaltare. Den föreslagna kompletteringen av momentet motsvarar momentets nuvarande bestämmelser om fondbolag.

1.13 Lag om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

2 §. *Definitioner.* Det föreslås att till definitionerna i paragrafens *1 mom.* fogas en ny 3 a punkt med en definition av begreppet AIF-förvaltare. Definitionen i momentets *5 punkt* som avser reglerade företag föreslås bli utökad med ett omnämnande om AIF-förvaltare. Förteckningen i momentets *6 punkt* över företag i finansbranschen och förteckningen i *7 punkten* över företag i försäkringsbranschen föreslås bli utökad med omnämnanden om AIF-förvaltare och sådana förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

13 §. *Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett omnämnande om AIF-förvaltare. Till följd av kompletteringen kommer den begränsning som i momentet föreskrivs i fråga om till ett konglomerat hörande företags rätt att förvärva bestämmande inflytande enligt momentet att gälla också bestämmande inflytande i AIF-förvaltare.

18 §. *Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat.* Det föreslås att till paragrafen fogas en ny *ca punkt* där det föreskrivs om AIF-förvaltares kapitalbas och kapitalkrav vid tillämpning av kapitlet. I paragrafens *punkt d* föreslås en teknisk ändring till följd av tillägget av den nya ca punkten. I paragrafens *punkt h* föreslås en precisering av hänvisningen i 2 § så att den gäller paragrafens 1 mom. 7 punkten. Likaså föreslås att till punkten fogas en hänvisning till AIF-förvaltare samt till förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

33 §. *Tystnadsplikt.* Det föreslås att paragrafens *1 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att det ska föreskrivas särskilt om sådana AIF-förvaltares tystnadsplikt som hör till ett konglomerat.

1.14 Lag om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande

3 §. *Rätt att tillhandahålla sparavtal.* Det föreslås att i paragrafens *1 mom. 3 punkten* stryks hänvisningen till 129 § i lagen om placeringsfonder och till tredjeländers fondbolag. Det föreslås att de bestämmelser om tredjeländers fondbolag som ingår i lagen om placeringsfonder upphävs. Som en teknisk justering föreslås korrigering av ett skiljetecken. Till momentet ska enligt förslaget fogas en ny *4 punkt* enligt vilken AIF-förvaltare har rätt att tillhandahålla sparavtal.

6 §. *Placering av sparmedel.* Det föreslås att till paragrafens *1 mom.* fogas en ny *5 punkt* enligt vilken sparmedel får placeras i andelar i en AIF-fond, om AIF-fondens andelar enligt fondens stadgar som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får erbjudas till andra än professionella kunder. En långsiktig sparare ska vara en fysisk person. Det är typiskt att de som placerar i sparavtal inte är professionella kunder.

1.15 Lag om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter

3 §. *Definitioner.* Det föreslås att till förteckningen i paragrafens *2 mom. 3 punkten* över aktörer som anses vara institut fogas ett omnämnande om AIF-förvaltare och förvaringsinstitut som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

1.16 Lag om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond

19 b §. *Begränsning av verksamheten.* Det föreslås att i förteckningen i paragrafens *1 mom. 1 punkten* över aktörer vilkas verksamhet statsrådet i vissa situationer kan begränsa nämns också AIF-förvaltare, särskilda förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, institut för elektroniska pengar och försäkringsbolag. De aktörer som nämns i förteckningen ingår också i 32 c § i lagen om Finansinspektionen. Kompletteringen av punkten med ett omnämnande om AIF-förvaltare motsvarar punktens nuvarande bestämmelse om fondbolag. Med förvaringsinstitut som nämns i punkten avses också sådana förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

1.17 Lag om ändring av i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

2 §. *Lagens tillämpningsområde.* Det föreslås att till paragrafens *1 mom.* fogas en ny *5 a punkt* enligt vilket lagen ska tillämpas på AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och på EES-baserade AIF-förvaltares filialer. Den föreslagna kompletteringen motsvarar bestämmelsen om fondbolag och förvaringsin-

stitut i 5 punkten. Det föreslås att till bestämmelsen om tillämpningsområdet i paragrafens *2 mom.* fogas ett omnämnande om EES-baserade AIF-förvaltares filialer. I paragrafen föreskrivs om utländska filialer till aktörer som avses i den, inklusive i EES-stater och i tredjeländer etablerade utländska aktörer. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs emellertid på grund av direktivets övergångsbestämmelser inte om i tredjeländer etablerade AIF-förvaltares rätt att som AIF-förvaltare i Finland bedriva verksamhet via eller utan filial. Bestämmelserna om utländska aktörer gäller sålunda endast AIF-förvaltare som är etablerade i någon annan EES-stat än Finland och bedriver verksamhet via en filial i Finland.

11 §. *Tredje parts åtgärder för kundkontroll.* Det föreslås att till förteckningen i paragrafens *1 mom.* över aktörer som på en rapporteringsskyldig aktörs vägnar kan fullgöra skyldigheterna i fråga om kundkontroll fogas ett omnämnande om AIF-förvaltare. Med obligatoriskt yrkesregister som nämns i momentet avses ett register över personer som har rätt att utöva ett visst yrke. Ett sådant register är t.ex. advokatförbundets förteckning över advokater och Finansinspektionens register över försäkringsombud. Som ett sådant register som avses i momentet kan dock inte betraktas Finansinspektionens register över registreringsskyldiga AIF-förvaltare. AIF-förvaltare som avses i momentet ska sålunda vara auktoriserade som AIF-förvaltare. Det föreslås att i momentet stryks hänvisningen till andra än i EES-stater auktoriserade fondbolags filialer, eftersom sådana fondbolag i framtiden kommer att vara AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer och inte får grunda filialer i Finland.

Det föreslås att hänvisningen till fondbolag i paragrafens *2 mom.* ersätts med en hänvisning till AIF-förvaltare. I momentet förutsätts att en där nämnd tredje part har fått auktorisation eller blivit registrerad i ett obligatoriskt yrkesregister i någon annan stat än en EES-stat. Enligt lagens motivering (RP 25/2008 rd) avses med koncession ett dokument som en myndighet utfärdat i vilken form som helst och som ger sökanden rätt att bedriva sin affärsverksamhet. Den som är införd i yrkesregistret har rätt att utföra ett visst yrke. Ett sådant register är t.ex. advokatförbundets förteckning över advokater. Handelsregistret kan inte anses vara ett sådant obligatoriskt yrkesregister som avses i paragrafen. De andra än EES-stater vilkas bestämmelser om förhindrande och utredning av penningtvätt och terrorism uppfyller kraven i detta moment, räknas upp i inrikesministeriets beslut (156/2012).

Då åtgärder för kundkontroll redan en gång har vidtagits i enlighet med denna lag, behöver den som är rapporteringsskyldig under vissa förutsättningar inte utföra dessa åtgärder på nytt. Den rapporteringsskyldige slipper dock inte sitt lagstadgade ansvar på den grunden att någon på dennes vägnar har uppfyllt skyldigheterna i fråga om kundkontroll. Anlitande av en tredjepart bygger sålunda på ett visst förtroendeförhållande. Den rapporteringsskyldige måste av den tredje parten få de uppgifter som behövs för kundkontrollen, vilket kan förutsätta att kunden uttryckligen ombes samtycka till att uppgifterna lämnas ut. Den rapporteringsskyldige måste enligt 9 § 2 mom. fortsättningsvis följa upp kundförhållandet.

13 §. *Lägre krav på kundkontroll när kunden är en finsk myndighet, ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag, en AIF-förvaltare eller ett försäkringsbolag.* Det föreslås att till paragrafens rubrik fogas ett omnämnande om AIF-förvaltare. Med lägre krav på kundkontroll avses att kunden då förutsättningarna är uppfyllda inte behöver identifieras och dennes identitet fastställas, men den rapporteringsskyldige förutsätts kontinuerligt följa kundförhållandet och transaktionerna för att den ska kunna notera exceptionella transaktioner. Paragrafens förteckning över kunder som är förenade med en låg risk för penningtvätt och terrorism föreslås i *2 punkten* bli utökad med AIF-förvaltare, som i den bemärkelse som avses i bestämmelsen kan jämföras med övriga aktörer som nämns i punkten. AIF-förvaltare som avses i punkten förutsätts vara auktoriserade som AIF-förvaltare.

Det föreslås att det i paragrafens *3 punkt* an vända uttrycket fondbolag som fått koncession i någon annan än en EES-stat ersätts med uttrycket AIF-förvaltare som fått kon-

cession i någon annan än en EES-stat, eftersom med fondbolag i fortsättningen avses sådana fondbolag enligt lagen om placeringsfonder som inte har kunnat få auktorisation i någon annan än en EES-stat. Av samma skäl föreslås det att i paragrafens *4 punkt* stryks hänvisningen till sådana fondbolags filialer. En AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland kan inte i Finland bedriva verksamhet genom förmedling av en filial, och det föreslås därför att hänvisningen som stryks inte ska ersättas med ett omnämnande om AIF-förvaltare.

19 §. *Skärpta krav på kontroll när det gäller korrespondentbankförbindelser.* Det föreslås att till *3 mom.* som utvidgar paragrafens tillämpningsområde fogas ett omnämnande om AIF-förvaltare som i den bemärkelse som avses i paragrafen kan jämföras med de övriga aktörer som räknas upp i momentet. En AIF-förvaltare som avses i paragrafen kan vara skyldig att antingen auktorisera eller registrera sig.

21 §. *Krav på kundkontroll i filialer och andra bolag.* Det föreslås att till förteckningen i paragrafens 1 mom. över aktörer som kapitlet om kundkontroll ska tillämpas på fogas ett omnämnande om AIF-förvaltares filialer i andra än EES-stater. Trots att AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeländer inte genom en filial får förvalta AIF-fonder i Finland, hindrar varken den nationella lagstiftningen eller EU-lagstiftningen en finländsk AIF-förvaltare att via en filial bedriva verksamhet i ett tredjeland. Enligt momentets andra mening ska rapporteringsskyldiga aktörer som avses i momentet se till att skyldigheterna enligt kapitlet fullgörs även i sådana bolag i andra än EES-stater där den rapporteringsskyldiga aktören innehar mer än 50 % av det röstetal som aktierna eller andelarna i bolaget medför.

1.18 Lag om ändring av 3 § i betaltjänstlagen

3 §. *Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet.* Det föreslås att paragrafens *4 punkt* kompletteras med ett omnämnande om att lagen inte ska tillämpas på betalningstransaktioner i anslutning till AIF-förvaltares tillgångsförvaltning enligt 1 kap. 11 § i lagen in investeringstjänster eller i anslutning till inlösen eller försäljning av värdepapper. Den föreslagna kompletteringen motsvarar den nuvarande bestämmelsen om företag för kollektiva investeringar och fondbolag. Det föreslås att ordalydelsen i punkten förtydligas så att den bättre motsvarar dess nuvarande syfte.

1.19 Lag om ändring av 3 § i lagen om betalningsinstitut

3 §. *Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet.* Det föreslås att paragrafens *4 punkt* kompletteras med ett omnämnande om att lagen inte ska tillämpas på betalningstransaktioner i anslutning till AIF-förvaltares tillgångsförvaltning enligt 1 kap. 11 § i lagen in investeringstjänster eller i anslutning till inlösen eller försäljning av värdepapper. Den föreslagna kompletteringen motsvarar den nuvarande bestämmelsen om företag för kollektiva investeringar och fondbolag. Det föreslås att ordalydelsen i punkten förtydligas så att den bättre motsvarar dess nuvarande syfte.

1.20 Lag om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande

16 §. *Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag.* Det föreslås att förteckningen i paragrafens *9 mom.* över aktörer som för beskattningen ska lämna Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom ska kompletteras med AIF-förvaltare, EES-baserade AIF-förvaltares filialer i Finland och sådana EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar i Finland etablerade AIF-fonder.

1.21 Lag om ändring av 16 § i lagen om överlåtelseskatt

16 §. *Överlåtelser till utlänningar.* Det föreslås att till förteckningen i paragrafens *1 mom.* om personer som är begränsat skattskyldiga i Finland ska utökas med ett omnämnande om EES-baserade AIF-förvaltares i Finland etablerade filialer. Med en i Finland etablerad filial till ett utländskt fondbolag ska

enligt förslaget jämställas en EES-baserad AIF-förvaltares filial i Finland i sådana situationer där filialen är part i en överlåtelse av finländska värdepapper. I så fall ska överlåtelseskatt alltid betalas, oberoende av den andra partens skattemässiga status. Motsvarande tillägg föreslås i förteckningen i *2 mom.* när det gäller andra begränsat skattskyldiga än sådana som avses i inkomstskattelagen.

1.22 Lag om ändring av 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

8 §. Det föreslås att paragrafens *1 mom. 11 punkten* kompletteras med ett omnämnande om avdrag för sådana lagstadgade överföringar som görs av AIF-förvaltare och EES-baseradeAIF-förvaltares filialer i Finland. På motsvarande sätt föreskrivs i lagrummet om avdrag för lagstadgade överföringar som görs av värdepappersföretag, kreditinstitut och fondbolags filialer i Finland.

1.23 Lag om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet

34 §. Det föreslås att paragrafens *1 mom.13 c punkten* ändras i överensstämmelse med den gällande lagstiftningen om värdepappersmarknaden. Vidare föreslås att i 13 punktens inledande stycke och i underpunkt c) tas in hänvisningar till den nya lagen om investeringstjänster och den nya lagen om handel med finansiella instrument som stiftades i samband med totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen (RP 32/2012 rd). Dessutom föreslås att hänvisningen i 13 punktens underpunkt e) ändras till en hänvisning till sådana andra än i fondföretagsdirektivet avsedda investeringsfonder eller fondföretag eller till en hänvisning till AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. I övrigt föreslås inga ändringar i 13 punkten.

Efter att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder trätt i kraft kommer sådana fonder som avses i underpunkten e) alltid att vara AIF-fonder. Det föreslås att den i underpunkten ingående bestämmelsen om spridning av tillgångarna bibehålls. Vidare föreslås att till bestämmelsen fogas villkoret att AIF-fondens andelar kan erbjudas till andra än professionella kunder. För att kunna erbjuda andelar till icke-professionella kunder måste AIF-förvaltaren i regel vara auktoriserad och följa de bestämmelser om marknadsföring som ingår i 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. En intressebevakare kan inte förutsättas ha djupare kännedom om finansieringsverksamhet. Bestämmelsen om investerarskydd i det nämnda kapitlet gagnar sålunda också intressebevakare. Som icke-professionell kund får intressebevakaren sålunda förlita sig på att inte bli erbjuden andelar i AIF-fonder i strid med det nämnda kapitlet. Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

I paragrafen föreskrivs om åtgärder som en intressebevakare inte utan förmyndarmyndighetens tillstånd har rätt att vidta på sin huvudmans vägnar. Bestämmelsen ingår i 5 kap. om intressebevakarens ställning och uppgifter. Avsikten med bestämmelsen om tillståndspliktiga rättshandlingar är att förebygga risken för att huvudmannens intressen skadas. Avsikten är därför att till förteckningen över tillståndspliktiga rättshandlingar foga sådana typer av rättshandlingar som enligt allmän erfarenhet vanligen är betydande eller riskabla. Till denna typ av rättshandlingar hör i regel förvärv av finansiella instrument och andelar som avses i 4 § i lagen om investeringstjänster. I underpunkterna till paragrafens 1 mom. 13 punkten föreskrivs om intressebevakarens rätt att i undantagsfall utan myndighetens tillstånd handla på sin huvudmans vägnar. I enlighet med bestämmelsens syfte är det inte motiverat att tillåta förvärv av andelar i alla typer av AIF-fonder, för att automatiskt hänföras till den kategori av åtgärder som intressebevakaren får vidta utan förmyndamyndighetens tillstånd. AIF-fonder är i princip avsedda för professionella kunder och det kan vara förenat med betydande risker att investera i sådana fonder. Till förteckningen över undantag är det däremot skäl att foga AIF-fonder som i Finland kan marknadsföras till icke-professionella investerare och vilkas riskspridning är reglerad.

1.24 Lag om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

5 §. *Innehav inom ett främmande verksamhetsområde.* Det föreslås att paragrafens *2 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att den ägande- eller röstetalsbegränsning på tio procent som föreskrivs i momentet inte ska gälla ägande av aktier eller andelar i en sådan AIF-förvaltare eller utländsk AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. På motsvarande sätt som när det gäller fondbolag kan det anses att AIF-förvaltare vanligen förvaltar investeringstillgångar som anförtrotts dem och inte i egentlig mening äger egendom som de förvaltar. Det är därför ändamålsenligt att tillåta förvärv av minoritetsinnehav som överstiger 10 procent utan Finansinspektionens tillstånd också när det är fråga om AIF-förvaltare vars verksamhet enbart består i förvaltning av placerade medel. Förslaget innebär att det undantag från 10 procents tilläggsbegränsningen som föreskrivs för arbetspensionsförsäkringsbolags innehav i fondbolag gäller också AIF-förvaltare. En AIF-fond eller en AIF-förvaltare kan, i synnerhet om den står under offentlig tillsyn, i flera fall anses vara ett sådant finansinstitut enligt kreditinstitutslagens 13 § som avses i momentets första mening. En AIF-fonds huvudsakliga verksamhet består vanligen i att bedriva värdepappershandel och förvärva ägarandelar. En AIF-förvaltare kan bedriva värdepappersverksamhet, exempelvis tillhandahålla tjänster i anslutning till handel med värdepapper eller också tillhandahålla tillgångsförvaltning eller investeringsrådgivning. Avsaknaden av ett uttryckligt undantag som motsvarar bestämmelserna om fondbolag skulle grundlöst begränsa arbetspensionsanstalternas investeringsverksamhet.

I paragrafens 2 mom. används termen fondbolag, som i överensstämmelse med lagen om placeringsfonder huvudsakligen avser finländska aktiebolag som bedriver investeringsfondsverksamhet. Efter den tekniska ändring som föreslås i momentet motsvarar det den gällande tolkningen och rådande praxis i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolagens investeringsverksamhet, då det i momentet nämns att regleringen gäller också fondföretag och utländska EES-fondbolag. I momentet avses likaså aktörer enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, oberoende av dessas hemvist eller rättsliga form.

Enligt paragrafens *1 mom.* får ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte utan Finansinspektionens tillstånd förvärva bestämmande inflytande enligt bokföringslagen i en sammanslutning som driver annan verksamhet än försäkringsverksamhet. Begränsningen gäller också innehav i exempelvis fondbolag och detsamma gäller enligt förslaget innehav i AIF-förvaltare. Avsikten med bestämmelserna i lagens 5 § är att öka självständigheten när det gäller arbetspensionsförsäkringsbolags verksamhet, i synnerhet deras investeringsverksamhet, i förhållande till sådana försäkringsbolag, ägare, andra arbetspensionsförsäkringsbolag och banker som hör till samma företagsgrupp. Att tillsynsmyndigheten förutsätts ge tillstånd till innehav och röstetal som ger bestämmande inflytande innebär att myndigheten får möjlighet att följa arbetspensionsförsäkringsbolagens verksamhet på finansmarknaden också med utgångspunkt i frågan om godkännande av en majoritetsandel t.ex. i en AIF-förvaltare ska tolkas som utvidgning av arbetspensionsförsäkringsbolagets verksamhetsområde till ett främmande område som är förbjudet för bolaget.

Dessutom föreslås att hänvisningen till Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen samt en sådan precisering att med fondbolag avses fondbolag enligt lagen om placeringsfonder.

12 §. *Särskilda behörighetsvillkor för ledningen.* Det föreslås att paragrafens *3 mom.* preciseras så att den bättre motsvarar de begrepp som används i lagen om placeringsfonder, genom att till momentets förteckning fogas fondföretag och utländska EES-fondbolag. Dessutom föreslås att momentet kompletteras med ett omnämnande om att förvaltningsrådets och styrelsens ordförande samt två tredjedelar av de övriga medlemmarna inte heller får vara i en AIF-förvaltares anställning som verkställande direktör eller som medlem av förvaltningsrådet eller styrelsen. Det är motiverat att föreskriva om denna begränsning i fråga om EES-

baserade AIF-förvaltare och tredjeländers AIF-förvaltare då motsvarande begränsning redan gäller i fråga om fondbolag.

1.25 Lag om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner

205 §. *Begränsningar som gäller placeringarna.* Det föreslås att paragrafens *3 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att momentets innehavsbegränsning inte gäller ägande av aktier eller andelar i AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreslås en sådan teknisk ändring av momentets ordalydelse att regleringen ska gälla också fondföretag och utländska EES-fondbolag. Vidare avses i momentet AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare alternativa investeringsfonder, oberoende av deras hemvist och rättsliga form.

Dessutom föreslås sådana tekniska preciseringar att hänvisningen till Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen och att med fondbolag avses fondbolag enligt lagen om placeringsfonder.

De ändringar som föreslås i paragrafen motsvarar ändringarna som föreslås i 5 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

1.26 Lag om ändring av 124 § i lagen om pension för lantbruksföretagare

124 §. *Placeringsverksamhet.* Det föreslås att paragrafens *4 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att momentets innehavsbegränsning inte gäller ägande av aktier eller andelar i AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Det föreslås en sådan teknisk ändring av momentets ordalydelse att regleringen ska gälla också fondföretag och utländska EES-fondbolag. Vidare avses i momentet AIF-förvaltare, oberoende av deras hemvist och rättsliga form.

Dessutom föreslås sådana tekniska preciseringar att hänvisningen till Försäkringsinspektionen ändras till Finansinspektionen och att med fondbolag avses fondbolag enligt lagen om placeringsfonder.

De ändringar som föreslås i paragrafen motsvarar ändringarna som föreslås i 5 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

1.27 Lag om ändring av försäkringsbolagslagen

2 kap. **Bildande av försäkringsbolag och koncession**

16 §. *Bedrivande av anknytande verksamhet.* Det föreslås att paragrafens *1 mom. 1 punkten* kompletteras med ett omnämnande om att ett försäkringsbolag får bedriva sådan anknytande verksamhet som avses i paragrafen också då det företag som avses i punkten är en AIF-förvaltare. Ett försäkringsbolag får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant också för andra företag än sådana som bedriver försäkringsverksamhet samt för dessa företags räkning marknadsföra och sälja deras tjänster och produkter till kunder. I momentet förutsätts det inte att de nämnda företagen och försäkringsbolaget ska höra till samma koncern. Marknadsföringen och försäljningen av produkter och tjänster sker inte för försäkringsbolagets egen räkning utan försäkringsbolaget verkar endast som förmedlare mellan kunden och företaget. Försäkringsbolaget är inte part i avtal som eventuellt ingås om produkter eller tjänster. Försäkringsbolaget ska fortsättningsvis inrikta sig på att bedriva försäkringsverksamhet och den tillåtna anknutna verksamheten får inte utgöra ett väsentligt element jämfört med bolagets egentliga verksamhet.

De företag som räknas upp i momentets 1 punkt är verksamma inom finansbranschen och den verksamhet som de bedriver står i vissa avseenden, t.ex. när det gäller investeringsverksamhet, i ett nära samband med försäkringsrörelsen. De i punkten nämnda företagen bedriver alla tillståndspliktig verksamhet och står under offentlig tillsyn. En AIF-förvaltare kan också bedriva verksamhet utan auktorisation då förutsättningarna för registeringsförfarande är uppfyllda. För att en AIF-förvaltare ska kunna verka som ett sådant företag som avses i paragrafen måste AIF-förvaltaren i fråga ha auktorisation enligt lagen om förvaltare av alternativa investerings-

fonder eller vara registrerad hos Finansinspektionen eller, när det är fråga om en EES-baserad AIF-förvaltare, vara föremål för motsvarande tillsyn i sin hemmedlemsstat.

Med beaktande av AIF-förvaltarnas många verksamhetsformer är det emellertid skäl att försäkringsbolaget noga överväger om de förutsättningar som avses i paragrafens 3 mom. är uppfyllda, dvs. i synnerhet om representationen av de tjänster och produkter som AIF-förvaltaren tillhandahåller till sin karaktär är förenlig med försäkringsverksamheten. Den anknytande verksamheten får inte heller äventyra de försäkrade förmånerna eller bolagets solvens. Försäkringsbolaget bör uttryckligen kunna motivera att verksamheten i fråga kan anses uppfylla förutsättningarna för tillåten anknytande verksamhet. Det är skäl att särskilt fästa avseende vid att den personal som sköter verksamheten är tillräckligt sakkunnig.

AIF-fonder kan vara uttryckligen sådana komplexa investeringsprodukter som inte bör erbjudas till alla kunder. Vid investering i vissa typer av AIF-fonder gäller särskilda villkor vilkas relevans alla försäkringsbolagskunder inte kan bedömda. Det finns å andra sidan AIF-fonder som kan vara utmärkta investeringsobjekt för försäkringsbolagets icke-professionella kunder. AIF-fonder kan inte anses vara sådana sinsemellan likartade investeringsobjekt som t.ex. en investeringsfond, vars verksamhet är noggrannare reglerad. Det finns en risk för att ett försäkringsbolags personal som erbjuder anknytande tjänster inte känner till skillnaderna mellan enskilda AIF-fonder och fondernas särdrag och inte heller tillräcklig väl kan bedöma investeringsobjektens lämplighet för försäkringsbolagets kunder.

Med beaktande av AIF-förvaltarnas många verksamhetsformer måste anknytande verksamhet av denna typ sannolikt anses äventyra bolagets solvens eller de försäkrade förmånerna. Tryggandet av de försäkrade förmånerna, som hör till de grundläggande krav som ställs på försäkringsverksamheten, kan äventyras om försäkringsbolaget t.ex. på grund av arten av en anknytande produkt eller tjänst eller på grund av personalens bristfälliga sakkunskap riskerar att bli skadeståndsskyldigt på grund av fel som begåtts i samband med förmedlingen av en produkt eller tjänst.

Paragrafen motsvarar till innehållet 22 b § i lagen om utländska försäkringsbolag och 1 kap 5 § i lagen om försäkringsföreningar och avsikten är att den ska tolkas på samma sätt som de nämnda bestämmelserna.

10 kap. Täckning av ansvarsskulden

1 §. *Definitioner.* Det föreslås att till paragrafen fogas en ny *4 a punkt* med en definition av vad som i kapitlet avses med AIF-fonder. Definitionen av begreppet placeringsfond i paragrafens 4 punkt har hittills omfattat sådana AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Med placeringsfond avses i försäkringsbolagslagen 10 kap. dels sådana placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och i motsvarande lagar i andra länder, och dels vilka som helst andra fondföretag som bedriver kollektiv investeringsverksamhet. Som placeringsfonder betraktas t.ex. fondföretag i form av kommanditbolag där försäkringsbolag är tysta bolagsmän. Definitionen av begreppet placeringsfond omfattar också alla fondföretag oberoende av deras investeringspolitik, exempelvis s.k. *hedgefonder*. Det föreslås att i paragrafens 4 punkt stryks omnämnandet om andra fondföretag, eftersom den nya 4 a punkten omfattar dessa aktörer. Med andra fondföretag avses sådana utländska företag för kollektiva investeringar som enligt lagstiftningen i sin hemstat inte uppfyller fondföretagsdirektivets krav. Sådana aktörer anses numera vara AIF-fonder. Avsikten med att i paragrafen ta in en definition av begreppet AIF-fonder är inte att ändra lagens nuvarande innehåll, utan att till denna del komplettera begreppsapparaten i överensstämmelse med den föreslagna lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och sålunda harmonisera lagstiftningens terminologi. Motsvarande huvudsakligen tekniska ändringar föreslås också i kapitlets 4, 6, 11, 13, 17 och 19 §. Avsikten med de ändringar som föreslås i kapitlet är inte att ändra det nuvarande sättet för beräkning av ansvarsskulden, utan att förtydliga regleringen genom att i den ta in samma be-

grepp som i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Täckningen för pensionsförsäkringsbolagens ansvarsskuld har också hittills kunnat utgöras av tillgångar som kan anses ingå i AIF-fonder, enligt vad som föreskrivs i 10 kap. Avsikten är att upphäva bestämmelserna om ansvarsskuld i den nuvarande formen i samband med att Solvens II -direktivet genomförs.

4 §. *Tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden.* Det föreslås att paragrafens *3 mom. 4 punkt* kompletteras med ett omnämnande av att täckningen för ansvarsskulden också kan utgöras av andelar i AIF-fonder. I bestämmelserna om AIF-fonder föreslås i sak inga ändringar men förslaget innebär att AIF-fonder, i syfte att harmonisera begreppsapparaten, som begrepp skiljs åt från sådana placeringsfonder som avses i kapitlet.

6 §. *Förtecknande av täckningen, täckningsförteckningens bilaga och förvaring av de tillgångar som hör till täckningen.* Det föreslås att paragrafens *2 mom.* kompletteras med ett omnämnande om AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som är registrerade hos Finansinspektionen. I momentet räknas de aktörer upp vilkas handlingar gällande de tillgångar som hör till täckningen ska förvaras. Enligt lagen om placeringsfonder och den föreslagna lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska en placeringsfonds och en AIF-fonds tillgångar förvaras hos sådana förvaringsinstitut som avses i de nämnda lagarna eller, i fråga om en AIF-fonds tillgångar, hos ett sådant särskilt förvaringsinstitut som avses i den nämnda lagen. Om emellertid en AIF-förvaltare i enlighet med den föreslagna lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder har iakttagit det registreringsförfarande som avses i lagen, har AIF-förvaltaren inte motsvarande skyldighet att anlita ett förvaringsinstitut. I så fall ska handlingarna förvaras hos förvaltaren i fråga. Det föreslås att momentets nuvarande omnämnande om fondbolag stryks på grund av skyldigheten att anlita förvaringsinstitut. De handlingar som gäller tillgångar beskriver och anger tillgångarnas art, belopp och ägandeförhållanden samt de rättigheter eller begränsningar som hänför sig till dem. Dessa uppgifter behövs för fastställande av de tillgångar som hör till täckningen.

11 §. *Andra placeringar (25 procent).* Det föreslås att till paragrafens *2 mom. 8 punkten* fogas ett omnämnande om att maximibeloppet av de fondandelar som godkänns som täckning för ansvarsskulden i fråga om tillgångar som avses i paragrafens 1 mom. fås genom sammanräkning av placeringsfondernas och AIF-fondernas andelar. I regleringen av AIF-fonder görs i sak inga ändringar men på grund av ändringen av definitionen av placeringsfond i kapitlets 1 § föreslås att AIF-fonder nämns vid sidan av placeringsfonder.

12 §. *Fondandelar i placeringsfonder och i AIF-fonder.* På grund av den ändrade definition av begreppet placeringsfond som föreslås i kapitlets 1 § föreslås som tekniska ändringar i paragrafens *1*, *2* och *4 mom.* omnämnanden av AIF-fonder. I paragrafens 4 mom. föreslås en justering av hänvisningen till EU-lagstiftningen så att den avser fondföretagsdirektivet. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att i den nämns andelar i AIF-fonder.

13 §. *Värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs.* Det föreslås att paragrafens *3 mom.* kompletteras så att i momentet nämns AIF-fonder på motsvarande sätt som i momentet för närvarande nämns placeringsfonder. I regleringen av AIF-fonder föreslås i sak inga ändringar, men på grund av den ändring av begreppet placeringsfond som föreslås i kapitlets 1 § föreslås att AIF-fonder nämns.

17 §. *Placeringar i en enda sammanslutning.* Det föreslås att paragrafens *6 mom. 2 punkten* kompletteras med ett omnämnande av att paragrafen inte ska tillämpas på andelar i AIF-fonder. I regleringen av AIF-fonder föreslås i sak inga ändringar men på grund av den ändring av begreppet placeringsfond som föreslås i kapitlets 1 § föreslås ett omnämnande av AIF-fonder.

19 §. *Täckning av anvarsskulden med placeringar utanför EES.* Det föreslås att paragrafens *6 mom.* kompletteras med omnämnanden om AIF-andelar, AIF-fonder samt AIF-förvaltare. I regleringen av AIF-fonder föreslås i sak inga ändringar men till följd av den ändrade definitionen av begreppet pla-

ceringsfond i kapitlets 1 § föreslås att i momentet nämns AIF-fonder.

1.28 Lag om ändring av 15 och 22 b § i lagen om utländska försäkringsbolag

15 §. *Hemstatens myndighets behörighet i Finland.* Det föreslås att paragrafens *3 mom.* kompletteras med ett omnämnande om att också AIF-förvaltare hör till de i momentet uppräknade aktörer som kan inneha tillgångar som hänför sig till ett EES-försäkringsbolags tilläggspensionsverksamhet och som kan vara föremål för Finansinspektionens begränsningar eller förbud enligt momentet.

I momentet föreslås en sådan ändring att hänvisningen till den upphävda lagen om värdepappersföretag (579/1996) ändras till lagen om investeringstjänster.

22 b §. *Bedrivande av annan affärsverksamhet än försäkringsverksamhet.* Det föreslås att paragrafens *1 mom. 1 punkten* kompletteras med ett omnämnande av att tredjeländers försäkringsbolag får bedriva sådan anknytande verksamhet som avses i paragrafen också om ett företag som avses i punkten är en AIF-förvaltare. Paragrafen är av samma innehåll som 2 kap. 16 § i försäkringsbolagslagen och 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsföreningar och avsikten är att den ska tolkas på samma sätt som de nämnda bestämmelserna. Med beaktande av att AIF-förvaltare kan bedriva verksamhet i många former är det skäl att ett tredjelands försäkringsbolag noga överväger om förutsättningarna enligt paragrafens 3 mom. är uppfyllda, dvs. i synnerhet om representationen av de tjänster och produkter som AIF-förvaltaren tillhandahåller är förenlig med bolagets försäkringsverksamhet i Finland och att den anknytande verksamheten inte äventyrar de försäkrade förmånerna eller filialens solvens. Liksom i fråga om tolkningen av försäkringsbolagslagens 2 kap. 16 § bör utgångspunkten emellertid anses vara den att verksamheten i fråga inte utan försäkringsbolages särskilda motiveringar uppfyller de krav som ställs på tillåten anknytande verksamhet.

1.29 Lag om ändring av 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsföreningar

1 kap. **Allmänna stadganden**

5 §. Det föreslås att paragrafens *1 mom. 1 punkten* kompletteras med ett omnämnande om att en försäkringsförening kan bedriva sådan anknytande verksamhet som avses i paragrafen också då ett företag som avses i punkten är en AIF-förvaltare. Paragrafen är av samma innehåll som 2 kap. 16 § i försäkringsbolagslagen och 22 b § i lagen om utländska försäkringsbolag och avsikten är att den ska tolkas på samma sätt som de nämnda bestämmelserna. Med beaktande av att AIF-förvaltare bedriver verksamhet i många former är det skäl att en försäkringsförening noga överväger om förutsättningarna i paragrafens 3 mom. är uppfyllda, dvs. i synnerhet om representationen av de tjänster och produkter som AIF-förvaltaren tillhandahåller är förenlig med försäkringsverksamhetens karaktär och att den anknytande verksamheten inte äventyrar de försäkrade förmånerna eller föreningens solvens. Liksom vid tolkningen av försäkringsbolagslagens 2 kap. 16 § bör utgångspunkten emellertid anses vara den att verksamheten i fråga inte utan försäkringsföreningens särskilda motiveringar uppfyller de krav som ställs på tillåten anknytande verksamhet.

I paragrafens *4* och *5 mom.* föreslås tekniska ändringar som inte påverkar den svenska texten.

1.30 Lag om ändring av 1 kap. 1 § och 8 kap. 1 § i bokföringslagen

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

1 §. *Bokföringsskyldighet.* Det föreslås att till paragrafens *1 mom.* fogas en ny *11 a punkt* enligt vilken bokföringsskyldiga alltid är också AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) i fråga om AIF-fonder som de förvaltar. De kompletteringar som föreslås i lagen motsvarar lagens nuvarande regleringar i fråga om placeringsfonder och fondbolag.

8 kap. **Särskilda bestämmelser**

1 §. *Tillsyn över lagen.* Det föreslås att till paragrafens *3 mom.* fogas en ny *5 a punkt* enligt vilken Finansinspektionen övervakar att bokföringslagen efterlevs i sådana AIF-förvaltare och AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

1.31 Lag om ändring av företags- och organisationsdatalagen

2 §. *Definitioner.* Det föreslås att till paragrafens definitionsförteckning fogas en ny *8 punkt* enligt vilken med internationell identifieringskod för juridiska personer avses en identifikation som ska ges varje registreringsskyldig på ansökan och som specificerar denne och består av en alfanumerisk kod bestående av 20 tecken. Den ska bildas i enlighet med standarden ISO 17442:2012(E) eller någon annan av den internationella kommittén för övervakning av identifieringskoder fastställd standard eller något annat direktiv så att de 18 första tecknen bildar själva koden och de två sista tecknen fungerar som kontrollsiffror enligt den nämnda ISO-standarden. Samtidigt görs i *6* och *7 punkten* en teknisk justering på grund av den nya punkten som fogas till förteckningen.

4 §. *Uppgifter som skall lagras i företags- och organisationsdatasystemet.* Det föreslås att till paragrafens *2 mom.* fogas en ny *12 punkt* enligt vilken i företags- och organisationsdatasystemet i fråga om de registreringsskyldiga i tillämpliga delar ska lagras också basuppgifter om den internationella identifieringskoden för juridiska personer. Sådana nya data som ska lagras i anslutning till identifieringskoden för juridiska personer är t.ex. uppgifter som nämns i punkt 6 i standarden ISO 17442:2012(E) samt andra uppgifter som nämns i direktiv som fastställts av den internationella kommittén för övervakning av identifieringskoder. Samtidigt görs i *10* och *11 punkten* en teknisk justering på grund av den nya punkten som fogas till förteckningen

9 a §. *Givande av internationell identifieringskod för juridiska personer.* Enligt denna nya paragraf ska Patent- och registerstyrelsen på ansökan ge en registreringsskyldig en internationell identifieringskod för juridiska personer i enlighet med lagens 3 §. Koden ges av Patent- och registerstyrelsen som för in den i registret. Koder ska dock enligt principerna för det internationella identifieringskodsystemet inte beviljas t.ex. juridiska personers i Finland etablerade filialer. Enligt förslaget ska Patent- och registerstyrelsen registrera också de enligt lagen registreringsskyldigas ansökningar samt på basis av de utredningar som fogats till dem registrera identifieringskoder som skaffats på annat håll. Det räcker med ett intyg eller någon annan tillräcklig utredning som getts av den lokala enhet som beviljat koden.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

2.1 Närmare bestämmelser

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I propositionens första lagförslag föreskrivs att enligt 7 kap. 12 § 1 mom. ska genom förordning av statsrådet föreskrivas utfärdas närmare bestämmelser om uppgifter som ska fogas till anmälningar om AIF-förvaltares förvärv och avyttring av betydande ägarandelar. Den nuvarande förordningen (231/2009) gäller anmälningar om förvärv och avyttring av ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt i finans- och försäkringskonglomerats holdingbolag. Förordningens tillämpningsområde ska utsträckas till att gälla AIF-förvaltare.

Enligt lagförslaget ska genom förordning av finansministeriet och, till den del som regleringen inte är nödvändig för att genomföra direktivet, kan genom förordning, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet utfärdas närmare bestämmelser om

- sidotjänster som avses i lagförslagets 3 kap. 3 § (3 kap. 7 §),
- sådana tillräckliga utredningar som ska fogas till ansökningar enligt lagförslagets

4 kap. 1 §, sådana handlingar och utredningar som behövs för avgörande av ärenden enligt lagförslagets 4 kap. 2 § och den anmälan som avses i lagförslagets 4 kap. 6 § (4 kap. 10 §),

- minimikapital som avses i lagförslagets 6 kap. 2 § och täckning av potentiella risker som avses i lagförslagets 6 kap. 4 § (6 kap. 9 §),
- rapportering som avses i lagförslagets 7 kap. 3 § och ersättningssystem som avses i lagförslagets 7 kap. 7 § (7 kap. 12 § 2 mom.),
- på det sätt som föreskrivs i lagförslagets 11 kap. 1 § (a) hur värdeförändringar ska tas upp i AIF-fondens bokslut, (b) balans- och resultaträkningens uppställningsformer, (c) finansieringsanalys, (d) upplysningar som ska ges i noterna till balans- och resultaträkningen och finansieringsanalysen samt i verksamhetsberättelsen, (e) koncernbalansräkningens och koncernresultaträkningens uppställningsformer, (f) koncernens finansieringsanalys, (g) upplysningar som ska ges i noterna till koncernens balans- och resultaträkning och finansieringsanalys, (h) specifikationer till balansräkningen och noterna (11 kap 3 §),
- handlingar och information som det föreskrivs om i lagförslagets 12 kap. 9 § och som (a) ska ingå i en anmälan enligt 12 kap. 1 § 1 mom. och som (b) investerarna enligt 12 kap. 4 § åtminstone ska ge samt om information som kan tas in i ett sådant prospekt som avses i prospektdirektivet eller ges utöver direktivet (12 kap. 9 §),
- sådana undantag som Finansinspektionen beviljar enligt lagförslagets 13 kap. 2 § 2 mom., 4 § 4 mom. och 6 § 3 mom. samt undantag från de krav på faktablad till investerare som avses i lagförslagets 13 kap. 4 och 5 § (13 kap. 7 §),
- skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda enligt lagförslagets 15 kap. 2 § 3 mom., likvidkonton som avses i lagförslagets 15 kap. 3 § 1 mom. 2 punkten, de förutsättningar som avses i lagförslagets 15 kap. 5 § 1 mom. 4 punkt och i 5 § avsedd delegering av förvaringsinstituts uppgifter när den som uppgifterna delegeras till finns i ett tredjeland (15 kap. 8 §),
- villkoren för tillräcklig omsorg som avses i lagförslagets 16 kap. 3 § 2 och 3 mom. (16 kap. 5 §),
- tillräcklig information enligt lagförslagets 17 kap. 3 § (17 kap. 5 §),
- tömning av bolag på tillgångar som avses i lagförslagets 18 kap. 7 § (18 kap. 9 §),
- dokumentation och information som avses i lagförslagets 19 kap. 4 § 1 mom. och villkor för Finansinspektionens tillstånd enligt lagförslagets 6 § 3 mom. (19 kap. 7 §).

Enligt lagförslaget kan genom förordning av finansministeriet också, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, utfärdas närmare bestämmelser om närmare utredningar som ska fogas till en sådan ansökan om auktorisation som avses i lagförslagets 14 kap. 4 § (14 kap. 15 §).

Avsikten är att med stöd av bemyndigandet att utfärda förordningar ändra en statsrådsförordning och en förordning av finansministeriet samt utfärda fem nya förordningar av finansministeriet.

Lagen om placeringsfonder och övriga lagar

Propositionens övriga lagar, i vilka det föreslås närmast tekniska ändringar, innehåller vissa bemyndiganden att utfärda förordning.

Enligt 5 a § 1 mom. och 9 § 1 mom. i propositionens andra lagförslag ska genom förordning av finansministeriet föreskrivas om utredningar och kontaktuppgifter som ska fogas till fondbolags och förvaringsinstituts ansökan om verksamhetstillstånd. Förordningen har utfärdats och den är i kraft. Bemyndigandena att utfärda förordning föreslås bli preciserade genom ett omnämnande om de kontaktuppgifter som ska ingå i ansökan. Dessutom föreslås att till det andra lagförslagets 43 a § 6 mom. från 43 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder ska överföras det hittills outnyttjade bemyndigandet att genom förordning av finansministeriet utfärda närmare bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av den inverkan som specialplaceringsfondens verksamhet kommer att få på finansmarknadens stabilitet och funktion samt på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden. Avsikten är inte att i övrigt göra några betydande ändringar i de förordningar som finansministeriet utfärdat med stöd av lagen om placeringsfonder. I förordningen om fondprospekt (146/2012), förordningen om de utredningar

som ska fogas till ansökan om verksamhetstillstånd för fondbolag och förvaringsinstitut, till ansökan om verksamhetstillstånd för etablering av en filial till ett fondbolag från ett tredjeland i Finland samt till ansökan om tillstånd för etablering av en filial i utlandet (147/2012) samt i förordningen om schemat för den resultaträkning och balansräkning som ingår i fondbolags och placeringsfonders bokslut och om den verksamhetsberättelse som fogas till bokslut samt om placeringsfonders halvårsrapport (329/2012) ska göras de tekniska ändringar som genomförandet av direktivet kräver.

Enligt 14 § 6 mom. i propositionens tredje lagförslag kan genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av den inverkan som fastighetsfondens verksamhet kommer att få på finansmarknadens stabilitet och funktion samt på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden. Detta nya bemyndigande är av samma ordalydelse som det bemyndigande som i det andra lagförslaget överförs till 43 a § 7 mom. och som inte ännu har utnyttjats.

2.2 Närmare föreskrifter

Lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder

Enligt propositionens första lagförslag kan Finansinspektionen, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, utfärda närmare föreskrifter om

- rapporteringsskyldigheten enligt lagförslagets 5 kap. 3 § och årlig rapportering enligt 4 § 1 mom. (5 kap. 6 §),
- investering av tillgångar enligt lagförslagets 6 kap. 3 § (6 kap. 10 §),
- rapportering enligt lagförslagets 7 kap. 3 §, hantering av intressekonflikter enligt 6 § och om privata transaktioner enligt 8 § (7 kap. 13 §),
- förfaranden och metoder för värdering av AIF-fonders tillgångar som avses i 9 kap. 1 och 3—5 § (9 kap. 8 §),
- upprättande av bokslut för AIF-fonder efter att ha bett bokföringsnämnden inkomma med ett utlåtande enligt lagförslagets 11 kap. 4 § 1 mom. (11 kap. 4 §),
- kundkontroll enligt lagförslagets 12 kap. 8 § 1 mom. och riskhantering enligt 8 § 2 mom. (12 kap. 10 §).

3 Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa. De nationella bestämmelser om föreskrifter som direktivet förutsätter skulle sättas i kraft den 22 juli 2013.

Övergångsbestämmelserna i 23 kap. 1—10 § i propositionens första lagförslag gäller ansökan om auktorisation, registrering, slutna och temporära AIF-fonder, förvaringsinstitut, marknadsföring, specialplaceringsfonder, övriga AIF-fonder, självreglering, kreditvärdighetsklassificering, rapportering och beslut om tillämpning av lagen. Bestämmelserna om ansökan om auktorisation, registrering, slutna och temporära AIF-fonder, förvaringsinstitut och marknadsföring är huvudsakligen baserade på direktivet, medan bestämmelsen om kreditvärdighetsklassificering är baserad på ändringsdirektivet som träder i kraft senare. Övergångsbestämmelserna om specialplaceringsfonder, övriga AIF-fonder, självreglering, rapportering och beslut om tillämpning av lagen är däremot baserade dels på målsättningen att anpassa det nationella rättsläget till genomförandet av direktivet och dels på behovet att beakta direktivets breda tillämpningsområde, den omständigheten att direktivet delvis är tolkningsbart samt de detaljerade ikraftträdandebestämmelserna.

I propositionens övriga lagförslag ingår dessutom sedvanliga övergångsbestämmelser som behandlas i respektive lagförslags detaljmotivering (det andra lagförslagets ikraftträdandebestämmelse enligt vilken en specialplaceringsfonds stadgar som har fastställts innan denna lag trätt i kraft anses utan några särskilda åtgärder ha godkänts i enlighet med lagen om placeringsfonder och det femte lagförslagets ikraftträdandebestämmelse, enligt vilken ersättningsfonden för investerarskydd ska uppdatera sina stadgar enligt lagen om

investeringstjänster inom sex månader efter att lagen trätt i kraft).

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Näringsfrihet

Enligt grundlagens 18 § 1 mom. har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt.

Finansmarknadslagstiftningen innehåller betydande lagbaserade inskränkningar av näringsfriheten. Syftet med lagstiftningen är att skydda de kunders intressen som anlitar företag inom finansbranschen samt att trygga den finansiella stabiliteten och det allmänna förtroendet för finansmarknadens funktion. Lagstiftningen förutsätter att företag som tillhandahåller finansiella tjänster och de aktörer som upprätthåller bassystemen för finansiella tjänster på förhand ansöker om auktorisation för verksamheten. På så sätt kan det säkerställas att företagen från första början har tillräckliga förutsättningar att bedriva verksamhet i enlighet med lagens krav. Det är dessutom viktigt att lagstiftningen som reglerar företagets verksamhet och den offentliga myndighetstillsynen tryggar möjligheterna att uppnå de ovan nämnda allmänna målsättningarna.

Utgångspunkten för propositionen är att inom placeringsfondernas verksamhet bevara det nuvarande systemet med näringstillstånd och att utsträcka det till förvaltningen av AIF-fonder, som i många avseenden påminner om placeringsfondsverksamhet. Detta är nödvändigt dels för att de ovan nämnda allmänna målen ska kunna nås och dels också på grund av de krav som lagstiftningen om EU:s värdepappersmarknad ställer.

Krav som gäller auktorisation och därmed jämförbara myndighetstillstånd för näringsverksamhet föreskrivs framför allt i det första lagförslagets 3 kap. 1 och 2 §, 4 kap. 1—3 § och 5 kap. 1 och 2 §, i det andra lagförslagets 1, 5, 5 a, 5 b, 9, 9 a och 18 l § samt i det tredje lagförslagets 4 §.

Grundlagsutskottet har i sina utlåtanden ansett att enligt grundlagen är näringsfrihet huvudregeln. Att kräva tillstånd för näringsverksamhet har i undantagsfall ansetts befogat då viktiga och starka samhälleliga intressen talar för det (t.ex. GrUU 15/2008 rd, GrUU 9/2005 rd och GrUU 45/2001 rd).

Enligt 3 § 26 punkten i lagen angående rättighet att idka näring (122/1919) ska genom annan lag stadgas om fondverksamhet. Härmed avses att i fråga om bedrivande av placeringsfondsverksamhet har utfärdats särskilda bestämmelser t.ex. om auktorisation. I det nämnda lagrummet hänvisas inte till lagen om placeringsfonder, men hänvisningen torde genom tolkning av bestämmelsen kunna utsträckas till att omfatta också förvaltning av AIF-fonder. Lagen från år 1919 är i många avseenden i behov av modernisering. Grundlagsutskottet har ansett (GrUU 40/1996 rd) att förteckningen i lagens 3 § kan kompletteras endast i grundlagsordning och att omnämnandet i lagens 3 §, dvs. att det kan stadgas om idkande av näring också genom förordning, inte längre är på sin plats.

Med beaktande av regleringen som en helhet och dess syften har det under beredningen av propositionen inte ansetts ändamålsenligt att uppdatera förteckningen i 3 § i lagen angående rättighet att idka näring. Dessutom har arbets- och näringsministeriet meddelat att en totalrevidering av lagen angående rättighet att idka näring planeras. En komplettering av förteckningen i lagens 3 § kommer sålunda inte i fråga i den ordning som föreskrivs i grundlagens 72 § och i propositionen föreslås inte heller någon ändring av lagens 3 §. Paragrafens förteckning torde kunna kompletteras i ett senare skede, i samband med en mera omfattande reform av den näringsrättsliga lagstiftningen, om förteckningen över huvud taget längre anses behövlig.

Såsom ovan konstateras talat viktiga och starka samhälleliga skäl för en reglering baseras på den gällande lagstiftningen. Den föreslagna regleringen uppfyller också de allmänna villkoren för en lag som inskränker en grundläggande rättighet. De föreslagna begränsningarna av näringsfriheten är bl.a. exakta och noga avgränsade.

I Finland råder inget generellt förbud mot retroaktiv lagstiftning, utan förbudet mot retroaktivitet är alltid baserat på någon annan

grundläggande rättighet. Eftersom den föreslagna bestämmelsen om skadeståndsskyldighet i propositionens första lagförslag innebär en ändring av avtalspraxis inom AIF-förvaltarnas verksamhetsområden, betyder lagförslagets 22 kap. 8 § att AIF-förvaltare och professionella kunder kan avtala annorlunda om skadeståndsskyldigheten enligt paragrafen. Den föreslagna bestämmelsen om skadeståndsskyldighet som skyddar icke-professionella kunder och deras tillgångar sammanhänger däremot med att direktivet tillåter nationella bestämmelser om rätten att marknadsföra andelar i AIF-fonder till icke-professionella kunder.

Näringsfriheten tillåter inte att artikel 61.1 genomförs bokstavligen och inte heller att AIF-förvaltarna iakttar direktivet redan ett år innan de är skyldiga att lämna in en ansökan om auktorisation till Finansinspektionen. Finansinspektionen är inte heller skyldig att övervaka AIF-förvaltarna innan de lämnat in en ansökan om auktorisering.

Näringsfriheten förutsätter att medlemsstatsoptionen i artikel 43 i direktivet tas i bruk, varvid man tillåter att andelar i AIF-fonder erbjuds till icke-professionella kunder. På grund av näringsfriheten är det inte möjligt att hindra investerare från att förvärva värdepapper på en reglerad marknad till exempel i en AIF-fond som är börsnoterat.

Finansinspektionens befogenheter

I lagförslagen ingår bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter, men de har i huvudsak inte ändrats till sitt innehåll eller sin karaktär. I 3 kap. (18—37 §) i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens allmänna befogenheter. De ändringar som föreslås i bestämmelserna är av teknisk karaktär. Detsamma gäller i allmänhet också de övriga lagförslagens bestämmelser om befogenheterna.

Det som i värdepappersmarknadslagens 17 kap. 1 § föreskrivs om Finansinspektionens rätt att skjuta upp erbjudande av värdepapper till allmänheten och i 2 § om förbuds- och rättelsebeslut gällande bl.a. erbjudande, marknadsföring och omsättning av värdepapper, kan tillämpas också på andelar i AIF-fonder. Detsamma gäller värdepappersmarknadslagens 17 kap. 3 § enligt vilken Finansinspektionen kan förena förbuds- eller rättelsebeslut som avses i 1 och 2 § med vite. Detta motsvarar vad som i 33 a § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens allmänna rätt att förelägga och döma ut vite. Sådana andelar i AIF-fonder som avses i propositionens första lagförslag och sådana fondandelar som avses i det andra lagförslaget är värdepapper enligt värdepappersmarknadslagen.

De föreslagna befogenheterna är relevanta för näringsfriheten och rätten att fritt välja yrke enligt grundlagens 18 § 1 mom. Sådana befogenheter har inte ansetts vara problematiska från statsförfattningsrättslig synpunkt (t.ex. GrUU 28/2008 rd och GrUU 67/2002 rd).

I 23 kap. 10 § i det första lagförslaget i propositionen åläggs Finansinspektionen att fatta beslut om hur ett ärende ska avgöras med avseende på lagens tillämpningsområde eller en enhetlig tillsynspraxis eller av något annat vägande skäl. Den föreslagna paragrafen har betydelse med tanke på näringsfriheten och egendomsskyddet, som tryggas i grundlagen, framför allt av den orsaken att befintliga, mycket varierande, system kan komma att omfattas av lagens räckvidd. I samband med dessa arrangemang har det kunnat uppstå berättigade förväntningar hos investerare och verksamhetsutövare angående rättsläget för organiseringen vad gäller ekonomiska frågor. Arrangemangen kan t.ex. gälla formen för verksamhetens organisation, ansvarsstrukturer samt vilka kostnader ett visst arrangemang föranleder. Skyddet av berättigade förväntningar har samband med skyddet för förmögenhetsrättsliga rättshandlingars varaktighet.

Eftersom olika parter har rätt att förlita sig på varaktigheten för lagstiftning som är väsentlig för avtalsförhållandet, kan avtalsförhållandena inte regleras på ett sätt som oskäligt försvagar parternas rättsliga ställning. En försvagande omständighet kan anses vara att det inte finns något förfarande för att utreda tillämpligheten vad gäller skyldigheterna i lagstiftning, som i sig är godtagbar och proportionerlig, på verksamhet som någon bedriver eller har investerat i.

Överklagande och administrativa påföljder

Enligt grundlagens 21 § 1 mom. har var och en rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan.

Enligt grundlagens 98 § är de allmänna domstolarna högsta domstolen, hovrätterna och tingsrätterna. Allmänna förvaltningsdomstolar är högsta förvaltningsdomstolen och de regionala förvaltningsdomstolarna. Angående specialdomstolar som utövar domsrätt på särskilt angivna områden bestäms genom lag. Tillfälliga domstolar får inte tillsättas.

Enligt grundlagens 99 § 1 mom. utövas den högsta domsrätten i tviste- och brottmål av högsta domstolen och i förvaltningsmål av högsta förvaltningsdomstolen.

I propositionen föreslås det att bestämmelserna om överklagande i 73 § i lagen om Finansinspektionen ska tillämpas på Finansinspektionens beslut. Huvudregeln är sålunda att Finansinspektionens beslut ska överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Motsvarande bestämmelser om överklagande ingår i det första lagförslagets 22 kap. 4 §. Helsingfors förvaltningsdomstols beslut kan i enlighet med förvaltningsprocesslagen överklagas genom besvär till högsta förvaltningsdomstolen. Detta förutsätter inte besvärstillstånd.

Ett undantag från huvudregeln är Finansinspektionens beslut som gäller administrativa påföljder enligt 4 kap. i lagen om Finansinspektionen, dvs. ordningsavgift (38 §), offentlig varning (39 §) och påföljdsavgift (40 §). Beslut om dessa påföljder ska i enlighet med 73 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen överklagas till marknadsdomstolen.

Marknadsdomstolens beslut kan överklagas genom besvär till högsta förvaltningsdomstolen. Förslaget stämmer överens med grundlagsutskottets praxis, dvs. att besvär över en förvaltningsmyndighets beslut att påföra administrativ påföljd ska anses vara ett förvaltningsprocessärende (GrUU 32/2005 rd och GrUU 4/2005 rd). Överklagande av marknadsdomstolens beslut förutsätter inte besvärstillstånd.

När det gäller konkurrenslagstiftning, upphandlingslagstiftning och bl.a. elmarknadslagstiftning har marknadsdomstolen betydande sakkunskap och lång erfarenhet av att behandla och avgöra överklaganden som gäller administrativa påföljder för överträdelser och försummelser som avses i näringslagstiftningen.

Genom att till marknadsdomstolen koncentrera överklagandet i sådana påföljdsärenden som avses i propositionen blir förfarandet effektivare och samtidigt förbättras också rättssäkerheten för parterna. Som exempel kan nämnas att både påföljdsavgift som i enlighet med 41 § 2 mom. i lagen om Finansinspektionen påförs finansmarknadsaktörer och påföljdsavgift som i enlighet med 13 § i konkurrenslagen (948/2011) påförs näringsidkare kan uppgå till högst tio procent av respektive företags omsättning. Påföljdsavgiftens belopp kan sålunda ha en kännbar ekonomisk betydelse för näringsidkaren i fråga.

Lagförslagets bestämmelser om överklagande kan anses vara behövliga och ändamålsenliga och samtidigt harmonisera med de krav som statsförfattningen ställer.

I det första lagförslagets 22 kap. och det andra lagförslagets 22 kap. föreskrivs om nya administrativa påföljder. Enligt grundlagsutskottets vedertagna tolkning är denna typ av ordnings- och påföljdsavgifter varken skatter eller avgifter i den bemärkelse som avses i grundlagens 81 §. En ekonomisk påföljd av straffkaraktär kan i sakligt hänseende jämställas med en straffrättslig påföljd, för vilken de allmänna grunderna enligt grundlagens 2 § 3 mom. ska regleras i lag, eftersom påförandet innebär betydande utövning av offentlig makt. Lagen måste exakt och tydligt ange grunderna för betalningsskyldigheten och avgiftens storlek, rättsskyddet för den betalningsskyldige och grunderna för verkställigheten. De föreslagna administrativa påföljderna kan jämställas med administrativa påföljder som påförs i enlighet med konkurrenslagen (GrUU 40/2010 rd) och de motsvarar de påföljder som med grundlagsutskottets medverkan togs in i lagstiftningen i samband

med totalrevideringen av värdepappersmarknadslagstiftningen och vilkas överensstämmelser med de krav som statsförfattningen ställer nyligen har varit föremål för bedömning (GrUU 17/2012 rd).

De föreslagna administrativa påföljderna är klart strängare än de nuvarande. Detta är i linje med de pågående projekten för revidering av EU:s finansmarknadslagstiftning. Redan i gällande EU-lagstiftning har de administrativa påföljdernas och åtgärdernas förebyggande karaktär tagits i beaktande. Exempelvis enligt MiFID-direktivets artikel 51 och fondföretagsdirektivets artikel 99 ska dessa påföljder och åtgärder vara effektiva, proportionella och avskräckande. Den internationella finanskris som fick sin början år 2008 har visat att finansmarknaden är i behov av kraftiga och mångsidiga tillsynsinstrument. Administrativa påföljder kan anses vara en viktig del av denna instrumentuppsättning.

Grunderna för betalningsskyldigheten, beloppet av administrativa påföljder som har karaktären av sanktioner, de betalningsskyldigas rättsskydd och likaså grunderna för verkställigheten av lagen bör regleras genom lag (t.ex. GrUU 55/2005 rd och GrUU 32/2005 rd).

Bestämmelser om sådana överträdelser och försummelser som kan leda till påföljdsavgift föreslås i det nionde lagförslagets 40 § 1 mom. samt i de bestämmelser i det första och det andra lagförslaget som det där hänvisas till. Motsvarande bestämmelser om ordningsavgift ingår i det nionde lagförslagets 38 § 1 mom.

I 41 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om påföljdsavgiftens maximibelopp och i samma lags 38 § 2 mom. föreskrivs om ordningsavgiftens minimi- och maximibelopp. Ordningsavgiftens och påföljdsavgiftens belopp fastställs på basis av en helhetsbedömning. Närmare bestämmelser om påföljdsavgift ingår i 41 § och 40 § 2 mom., om ordningsavgift i 38 § 2 mom., om avstående från administrativ påföljd i 42 §, om verkställighet och återbetalning av ordningsavgift och påföljdsavgift i 43 a § och om överklagande i 73 § i lagen om Finansinspektionen.

Vid utformningen av bestämmelserna om administrativa påföljder i det första och det andra lagförslagets 22 kap. har avsikten varit att kombinera exakthet och proportionalitet med en flexibel och avskräckande användning av påföljderna. Finansinspektionen bör ha möjlighet att med beaktande av rådande förhållanden påföra den mest ändamålsenliga påföljden i varje enskilt fall av överträdelse eller försummelse av lagstiftningen. De föreslagna administrativa påföljderna gör det möjligt att snabbt och effektivt ingripa i förfaranden som strider mot finansmarknadslagstiftningen, vilket innebär effektivare offentlig tillsyn över finansmarknaden.

Bestämmelserna om administrativa påföljder har utformats uttryckligen med beaktande av artikel 4 i det sjunde tilläggsprotokollet till Europeiska människorättskonventionen, dvs. rätten att inte bli lagförd eller straffad två gånger för samma brott (*ne bis in idem* - förbudet). Förbudet ingår i 42 § 3 mom. i lagen om Finansinspektionen och det beaktas dessutom i den nämnda lagens 40 § 2 mom. och 43 a § 2 mom.

Bemyndiganden att utfärda förordningar och föreskrifter

Enligt grundlagens 80 § kan republikens president, statsrådet och ministerierna utfärda förordningar med stöd av bemyndiganden i grundlagen eller i någon annan lag.

De bemyndiganden att utfärda förordning som ingår i propositionen har inte någon vitgående betydelse och är inte heller principiellt viktiga för statsrådets sammantagna verksamhet, och de hör inte exempelvis till flera ministeriers ansvarsområden. Av denna anledning kan det föreskrivas att utfärdandet av förordningar hör till finansministeriet, som ansvarar för finansmarknadslagstiftningen.

Finansministeriets bemyndiganden att utfärda förordningar i enlighet med propositionens första lagförslag motsvarar huvudsakligen de gällande bemyndigandena enligt finansmarknadslagstiftningen och genom dem preciseras bestämmelserna om investerarskydd och om främjande av finansmarknadens stabilitet. Enligt propositionens första lagförslag kan genom förordning av finansministeriet, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, för

genomförande av direktivet utfärdas närmare bestämmelser om de frågor som regleras i det första lagförslagets 3, 4, 6, 7 samt 11—19 kap. Genom hänvisningen till kommissionens delegerade förordning, som är mera omfattande än direktivet med dess 71 artiklar och tre bilagor, begränsas finansministeriets bemyndigande att utfärda förordning. Den delegerade förordningen innehåller 117 artiklar och fyra bilagor. Den delegerade förordningens detaljerade bestämmelser begränsar också lagförslagets innehåll och sålunda riksdagens behörighet. Den delegerade förordningen innehåller å andra sidan 16 artiklar som understryker proportionalitetsprincipen. Bemyndigandena att utfärda förordning behövs också av den anledningen att direktivet i många avseenden är otydligt och ger utrymme för tolkning och därför har lett till divergerande åsikter mellan medlemsstaterna och kommissionen. På grund av de preciseringsbehov som är att vänta har det ansetts vara skäl att finansministeriet utfärdar förordningar om de delar av direktivet som utgörs av förteckningar och föreskrifter av teknisk karaktär, exempelvis om den bilaga som gäller ersättningspolicy. Bemyndigandena i det första lagförslagets 11 och 14 kap. är inte direkt baserade på genomförandet av direktivet men de är exakt avgränsade och stämmer överens med den övriga finansmarknadslagstiftningen.

I propositionens övriga lagar, i vilka det föreslås närmast tekniska ändringar, ingår vissa bemyndiganden att utfärda förordning. De bemyndiganden att utfärda förordning som ingår i det andra lagförslaget motsvarar gällande bemyndiganden, med vissa preciseringar. Det tredje lagförslagets bemyndigande motsvarar bemyndigandet i den gällande lagen om placeringsfonder och föreslås för jämviktens skull bli inkopierat i lagen om fastighetsfonder.

Enligt grundlagens 80 § kan också andra myndigheter genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och om regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Tillämpningsområdet för ett sådant bemyndigande ska vara exakt avgränsat.

Enligt propositionens första lagförslag bemyndigas Finansinspektionen att, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra direktivet utfärda närmare bestämmelser om de frågor som nämns i lagförslagets 5, 6, 7, 9 samt 11 och 12 kap. Bemyndigandena är nya men de avser huvudsakligen motsvarande bemyndiganden som i den gällande lagen om investeringstjänster och i den gällande lagen om placeringsfonder, där det närmast är fråga om sådana bestämmelser av teknisk karaktär som preciserar lagens innehåll. Det föreslås att också Finansinspektionens bemyndiganden att utfärda föreskrifter begränsas genom hänvisning till kommissionens delegerade förordning.

De bemyndiganden att utfärda föreskrifter som Finansinspektionen föreslås få avser en noga definierad och avgränsad krets, exempelvis auktoriserade AIF-förvaltare som står under Finansinspektionens tillsyn och sådana i 4 § i lagen om Finansinspektionen avsedda tillsynsobjekt som fått motsvarande tillstånd, övriga finansmarknadsaktörer som avses i 5 § och med dem jämförbara i någon annan stat inrättade eller registrerade juridiska personer samt andra personer som är verksamma på värdepappersmarknaden.

Typiskt för de föreslagna bemyndigandena är att de gäller regleringar som är av teknisk natur eller som annars gäller detaljer. En betydande del av bemyndigandena att utfärda föreskrifter avser också sådana normer av teknisk natur som EU-lagstiftningen förutsätter. Normer av detta slag måste ändras ofta. Ändringsbehoven beror delvis på att föreskrifterna ska anpassas till kommissionens förordningar och beslut om värdepappersmarknaden. Kommissionen väntas under de närmaste åren utfärda ett stort antal sådana förordningar och beslut. Finansinspektionen i Finland deltar i de europeiska tillsynsmyndigheternas beredning av tekniska standarder för finansmarknaden. Av dessa skäl är det ändamålsenligt att Finansinspektionen utfärdar sådana närmare föreskrifter som avses i propositionen. Grundlagsutskottet har i flera sammanhang ansett att Finansinspektionen eller dess föregångare kunde ges sådan behörighet (t.ex. GrUU 28/2008 rd,

GrUU 17/2004 rd, GrUU 67/2002 rd och GrUU 12/1996 rd).

Organ som ger beslutsrekommendationer samt föreningsfriheten

Enligt 7 kap. 5 § i propositionens första lagförslag ska AIF-förvaltare säkerställa att deras icke-professionella kunder kan få enskilda meningsskiljaktigheter om tillämpning av den föreslagna lagen upptagna till behandling av ett oberoende organ som ger beslutsrekommendationer. Organet ska ha stadgar som tryggar en opartisk, sakkunnig, öppen, effektiv och rättvis behandling av meningsskiljaktigheter.

Förslaget är baserat på MiFID-direktivets artikel 53 och fondföretagsdirektivets artikel 100 där medlemsstaterna uppmanas att se till att det finns effektiva och ändamålsenliga förfaranden för klagomål och prövning utanför domstol av konsumenttvister rörande fondföretags och fondbolags verksamhet, då så är lämpligt med utnyttjande av befintliga organ. Förslaget är inte direkt baserat på direktivet utan det sammanhänger med den rätt som direktivet tillåter att i enlighet med nationella bestämmelser marknadsföra andelar i AIF-fonder till icke-professionella kunder.

I direktivet anses det viktigt att denna möjlighet står till buds för alla icke-professionella kunder till olika AIF-fonder. Den föreslagna regleringen kräver inte att Finland ska ha endast ett sådant organ. Varje AIF-förvaltare ska vara skyldig att för sina kunder ordna möjlighet att få meningsskiljaktigheter upptagna till behandling av ett opartiskt organ som ger beslutsrekommendationer. Det föreslås inte att organets verksamhet regleras och det ska inte heller stå under Finansinspektionens tillsyn. Finansinspektionen ska dock övervaka att varje AIF-förvaltare uppfyller sina skyldigheter. Detta ska enligt hänvisningsbestämmelsen i det första lagförslagets 7 kap. 5 § ske så att AIF-förvaltaren meddelar organets namn och kontaktuppgifter till Finansinspektionen. På begäran av Finansinspektionen ska AIF-förvaltaren också till den sända organets stadgar och de övriga utredningar som Finansinspektionen behöver för att övervaka efterlevnaden av bestämmelserna.

Kunderna är inte tvungna att utnyttja den erbjudna möjligheten att hänskjuta tvister till domstol. En kund kan stämma in en AIF-förvaltare som svarande i ett tvistemål oberoende av om kunden först har vänt sig till organet eller inte.

Organets verksamhet är enligt förslaget inte liktydig med utövning av offentlig makt. Lagstiftningen kommer inte att befatta sig med hur organet organiseras eller finansieras. Förslaget innebär endast att AIF-förvaltarna för sina kunder ska ordna möjlighet till opartisk, öppen, effektiv och rättvis behandling av meningsskiljaktigheter.

Bestämmelserna om det organ som avses ovan är inte problematiska med avseende på statsförfattningen.

Enligt lagen om konsumenttvistenämnden (8/2007) är konsumenttvistenämnden ett oavhängigt och opartiskt rättsskyddsorgan som behandlar konsumenttvister. Nämnden är emellertid inte behörig att behandla ärenden som gäller t.ex. avyttring av värdepapper enligt den gällande värdepappersmarknadslagen, ärenden som gäller emittenter av sådana värdepapper, ärenden som gäller offentliga uppköpserbjudanden, ärenden som gäller inlösningspliktiga aktieägares förfarande och inte heller ärenden som gäller värdepappersförmedlare, kapitalförvaltare och investeringsrådgivare.

En förutsättning för att konsumenttvistenämndens behörighet ska kunna utsträckas till värdepappersmarknadsärenden är att nämnden får betydligt större resurser för sin verksamhet. Samtidigt är det skäl att utsträcka regleringen till att gälla hela finansbranschen. Detta skulle för det första öka statens utgifter. För det andra har förfarandet att på frivillig basis ordna behandlingen av konsumenttvister inom finansbranschen visat sig fungera bra. Av de nämnda orsakerna har det i detta skede inte ansetts vara nödvändigt att i propositionen föreslå utökning av konsumenttvistenämndens behörighet.

Enligt 6 kap. 7 § i propositionens första lagförslag ska AIF-förvaltare direkt eller indirekt höra till ett oberoende organ som representerar stora delar av näringslivet och är etablerat i Finland och som i syfte att främja öppenhet och transparens utfärdar rekommendationer eller också ska AIF-förvaltaren

förbinda sig att följa organets rekommendationer enligt denna lag. Enligt förslaget kan organet också ge yttranden i sådana frågor. AIF-förvaltares medlemskap i organet eller bundenhet att följa organets rekommendationer ska enligt förslaget inte baseras på tvångsmedlemskap, vilket innebär att bestämmelsen inte kränker föreningsfriheten enligt grundlagens 13 §. Organet ska inte heller utfärda bindande föreskrifter eller utöva förvaltningsrättsliga befogenheter. Det blir sålunda inte aktuellt att tillämpa grundlagens 80 och 124 §.

Regeringen anser att de föreslagna lagarna kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av det som anförs ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om förvaltare av alternativa investeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

DEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag ska tillämpas på

1) juridiska personer vars normala verksamhet består i förvaltning av en eller flera alternativa investeringsfonder, nedan *AIF-fonder*,

2) erbjudande av andelar i AIF-fonder till professionella kunder,

3) förvaringsinstitutsverksamhet för AIF-fonder.

I 13 kap. i denna lag föreskrivs om erbjudande av andelar i AIF-fonder till icke-professionella kunder.

2 §

Nedre gräns för skyldigheten att ha auktorisation

En förvaltare av alternativa investeringsfonder, nedan *AIF-förvaltare*, ska ha auktorisation enligt denna lag (*auktoriserad AIF-förvaltare*) om den förvaltar AIF-fonder vars sammanlagda tillgångar

1) inklusive tillgångar som förvärvats med användning av finansiell hävstång överstiger tröskelvärdet 100 miljoner euro, eller

2) överstiger tröskelvärdet 500 miljoner euro om de förvärvats utan finansiell hävstång och utan rätt till inlösen under en period på fem år från dagen för den första placeringen i respektive fond.

Vid beräkning av tillgångar som avses i 1 mom. ska beaktas också sådana AIF-fonders tillgångar som förvaltas indirekt genom ett företag till vilket förvaltaren är kopplad genom gemensam ledning eller ägarkontroll eller genom ett väsentligt direkt eller indirekt innehav.

3 §

Registreringsskyldighet

En AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder vilkas sammanlagda tillgångar understiger de tröskelvärden som anges i 2 § ska vara föremål för registrering enligt 5 kap. (*registreringsskyldig AIF-förvaltare*). På en registreringsskyldig AIF-förvaltare ska dessutom tillämpas 12 och 21—23 kap.

4 §

Undantag från tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder vars enda investerare är förvaltaren själv eller företag som hör till samma koncern, under förutsättning att inget av bolagen som hör till koncernen är en AIF-fond.

Denna lag ska inte tillämpas på sådan gemensam affärsverksamhet där kollektiva investeringar inte bedrivs i en AIF-fond.

Denna lag gäller inte

1) holdingbolag,

2) arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och andra pensionsanstalter som sköter lagbestämda åligganden,

3) pensionsstiftelser som avses i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) och pensionskassor som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992) och bedriver avtalsbaserad tilläggspensionsverksamhet, och inte heller sådana pensionsstiftelser och försäkringskassor som avses i lagen om pensionsstiftelser och i lagen om försäkringskassor och bedriver frivillig, förmånsbaserad tilläggspensionsverksamhet eller andra institut som bedriver avtalsbaserad tilläggspensionsverksamhet och hör till tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut,

4) Europeiska centralbanken, Europeiska investeringsbanken, Nordiska investeringsbanken, Världsbanken, Internationella valutafonden, europeiska finansiella institut för utveckling och andra överstatliga institutioner och liknande internationella organisationer, då dessa förvaltar AIF-fonder och agerar i allmänhetens intresse,

5) Finlands Bank och övriga nationella centralbanker,

6) Statskontoret och nationella, regionala eller lokala myndigheter och organ samt andra institut som förvaltar fonder som är kopplade till system för social trygghet och pensionssystem,

7) personalfonder som avses i personalfondslagen (934/2010) och inte heller andra program för personalens ekonomiska delaktighet och program för anställdas sparande,

8) specialföretag för värdepapperisering.

5 §

Förhållande till lagen om placeringsfonder

Sådana fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och förvaltar AIF-fonder ska ansöka om auktorisation eller registrera sig enligt denna lag. Finansinspektionen får då inte förutsätta att fondbolaget lämnar in uppgifter eller handlingar som det redan lämnat in i samband med sin ansökan om auktorisation enligt lagen om placeringsfonder och som fortfarande är aktuella.

6 §

Förhållande till annan lagstiftning

I värdepappersmarknadslagen (746/2012) föreskrivs om AIF-förvaltares skyldigheter som emittenter.

På AIF-förvaltare ska tillämpas lagen om investeringstjänster (747/2012) enligt vad som föreskrivs i denna lag och i 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

Trots det som föreskrivs i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) ska en fastighetsfond som avses i 2 § i lagen om fastighetsfonder eller en sammanslutning som förvaltar fonden ansöka om auktorisation eller registrera sig i enlighet med denna lag.

Trots det som föreskrivs i 3 kap. 1 § behöver värdepappersföretag och kreditinstitut inte ha auktorisation enligt denna lag för att tillhandahålla investeringstjänster för AIF-fonder.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder föreskrivs om europeiska riskkapitalfonder.

I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande föreskrivs om europeiska fonder för social företagande.

7 §

Bestämmelser som är tillämpliga på utländska AIF-förvaltare

Denna lags 19 kap. ska tillämpas på förvaltare av EES-baserade AIF-fonders verksamhet i Finland. Denna lags 20 kap. ska tillämpas på i tredjeländer etablerade AIF-förvaltares verksamhet i Finland.

8 §

Bestämmelser som är tillämpliga på vissa typer av AIF-förvaltare

Bestämmelserna i 18 kap. i denna lag ska tillämpas på AIF-förvaltare som

1) självständigt eller tillsammans på grundval av ett avtal som syftar till att förvärva kontroll, förvärvar kontroll över ett onoterat företag eller en emittent,

2) som samarbetar med en eller flera andra AIF-förvaltare på grundval av ett avtal enligt vilket AIF-fonder som förvaltas av dessa AIF-förvaltare tillsammans förvärvar kontroll över ett onoterat företag eller en emittent.

Trots det som föreskrivs i 1 mom. ska 18 kap. 1 § i denna lag tillämpas också på AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som förvärvar en icke-kontrollerande position i ett onoterat företag.

Det som föreskrivs i 18 kap. i denna lag ska dock inte tillämpas på sådana AIF-förvaltare som avses ovan i 1 och 2 mom. då de onoterade företagen i fråga är

1) små och medelstora företag i den mening som avses i artikel 2.1 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG avseende definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag, eller

2) bostadsaktiebolag, ömsesidiga fastighetsaktiebolag eller andra specialföretag vars syfte är att förvärva, inneha eller administrera fastigheter.

9 §

Europeiska unionens lagstiftning

Bestämmelser om AIF-förvaltare finns, förutom i denna lag, i föreskrifter och bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt i förordningarna om genomförande av direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder, nedan *AIFM-direktivet*, i de i direktivet avsedda tekniska standarder som utfärdats genom kommissionens förordning eller beslut.

2 kap.

Definitioner

1 §

AIF-fond

Med en AIF-fond avses ett företag för kollektiva investeringar som tar emot kapital från ett antal investerare för att investera det i enlighet med en fastställd investeringspolicy till förmån för dessa investerare och som inte kräver auktorisation enligt artikel 5 i fondföretagsdirektivet.

2 §

AIF-förvaltare

Med AIF-förvaltare avses en juridisk person vars regelbundna verksamhet består i förvaltning av sådana AIF-fonder som avses i 3 §. En AIF-förvaltare ska ha en auktorisation, som kan beviljas aktiebolag och europabolag, eller registrera sig.

Med EES-baserad AIF-förvaltare avses ett företag som i någon annan EES-stat än Finland har fått auktorisation som motsvarar en sådan auktorisation för AIF-förvaltare som avses i denna lag.

3 §

AIF-förvaltning

Med förvaltning av alternativa investeringsfonder, nedan *AIF-förvaltning*, avses både portföljförvaltning och riskhantering i form av investeringsförvaltningsfunktioner.

AIF-förvaltning kan dessutom omfatta en eller flera av följande funktioner i samband med investeringsförvaltningsfunktioner som avses i 1 mom.

1) förvaltning som kan innehålla juridiska tjänster och redovisningstjänster avseende fondförvaltning, förfrågningar från kunder,

värdering och prissättning, upprättande av skattedeklarationer, övervakning av att tillämpliga bestämmelser följs, upprätthållande av andels- eller aktieägarregister, fördelning av intäkter, emission och inlösen av andelar, affärsavveckling inklusive registrering av uppgifter om utskick av certifikat,

2) marknadsföring,

3) verksamhet med koppling till en AIF-fonds tillgångar, det vill säga tjänster som är nödvändiga för att AIF-förvaltaren ska uppfylla sina skyldigheter som förvaltare, resursförvaltning, fastighetsförvaltning, rådgivning till företag om kapitalstuktur, industriell strategi och därtill hörande frågor, rådgivning och tjänster som rör fusioner och företagsförvärv samt andra tjänster med anknytning till förvaltningen av AIF-fonden och de företag eller andra tillgångar som den har investerat i.

4 §

Definitioner i anslutning till AIFM-direktivet

I denna lag avses med

1) *specialföretag för värdepapperisering* ett företag vars enda syfte är att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner i den mening som avses i artikel 1.2 i Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 24/2009 om statistik över tillgångar och skulder hos finansiella företag som deltar i värdepapperiseringstransaktioner och annan lämplig verksamhet för att uppnå detta mål,

2) *AIF-förvaltare som är registreringsskyldig i EES* en AIF-förvaltare som är registrerad enligt AIFM-direktivet och som har stadgeenligt säte i en annan EES-stat än Finland,

3) *EES-baserad AIF-fond* en AIF-fond som avses i AIFM-direktivet och är auktoriserad eller registrerad i en EES-stat enligt tillämplig nationell lagstiftning eller en AIF-fond som inte är auktoriserad eller registrerad i en EES-stat men har sitt stadgeenliga säte eller huvudkontor i en EES-stat,

4) *holdingbolag* ett företag med aktieinnehav i ett eller flera andra företag och vars affärsidé är att fullfölja en affärsstrategi eller affärsstrategier genom sina dotterföretag, närstående företag eller ägarintressen för att bidra till deras värde på lång sikt, och som antingen är ett företag som handlar för egen räkning och vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i en EES-stat eller som inte huvudsakligen har etablerats för att generera avkastning åt sina investerare genom avyttring av sina dotterföretag eller närstående företag, vilket framgår av företagets årsberättelse eller andra offentliga handlingar,

5) *master-AIF-fond* en AIF-fond i vilken en annan AIF-fond investerar eller mot vilken denna fond har en exponering,

6) *marknadsföring* direkt eller indirekt erbjudande eller placering, på AIF-förvaltarens initiativ eller för AIF-förvaltarens räkning, av andelar eller aktier i en AIF-fond som denne förvaltar,

7) *kontroll ägarkontroll* enligt artikel 1 i rådets sjunde direktiv 83/349/EG om sammanställd redovisning; den procentuella röstandel som ger kontroll och sättet för beräkning av andelen bestäms enligt 11 kap. 20 § i värdepappersmarknadslagen,

8) *kontroll över onoterade företag* kontroll av över hälften av rösträtterna i företagen, varvid vid beräkning av den procentandel rösträtter som innehas av den berörda AIF-fonden, utöver de rösträtter som innehas direkt av den berörda AIF-fonden, i beräkningen ska tas med rösträtter som innehas av företag som kontrolleras av AIF-fonden och fysiska eller juridiska personer som agerar i eget namn men för AIF-fondens räkning eller för ett företags räkning som kontrolleras av AIF-fonden; procentandelen rösträtter ska beräknas på grundval av alla aktier som medför rösträtt även om utövandet av denna rättighet har avbrutits,

9) *andel* en aktie, rättighet, ett depositionsbevis eller någon annan andel som anger ägarrätt i en AIF-fond och som kan vara ett värdepapper eller ett finansiellt instrument, beroende på dess rättsliga form,

10) *prime broker* ett kreditinstitut eller fondföretag som erbjuder professionella kunder tjänster för att primärt finansiera eller utföra transaktioner med finansiella instrument som motpart och som även kan tillhandahålla andra tjänster som t.ex. clearing och avveck-

ling, förvaringstjänster, värdepapperslån, skräddarsydda tekniska lösningar och stödtjänster,

11) *internt förvaltad AIF-fond* en AIF-fond vars styrelse eller någon annan intern resurs svarar för förvaltningen och som inte har någon extern AIF-förvaltare,

12) *feeder-AIF-fond* en AIF-fond som investerar minst 85 procent av sina tillgångar i andelar eller aktier i en annan AIF-fond (*master-AIF-fonden*) eller investerar minst 85 procent av sina tillgångar i mer än en master-AIF-fond och dessa master-AIF-fonder har identiska investeringsstrategier, eller som på något annat sätt har en exponering på minst 85 procent av sina tillgångar mot en sådan master-AIF-fond,

13) *förvaringsinstitutsverksamhet* förvaring av en AIF-fonds tillgångar samt övervakning av att i verksamheten följs lag, övriga bestämmelser och föreskrifter samt fondens stadgar,

14) *arbetstagarrepresentanter* sådana företrädare för personalgrupperna som avses i 8 § i lagen om samarbete inom företag (334/2007),

15) *externt förvaltad AIF-fond* en AIF-fond för vilken har utsetts en extern AIF-förvaltare,

16) *delegering* ett sådant arrangemang i anslutning till en AIF-förvaltares verksamhet som innebär att en annan tjänsteleverantör producerar sådana funktioner eller tjänster för AIF-förvaltaren som AIF-förvaltaren annars skulle ha utfört själv,

17) *AIF-fonds hemmedlemsstat* den EES-stat i vilken AIF-fonden är auktoriserad eller registrerad i enlighet med nationell lagstiftning eller, när det gäller flera auktorisationer eller registreringar, den EES-stat i vilken AIF-fonden auktoriserats eller registrerats, eller om AIF-fonden varken är auktoriserad eller registrerad i en EES-stat, den EES-stat där AIF-fonden har sitt stadgeenliga säte eller huvudkontor,

18) *AIF-förvaltares hemmedlemstat* den EES-stat där AIF-förvaltaren har sitt stadgeenliga säte,

19) *AIF-förvaltares värdmedlemsstat* en EES-stat, annan än hemmedlemsstaten, där en EES-baserad AIF-förvaltare förvaltar EES-baserade AIF-fonder, en EES-stat, annan än hemmedlemsstaten, där en EES-baserad AIF-förvaltare marknadsför andelar eller aktier i en EES-baserad AIF-fond, en EES-stat, annan än hemmedlemsstaten där en EES-baserad AIF-förvaltare marknadsför andelar eller aktier i en icke-EES-baserad AIF-fond,

20) *AIF-fonds stadgar* AIF-fondens fondbestämmelser, bolagsavtal eller bolagsordning samt avtalstexter i omedelbar anknytning till dem,

21) *finansiell hävstång* en metod genom vilken en AIF-förvaltare ökar exponeringen för en AIF-fond som den förvaltar genom lån av kontanter eller värdepapper eller genom finansiell hävstång som härrör från derivatinstrument eller på något annat sätt.

5 §

Definitioner med anknytning till EU-lagstiftning

I denna lag avses med

1) *AIFM-direktivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010,

2) *kommissionens delegerade förordning* kommissionens delegerade förordning (EU) nr 231/2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU vad gäller undantag, allmänna verksamhetsvillkor, förvaringsinstitut, finansiell hävstång, öppenhet och tillsyn.

I denna lag avses med

1) *prospektdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG,

2) *Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten* den myndighet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr 1095/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers-

och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande om kommissionens beslut 2009/77/EG (ESMA-förordningen),

3) *Europeiska bankmyndigheten* den myndighet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG,

4) *Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten* Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning nr 1094/2010 om inrättande av europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG,

5) *Europeiska systemrisknämnden* Europeiska systemrisknämnden som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättandet av en europeisk systemrisknämnd,

6) *europabolag* europabolag som avses i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 om stadga för europabolag (*europabolagsförordningen*),

7) *kreditinstitutsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut,

8) *kreditvärdering* kreditvärdering som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut,

9) *kapitalkravsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut,

10) *MiFID-direktivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG,

11) *fondföretagsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avses företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag).

I denna lag avses med

1) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) *tredjeland* en stat utanför EES,

3) *tredjelands tillsynsmyndighet* ett tredjelands behöriga myndighet som motsvarar Finansinspektionen,

4) *utländsk EES-tillsynsmyndighet* en myndighet i en annan EES-stat än Finland som enligt lag eller någon annan författning är behörig att utöva tillsyn över AIF-förvaltare i EES-stater.

6 §

Definitioner med anknytning till finansmarknadslagstiftningen

I denna lag avses med utländskt EES-fondbolag detsamma som i 2 § i lagen om placeringsfonder.

I denna lag avses med

1) *professionella kunder* och *icke-professionella kunder* detsamma som i 1 kap. 18 § i lagen om investeringstjänster,

2) *finansiella instrument* detsamma som i 1 kap. 10 § i lagen om investeringstjänster,

3) *värdepappersföretags filialer* detsamma som i 1 kap. 9 § i lagen om investeringstjänster,

4) *investeringstjänster* detsamma som i 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster,

5) *utländskt EES-värdepappersföretag* detsamma som i 1 kap. 9 § i lagen om investeringstjänster,

6) *utländskt EES-försäkringsbolag* detsamma som i 1 kap. 2 § i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995).

Vad som i denna lag föreskrivs om utländska EES-värdepappersföretags filialer ska tillämpas på sådana utländska anknutna ombud för i Finland etablerade utländska EES-värdepappersföretag som avses i 4 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster.

I denna lag avses med
1) *värdepapper* värdepapper enligt 2 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen,
2) *värdepapperisering* detsamma som i 16 b § i kreditinstitutslagen (121/2007),
3) *emittenter* detsamma som i 2 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen,
4) *utländsk EES-kreditinstitut* detsamma som i 8 § i kreditinstitutslagen.

7 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med
1) *koncern och dotterföretag* koncerner och dotterföretag enligt bokföringslagen (1336/1997) samt därmed jämförbara utländska koncerner och dotterföretag,
2) *onoterade bolag* bolag som har sitt stadgeenliga säte i en EES-stat och vars aktier inte har tagits upp till handel på en sådan reglerad marknad som avses i 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012).
I denna lag avses med
1) *privata transaktioner* handel med finansiella instrument som bedrivs av en person med inflytande eller för en sådan persons räkning, när personen med inflytande handlar utanför ramarna för sin ställning, befattning eller uppgift, eller om handeln bedrivs för en person med inflytande eller för någon som hör till dennes familj eller annars står personen med inflytande nära, eller om handeln bedrivs för någon annans räkning och resultatet av handeln ger personen med inflytande någon annan väsentlig fördel än avgiften eller arvodet för utförandet av transaktioner,
2) *personer med inflytande* AIF-förvaltares styrelsemedlemmar, verkställande direktör och andra som hör till dess högsta ledning samt anställda och andra fysiska personer som under företagets överinseende deltar i förvaltningen av AIF-fonder eller i tillhandahållandet av investeringstjänster eller fysiska personer som deltar i organiseringen av verksamhet som en AIF-förvaltare har delegerat.

DEL II

RÄTT ATT FÖRVALTA AIF-FONDER

3 kap.

Förvaltning av AIF-fonder

1 §

Auktorisation

AIF-fonder får förvaltas endast av AIF-förvaltare som har auktorisation enligt denna lag.
Auktorisation kan inte beviljas enbart för portföljförvaltning eller riskhantering som avses i 2 kap. 3 § 1 mom. eller för verksamhet som avses i 2 kap. 3 § 2 mom.
Trots det som föreskrivs i 1 mom. får en registreringsskyldig AIF-förvaltare förvalta AIF-fonder utan auktorisation. Andelar i en sådan AIF-fond får i Finland marknadsföras endast till professionella kunder, om inte något annat föreskrivs i 13 kap.

2 §

Andra tillåtna tjänster

En extern AIF-förvaltare som är auktoriserad i enlighet med lagen om placeringsfonder får förvalta placeringsfonder enligt vad som föreskrivs i lagen om placeringsfonder.
En extern AIF-förvaltare som är auktoriserad i enlighet med 1 § i lagen om placeringsfonder får dessutom tillhandahålla kapitalförvaltning enligt 1 kap. 11 § 4 punkten i lagen om investeringstjänster.
På en AIF-förvaltare som tillhandahåller kapitalförvaltning enligt 2 mom. ska tillämpas 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.
I lagen om investeringstjänster föreskrivs om sådana AIF-förvaltares skyldighet att höra till ersättningsfonden för investerarskydd vilka bedriver verksamhet enligt 2 mom. och 3 § 2 punkten.

3 §

Sidotjänster

En auktoriserad AIF-förvaltare som avses i 2 § 2 mom. får i enlighet med auktorisationen dessutom som sidotjänster tillhandahålla

1) investeringsrådgivning enligt 1 kap. 11 § 5 punkten i lagen om investeringstjänster,

2) förvaring av finansiella instrument enligt 1 kap. 11 § 9 punkten och 2 kap. 3 § 7 punkten i fråga om andelar i placeringsfonder och AIF-fonder,

3) mottagande och förmedling av order enligt 1 kap. 11 § 1 punkten i lagen om investeringstjänster.

4 §

Firma

Den som inte är förvaltare av AIF-fonder eller EES-baserade AIF-fonder får inte i sin firma, i AIF-fondens namn, i den EES-baserade AIF-fondens namn eller annars i sin verksamhet i Finland använda benämningarna alternativ investeringsfond, alternativfond, AIF-förvaltare, AIF-fond, AIF eller AIFM eller på något annat sätt ge intryck av att den har rätt att förvalta AIF-fonder.

5 §

Skyldighet att utse AIF-förvaltare

För en AIF-fond ska utses en AIF-förvaltare enligt denna lag.

En internt förvaltad AIF-fond ska vara auktoriserad enligt denna lag eller registrerad enligt 5 kap.

Om en extern AIF-förvaltare inte kan säkerställa efterlevnaden av denna lag när det gäller en AIF-fond eller en annan enhet som handlar för dess räkning som AIF-förvaltaren ansvarar för, ska AIF-förvaltaren omedelbart underrätta Finansinspektionen och de utländska EES-tillsynsmyndigheterna i de stater där AIF-fonden är etablerad.

6 §

Förbud att ägna sig åt annan affärsverksamhet

En auktoriserad AIF-förvaltare får utöver förvaltning av AIF-fonder inte ägna sig åt annan verksamhet än sådan som avses i 2 och 3 §.

Internt förvaltade AIF-fonder får utöver AIF-förvaltning inte ägna sig åt annan verksamhet.

7 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet kan, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet utfärdas närmare bestämmelser om sidotjänster som avses i 3 §.

4 kap.

Auktorisation

1 §

Ansökan om auktorisation

Finansinspektionen beviljar på ansökan auktorisation att verka som AIF-förvaltare samt tillhandahålla tjänster som avses i 3 kap. 2 § och sidotjänster som avses i 3 kap. 3 §.

Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om AIF-förvaltarens

1) innehav,

2) ledning och revisorer,

3) organisering av verksamheten,

4) ersättningspolicy och ersättningspraxis,

5) delegering av funktioner.

Till ansökan ska fogas tillräcklig information om de AIF-fonder som AIF-förvaltaren förvaltar eller avser att förvalta, dvs. om

1) investeringsstrategier, riskprofiler och andra särdrag,

2) de länder där AIF-fonderna är etablerade eller förväntas bli etablerade,
3) i vilket land master-AIF-fonden är etablerad om AIF-fonden är en feeder-AIF-fond,
4) stadgarna,
5) arrangemangen för att utse förvaringsinstitut,
6) anmälan som avses i 12 kap. 11 §.

2 §

Beslut om auktorisation

Finansinspektionen ska avgöra ansökan om auktorisation inom tre månader från det att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för avgörandet. Om Finansinspektionen av vägande skäl i ett enskilt fall anser det vara behövligt kan den besluta förlänga tidsfristen med högst tre månader.

I auktorisationen ska nämnas vilka typer av AIF-fonder den omfattar samt de tjänster enligt 3 kap. 2 § och de sidotjänster enligt 3 kap. 3 § som AIF-förvaltaren har rätt att tillhandahålla. Finansinspektionen kan efter att en auktorisation beviljats göra ändringar i den på ansökan av AIF-förvaltaren.

Finansinspektionen har efter att den hört sökanden rätt att ställa sådana begränsningar och villkor för auktorisationen som gäller AIF-förvaltaren och som är nödvändiga med tanke på investerarskyddet, finansmarknadens stabilitet eller för tillsynen.

Finansinspektionen ska tillfråga den behöriga utländska EES-tillsynsmyndigheten innan auktorisation beviljas en AIF-förvaltare som är

1) ett dotterföretag till en förvaltare av EES-baserade AIF-fonder, till ett utländskt EES-fondbolag, till ett utländskt EES-värdepappersföretag, till ett utländskt EES-kreditinstitut eller till ett utländskt EES-försäkringsbolag,

2) ett dotterföretag till moderföretaget för en förvaltare av EES-baserade AIF-fonder, för ett utländskt EES-fondbolag, för ett utländskt EES-värdepappersföretag, för ett utländskt EES-kreditinstitut eller för ett utländskt EES-försäkringsbolag,

3) ett bolag som kontrolleras av samma fysiska eller juridiska personer som de som har kontroll över en annan en förvaltare av EES-baserade AIF-fonder, ett utländskt EES-fondbolag, ett utländskt EES-värdepappersföretag, ett utländskt EES-kreditinstitut eller ett utländskt EES-försäkringsbolag,

Om inget beslut har meddelats inom utsatt tid enligt 1 mom., kan sökanden anföra besvär hos Helsingfors förvaltingsdomstol. Besvären anses då gälla avslag på ansökan. Besvär får anföras tills beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter överklagandet.

3 §

Villkor för beviljande av auktorisation

Auktorisation ska beviljas ett finländskt aktiebolag då det av handelsregistret framgår att dess verksamhetsområde är förvaltning av AIF-fonder och om det utifrån de upplysningar som har inkommit kan säkerställas att AIF-fondernas ägare uppfyller de krav som föreskrivs i 4 § och att AIF-förvaltaren uppfyller de krav på verksamheten som föreskrivs i 6 -11 kap. och i 12 kap. 8 § 3 mom.

Finansinspektionen ska vägra auktorisation om den i praktiken är förhindrad att utöva sina tillsynsfunktioner som försvåras på grund av

1) nära förbindelser mellan AIF-förvaltaren och andra fysiska eller juridiska personer,

2) lagar eller andra författningar i ett tredjeland som gäller för fysiska eller juridiska personer med vilka AIF-förvaltaren har nära förbindelser, eller

3) svårigheter vid tillämpningen av dessa lagar och andra författningar.

Auktorisation kan också beviljas ett nytt företag innan det registreras.

4 §

Betydande ägares tillförlitlighet

Den som direkt eller indirekt äger minst 10 procent av en AIF-förvaltares aktiekapital eller en andel som medför minst 10 procent

av den rösträtt som AIF-förvaltarens samtliga aktier medför ska vara tillförlitlig.

Tillförlitlig anses inte den vara som

1) under de fem senaste åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de tre senaste åren före bedömning har dömts till bötesstraff för brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig att äga en AIF-förvaltare, eller

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig att äga en AIF-förvaltare.

Om en dom som avses i 2 mom. 1 punkten inte har vunnit laga kraft kan den dömde dock fortsätta att utöva beslutanderätt som AIF-förvaltarens ägare, om detta kan anses vara uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av dennes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra inverkande omständigheter.

5 §

Skyldighet att anmäla väsentliga ändringar i villkoren för auktorisation

En AIF-förvaltare ska underrätta Finansinspektionen om väsentliga förändringar i de villkor för beviljande av auktorisation som avses i 3 §, innan ändringarna genomförs.

Om Finansinspektionen förbjuder genomförandet av ändringarna eller beslutar att införa begränsningar av auktorisationen eller villkoren i enlighet med 2 §, ska den inom en månad från mottagandet av anmälan informera AIF-förvaltaren. Om Finansinspektionen av vägande skäl inte kan ge ett meddelande inom en månad, kan den besluta förlänga anmälningstiden med högst en månad efter att ha informerat AIF-förvaltaren om detta.

6 §

Anmälan om auktorisation

Finansinspektionen ska anmäla AIF-förvaltares auktorisation till handelsregistret för registrering.

Finansinspektionen ska kvartalsvis göra anmälan till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten för registrering av auktorisationer som beviljats med stöd av detta kapitel.

7 §

Inledande av verksamhet

En AIF-förvaltare kan, om inte annat följer av auktorisationsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att auktorisationen beviljats. Om auktorisation har beviljats för ett nytt företag, ska aktiebolaget dessutom ha registrerats. AIF-förvaltaren ska meddela Finansinspektionen när den inleder sin verksamhet.

På ansökan kan en AIF-förvaltare som lämnat in en fullständig ansökan i enlighet med 1 § 2 mom. 1—4 punkten samt 1 § 3 mom. 1 punkten beviljas villkorlig auktorisation så att verksamheten kan inledas en månad räknat från den dag då en sådan fullständig ansökan har lämnats in som avses i 1 § 2 mom. 5 punkten och 1 § 3 mom. 2—6 punkten.

8 §

Återkallande av auktorisation och begränsning av verksamhet

I 26 § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) föreskrivs om återkallande av auktorisation. Dessutom kan Finansinspektionen återkalla auktorisationen om AIF-förvaltaren

1) inte utnyttjar auktorisationen inom 12 månader från det att auktorisation beviljats,

2) uttryckligen avstår från auktorisationen,

3) under de närmast föregående sex månaderna inte har bedrivit verksamhet som avses i denna lag,

4) har auktorisation genom att lämna falska uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,

5) inte längre uppfyller villkoren för beviljande av auktorisation,
6) inte längre uppfyller kraven i lagen om investeringstjänster, om auktorisationen omfattar också kapitalförvaltning som avses i 3 kap. 2 § 2 mom., eller
7) allvarligt och systematiskt har överträtt denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av dem.

Finansinspektionen ska anmäla återkallanden av auktoriseringar för registrering samt för kännedom till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

I 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av verksamheten.

9 §

Auktorisation för europabolag

Trots bestämmelserna i 3 § ska auktorisation att verka som AIF-förvaltare beviljas också europabolag som fått motsvarande tillstånd i någon annan EES-stat och har för avsikt att i enlighet med artikel 8 i europabolagsförordningen flytta sitt säte till Finland. Finansinspektionen ska då begära ett yttrande om ansökan av den utländska EES-tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga. Flyttningen av sätet får inte registreras förrän auktorisationen har beviljats. Detsamma gäller när ett europabolag bildas genom fusion så att det övertagande bolaget med säte i någon annan stat registreras som europabolag i Finland.

10 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet kan, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet utfärdas bestämmelser om
1) de tillräckliga utredningar som ska fogas till en ansökan som avses i 1 §,
2) de handlingar och utredningar som behövs för avgörande av ärenden som avses i 2 §,
3) anmälningar som avses i 6 §.

5 kap.

Registrering

1 §

Registreringsskyldighet

Av de anteckningar om en registreringsskyldig AIF-förvaltares verksamhetsområde som införts i handelsregistret ska framgå att verksamheten består i att förvalta AIF-fonder. En sådan AIF-förvaltare ska registrera sig i det offentliga register som upprätthålls av Finansinspektionen i enlighet med detta kapitel.

2 §

Finansinspektionens register

Finansinspektionen upprätthåller ett offentligt register över
1) registreringsskyldiga AIF-förvaltare som avses i 1 §,
2) AIF-förvaltare som fått auktorisation enligt 4 kap.,
3) förvaltare av europeiska riskkapitalfonder som avses i 1 kap. 6 § och som har sitt stadgeenliga säte i Finland,
4) sådana förvaltare av europeiska fonder för socialt företagande som avses i 1 kap. 6 § och som har sitt stadgeenliga säte i Finland.

3 §

Villkor för registrering

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska i samband med sin registreringsansökan ge Finansinspektionen sina identifieringsuppgifter och identifieringsuppgifter om de förvaltade AIF-fonderna samt information om investeringsstrategierna för AIF-fonderna.

4 §

Registreringsskyldigas rapporteringsskyldighet

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska årligen rapportera till Finansinspektionen om de huvudsakliga instrument som den bedriver handel med och om viktiga exponeringar och de största koncentrationerna i fråga om de förvaltade AIF-fonderna.

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska omedelbart meddela om den inte längre uppfyller de villkor som anges i 1 kap. 3 §.

5 §

Ansökan om auktorisation

En registreringsskyldig AIF-förvaltare har rätt att ansöka om auktorisation i enlighet med 4 kap. oberoende av hur stora tillgångar den förvaltar, så som föreskrivs i kommissionens genomförandeförordning.

En registreringsskyldig AIF-förvaltare ska ansöka om auktorisation enligt 4 kap. inom 30 dagar från det att de tillgångar den förvaltar överskrider den nedre gräns för skyldigheten att ha auktorisation som föreskrivs i 1 kap. 2 §.

6 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om skyldigheten att lämna uppgifter enligt 3 § och om den årliga rapporteringen enligt 4 § 1 mom., om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning.

7 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om beräkning, fortlöpande övervakning och temporär överskridning av den nedre gräns för skyldigheten att ha auktorisation som avses i 1 kap. 2 § samt om lämnande av uppgifter i samband med registrering enligt 1 § och om rapporteringsskyldigheten enligt 4 §.

DEL III

VERKSAMHET

6 kap.

Verksamhetsförutsättningar

1 §

Allmänna principer

En AIF-förvaltare ska

1) handla hederligt, med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg samt opartiskt under utförandet av sin verksamhet,

2) handla så att det bäst gagnar de AIF-fonder som den förvaltar och investerarna samt marknadens integritet,

3) ha och effektivt utnyttja sådana resurser och förfaranden som är nödvändiga för att den egna verksamheten ska fungera väl,

4) vidta alla rimliga åtgärder för att undvika intressekonflikter och, om sådana inte kan undvikas, för att identifiera, hantera och, vid behov, redovisa dessa intressekonflikter i syfte att hindra dem från att påverka AIF-fondens och dess investerares intressen negativt och se till att de AIF-fonder som den förvaltar behandlas rättvist,

5) iaktta alla regler för verksamhetens bedrivande, så att det bäst gagnar de AIF-fonder som den förvaltar eller dem som investerar i dessa och marknadens integritet,

6) behandla alla investerare i AIF-fonderna rättvist.

En AIF-förvaltare ska organisera sin verksamhet med beaktande av all verksamhet som den bedriver samt de förvaltade AIF-fondernas art, storlek, utformning och eventuella särdrag.

Ingen investerare i AIF-fonder får särbehandlas om inte sådan särbehandling är tillåten enligt AIF-fondens stadgar.

2 §

Minimikapital

En extern AIF-förvaltare ska ha ett aktiekapital på minst 125 000 euro. En intern AIF-förvaltare ska ha ett aktiekapital på minst 300 000 euro. Aktiekapitalet ska vara inbetalt i sin helhet då auktorisation beviljas.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom. ska en AIF-förvaltare i kapitalbasen ha ett kompletterande belopp som motsvarar 0,02 procent av det belopp varmed värdet av AIF-förvaltarens AIF-fonder sammanlagt överstiger 250 miljoner euro (*extra kapitalbasmedel*). Kapitalbasen behöver dock inte överstiga 10 miljoner euro.

Vid beräkning av kapitalkravet enligt 2 mom. ska i de förvaltade AIF-fondernas värde räknas in alla enligt AIFM-direktivet förvaltade AIF-fonder samt de AIF-fonder vilkas förvaltning har delegerats till ett annat bolag.

Trots de krav som föreskrivs i 2 mom. får en AIF-förvaltares kapitalbas inte understiga en fjärdedel av de fasta kostnader som anges i den fastställda resultaträkningen för föregående räkenskapsperiod eller, om det efter att bokslutet fastställdes har skett avsevärda förändringar i förvaltarens verksamhet, av det belopp som Finansinspektionen fastställt på ansökan av AIF-förvaltaren.

En AIF-förvaltare får underskrida det kompletterande beloppet i kapitalbasen enligt 2 mom. med högst 50 procent, om den har beviljats en garanti på samma belopp. Garantin ska beviljas av ett kreditinstitut eller ett försäkringsföretag som har sitt stadgeenliga säte i en EES-stat eller i ett tredjeland där det omfattas av tillsynsregler som av de behöriga myndigheterna anses likvärdiga med dem som fastställs i unionsrätten.

Trots det som föreskrivs i 1—4 mom. ska en AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster som avses i 3 kap. 2 § 2 mom. och 3 kap. 3 § 1 mom. alltid uppfylla de krav som föreskrivs i 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster.

Det som föreskrivs i denna paragraf ska inte tillämpas på AIF-förvaltare som också är sådana fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder.

3 §

Investering av kapitalbasen

Kapitalbasen som avses i 2 § 1 mom. och de extra kapitalbasmedel som avses i 4 § ska investeras i likvida tillgångar eller tillgångar som enkelt kan omvandlas till likvida medel på kort sikt, och får inte innehålla spekulativa positioner.

4 §

Täckning av potentiella risker

En AIF-förvaltare ska antingen ha tillräckliga kapitalbasmedel eller ha en i alla EES-stater gällande ansvarsförsäkring mot skadeståndsansvar som har sin grund i fel eller försumlighet i verksamheten och som AIF-förvaltaren är ansvarig för enligt denna lag.

5 §

Ledning och tillförlitlighet

AIF-fondens styrelse, verkställande direktör och de övriga personer som hör till den högsta ledningen samt de som svarar för affärsverksamheten ska leda AIF-förvaltaren enligt sunda och ändamålsenliga affärsprinciper. De ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringstjänster som behövs med beaktande av arten och omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet. Vad som föreskrivs i detta moment tillämpas på motsvarande sätt på AIF-förvaltarens moderbolag.

Den anses inte vara tillförlitlig som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen har dömts till bötesstraff för brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som styrelsemedlem, ersättare för en styrelsemedlem, verkställande direktör, ställföreträdare för verkställande direktören eller medlem av den övriga högsta ledningen, eller

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 punkten.

Om en dom som avses i 2 mom. 1 punkten inte har vunnit laga kraft kan den dömde dock fortsätta i sitt uppdrag enligt 1 mom., om detta ska anses uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av dennes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra inverkande omständigheter.

En AIF-förvaltare ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om förändringar i fråga om personer i ledande ställning enligt 1 mom.

Centrala beslut om bedrivande av en AIF-fonds affärsverksamhet ska fattas av personer som uppfyller minst två av de villkor som nämns i 1 mom.

6 §

Revision och revisorer

På en AIF-förvaltares revision och revisorer ska tillämpas revisionslagen (459/2007) och aktiebolagslagen (624/2006). På AIF-förvaltarens revision och revisorer ska tillämpas vad som i 25 § 1 mom. 8 punkten, 5 kap. och 40 § 2 mom. 1 punkten i revisionslagen föreskrivs om revision och revisorer i fråga om emittenter av värdepapper som är föremål för handel på en reglerad marknad. Vad som i detta moment föreskrivs om AIF-förvaltares revision och revisorer ska på motsvarande sätt tillämpas på AIF-förvaltarens moderbolags revision och revisorer.

Av en AIF-förvaltares revisorer ska minst en vara en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen.

Finansinspektionen ska för AIF-förvaltare och deras holdingbolag förordna en revisor enligt 9 § i revisionslagen och 7 kap. 5 § i aktiebolagslagen samt förordna om särskild granskning och granskare enligt 7 kap. 7—10 § i aktiebolagslagen. När det gäller förordnande av revisor och särskild granskare i de ovan angivna fallen ska i övrigt tillämpas revisionslagen och aktiebolagslagen. Finansinspektionen ska dessutom förordna behörig revisor för en AIF-förvaltare och dess holdingbolag, om AIF-förvaltaren eller holdingbolaget inte har en revisor som uppfyller de i 2 mom. angivna kraven.

7 §

Självreglering

En AIF-förvaltare ska direkt eller indirekt höra till ett oavhängigt, för branschens aktörer representativt i Finland grundat organ som ger rekommendationer i syfte att främja öppenheten och transparensen i AIF-fondernas verksamhet eller också ska den förbinda sig att iaktta organets rekommendationer.

Det organ som avses i 1 mom. eller ett därmed jämförbart organ kan i syfte att främja god praxis ge också andra rekommendationer om denna lags tillämpningsområde än sådana som avses i 1 mom.

En AIF-förvaltare ska underrätta Finansinspektionen om vilket sådant organ som avses i 1 och 2 mom. den hör till eller vilket eller vilka organs rekommendationer den följer. På begäran av Finansinspektionen ska organisationen tillställa Finansinspektionen sina stadgar och de för tillsynen behövliga uppgifter om sin verksamhet som Finansinspektionen ber om.

8 §

Driftställe

En AIF-förvaltare ska för sin verksamhet ha minst ett fast driftställe. Den kan dessutom bedriva verksamhet på andra driftställen. En AIF-förvaltare ska ha sitt huvudkontor i Finland.

9 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet kan, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet utfärdas närmare föreskrifter om minimikapital enligt 2 § och om täckning av potentiella risker enligt 4 §.

10 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter

Finansinspektionen utfärdar närmare föreskrifter om investering av tillgångar som avses i 3 §, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning.

11 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om de allmänna principerna i 1 § samt om potentiella risker och täckning av dem enligt 4 §.

7 kap.

Organisering av verksamheten

1 §

Resurser

AIF-förvaltare ska ha tillräckliga och ändamålsenlig personella och tekniska resurser som krävs för att kunna förvalta AIF-fonder på ett korrekt sätt.

2 §

Administrativa förfaranden och tillsynsarrangemang

En AIF-förvaltare ska ha tillförlitliga administrativa förfaranden och redovisningsrutiner samt kontroll- och säkerhetsarrangemang för elektronisk databehandling.

En AIF-förvaltare ska ha tillfredsställande interna kontrollmekanismer.

En AIF-förvaltare ska ha regler för de anställdas privata transaktioner samt, vid behov, regler för innehav eller förvaltning av investeringar i syfte att investera för egen räkning. Genom tillsynsarrangemang ska det kunna säkerställas att varje transaktion i vilken en AIF-förvaltare medverkar avseende AIF-fonderna är möjlig att rekonstruera med avseende på dess ursprung, de deltagande parterna, dess art samt tiden och platsen då den ägde rum och att tillgångarna i de AIF-fonder som förvaltas av AIF-förvaltaren investeras i enlighet med AIF-fondens stadgar och gällande lagstiftning.

3 §

Rapportering till Finansinspektionen

En AIF-förvaltare ska regelbundet för varje AIF-fond som den förvaltar rapportera tillräcklig information till Finansinspektionen om

1) de marknader där den är medlem eller bedriver aktiv handel,
2) de finansiella instrument och andra objekt som den handlar med,
3) de viktigaste investeringsobjekten,
4) de största riskkoncentrationerna,
5) AIF-fondernas användning av finansiell hävstång,
6) andra för systemrisken relevanta faktorer,
7) för tillsynen behövliga övriga uppgifter och handlingar.

4 §

Utseende av förvaringsinstitut

En AIF-förvaltare ska sörja för förvaringen av tillgångar och övrig förvaringsverksamhet för varje AIF-fond som den förvaltar. För varje AIF-fond ska utses ett förvaringsinstitut som är etablerat i samma EES-stat som den, om inte för AIF-fonden ska utses ett institut som är etablerat i ett tredjeland, så som närmare föreskrivs med stöd av 15 kap. 8 § 4 punkten. En registreringsskyldig AIF-förvaltare är emellertid inte skyldig att utse förvaringsinstitut för de AIF-fonder som den förvaltar.

5 §

Kundskydd i samband med investeringstjänster

En AIF-förvaltare som tillhandahåller kapitalförvaltning i enlighet med 3 kap. 2 §

2 mom. får inte utan att kunden på förhand har gett sitt godkännande investera kundens tillgångar i andelar i de AIF-fonder som den förvaltar.

En AIF-förvaltare ska ha effektiva förfaranden för att korrekt och så snabbt som möjligt behandla sådana klagomål från icke-professionella kunder som gäller kapitalförvaltning eller sidotjänster. Vid behandlingen av kundklagomål ska iakttas 10 kap. 13 § i lagen om investeringstjänster.

6 §

Hantering av intressekonflikter

Utöver vad som föreskrivs i 6 kap 1 § samt i detta kapitels 2 § ska en AIF-förvaltare vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera och förebygga intressekonflikter samt, då konflikter uppkommer, behandla investerarna i enlighet med god värdepappersmarknadssed. AIF-förvaltaren ska vid organiseringen av sin verksamhet upprätta skiljelinjer mellan ansvarsområden och uppgifter som kan uppfattas som inbördes oförenliga eller som eventuellt kan ge upphov till systematiska intressekonflikter.

Om en intressekonflikt inte kan undvikas ska AIF-förvaltaren ge investerarna tillräcklig information om intressekonfliktens karaktär eller orsaker innan den vidtar åtgärder för en investerares räkning. Informationen ska ges skriftligen eller i någon annan varaktig form så att den kan bevaras, lagras och återges i oförändrad form eller så att informationen finns tillgänglig på AIF-förvaltarens webbsidor så länge som det kan antas att investeraren behöver den.

AIF-förvaltare ska ha principer för de förfaranden som ska iakttas vid identifiering och förebyggande av intressekonflikter.

7 §

Ersättningssystem

AIF-förvaltare ska ha ersättningssystem som är förenliga med en sund och effektiv riskhantering. Ersättningssystemet får inte uppmuntra till risktagande som strider mot riskprofilen eller stadgarna för AIF-förvaltaren eller AIF-fonden.

En AIF-förvaltares ersättningssystem ska stämma överens med affärsstrategin, målen och värderingarna för AIF-fonden eller investerarna samt vara uppbyggt på ett sådant sätt att intressekonflikter kan undvikas.

Denna paragraf tillämpas endast på sådana personer i en AIF-förvaltares anställning som i tjänsten utövar ett väsentligt inflytande på riskprofilerna för de AIF-förvaltare eller de AIF-fonder som de förvaltar. Sådana personer är

1) verkställande direktören och de personer som utöver verkställande direktören faktiskt deltar i ledningen av AIF-förvaltaren,

2) andra som i tjänsten utövar ett väsentligt inflytande på riskprofilerna för de AIF-förvaltare eller de AIF-fonder som de förvaltar,

3) personer som för en AIF-förvaltare sköter sådana interna tillsynsfunktioner som är oberoende av affärsfunktionerna,

4) sådana andra personer som avses i detta moments första mening och som får ersättningar vilka sammanlagt inte avsevärt avviker från summan av de ersättningar som betalas till en person som avses i 1 eller 2 punkten.

8 §

Privata transaktioner

En AIF-förvaltare ska vidta tillräckliga åtgärder i syfte att förhindra att personer med inflytande i företaget genomför privata transaktioner som kan orsaka intressekonflikter med transaktioner eller tjänster som de deltar i på grund av sin ställning i företaget, om den person som har inflytande har insiderinformation som avses i värdepappersmarknadslagen eller har konfidentiell information om AIF-förvaltarens investerare eller kunder eller om deras transaktioner. Åtgärder ska vidtas i syfte att också i övrigt säkerställa informationens konfidentialitet.

En AIF-förvaltare ska bevara information om personliga transaktioner. AIF-förvaltaren ska varje år rapportera till Finansinspektionen hur den har övervakat efterlevnaden av bestämmelserna, föreskrifterna och AIF-

förvaltarens interna anvisningar om personliga transaktioner och vilka åtgärder den har vidtagit när bestämmelserna, föreskrifterna eller anvisningarna inte har följts.

9 §

Skyldighet att anmäla förvärv och avyttring av aktier

Den som har för avsikt att direkt eller indirekt förvärva aktier i en AIF-förvaltare ska på förhand underrätta Finansinspektionen, om

1) förvärvaren på grund av förvärvet kommer att inneha minst 10 procent av AIF-förvaltarens aktiekapital,

2) innehavet blir så stort att det motsvarar minst 10 procent av röstetalet för samtliga aktier, eller

3) innehavet annars ger rätt att utöva ett inflytande som är jämförbart med ett innehav som avses i 2 punkten eller ett annars betydande inflytande i AIF-förvaltarens förvaltning.

Om avsikten är att öka ett innehav enligt 1 mom. till minst 20, 30 eller 50 procent av AIF-förvaltarens aktiekapital eller så att innehavet kommer att medföra en lika stor andel av det röstetal som samtliga aktier medför eller så att AIF-förvaltaren blir ett dotterföretag, ska också detta förvärv på förhand anmälas till Finansinspektionen.

Vid beräkning av ägarandeler och röstandelar som avses i 1 och 2 mom. ska 2 kap. 4 § och 9 kap. 4—7 § i värdepappersmarknadslagen tillämpas. Vid tillämpning av detta moment beaktas inte aktier som den anmälningsskyldige för högst ett år förvärvat i samband med en värdepappersemission eller med stöd av sin verksamhet som marknadspart och med vilka den anmälningsskyldige inte har rätt att utöva rösträtt i ett företag eller i övrigt påverka verksamheten i företagets ledning.

En anmälan enligt 1 eller 2 mom. ska göras också när det antal aktier som ingår i innehavet sjunker under någon av de gränser för innehav som anges i 1 eller 2 mom. eller om AIF-förvaltaren upphör att vara ett dotterföretag till det anmälningsskyldiga företaget. AIF-förvaltaren och dess holdingbolag ska minst en gång om året underrätta Finansinspektionen om ägare till andelar enligt 1 och 2 mom. och om innehavens storlek samt utan dröjsmål anmäla sådana förändringar i ägarandelarna som har kommit till dess kännedom.

En anmälan som avses i 1 och 2 mom. ska innehålla behövliga uppgifter och utredningar om

1) den anmälningsskyldige samt om dennes tillförlitlighet och ekonomiska situation,

2) den anmälningsskyldiges innehav och övriga bindningar i AIF-förvaltaren,

3) avtal om och finansiering av förvärv och, i sådana fall som avses i 2 mom., om syftet med innehavet.

10 §

Begränsning av aktieförvärv

I 32 a § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om Finansinspektionens rätt att förbjuda förvärv av ägarandelar enligt 9 §. I 32 b § i den lagen föreskrivs det om förfarandet i samband med förbudsbeslut.

Före utgången av tidsfristen enligt 32 b § i lagen om Finansinspektionen får den anmälningsskyldige förvärva aktier som avses i 9 § endast om Finansinspektionen har gett sitt samtycke.

11 §

Tystnadsplikt

En AIF-förvaltares, AIF-fonds och ett i denna lag avsett förvaringsinstituts eller särskilt förvaringsinstituts styrelsemedlemmar, verkställande direktör, revisorer och anställda är skyldiga att hemlighålla vad de i sitt uppdrag har fått veta om en kunds eller AIF-investerares ekonomiska ställning eller affärs- eller yrkeshemligheter.

En AIF-förvaltare, en AIF-fond och ett i denna lag avsett förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut har rätt att lämna upplysningar som avses i 1 mom. endast till åklagar- eller förundersökningsmyndigheter för utredning av brott samt till myndigheter

som enligt lag annars har rätt att få sådana uppgifter.

En AIF-förvaltare, en AIF-fond och ett i denna lag avsett förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut har dessutom rätt att

1) lämna upplysningar som avses i 1 mom. till företag som hör till samma koncern, samma konsolideringsgrupp och till samma finans- och försäkringskonglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004), för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden och marknadsföring samt för koncernens, konsolideringsgruppens eller finans- och försäkringskonglomeratets riskhantering,

2) lämna ut sådana uppgifter ur sitt kundregister som behövs för marknadsföring samt för kundbetjäning och annan skötsel av kundförhållanden till företag som hör till samma ekonomiska sammanslutning som AIF-förvaltaren, AIF-fonden eller ett sådant förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut som avses i denna lag, om den som tar emot uppgifterna har tystnadsplikt enligt denna lag eller motsvarande tystnadsplikt.

Det som föreskrivs i 3 mom. gäller inte utlämnande av sådana känsliga uppgifter som avses i 11 § i personuppgiftslagen (523/1999).

En AIF-förvaltare, en AIF-fond och ett förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut som avses i denna lag har dessutom rätt att lämna ut sådana uppgifter som avses i 1 mom. till börser och marknadsplatsoperatörer som avses i lagen om handel med finansiella instrument och likaså till företag som är jämförbara med börser och marknadsplatsoperatörer som är verksamma i en EES-stat, om uppgifterna är nödvändiga för att de ska kunna utföra sina tillsynsuppgifter.

12 §

Bemyndiganden att utfärda förordning

Genom förordning av statsrådet ska, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, utfärdas närmare bestämmelser om uppgifter som ska fogas till anmälningar enligt 9 § 1 och 2 mom.

Genom förordning av finansministeriet ska, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, utfärdas närmare bestämmelser om genomförande av AIFM-direktivet när det gäller

1) rapportering enligt 3 §,

2) hantering av intressekonflikter enligt 6 §,

3) ersättningssystem som avses i 7 §.

13 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om rapportering enligt 3 § som kompletterar finansministeriets förordningar samt närmare föreskrifter om förfaranden för hantering av intressekonflikter som avses i 6 § och om sådana privata transaktioner som avses i 8 §, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning.

14 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om rapporterings- och informationsskyldigheter, de allmänna principerna när det gäller krav på organisering av verksamheten, om intressekonflikter och om privata transaktioner.

8 kap.

Riskhantering

1 §

Organisering av riskhantering

En AIF-förvaltare ska ha i förhållande till sin verksamhet tillräcklig intern kontroll och riskhantering. Arrangemangen ska ses över och vid behov uppdateras minst varje år.

Riskhanteringen ska organiseras så att alla de väsentliga risker kan identifieras, mätas, hanteras och övervakas som är relevanta för

varje AIF-fonds investeringsstrategi och för vilka fonden är exponerad eller kan komma att exponeras.

2 §

Separation av riskhanteringsfunktionen

En AIF-förvaltare ska med arrangemang som är tillräckligt effektiva i förhållande till verksamheten hålla riskhanteringsfunktionen funktionellt och hierarkiskt åtskild från de övriga funktionerna, inklusive kapitalförvaltningsfunktionerna som avses i 3 kap. 2 § 2 mom. och sidotjänsterna som avses i 3 kap. 3 §.

En AIF-förvaltare ska alltid kunna visa att särskilda skyddsmekanismer mot intressekonflikter möjliggör en oberoende riskhanteringsverksamhet, och att riskhanteringsrutinerna uppfyller kraven i detta kapitel och är genomgående effektiva.

Separationen av riskhanteringen ska granskas med beaktande av arten och omfattningen av AIF-förvaltarens verksamhet.

3 §

Riskhanteringsåtgärder

En AIF-förvaltare ska vid investeringen av en AIF-fonds tillgångar iaktta lämplig aktsamhet med beaktande av AIF-fondens investeringsstrategi, mål och riskprofil.

AIF-förvaltaren ska säkerställa att riskerna i samband med varje enskild placering som ingår i AIF-fonden och deras samlade effekt på AIF-fondsportföljen fortlöpande kan identifieras, mätas, hanteras och övervakas. Sådana risker och deras samlade effekt måste kunna hanteras och övervakas korrekt, också genom användning av lämpliga stresstester.

AIF-förvaltaren ska säkerställa att AIF-fondens riskprofil motsvarar den storlek och portföljstruktur samt de strategier och mål för investeringarna som fastställts för AIF-fonden i fondens stadgar, prospekt och marknadsföringsmaterial.

AIF-förvaltaren får inte använda externa kreditbetyg som enda grund eller mekaniskt för bedömning av sina investeringsobjekts kreditvärdighet.

4 §

Hävstångsrisk

AIF-förvaltare ska fastställa den högsta nivå av finansiell hävstång som de får använda för var och en av de AIF-fonder som de förvaltar, så som föreskrivs i 17 kap. En AIF-förvaltare ska ha i förhållande till sin verksamhet tillräckliga och lämpliga riskhanteringsarrangemang för identifiering, mätning, hantering och övervakning av de risker som användningen av finansiell hävstång orsakar i de AIF-fonder som den förvaltar.

5 §

Värdepapperiserade tillgångsposter

En AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond som tar kreditrisk i anslutning till värdepapperisering får inte för AIF-fondens räkning investera i värdepapperiserade tillgångsposter om den inte kan försäkra sig om att den ursprungliga kreditgivaren eller någon annan som värdepapperiserar sina tillgångsposter eller som överlåter värdepapperiserade tillgångsposter ansvarar för ett belopp som motsvarar minst fem procent av de tillgångsposter som är föremål för värdepapperiseringen.

Det som föreskrivs i 11 mom. tillämpas inte på

1) värdepapperiseringsarrangemang som berör

a) fordringar på offentliga samfund,

b) fordringar på kreditinstitut och värdepappersföretag för vilka en riskvikt på högst 50 procent tillämpas med stöd av denna lag, eller

c) fordringar på multilaterala utvecklingsbanker, eller

2) indexbaserade arrangemang, syndikerade krediter, förvärvade försäljningsfordringar eller kreditderivatavtal som uppfyller de villkor som föreskrivs i artikel 122 i kreditinstitutsdirektivet.

6 §

Hantering av likviditetsrisk

AIF-förvaltare ska använda sig av ett lämpligt system för likviditetshantering för att trygga likviditeten för de AIF-fonder som de förvaltar. AIF-fondernas investeringsstrategi, likviditetsprofil och inlösenpolicy ska vara konsekventa.

AIF-förvaltare ska regelbundet genomföra stresstester som gör det möjligt att bedöma AIF-fondernas likviditetsrisker.

Denna paragraf ska inte tillämpas på slutna AIF-fonder utan finansiell hävstång.

7 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om organisering av riskhanteringen enligt 1—3 §, om investering i värdepapperiserade tillgångsposter enligt 5 § och om likviditetshantering enligt 6 §.

9 kap.

Värdering

1 §

Värderingsförfarande

En AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond som den förvaltar se till att konsekventa förfaranden fastställts så att en korrekt och oberoende värdering av AIF-fondens tillgångar kan genomföras. Värderingen ska utföras opartiskt och med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg.

2 §

Fristående värdering

En AIF-förvaltare kan sköta värderingsfunktionen själv under förutsättning att den är funktionellt och i övrigt oberoende av portföljförvaltningen.

Värderingen kan delegeras i enlighet med 10 kap. 5 §.

3 §

Förfarande

Vid värderingen av AIF-fonders tillgångar och vid beräkningen av nettotillgångsvärdet ska användas allmänt godkända förfaranden som baserar sig på lagstiftningen, självreglering eller andra allmänt godkända regler. Förfarandena ska nämnas i AIF-fondens stadgar om de inte är baserade på tvingande bestämmelser i lag.

4 §

Regelbunden värdering

Genom värderingsmetoderna ska det säkerställas att tillgångarna värderas och att nettotillgångsvärdet per andel eller aktie beräknas minst en gång om året.

Om AIF-fonden är öppen ska sådana värderingar och beräkningar även genomföras med intervaller som är lämpliga vad avser både de tillgångar som innehas av fonden och av AIF-fondens emissions- och inlösensintervaller.

Om AIF-fonden är sluten ska värderingar och beräkningar även genomföras i fall av en ökning eller minskning av kapitalet i den berörda AIF-fonden.

5 §

Rapportering av värden

Investerarna ska informeras om AIF-fonders nettotillgångsvärde per andel eller aktie minst en gång om året, om inte något annat följer av stadgarna för AIF-fonden.

Investerarna ska informeras om värdering och beräkning av nettotillgångsvärden på det sätt som föreskrivs i AIF-fondens stadgar.

En AIF-förvaltare ska utan dröjsmål rätta väsentliga fel som skett vid värderingen av andelar i AIF-fonder. Fel som skett vid vär-

deringen ska omedelbart rapporteras till Finansinspektionen.

6 §

Finansinspektionens tillsyn

Om värderingsfunktionen inte utförs av en extern värderare får Finansinspektionen kräva att AIF-förvaltaren låter sina värderingsförfaranden och eller värderingar kontrolleras av en extern värderare eller vid behov av en revisor.

7 §

Värderarens ansvar

AIF-förvaltaren är ansvarig för en korrekt värdering av en AIF-fonds tillgångar, beräkningen av fondens nettotillgångsvärde och för redovisningen av detta värde.

Delegering av värderingen påverkar inte AIF-förvaltarens ansvar gentemot AIF-fonden och dess investerare.

En AIF-förvaltare har rätt till ersättning för skada som en extern värderare har orsakat genom att av oaktsamhet eller uppsåtligen ha brustit i utförandet av sina uppgifter. Ersättningsansvaret enligt detta moment kan inte begränsas genom avtal.

8 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter

Finansinspektionen kan utfärda närmare föreskrifter om sådana förfaranden och metoder för värdering av AIF-fonders tillgångar som avses i 1 och 3—5 §, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning.

9 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om sådana metoder för värdering av tillgångar och beräkning av nettotillgångsvärde som avses i 1 och 3 § samt om intervaller som avses i 4 § 2 mom.

10 kap.

Delegering

1 §

Delegering av funktioner

En AIF-förvaltare kan delegera en del av sina funktioner. AIF-förvaltaren kan delegera funktioner enligt denna lag endast om delegeringen inte inverkar negativt på AIF-förvaltarens riskhantering, eller interna kontroll eller på någon annan funktion som är viktig för verksamheten eller för tillsynen över verksamheten. AIF-förvaltaren får inte delegera så mycket av sina funktioner att den inte längre kan anses bedriva förvaltning av AIF-fonder. AIF-förvaltaren ansvarar oberoende av att den delegerat funktioner för att alla de förpliktelser uppfylls som följer av denna lag.

AIF-förvaltaren ska fortlöpande utvärdera de tjänster som tillhandahålls av den till vilken uppgifter delegerats, för att säkerställa att villkoren för delegeringen är uppfyllda och att AIF-förvaltaren uppfyller sina lagstadgade skyldigheter.

2 §

Villkor för delegering av funktioner

En AIF-förvaltare som efter att ha beviljats auktorisation avser att delegera en funktion som med tanke på verksamheten är betydelsefull ska på förhand underrätta Finansinspektionen om delegeringen.

AIF-förvaltaren ska handla omsorgsfullt vid delegeringen av funktioner. En funktion får inte delegeras om delegeringen och arrangemangen i samband med den inte kan motiveras. Den som uppgifter har delegerats till måste förfoga över tillräckliga resurser för att utföra uppgifterna och de personer som i praktiken bedriver verksamheten ska ha erforderligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet.

Verksamhet som kräver auktorisation får endast delegeras till den som har auktorisation eller rätt att utföra uppgiften. Finansinspektionen får bevilja undantag från detta till ett företag som hör till samma koncern eller av annat vägande skäl. Undantag kan beviljas om den som delegerats verksamheten dessutom kan visa Finansinspektionen att den uppfyller de villkor som lagen ställer för skötsel av sådana uppgifter.

AIF-förvaltaren ska se till att den för myndighetstillsynen, riskhanteringen och den interna kontrollen fortlöpande får de uppgifter som den behöver av den som sköter den delegerade verksamheten och AIF-förvaltaren har rätt att överlämna informationen till Finansinspektionen.

AIF-förvaltaren ska ingå ett skriftligt avtal om delegering av en betydande funktion, varav framgår uppdragets innehåll och avtalets giltighetstid samt övriga villkor som är väsentliga för delegeringen, samt underrätta Finansinspektionen om avtalets innehåll. Finansinspektionen ska omedelbart underrättas om väsentliga förändringar i ett avtal mellan AIF-förvaltaren och den som sköter delegerade uppgifter.

AIF-förvaltaren ska kunna visa att den som uppgifter delegerats till är kvalificerad och i stånd att utföra uppgifterna i fråga och att den valts med all tillbörlig omsorg. Dessutom ska AIF-förvaltaren kunna visa att den själv effektivt kan övervaka de delegerade funktionerna och när som helst ge ytterligare instruktioner till den som uppgifterna delegerats till. AIF-förvaltaren ska med omedelbar verkan kunna återkalla delegeringen, om investerarnas intressen så kräver.

3 §

Vidaredelegering av funktioner

Den som en AIF-förvaltare har delegerat en funktion till får vidaredelegera funktionen om AIF-förvaltaren har gett sitt skriftliga samtycke till vidaredelegeringen och om på vidaredelegeringen tillämpas vad som föreskrivs i 2 §. Den som en funktion har delegerats till ska göra en sådan bedömning som avses i 1 § 2 mom. av de funktioner som den vidaredelegerat.

4 §

Delegering av portföljförvaltning eller riskhantering

Portföljförvaltning eller riskhantering får inte delegeras eller vidaredelegeras

1) till ett förvaringsinstitut som AIF-förvaltaren utsett eller till den som förvaringsinstitutet delegerat uppgifter till,

2) till någon annan enhet vars intressen kan stå i konflikt med AIF-förvaltarens eller dess investerares intressen, såvida inte en sådan enhet håller utförandet av sina portföljförvaltnings- eller riskhanteringsuppgifter funktionellt och hierarkiskt åtskilda från övriga eventuellt oförenliga uppgifter och enheten inte har lämpliga metoder för intressekonflikter.

Den som delegerar portföljförvaltning eller riskhantering till ett företag som är verksamt i ett tredjeland ska före delegeringen kontrollera att Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i fråga har tillräckliga arrangemang för att sköta tillsynssamarbetet.

5 §

Delegering av värderingsfunktionen

En extern värderare ska vara oberoende av AIF-fonden, AIF-förvaltaren och andra personer med nära koppling till AIF-fonden eller AIF-förvaltaren.

AIF-förvaltaren ska visa att den externa värderaren registrerats i ett lagstadgat, obligatoriskt yrkesregister eller omfattas av lagar och andra författningar eller av yrkesetiska regler. AIF-förvaltaren ska dessutom visa att den externa värderaren kan lämna tillräckliga yrkesmässiga garantier för att effektivt kunna utföra den relevanta värderingsfunktionen i enlighet med 9 kap. och att delegeringen har skett så som föreskrivs i 10 kap. Om Finansinspektionen anser att den externa värderaren inte uppfyller de villkor som nämns i detta moment kan den kräva att en annan extern utvärderare utses i stället för denne.

Ett förvaringsinstitut som utsetts för en AIF-fond kan utses till extern värderare för fonden i fråga endast om den håller utförandet av sina förvaringsinstitutsfunktioner funktionellt och hierarkiskt åtskilda från sina uppgifter som extern värderare och om eventuella intressekonflikter identifieras, hanteras, övervakas och redovisas korrekt för AIF-fondens investerare.

En extern värderare får inte vidaredelegera värderingsfunktioner.

6 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om villkoren för att de krav ska vara uppfyllda som ställs på delegering av en AIF-förvaltares funktioner, om förutsättningarna för att en AIF-förvaltare i enlighet med 1 § 1 mom. kan anses ha delegerat en alltför betydande del av sina funktioner samt om sådana yrkesmässiga garantier som avses i 5 § 1 mom.

DEL IV

INFORMATIONSSKYLDIGHET OCH MARKNADSFÖRING

11 kap.

Transparenskrav

1 §

Bokslut och verksamhetsberättelse

En AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond som den förvaltar och för varje AIF-fond som den marknadsför tillhandahålla bokslut och verksamhetsberättelse samt sådan i 3 mom. avsedd information som inte framgår av dem och på begäran överlämna dem till investerarna senast sex månader efter räkenskapsperiodens utgång.

En AIF-fonds bokslut och verksamhetsberättelse ska upprättas i enlighet med den nationella regleringen av bokföring och bokslut eller i enlighet med redovisningsstandarderna i den EES-stat eller i det tredjeland där AIF-fonden är etablerad samt i enlighet med de redovisningsstandarder som fastställs i fondens stadgar.

Trots det som föreskrivs om redovisningsskyldighet i andra författningar ska AIF-fonden i anslutning till bokslutet upprätta

1) en balansräkning eller en redovisning av tillgångar och skulder,

2) en resultaträkning för räkenskapsperioden,

3) en verksamhetsberättelse för räkenskapsperioden,

4) eventuella väsentliga ändringar i den information som avses i 12 kap. 4 och 5 § under den räkenskapsperiod som redovisningen omfattar,

5) en redovisning av det sammanlagda ersättningsbeloppet för året, fördelat på fasta och rörliga ersättningar som AIF-förvaltaren betalar ut till sin personal, och antalet betalningsmottagare samt i förekommande fall av de vinstutdelningsandelar som AIF-fonden betalar ut,

6) en redovisning av det aggregerade ersättningsbeloppet, fördelat på verkställande ledning och den personal hos AIF-förvaltaren vars verksamhet väsentligt påverkar AIF-fondens riskprofil.

Då AIF-fonden ska offentliggöra bokslutet i enlighet med 7 kap. i värdepappersmarknadslagen ska endast den information som avses i 2 mom. på begäran ges investerarna, antingen separat eller som en tilläggsdel till bokslutet.

2 §

Revision och särskild granskning

På en AIF-fonds revision och revisorer tillämpas revisionslagen.

Av en AIF-fonds revisorer ska minst en vara en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning som avses i 2 § 2 punkten i revisionslagen.

Finansinspektionen ska förordna en revisor enligt 9 § i revisionslagen. Dessutom ska Finansinspektionen förordna en behörig revisor

för en AIF-fond, om för fonden inte har utsetts en revisor som uppfyller de krav som anges i paragrafens 2 mom.

En AIF-förvaltare som i EES-stater marknadsför en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland kan i enlighet med gällande internationella redovisningsstandarder låta utföra revisionen av fonden i tredjelandet, vilket innebär att 2 och 3 mom. inte tillämpas på AIF-fonden.

3 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning får genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om

1) hur värdeförändringar ska tas upp i AIF-fonders bokslut,

2) balans- och resultaträkningens uppställningsformer,

3) upplysningar som ska ges i noterna till balans- och resultaträkningen och finansieringsanalysen samt i verksamhetsberättelsen,

4) koncernbalansräkningens och koncernresultaträkningens uppställningsformer,

5) upplysningar som ska ges i noterna till koncernens balans- och resultaträkning och finansieringsanalys,

6) specifikationer till balansräkningen och noterna.

Innan finansministeriet utfärdar förordningen ska ministeriet be Finansinspektionen och bokföringsnämnden om utlåtanden.

4 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter

Finansinspektionen kan efter att ha bett bokföringsnämnden inkomma med ett utlåtande utfärda närmare föreskrifter om AIF-fonders bokslut, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning.

5 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om verksamhetsberättelse.

12 kap.

Erbjudande av andelar

1 §

Rätt att marknadsföra AIF-fonder

En AIF-förvaltare har rätt att i Finland marknadsföra andelar i en AIF-fond som den förvaltar, efter att ha underrättat Finansinspektionen om den AIF-fond vars andelar den avser att marknadsföra, inklusive handlingar och uppgifter som behövs för bedömningen.

En förutsättning för rätten att marknadsföra för en AIF-fond som verkar som feeder-AIF-fond enligt 1 mom. är dessutom att den AIF-fond som investerat i dess master-AIF-fond är etablerad i en EES-stat och förvaltas av en EES-baserad AIF-förvaltare.

En AIF-förvaltare kan börja marknadsföra en AIF-fond i Finland efter att ha fått Finansinspektionens meddelande om saken.

AIF-förvaltaren ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om ändringar i den information som avses i 1 mom. senast en månad innan den planerade ändringen genomförs eller omedelbart efter att en oförutsedd förändring skett.

Ett värdepappersföretag får direkt eller indirekt erbjuda andelar i AIF-fonder endast till investerare i EES-stater, enligt vad som föreskrivs i detta kapitel och i 19 kap. 4 §.

2 §

God värdepappersmarknadssed

Vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder får inte förfaras i strid med god värdepappersmarknadssed enligt 1 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också då investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder.

3 §

Förbud mot osann eller vilseledande information

Vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder samt vid uppfyllande av informationsskyldigheten enligt denna lag får inte ges osann eller vilseledande information. Om det efter att informationen getts framgår att den är vilseledande eller osann på ett sätt som har en väsentlig betydelse för investerare, ska den utan dröjsmål rättas eller kompletteras i tillräcklig utsträckning. Av marknadsföringen ska framgå dess kommersiella syfte.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller också då investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder.

4 §

Skyldighet att informera investerare

En AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond vars andelar marknadsförs i Finland eller i någon annan EES-stat ska hålla väsentlig och tillräcklig information om varje EES-baserad AIF-fond som den förvaltar tillgänglig för investerarna innan de investerar i AIF-fonden.

Uppgifter om väsentliga förändringar i sådan väsentlig och tillräcklig information som avses i 1 mom. ska hållas tillgängliga för investerarna.

Det som föreskrivs i 2 mom. gäller också AIF-förvaltare som är skyldiga att i enlighet med 1 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen opartiskt tillhandahålla investerarna information.

Om en AIF-förvaltare är skyldig att offentliggöra prospekt enligt 3—5 kap. i värdepappersmarknadslagen ska endast i 1 mom. avsedd väsentlig och tillräcklig information som inte ingår i prospektet offentliggöras separat eller som kompletterande information i prospektet.

Den som marknadsför andelar i en AIF-fond ska hålla väsentlig och tillräcklig information som avses i 1 mom. tillgänglig för investerarna innan de investerar i fonden. Informationsskyldigheten gäller också då investeraren själv har kontaktat den som erbjuder AIF-fonder.

5 §

Regelbunden informationsskyldighet

En AIF-förvaltare ska för varje EES-baserad AIF-fond som den förvaltar och för varje annan AIF-fond som den marknadsför i en EES-stat regelbundet lämna information till investerarna om

1) andelen av AIF-fondens tillgångar för vilka särskilda arrangemang gäller på grund av deras illikvida natur,

2) eventuella nya arrangemang för AIF-fondens likviditetshantering,

3) AIF-fondens aktuella riskprofil och de riskhanteringssystem som AIF-förvaltaren tillämpar på dessa risker.

6 §

Skyldighet att informera investerare om användning av finansiell hävstång

En AIF-förvaltare som förvaltar EES-baserade AIF-fonder som använder finansiell hävstång eller som i en EES-stat marknadsför AIF-fonder som använder finansiell hävstång ska för varje sådan AIF-fond regelbundet lämna information om

1) eventuella ändringar i den högsta nivå av finansiell hävstång som AIF-förvaltaren får använda för en AIF-fonds räkning samt eventuell rätt att förfoga över säkerheter eller andra garantier som lämnats enligt ordningen för finansiell hävstång,

2) det totala beloppet för den finansiella hävstång som den AIF-fonden använt.

7 §

Investering av tillgångar i enlighet med vad som angivits

En AIF-förvaltare ska i fråga om en förvaltad AIF-fonds investeringar beakta den in-

formation om investering av tillgångar som den gett investerarna med stöd av informationsskyldigheten enligt 4 §.

8 §

Kundkontroll

En AIF-förvaltare ska ha kännedom om sina kunder. AIF-förvaltaren ska känna till kundernas verkliga förmånstagare och personer som handlar för kundernas räkning. När skyldigheterna enligt detta moment fullgörs kan system som avses i 2 mom. nyttiggöras.

AIF-förvaltaren ska ha tillräckliga riskhanteringssystem för att bedöma de risker som kunderna medför för dess verksamhet.

AIF-förvaltaren ska utan dröjsmål underrätta centralen för utredning av penningtvätt om tvivelaktiga affärstransaktioner eller misstänkt finansiering av terrorism, så som föreskrivs i 23 och 24 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008).

Det som föreskrivs i 1 mom. ska inte tillämpas på AIF-förvaltare som har sitt stadgeenliga säte i en EES-stat och vars aktier är föremål för handel på en sådan reglerad marknad som avses i 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument.

Bestämmelser om kundkontroll finns dessutom i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

9 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet ska, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet utfärdas närmare bestämmelser om handlingar och information som

1) ska ingå i en anmälan enligt 1 § 1 mom.,

2) investerarna enligt 4 § åtminstone ska ges samt om information som kan tas in i ett sådant prospekt som avses i prospektdirektivet eller ges utöver direktivet.

10 §

Finansinspektionens behörighet att utfärda föreskrifter

Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om kundkontroll som avses i 8 § 1 mom. och om riskhanteringssystem som avses i 8 § 2 mom., om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning.

11 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om regelbunden information till investerare.

13 kap.

Marknadsföring till icke-professionella kunder

1 §

Villkor för marknadsföring

Vid marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella kunder i Finland ska dessutom bestämmelserna i detta kapitel samt konsumentskyddslagen (38/1978) iakttas.

Den som marknadsför AIF-fonder ska innan ett investeringsbeslut fattas skicka ett faktablad som avses i 4 § till en icke-professionell kund.

2 §

Auktorisationsvillkor

En AIF-förvaltare som riktar marknadsföring till icke-professionella kunder ska vara auktoriserad enligt denna lag eller inneha motsvarande tillstånd i en annan EES-stat.

Trots bestämmelserna i 1 mom. kan andelar i en registreringsskyldig AIF-förvaltare eller en AIF-förvaltare som är registreringsskyldig inom EES, som är en internt förvaltad AIF-fond och vars aktier har tagits upp till handel

på en reglerad marknad enligt 1 kap. 2 § 6 punkten i lagen om handel med finansiella instrument, alltid marknadsföras till icke-professionella kunder i Finland.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja en registreringsskyldig AIF-förvaltare rätt att till icke-professionella kunder i Finland marknadsföra AIF-fonder som den förvaltar.

3 §

Villkor för marknadsföring av AIF-fonder

Till icke-professionella kunder får marknadsföras endast AIF-fonder som är

1) aktiebolag,
2) kommanditbolag,
3) specialplaceringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder,
4) registrerade föreningar,
5) andelslag, eller
6) i AIFM-direktivet avsedda utländska motsvarigheter till sådana juridiska personer som nämns i 1—5 punkten.

Till icke-professionella kunder får marknadsföras endast sådana AIF-fonder i form av kommanditbolag vilkas vinstutdelning begränsas i bolagsavtalet, under förutsättning att det har fastställts påföljder för överträdelse av begränsningen.

Till icke-professionella kunder får marknadsföras endast EES-baserade AIF-fonder.

4 §

Faktablad

En AIF-förvaltare ska för varje AIF-fond som den marknadsför till icke-professionella kunder upprätta en kortfattad handling med basfakta för investerare (*faktablad*). I faktabladet ska uttrycket ”basfakta för investerare” ingå på svenska eller finska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner.

Faktabladet ska innehålla följande information som ska vara begriplig för investeraren utan några andra handlingar:

1) AIF-fondens identifieringsuppgifter,
2) en kort beskrivning av investeringsmål och investeringspolicy,
3) en presentation av tidigare avkastningsutveckling eller, vid behov, av förväntad avkastningsutveckling,
4) kostnader och produktrelaterade avgifter,
5) investeringens risk- och avkastningsprofil samt lämpliga anvisningar och varningar när det gäller riskerna med investeringar i AIF-fonden.

Faktabladet ska offentliggöras på finska eller svenska eller på något annat språk som Finansinspektionen godkänner och det ska sändas till Finansinspektionen för kännedom.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja en AIF-förvaltare rätt att marknadsföra en AIF-fond som den förvaltar till icke-professionella kunder, utan att upprätta ett sådant faktablad som avses i 1 mom.

5 §

Tilläggsinformation och språket i faktablad

Av faktabladet ska framgå var och hur man kan få tilläggsinformation om AIF-fonden samt på vilka språk handlingarna och informationen finns tillgängliga.

Faktabladet ska utformas kortfattat på allmänspråk och upprättas i ett gemensamt format som möjliggör jämförelser. Faktabladet ska vara begripligt också för andra än professionella investerare. Informationen ska vara saklig och tydlig samt förenlig med motsvarande information till investerare i andra sammanhang.

Icke-professionella kunder ska utöver faktablad ges information som avses i 12 kap. 4 § på ett enhetligt sätt i en enda handling, om det inte finns vägande skäl att med Finansinspektionens tillstånd avvika från detta.

6 §

Förbud mot förhandsteckning och tidigt mottagande av avgifter

Andelar i AIF-fonder får inte erbjudas till icke-professionella kunder förrän Finansinspektionen har tillställts de handlingar och uppgifter som avses i 12 kap. 1 §.

En AIF-fond får inte av en icke-professionell kund ta emot betalning för teckning av andelar i AIF-fonder eller andra motsvarande betalningar innan den i enlighet med 12 kap. 8 § har identifierat investerarna.

Andelar i AIF-fonder får inte erbjudas till icke-professionella kunder, om förvärv av en andel medför skyldighet till ytterligare investeringar. Att ålägga en icke-professionell kund en sådan investering binder inte kunden.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl på ansökan bevilja en AIF-förvaltare rätt att avvika från kraven i 1—3 mom.

7 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet kan i syfte att genomföra AIFM-direktivet utfärdas närmare bestämmelser om

1) förutsättningarna för att Finansinspektionen ska bevilja undantag som avses i 2 § 3 mom., 4 § 4 mom. och 6 § 4 mom.

2) de krav på faktabladet till investerare som avses i 4 och 5 §.

DEL V

FÖRVARINGSINSTITUT

14 kap.

Auktorisation att verka som förvaringsinstitut

1 §

Förvaringsinstitut

Som förvaringsinstitut för en AIF-fond kan verka

1) ett kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen eller en filial till ett EES-kreditinstitut,

2) ett värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster och vars kapitalbas under alla förhållanden uppgår till minst det startkapital som avses i artikel 9 i kapitalbasdirektivet eller en filial till ett sådant utländskt EES-värdepappersföretag vilket omfattas av kapitalkraven i enlighet med artikel 20.1 i kapitalbasdirektivet, inklusive kapitalkrav för operativa risker, och som har auktoriserats på motsvarande sätt som enligt 3 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster i någon annan stat än Finland och som även tillhandahåller investeringstjänster för förvaring och förvaltning av finansiella instrument för kunders räkning i enlighet med 1 kap. 11 § 9 punkten i lagen om investeringstjänster och under alla förhållanden har en kapitalbas motsvarande minst det startkapital som anges i kapitel 9 i kapitalbasdirektivet,

3) ett aktiebolag som fått sådant verksamhetstillstånd för ett förvaringsinstitut som avses i 9 § i lagen om placeringsfonder.

I 20 kap. 4 § föreskrivs om i tredjeländer etablerade AIF-fonders förvaringsinstitut.

2 §

Hantering av intressekonflikter

Ett förvaringsinstitut får inte bedriva verksamhet som kan skapa intressekonflikter mellan AIF-fonden, AIF-fondens investerare, AIF-förvaltaren och förvaringsinstitutet, såvida det inte håller utförandet av sina förvaringsinstitutsuppgifter funktionellt och hierarkiskt åtskilda från sina övriga uppgifter. En förutsättning är dessutom att eventuella intressekonflikter identifieras, hanteras och övervakas samt att de på ett lämpligt sätt finns tillgängliga för AIF-fondens investerare.

En AIF-förvaltare får inte fungera som förvaringsinstitut.

De villkor som nämns i 1 mom. gäller också en prime broker som är motpart till en AIF-fond. Förvaringsinstitut får delegera sina förvaringsfunktioner till en sådan prime broker endast om också de villkor som avses i 15 kap. 5 § är uppfyllda.

3 §

Särskilda förvaringsinstitut

En värdepapperscentral som avses i 1 kap. 3 § i lagen om värdeandelssystemet och om

clearingverksamhet (749/2012) kan utan särskild auktorisation fungera som särskilt förvaringsinstitut för en AIF-fond.

Ett aktiebolag som enligt denna lag auktoriserats som förvaringsinstitut kan fungera som särskilt förvaringsinstitut för en AIF-fond.

Ett särskilt förvaringsinstitut kan förvara endast sådana AIF-fonders tillgångar som inte har någon rätt till inlösen som kan utövas under en period på fem år från dagen för den första investeringen, och

1) som i enlighet med målen för sin investeringsstrategi i allmänhet inte investerar i sådana finansiella instrument som avses i 15 kap. 2 § 1 mom., eller

2) som generellt investerar i emittenters eller onoterade företags värdepapper i syfte att potentiellt förvärva kontroll över sådana företag.

I övrigt ska på ett särskilt förvaringsinstituts uppgifter och ansvar tillämpas vad som föreskrivs i 15 och 16 kap.

4 §

Ansökan om auktorisation

Finansinspektionen beviljar på ansökan auktorisation för ett särskilt förvaringsinstitut.

Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om sökanden samt om de verksamhetsförutsättningar som avses i denna lag.

Förvaringsinstitutet får under de förutsättningar som nämns i auktorisationen utföra förvaringsinstitutsuppgifter enligt denna lag som en del av sin yrkes- eller affärsverksamhet.

5 §

Beslut om auktorisation

Finansinspektionen ska avgöra en ansökan om auktorisation för ett särskilt förvaringsinstitut inom sex månader från det att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för avgörandet. Om Finansinspektionen av något vägande skäl i det enskilda fallet anser det vara behövligt kan den besluta förlänga tidsfristen med högst sex månader.

I auktorisationen ska nämnas de i 4 § 3 mom. avsedda tjänster utöver vilka det särskilda förvaringsinstitutet utför förvaringsinstitutsuppgifter. Finansinspektionen kan efter att ha beviljat auktorisationen på ansökan av förvaringsinstitutet ändra auktorisationen till de delar som avses i detta moment.

Finansinspektionen har, efter att ha hört sökanden, rätt att uppställa sådana begränsningar och villkor för det särskilda förvaringsinstitutets auktorisation som är nödvändiga för tillsynen.

Om inget beslut har meddelats inom den tid som nämns i 1 mom. kan sökanden anföra besvär hos Helsingfors förvaltingsdomstol. Besvären anses då gälla avslag på ansökan. Besvär får anföras tills beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter överklagandet.

6 §

Villkor för beviljande av auktorisation

Auktorisation för ett särskilt förvaringsinstitut ska beviljas ett finländskt aktiebolag om det på basis av vad som utretts kan säkerställas att förvaringsinstitutets ägare, ledning och förvaringsinstitutet uppfyller de krav som anges i detta kapitel.

Av ett särskilt förvaringsinstituts verksamhetsområde, som är infört i handelsregistret, ska framgå förvaringsinstitutets verksamhet som förvaringsinstitut för AIF-fonder. Auktorisation kan beviljas också för ett nytt företag innan det registreras.

7 §

Minimikapital

Ett särskilt förvaringsinstitut ska ha ett aktiekapital på minst 125 000 euro. Hela aktiekapitalet ska vara tecknat när auktorisationen beviljas.

Utöver bestämmelserna i 1 mom. ska ett särskilt förvaringsinstitut ha 0,02 procent eget kapital av det belopp varmed det sammanlagda värdet av de av AIF-fondens medel som är i det särskilda förvaringsinstitutets förvaring överstiger 250 miljoner euro. Det totala beloppet av det egna kapitalet behöver dock inte överstiga 10 miljoner euro.

8 §

Ledning och tillförlitlighet

Ett särskilt förvaringsinstituts styrelse och verkställande direktör ska leda förvaringsinstitutet enligt sunda och ändamålsenliga affärsprinciper. De ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. Styrelsen, verkställande direktören och den övriga högsta ledningen ska dessutom ha sådan allmän kännedom om förvaringsinstitutsverksamhet som behövs med beaktande av arten och omfattningen av förvaringsinstitutets verksamhet.

Den anses inte vara tillförlitlig som

1) under de senaste fem åren före bedömningen har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren före bedömningen har dömts till bötesstraff för brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig som styrelsemedlem, ersättare för en styrelsemedlem, verkställande direktör, ställföreträdare för verkställande direktören eller medlem av den övriga högsta ledningen, eller som

2) annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdrag som avses i 1 punkten.

Om en dom som avses i 2 mom. 1 punkten inte har vunnit laga kraft kan den dömde dock fortsätta i sitt uppdrag enligt 1 mom., om detta ska anses uppenbart motiverat med hänsyn till en samlad bedömning av dennes tidigare verksamhet, de omständigheter som lett till domen och andra inverkande omständigheter.

Ett särskilt förvaringsinstitut ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om förändringar i fråga om personer i ledande ställning enligt 1 mom.

9 §

Betydande ägares tillförlitlighet

Den som direkt eller indirekt äger minst 10 procent av ett särskilt förvaringsinstituts aktiekapital eller en andel som medför minst 10 procent av den rösträtt som dess samtliga aktier medför ska vara tillförlitlig.

Tillförlitligheten bedöms enligt de grunder som nämns i 8 § 2 och 3 mom.

Den som har för avsikt att direkt eller indirekt förvärva aktier i ett särskilt förvaringsinstitut ska på förhand underrätta Finansinspektionen om detta i enlighet med 7 kap. 9 §. Vad som i 7 kap. 9 § föreskrivs om AIF-förvaltare gäller vid tillämpningen av detta moment särskilda förvaringsinstitut.

Ett särskilt förvaringsinstitut ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar i fråga om sådana betydande ägare som avses i 1 mom.

10 §

Skyldighet att anmäla väsentliga ändringar i auktorisationsvillkoren

Ett särskilt förvaringsinstitut ska underrätta Finansinspektionen om väsentliga ändringar i de villkor för beviljande av auktorisation som avses i 5 §, innan ändringarna genomförs.

Om Finansinspektionen förbjuder genomförandet av ändringarna eller beslutar att införa begränsningar av auktorisationen eller villkoren i enlighet med 14 §, ska den inom en månad från mottagandet av anmälan informera det särskilda förvaringsinstitutet. Om Finansinspektionen av vägande skäl inte kan ge ett meddelande inom en månad, kan den besluta förlänga anmälningstiden med högst en månad efter att ha informerat förvaringsinstitutet om detta.

11 §

Registrering av auktorisation

Finansinspektionen ska anmäla auktorisationer till handelsregistret för registrering. Auktorisation som har beviljats ett nytt för-

varingsinstitut ska registreras samtidigt som företaget registreras.

12 §

Register över förvaringsinstitut

Finansinspektionen för ett offentligt register över sådana särskilda förvaringsinstitut som avses i detta kapitel.

13 §

Inledande av verksamhet

Ett särskilt förvaringsinstitut får, om inte annat följer av auktorisationsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att ha fått auktorisation. Om auktorisation har beviljats ett nytt företag ska ett aktiebolag dessutom ha registrerats. Ett särskilt förvaringsinstitut ska meddela Finansinspektionen när det inleder sin verksamhet.

14 §

Återkallande av auktorisation och begränsning av verksamheten

I 26 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om återkallande av ett särskilt förvaringsinstituts auktorisation. Finansinspektionen ska anmäla återkallanden för registrering samt för kännedom till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

I 27 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om begränsning av ett särskilt förvaringsinstituts verksamhet.

15 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet kan, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, utfärdas närmare bestämmelser om tillräckliga utredningar som ska fogas till en sådan ansökan om auktorisation som avses i 4 §.

15 kap.

Förvaringsinstituts uppgifter

1 §

Utförande av ett förvaringsinstituts uppgifter

Ett förvaringsinstitut ska i enlighet med 2 § förvara AIF-fondens tillgångar samt utföra de övriga uppgifter som avses i denna lag.

Förvaringsinstitutet ska utföra sina uppgifter självständigt, i AIF-fondens och investerarnas intresse.

Förvaringsinstitutet ska utföra sina uppgifter hederligt, opartiskt och professionellt.

2 §

Förvaringsinstituts förvaringsuppgifter

Ett förvaringsinstitut ska förvara en AIF-fonds finansiella instrument som kan registreras på ett konto för finansiella instrument som har öppnats för förvaringsinstitutet eller, då detta inte är möjligt, i AIF-förvaltarens namn eller som kan levereras fysiskt till förvaringsinstitutet.

Förvaringsinstitutet ska regelbundet i fråga om andra tillgångar än de finansiella instrument som avses i 1 mom. kontrollera att AIF-fonden eller dess förvaltare äger tillgångarna i fråga och föra ett uppdaterat register över de tillgångar som den anser att AIF-fonden har äganderätten till. Bedömningen av äganderätten ska bygga på uppgifter eller handlingar från AIF-fonden eller AIF-förvaltaren och på externa bevis, om sådana finns.

Förvaringsinstitutets tillgångar ska hållas åtskilda från AIF-fondens tillgångar och från övriga kunders och AIF-fonders tillgångar samt förvaras på ett tillförlitligt sätt. En AIF-fonds tillgångar får inte utmätas för förvaringsinstitutets skuld. En AIF-fonds tillgångar får inte utan förhandsgodkännande av AIF-förvaltaren pantsättas eller överlåtas i annat än AIF-fondens intresse.

3 §

Förvaringsinstituts övriga uppgifter

Ett förvaringsinstitut ska se till att
1) AIF-fondens penningflöden övervakas korrekt,
2) alla betalningar i samband med täckning och inlösen av andelar i en AIF-fond har gjorts,
3) AIF-fondens medel har deponerats på vederbörligt sätt.

Förvaringsinstitutet ska dessutom se till att
1) försäljning, emission, återköp, inlösen och makulering av andelar i AIF-fonder genomförs i enlighet med lag och AIF-fondens stadgar,
2) värdet av andelarna i AIF-fonden beräknas i enlighet med lag, myndighetsföreskrifter och AIF-fondens stadgar,
3) AIF-förvaltarens instruktioner genomförs såvida inte dessa strider mot lag, myndighetsföreskrifter eller AIF-fondens stadgar,
4) ersättningar för transaktioner som berör en AIF-fonds tillgångar inbetalas till AIF-fonden inom sedvanliga tidsfrister,
5) att en AIF-fonds intäkter används i enlighet med lag och AIF-fondens stadgar.

4 §

Förvaringsavtal

AIF-förvaltaren och förvaringsinstitutet ska skriftligen avtala om att utse förvaringsinstitutet för AIF-fonden samt om de uppgifter som avses i 2 och 3 §. Avtalet ska reglera det informationsutbyte som anses vara nödvändigt för att förvaringsinstitutet ska kunna utföra sina lagstadgade uppgifter. I avtalet ska också föreskrivas om eventuellt byte av förvaringsinstitut.

AIF-förvaltaren ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om att avtal har ingåtts med ett förvaringsinstitut och om ändringar i avtalet.

AIF-förvaltare ska på begäran visa det avtal som avses i 1 mom. eller en kopia av avtalet för personer som investerat eller avser att investera i fonden.

5 §

Delegering av förvaringsfunktioner

Ett förvaringsinstitut får till tredje part delegera endast de funktioner som avses i 2 §, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
1) uppgifterna delegeras inte i avsikt att kringgå lagens krav,
2) förvaringsinstitutet kan visa att det finns ett objektivt skäl till delegeringen,
3) förvaringsinstitutet har handlat med vederbörlig skicklighet, aktsamhet och omsorg när det väljer en tredje part till vilken det önskar delegera en uppgift samt vid översynen och kontrollen av den tredje part till vilken uppgiften har delegerats,
4) förvaringsinstitutet ser till att den tredje parten uppfyller delegeringsvillkoren under utförandet av den delegerade uppgiften.

Den som en uppgift har delegerats till får vidaredelegera uppgiften på de villkor som nämns i 1 mom.

Att inom tredjeländers avvecklingssystem tillhandahålla sådana tjänster som avses i 1 § i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem (1084/1999) eller motsvarande tjänster anses inte som delegering av förvaringsfunktioner.

6 §

Förvaringsinstituts meddelande till Finansinspektionen

Om ett förvaringsinstitut beslutar att inte sköta en AIF-förvaltares uppdrag eller om det finner att det annars finns skäl till anmärkningar mot AIF-förvaltarens verksamhet enligt 2 eller 3 § och om AIF-förvaltaren inte återtar sitt beslut eller ändrar sitt förfarande, ska förvaringsinstitutet underrätta Finansinspektionen om saken.

7 §

Prime broker

Om det för en AIF-fond har utsetts en prime broker ska denna iaktta vad som i kommissionens delegerade förordning föreskrivs

om rapporteringsskyldigheter för prime brokers.

8 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet ska, om inte något annat föreskrivs i kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet utfärdas närmare bestämmelser om

1) att hålla tillgångar åtskilda enligt 2 § 3 mom.,

2) deponering av medlen på vederbörligt sätt enligt 3 § 1 mom.,

3) villkor som avses i 5 § 1 mom. 4 punkten,

4) i 5 § avsedd delegering av ett förvaringsinstituts uppgifter när den som uppgiften delegeras till befinner sig i ett tredjeland.

9 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs vilka uppgifter som ska ingå i ett skriftligt avtal med ett förvaringsinstitut, om förvaringsfunktioner, om uppgifter som kräver vederbörlig omsorg och om skyldigheten att hålla tillgångar åtskilda.

16 kap.

Förvaringsinstituts ansvar

1 §

Ansvar vid förlust av finansiella instrument

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel är ett förvaringsinstitut oberoende av om det handlat oaktsamt ersättningsskyldigt gentemot en AIF-fond och dess investerare för skada som orsakats av förlust av finansiella instrument som förvarats i enlighet med 15 kap. 2 § 1 mom.

Vid förlust enligt 1 mom. av ett finansiellt instrument ska förvaringsinstitutet i första hand återlämna ett finansiellt instrument av identisk typ till AIF-fonden eller dess förvaltare.

Förvaringsinstitutet är skyldigt att ersätta en skada som det uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat AIF-fonden eller dess investerare genom ett förfarande i strid med denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller genom att försumma sina skyldigheter.

I 2 och 6 kap. i skadeståndslagen (412/1974) föreskrivs om jämkning av skadeståndsansvar och om fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga.

2 §

Villkor för ansvarsbefrielse

Skada som avses i 1 § behöver inte ersättas om förvaringsinstitutet kan visa att skadan har orsakats av en sådan yttre, exceptionell och oförutsedd händelse som förvaringsinstitutet inte har kunnat förhindra och vars konsekvenser det inte har kunnat undvika med iakttagande av all tänkbar omsorgsfullhet.

3 §

Villkor för ansvarsbefrielse då förvaringsfunktioner har delegerats

Delegering av förvaringsuppgifter påverkar inte förvaringsinstitutets ansvar enligt denna lag, om inte annat följer av denna paragraf.

Ett förvaringsinstitut kan befrias från ansvar enligt 1 § 1 mom. om det visar att det iakttagit tillräckligt omsorg vid delegeringen av uppgifterna.

Om förvaringsuppgifter har delegerats till ett institut som är etablerat i ett tredjeland, kan förvaringsinstitutet befrias från ansvar enligt 1 § 1 mom. om tredjelandets lagstiftning förutsätter att ett lokalt institut förvarar ett visst finansiellt instrument och om förvaringsinstitutet visar att det iakttagit tillräcklig omsorg vid delegeringen av uppgifterna.

4 §

Rätt att kräva ersättning för skada

En investerare som har investerat i en AIF-fond, eller en AIF-förvaltare som investerat för investerarens räkning, har rätt att kräva att förvaringsinstitutet ska ersätta skada som i enlighet med 1 § har åsamkats investeraren.

Det som föreskrivs i 1 mom. begränsar inte en AIF-förvaltares rätt att kräva ersättning för skada som orsakats AIF-fonden.

5 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet ska, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för tillräcklig omsorg enligt 3 § 2 och 3 mom.

6 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om uppkomsten av förvaringsinstituts ansvar och villkoren för ansvarsbefrielse, om de allmänna grunderna för bedömning av sådan reglering och tillsyn som avser stabiliteten i tredjeländers verksamhet samt om förutsättningarna för utförande av förvaringsuppgifter.

DEL VI

SÄRSKILDA FONDTYPER

17 kap.

AIF-fonder som använder finansiell hävstång

1 §

Gränser för finansiell hävstång

En AIF-förvaltare ska visa att de gränser för finansiell hävstång som den fastställt för varje AIF-fond som den förvaltar är rimliga och att den vid varje tidpunkt respekterar dessa gränser.

2 §

Högsta nivå av finansiell hävstång

En AIF-förvaltare ska fastställa den högsta nivå av finansiell hävstång som de AIF-fonder som den förvaltar får använda samt i vilken utsträckning det finns förfoganderätt över säkerheter eller garantier som kan lämnas enligt arrangemanget för finansiell hävstång.

Nivån enligt 1 mom. ska fastställas med hänsyn till

1) kategori av AIF-fond, AIF-fondens investeringsstrategi och AIF-fondens källor för den finansiella hävstången,

2) varje annan koppling eller relevant förhållande till andra institut inom finanstjänstesektorn som skulle kunna utgöra en systemrisk,

3) behovet att begränsa exponeringen mot en enskild motpart,

4) den säkerhet som finns för den finansiella hävstången,

5) förhållandet mellan tillgångar och skulder,

6) storlek, art och omfattning av AIF-förvaltarens verksamhet på de berörda marknaderna.

3 §

Informationsskyldighet vid användning av finansiell hävstång i betydande grad

Utöver vad som föreskrivs i 2 § ska en AIF-förvaltare som i betydande grad använder finansiell hävstång fortlöpande förse Finansinspektionen med tillräcklig information om nivån på den finansiella hävstången.

4 §

Finansinspektionens tillsyn

Finansinspektionen ska bedöma de systemrisker, de risker för störningar på marknaderna och de risker för den ekonomiska tillväx-

ten på lång sikt som användningen av finansiell hävstång medför.

Finansinspektionen ska för AIF-förvaltaren fastställa gränser för användningen av finansiell hävstång om Finansinspektionen anser det vara nödvändigt för att säkerställa stabilitet och integritet i det finansiella systemet.

Finansinspektionen kan för att säkerställa investerarskyddet eller stabiliteten på finansmarknaden uppställa sådana begränsningar för förvaltningen av AIF-fonder som kan begränsa bidraget från användningen av finansiell hävstång till uppbyggnad av systemrisker i det finansiella systemet eller risker för störningar på marknaderna.

5 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet kan, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet utfärdas närmare bestämmelser om vad som i 3 § avses med tillräcklig information.

6 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om hävstångsmetoder, om beräkning av hävstångseffekter, om användning av hävstång i betydande grad samt om begränsning av förvaltningen av AIF-fonder som använder finansiell hävstång.

18 kap.

AIF-fonder som investerar i onoterade företag

1 §

Anmälan om förvärv av större ägarandelar

En AIF-förvaltare ska, när en AIF-fond förvärvar, avyttrar eller innehar aktier i ett onoterat företag underrätta Finansinspektionen om den andel rösträtter i det onoterade företaget som innehas av AIF-fonden, så snart som denna andel når, överskrider eller underskrider tröskelvärdena 10 procent, 20 procent, 30 procent, 50 procent eller 75 procent.

Sådana anmälningar som avses i 1 mom. ska ske snarast möjligt, dock senast 10 bankdagar från och med den dag då AIF-fonden nådde, överskred eller underskred de relevanta tröskelvärdena eller förvärvade kontroll över det onoterade företaget.

2 §

Anmälan om förvärv av kontroll

När en AIF-fond förvärvar kontroll över ett onoterat företag ska AIF-förvaltaren, utöver vad som föreskrivs i 1, 3 och 4 §, underrätta Finansinspektionen om förvärvet av kontroll.

I den anmälan som avses i 1 mom. ska nämnas

1) rösträtternas fördelning efter transaktionen,

2) de förhållanden under vilka kontroll förvärvades, inbegripet uppgifter om vilka som är de olika berörda aktieägarna, varje fysisk eller juridisk person som har rätt att utöva rösträtten för deras räkning och i tillämpliga fall den kedja av företag genom vilken rösträtten i praktiken innehas,

3) datum då kontroll förvärvades.

Anmälan ska också göras till det företag vars rösträtter förvärvats samt till de aktieägare vilkas identiteter och adresser AIF-förvaltaren har tillgång till eller som AIF-förvaltaren kan hämta i den aktieägarförteckning som avses i 3 kap. 15 § i aktiebolagslagen eller i ett motsvarande utländskt register som AIF-förvaltaren har eller kan få tillgång till. AIF-förvaltaren ska i sitt meddelande till det onoterade företaget begära att företagets styrelse utan onödigt dröjsmål informerar arbetstagarrepresentanterna eller, om sådana representanter inte finns, de anställda själva, om förvärvet av kontroll över den AIF-fond som förvaltas av AIF-förvaltaren och ge den information som avses i 2 mom. AIF-förvaltaren ska göra sitt yttersta för att sörja för att arbetstagarrepresentanterna eller, om sådana representanter inte finns, de anställda själva, i vederbörlig ordning informeras av styrelsen.

De anmälningar som avses i denna paragraf göras snarast möjligt, dock senast 10 bankdagar från och med den dag då AIF-fondens rösträtt överskred tröskelvärdet 50 procent.

3 §

Informationsskyldigheten vid förvärv av kontroll

När en AIF-fond förvärvar kontroll över ett onoterat företag eller en emittent ska AIF-förvaltaren, utöver vad som föreskrivs i 1, 2 och 4 § tillhandahålla följande information:

1) uppgifter om de AIF-förvaltare som enskilt eller genom avtal med andra AIF-förvaltare förvaltar AIF-fonder som har förvärvat kontroll,

2) den policy som tillämpas för att förebygga och hantera intressekonflikter, särskilt mellan AIF-förvaltaren, AIF-fonden och företaget, inbegripet uppgifter om de särskilda skyddsmekanismer som inrättats för att se till att alla avtal mellan AIF-förvaltaren och/eller AIF-fonden och företaget ingås enligt normala marknadsmässiga villkor,

3) den policy som tillämpas för företagets externa och interna kommunikation, särskilt till de anställda.

AIF-förvaltare ska göra den information som avses i 1 mom. tillgänglig för Finansinspektionen, det berörda företaget, samt för de aktieägare vilkas identiteter och adresser AIF-förvaltaren har eller kan få tillgång till från det företag som avses i 1 mom. eller genom ett register som AIF-förvaltaren har eller kan få tillgång till. I sitt meddelande till det företag som avses i 1 mom. ska AIF-förvaltaren begära att företagets styrelse utan onödigt dröjsmål informerar arbetstagarrepresentanterna eller, om sådana representanter inte finns, de anställda själva om att en AIF-fond som AIF-förvaltaren förvaltar har förvärvat kontroll och hålla den information som avses i 1 mom. tillgänglig.

Vid tillämpning av denna paragraf ska den procentandel rösträtter som medför kontroll och beräkningssättet av andelen hos emittenten bestämmas så som föreskrivs i 2 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen.

4 §

Skyldighet att informera om avsikter

När en AIF-fond förvärvar kontroll över ett onoterat företag ska den AIF-förvaltare som förvaltar denna AIF-fond, utöver vad som föreskrivs i 1—3 §, informera om sina avsikter i fråga om företagets verksamhet.

Den information som avses i 1 mom. ska omfatta det onoterade företagets framtida verksamhet och förväntade effekter på sysselsättningen, inbegripet väsentliga ändringar i anställningsvillkoren.

AIF-förvaltaren ska rikta information som avses i 2 mom. till det onoterade företag vars rösträtter har förvärvats samt till det onoterade företagets aktieägare vilkas identiteter och adresser AIF-förvaltaren har eller kan få tillgång till från det onoterade företaget eller genom ett register som AIF-förvaltaren har eller kan få tillgång till. AIF-förvaltaren ska begära att det onoterade företagets styrelse utan dröjsmål tillhandahåller den information som anges i 2 mom. till det onoterade företagets arbetstagarrepresentanter eller, om inga sådana representanter finns, till de anställda själva.

5 §

Skyldighet att informera om hur förvärv av kontroll finansierats

När en AIF-fond förvärvar kontroll över ett onoterat företag ska den AIF-förvaltare som förvaltar en sådan AIF-fond tillhandahålla Finansinspektionen och AIF-fondens investerare information om hur förvärvet har finansierats.

6 §

Målbolagets verksamhetsberättelse

När en AIF-fond förvärvar kontroll över ett onoterat företag ska den AIF-förvaltare som förvaltar denna AIF-fond sammanställa en årsberättelse för målbolaget, om en sådan inte vederbörligen har sammanställts.

Årsberättelsen ska ge

1) en rättvisande och tillräckligt utförlig översikt över utvecklingen av företagets resultat och ekonomiska ställning och hur de utvecklats under översiktsperioden,

2) en beskrivning av viktiga händelser och transaktioner efter räkenskapsperiodens slut samt deras inverkan på målbolagets verksamhetsresultat och ekonomiska ställning,

3) en beskrivning av betydande risker och osäkerhetsmoment i anslutning till målbolagets affärsverksamhet under den närmaste framtiden,

4) de uppgifter som avses i 8 kap. 8 § i aktiebolagslagen.

AIF-förvaltaren kan, i stället för att ta in den information som avses i 2 mom. i verksamhetsberättelsen som avses i 1 mom., ta in informationen i den verksamhetsberättelse som avses i 11 kap. 1 §.

AIF-förvaltaren ska begära att det onoterade företagets styrelse utan dröjsmål tillhandahåller den årsberättelse som avses i 2 mom. till arbetstagarrepresentanterna eller, om inga sådana representanter finns, till de anställda själva.

Verksamhetsberättelsen ska tillhandahållas de anställda och investerarna inom den tidsfrist som anges i 3 kap. 6 § i bokföringslagen. Den verksamhetsberättelse som avses ovan i 3 mom. ska emellertid tillhandahållas de anställda och investerarna inom sex månader efter räkenskapsperiodens utgång.

7 §

Tömning av företag på tillgångar

När en AIF-fond som avses i 1 § förvärvar kontroll över ett onoterat företag eller en emittent ska den AIF-förvaltare som förvaltar denna AIF-fond under en period på 24 månader efter AIF-fondens förvärv av kontroll över företaget göra sitt yttersta för att förhindra att företaget töms på tillgångar.

En AIF-förvaltare som avses i 1 mom. får i synnerhet inte dela ut medel i strid med aktiebolagslagen.

Vid tillämpning av denna paragraf ska den procentandel rösträtter som medför kontroll och beräkningssättet av andelen hos emittenten bestämmas så som föreskrivs i 2 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen.

8 §

Personalrepresentanters tystnadsplikt

Arbetstagarrepresentanter och sakkunniga som representerar arbetstagare ska hemlighålla sådana konfidentiella uppgifter som getts i enlighet med detta kapitel, enligt vad som föreskrivs i 57 § i lagen om samarbete inom företag.

9 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet utfärdas, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, i syfte att genomföra AIFM-direktivet närmare bestämmelser om det förfarande för förhindrande av att företaget töms på tillgångar som avses i 7 § när det bolag över vilket kontroll har förvärvats är något annat än ett aktiebolag.

DEL VII

GRÄNSÖVERSKRIDANDE VERKSAMHET

19 kap.

EES-staterna

1 §

Rätt att förvalta EES-baserade AIF-fonder

En auktoriserad AIF-förvaltare får förvalta EES-baserade AIF-fonder efter att ha lämnat följande information till Finansinspektionen:

1) uppgift om de EES-stater där den avser att förvalta AIF-fonder,

2) en verksamhetsplan varav framgår vilka AIF-fonder som den avser att förvalta samt vilka tjänster den avser att tillhandahålla.

Om en AIF-förvaltare avser att upprätta en filial för verksamhet som avses i 1 mom. ska till Finansinspektionen innan verksamheten inleds dessutom lämnas följande information:

1) filialens organisatoriska struktur,

2) en adress i AIF-fondens hemmedlemsstat där handlingar kan erhållas,
3) namn och kontaktuppgifter för de personer som ansvarar för ledningen av filialen.

AIF-förvaltaren kan börja förvalta en EES-baserad AIF-fond efter att ha tagit emot Finansinspektionens underrättelse om saken.

AIF-förvaltaren ska vid varje ändring av någon av de uppgifter som avses i denna paragraf skriftligen meddela Finansinspektionen om denna ändring, senast en månad innan en planerad ändring genomförs, eller omedelbart efter det att en oplanerad ändring ägt rum.

2 §

EES-baserade AIF-förvaltares rätt att förvalta AIF-fonder i Finland

En EES-baserad AIF-förvaltare får utan att etablera dotterföretag eller filial förvalta AIF-fonder i Finland under samma förutsättningar som AIF-förvaltare som är auktoriserade enligt denna lag.

En AIF-förvaltare som avses i 1 mom. får börja förvalta AIF-fonder i Finland efter att ha fått en underrättelse om saken från sin hemmedlemsstats utländska EES-tillsynsmyndighet.

3 §

Rätt att i Finland marknadsföra EES-baserade AIF-fonder

En auktoriserad AIF-förvaltare har rätt att i Finland marknadsföra andelar i EES-baserade AIF-fonder så som föreskrivs i 12 kap. 1 §.

I 13 kap. föreskrivs om marknadsföring till icke-professionella kunder.

4 §

Rätt att i andra EES-stater marknadsföra EES-baserade AIF-fonder

En auktoriserad AIF-förvaltare får marknadsföra andelar i en EES-baserad AIF-fond som den förvaltar i en annan EES-stat än Finland efter att till Finansinspektionen ha överlämnat en på engelska avfattad anmälan om den EES-baserade AIF-fond som den avser att marknadsföra i EES-staten. Anmälan ska innehålla den dokumentation och information som behövs för bedömning av ärendet.

Om den EES-baserade AIF-fonden är en feeder-AIF-fond, är den rätt att marknadsföra som avses i 1 mom. underkastad villkoret att master-AIF-fonden också är en EES-baserad AIF-fond som förvaltas av en auktoriserad EES-baserad AIF-förvaltare.

AIF-förvaltaren får börja marknadsföra andelar i en EES-baserad AIF-fond i en annan EES-stat efter att ha fått Finansinspektionens underrättelse.

Vid varje ändring av någon av de uppgifter som meddelats i enlighet med denna paragraf ska AIF-förvaltaren skriftligen underrätta Finansinspektionen senast en månad innan en planerad ändring genomförs, eller omedelbart efter det att en oplanerad ändring ägt rum.

Värdepappersföretag får marknadsföra andelar i EES-baserade AIF-fonder i en annan EES-stat så som föreskrivs i denna paragraf.

5 §

I en annan EES-stat etablerad AIF-förvaltares rätt att marknadsföra AIF-fonder i Finland

En EES-baserad AIF-förvaltare får utan att etablera dotterbolag eller filial i Finland marknadsföra andelar i en AIF-fond eller en EES-baserad AIF-fond som den förvaltar på samma villkor som AIF-förvaltare som är auktoriserade enligt denna lag. Marknadsföringen får inledas då AIF-förvaltaren från den utländska EES-tillsynsmyndigheten har fått en underrättelse enligt vilken marknadsföringen tillåts i hemmedlemsstaten. Om andelar endast marknadsförs till professionella kunder, ska till Finansinspektionen dessutom ges uppgifter om vilka åtgärder som kommer att vidtas för att förhindra att andelar i AIF-fonden marknadsförs till icke-professionella kunder.

EES-baserade AIF-förvaltare får i Finland marknadsföra andelar i AIF-fonder som är etablerade i en EES-stat endast så som föreskrivs i 1 mom.

Den som har rätt att förmedla order enligt 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster i Finland får i Finland marknadsföra andelar i AIF-fonder som är etablerade i en EES-stat endast, om förvaltaren av AIF-fonden i fråga har fått en sådan underrättelse från en EES-tillsynsmyndighet som avses i 1 mom.

En AIF-förvaltare som är registreringsskyldig inom EES får i Finland marknadsföra andelar i EES-baserade AIF-fonder som den förvaltar till professionella kunder efter att skriftligen ha underrättat Finansinspektionen om detta. Anmälan ska innehålla en redogörelse för att förvaltaren

1) vid marknadsföringen av AIF-fonden iakttar vad som föreskrivs i 12 kap. 2—11 §,

2) i fråga om AIF-fonden som den marknadsför iakttar vad som föreskrivs i 5 kap. 4 §, 11 kap. 1 och 2 § samt 1 kap. 8 § och 18 kap.

I 12 kap. föreskrivs om erbjudande av andelar i AIF-fonder i Finland. I 13 kap. föreskrivs om marknadsföring till icke-professionella kunder.

6 §

Tillhandahållande av investeringstjänster

En förvaltare av EES-baserade AIF-fonder som i Finland förvaltar en AIF-fond i enlighet med 2 § eller som i Finland i enlighet med 5 § erbjuder andelar i AIF-fonder har endast med tillstånd av Finansinspektionen rätt att i Finland tillhandahålla sådana investeringstjänster som avses i 3 kap. 2 § 2 mom. utan att etablera dotterbolag eller filial.

En sådan förvaltare av EES-baserade AIF-fonder som avses i 1 mom. har endast i samband med sådana investeringstjänster som avses i 3 kap. 2 § 2 mom. och endast med Finansinspektionens tillstånd rätt att i Finland tillhandahålla sidotjänster enligt 3 kap. 3 §.

Villkor för Finansinspektionens tillstånd att enligt 1 och 2 mom. tillhandahålla investerings- eller sidotjänster är att

1) den förvaltares hemmedlemsstat som förvaltar EES-baserade AIF-fonder ömsesidigt erkänner AIF-förvaltarens rätt att tillhandahålla investerings- och sidotjänster,

2) de EES-baserade AIF-förvaltaren har gjort en sådan anmälan som avses i 2 §,

3) den EES-baserade AIF-förvaltaren har beviljats auktorisation av sin hemmedlemsstats utländska EES-tillsynmyndighet att tillhandahålla tjänsten i fråga,

4) den EES-baserade AIF-förvaltaren i tillämpliga delar iakttar lagen om investeringstjänster.

En sådan AIF-förvaltare som avses i 1 mom. får inte anlita ett anknutet ombud för att tillhandahålla investeringstjänster i Finland.

7 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av finansministeriet kan, om inte något annat följer av kommissionens delegerade förordning, för genomförande av AIFM-direktivet utfärdas närmare bestämmelser om sådan dokumentation och information som avses i 4 § 1 mom. och om villkor för Finansinspektionens tillstånd enligt 6 § 3 mom.

20 kap.

Tredjeländer

1 §

Rätt att förvalta AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer

En auktoriserad AIF-förvaltare får förvalta AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer. AIF-förvaltaren ska iaktta de krav som föreskrivs i denna lag med undantag för skyldigheten att enligt 7 kap. 4 § ombesörja förvaring och skyldigheten att i enlighet med 11 kap. 1 § sammanställa en verksamhetsberättelse. Mellan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det tredjeland där AIF-fonden är etablerad ska ha tagits i bruk lämpliga arrangemang för samarbete för att säkerställa ett effektivt informationsutbyte som gör det möjligt för Finansinspektionen att utföra sina uppgifter.

Den rätt att förvalta AIF-fonder som föreskrivs i 1 mom. inbegriper inte rätt att marknadsföra AIF-fonder i EES-stater.

2 §

Rätt att marknadsföra AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer

En auktoriserad AIF-förvaltare får i Finland marknadsföra andelar i AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer till professionella kunder efter att skriftligen ha underrättat Finansinspektionen om detta. Anmälan ska innehålla en redogörelse för att

1) AIF-förvaltaren vid marknadsföringen av AIF-fonder iakttar vad som föreskrivs i 12 kap.,

2) det finns lämpliga arrangemang för samarbete som avser övervakningen av systemrisker och som är i linje med internationella standarder, mellan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i det tredjeland där AIF-fonden är etablerad, för att säkerställa ett effektivt informationsutbyte som gör det möjligt för Finansinspektionen att utföra sina uppgifter i enlighet med AIFM-direktivet,

3) det tredjeland där AIF-fonden är etablerad inte är upptaget i förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

4) det tredjeland där AIF-fonden är etablerad har undertecknat en överenskommelse med Finland, vilket till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden,

5) AIF-förvaltaren har tillställt Finansinspektionen uppgifter om de företag som svarar för de uppgifter som avses i 15 kap. 2 och 3 §.

Det som föreskrivs i 1 mom. ska tillämpas också på EES-baserade AIF-förvaltare vars hemmedlemsstats utländska EES-tillsynsmyndighet har tagit i bruk ett sådant arrangemang för samarbete som avses i 1 mom. 2 punkten.

Det som föreskrivs i 1 och 2 mom. gäller också feeder-AIF-fonder som riktar sig till AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer.

En AIF-förvaltare som avses i 1 och 2 mom. är inte skyldig att iaktta vad som i 7 kap. 4 § eller med stöd av artikel 21 i AIFM-direktivet föreskrivs om förvaringsinstitut, till den del som bestämmelserna gäller AIF-fonder som är etablerade i tredjeländer. Då ska det i en anmälan till Finansinspektionen i enlighet med 1 mom. utredas hur man kan se till att en eller flera enheter har utsetts att utföra de uppgifter som avses i 15 kap. 2 och 3 § eller sådana förvaringsuppgifter som avses i artikel 21.7, 21.8 och 21.9 i AIFM-direktivet. AIF-förvaltaren får inte själv utföra dessa uppgifter.

3 §

Marknadsföring från tredjeländer

En AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland får i Finland till professionella kunder marknadsföra andelar i EES-baserade AIF-fonder eller i sådana i tredjeländer etablerade AIF-fonder som den förvaltar efter att skriftligen ha underrättat Finansinspektionen om detta. Anmälan ska innehålla en redogörelse för att

1) den i tredjeland etablerade AIF-förvaltaren i fråga om de AIF-fonder som den marknadsför iakttar vad som föreskrivs i 7 kap. 3 §, 11 kap. 1 och 2 §, 12 kap. 2—8 § samt i fråga om varje i 1 kap. 8 § 1 mom. avsedd AIF-fond dessutom 18 kap.,

2) det finns lämpliga arrangemang för samarbete, som syftar till övervakning av systemrisker och som är i linje med internationella standarder, mellan Finansinspektionen, tillsynsmyndigheterna i AIF-fondens hemmedlemsstat, AIF-förvaltarna och tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där AIF-fonden är etablerad, i syfte att säkerställa ett effektivt informationsutbyte som gör det möjligt för Finansinspektionen att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag,

3) AIF-förvaltaren och det tredjeland där AIF-fonden är etablerad inte är upptagna i förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för fi-

nansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

4) det tredjeland där AIF-fonden är etablerad har undertecknat en överenskommelse med Finland, vilket till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden.

4 §

Förvaringsinstitut

Trots det som föreskrivs i 7 kap. 4 § om förvaringsinstitut kan en AIF-förvaltare, för en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland utse ett förvaringsinstitut som är etablerat i tredjelandet i fråga eller i Finland.

En AIF-förvaltare som utser ett förvaringsinstitut som är etablerat i ett tredjeland ska förvissa sig om att förvaringsinstitutet och etableringslandet uppfyller följande förutsättningar när det gäller tillsynen, informationsutbytet, regleringen och investeraransvaret:

1) Finansinspektionen och tillsynsmyndigheterna i det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat har undertecknat arrangemang för samarbete för att övervaka systemrisken, i syfte att säkerställa ett effektivt informationsutbyte som gör det möjligt för Finansinspektionen att fullgöra sina uppgifter enligt AIFM-direktivet,

2) förvaringsinstituten omfattas av effektiv reglering, inklusive minimikapitalkrav, och tillsyn av verksamheten som har samma verkan som unionsrätten och som tillämpas effektivt,

3) det tredjeland där förvaringsinstitutet är etablerat är inte upptaget i förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism,

4) det tredjeland där AIF-fonden är etablerad har undertecknat en överenskommelse med Finland, vilket till fullo uppfyller normerna i artikel 26 i det modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet som godkänts av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling och säkerställer ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden,

5) förvaringsinstitutet är enligt avtal ansvarigt gentemot AIF-fonden och dess investerare i enlighet med artikel 21.12 och 13 i AIFM-direktivet och ska uttryckligen förbinda sig att iaktta artikel 21.11.

5 §

Gränsöverskridande investeringar i AIF-fonder

Bestämmelserna i detta kapitel påverkar inte investerarens rätt att investera i sådana i ett tredjeland etablerade AIF-fonder som de valt. Investeraren kan genom specifikt skriftligt samtycke avstå från sin rätt till information enligt 12 kap. 4 § 5 mom. gällande en AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland.

Finansinspektionen ska offentligt tillhandahålla information om AIF-fonder som är etablerade i tredjeland, när den har fått anmälan om marknadsföring av dessa fonder i Finland med stöd av 2 eller 3 §, samt om deras förvaltare.

Trots det som föreskrivs i 12 kap. eller i detta kapitel får en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland utan begränsningar rapportera om sina investeringar till investerarna.

6 §

Övriga bestämmelser som gäller tredjeländer

Efter det att kommissionens delegerade förordning, som avses i artikel 67 i AIFM-direktivet, har trätt i kraft ska artiklarna 35 och 37—41 iakttas.

7 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om bedömningsgrunderna för sådan reglering och tillsyn av verksamheten som

ska tillämpas på förvaringsinstitut som är etablerade i tredjeländer samt om sådana särskilda bestämmelser som ska tillämpas på tredjeländer.

DEL VIII

TILLSYN OCH PÅFÖLJDER

21 kap.

Bestämmelser som gäller Finansinspektionen

1 §

Tillsyn

Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, så som föreskrivs i denna lag och i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen utövar tillsyn över förvaringsinstitutsverksamhet enligt denna lag.

Finansinspektionen kan utöver uppgifter som uttryckligen nämns i denna lag avkräva en enskild AIF-förvaltare också annan information, om det i enlighet med lagen om Finansinspektionen behövs för övervakning och hantering av systemrisker. Finansinspektionen ska underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om särskilda krav på tilläggsinformation utöver vad som föreskrivs i 7 kap. 3 §.

I 5 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens skyldighet att samarbeta med konsumentombudsmannen i fråga om kundskyddet.

2 §

Information om gränser för finansiell hävstång

Finansinspektionen ska innan den för en AIF-förvaltare fastställer gränser för finansiell hävstång enligt 17 kap. 4 § 2 eller 3 mom. underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden samt utländska EES-tillsynsmyndigheter.

Anmälan ska ske senast 10 bankdagar innan den föreslagna åtgärden planeras träda i kraft eller förlängas.

Anmälan ska innehålla uppgifter om den föreslagna åtgärden, motivering av åtgärden och uppgift om när åtgärden ska träda i kraft eller förlängas. Under exceptionella omständigheter får Finansinspektionen besluta att den föreslagna åtgärden ska träda i kraft före utgången av den tidsfrist som anges i 2 mom.

Om Finansinspektionen genomför en i 1 mom. avsedd åtgärd som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i sitt yttrande motsatt sig, ska den underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten om detta och motivera sitt beslut. Motiveringen är offentlig.

3 §

Förvaltning av EES-baserade AIF-fonder

Finansinspektionen ska efter att den fått en anmälan enligt 19 kap. 1 § säkerställa om en AIF-förvaltare följer denna lag när den förvaltar AIF-fonder och om dess auktorisation omfattar sådan förvaltning av AIF-fonder som avses i den verksamhetsplan som fogats till underrättelsen. Finansinspektionen ska senast en månad efter det att han tagit emot en fullständig anmälan överlämna handlingarna till de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat. I det sammanhanget ska bifogas en förklaring om att anmälaren enligt denna lag är en auktoriserad AIF-förvaltare.

Om en filial etableras för verksamhet som avses i 19 kap. ska Finansinspektionen i stället för inom den tidsfrist som nämns i 1 mom., senast två månader efter att ha tagit emot en fullständig anmälan överlämna alla handlingar till de behöriga myndigheterna i AIF-förvaltarens värdmedlemsstat.

Finansinspektionen ska omedelbart underrätta AIF-förvaltaren om överlämnandet av informationen.

4 §

Marknadsföring av AIF-fonder

Finansinspektionen ska efter att ha fått en i 12 kap. 1 § eller 19 kap. 3 § avsedd anmälan säkerställa huruvida en AIF-förvaltare följer denna lag vid förvaltningen av en AIF-fond. Finansinspektionen ska inom 20 bankdagar efter att ha mottagit en fullständig anmälan underrätta AIF-förvaltaren om beslutet. Samtidigt ska Finansinspektionen underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i AIF-fondens hemmedlemsstat om saken.

5 §

Marknadsföring av AIF-fonder till andra EES-stater

Finansinspektionen ska efter att ha fått en anmälan enligt 19 kap. 4 § säkerställa huruvida en AIF-förvaltare följer denna lag vid förvaltningen av en AIF-fond. Finansinspektionen ska inom 20 bankdagar efter att ha mottagit en fullständig anmälan överlämna de handlingar och uppgifter som hör till anmälan till den utländska EES-tillsynsmyndigheten i den EES-stat där AIF-fonden ska marknadsföras. Finansinspektionen ska samtidigt bifoga en på engelska avfattad förklaring om att AIF-förvaltaren i fråga är auktoriserad att förvalta AIF-fonder med en särskild investeringsstrategi. Finansinspektionen ska också underrätta den utländska EES-tillsynsmyndigheten i den EES-stat där AIF-fonden är etablerad.

Efter att ha överlämnat anmälningshandlingarna ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta AIF-förvaltaren om att så har skett.

6 §

Ändrade uppgifter om förvaltning eller marknadsföring

Finansinspektionen ska bedöma planerade ändringar efter att ha fått en sådan anmälan som avses i 12 kap. 1 § 4 mom., 19 kap. 1 § 4 mom. eller 19 kap. 4 § 4 mom.

Om ändringarna är godtagbara och inte har betydelse för hur en AIF-förvaltare följer denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska Finansinspektionen utan dröjsmål meddela AIF-förvaltaren att ändringarna får genomföras. Finansinspektionen ska vid behov underrätta de utländska EES-tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater om ändringarna.

Om en AIF-förvaltare på grund av en planerad ändring inte längre skulle följa denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska Finansinspektionen förbjuda ändringen.

Om en planerad ändring genomförs trots ett förbud eller om det framgått någon annan omständighet som innebär att AIF-förvaltaren inte längre iakttar denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den, ska Finansinspektionen vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med 3 kap. i lagen om Finansinspektionen och vid behov förbjuda förvaltning av AIF-fonder och erbjudande av andelar i alla EES-stater.

7 §

Säkerställande av AIF-fonders lagefterlevnad

När Finansinspektionen får en anmälan enligt 3 kap. 5 § 3 mom. ska den kräva att AIF-förvaltaren i fråga vidtar åtgärder för att säkerställa att en AIF-fond eller en annan enhet som verkar för dess räkning uppfyller sina skyldigheter enligt denna lag.

Om AIF-fonden inte inom en rimlig tid efter ett sådant krav som avses i 1 mom. uppfyller sina skyldigheter enligt denna lag, ska Finansinspektionen genom ett beslut kräva att fonden frånträder uppdraget som AIF-förvaltare av denna AIF-fond. AIF-fonden får i så fall inte längre marknadsföras i Finland eller i andra EES-stater förrän det har utsetts en AIF-förvaltare enligt denna lag. Inte heller en AIF-fond som är etablerad i ett tredjeland och som inte har någon AIF-förvaltare får marknadsföras i Finland eller i andra EES-stater. Finansinspektionen ska omedelbart underrätta de utländska EES-tillsynsmyndigheter i fondens hemmedlemsstat och de utländska EES-

tillsynsmyndigheterna i de EES-stater om förbudet, där de AIF-fonder marknadsförs som förvaltas av AIF-förvaltaren.

8 §

Information som ska ges av förvaringsinstitut

Finansinspektionen kan be att få tillgång till den information som ett sådant förvaringsinstitut eller ett sådant särskilt förvaringsinstitut som avses i denna lag har fått vid utförandet av sina uppgifter, om Finansinspektionen behöver informationen för sin lagstadgade tillsyn.

I 18 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om Finansinspektionens rätt att få information som avses i 1 mom.

9 §

Bedömning av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens begäran om åtgärder

Finansinspektionen ska bedöma Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens begäran om åtgärder enligt artikel 47 i AIFM-direktivet och vidta tillräckliga åtgärder med anledning av begäran.

Åtgärderna ska effektivt hantera hotet mot finansmarknadens funktion och integritet eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i EES-staterna, eller avsevärt förbättra de behöriga myndigheternas förmåga att övervaka hotet. Åtgärderna får inte framkalla risk för regelarbitrage och inte heller inverka negativt på finansmarknadens effektivitet.

I övrigt ska i samarbetet med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten iakttas vad som föreskrivs i 3 a § i lagen om Finansinspektionen.

10 §

Utbyte av information

Finansinspektionen ska ge utländska EES-tillsynsmyndigheter information som är av betydelse för att övervaka och förebygga sådana eventuella konsekvenser av AIF-förvaltares verksamhet när det gäller stabiliteten hos kreditinstitut, försäkringsanstalter och värdepappersföretag som har betydelse för det finansiella systemet och för de marknaders funktion där AIF-förvaltarna är verksamma. Informationen ska också vidarebefordras till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och till Europeiska systemrisknämnden.

Om inte annat följer av de villkor som fastställs i artikel 35 i ESMA-förordningen ska Finansinspektionen överlämna uppgifter i aggregerad form beträffande verksamhet som bedrivs av de AIF-förvaltare som den ansvarar för till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden.

I övrigt ska vid informationsutbyte iakttas 52 § i lagen om Finansinspektionen.

11 §

Tillsynssamarbete

Finansinspektionen får begära att en utländsk EES-tillsynsmyndighet samarbetar i samband med tillsynsverksamhet, en kontroll eller en utredning på den andra EES-statens territorium, inom ramen för befogenheterna enligt AIFM-direktivet. Finansinspektionen kan begära att dess tjänstemän ska få vara närvarande vid en kontroll.

Då Finansinspektionen av en utländsk EES-tillsynsmyndighet tar emot en begäran om en kontroll i Finland eller en utredning ska den själv utföra kontrollen eller utredningen.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl ge en tjänsteman vid en utländsk EES-tillsynsmyndighet som framfört en i 2 mom. avsedd begäran tillstånd att vara närvarande när kontrollen utförs eller delta i utredningen.

Finansinspektionen får vägra delta i tillsynssamarbete med en utländsk EES-tillsynsmyndighet på de grunder som nämns i 53 § i lagen om Finansinspektionen .

Finansinspektionen övervakar att en EES-baserad AIF-förvaltare som förvaltar en AIF-fond i Finland eller marknadsför andelar i en

AIF-fond i Finland via en filial iakttar 6 kap. 1 § samt 7 kap. 5 och 6 §.

12 §

Tvistlösning hos Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten

I 50 b § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om hänskjutande av tvister mellan Finansinspektionen och en utländsk EES-tillsynsmyndighet till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten.

13 §

Samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen ska för övervakningen av efterlevnaden av denna lag ordna samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter enligt vad som föreskrivs i 54 § i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska offentliggöra en förteckning över de tillsynsmyndigheter i tredjeländer med vilka den tillämpar sådana samarbetsarrangemang som avses i 1 mom.

14 §

Personuppgifter och övriga uppgifter

När det gäller hantering, bevarande och överföring av personuppgifter ska Finansinspektionen iaktta personuppgiftslagen.

Finansinspektionen ska bevara de personuppgifter som den fått då den skött uppgifter enligt denna lag, dock i högst fem år.

Finansinspektionen får från fall till fall överföra uppgifter och analyser av uppgifter som den fått då den skött uppgifter enligt denna lag till ett tredjeland, om villkoren enligt 5 kap. i personuppgiftslagen är uppfyllda och om Finansinspektionen är förvissad om att överföringen är nödvändig vid övervakningen av efterlevnaden av AIFM-direktivet. Information får överföras endast på villkor att den inte utan Finansinspektionens skriftliga tillstånd överförs vidare.

15 §

Tystnadsplikt

All information som Finansinspektionen får i enlighet med AIFM-direktivet av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten, utländska EES-tillsynsmyndigheter, Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden ska anses omfattas av tystnadsplikt, om inte Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller den berörda behöriga myndigheten eller en annan berörd myndighet eller annat berört organ när informationen lämnas anger något annat eller om informationen överlåts till Finlands eller någon annan EES-stats åklagar- eller förundersökningsmyndighet för förhindrande eller utredning av brott.

På offentligheten och sekretessen i fråga om handlingar som Finansinspektionen innehar ska i övrigt tillämpas bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och i 71 § i lagen om Finansinspektionen.

16 §

Kommissionens delegerade förordning

I kommissionens delegerade förordning föreskrivs om sådan inverkan på det finansiella systemet som eventuellt orsakas av informationsutbyte.

22 kap.

Påföljder och överklagande

1 §

Ordningsavgift

Ordningsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

1) denna lags 12 kap. 6 § om skyldigheten att informera investerarna om användning av

finansiell hävstång och 7 § om beaktande av information till investerarna om investering av tillgångar,

2) denna lags 17 kap. 1 § om gränser för finansiell hävstång och 3 § om fastställande av högsta nivå av finansiell hävstång,

3) denna lags 18 kap. 1—6 § om anmälnings- och informationsskyldighet.

Utöver vad som föreskrivs i denna paragraf är också de närmare bestämmelser och föreskrifter som avses i 1 och 2 mom. samt bestämmelser i förordningar som kommissionen utfärdat med stöd av AIFM-direktivet sådana bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen .

2 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs AIF-förvaltare som försummar att iaktta eller överträder följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

1) denna lags 4 kap. 5 § om skyldighet att anmäla väsentliga ändringar i villkoren för auktorisation,

2) denna lags 6 kap. 2 § om minimikapital, 4 § om täckning av potentiella risker samt 5 § om ledning av AIF-fonder och om deras tillförlitlighet,

3) denna lags 7 kap. 1 § om resurser, 2 § om administrativa förfaranden och tillsynsarrangemang, 4 § om utseende av förvaringsinstitut, 6 § om hantering av intressekonflikter samt 7 § om ersättningar,

4) denna lags 8 kap. 1 § om organisering av riskhantering, 2 § om separation av riskhantering, 3 § om riskhanteringsåtgärder och 6 § om hantering av likviditetsrisk,

5) denna lags 9 kap. 3 § om värderingsmetoder,

6) denna lags 10 kap. 2 § om delegering av funktioner,

7) denna lags 11 kap. 1 § om bokslut och verksamhetsberättelse,

8) denna lags 12 kap. 3 § om osann och vilseledande marknadsföring, 4 § om skyldighet att informera investerarna, 5 § om regelbunden information och 8 § om kundkontroll,

9) denna lags 13 kap. 1 § om förutsättningarna för marknadsföring av AIF-fonder till icke-professionella kunder, 4 § om faktablad och 5 § om tilläggsinformation och språket i faktablad,

10) denna lags 18 kap. 7 § om tömning av företag på tillgångar,

11) denna lags 20 kap. 4 § om förvaringsinstitut.

Bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och som vid försummelse eller överträdelse leder till att påföljdsavgift påförs förvaringsinstitut enligt denna lag är dessutom

1) denna lags 10 kap. 3 § om vidaredelegering av funktioner,

2) denna lags14 kap. 2 § om hantering av intressekonflikter,

3) denna lags 15 kap. 2 § om förvaringsinstituts förvaringsuppgifter, 3 § om förvaringsinstituts övriga uppgifter, 5 § om delegering av förvaringsfunktioner och 6 § om förvaringsinstituts meddelande till Finansinspektionen.

Utöver vad som föreskrivs i denna paragraf är bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen dessutom sådana närmare bestämmelser och föreskrifter samt sådana bestämmelser i förordningar som kommissionen utfärdat med stöd av AIFM-direktivet och som avses i denna paragrafs 1 mom. 1—10 punkten och 2 mom. 1 och 2 punkten.

För överträdelse av bestämmelser som avses ovan i 1 mom. 7 och 8 punkten kan påföljdsavgift påföras också EES-baserade AIF-förvaltare.

3 §

Bestämmande och verkställighet av administrativa påföljder

I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om bestämmande, offentliggörande, verkställighet och behandling av administrativa påföljder i marknadsdomstolen.

4 §

Överklagande

I förvaltningsprocesslagen (586/1996) och i 73 § i lagen om Finansinspektionen föreskrivs det om överklagande av beslut som Finansinspektionen fattat med stöd av denna lag.

5 §

AIF-brott

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) förvaltar en AIF-fond i strid med 3 kap. 1 §, 5 kap. 1 §, 19 kap. 1 § eller 20 kap. 1 §,

2) förvaltar en AIF-fond i strid med ett beslut om återkallande av auktorisation enligt 26 § i lagen om Finansinspektionen eller i strid med ett beslut om begränsning av verksamheten enligt 27 § i den nämnda lagen,

3) marknadsför andelar i en AIF-fond i strid med 19 kap. 3 eller 4 § eller 20 kap. 2 §,

4) såsom firma eller annars i sin verksamhet använder en benämning som avses i 3 kap. 4 § i strid med bestämmelsen i nämnda paragraf.

5) bedriver verksamhet som förvaringsinstitut för AIF-fonder i strid med 14 kap. 1—3 §,

ska, om gärningen inte är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag för AIF-brott dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

6 §

Brott mot tystnadsplikten

Den som bryter mot tystnadsplikten enligt 7 kap. 11 § eller 21 kap. 15 § ska dömas till straff enligt 38 kap. 1 och 2 § i strafflagen, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

7 §

Brott mot kravet på kundkontroll och rapporteringsskyldigheten

Bestämmelser om straff för brott mot krav på kundkontroll i 12 kap. 8 § 1 mom. eller mot skyldighet att rapportera penningtvätt i 12 kap. 8 § 3 mom. finns i 40 och 42 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism.

8 §

Skadeståndsskyldighet

AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat en AIF-fonds investerare eller andra genom förfarande som strider mot denna lag, mot bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller mot förordningar som kommissionens utfärdat med stöd av AIFM-direktivet.

En AIF-förvaltares och en EES-baserad AIF-förvaltares styrelsemedlemmar och verkställande direktör är skyldiga att ersätta skada som de i sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat AIF-förvaltare, aktieägare eller andra genom överträdelse av denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Vad som föreskrivs ovan i detta moment gäller inte skador som de orsakats genom överträdelse av 7 kap. 3 §, 5 § 1 mom., 6 § 1 eller 2 mom. eller 7 §.

En AIF-förvaltares och en EES-baserad AIF-förvaltares aktieägare är skyldiga att ersätta skada som de genom att medverka till överträdelse av denna lag eller bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den uppsåtligen eller av oaktsamhet har orsakat AIF-förvaltare, aktieägare eller andra. Vad som föreskrivs i detta moment gäller inte skador som orsakats genom av överträdelse av 7 kap. 3 §, 5 § 1 och 2 mom. eller 7 §.

Det som i 1 mom. föreskrivs om skadeståndsskyldighet gäller också den till vilken AIF-förvaltaren har delegerat en funktion i enlighet med 10 §. I 51 § i revisionsla-

gen föreskrivs om revisorers skadeståndsskyldighet.

Det som i 1 mom. föreskrivs om skadeståndsskyldighet gäller också värdepappersföretag, kreditinstitut och andra som vid marknadsföring av andelar i AIF-fonder har

1) lämnat osann eller vilseledande information eller underlåtit att rätta sådan enligt 12 kap. 3 §,

2) försummat skyldigheten att i enlighet med 12 kap. 4 § 5 mom. informera investerarna.

I 2 och 6 kap. i skadeståndslagen föreskrivs om jämkning av skadestånd samt om fördelning av skadeståndsansvaret mellan två eller flera skadeståndsskyldiga.

En AIF-förvaltare kan med en professionell kund avtala annorlunda om skadeståndsskyldighet enligt denna paragraf.

DEL IX

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

23 kap.

Övergångsbestämmelser

1 §

Ansökan om auktorisation samt registrering

Efter det att denna lag trätt i kraft ska en AIF-förvaltare kunna visa att den har vidtagit tillräckliga åtgärder som avses i 3—5 kap. för att följa denna lag, de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt de förordningar och beslut som Europeiska kommissionen utfärdat med stöd av AIFM-direktivet.

En AIF-förvaltare ska senast den 22 juli 2014 till Finansinspektionen lämna in en ansökan om auktorisation som AIF-förvaltare eller om registrering samt anpassa sin verksamhet till denna lag.

Om en ansökan enligt 2 mom. inte har lämnats in senast den 22 juli 2014 ska verksamheten upphöra senast detta datum.

När lagen träder i kraft ska en inlämnad ansökan om auktorisation kompletteras i enlighet med lagens krav.

2 §

Slutna och temporära AIF-fonder

AIF- förvaltare som förvaltar slutna AIF-fonder som inte har gjort tilläggsinvesteringar efter den 22 juli 2013 betraktas inte som auktoriserade eller registreringsskyldiga AIF-förvaltare. En sådan AIF-förvaltare ska senast en månad efter att denna lag har trätt i kraft anmäla till Finansinspektionen att den förvaltar en AIF-fond.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller även förvaltare av slutna och temporära AIF-fonder för vilka teckningstiden har upphört före den 22 juli 2013 och för vilka tidsfristen upphör senast den 22 juli 2016. Sådana AIF-förvaltare ska dessutom iaktta det som föreskrivs i 11 och 18 kap.

3 §

Förvaringsinstitut

Trots bestämmelserna i 14 kap. 1 § kan ett sådant utländskt EES-kreditinstitut som avses i 8 § i kreditinstitutslagen med Finansinspektionens tillstånd utses till förvaringsinstitut ända till den 22 juli 2017. Ett utländskt EES-kreditinstitut ska i detta fall iaktta de bestämmelser i den EES-stat där den har sitt säte med vilka artikel 21 i AIFM-direktivet har genomförts.

Finansinspektionen beviljar i 1 mom. avsett tillstånd på ansökan av en AIF-förvaltare. Finansinspektionen kan vägra bevilja tillstånd, om den inte kan försäkra sig om att den får tillräcklig information av förvaringsinstitutet eller den utländska EES-tillsynsmyndigheten.

4 §

Marknadsföring

Trots bestämmelserna i 12 kap. 1 § eller 19 kap. 3 eller 5 § får marknadsföringen av andelar i AIF-fonder eller EES-baserade AIF-fonder till professionella kunder fortgå

fram till den 22 juli 2014, om marknadsföringen har inletts innan denna lag trätt i kraft och en detaljerad anmälan om marknadsföringen har lämnats till Finansinspektionen senast inom en månad efter det att denna lag trätt i kraft. Om det har underrättats om AIF-fondens marknadsföring enligt 19 kap. 5 § behövs ingen anmälan.

Trots bestämmelserna i 20 kap. 2 § får AIF-förvaltare eller förvaltare av EES-baserade AIF- fonder fram till den 22 juli 2014 i Finland marknadsföra andelar i en AIF-fond som etablerats i tredjeland till professionella kunder, om marknadsföringen har inletts innan denna lag trätt i kraft och en detaljerad anmälan om marknadsföringen har lämnats till Finansinspektionen senast inom en månad efter det att denna lag trätt i kraft.

Trots bestämmelserna i 20 kap. 3 § får förvaltare av AIF-fonder som etablerats i tredjeland fram till den 22 juli 2014 i Finland marknadsföra andelar i en EES- baserad AIF-fond eller en AIF-fond som etablerats i tredjeland och som den förvaltar till professionella kunder, om marknadsföringen har inletts innan denna lag trätt i kraft och en detaljerad anmälan om marknadsföringen har lämnats till Finansinspektionen senast inom en månad efter det att denna lag trätt i kraft.

En anmälan som avses i 1—3 mom. ska innefatta en utredning av att i verksamheten iakttas de allmänna principerna enligt 6 kap. 1 § samt tillvägagångssätten enligt 12 kap. 2 och 3 §.

Det som föreskrivs i 12 och 13 kap. ska inte tillämpas på erbjudande av andelar i sådana AIF-fonder eller EES-baserade AIF-fonder till allmänheten, enligt ett prospekt som i enlighet med 4 kap. i värdepappersmarknadslagen har offentliggjorts före denna lags ikraftträdande, medan prospektet är giltigt.

En utländsk AIF-förvaltare som innan denna lag träder i kraft har fått tillstånd av Finansinspektionen att marknadsföra en AIF-fond i Finland, ska för att fortsätta marknadsföringen av AIF-fonden i Finland på gällande villkor visa för Finansinspektionen att den uppfyller villkoren enligt 20 kap. 3 § före den 22 juli 2014.

5 §

Specialplaceringsfonder

Trots bestämmelserna i 12 eller 13 kap. får ett fondbolag som fått verksamhetstillstånd enligt lagen om placeringsfonder och som iakttar skyldigheterna enligt 1 § 1 mom. och har ansökt om verksamhetstillstånd eller registrerat sig inom den tid som anges i 1 § 2 mom., innan tillstånd beviljas eller innan registreringen erbjuda andelar i en specialplaceringsfond till professionella eller icke-professionella kunder, om specialplaceringsfonden har inlett sin verksamhet innan denna lag träder i kraft eller Finansinspektionen har fastställt specialplaceringsfondens stadgar.

Ett fondbolag som fått verksamhetstillstånd enligt lagen om placeringsfonder och som förvaltar specialplaceringsfonder vars sammanlagda tillgångar underskrider de tröskelvärden som avses i 1 kap. 2 § har också utan auktorisation enligt denna lag rätt att till icke-professionella kunder marknadsföra de specialplaceringsfonder som fondbolaget förvaltar och som det innan denna lag trätt i kraft enligt sina stadgar som fastställts av Finansinspektionen har kunnat erbjuda till icke-professionella kunder.

Ett fondbolag som fått verksamhetstillstånd enligt lagen om placeringsfonder har inte några skyldigheter att vidta sådana åtgärder som avses i 1 § 1 mom. och inte heller ansöka om auktorisation som AIF-förvaltare eller registrera sig hos Finansinspektionen, om det före utgången av tidsfristen enligt 1 § 2 mom. har vidtagit åtgärder för att ombilda specialplaceringsfonder som fondbolaget förvaltar och som inlett sin verksamhet innan denna lag trätt i kraft till en sådan placeringsfond som avses i lagen om placeringsfonder. Om en specialplaceringsfond som avses i detta moment inte senast den 22 juli 2014 har ombildats till en placeringsfond får andelar i fonden erbjudas innan ombildningen har genomförts endast i det fall att Finansinspektionen har fastställt specialplaceringsfondens stadgar.

Ett fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder får inrätta nya specialplaceringsfonder, endast om fondbolaget vid inrättandet

av specialplaceringsfonden och förvaltningen av den iakttar bestämmelserna i 1 §.

6 §

Utländska AIF-förvaltare

När denna lag trätt i kraft ska EES-baserade AIF-förvaltare, registreringsskyldiga AIF-förvaltare i EES-stater och förvaltare av AIF-fonder som etablerats i tredjeland kunna visa att de har vidtagit tillräckliga åtgärder för att iaktta denna lag samt bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den samt förordningar och beslut av Europeiska kommissionen som antagits med stöd av AIFM-direktivet.

EES-baserade AIF-förvaltare, registreringsskyldiga AIF-förvaltare i EES-stater och förvaltare av AIF-fonder som etablerats i tredjeland ska se till att verksamheten överensstämmer med denna lag senast den 22 juli 2014.

7 §

Självreglering

En AIF-förvaltare ska senast den 22 juli 2014 meddela Finansinspektionen till vilket av de organ som avses i 6 kap. 7 § 1 mom. den hör eller vilket organ som gett en sådan rekommendation som avses i 6 kap. 7 § 1 och 2 mom. och som AIF-förvaltaren har förbundit sig att följa.

8 §

Kreditvärdighetsklassificering

Denna lags 8 kap. 3 § 4 mom. ska iakttas efter 18 månader räknat från den dag då Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/14/EU om ändring av direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (*fondföretag*) och direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder när det gäller alltför stor förlitan på kreditbetyg träder i kraft.

9 §

Rapportering

Lagens 6 kap. 6 § ska efter att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder trätt i kraft tillämpas på den första hela räkenskapsperiodens revision.

Lagens 11 kap. ska efter att lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder trätt i kraft tillämpas på den första hela räkenskapsperiodens bokslut, verksamhetsberättelse och revision.

10 §

Beslut om tillämpning av lagen

Finansinspektionen ska på ansökan [inom en rimlig tid] fatta beslut om hur ett ärende ska avgöras med avseende på lagens tillämpningsområde eller en enhetlig tillsynspraxis eller av något annat vägande skäl. Beslutet kan framför allt gälla frågan om huruvida sökanden vid den tidpunkt då lagen träder i kraft

1) är verksam som AIF-förvaltare, eller

2) förvaltar en AIF-fond som ska anses vara öppen eller sluten.

Ansökan om ett sådant beslut som avses i 1 mom. ska göras senast den 22 april 2014.

Finansinspektionens beslut enligt 1 mom. är bindande för Finansinspektionen så länge som de faktorer som beslutet är baserat på inte väsentligen förändras.

Trots det som föreskrivs i 2 mom. ska Finansinspektionen fatta ett sådant beslut som avses i 1 mom. om sökanden inleder eller planerar att inleda förvaltning av en AIF-fond efter det att denna lag trätt i kraft.

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om placeringsfonder (48/1999) 2 § 1 mom. 10 c punkten, 2 c kap., 129 §, 130 § och mellanrubriken före den, 131 § 3 mom., 132 §, 132 c § samt 146 §,

av dem 2 § 1 mom. 10 c punkten och 130 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1490/2011, 2 c kap., mellanrubriken före 130 §, 131 § 3 mom. och 132 § sådana de lyder i lag 1490/2011, 129 § sådan den lyder i lag 224/2004, 132 c § sådan den lyder i lag 765/2012 och 146 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 224/2004, 298/2005 och 1490/2011,

ändras 1 §, 2 § 1 mom. 1, 2 a, 4, 10 a, 19 och 20 punkten och 2 mom., 2 b §, 3 §, 3 a §, 4 § 2 mom., 5 § 3 mom., 5 a § 1 mom., 5 b §, 5 e § 1 mom., 8 b § 1 mom., 9 § 1 mom., 9 a §, 9 d § 1 mom., 23 § 1 mom., 27 § 1 och 2 mom., 28 § 1 mom., 38 § 1 mom., 40 §, rubriken för 7 kap., 42 § 3 mom., 43 §, 47 § 1 mom., 49 § 1 mom., 53 § 2 mom., 72 § 1, 2 och 4—6 mom., 74 § 1 mom., 80 b § 2 mom., 87 §, 106 a §, 132 d §, 132 e § 1 och 2 mom., 132 f § 1 och 3 mom., 132 g §, 132 i § 1 mom., 132 j § 1 mom., 132 k § 1 mom., 136 §, rubriken för 22 kap. samt 148 § 2 mom.,

av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1490/2011 och 765/2012, 2 § 1 mom. 1, 2 a, 4, 10 a, 19 och 20 punkten sådana de lyder delvis ändrade i lag 1490/2011, 2 § 2 mom., 2 b §, 3 §, 3 a §, 4 § 2 mom., 8 b § 1 mom., 23 § 1 mom., 27 § 1 mom., 49 § 1 mom., 53 § 2 mom., 80 b § 2 mom. 106 a §, 132 e § 1 och 2 mom., 132 f § 1 och 3 mom., 132 g §, 132 i § 1 mom., 132 j § 1 mom., 132 k § 1 mom. och 136 § sådana de lyder i lag 1490/2011, 5 a § 1 mom., 9 § 1 mom. och 38 § 1 mom. sådana de lyder i lag 224/2004, 5 b § och 9 a § sådana de lyder delvis ändrade i lagarna 224/2004 och 765/2012, 5 § 3 mom., 5 e § 1 mom., 9 d § 1 mom. och 132 d § sådana de lyder i lag 765/2012, 27 § 2 mom., rubriken för 7 kap., 42 § 3 mom., 47 § 1 mom. och 74 § 1 mom. sådana de lyder i lag 351/2007, 43 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 224/2004 och 351/2007, 72 § 1, 2 och 4—6 mom. sådana de lyder delvis ändrade i lagarna 224/2004 och 928/2007 och 148 § 2 mom. sådant det lyder i lag 471/2011,

fogas till 2 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 224/2004, 351/2007, 1490/2011 och 765/2012 en ny 21, 22 och 23 punkt, till 41 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 224/2004, 1490/2011 och 765/2012 ett nytt 6 mom., till lagen en ny 43 a §, en ny 144 a § och före den en ny mellanrubrik, en ny 144 b §, en ny 144 c § samt före 145 § en ny mellanrubrik och till 145 § 1 mom. sådant det lyder i lag 224/2004 en ny 4 punkt, som följer:

1 §

Denna lag tillämpas på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet samt på marknadsföring till allmänheten av andelar i fondföretag.

På fondbolag tillämpas lagen om investeringstjänster (747/2012) enligt vad som föreskrivs i denna lag och i 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

Ett fondbolag får förvalta sådana AIF-fonder som avses i 2 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) under förutsättning att fondbolaget för denna verksamhet har auktorisation som AIF-förvaltare eller är registrerat hos Finansinspektionen så som föreskrivs i den nämnda lagen. En sådan förvaltare av externt förvaltade AIF-fonder som avses i lagen om förval-

tare av alternativa investeringsfonder får förvalta placeringsfonder under förutsättning att förvaltaren har auktorisation som fondbolag för denna verksamhet. En AIF-förvaltare som är auktoriserad för denna verksamhet eller som är registrerad hos Finansinspektionen så som föreskrivs i nämnda lag får förvalta specialplaceringsfonder så som föreskrivs i 3 a §. På AIF-förvaltare tillämpas dessutom bestämmelserna i 8, 8 c, 21, 37, 38, 51, 52, 54, 56, 57 a, 57 b, 59, 63, 87 och 127 d §.

Ett utländskt EES-fondbolag får i Finland i enlighet med sin hemstats auktorisation bedriva verksamhet som avses i 5 §, med undantag för verksamhet som avses i 12 kap., enligt vad som föreskrivs i 2 a, 2 b och 20 a kap. Fondföretag får i Finland marknadsföra sina andelar till allmänheten enligt vad som föreskrivs i 128, 128 a—128 d och 131 §.

2 §

I denna lag avses med

1) *fondverksamhet* anskaffning av medel från allmänheten för kollektiva investeringar och investering av medlen huvudsakligen i finansiella instrument eller i fastigheter och fastighetsvärdepapper eller andra investeringsobjekt samt förvaltning av placeringsfonder och specialplaceringsfonder och marknadsföring av fondandelar,

— — — — — — — — — — — — — — —

2 a) *specialplaceringsfond* tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med specialplaceringsfondens stadgar och 12 kap. samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar,

— — — — — — — — — — — — — — —

4) *förvaringsinstitutsverksamhet* förvaring av en placeringsfonds tillgångar och övervakning av att lagen, andra bestämmelser och föreskrifter samt fondens stadgar iakttas inom verksamheten,

— — — — — — — — — — — — — — —

10 a) *utländskt fondbolag* ett företag som bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. i denna lag och som i någon annan stat än Finland har fått tillstånd som motsvarar auktorisation enligt 5 a §.

— — — — — — — — — — — — — — —

19) *filial* ett driftställe som ett fondbolag har utanför Finland och ett driftställe som ett utländskt EES-fondbolag har i Finland, när driftstället inte är en juridisk person men är en del av fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget och tillhandahåller tjänster som fondbolaget har auktorisation att tillhandahålla,

20) *behöriga myndigheter* de myndigheter utsedda av någon annan EES-stat än Finland som ska se till att skyldigheterna enligt fondföretagsdirektivet fullgörs och som EES-staten i fråga har underrättat Europeiska kommissionen om,

21) *professionell investerare* företag som avses i 1 kap. 18 § 1 mom. 1—4 punkten i lagen om investeringstjänster, institutionella investerare som avses i 1 kap. 18 § 1 mom. 5 punkten i den lagen samt andra investerare, om de skriftligen har meddelat ett fondbolag eller ett annat fondföretag eller dess ombud att de på grund av sin yrkesskicklighet och investeringserfarenhet är professionella investerare och om de uppfyller minst av två följande krav:

a) investeraren har på marknaden i fråga gjort i genomsnitt minst tio transaktioner av betydande storlek per kvartal under de närmast föregående fyra kvartalen,

b) värdet av investerarens placeringstillgångar överstiger 500 000 euro,

c) investeraren arbetar eller har arbetat professionellt inom finanssektorn minst ett år i uppgifter som kräver kunskap om de planerade transaktionerna,

22) *icke-professionella* kunder icke-professionella kunder enligt 1 kap. 18 § 3 mom. i lagen om investeringstjänster,

23) *kreditvärdering* kreditvärdering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut.

Vid tillämpningen av 1 mom. 19 punkten i denna paragraf betraktas alla driftställen som fondbolaget har inrättat i samma EES-stat eller i samma tredjeland samt alla driftställen som ett utländskt EES-fondbolag har inrättat i Finland som en enda filial.

— — — — — — — — — — — — — — —

2 b §

Bestämmelser om fondbolag och förvaringsinstitut finns utöver i denna lag i de förordningar av kommissionen som nämns i

2 a §. Dessutom finns det bestämmelser om fondbolag och förvaringsinstitut i de delegerade förordningar av Europeiska kommissionen som avses i fondföretagsdirektivet samt i de tekniska standarder som antagits genom förordning eller beslut av kommissionen.

3 §

Fondverksamhet får bedrivas endast av fondbolag och förvaringsinstitutsverksamhet får bedrivas endast av förvaringsinstitut. Dessutom ska bolagen och instituten ha verksamhetstillstånd. Bestämmelser om rätten för utländska EES-fondbolag att bedriva verksamhet i Finland finns i 1 § 4 mom.

Trots bestämmelserna i denna lag ska på fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder tillämpas lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder så som föreskrivs i 1 kap. 5 § i den nämnda lagen. På specialplaceringsfonder ska denna lag tillämpas så som föreskrivs i 3 a §.

3 a §

På specialplaceringsfonder tillämpas bestämmelserna om placeringsfonder i 19, 20 och 22 §, 23 § 2 mom. 25, 26, 26 b och 27 §, 28 § 2 och 3 mom., 29, 29 a, 29 b, 30, 36, 39— 41, 45— 50, 52, 53, 55, 57, 57 c, 58, 60—62 och 64—67 §, 15 och 17 kap., 116, 118—123, 126, 134—137, 139 och 140 §. På fusion av specialplaceringsfonder tillämpas 16 kap. på det sätt som i 107 § 2 mom. föreskrivs om annan fusion av placeringsfonder än gränsöverskridande fusion och inhemsk fusion med internationell koppling. På en specialplaceringsfond, vars förvaltare inte är skyldig att ansöka om auktorisation som AIF-förvaltare, tillämpas bestämmelserna i denna lag om förvaringen av en placeringsfonds tillgångar. På specialplaceringsfonder tillämpas dessutom 57 d, 57 e, 57 f, 57 g och 141 § samt 144 a och 144 b § i denna lag till den del bestämmelserna som nämns i dem ska tillämpas på specialplaceringsfonder. På en sådan specialplaceringsfond som kan ha under 50 andelsägare tillämpas inte vad som föreskrivs i 8, 19, 20, 21, 22 § och 36 § 1 mom. om fondandelsägarnas rätt att välja revisorer och suppleanter, och i 66, 139, 140, 140 a och 142 §. Vad som i denna lag föreskrivs om fondbolag gäller AIF-förvaltare, och vad som föreskrivs om förvaringsinstitut gäller förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, när denna paragraf tillämpas på specialplaceringsfonder. Denna lags 36, 37, 39 och 40 § tillämpas dock på specialplaceringsfonder endast till de delar som de gäller specialplaceringsfonders bokslut och revision. På specialplaceringsfonder på vilka tillämpas Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande tillämpas denna lag, om något annat följer av nämnda förordningar.

4 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen har rätt att av fondföretag och EES-fondbolag få de upplysningar som tillsynen förutsätter och kopior av handlingar som den anser vara nödvändiga för tillsynen.

5 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Ett fondbolag kan inte beviljas tillstånd enbart för verksamhet som avses i 2 mom. Ett fondbolag kan inte heller beviljas tillstånd för verksamhet som avses i 2 mom. 2 eller 3 punkten, om inte verksamhetstillstånd har beviljats eller samtidigt söks också för verksamhet som avses i 2 mom. 1 punkten. Som kapitalförvaltning enligt 2 mom. 1 punkten ska anses också ett fondbolags verksamhet som ansvarig bolagsman i en AIF-fond i kommanditbolagsform eller för en ansvarig bolagsmans eller alternativ investeringsfonds räkning, om andelar i kommanditbolaget inte erbjuds till allmänheten och om bolagets tillgångar inte investeras i annat än i finansiella instrument.

— — — — — — — — — — — — — — —

5 a §

Finansinspektionen beviljar på ansökan verksamhetstillstånd för fondbolag. Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om sökanden och om fondbolagets ägande, ledning och revisorer, interna kontroll och riskhantering samt finansiella verksamhetsförut-

sättningar. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till tillståndansökan och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den.

— — — — — — — — — — — — — — —

5 b §

Verksamhetstillstånd för fondbolag ska beviljas ett finländskt aktiebolag om det enligt vad som utretts kan säkerställas att bolagets ägare uppfyller de krav som föreskrivs i 5 f § och bolagets högsta ledning uppfyller de krav som föreskrivs i 5 e §, samt om det med beaktande av den tilltänkta omfattningen av bolagets affärsverksamhet kan säkerställas att fondbolaget kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. En förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd är dessutom att bolaget har sitt huvudkontor i Finland, tillförlitlig förvaltning och tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar och att det uppfyller övriga krav som föreskrivs i denna lag. Dessutom krävs det att det inte utifrån utredning kan anses sannolikt att en effektiv tillsyn över fondbolaget hindras av en betydande bindning mellan fondbolaget och någon annan juridisk eller fysisk person eller av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter i ett tredjeland som tillämpas på fysiska och juridiska personer med sådan bindning. Verksamhetstillstånd kan beviljas också ett nytt fondbolag innan det registreras.

Ansökan ska avgöras inom sex månader efter att den mottagits eller, om ansökan har varit bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken. Beslut om verksamhetstillstånd ska dock alltid fattas inom 12 månader efter att ansökan mottagits. Om beslut inte har meddelats inom denna tid, får sökanden anföra besvär till Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Finansinspektionen ska innan ärendet avgörs begära utlåtande om ansökan från ersättningsfonden för investerarskydd, om fondbolaget ansöker om tillstånd för verksamhet som avses i 5 § 2 mom.

Fondbolaget kan, om inte annat följer av tillståndsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att verksamhetstillståndet har beviljats. Om verksamhetstillstånd har beviljats för ett nytt företag, ska fondbolaget dessutom ha registrerats. Fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen om när det inleder sin verksamhet.

5 e §

Ett fondbolags styrelse, verkställande direktör och högsta ledning i övrigt ska leda fondbolaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om fondverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av fondbolagets verksamhet. Om fondbolaget har beviljats tillstånd för kapitalförvaltning som avses i 5 § 2 mom. ska styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga i den högsta ledningen dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringsverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av fondbolagets verksamhet. De styrelsemedlemmar som i enlighet med 8 § 2 mom. väljs av fondandelsägarna förutsätts inte ha kännedom om fondverksamhet eller investeringsverksamhet.

— — — — — — — — — — — — — — —

8 b §

Ett fondbolag ska vidta tillräckliga åtgärder för att försöka förhindra att en i fondbolaget relevant person genomför privata transaktioner, om de kan orsaka intressekonflikter med transaktioner eller tjänster som den relevanta personen deltar i på grund av sin ställning i bolaget eller om den relevanta personen har sådan insiderinformation som avses i värde-

pappersmarknadslagen eller konfidentiell information om placeringsfonder eller om transaktioner som gjorts för deras räkning. Åtgärder ska vidtas i syfte att också i övrigt säkerställa informationens konfidentialitet.

— — — — — — — — — — — — — — —

9 §

Finansinspektionen beviljar på ansökan verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut. Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om sökanden och om sökandebolagets ägande, ledning och revisorer, interna kontroll och riskhantering samt finansiella verksamhetsförutsättningar. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till tillståndansökan och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den.

— — — — — — — — — — — — — — —

9 a §

Verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut ska beviljas ett finländskt aktiebolag om det enligt utredning kan säkerställas att bolagets ägare uppfyller kraven i 9 e § och bolagets högsta ledning kraven i 9 d § samt, om det med beaktande av den tilltänkta omfattningen av bolagets affärsverksamhet kan säkerställas att förvaringsinstitutet kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. En förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd är dessutom att bolaget har sitt huvudkontor i Finland, tillförlitlig förvaltning och tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar och att det uppfyller övriga krav som ställs i denna lag. Dessutom krävs det att det inte utifrån inkommen utredning kan anses sannolikt att en effektiv tillsyn över förvaringsinstitutet hindras av en betydande bindning mellan förvaringsinstitutet och någon annan juridisk eller fysisk person eller av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter i ett tredjeland som tillämpas på fysiska och juridiska personer med sådan bindning. Verksamhetstillstånd kan beviljas också ett nytt förvaringsinstitut innan det registreras.

Ansökan ska avgöras inom sex månader efter att den mottagits eller, om ansökan har varit bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken. Beslut om verksamhetstillstånd ska dock alltid fattas inom 12 månader efter att ansökan mottagits. Om beslut inte har meddelats inom denna tid, får sökanden anföra besvär till Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Förvaringsinstitutet kan, om inte annat följer av tillståndsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att verksamhetstillståndet har beviljats. Om verksamhetstillstånd har beviljats för ett nytt företag, ska förvaringsinstitutet dessutom ha registrerats. Förvaringsinstitutet ska underrätta Finansinspektionen om när det inleder sin verksamhet.

9 d §

Ett förvaringsinstituts styrelse och verkställande direktör ska leda förvaringsinstitutet med yrkesskicklighet samt enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om förvaringsinstitutsverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av förvaringsinstitutets verksamhet.

— — — — — — — — — — — — — — —

23 §

Ett fondbolag som har verksamhetstillstånd för förvaltning av placeringsfonder får inrätta en eller flera placeringsfonder i en EES-stat. Ett fondbolag som har auktorisation enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller som i enlighet med den lagen har registrerats hos Finansinspektionen,

får inrätta en eller flera specialplaceringsfonder eller någon annan AIF-fond i en EES-stat så som föreskrivs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Ett fondbolag kan i egenskap av ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag förvalta AIF-fonder i kommanditbolagsform. På ett sådant kommanditbolag tillämpas vad som i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om AIF-fonder. I kommanditbolaget ska dessutom tillämpas vad som i 81—86 a § föreskrivs om placeringsfonder. Flera fondbolag får inte grunda en gemensam placeringsfond, en gemensam specialplaceringsfond eller ett gemensamt kommanditbolag.

———————————————————

27 §

En placeringsfonds tillgångar (*minimikapital*) ska uppgå till minst två miljoner euro och placeringsfonden ska ha minst 50 andelsägare. Trots bestämmelserna i 2 § 1 mom. 1 punkten är det för en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter och fastighetsvärdepapper emellertid tillräckligt att den har tio fondandelsägare, om varje fondandelsägare enligt fondens stadgar ska teckna fondandelar för minst en miljon euro. Trots 2 § 1 mom. 1 punkten ska en specialplaceringsfond ha flera fondandelsägare, dock minst tio. Om varje fondandelsägare enligt en sådan specialplaceringsfonds stadgar ska teckna fondandelar för minst två miljoner euro räcker det dock att specialplaceringsfonden har en fondandelsägare. När antalet fondandelsägare räknas ska som en helhet betraktas en fondandelsägare jämte sådana i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsedda sammanslutningar och därmed jämförbara utländska företag som fondandelsägaren har bestämmande inflytande i. En fondandelsförvaltare som uppfyller kraven i 57 g § i denna lag ska inte betraktas som en fondandelsägare. Då en specialplaceringsfond har färre än 50 fondandelsägare ska dessa vara professionella investerare eller med sådana jämförbara förmögna privatpersoner. Minimikapitalet och minimiantalet fondandelsägare ska uppnås inom sex månader efter det att placeringsfonden har inlett sin verksamhet.

Finansinspektionen kan av särskilda skäl, i syfte att säkra förtroendet för värdepappersmarknaden eller fastighetsmarknaden eller i syfte att trygga fondandelsägarnas intressen, bevilja undantag från den i 1 mom. angivna tid inom vilken placeringsfondens minimikapital samt minimiantalet fondandelsägare ska uppnås, för högst sex månader efter utgången av den tid som avses i 1 mom. Undantag som avses i detta moment kan inte beviljas en sådan i 1 mom. avsedd specialplaceringsfond som har färre än 50 fondandelsägare.

———————————————————

28 §

En placeringsfonds tillgångar ska utan obefogat dröjsmål placeras så som föreskrivs i 11 kap.

———————————————————

38 §

Åtminstone en av de revisorer som avses i 36 § 2 mom. ska minst sex gånger per år, med minst en och högst tre månaders intervaller, granska att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt. För en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper räcker det emellertid att det en gång per år i samband med revisionen granskas att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt.

———————————————————

40 §

Ett fondbolag ska utan obefogat dröjsmål till Finansinspektionen sända in en placeringsfonds årsberättelse och halvårsrapport samt kopior av

1) fondbolagets och placeringsfondens bokslutshandlingar,

2) de av revisorerna upprättade och till fondbolagets styrelse överlämnade revisionsberättelserna för fondbolaget och placeringsfonden samt av de handlingar som hänför sig till förvaltningen av fondbolaget och placeringsfonden,

3) protokollen från bolagsstämmorna och fondandelsägarstämmorna, samt av

4) den revisionsberättelse som avses i 38 § 2 mom.

7 kap.

Placeringsfonders och specialplaceringsfonders stadgar

41 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Fondbolag ska iaktta de begränsningar i fråga om investering av tillgångar som föreskrivs i de stadgar som avses i denna paragraf.

42 §

— — — — — — — — — — — — — — —

En specialplaceringsfonds namn ska klart ange fondens särskilda karaktär så att ordet specialplaceringsfond ingår i namnet. Benämningen specialplaceringsfond får användas endast på sådana specialplaceringsfonder som avses i denna lag. Namnet får inte vara ägnat att vilseleda investerarna. En specialplaceringsfonds namn ska tydligt skilja sig från sådana placeringsfonders namn som lämnat sina stadgar till Finansinspektionen tidigare. En specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter eller fastighetsvärdepapper har rätt att i sitt namn eller för att annars ange sin verksamhet använda en benämning som har samband med fastighetsinvestering.

43 §

Finansinspektionen fastställer på ansökan av fondbolaget en placeringsfonds stadgar och ändringar i dem. Placeringsfondens stadgar och ändringar i dem ska fastställas om de överensstämmer med lag och är tydliga.

En ändring av en placeringsfonds stadgar träder i kraft en månad efter att Finansinspektionen har fastställt ändringen och fondandelsägarna har underrättats om den så som föreskrivs i placeringsfondens stadgar, om inte Finansinspektionen med beaktande av ändringens omfattning och fondandelsägarnas intressen bestämmer något annat.

43 a §

En specialplaceringsfonds stadgar ska vara förenliga med lag och tydliga. Stadgarna ska tillställas Finansinspektionen för kännedom.

Finansinspektionen kan kräva ändringar i specialplaceringsfondens stadgar eller uppställa begränsningar och villkor som är nödvändiga för tillsynen, om det kan anses sannolikt att

1) finansmarknadens stabilitet, funktion eller förtroendet för verksamheten på finansmarknaden kan äventyras,

2) de bestämmelser i stadgarna som gäller placeringsverksamheten är otillräckliga med tanke på riskhanteringen och investerarskyddet,

3) stadgarna i övrigt måste anses strida mot specialplaceringsfondens andelsägares intressen.

En ändring av en specialplaceringsfonds stadgar träder i kraft en månad efter att ändringen har delgetts fondandelsägarna på det sätt som föreskrivs i stadgarna för specialplaceringsfonden.

Ett fondbolag får inte till allmänheten börja marknadsföra andelar i en specialplaceringsfond som bolaget förvaltar och specialplaceringsfonden får inte ta emot medel förrän stadgarna för specialplaceringsfonden har godkänts av fondbolagets styrelse i enlighet med 23 § 2 mom. Fondbolaget ska meddela Finansinspektionen när det ämnar inleda specialplaceringsfondens verksamhet. Om fondbolaget inte har inlett specialplaceringsfondens verksamhet inom två år från det att dess stadgar för första gången lämnats till Finansinspektionen i enlighet med denna paragraf, ska tillställandet av stadgarna till Finansinspektionen för kännedom anses ha förfallit.

På en specialplaceringsfond som kan ha färre än tio fondandelsägare i enlighet med 27 § tillämpas inte denna paragrafs 3 och 4 mom.

Genom förordning av finansministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av den inverkan som specialplaceringsfondens verksamhet kommer att få på finansmarknadens stabilitet och funktion samt på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden.

47 §

Andelarna i en placeringsfond är avkastnings- eller tillväxtandelar. I fondens stadgar kan bestämmas att fonden har både avkastnings- och tillväxtandelar. En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar hu-

vudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper och likaså en specialplaceringsfond som i enlighet med 27 § har färre än 50 andelsägare ska varje år till alla fondandelsägare i samma förhållande dela ut minst tre fjärdedelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar.

— — — — — — — — — — — — — — —

49 §

På yrkande av fondandelsägare ska fondbolaget på det sätt och vid de tidpunkter som närmare bestäms i placeringsfondens stadgar lösa in andelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar. En fondandel ska lösas in omedelbart med placeringsfondens tillgångar, till det värde som den enligt 48 § beräknas ha på inlösningsdagen. Inlösen ska ske i den ordning fondandelsägarna har framställt yrkanden om saken. En förutsättning för inlösen är att andelsbeviset överlämnas till fondbolaget, om ett sådant har utfärdats. Med avvikelse från det som föreskrivs ovan ska fondbolaget på yrkande av en andelsägare i en specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper lösa in dennes fondandel enligt vad som närmare framgår av stadgarna senast inom sex månader efter yrkandet och så att inlösen och teckningar i en sådan specialplaceringsfond får göras med sex månaders intervaller.

— — — — — — — — — — — — — — —

53 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Anteckningar i fondandelsregistret får göras först när det har säkerställts att placeringsfonden får teckningspriset för en fondandel inom en tidsfrist som normalt iakttas på marknaden. Teckningspriset ska betalas i pengar eller genom att placeringsfonden ges värdepapper eller penningmarknadsinstrument som avses i 69 § 1 mom. 1 punkten till ett belopp som motsvarar teckningspriset, så att fördelningen av olika slag av värdepapper eller penningmarknadsinstrument vid tidpunkten för bestämmandet av teckningspriset motsvarar fördelningen av den i placeringsfondens stadgar för varje enskilt slag av värdepapper eller penningmarknadsinstrument specificerade investeringsverksamheten och värdepapperens eller penningmarknadsinstrumentens sammanlagda marknadsvärde motsvarar värdet av den fondandel som ges mot dem. Teckningspriset för en fondandel i en specialplaceringsfond som placerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper kan också betalas med fastigheter eller fastighetsvärdepapper vilkas sammanlagda marknadsvärde motsvarar värdet av den fondandel som ges mot dem, om specialplaceringsfondens stadgar innehåller en bestämmelse om att en fondandel kan tecknas med rätt eller skyldighet att i specialplaceringsfonden mot andelen sätta in annan egendom än pengar (*apportegendom*). Teckningspriset för fondandelar i andra specialplaceringsfonder som avses i 12 kap. och för fondandelar som en matarfond enligt 115 a § tecknar i en mottagarfond kan betalas genom att finansiella instrument som avses i 11 kap. tillförs som apport. I fråga om andra specialplaceringsfonder som avses i 12 kap. krävs det dessutom att det i stadgarna finns en bestämmelse om att varje fondandelsägare ska teckna fondandelar till ett belopp av minst en miljon euro. Innan fondandelar tecknas ska en i lagen om fastighetsfonder avsedd opartisk och utomstående fastighetsvärderare ha värderat apportegendomen och bedömt dess konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas lika rätt. Om apportegendomen inte omfattar fastigheter eller fastighetsvärdepapper ska ett utlåtande om apportegendomens värde och konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas lika rätt ha inhämtats av en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning

— — — — — — — — — — — — — — —

72 §

Ett fondbolag får investera tillgångar som tillhör en placeringsfond som det förvaltar i andelar i andra placeringsfonder eller fondföretag samt i andelar i AIF-fonder som är etablerade i EES-stater eller tredjeland och som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, om fondernas eller företagens syfte är att kollektivt investera medel som har anskaffats från allmänheten i sådana finansiella instrument eller andra likvida finansieringstillgångar som avses i 69, 71 eller

71 a § eller i denna paragraf, om de tillämpar riskspridningsprincipen och om deras andelar direkt eller indirekt inlöses på yrkande av innehavaren med medel ur dessa företag för kollektiva investeringar. Placeringsfondens tillgångar får emellertid inte investeras i andelar i en placeringsfond, ett fondföretag eller AIF-fond i vars regler eller bolagsordning det bestäms att sammanlagt över en tiondel av dess tillgångar får investeras i andelar i andra placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder.

En placeringsfonds tillgångar kan investeras i andelar i sådana i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda AIF-fonder som är etablerade i EES-stater eller tredjeland och som avses i 1 mom. under följande förutsättningar, som avser den AIF-fond som är investeringsobjekt:

1) enligt hemstatens lagstiftning ska investeringsobjektet vara föremål för tillsyn som motsvarar den tillsyn som fastställs i Europeiska unionens lagstiftning och det ska vara tillräckligt säkerställt att tillsynsmyndigheten samarbetar med Finansinspektionen,

2) skyddsnivån för andelsägarna ska motsvara det skydd som andelsägare i en placeringsfond och ett fondföretag har, särskilt genom att reglerna för separation av tillgångarna, in- och utlåning och försäljning av överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som företaget inte innehar uppfyller villkoren i fondföretagsdirektivet, och

3) över verksamheten ska offentliggöras halvårsrapporter och årsberättelser, så att det kan ske en värdering av tillgångar och skulder samt intäkter och investeringsverksamhet under rapportperioden.

— — — — — — — — — — — — — — —

Om en placeringsfonds tillgångar investeras i andelar i placeringsfonder, fondföretag eller sådana AIF-fonder som avses i 1 och 2 mom. som direkt eller genom delegering förvaltas av samma fondbolag eller ett annat bolag till vilket fondbolaget är anknutet via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom ett betydande direkt eller indirekt ägande, får detta fondbolag eller det andra bolaget inte debitera avgifter för teckning eller inlösen av placeringsfondens investeringar i andelar i dessa andra placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder.

Ett fondbolag får investera högst en femtedel av en placeringsfonds tillgångar i andelar i en enda placeringsfond, i ett enda fondföretag eller i en enda AIF-fond.

Vid beräkning av de investeringsbegränsningar som avses i detta kapitel beaktas inte de placeringsfonders, fondföretags eller de i 1 och 2 mom. avsedda AIF-fonders tillgångar som placeringsfondens tillgångar har investerats i.

74 §

Ett fondbolag får inte utöva avsevärt inflytande i ett aktiebolag i vars aktier det har investerat sådana placeringsfonders tillgångar som fondbolaget förvaltar. Fondbolaget får inte utnyttja röstetal som överstiger en tiondedel av det röstetal som samtliga aktier medför i ett sådant annat bolag i vilket det har investerat sådana placeringsfonders tillgångar som fondbolaget förvaltar. Om fondbolaget av tillgångarna i placeringsfonder som det förvaltar, i ett och samma aktiebolags aktier har investerat ett belopp som inte endast tillfälligt överskrider en tjugondedel av det röstetal som samtliga aktier medför, ska det offentliggöra målsättningen för ägarutövandet i aktiebolaget på det sätt som föreskrivs i 29 § 2 mom. De ovan nämnda begränsningarna ska tillämpas också då en placeringsfonds tillgångar investeras i sådana placeringsfonders, fondföretags eller AIF-fonders andelar som inte på anmodan löses in direkt eller indirekt med medel ur dessa företag för kollektiva investeringar. Ovan nämnda begränsningar ska inte tillämpas när det är fråga om tillgångar som investerats via sådana specialplaceringsfonder som fondbolaget förvaltar.

— — — — — — — — — — — — — — —

80 b §

— — — — — — — — — — — — — — —

Fondbolaget ska använda sig av riskkontrollmetoder som möjliggör kontinuerlig uppföljning och mätning av vilka risker som är förknippade med enskilda investeringar och hur dessa risker påverkar den totala riskexponeringen för placeringsfondens investeringar. Bolaget ska tillämpa ett förfarande som möjliggör en exakt och oberoende värdering av icke-standardiserade derivatin-

strument. Fondbolaget får inte använda kreditvärderingar som enda grunden eller mekaniskt när det bedömer kreditvärdigheten för placeringsfondens tillgångar.

— — — — — — — — — — — — — — —

87 §

En specialplaceringsfonds tillgångar ska investeras utan obefogat dröjsmål. Om andelar i specialplaceringsfonden kan erbjudas icke-professionella kunder, ska ett fondbolag när det investerar en specialplaceringsfonds tillgångar sprida de risker som specialplaceringsfondens investeringsverksamhet medför.

Om andelar i en specialplaceringsfond kan erbjudas icke-professionella kunder, ska det i dess stadgar nämnas till vilka delar det vid investeringen av specialplaceringsfondens tillgångar avviks från bestämmelserna i 11 kap.

106 a §

Det som i detta kapitel föreskrivs om fondbolag ska tillämpas på ett utländskt EES-fondbolag som har fått tillstånd att inrätta en placeringsfond i Finland samt på en förvaltare av en EES-baserad AIF-fond, som har fått en underrättelse om saken från sin hemmedlemsstats utländska EES-tillsynsmyndighet enligt 19 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

132 d §

Bestämmelser om i 132 b § avsedda utländska fondbolags filialers medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd finns i 11 kap. 18—25 § i lagen om investeringstjänster.

132 e §

Filialer till utländska EES-fondbolag ska anmälas till handelsregistret i enlighet med handelsregisterlagen (129/1979).

Trots det som föreskrivs om firma någon annanstans i lag kan ett utländskt EES-fondbolag i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat.

— — — — — — — — — — — — — — —

132 f §

För verksamheten vid en filial till ett utländskt EES-fondbolag svarar filialens chef, som också företräder fondbolaget i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet.

— — — — — — — — — — — — — — —

På chefen för en filial till ett utländskt EES-fondbolag tillämpas det som i 5 e § föreskrivs om verkställande direktören för ett fondbolag.

132 g §

Ett utländskt EES-fondbolag får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att detta äventyrar filialkundernas intressen. Filialen ska med hänsyn till sin verksamhet ha tillräckliga riskhanteringssystem.

132 i §

I fråga om tystnadsplikten, rätten att lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten samt skyldighet att ha kännedom om kunderna när det gäller anställda vid filialer till utländska EES-fondbolag gäller det som föreskrivs i 133, 133 a, 144 och 147 §.

— — — — — — — — — — — — — — —

132 j §

Stämningar eller andra delgivningar anses ha blivit lämnade till ett utländskt EES-fondbolag, om de har delgetts den som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda fondbolaget.

— — — — — — — — — — — — — — —

132 k §

Chefen för en filial till ett utländskt EES-fondbolag är skyldig att ersätta den skada som han eller hon i sin verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat en filialkund eller någon annan genom att bryta mot denna lag eller andra föreskrifter som gäller filialens verksamhet.

— — — — — — — — — — — — — — —

136 §

Ett fondbolags aktieägare och de som enligt 9 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen kan jämställas med aktieägare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av vårdslöshet, genom att medverka till överträdelse av denna lag, bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller fondstadgarna har orsakat fondbolaget, dess aktieägare, placeringsfonden eller fondandelsägarna eller nå-

gon annan. Det som bestäms i detta moment gäller inte skador till den del de har orsakats genom överträdelse av bestämmelserna i 13 kap. eller i 133 och 133 a § samt 144 § 1, 3 och 4 mom.

22 kap.

Påföljder

Administrativa påföljder

144 a §

Ordningsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:

1) 27 § om minimiantal fondandelsägare,

2) 12 kap. om en specialplaceringsfonds investeringsverksamhet samt 41 § 6 mom. om sådana begränsningar i fråga om investering av tillgångar som föreskrivs i stadgarna,

3) 99—101 § och 101 a § om insideranmälan och insiderregister,

4) 102 § om förutsättningarna för förvärv och avyttring av sådana anmälningsskyldiga aktörers värdepapper och derivatavtal som avses i 99 §,

5) 118 §. 1 och 3—5 mom. om förvaringsinstituts skyldigheter att sköta placeringsfonders förvaltning,

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är också de närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten i det momentet sådana bestämmelser som avses i 38 § i lagen om Finansinspektionen. Detsamma gäller bestämmelserna i sådana förordningar och beslut av Europeiska kommissionen som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet.

144 b §

Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:

1) 6 § om fondbolags kapital och 10 § om förvaringsinstituts aktiekapital,

2) 8 a § om organisering av fondbolags verksamhet, 8 b § om privata transaktioner och 8 c § om uppgifter som ska bevaras om transaktioner,

3) 24 § 1 mom. om förbud mot marknadsföring av fondandelar och tillförande av medel till fonden innan dess stadgar har fastställts och 25 § 2 mom. om separering av placeringsfondens tillgångar från fondbolagets,

4) 26 § om att fondverksamheten ska bedrivas omsorgsfullt i enlighet med fondandelsägarnas intressen samt om hantering av intressekonflikter, 28 § om investering av placeringsfondens tillgångar enligt vad som föreskrivs i 11 kap. samt 30 § enligt vilken ett fondbolag inte får äga aktier i andra fondbolag och inte heller fondandelar i placeringsfonder som de förvaltar,

5) 30 a, 30 b och 30 c § om fondbolags soliditet och riskkontroll och 80 b § om riskhanteringsmetoder,

6) 31 § 2 mom. om förvaringsinstituts skyldighet att hålla placeringsfondens tillgångar åtskiljda från förvaringsinstitutets egendom samt från kundernas tillgångar,

7) 45 § 1 och 2 mom. om emission av fondandelar, 47 § 3 mom. om vilka uppgifter som ska framgå av en placeringsfonds stadgar, 49 § om inlösen av fondandelar och 52 § 1 mom. om skyldighet att göra anmälan om att fondbolaget har slutat lösa in fondandelar,

8) 74 § 1 mom. om röstetal,

9) 89 § 2 mom. om förbud mot att vid marknadsföring av fondandelar lämna osann eller vilseledande information och 92—96 § om skyldigheten att offentliggöra fondprospekt, faktablad, halvårsrapporter och årsberättelser för placeringsfonder,

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är också de närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser som avses i 2, 4, 8 och 9 punkten i det momentet sådana bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen. Detsamma gäller bestämmelserna i sådana förordningar och beslut av Europeiska kommissionen som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet.

144 c §

I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om påförande, offentliggörande, verkställighet och behandling av administrativa påföljder i marknadsdomstolen.

Straffbestämmelser

145 §

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

4) i strid med 42 § 3 mom. använder benämningen specialplaceringsfond

ska för placeringsfondsbrott dömas till böter eller fängelse i högst sex månader, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

— — — — — — — — — — — — — — —

148 §

— — — — — — — — — — — — — — —

I övrigt får åklagaren väcka åtal för förseelse som bestraffas enligt 147 § endast om Finansinspektionen har anmält brottet till åtal.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

Denna lags 2 § 1 mom. 19 punkt, 2 § 2 mom., 3 § 1 mom., 4 § 2 mom., 132 d §, 132 e § 1 och 2 mom., 132 f § 1 och 3 mom., 132 g §, 132 i § 1 mom., 132 j § 1 mom. och 132 k § 1 mom. träder dock i kraft den 22 juli 2014.

Upphävande av 2 § 1 mom. 10 c punkt, 18 k, 18 l, 18 m, 18 n, 18 o, 129 och 130 §, 131 § 3 mom., 132 § och 132 c § i denna lag träder dock i kraft den 22 juli 2014.

En specialplaceringsfonds stadgar som har fastställts innan denna lag trätt i kraft anses utan några särskilda åtgärder ha godkänts i enlighet med denna lag.

Lagens 80 b § 2 mom. ska iakttas 18 månader från den dag då Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/14/EU om ändring av direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (*fondföretag*) och direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder när det gäller alltför stor förlitan på kreditbetyg träder i kraft.

3.

Lag

om ändring av lagen om fastighetsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) 1 § 3 mom., 2 §, 4 § 1 mom., 5, 6 och 8 §, 13 § 1 mom., 14 §, 15 a och 19 §, av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 350/2007, 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 766/2012, 4 § 1 mom., 6 §, 14 § och 15 a § sådana de lyder i lag 651/2009, 8 § sådan den lyder i lag 350/2007 och 19 § i lag 766/2012 och

fogas till 4 §, sådan den lyder i lag 651/2009, ett nytt 3 mom., till 9 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 350/2007, 651/2009 och 1366/2010, ett nytt 5 mom. som följer:

1 §

Tillämpningsområde

— — — — — — — — — — — — — — —

Det föreskrivs i lagen om placeringsfonder (48/1999) och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) om sådana specialplaceringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder och som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och i fastighetsvärdepapper. Det föreskrivs om fastighetsfonder i aktiebolagsform och om därmed jämställbara kommanditbolag dels i denna lag och dels i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

2 §

Fastighetsfond

I denna lag avses med fastighetsfond ett publikt aktiebolag som enligt sin bolagsordning uteslutande eller huvudsakligen bedriver fastighetsfondsverksamhet. En fastighetsfond är en sådan AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Ett kommanditbolag vars andelar är sådana värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen (746/2012) och som erbjuder allmänheten möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar på det sätt som föreskrivs i 1 § 1 mom. i denna lag jämställs med en fastighetsfond, med undantag för vad som föreskrivs i 11 §. Vad som i denna lag föreskrivs om fastighetsfonder, dessas aktiekapital, stiftelseurkund, aktier, ägare och bolagsordning gäller, med undantag för vad som föreskrivs i 11 §, kommanditbolag, det sammanlagda antalet andelar i bolagen, andelarnas art, bolagsmän och bolagsavtal. Ett kommanditbolag som avses i detta moment är en sådan AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

4 §

Tillämpning av annan lagstiftning

På fastighetsfonder och deras aktieägare samt på kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän ska tillämpas vad som i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om AIF-fonder, AIF-förvaltare och deras aktieägare. På fastighetsfonder i aktiebolagsform och deras aktieägare tillämpas aktiebolagslagen (624/2006), värdepappersmarknadslagen, bokföringslagen (1336/1997) och revisionslagen (459/2007), om något annat inte föreskrivs i denna lag. På kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän ska i stället för aktiebolagslagen tillämpas lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988).

— — — — — — — — — — — — — —

På fastighetsfonder som är sådana internt förvaltade AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska inte tillämpas 1 § 2 mom., 4 § 2 mom. 2 punkten, 8 § 3 mom., 15 § 5 mom. eller 23 § i denna lag.

5 §

Firma

En fastighetsfonds firma ska innehålla ordet fastighetsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. En fastighetsfond som endast investerar i hyresbostäder kan i sin firma alternativt använda ordet bostadsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. I beskrivningen av varje fastighetsfonds verksamhetsområde ska ingå ordet fastighetsfond. Endast en fastighetsfond som uppfyller kraven i denna lag har rätt att i sin firma eller annars för att ange sin verksamhet använda benämningen fastighetsfond.

6 §

Tillsyn

Iakttagandet av 13, 14, 19, 20, 22 och 23 §, av bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem och av informationsskyldigheten enligt 15, 15 a och 16—18 § övervakas av Finansinspektionen som avses i lagen om Finansinspektionen (878/2008) i enlighet med den lagen och denna lag. Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av de bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som gäller fastighetsfonder enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

8 §

Annan tillåten verksamhet

En fastighetsfond får bedriva endast fastighetsfondsverksamhet. En fastighetsfond som är en internt förvaltad AIF-fond får förutom förvaltning av AIF-fonder inte bedriva någon annan verksamhet.

En fastighetsfond får bedriva till fastighetsfondsverksamheten väsentligen hörande

verksamhet om verksamheten är ägnad att främja samtliga ägares intressen.

En fastighetsfond får med de begränsningar som föreskrivs i 15 § 5 mom. bedriva byggnads- och fastighetsförädlingsverksamhet.

9 §

Aktiekapital

— — — — — — — — — — — — — — — —

Trots vad som föreskrivs i 4 mom. ska på en fastighetsfond, som är en internt förvaltad AIF-fond och auktoriserad som AIF-förvaltare, dessutom tillämpas de begränsningar som enligt 6 kap. 2 § 6 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs i fråga om investering av kapitalbasen. På en fastighetsfond som är en internt förvaltad AIF-fond och som är auktoriserad som AIF-förvaltare ska dessutom tillämpas 6 kap. 2 § 2—6 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

13 §

Stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten

Utöver sin bolagsordning ska en fastighetsfond för fastighetsplaceringsverksamheten upprätta stadgar som tryggar tillförlitligheten i fastighetsfondens verksamhet. Stadgarna ska inte reglera omständigheter som enligt lagen om aktiebolag ska anges i bolagsordningen. Fastighetsfonden ska hålla stadgarna uppdaterade. Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten ska delges investerarna och huvudpunkterna i stadgarna ska anges i prospektet.

— — — — — — — — — — — — — — — —

14 §

Tillställande av stadgarna för kännedom

Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten ska vara förenliga med lagen och tydliga. Stadgarna ska tillställas Finansinspektionen för kännedom.

Finansinspektionen kan uppställa begränsningar och villkor för sådana särskilda skäl som avses i 15 § 3 mom., 16 § 2 och 4 mom. samt 17 § 4 mom. Finansinspektionen kan kräva att det görs ändringar i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten eller uppställa begränsningar och villkor som är nödvändiga för tillsynen, om det kan anses sannolikt att

1) finansmarknadens stabilitet eller funktion eller förtroendet för verksamheten på finansmarknaden kan äventyras,

2) de bestämmelser i stadgarna som gäller placeringsverksamheten är otillräckliga med avseende på riskhanteringen och investerarskyddet,

3) stadgarna i övrigt måste anses strida mot aktieägarnas intressen.

En ändring av stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten träder i kraft en månad efter att ändringen har delgetts aktieägarna på det sätt som föreskrivs i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten. Ändringar av stadgarna ska tillställas Finansinspektionen för kännedom.

Fastighetsfonden ska meddela Finansinspektionen tidpunkten för inledande av verksamheten.

Genom förordning av finansministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av den inverkan som fastighetsfondens verksamhet kommer att få på finansmarknadens stabilitet och funktion samt på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden.

15 a §

Utbetalning av vinst

Fastighetsfonder i aktiebolagsform som uteslutande eller huvudsakligen placerar medel i hyresbostäder ska varje år till alla aktier, med beaktande av aktieinnehavets längd eller på någon annan grund, i samma förhållande dela ut minst åtta tiondelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar, om inte något

annat följer av lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder.

19 §

Tillämpning av värdepappersmarknadslagen

På fastighetsfonder och deras aktieägare ska tillämpas 3—10 kap. i värdepappersmarknadslagen, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel, i 2 eller 11 § i denna lag, i 7, 12 och 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller i 4 kap. i lagen om handel med finansiella instrument.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av värdepappersmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 2 kap. 10 §, 3 kap. 2 § 2 mom., 6 kap. 2 § 2 mom. och 7 kap. 4 § 2 mom. som följer:

2 kap.

Definitioner

10 §

Tillhandahållare av investeringstjänster

Med tillhandahållare av investeringstjänster avses i denna lag
1) värdepappersföretag och utländska värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster,
2) sådana kreditinstitut och utländska kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007) som tillhandahåller investeringstjänster,
3) sådana fondbolag och utländska fondbolag enligt lagen om placeringsfonder som tillhandahåller investeringstjänster,
4) sådana AIF-förvaltare och sådana EES-baserade AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) och som tillhandahåller investeringstjänster.

3 kap.

Tillämpningsområde och definitioner

2 §

Avgränsning av tillämpningsområdet

— — — — — — — — — — — — — — —

Informationsskyldigheten enligt 3—5 kap. gäller också erbjudande av andelar i slutna fondföretag till allmänheten och ansökan om att andelarna ska tas upp till handel på en reglerad marknad. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om annan informationsskyldighet som gäller för AIF-fonder. Bestämmelser om informationsskyldigheten placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder.

6 kap.	7 kap.
Fortlöpande informationsskyldighet	**Regelbunden informationsskyldighet**
2 §	4 §
Avgränsning av tillämpningsområdet	*Avgränsning av tillämpningsområdet*
Informationsskyldigheten enligt detta kapitel gäller också slutna fondföretag vars andelar är föremål för handel på en reglerad marknad. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om annan informationsskyldighet som gäller för AIF-fonder. Bestämmelser om informationsskyldigheten för placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder.	Vad som i detta kapitel föreskrivs om informationsskyldighet gäller också slutna fondföretag vars andelar är föremål för handel på en reglerad marknad. I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om annan informationsskyldighet som gäller för AIF-fonder. Bestämmelser om informationsskyldigheten för placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder.

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 1 kap. 2 § 2 mom. 3 punkten, rubriken för 4 § och 4 § 2, 3 och 4 mom., 6 §, 18 § 1 mom. 1 punkten underpunkt c och 2 mom., 2 kap. 2 § 1 mom., 5 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten, 7 kap. 12 § 1 mom. och 16 § 1 mom., 9 kap. 3 § 1 mom., 10 kap. 5 § 8 mom., 11 kap. 2 § 3 mom., 7 § 5 mom. och 15 § 2 och 3 mom.,

fogas till 1 kap. 8 § en ny 2 a punkt och till 10 kap. 5 § ett nytt 9 mom., varvid nuvarande 9 mom. blir 10 mom., som följer:

1 kap.	
Allmänna bestämmelser	
2 §	
Undantag från tillämpningsområdet	
Denna lag gäller inte	3) fondbolag och förvaringsinstitut som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), och inte heller AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/), dessas förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut och egendomsförvaltare, om inte något annat följer av 4 och 6 §,

4 §

Tillämpning av lagen på kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare

— — — — — — — — — — — — — — —

På fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om placeringsfonder ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 4—6, 8—11 och 17—19 § samt 9—11 och 15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag. På AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 § 4—6 §, 8—11 § samt 9—11 och 15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepapperföretag.

Bestämmelserna i 7 kap. 8 § 2 mom. om värdepappersföretags styrelsemedlemmar och verkställande direktör ska på motsvarande sätt gälla styrelsemedlemmarna och verkställande direktören i de kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare som avses i denna paragraf.

Vad som i 16 kap. 1 § föreskrivs om skadeståndsskyldighet för värdepappersföretag och dess ägare, verkställande direktör och styrelsemedlemmar gäller på motsvarande sätt de kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare som avses i denna paragraf samt deras ägare, verkställande direktör och styrelsemedlemmar.

6 §

Tillämpning av lagen på utländska EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare

På sådana utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder och som tillhandahåller investeringstjänster i Finland samt på sådana EES-baserade AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och som tillhandahåller investeringstjänster i Finland ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 20 §, 10 kap. 14 § och 11 kap. 18, 19 och 22—25 § i denna lag föreskrivs om utländska EES-värdepappersföretag och vad som i 15 kap. föreskrivs om utländska värdepappersföretag.

Vad som i 14 kap. 3 § föreskrivs om skadeståndsskyldighet för utländska värdepappersföretag och dessas filialchefer gäller på motsvarande sätt sådana utländska EES-fondbolag och filialchefer samt sådana EES-baserade AIF-förvaltare och dessas filialchefer som avses i denna paragraf.

8 §

Europeiska unionens lagstiftning, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt Europeiska bankmyndigheten

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

2 a) *AIFM-direktivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010,

— — — — — — — — — — — — — — —

18 §

Professionella och icke-professionella kunder

I denna lag avses med professionella kunder

1) ett auktoriserat institut som bedriver verksamhet på finansmarknaden eller ett reglerat institut och ett därmed jämförbart, myndighetstillsyn underställt

— — — — — — — — — — — — — — —

c) fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder samt AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

— — — — — — — — — — — — — — —

Ett värdepappersföretag får behandla andra kunder än sådana som avses i 1—5 punkten som professionella kunder på deras egen begäran, om det bedömer att kunden har färdigheter att fatta självständiga placeringsbeslut och förmåga att förstå de risker som är förknippade med besluten och om kunden dessutom uppfyller minst två av följande krav:

1) kunden har genomfört betydande affärstransaktioner på marknaden i fråga i snitt tio gånger per kvartal under de fyra senaste kvartalen,
2) värdet av kundens placeringsförmögenhet överstiger 500 000 euro,
3) kunden arbetar eller har minst ett år arbetat yrkesmässigt i finansbranschen med uppgifter som förutsätter kännedom om planerade affärstransaktioner och tjänster.

— — — — — — — — — — — — — — —

2 kap.

Rätt att tillhandahålla investeringstjänster

2 §

Tillhandahållande av investeringstjänster enligt annat tillstånd

Trots bestämmelserna i 1 § får investeringstjänster tillhandahållas av finländska och utländska kreditinstitut så som föreskrivs i kreditinstitutslagen, av finländska fondbolag och utländska EES-fondbolag så som föreskrivs i lagen om placeringsfonder samt av finländska och utländska AIF-förvaltare så som föreskrivs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

— — — — — — — — — — — — — — —

5 kap.

Etablering av en filial för ett värdepappersföretag i tredjeland och tillhandahållande av tjänster i Finland

2 §

Beviljande av verksamhetstillstånd för filialer

Finansinspektionen ska bevilja värdepappersföretag i tredjeländer filialtillstånd, om

— — — — — — — — — — — — — — —

5) filialens förvaltning och verksamhet organiseras enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper,

— — — — — — — — — — — — — — —

7 kap.

Organisering av värdepappersföretags verksamhet

12 §

Förvärv av bestämmande inflytande i företag i ett tredjeland

Ett värdepappersföretag eller ett företag inom dess finansiella företagsgrupp ska på förhand meddela Finansinspektionen om att företaget kommer att förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag eller i en AIF-förvaltare med säte i ett tredjeland.

— — — — — — — — — — — — — — —

16 §

Värdepappersföretags och holdingföretags ledning

Ett värdepappersföretags styrelse, verkställande direktör och övriga högsta ledning ska leda värdepappersföretaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper. Styrelsemedlemmarna och deras ersättare, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringstjänster som behövs med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet.

— — — — — — — — — — — — — — —

9 kap.

Förvaring och annan hantering av kundmedel

3 §

Placering av kunders penningmedel

Värdepappersföretag ska utan dröjsmål placera sina kunders penningmedel på konto

i en centralbank eller inlåningsbank eller i ett kreditinstitut som auktoriserats i en annan stat och har rätt att ta emot insättningar. Om kunden inte har förbjudit det kan dennes penningmedel placeras också i fondandelar i en penningmarknadsfond som är registrerad i en EES-stat och uppfyller de krav som anges i fondföretagsdirektivet eller AIFM-direktivet eller annars står under tillsyn och uppfyller kraven i artikel 1 a i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 883/2011 om ändring av förordning (EG) nr 25/2009 om de monetära finansinstitutens balansräkningar.

— — — — — — — — — — — — — —

10 kap.

Förfaranden i kundförhållanden

5 §

Värdepappersföretags informationsskyldighet

— — — — — — — — — — — — — —

Ett värdepappersföretag som säljer fondandelar i sådana placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder eller ger råd om sådana investeringar ska ge kunden ett faktablad enligt 93 § i lagen om placeringsfonder.

Ett värdepappersföretag som säljer sådana andelar i AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller ger råd om sådana investeringar ska ge icke-professionella kunder ett faktablad enligt 13 kap. 4 och 5 § i den nämnda lagen.

— — — — — — — — — — — — — —

11 kap.

Ersättningsfonden för investerarskydd

2 §

Ersättningsfondens stadgar

— — — — — — — — — — — — — —

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. ska det i stadgarna anges hur i Finland etablerade filialer till utländska värdepappersföretag och fondbolag samt i Finland etablerade filialer till EES-baserade AIF-förvaltare och i Finland etablerade filialer till utländska kreditinstitut kan bli medlemmar i ersättningsfonden och uteslutas eller utträda ur den samt grunderna för fondens anslutningsavgift och ersättningsskyldighet.

7 §

Tillgodohavanden som ersätts

— — — — — — — — — — — — — —

Investerare som är kunder hos filialer till värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare och kreditinstitut i EES-stater får ersättning för sina tillgodohavanden ur ersättningsfonden högst till det belopp som anges i 1 mom.

— — — — — — — — — — — — — —

15 §

Ersättningsfondens investeringar och likviditet

— — — — — — — — — — — — — —

Ersättningsfondens medel får inte investeras i aktier eller andelar i värdepappersföretag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller i företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i aktier eller andelar i fondbolag eller AIF-förvaltare som hör till ersättningsfonden och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av värdepappersföretag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller av företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i värdepapper som har emitterats av en säkerhetsfond som avses i 113 § i kreditinstitutslagen eller av ett fondbolag.

Vad som i 2 mom. föreskrivs om värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare och kreditinstitut gäller också utländska värdepappersföretag och kreditinstitut som är medlemmar i ersättningsfonden samt företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa och utländska EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare. Ersättningsfondens medel får dock investeras i tillgångarna hos en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag som hör till ersättningsfonden

eller hos ett fondföretag som förvaltas av ett utländskt fondbolag, om krav som motsvarar kraven enligt 25 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder på att ett fondföretags tillgångar ska hållas åtskilda från fondbolagets tillgångar gäller fondföretaget enligt lagstiftningen i dess hemstat.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ersättningsfonden för investerarskydd ska uppdatera sina stadgar enligt 11 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster inom sex månader efter att lagen trätt i kraft.

6.

Lag

om ändring av 1 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) 1 kap. 2 § 9 punkten som följer:

1 kap.

Tillämpningsområde och definitioner

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

9) *tillhandahållare av investeringstjänster* i lagen om investeringstjänster avsedda värdepappersföretag och utländska värdepappersföretag, sådana i kreditinstitutslagen avsedda kreditinstitut och utländska kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster samt sådana i lagen om fondbolag (48/1999) avsedda fondbolag och utländska fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster samt sådana i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) avsedda AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster,

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av 2 kap. 16 och 26 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) 2 kap. 16 § 3 mom. och 26 § 1 mom. som följer:

2 kap.

En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet

16 §

En värdepapperscentrals uppgifter

— — — — — — — — — — — — — — —

Värdepapperscentralen får utöver verksamhet som avses i 1 mom. och verksamhet som är tillåten för en clearingorganisation bedriva också annan verksamhet som har nära samband med sådan verksamhet. Värdepapperscentralen får dessutom vara verksam som ett sådant särskilt förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Sådan annan verksamhet eller bedrivande av verksamhet som särskilt förvaringsinstitut enligt detta moment får inte äventyra skötseln av de uppgifter som avses i 1 mom. och inte heller värdeandelssystemets funktion.

26 §

Skyldighet att göra insideranmälan

En insider vid värdepapperscentralen ska i enlighet med 27 § till värdepapperscentralens insiderregister som avses i 28 § anmäla uppgifter om aktier och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i fråga, när de är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform i Finland, nedan *insideranmälan*.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om värdeandelskonton

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdeandelskonton (827/1991) 2 § 1 mom. 2 punkten som följer:

2 §

På ett värdeandelskonto ska antecknas uppgift om

— — — — — — — — — — — — — — —

2) de slag av värdeandelar och antalet av värdeandelar som har noterats på kontot,

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 3 § 3 mom. 10 punkten, 5 § 10 och 23 punkten, 6 § 4, 7, 14 och 17 punkten, 13 § 2 mom., 26 §, 29 § 5 mom., 32 a § 1 och 2 mom., 32 c § 1 mom., 37 § 4 mom., 38 § 1 mom. 2 punkten, 40 § 1 mom., rubriken för 54 § samt 55 § och 62 §,

av dem 3 § 3 mom. 10 punkten sådan den lyder i lag 752/2012, 5 § 10 och 23 punkten samt 6 § 4, 7, 14 och 17 mom. sådana de lyder delvis ändrade i lagarna 752/2012 och 254/2013, 26 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1360/2010 och 752/2012, 32 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 752/2012, 32 c § 1 mom. sådant det lyder i lag 207/2009, 38 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 902/2012, 40 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 752/2012 och 254/2013, rubriken för 54 § sådan den lyder i lag 254/2013 och 55 och 62 § sådana de lyder i lag 752/2012,

fogas till 3 § 3 mom. en ny 11 punkt, till 4 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 752/2012 och 254/2013, en ny 12 punkt, till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 752/2012, 902/2012 och 254/2013, en ny 24, 25 och 26 punkt, till lagen en ny 50 f § och till 54 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 752/2012 och 254/2013, en ny 5 punkt som följer:

3 §

Uppgifter

— — — — — — — — — — — — — — — —

Dessutom ska Finansinspektionen

— — — — — — — — — — — — — — — —

10) följa utvecklingen av kreditinstituts och värdepappersföretags belöningssystem och lämna uppgifter om dem till Europeiska bankmyndigheten,

11) sköta myndighetsuppgifterna i samband med det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer och delta i övrigt myndighetssamarbete gällande det.

4 §

Tillsynsobjekt

— — — — — — — — — — — — — — — —

Med auktoriserade tillsynsobjekt avses i denna lag

— — — — — — — — — — — — — — — —

12) sådana AIF-förvaltare som har auktoriserats enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och sådana förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i den lagen,

— — — — — — — — — — — — — — — —

5 §

Andra finansmarknadsaktörer

Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag

— — — — — — — — — — — — — — — —

10) de som enligt 2 kap. 10 § i lagen handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 16 § i lagen om placeringsfonder, 1 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen

om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,

— — — — — — — — — — — — — — —

23) den som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 7 § i lagen om betalningsinstitut eller ger ut elektroniska pengar i enlighet med 7 a § i den lagen,

24) den som enligt 5 kap. 1 och 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder har anmält sig till Finansinspektionens register,

25) den som har beviljats undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

26) den som i Finland beviljar identifieringskoder för juridiska personer enligt det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer.

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

4) *värdstat* en EES-stat där ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, en AIF-förvaltare eller ett försäkringsbolag har etablerat filial; vad som i denna lag föreskrivs om värdstat ska i tillämpliga delar också gälla EES-stater där ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, en AIF-förvaltare eller ett försäkringsbolag tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster utan att etablera filial,

— — — — — — — — — — — — — — —

7) *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, en AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen eller ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut och som har filial i Finland eller som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera filial,

— — — — — — — — — — — — — — —

14) *filial* ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags, ett fondbolags, en AIF-förvaltares, ett betalningsinstituts eller ett försäkringsbolags filial samt en i Finland etablerad filial till ett utländskt kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, en i Finland etablerad filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en i Finland etablerad filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, en i Finland etablerad filial till ett utländskt EES-fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, en i Finland etablerad filial till en EES-baserad AIF-förvaltare och en i Finland etablerad filial till ett utländskt betalningsinstitut enligt lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland (298/2010),

— — — — — — — — — — — — — — —

17) *stadgar* tillsynsobjekts bolagsordningar och föreningsstadgar samt stadgar och regler för kreditinstitut i andelslagsform, betalningsinstitut, sparbanker, hypoteksföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor, arbetslöshetskassor, insättningsgarantifonden, ersättningsfonden för investerarskydd, börser, clearingorganisationer, värdepapperscentraler och placeringsfonder samt stadgar för AIF-fonder enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och likaså andra stadgar och regler som Finansinspektionen eller någon annan myndighet i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden fastställer för finansmarknadsaktörer eller som finansmarknadsaktörer annars i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden är skyldiga att iaktta i sin verksamhet,

— — — — — — — — — — — — — — —

13 §

Direktionens behandling av ärenden som hör till direktören

— — — — — — — — — — — — — — —

Direktionen kan på yrkande av en medlem behandla ärenden som nämns i 1 mom. Direktionen kan överta avgörandet av ett sådant ärende om det i avsevärd grad kan påverka finansmarknadens stabilitet eller utveckling i övrigt eller allvarligt störa det finansiella systemets funktion. Om ett beslut ska fattas skyndsamt kan direktören avgöra ärendet trots det som föreskrivs i 1 mom. eller i detta

moment. I så fall ska direktionen i efterhand informeras om direktörens beslut.

— — — — — — — — — — — — — —

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen kan återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, om någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om förverkligandet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller andra åtgärder enligt denna lag och om

1) det inte längre finns väsentliga förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd eller inledande av verksamhet,

2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en åtgärdsplan enligt 11 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001), en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för att återställa en sund finansiell ställning eller en sådan plan för kortfristig finansiering som avses i 11 kap. 25 eller 26 §, 26 kap. 12 eller 13 § i försäkringsbolagslagen, 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller 12 kap. 6 b § eller 12 a kap. 7 eller 8 § i lagen om försäkringsföreningar eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller

3) tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta förbud enligt 33.

Finansinspektionen kan återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller framställa att det återkallas också om

1) det i tillsynsobjektets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av bestämmelser och föreskrifter som en myndighet har meddelat med stöd av dem, av tillståndsvillkor eller av stadgar för tillsynsobjektets verksamhet,

2) tillsynsobjektet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader eller försatts i likvidation,

3) tillsynsobjektets verksamhet inte har inletts inom tolv månader efter det att verksamhetstillståndet beviljades,

4) väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen eller tillsynen lämnades när verksamhetstillståndet söktes.

Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte med tanke på de mål för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

Finansinspektionen ska på ansökan återkalla ett verksamhetstillstånd som den har beviljat ett tredjelands kreditinstituts filial i Finland, ett betalningsinstitut, en hypoteksförening, ett försäkringsbolag, ett tredjelands försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett tredjelands värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag eller ett i lagen om placeringsfonder avsett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, en i Finland etablerad filial eller till en EES-baserad AIF-förvaltare eller ett i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsett förvaringsinstitut eller särskilt förvaringsinstitut, om tillsynsobjektet inte längre bedriver verksamhet i enlighet med verksamhetstillståndet och på den grunden har ansökt om återkallelse av det. Bestämmelser om återkallelse av koncession för kreditinstitut i aktiebolagsform på ansökan av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), om återkallelse av en sparbanks koncession på ansökan av sparbanken i sparbankslagen (1502/2001) och om återkallelse av koncession för kreditinstitut i andelslagsform på ansökan av kreditinstitutet i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001).

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt om detta har försatts i konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighe-

tens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

När Finansinspektionen återkallar verksamhetstillståndet för ett tillsynsobjekt som har verksamhet också i någon annan EES-stat ska den underrätta tillsynsmyndigheten i värdstaten om sitt beslut.

I 61 § föreskrivs det om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet och i kreditinstitutslagen om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för representationer för kreditinstitut från ett tredjeland.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tilllämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet samt på återkallelse av tillstånd som beviljats sådana värdepappersföretag i tredjeländer som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster. Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tilllämpas också på förordnanden om att pensionsstiftelser och försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

29 §

Tillsättning av ombud

— — — — — — — — — — — — — — —

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor, i 11 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut och i 14 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i nämnda paragrafer avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,

3) tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheter äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. också om den inte inom den behandlingstid som avses i 32 b § 2 mom. har fått tilläggsuppgifter som avses i det nämnda momentet eller uppgifter eller information som avses i 42 § 6 mom. i kreditinstitutslagen, 7 kap 14 § 6 mom. i lagen om investeringstjänster, 16 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § 6 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § 6 mom. i lagen om betalningsinstitut eller 4 kap. 5 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen kan likaså förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. om den inte

inom två månader efter att ha fått anmälan om förvärv av en ägarandel har fått de utredningar som avses i 2 kap. 10 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller 2 kap. 8 § 5 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet. Dessutom kan Finansinspektionen förbjuda förvärv om den inte på begäran har fått de nödvändiga utredningar som avses i 32 b § 1 mom. inom 60 vardagar efter det att den sänt den anmälningsskyldige meddelande om de saknade utredningarna.

— — — — — — — — — — — — — —

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

2) aktier eller andelar har förvärvats trots Finansinspektionens förbud enligt 32 a §, eller om

3) innehav som överskrider den gräns som anges i de paragrafer som nämns 1 punkten äventyrar verksamhet enligt sunda och ansvarsfulla ledningsprinciper på det sätt som avses i 32 a § i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna.

— — — — — — — — — — — — — —

37 §

Tillsyn över att internationella redovisningsstandarder iakttas

— — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan ålägga den IFRS-bokföringsskyldige att iaktta rättelseuppmaningen vid vite enligt 33 a §. Finansinspektionen får inte fatta ett sådant beslut innan det utlåtande som avses i 3 mom. har getts eller, om den bokföringsskyldige inte begär ett utlåtande, innan den tidsfrist som avses i 3 mom. har gått ut. Finansinspektionen kan emellertid fatta beslutet trots vad som föreskrivs ovan, om utlåtandet inte har getts inom fyra månader efter det att rättelseuppmaningen delgavs den IFRS-bokföringsskyldige.

— — — — — — — — — — — — — —

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

— — — — — — — — — — — — — —

2) försummar eller bryter mot 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument eller 8 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystem och om clearingverksamhet eller mot 22 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 144 a § i lagen om placeringsfonder.

— — — — — — — — — — — — — —

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen,

15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton eller 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, mot 48 a § i lagen om betalningsinstitut eller mot eller mot 22 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 144 b § i lagen om placeringsfonder.

— — — — — — — — — — — — — —

50 f §

Verksamhet som behörig myndighet enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och Europaparlamentets och rådets förordningar som ansluter till det

Finansinspektionen ska verka som den behöriga myndighet som avses i artikel 44 i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Finansinspektionen ska verka som den behöriga myndighet som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder.

Finansinspektionen ska verka som den behöriga myndighet som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande.

54 §

Tillsyn över tredjeländers tillsynsobjekt och samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen ska ha ett ändamålsenligt samarbete med sådana tillsynsmyndigheter i tredjeländer

— — — — — — — — — — — — — —

6) med vilka det är skäl att ta i bruk samarbetsarrangemang som möjliggör en effektiv tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder och ett effektivt informationsutbyte.

55 §

Anmälningsskyldighet vid filialetablering och annat tillhandahållande av tjänster i andra EES-stater

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera värdstatens tillsynsmyndighet om att ett tillsynsobjekt har etablerat filial i den staten och om att tjänster tillhandahålls i värdstaten utan filialetablering finns i kreditinstitutslagen, lagen om betalningsinstitut, lagen om investeringstjänster, lagen om placeringsfonder, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och försäkringsbolagslagen. Bestämmelser om tillhandahållande av tilläggspensioner i en annan EES-stat finns i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor och bestämmelser om försäkringsförmedling i en annan EES-stat i lagen om försäkringsförmedling. Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om en börs verksamhet i den andra EES-staten finns i lagen om handel med finansiella instrument.

62 §

Anmälningsskyldighet som gäller tillsynsobjekts verksamhetstillstånd och ägare

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över ett tillsynsobjekts moderföretag och dess dotterföretag om att tillsynsobjektet har ansökt om och beviljats verksamhetstillstånd och bestämmelser om inspektionens samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter vid tillsynen över tillsynsobjekts ägare finns i kreditinstitutslagen, lagen om investeringstjänster, lagen om placeringsfonder, lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 2 och 18 punkten, 2 § 3 mom., 3 §, 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., av dem 1 § 1 mom. 2 punkten, 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder i lag 758/2012, 2 § 3 mom. sådant det lyder i lag 903/3011 och 1 § 1 mom. 18 punkten och 6 § 1 mom. sådana de lyder i lag 255/2013, samt

fogas till 1 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 758/2012 och 255/2013, en ny 19 punkt som följer:

1 §

Avgiftsskyldiga

Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är

— — — — — — — — — — — — — — —

2) sådana utländska EES-fondbolag enligt 2 b kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999) som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland samt sådana EES-baserade AIF-förvaltare enligt 19 kap 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) som inte har filial i Finland och som i Finland förvaltar AIF-fonder,

— — — — — — — — — — — — — — —

18) finansiella motparter enligt artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (*EMIR-förordningen*), icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland,

19) verksamhetsenheter som avses i 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen.

2 §

Tillsynsavgift

— — — — — — — — — — — — — — —

Den proportionella avgiften beräknas i enlighet med denna lag på basis av balansomslutningen, de förvaltade placeringsfondernas eller AIF-fondernas sammanlagda tillgångar, omsättningen eller medlemsavgiftsintäkterna enligt den avgiftsskyldiges senast fastställda bokslut. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas de sammanlagda intäkterna enligt resultaträkningen, inklusive nettointäkterna av värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ antecknas den som noll. Vad som i denna lag föreskrivs om AIF-förvaltare och om de av dem förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar ska på motsvarande sätt tillämpas på fastighetsfonder och deras tillgångar. Om ett betalningsinstitut bedriver också sådan annan affärsverksamhet som avses i 9 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut ska som dess omsättning betraktas andelen av andra betaltjänster än utgivning av elektroniska pengar i förhållande till hela betalningsinstitutets omsättning. Om ett institut för elektroniska pengar tillhandahåller också andra betaltjänster eller bedriver också sådan annan affärsverksamhet som avses i 9 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut ska som dess balansomslutning betraktas andelen av utestående elektroniska pengar i förhållande till hela institutets balansomslutning. Vid fastställandet av andelen tillämpas bestämmelserna i 30 a § i lag om betalningsinstitut.

— — — — — — — — — — — — — — —

3 §

Företagsomstruktureringars inverkan på den proportionella avgiften

Om ett annat företag har fusionerats med det avgiftsskyldiga företaget efter den senast avslutade räkenskapsperioden, ska det överlåtande företagets balansomslutning, omsätt-

ning, medlemsavgiftsintäkter eller de tillgångar som det förvaltar, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift, beaktas när den proportionella avgiften fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av fusionen och kalenderårets utgång.

Om den avgiftsskyldige efter den senast avslutade räkenskapsperioden har övertagit ett annat företags eller en annan filials försäkringsbestånd, pensionsansvar eller övriga affärsverksamhet, ska det överlåtande företagets eller den överlåtande filialens balansomslutning, omsättning eller de tillgångar som det förvaltar, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift, beaktas när den övertagande avgiftsskyldiges proportionella avgift fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan mottagandet av affärsverksamheten och kalenderårets slut. Om den avgiftsskyldige har övertagit endast en del av ett annat företags eller en annan filials affärsverksamhet, ska det överlåtande företagets eller den överlåtande filialens balansomslutning, omsättning eller de tillgångar som det förvaltar, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift, beaktas vid fastställandet av den proportionella avgiften endast enligt hur stor andel som den överlåtna delen av affärsverksamheten utgör av det överlåtande företagets eller den överlåtande filialens hela affärsverksamhet. På motsvarande sätt ska den överlåtna affärsverksamheten eller en del av den inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det företag eller den filial som har överlåtit hela eller en del av affärsverksamheten.

Om en placeringsfond som förvaltas av ett annat fondbolag har fusionerats med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 16 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan tidpunkten för meddelandet om verkställd fusion enligt 110 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag som har förvaltat den placeringsfond som fusionerats. Vad som i detta moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och på fondbolag som förvaltar sådana samt på AIF-förvaltare.

Om förvaltningen av en placeringsfond som förvaltats av ett annat fondbolag (*överlåten placeringsfond*) har överlåtits till ett fondbolag efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 15 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan verkställighetstidpunkten för överlåtelsen av förvaltningen och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag vars placeringsfond har överlåtits. Vad som i detta moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och på fondbolag som förvaltar sådana samt på AIF-förvaltare.

Om ett företag efter den senast avslutade räkenskapsperioden har delats i två eller flera företag så att minst ett av de övertagande företagen är avgiftsskyldigt, ska den proportionella andel av det ursprungliga företagets balansomslutning, omsättning eller förvaltade tillgångar som motsvarar förhållandet mellan de nettotillgångar som erhållits från det ursprungliga företaget och det ursprungliga företagets nettotillgångar före delningen, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift, beaktas när den proportionella avgiften för respektive övertagande avgiftsskyldigt företag bestäms för de månader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång. Om det ursprungliga företaget är avgiftsskyldigt och om det inte upplöses i samband med delningen, ska

den proportionella andelen av det ursprungliga företagets balansomslutning, omsättning eller förvaltade tillgångar som motsvarar förhållandet mellan de vid delningen överlåtna nettotillgångarna och företagets nettotillgångar före delningen, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift, inte beaktas när den proportionella avgiften för det ursprungliga företaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om företag gäller också andra juridiska personer.

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift i % av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen (121/2007)	balansomslutning	0,00284
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,25
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,00284
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,00284
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkrings-	balansomslutning x 4	0,00284

centralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)		
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Keva enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284
filialer till utländska EES-kreditinstitut	balansomslutning	0,00095
filialer till tredjeländers kreditinstitut	balansomslutning	0,00284
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
filialer till utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	summan av AIF-förvaltarens i Finland förvaltade AIF-fonders tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknytande tjänster som avses i lagens 3 kap. 3 §	omsättningen från dessa funktioner	0,34
företag med auktorisation att i Finland förvalta både placeringsfonder och AIF-fonder	summan av de i Finland förvaltade placeringsfondernas och AIF-fondernas tillgångar	0,0022
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument samt andra clearingorganisationer enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet än värdepapperscentraler	omsättning	1,30 %, avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster (747/2012) än sådana som avses i lagens 6 kap. 1 § 3—5 mom.	omsättning	0,34
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,11
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,15
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	omsättning	0,34

filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,15
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller i ett tredjeland	summan av tillgångarna i AIF-fonder som förvaltas utomlands av en AIF-förvaltare	0,0011
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	omsättningen	0,15
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	summan av tillgångarna i AIF-fonder som förvaltas i Finland av en EES-baserad AIF-förvaltare	0,0018
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	summan av tillgångarna i AIF-fonder som förvaltas i Finland av en EES-baserad AIF-förvaltare	0,0018
i tredjeland etablerade filialer till AIF-förvaltare	omsättningen	0,34
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	premieintäkter	0,03

— — — — — — — — — — — — — —

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000

försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, den kommunala pensionsanstalten Keva och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 000
filialer till utländska EES-kreditinstitut	2 000
fondbolag	4 000
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	4 000
företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	6 000
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registreringsskyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4 500
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	6 000
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	1 000
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 000
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
filialer till utländska EES-fondbolag	2 000
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	2 000
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland	3 000
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 000

— — — — — — — — — — — — — —

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000

juridiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	1 000
fysiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	200
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 000
enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registreringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag	1 000
den som beviljats undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2000
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	3 000
företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	5 000
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	2000
centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 000
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
börsers, värdepapperscentralers och clearingorganisationers holdingföretag	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkringsförmedling	1 000 Grundavgiften höjs med 180 euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms.
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 000
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	150 000
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 000
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9	2 000

§ i samma lag	
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	15 500 Grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	12 500
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	10 500 Grundavgiften höjs med 11 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 000
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 000
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 000
Pensionsskyddscentralen	10 000
trafikförsäkringsnämnden och patientskadenämnden	1 000
verksamhetsenheter som avses i 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen	18 000
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 000
sådana utländska EES-tilläggspensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 000
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan EES-stat än Finland och har filial i	300

Finland	
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 000

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av 14 § i handelsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i handelsregisterlagen (129/1979) 14 § 3 mom., sådant det lyder i lag 352/2007, som följer:

14 §

— — — — — — — — — — — — — — —

Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsett fondbolags och ett i 9 § i nämnda lag avsett förvaringsinstituts bolagsordning och ändring av denna ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen eller ändringen. Registermyndigheten ska innan stadgarna, bolagsordningen eller stiftelsehandlingarna och ändringar i dem godkänns när det gäller en AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa fonder (/) och när det gäller ett sådant förvaringsinstitut som avses i 1 § i den nämnda lagen eller ett sådant särskilt förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 3 § i den lagen ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om stadgarna, bolagsordningen, stiftelsehandlingarna eller ändringar i dem. Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) avsett, för en fastighetsfond bildat aktiebolags bolagsordning, ett kommanditbolags bolagsavtal eller en ändring av dessa ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen, bolagsavtalet eller ändringen. Om en ändring av bolagsavtalet för ett kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet gäller endast utbyte av en tyst bolagsman eller ändring av ett namn eller en insats och om kommanditbolaget endast har sådana tysta bolagsmän på vilkas andelar enligt bolagsavtalet ska tillämpas värdepappersmarknadslagen (746/2012), ska registermyndigheten inte ge Finansinspektionen tillfälle att ge ett utlåtande.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kreditinstitutslagen (121/2007) 38 § 1 mom., 73 § 2 mom. samt 90 § 3 mom., av dem 38 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 880/2008 och 90 § 3 mom. i lag 759/2012 och

fogas till 20 § 1 mom. en ny 2 a punkt sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 901/2011 och 759/2012, som följer:

20 §

Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel

Bestämmelserna i 19 § begränsar inte

— — — — — — — — — — — — — — — —

2 a) den rätt att förvalta AIF-fonder som enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) tillkommer AIF-förvaltare,

— — — — — — — — — — — — — — — —

38 §

Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag

Ett kreditinstitut eller ett företag inom samma finansiella företagsgrupp som detta får inte förvärva i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsett bestämmande inflytande i ett annat utländskt företag än ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag, fondbolag, en AIF-förvaltare eller ett försäkringsbolag och inte heller i ett sådant utländskt kreditinstitut eller ovan avsett annat utländskt försäkringsföretag med säte i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält detta till Finansinspektionen på förhand eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan inom den tid som anges i 2 mom. har förbjudit förvärvet.

— — — — — — — — — — — — — — — —

73 §

Omfattningen av gruppbaserad tillsyn

— — — — — — — — — — — — — — — —

Om ett kreditinstitut som avses i 72 § 1 eller 2 mom. hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och vari företag inom finansbranschen står för en större andel, beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i den nämnda lagen, än företag inom försäkringsbranschen, ska som den finansiella företagsgruppens moderföretag enligt 1 mom., vid tillämpning av 35 § 4 mom. samt 80, 81 och 99 § i denna lag, med avvikelse från 1 mom. betraktas konglomeratets holdingföretag om inte Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar något annat. På holdingföretaget ska då tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om finansiella institut. Vid tillämpningen av de nämnda paragraferna ska som den finansiella företagsgruppens dotterföretag enligt 1 mom. också betraktas fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder samt med dessa jämförbara utländska företag och sådana AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i lagen om alternativa investeringsfonder och med dem jämförbara utländska företag i vilka ett i 1 mom. eller i detta moment avsett moderföretag har bestämmande inflytande enligt 16 §. Finansinspektionen ska innan den fattar beslut som avses i detta moment begära yttranden av andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 1 mom. 14 punkten i lagen

om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

— — — — — — — — — — — — — —

90 §

Samarbete vid tillsynen över tillsynsobjektens finansiella ställning

— — — — — — — — — — — — — —

Med reglerat företag avses i 2 mom. ett sådant i en annan EES-stat auktoriserat företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt denna lag, ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, en AIF-förvaltare investeringsfonder enligt lagen om alternativa investeringsfonder, ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen eller ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 2 § 1 mom. 5, 6 och 7 punkten, 13 § 1 mom., 18 d och h punkten samt 33 § 1 mom., av dem 2 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 763/2012, 13 § 1 mom., sådant det lyder i lag 886/2008 och 18 § h punkten, sådan den lyder delvis ändrad i lag 132/2007, samt

fogas till 2 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 132/2007, 886/2008 och 763/2012 en ny 3 a punkt och till 18 § en ny ca punkt som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — —

3 a) *AIF-förvaltare* sådana förvaltare av AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) och med dem jämförbara utländska AIF-fövaltare,

— — — — — — — — — — — — — —

5) *reglerade företag* kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare och försäkringsbolag,

6) *företag i finansbranschen* kreditinstitut, värdepappersföretag, i kreditinstitutslagen och i lagen om värdepappersföretag avsedda tjänsteföretag och finansiella institut, fondbolag och förvaringsinstitut, AIF-förvaltare och dessas förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut samt med dem jämförbara utländska företag, med undantag för sådana fondbolag och förvaringsinstitut eller AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i 7 punkten,

7) *företag i försäkringsbranschen* försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och tjänsteföretag som avses i försäkringsbolagslagen och i lagen om försäkringsföreningar, och sådana fondbolag och förvaringsinstitut eller AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som är ett i denna punkt avsett företags dotterföretag eller ett ägarintresseföretag i vilket de företag som avses i denna punkt sammanlagt äger en större andel än de företag som avses i 6 punkten samt med ovan i denna punkt avsedda företag jämförbara utländska företag,

— — — — — — — — — — — — — —

13 §

Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

Företag som hör till ett konglomerat får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare eller försäkringsbolag som har sin hemort i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget på förhand har anmält förvärvet till Finansinspektionen eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

— — — — — — — — — — — — — — —

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

— — — — — — — — — — — — — — —

ca) kapitalbasen och kapitalkraven enligt 6 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, när det är fråga om en finländsk eller en annan än i d punkten avsedd utländsk AIF-förvaltare,

d) kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen enligt bestämmelserna i de i a—ca -punkten avsedda företagens hemstat, när det är fråga om ett utländskt företag som motsvarar företagen i de nämnda punkterna och vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller det är fråga om ett annat utländskt företag som motsvarar företagen i de nämnda punkterna och vars hemstat förutsätter att dylika företag har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om kapitaltäckningen,

— — — — — — — — — — — — — — —

h) det verksamhetskapital som avses i 11 kap. i försäkringsbolagslagen och det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett tjänsteföretag, ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som avses i 2 § 1 mom. 7 punkten eller ett konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel.

33 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ inom ett företag som hör till ett konglomerat eller inom dess ombud eller inom något annat företag som agerar på uppdrag av ett företag som hör till konglomeratet eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon kund till ett företag som hör till konglomeratet eller hos någon annan person med anknytning till företagets verksamhet eller om en enskilds personliga förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Uppgifter som ska hållas hemliga får inte heller lämnas till bolagsstämma, andelsstämma eller fullmäktige eller till aktieägare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet. I fråga om tystnadsplikten i ett kreditinstitut som hör till ett konglomerat och i ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp, i ett värdepappersföretag och i ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp, i ett fondbolag, en AIF-förvaltare, ett försäkringsbolag, en försäkringsholdingsammanslutning och i ett tjänsteföretag enligt 1 kap. 5 b § i försäkringsbolagslagen bestäms särskilt.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) 3 § 1 mom. 3 punkten och 6 § 1 mom. 4 punkten, samt

fogas till 3 § 1 mom. en ny 4 punkt och till 6 § 1 mom. en ny 5 punkt, sådana de lyder i lag 767/2012, som följer:

3 §

Rätt att tillhandahålla sparavtal

Sparavtal kan tillhandahållas av

— — — — — — — — — — — — — — — — —

3) fondbolag och fondföretag samt utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999),

4) AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/).

— — — — — — — — — — — — — — — — —

6 §

Placering av sparmedel

Till den del som det inte har avtalats att sparmedlen ska ligga kvar på sparkontot ska de placeras för den som har rätt till sparmedlen och i dennes namn samt på det sätt som närmare framgår av sparavtalet, i ett eller flera av följande placeringsobjekt:

— — — — — — — — — — — — — — — — —

4) fondandelar enligt lagen om placeringsfonder och andelar i fondföretag som avses i 128 § i den lagen,

5) andelar i en AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, om andelarna enligt AIF-fondens stadgar kan erbjudas icke-professionella kunder.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 769/2012, som följer:

3 §

Definitioner

— — — — — — — — — — — — — — —

Med *institut* avses i denna lag

— — — — — — — — — — — — — — —

3) kreditinstitut enligt 8 § och finansiella institut enligt 13 § i kreditinstitutslagen (121/2007), värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012), fondbolag enligt 2 § 1 mom. 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-förvaltare enligt 2 kap. 2 §, förvaringsinstitut enligt 14 kap. 1 § och särskilda förvaringsinstitut enligt 14 kap. 3 § i lagen om alternativa investeringsfonder (/), försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

16.

Lag

om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) 19 b § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 567/2009 och 261/2013, som följer:

19 b §

Begränsning av verksamheten

Statsrådet kan, om det på grund av allvarliga internationella störningar på finansmarknaden eller på grund av åtgärder av andra staters myndigheter är nödvändigt för att trygga stabiliteten och en störningsfri verksamhet på den finländska finansmarknaden och hos finansmarknadsaktörerna, för högst sex månader

1) begränsa kreditinstitutens, fondbolagens, förvaringsinstitutens, värdepappersföretagens, AIF-förvaltarnas, de särskilda förvaringsinstitutens, institutens för elektroniska pengar, försäkringsbolagens, börsernas, clearingorganisationernas, de centrala mot-

parternas och värdepapperscentralens koncessionsenliga eller regelmässiga verksamhet,

———————————————

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 2 § 2 mom., 11 § 1 och 2 mom., 13 §, 19 § 3 mom., 21 § 1 mom., av dem 2 § 2 mom. sådant det lyder i lag 907/2011 och 11 § 1 mom., 13 §, 19 § 3 mom. och 21 § 1 mom. sådana de lyder i lag 303/2010, samt

fogas till 2 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 303/2010,1368/2010, 907/2011, 1497/2011 och 772/2012, en ny 5 a punkt som följer:

2 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på

———————————————

5 a) sådana AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut och filialer till utländska AIF-förvaltare som avse i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/),

———————————————

Det som i 1 mom. bestäms om filialer till utländska kreditinstitut, utländska värdepappersföretag, utländska fondbolag, EES-baserade AIF-förvaltare, utländska försäkringsbolag och utländska betalningsinstitut ska också tillämpas på representanter för sådana utländska företag i Finland, om företaget tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial.

11 §

Tredje parts åtgärder för kundkontroll

Skyldigheterna i fråga om kundkontroll kan för den rapporteringsskyldigas räkning fullgöras av ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett fondbolag, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett försäkringsbolag, en försäkringsförmedlare, en advokat eller en revisor som har fått koncession eller registrerats i ett obligatoriskt yrkesregister i Finland eller i en annan EES-stat, eller en AIF-förvaltare som har fått koncession i Finland eller i en annan EES-stat. Den rapporteringsskyldiga får också anlita en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat för att fullgöra dessa skyldigheter för den rapporteringsskyldigas räkning.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan skyldigheterna i fråga om kundkontroll fullgöras för den rapporteringsskyldigas räkning av ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, en AIF-förvaltare, ett värdepappersföretag, ett försäkringsbolag, en advokat eller en revisor som har fått koncession eller registrerats i ett obligatoriskt yrkesregister i någon annan än en EES-stat, om denne har sådana skyldigheter i fråga om kundkontroll som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas.

———————————————

13 §

Lägre krav på kundkontroll när kunden är en finsk myndighet, ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag, en AIF-förvaltare eller ett försäkringsbolag

Den rapporteringsskyldiga får tillämpa lägre krav på kundkontroll, om kunden är

1) en finsk myndighet,

2) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag, en AIF-förvaltare eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i Finland eller i en annan EES-stat,

3) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, en AIF-förvaltare eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat och som har skyldigheter som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas, eller

4) en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat.

19 §

Skärpta krav på kontroll när det gäller korrespondentbankförbindelser

— — — — — — — — — — — — — — —

Om värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag, AIF-förvaltare eller försäkringsbolag ingår avtal om arrangemang som motsvarar 1 mom., ska den rapporteringsskyldiga iaktta denna paragraf.

21 §

Krav på kundkontroll i filialer och andra bolag

Kreditinstitut, finansiella institut, värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag, AIF-förvaltare, försäkringsbolag, försäkringsföreningar och försäkringsförmedlare ska tillämpa kraven på kundkontroll enligt detta kapitel också i sina filialer i andra än EES-stater. De ovan nämnda rapporteringsskyldiga ska dessutom se till att skyldigheterna enligt detta kapitel fullgörs även i sådana bolag i andra än EES-stater där den rapporteringsskyldiga innehar mer än 50 procent av det röstetal som aktierna eller andelarna i bolaget medför.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av 3 § i betaltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i betaltjänstlagen (290/2010) 3 § 4 punkten som följer:

3 §

Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:

— — — — — — — — — — — — — — —

4) betalningstransaktioner som avser förvaltning, inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, sådana företag för kollektiva investeringar, fondbolag och AIF-förvaltare som tillhandahåller investerings-

tjänster enligt 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster (747/2012), och av företag som avses i 3 punkten eller av andra företag som kan förvara värdepapper,

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om betalningsinstitut

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om betalningsinstitut (297/2010) 3 § 4 punkten som följer:

3 §

Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet

Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:

— — — — — — — — — — — — — — —

4) betalningstransaktioner som avser egendomsförvaltning eller inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, sådana företag för kollektiva investeringar, fondbolag och AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster enligt 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster (747/2012), och av personer eller andra företag som avses i 3 punkten eller andra företag som kan förvara värdepapper,

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft 20 .

20.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 16 § 9 mom. sådant det lyder i lag 773/2012, som följer:

16 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag

— — — — — — — — — — — — — — —

Värdepappersföretag och filialer till utländska värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster, värdepapperscentraler och kontoförvaltare som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, kreditinstitut och filialer till utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007) och i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsedda fondbolag, i Finland etablerade filialer till utländska fondbolag och utländska fondbolag som förvaltar i Finland inrättade placeringsfonder,

samt i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) avsedda AIF-förvaltare, i Finland etablerade filialer till förvaltare av EES-baserade AIF-förvaltare och sådana EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som är inrättade i Finland, ska för beskattningen lämna Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 16 § 1 och 2 mom., av dem 16 § 1 mom. sådant det lyder i lag 991/2012 och 16 § 2 mom. sådant det lyder i lag 232/2004, som följer:

16 §

Överlåtelser till utlänningar

Skatt ska inte betalas på överlåtelsen om varken överlåtaren eller förvärvaren är allmänt skattskyldig i Finland enligt inkomstskattelagen (1535/1992) och inte heller ett utländskt kreditinstituts, ett värdepappersföretags, ett fondbolags eller en EES-baserad AIF-förvaltares filial i Finland. Vad som i denna lag föreskrivs om allmänt skattskyldiga i Finland tillämpas också på finländska öppna bolag och kommanditbolag.

Om förvärvaren i andra situationer än de som avses i 1 mom. enligt inkomstskattelagen är en annan begränsat skattskyldig än ett utländskt kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags eller en EES-baserad AIF-förvaltares filial i Finland, är överlåtaren skyldig att ta ut skatten hos förvärvaren.

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 11 punkten sådan den lyder i lag 776/2012, som följer:

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter är bland andra:

— — — — — — — — — — — — — —

11) de lagstadgade överföringar som inlåningsbanker och utländska kreditinstituts fili-

aler i Finland gör till den insättningsgarantifond och de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen liksom även de lagstadgade inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag och AIF-förvaltare samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags samt EES-baserade AIF-förvaltares filialer i Finland gör till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012)

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag

om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) 34 § 1 mom. 13 punkten sådan den lyder i lag 122/2011, som följer:

34 §

Om inte något annat bestäms i lag, har intressebevakare inte rätt att på huvudmannens vägnar utan förmyndarmyndighetens tillstånd

— — — — — — — — — — — — — — —

13) bevilja penninglån eller mot vederlag förvärva i 1 kap 10 § i lagen om investeringstjänster (747/2012) avsedda finansiella instrument eller andelar i sammanslutningar, med följande undantag

a) sätta in medel hos ett kreditinstitut som har koncession i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

b) förvärva masskuldebrev som staten, landskapet Åland, en kommun eller en samkommun har emitterat,

c) förvärva värdepapper som är föremål för handel på en sådan börs, reglerad marknad eller multilateral handelsplattform som avses i 1 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012),

d) förvärva andelar i placeringsfonder som är förenliga med det fondföretagsdirektiv som avses i 2 § 9 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999) och som är registrerade i Finland eller utländska fondföretag som avses i 128 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder och som i enlighet med 2 mom. i nämnda 128 § får marknadsföra sina andelar i Finland,

e) förvärva andelar i en sådan AIF-fond enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) av vars kapital enligt fondens stadgar alltid minst tre fjärdedelar är placerade i sådana insättningar, masskuldebrev eller värdepapper som avses i underpunkterna a, b och c, och vars andelar i enlighet med 13 kap. i nämnda lag kan erbjudas icke-professionella kunder,

f) förvärva sådana finansiella instrument som kan jämföras med finansiella instrument enligt underpunkterna a—e och som anges genom förordning av justitieministeriet,

g) förvärva sådana aktier och andelar som i huvudsak medför rätt att erhålla nyttigheter eller tjänster som vanligen används i hushåll, om andelen inte är förenad med personligt ansvar för sammanslutningens skulder.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag

om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 5 § 2 mom. och 12 § 3 mom. sådana de lyder i lag 524/2008, som följer:

5 §

Innehav inom ett främmande verksamhetsområde

— — — — — — — — — — — — — — —

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte ensamt eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan Finansinspektionens tillstånd äga mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte en så stor andel av aktierna, medlemsandelarna eller dotterbolagsandelarna att de medför ett röstetal som är större än tio procent av röstetalet i ett kreditinstitut eller finansinstitut som står under offentlig tillsyn eller i sådana holdingbolag enligt 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007) som har bestämmande inflytande i dessa. Vad som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) eller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) eller innehav av sådana placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som förvaltas av dem.

— — — — — — — — — — — — — — —

12 §

Särskilda behörighetsvillkor för ledningen

— — — — — — — — — — — — — — —

Ordföranden för samt två tredjedelar av de övriga ledamöterna i förvaltningsrådet och styrelsen ska vara personer som inte är anställda hos, verkställande direktör för eller ledamot i förvaltningsrådet eller styrelsen för samma eller ett annat försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning eller ett kreditinstitut eller finansinstitut eller ett sådant holdingföretag eller ett sådant fondbolag enligt 15 § i kreditinstitutslagen som har bestämmande inflytande i ett kreditinstitut eller finansinstitut, i ett fondföretag, ett utländskt EES-fondbolag, en AIF-förvaltare, en EES-baserad AIF-förvaltare eller en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda konglomerat som dessa.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

25.

Lag

om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 205 § 3 mom. som följer:

205 §

Begränsningar som gäller placeringarna

— — — — — — — — — — — — — — —

Pensionskassan får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte heller mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig övervakning eller i ett sådant i 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007) avsett holdingföretag som utövar bestämmande inflytande i dem. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och inte heller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) eller innehav av andelar i placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

26.

Lag

om ändring av 124 § i lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 124 § 4 mom. som följer:

124 §

Placeringsverksamhet

— — — — — — — — — — — — — — —

Pensionsanstalten får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som står under offentlig övervakning och inte heller i ett sådant i 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007) avsett holdingföretag som utövar bestämmanderätt i dem. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och inte heller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (

/) eller innehav av andelar i placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 2 kap. 16 § 1 mom. 1 punkten, 10 kap. 1 § 4 punkten, 4 § 3 mom. 4 punkten, 6 § 2 mom., 11 § 2 mom. 8 punkten, 12 §, 13 § 3 mom., 17 § 6 mom. 2 punkten och 19 § 6 mom.,

fogas till 10 kap. 1 § en ny 4 a punkt som följer:

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

16 §

Bedrivande av anknytande verksamhet

Ett försäkringsbolag får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt för detta företags räkning marknadsföra och sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är

1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, fondföretag eller en sådan AIF-förvaltare som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

— — — — — — — — — — — — — — —

10 kap.

Täckning av ansvarsskulden

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

— — — — — — — — — — — — — — —

4) *placeringsfond* en placeringsfond enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) för kollektiva investeringar i hemlandet eller utomlands,

4 a) *AIF-fond* en inhemsk eller utländsk AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/),

— — — — — — — — — — — — — — —

4 §

Tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden

— — — — — — — — — — — — — — —

Täckningen för ansvarsskulden ska bestå av

— — — — — — — — — — — — — — —

4) andelar i placeringsfonder eller AIF-fonder,

— — — — — — — — — — — — — — —

6 §

Förtecknande av täckningen, täckningsförteckningens bilaga och förvaring av de tillgångar som hör till täckningen

— — — — — — — — — — — — — — —

De handlingar som gäller de tillgångar som hör till täckningen ska förvaras på ett tillförlitligt sätt hos täckningshavaren eller ett annat försäkringsbolag, kreditinstitut, värde-

pappersföretag, eller hos en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som Finansinspektionen registrerat. Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelsregister, ska registret stå under offentlig tillsyn inom EES-området. OECD-staterna och andra stater jämställs med EES-stater i enlighet med 19 § 2 mom. även i fråga om förvaringen av de tillgångar som hör till täckningen.

— — — — — — — — — — — — — —

11 §

Andra placeringar (25 procent)

— — — — — — — — — — — — — —

I fråga om de tillgångar som avses i 1 mom. är det maximibelopp som godkänns som täckning för ansvarsskulden, i procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

— — — — — — — — — — — — — —

8) sammanlagt 25 procent i fråga om i 12 § 3 mom. avsedda fondandelar i placeringsfonder och i AIF-fonder, varav högst 10 procent i fråga om sådana fondandelar vilkas andel av täckningen av ansvarsskulden överstiger 2,5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, samt

— — — — — — — — — — — — — —

12 §

Fondandelar i placeringsfonder och i AIF-fonder

Andelar i placeringsfonder och i AIF-fonder räknas till de tillgångsgrupper som avses i 7—11 § och de tas med i de maximibelopp som fastställs i 7—11 § enligt vad som föreskrivs i denna paragraf.

Om mer än 70 procent av placeringsfondens eller AIF-fondens tillgångar har placerats i en enda tillgångsgrupp enligt 7—10 § räknas fondandelarna till denna tillgångsgrupp.

Andra fondandelar än sådana som avses i 2 mom. räknas till de övriga placeringar som avses i 11 § 2 mom. 8 punkten.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. räknas dock andelar i placeringsfonder med hemort i en EES-stat och på vilka tillämpas nationell lagstiftning som anpassats till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), till den tillgångsgrupp som avses i 9 § om inte mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i en tillgångsgrupp som avses i 7 eller 8 §, varvid fondandelarna i denna placeringsfond räknas till den tillgångsgrupp som avses i 7 eller 8 §.

Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden placeras i en enda placeringsfond eller AIF-fond. Om det är fråga om fondandelar som avses i 3 mom. kan i en enda placeringsfond eller AIF-fond placeras högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

13 §

Värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs

— — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelserna i 1 mom. i denna paragraf tillämpas inte heller på de andelar i placeringsfonder eller andelar i AIF-fonder som avses i 12 §, om det inte är fråga om en placeringsfond eller AIF-fond vars tillgångar till mer än 70 § har placerats i andra värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs. Även om mer än 70 procent av placeringsfondens eller AIF-fondens tillgångar har placerats i värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs, tillämpas 1 mom. i denna paragraf inte om mer än 70 procent av placeringsfondens eller AIF-fondens tillgångar har placerats i skuldförbindelser som avses i 7 och 8 §.

17 §

Placeringar i en enda sammanslutning

— — — — — — — — — — — — — —

Denna paragraf tillämpas inte på

— — — — — — — — — — — — — —

2) andelar i placeringsfonder eller i AIF-fonder enligt 12 §.

19 §

Täckning av ansvarsskulden med placeringar utanför EES

— — — — — — — — — — — — — — —

På fondandelar i sådana placeringsfonder som avses i 12 § 4 mom. tillämpas 5 mom. i denna paragraf. Andra i 12 § avsedda placeringsfonder och AIF-fonder anses vara belägna i en EES-stat, om fondbolaget eller en annan sammanslutning som förvaltar tillgångar i en placeringsfond eller en AIF-förvaltare har hemort i en EES-stat och om mer än 70 procent av placeringsfondens eller AIF-fondens tillgångar är placerade i tillgångar i en OECD-stat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag

om ändring av 15 och 22 b § i lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) 15 § 3 mom. och 22 b § 1 mom. 1 punkten, sådana de lyder, 15 § 3 mom. delvis ändrad i lag 525/2008 och 22 b § 1 mom. 1 punkten i lag 525/2008, som följer:

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

— — — — — — — — — — — — — — —

Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar vilka innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/), värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster (747/2012) och livförsäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (521/2008) och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet, eller helt och hållet förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndighetens i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kraven i fråga om eget kapital.

22 b §

Bedrivande av annan affärsverksamhet än försäkringsverksamhet

Ett försäkringsbolag från tredjeland får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant i Finland för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt marknadsföra och för företagets räkning sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är

1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, fondföretag eller en sådan AIF-förvaltare som står under offentlig till-

syn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag

om ändring av 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 5 § 1 mom. 1 punkten, 4 mom. och 5 mom. sådana de lyder i lag 365/2001, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

5 §

En försäkringsförening får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt för företagets räkning marknadsföra och sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är

1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller fondföretag eller en sådan AIF-förvaltare som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

— — — — — — — — — — — — — — —

En försäkringsförening ska göra upp en verksamhetsplan för verksamhet enligt 1 och 2 mom. Planen ska fogas till ansökan om fastställelse av stadgarna eller av en ändring av dem. Ansökan ska göras till Finansinspektionen för att nämnda verksamhet ska kunna inledas. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i verksamhetsplanen.

Finansinspektionen kan låta bli att fastställa den bestämmelse i stadgarna som gäller anknytande verksamhet enligt 1 och 2 mom., om det är uppenbart att verksamheten inte uppfyller kraven i 3 mom. eller om försäkringsföreningen med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning, arten av produkten eller tjänsten i fråga, den sakkunskap som krävs av personalen eller därmed jämförbara omständigheter inte har tillräckliga förutsättningar att sköta verksamheten på ett ändamålsenligt sätt. Finansinspektionen kan i efterhand förbjuda försäkringsföreningen att bedriva anknytande verksamhet eller begränsa den, om verksamheten inte längre uppfyller kraven i 3 mom. eller om det har förekommit allvarliga brister eller allvarligt missbruk i verksamheten.

— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag

om ändring av 1 kap. 1 § och 8 kap. 1 § i bokföringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till bokföringslagens (1336/1997) 1 kap. 1 § 1 mom. en ny 11 a punkt och till 8 kap. 1 § 3 mom. en ny 5 a punkt som följer:

1 kap.	8 kap.
Allmänna bestämmelser	**Särskilda bestämmelser**
1 §	1 §
Bokföringsskyldighet	*Tillsyn över lagen*
Var och en som driver rörelse eller utövar yrke är skyldig att föra bok över denna verksamhet. Bokföringsskyldiga är dock alltid	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i
11 a) AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) i fråga om AIF-fonder som de förvaltar,	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	5 a) AIF-förvaltare och i AIF-fonder som avses i lagen om alternativa investeringsfonder.
	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag

om ändring av företags- och organisationsdatalagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i företags- och organisationsdatalagen (244/2001) 2 § 6 och 7 punkten och 4 § 2 mom. 10 och 11 punkten, och
fogas till 2 § en ny 8 punkt, till 4 § 2 mom. en ny 12 punkt och till lagen en ny 9 a § som följer:

2 §	6) *registret över företags- och organisationsnummer* ett för allmänt bruk avsett register som innehåller de uppgifter om vilka i denna lag bestäms att de skall lagras i företags- och organisationsdatasystemet,
Definitioner	
I denna lag avses med	
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	

7) *stamregister handelsregistret och stiftelseregistret* som förs av Patent- och registerstyrelsen samt arbetsgivarregistret, förskottsuppbördsregistret och registret över mervärdesskattskyldiga som förs av skatteförvaltningen, vilka samtliga anknyter till företags- och organisationsdatasystemet,

8) *internationell identifieringskod* för juridiska personer en identifikation som ska ges varje registreringsskyldig på ansökan och som specificerar denne och består av en alfanumerisk kod bestående av 20 tecken.

4 §

Uppgifter som skall lagras i företags- och organisationsdatasystemet

— — — — — — — — — — — — — — —

I företags- och organisationsdatasystemet lagras i fråga om de registreringsskyldiga i tillämpliga delar också basuppgifter om

— — — — — — — — — — — — — — —

10) upplösning av ett företag eller en organisation, avbrott i och nedläggning av verksamheten samt en fysisk persons nedläggning av sin näringsverksamhet,

11) ett företags eller en organisations juridiska handlingsförmåga i övrigt,

12) den internationella identifieringskoden för juridiska personer

9 a §

Givande av internationell identifieringskod för juridiska personer

En registreringsskyldig ges en internationell identifieringskod för juridiska personer på ansökan. Koden ges av Patent- och registerstyrelsen, som för in den i registret.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Patent- och registerstyrelsen kan vidta nödvändiga åtgärder för anslutning till det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer samt ge internationella identifieringskoder för juridiska personer före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 5 september 2013

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Näringsminister *Jan Vapaavuori*

Bilaga
Parallelltext

2.

Lag

om ändring av lagen om placeringsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om placeringsfonder (48/1999) 2 § 1 mom. 10 c punkten, 2 c kap., 129 §, 130 § och mellanrubriken före den, 131 § 3 mom., 132 §, 132 c § samt 146 §,

av dem 2 § 1 mom. 10 c punkten och 130 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 1490/2011, 2 c kap., mellanrubriken före 130 §, 131 § 3 mom. och 132 § sådana de lyder i lag 1490/2011, 129 § sådan den lyder i lag 224/2004, 132 c § sådan den lyder i lag 765/2012 och 146 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 224/2004, 298/2005 och 1490/2011,

ändras 1 §, 2 § 1 mom. 1, 2 a, 4, 10 a, 19 och 20 punkten och 2 mom., 2 b §, 3 §, 3 a §, 4 § 2 mom., 5 § 3 mom., 5 a § 1 mom., 5 b §, 5 e § 1 mom., 8 b § 1 mom., 9 § 1 mom., 9 a §, 9 d § 1 mom., 23 § 1 mom., 27 § 1 och 2 mom., 28 § 1 mom., 38 § 1 mom., 40 §, rubriken för 7 kap., 42 § 3 mom., 43 §, 47 § 1 mom., 49 § 1 mom., 53 § 2 mom., 72 § 1, 2 och 4—6 mom., 74 § 1 mom., 80 b § 2 mom., 87 §, 106 a §, 132 d §, 132 e § 1 och 2 mom., 132 f § 1 och 3 mom., 132 g §, 132 i § 1 mom., 132 j § 1 mom., 132 k § 1 mom., 136 §, rubriken för 22 kap. samt 148 § 2 mom.,

av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1490/2011 och 765/2012, 2 § 1 mom. 1, 2 a, 4, 10 a, 19 och 20 punkten sådana de lyder delvis ändrade i lag 1490/2011, 2 § 2 mom., 2 b §, 3 §, 3 a §, 4 § 2 mom., 8 b § 1 mom., 23 § 1 mom., 27 § 1 mom., 49 § 1 mom., 53 § 2 mom., 80 b § 2 mom. 106 a §, 132 e § 1 och 2 mom., 132 f § 1 och 3 mom., 132 g §, 132 i § 1 mom., 132 j § 1 mom., 132 k § 1 mom. och 136 § sådana de lyder i lag 1490/2011, 5 a § 1 mom., 9 § 1 mom. och 38 § 1 mom. sådana de lyder i lag 224/2004, 5 b § och 9 a § sådana de lyder delvis ändrade i lagarna 224/2004 och 765/2012, 5 § 3 mom., 5 e § 1 mom., 9 d § 1 mom. och 132 d § sådana de lyder i lag 765/2012, 27 § 2 mom., rubriken för 7 kap., 42 § 3 mom., 47 § 1 mom. och 74 § 1 mom. sådana de lyder i lag 351/2007, 43 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 224/2004 och 351/2007, 72 § 1, 2 och 4—6 mom. sådana de lyder delvis ändrade i lagarna 224/2004 och 928/2007 och 148 § 2 mom. sådant det lyder i lag 471/2011,

fogas till 2 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 224/2004, 351/2007, 1490/2011 och 765/2012 en ny 21, 22 och 23 punkt, till 41 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 224/2004, 1490/2011 och 765/2012 ett nytt 6 mom., till lagen en ny 43 a §, en ny 144 a § och före den en ny mellanrubrik, en ny 144 b §, en ny 144 c § samt före 145 § en ny mellanrubrik och till 145 § 1 mom. sådant det lyder i lag 224/2004 en ny 4 punkt, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Denna lag tillämpas på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet samt på marknadsföring till allmänheten av andelar i fondföretag *och i andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet.*	Denna lag tillämpas på fondbolags och förvaringsinstituts verksamhet samt på marknadsföring till allmänheten av andelar i fondföretag.

Gällande lydelse

Denna lag tillämpas inte på marknadsföring av andelar i andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet, om andelarna marknadsförs endast till professionella investerare. Som professionella investerare ska betraktas företag som avses i 1 kap. 18 § 1 mom. 1–4 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012) och institutionella investerare som avses i 1 kap. 18 § 1 mom. 5 punkten i den lagen samt andra investerare, om de skriftligen har meddelat ett fondföretag eller ett annat fondföretag än ett sådant som avses i fondföretagsdirektivet eller dess ombud att de på grundval av sin yrkesskicklighet och investeringserfarenhet är professionella investerare och om de uppfyller minst två av följande krav:

1) investeraren har på marknaden i fråga gjort i genomsnitt minst tio transaktioner av betydande storlek per kvartal under de närmast föregående fyra kvartalen,

2) värdet av investerarens placeringstillgångar överstiger 500 000 euro,

3) investeraren arbetar eller har arbetat professionellt inom finanssektorn minst ett år i uppgifter som kräver kunskap om de planerade transaktionerna.

På fondbolag tillämpas lagen om investeringstjänster enligt vad som föreskrivs i denna lag och i 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

Föreslagen lydelse

På fondbolag tillämpas lagen om investeringstjänster *(747/2012)* enligt vad som föreskrivs i denna lag och i 1 kap. 4 § i lagen om investeringstjänster.

Ett fondbolag får förvalta sådana AIF-fonder som avses i 2 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) under förutsättning att fondbolaget för denna verksamhet har auktorisation som AIF-förvaltare eller är registrerat hos Finansinspektionen så som föreskrivs i den nämnda lagen. En sådan förvaltare av externt förvaltade AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder får förvalta placeringsfonder under förutsättning att förvaltaren har auktorisation som fondbolag för denna verksamhet. En AIF-förvaltare som är auktoriserad för denna verksamhet eller som är registrerad hos Finansinspektionen så som föreskrivs i nämnda lag får förvalta specialplaceringsfonder så som föreskrivs i 3 a §. På AIF-förvaltare tillämpas dessutom bestämmelserna i 8, 8 c, 21, 37, 38, 51, 52, 54, 56, 57 a, 57 b, 59, 63, 87 och 127 d §.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Ett utländskt EES-fondbolag får i Finland med auktorisation som det fått i sin hemstat bedriva verksamhet som avses i 5 § enligt vad som föreskrivs i 3 § och i 2 a, 2 b och 20 a kap., med undantag för verksamhet enligt 12 kap. Ett fondföretag får marknadsföra sina andelar i Finland till allmänheten enligt vad som föreskrivs i 128, 131 och 132 §.	*Ett utländskt EES-fondbolag får i Finland i enlighet med sin hemstats auktorisation bedriva verksamhet som avses i 5 §, med undantag för verksamhet som avses i 12 kap., enligt vad som föreskrivs i 2 a, 2 b och 20 a kap. Fondföretag får i Finland marknadsföra sina andelar till allmänheten enligt vad som föreskrivs i 128, 128 a—128 d och 131 §.*
Ett fondbolag från tredjeland får i Finland med auktorisation som det fått i sin hemstat bedriva verksamhet som avses i 5 § 2 mom. enligt vad som föreskrivs i 2 c och 20 a kap. Ett fondbolag från tredjeland får inte inrätta placeringsfonder eller specialplaceringsfonder i Finland.	
Andelar i andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet får i Finland marknadsföras till allmänheten enligt vad som föreskrivs i 129–132 §.	
2 §	2 §
I denna lag avses med	I denna lag avses med
1) *fondverksamhet* anskaffning av medel från allmänheten för kollektiva investeringar och investering av medlen huvudsakligen i finansiella instrument eller i fastigheter och fastighetsvärdepapper samt förvaltning av placeringsfonder och specialplaceringsfonder och marknadsföring av fondandelar,	1) *fondverksamhet* anskaffning av medel från allmänheten för kollektiva investeringar och investering av medlen huvudsakligen i finansiella instrument eller i fastigheter och fastighetsvärdepapper *eller andra investeringsobjekt* samt förvaltning av placeringsfonder och specialplaceringsfonder och marknadsföring av fondandelar,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
2 a) *specialplaceringsfond* tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med 12 kap. och med de stadgar som har fastställts i Finland samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar,	2 a) *specialplaceringsfond* tillgångar som anskaffats genom fondverksamhet och investerats i enlighet med *specialplaceringsfondens stadgar* och 12 kap. samt förpliktelser som följer av dessa tillgångar,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
4) *förvaringsinstitutsverksamhet* förvaring av en placeringsfonds *eller specialplaceringsfonds* tillgångar och övervakning av att lagen, andra bestämmelser och föreskrifter samt fondens stadgar iakttas inom verksamheten,	4) *förvaringsinstitutsverksamhet* förvaring av en placeringsfonds tillgångar och övervakning av att lagen, andra bestämmelser och föreskrifter samt fondens stadgar iakttas inom verksamheten,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
10 a) *annat fondföretag än ett sådant* som avses i fondföretagsdirektivet ett utländskt företag för kollektiva investeringar som enligt lagstiftningen i sin hemstat inte uppfyller villkoren i fondföretagsdirektivet,	10 a) ***utländskt fondbolag*** *ett företag som bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom. i denna lag och som i någon annan stat än Finland har fått tillstånd som motsvarar auktorisation enligt 5 a §.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
10 c) fondbolag från tredjeland en sam-	*(10 c) upphävs)*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
manslutning som i en annan stat än en EES-stat av en behörig tillsynsmyndighet som motsvarar Finansinspektionen har beviljats auktorisation som motsvarar verksamhetstillstånd enligt 5 a § för verksamhet som motsvarar den som avses i 5 § 2 mom.,	
19) *filial* ett driftställe som ett fondbolag har utanför Finland och ett driftställe som ett utländskt EES-fondbolag *eller ett fondbolag från tredjeland* har i Finland, när driftstället inte är en juridisk person men är en del av fondbolaget, det utländska EES-fondbolaget *eller fondbolaget från tredjeland* och tillhandahåller tjänster som fondbolaget har auktorisation att tillhandahålla,	19) *filial* ett driftställe som ett fondbolag har utanför Finland och ett driftställe som ett utländskt EES-fondbolag har i Finland, när driftstället inte är en juridisk person men är en del av fondbolaget eller det utländska EES-fondbolaget och tillhandahåller tjänster som fondbolaget har auktorisation att tillhandahålla,
20) *behöriga myndigheter* de myndigheter utsedda av någon annan EES-stat än Finland som ska se till att skyldigheterna enligt fondföretagsdirektivet fullgörs och som EES-staten i fråga har underrättat Europeiska kommissionen om.	20) *behöriga myndigheter* de myndigheter utsedda av någon annan EES-stat än Finland som ska se till att skyldigheterna enligt fondföretagsdirektivet fullgörs och som EES-staten i fråga har underrättat Europeiska kommissionen om,
	*21) **professionell investerare** företag som avses i 1 kap. 18 § 1 mom. 1—4 punkten i lagen om investeringstjänster, institutionella investerare som avses i 1 kap. 18 § 1 mom. 5 punkten i den lagen samt andra investerare, om de skriftligen har meddelat ett fondbolag eller ett annat fondföretag eller dess ombud att de på grund av sin yrkesskicklighet och investeringserfarenhet är professionella investerare och om de uppfyller minst av två följande krav:*
	a) investeraren har på marknaden i fråga gjort i genomsnitt minst tio transaktioner av betydande storlek per kvartal under de närmast föregående fyra kvartalen,
	b) värdet av investerarens placeringstillgångar överstiger 500 000 euro,
	c) investeraren arbetar eller har arbetat professionellt inom finanssektorn minst ett år i uppgifter som kräver kunskap om de planerade transaktionerna,
	*22) **icke-professionella** kunder icke-professionella kunder enligt 1 kap. 18 § 3 mom. i lagen om investeringstjänster,*
	*23) **kreditvärdering** kreditvärdering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 om kreditvärderingsinstitut.*
Vid tillämpningen av 1 mom. 19 punkten ska alla driftställen som ett fondbolag har in-	Vid tillämpningen av 1 mom. 19 punkten i *denna paragraf betraktas* alla driftställen

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
rättat i samma EES-stat eller samma tredjeland och alla driftställen som ett utländskt EES-fondbolag *eller ett fondbolag från tredjeland* har inrättat i Finland betraktas som en enda filial.	som fondbolaget har inrättat *i samma EES-stat* eller *i* samma tredjeland *samt* alla driftställen som ett utländskt EES-fondbolag har inrättat i Finland som en enda filial.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2 b §	2 b §
Bestämmelser om fondbolag och förvaringsinstitut finns utöver i denna lag i de förordningar av kommissionen som nämns i 2 a §. Dessutom finns det föreskrifter om fondbolag och förvaringsinstitut i de tekniska standarder som avses i fondföretagsdirektivet och som antagits genom förordning eller beslut av Europeiska kommissionen	Bestämmelser om fondbolag och förvaringsinstitut finns utöver i denna lag i de förordningar av kommissionen som nämns i 2 a §. Dessutom finns det *bestämmelser* om fondbolag och förvaringsinstitut i de *delegerade förordningar av Europeiska kommissionen som avses i fondföretagsdirektivet samt i de tekniska standarder* som antagits genom förordning eller beslut av kommissionen.
3 §	3 §
Fondverksamhet får bedrivas endast av fondbolag och förvaringsinstitutsverksamhet får bedrivas endast av förvaringsinstitut. Dessutom ska bolagen och instituten ha verksamhetstillstånd. Bestämmelser om rätten för utländska EES-fondbolag att bedriva verksamhet i Finland finns i 1 § 4 mom. *och om rätten för fondbolag från tredjeland att bedriva verksamhet i Finland i 1 § 5 mom.*	Fondverksamhet får bedrivas endast av fondbolag och förvaringsinstitutsverksamhet får bedrivas endast av förvaringsinstitut. Dessutom ska bolagen och instituten ha verksamhetstillstånd. Bestämmelser om rätten för utländska EES-fondbolag att bedriva verksamhet i Finland finns i 1 § 4 mom. *Trots bestämmelserna i denna lag ska på fondbolag som förvaltar specialplaceringsfonder tillämpas lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder så som föreskrivs i 1 kap. 5 § i den nämnda lagen. På specialplaceringsfonder ska denna lag tillämpas så som föreskrivs i 3 a §.*
3 a §	3 a §
På specialplaceringsfonder tillämpas bestämmelserna om placeringsfonder i 5, 6, 19, 20, 22, 24–26, 26 b, 27–29, 29 a, 29 b, 30, 31, 33, 34, 34 d, 36, 39–43, 45–50, 53, 55, 57, 57 c, 58, 60–62 och 64–67 §, 11 kap., 89, 91–93 §, 93 a § 1, 2 och 4 mom., 94, 96–98 och 98 a §, 15 och 17 kap. och 116, 118–123, 126, 135–137, 139, 140, 145 och 146 §. På fusion av specialplaceringsfonder tillämpas 16 kap. på det sätt som i 107 § 2 mom. föreskrivs om annan fusion av placeringsfonder än gränsöverskridande fusion och inhemsk fusion med	På specialplaceringsfonder tillämpas bestämmelserna om placeringsfonder *i 19, 20 och 22 §, 23 § 2 mom. 25, 26, 26 b och 27 §, 28 § 2 och 3 mom., 29, 29 a, 29 b, 30, 36, 39— 41, 45— 50, 52, 53, 55, 57, 57 c, 58, 60—62 och 64—67 §, 15 och 17 kap., 116, 118—123, 126, 134—137, 139 och 140 §. På fusion av* specialplaceringsfonder tillämpas 16 kap. på det sätt som i 107 § 2 mom. föreskrivs om annan fusion av placeringsfonder än gränsöverskridande fusion och inhemsk fusion med internationell koppling. *På en*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
internationell koppling.	*specialplaceringsfond, vars förvaltare inte är skyldig att ansöka om auktorisation som AIF-förvaltare, tillämpas bestämmelserna i denna lag om förvaringen av en placeringsfonds tillgångar. På specialplaceringsfonder tillämpas dessutom 57 d, 57 e, 57 f, 57 g och 141 § samt 144 a och 144 b § i denna lag till den del bestämmelserna som nämns i dem ska tillämpas på specialplaceringsfonder. På en sådan specialplaceringsfond som kan ha under 50 andelsägare tillämpas inte vad som föreskrivs i 8, 19, 20, 21, 22 § och 36 § 1 mom. om fondandelsägarnas rätt att välja revisorer och suppleanter, och i 66, 139, 140, 140 a och 142 §. Vad som i denna lag föreskrivs om fondbolag gäller AIF-förvaltare, och vad som föreskrivs om förvaringsinstitut gäller förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, när denna paragraf tillämpas på specialplaceringsfonder. Denna lags 36, 37, 39 och 40 § tillämpas dock på specialplaceringsfonder endast till de delar som de gäller specialplaceringsfonders bokslut och revision. På specialplaceringsfonder på vilka tillämpas Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande tillämpas denna lag, om något annat följer av nämnda förordningar.*
4 §	4 §
Finansinspektionen har rätt att av fondföretag, EES-fondbolag *och fondbolag från tredjeland* få de upplysningar som tillsynen förutsätter och kopior av handlingar som den anser vara nödvändiga för tillsynen.	Finansinspektionen har rätt att av fondföretag *och* EES-fondbolag få de upplysningar som tillsynen förutsätter och kopior av handlingar som den anser vara nödvändiga för tillsynen.
5 §	5 §
Ett fondbolag kan inte beviljas tillstånd enbart för verksamhet som avses i 2 mom. Ett fondbolag kan inte heller beviljas tillstånd för verksamhet som avses i 2 mom. 2 eller 3 punkten, om inte verksamhetstillstånd har beviljats eller samtidigt söks också för verk-	Ett fondbolag kan inte beviljas tillstånd enbart för verksamhet som avses i 2 mom. Ett fondbolag kan inte heller beviljas tillstånd för verksamhet som avses i 2 mom. 2 eller 3 punkten, om inte verksamhetstillstånd har beviljats eller samtidigt söks också för verk-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
samhet som avses i 2 mom. 1 punkten.	samhet som avses i 2 mom. 1 punkten. *Som kapitalförvaltning enligt 2 mom. 1 punkten ska anses också ett fondbolags verksamhet som ansvarig bolagsman i en AIF-fond i kommanditbolagsform eller för en ansvarig bolagsmans eller alternativ investeringsfonds räkning, om andelar i kommanditbolaget inte erbjuds till allmänheten och om bolagets tillgångar inte investeras i annat än i finansiella instrument.*
5 a §	5 a §
Finansinspektionen beviljar på ansökan verksamhetstillstånd för fondbolag. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som skall fogas till tillståndsansökan.	Finansinspektionen beviljar på ansökan verksamhetstillstånd för fondbolag. *Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om sökanden och om fondbolagets ägande, ledning och revisorer, interna kontroll och riskhantering samt finansiella verksamhetsförutsättningar.* Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till tillståndansökan *och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den.*
5 b §	5 b §
Verksamhetstillstånd för fondbolag ska beviljas ett finländskt aktiebolag om det enligt utredning om aktieägarnas och den högsta ledningens tillförlitlighet, anseende, erfarenhet och övriga lämplighet samt med beaktande av den tilltänkta omfattningen av bolagets affärsverksamhet kan säkerställas att fondbolaget kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. En förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd är dessutom att bolaget har sitt huvudkontor i Finland, tillförlitlig förvaltning och tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar och att det uppfyller övriga krav som ställs i denna lag. Dessutom krävs det att det inte utifrån utredning kan anses sannolikt att en effektiv tillsyn över fondbolaget hindras av en betydande bindning mellan fondbolaget och någon annan juridisk eller fysisk person eller av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som tillämpas på fysiska och juridiska personer med sådan bindning. Verksam-	Verksamhetstillstånd för fondbolag ska beviljas ett finländskt aktiebolag om det enligt *vad som utretts kan säkerställas att bolagets ägare uppfyller de krav som föreskrivs i 5 f § och bolagets högsta ledning uppfyller de krav som föreskrivs i 5 e §,* samt *om* det med beaktande av den tilltänkta omfattningen av bolagets affärsverksamhet kan säkerställas att fondbolaget kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och omsorgsfulla affärsprinciper. En förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd är dessutom att bolaget har sitt huvudkontor i Finland, tillförlitlig förvaltning och tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar och att det uppfyller övriga krav som föreskrivs i denna lag. Dessutom krävs det att det inte utifrån utredning kan anses sannolikt att en effektiv tillsyn över fondbolaget hindras av en betydande bindning mellan fondbolaget och någon annan juridisk eller fysisk person eller av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter i *ett tredjeland* som tillämpas på fysiska och juridiska personer med sådan bind-

Gällande lydelse

hetstillstånd kan beviljas också ett nytt fondbolag innan det registreras.

Ansökan skall avgöras inom sex månader efter att den mottagits eller, om ansökan har varit bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken. Beslut om verksamhetstillstånd skall dock alltid fattas inom 12 månader efter att ansökan mottagits. Om beslut inte har meddelats inom denna tid, får sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen skall underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Finansinspektionen skall innan ärendet avgörs begära utlåtande om ansökan från ersättningsfonden för investerarskydd, om fondbolaget ansöker om tillstånd för verksamhet som avses i 5 § 2 mom.

Fondbolaget kan, om inte annat följer av tillståndsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att verksamhetstillståndet har beviljats *och,* om verksamhetstillstånd har beviljats för ett nytt företag, efter att fondbolaget har registrerats. Fondbolaget skall underrätta Finansinspektionen om när det inleder sin verksamhet.

5 e §

Ett fondbolags styrelse, verkställande direktör och högsta ledning i övrigt ska leda fondbolaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om fondverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av fondbolagets verksamhet. Om fondbolaget har beviljats tillstånd för kapitalförvaltning som avses i 5 §

Föreslagen lydelse

ning. Verksamhetstillstånd kan beviljas också ett nytt fondbolag innan det registreras.

Ansökan ska avgöras inom sex månader efter att den mottagits eller, om ansökan har varit bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken. Beslut om verksamhetstillstånd ska dock alltid fattas inom 12 månader efter att ansökan mottagits. Om beslut inte har meddelats inom denna tid, får sökanden anföra besvär *till Helsingfors förvaltningsdomstol*. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Finansinspektionen ska innan ärendet avgörs begära utlåtande om ansökan från ersättningsfonden för investerarskydd, om fondbolaget ansöker om tillstånd för verksamhet som avses i 5 § 2 mom.

Fondbolaget kan, om inte annat följer av tillståndsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att verksamhetstillståndet har beviljats. Om verksamhetstillstånd har beviljats för ett nytt företag, *ska* fondbolaget *dessutom ha* registrerats. Fondbolaget ska underrätta Finansinspektionen om när det inleder sin verksamhet.

5 e §

Ett fondbolags styrelse, verkställande direktör och högsta ledning i övrigt ska leda fondbolaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och *omsorgsfulla* affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om fondverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av fondbolagets verksamhet. Om fondbolaget har beviljats tillstånd för kapitalförvaltning som avses i

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 mom. ska styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga i den högsta ledningen dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringsverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av fondbolagets verksamhet. De styrelsemedlemmar som i enlighet med 8 § 2 mom. väljs av fondandelsägarna förutsätts inte ha kännedom om fondverksamhet eller investeringsverksamhet.	5 § 2 mom. ska styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga i den högsta ledningen dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringsverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av fondbolagets verksamhet. De styrelsemedlemmar som i enlighet med 8 § 2 mom. väljs av fondandelsägarna förutsätts inte ha kännedom om fondverksamhet eller investeringsverksamhet.
8 b §	8 b §
Ett fondbolag ska vidta tillräckliga åtgärder för att försöka förhindra att en i fondbolaget relevant person genomför privata transaktioner, om de kan orsaka intressekonflikter med transaktioner eller tjänster som den relevanta personen deltar i på grund av sin ställning i bolaget eller om den relevanta personen har sådan insiderinformation som avses i värdepappersmarknadslagen eller konfidentiell information om placeringsfonder *eller specialplaceringsfonder* eller om transaktioner som gjorts för deras räkning. Åtgärder ska vidtas i syfte att också i övrigt säkerställa informationens konfidentialitet.	Ett fondbolag ska vidta tillräckliga åtgärder för att försöka förhindra att en i fondbolaget relevant person genomför privata transaktioner, om de kan orsaka intressekonflikter med transaktioner eller tjänster som den relevanta personen deltar i på grund av sin ställning i bolaget eller om den relevanta personen har sådan insiderinformation som avses i värdepappersmarknadslagen eller konfidentiell information om placeringsfonder eller om transaktioner som gjorts för deras räkning. Åtgärder ska vidtas i syfte att också i övrigt säkerställa informationens konfidentialitet.
9 §	9 §
Finansinspektionen beviljar på ansökan verksamhetstillstånd för ett förvaringsinstitut. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som skall fogas till tillståndsansökan.	Finansinspektionen beviljar på ansökan verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut. *Till ansökan ska fogas tillräckliga utredningar om sökanden och om sökandebolagets ägande, ledning och revisorer, interna kontroll och riskhantering samt finansiella verksamhetsförutsättningar.* Genom förordning av finansministeriet föreskrivs om de utredningar som ska fogas till tillståndansökan och om de kontaktuppgifter som ska lämnas i den.
9 a §	9 a §
Verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut ska beviljas ett finländskt aktiebolag om det enligt utredning om aktieägarnas och den högsta ledningens tillförlitlighet, anseende,	Verksamhetstillstånd för förvaringsinstitut ska beviljas ett finländskt aktiebolag om det enligt utredning *kan säkerställas att bolagets ägare uppfyller kraven i 9 e § och bolagets*

Gällande lydelse

erfarenhet och övriga lämplighet samt med beaktande av den tilltänkta omfattningen av bolagets affärsverksamhet kan säkerställas att förvaringsinstitutet kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. En förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd är dessutom att bolaget har sitt huvudkontor i Finland, tillförlitlig förvaltning och tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar och att det uppfyller övriga krav som ställs i denna lag. Dessutom krävs det att det inte utifrån inkommen utredning kan anses sannolikt att en effektiv tillsyn över förvaringsinstitutet hindras av en betydande bindning mellan förvaringsinstitutet och någon annan juridisk eller fysisk person eller av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som tillämpas på fysiska och juridiska personer med sådan bindning. Verksamhetstillstånd kan beviljas också ett nytt förvaringsinstitut innan det registreras.

Ansökan skall avgöras inom sex månader efter att den mottagits eller, om ansökan har varit bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken. Beslut om verksamhetstillstånd skall dock alltid fattas inom 12 månader efter att ansökan mottagits. Om beslut inte har meddelats inom denna tid, får sökanden anföra besvär. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen skall underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Förvaringsinstitutet kan, om inte annat följer av tillståndsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att verksamhetstillståndet har beviljats *och,* om verksamhetstillstånd har beviljats för ett nytt företag, efter att förvaringsinstitutet har registrerats. Förvaringsinstitutet skall underrätta Finansinspektionen om när det inleder sin verksamhet.

Föreslagen lydelse

högsta ledning kraven i 9 d § samt, om det med beaktande av den tilltänkta omfattningen av bolagets affärsverksamhet kan säkerställas att förvaringsinstitutet kommer att ledas med yrkesskicklighet samt enligt sunda och *omsorgsfulla* affärsprinciper. En förutsättning för beviljande av verksamhetstillstånd är dessutom att bolaget har sitt huvudkontor i Finland, tillförlitlig förvaltning och tillräckliga finansiella verksamhetsförutsättningar och att det uppfyller övriga krav som ställs i denna lag. Dessutom krävs det att det inte utifrån inkommen utredning kan anses sannolikt att en effektiv tillsyn över förvaringsinstitutet hindras av en betydande bindning mellan förvaringsinstitutet och någon annan juridisk eller fysisk person eller av sådana bestämmelser och administrativa föreskrifter i *ett tredjeland* som tillämpas på fysiska och juridiska personer med sådan bindning. Verksamhetstillstånd kan beviljas också ett nytt förvaringsinstitut innan det registreras.

Ansökan ska avgöras inom sex månader efter att den mottagits eller, om ansökan har varit bristfällig, efter att sökanden har lämnat in de handlingar och utredningar som behövs för att avgöra saken. Beslut om verksamhetstillstånd ska dock alltid fattas inom 12 månader efter att ansökan mottagits. Om beslut inte har meddelats inom denna tid, får sökanden anföra besvär *till Helsingfors förvaltningsdomstol*. Besvären anses i så fall gälla avslag på ansökan. Sådana besvär får anföras till dess att beslut har meddelats. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet, om detta har meddelats efter att besvär anförts. Beträffande anförande och behandling av besvär som avses i detta moment gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Förvaringsinstitutet kan, om inte annat följer av tillståndsvillkoren, inleda sin verksamhet omedelbart efter att verksamhetstillståndet har beviljats. Om verksamhetstillstånd har beviljats för ett nytt företag, *ska* förvaringsinstitutet *dessutom* ha registrerats. Förvaringsinstitutet ska underrätta Finansinspektionen om när det inleder sin verksamhet.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 d §	9 d §
Ett förvaringsinstituts styrelse och verkställande direktör ska leda förvaringsinstitutet med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om förvaringsinstitutsverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av förvaringsinstitutets verksamhet.	Ett förvaringsinstituts styrelse och verkställande direktör ska leda förvaringsinstitutet med yrkesskicklighet samt enligt sunda och *omsorgsfulla* affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och deras suppleanter, verkställande direktören och dennes ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om förvaringsinstitutsverksamhet som är nödvändig med beaktande av arten och omfattningen av förvaringsinstitutets verksamhet.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
2 c kap	*(2 c kap upphävs)*
Etablering av en filial till ett fondbolag från tredjeland och tillhandahållande av tjänster i Finland	
Etablering av en filial	
18 k §	
Ett fondbolag från tredjeland ska hos Finansinspektionen ansöka om verksamhetstillstånd för etablering av en filial i Finland. Ett utlåtande om ansökan ska inhämtas från ersättningsfonden för investerarskydd, om syftet med filialen är att bedriva verksamhet enligt 5 § 2 mom.	
Till ansökan ska följande behövliga uppgifter fogas om fondbolaget:	
1) ägande,	
2) ledningens yrkesskicklighet och tillförlitlighet,	
3) förvaltning och intern kontroll,	
4) riskhantering,	
5) soliditet, likviditet, kapitalutvärdering och likviditetshantering,	
6) lagstiftning och finansiell tillsyn i fondbolagets hemstat.	
Till ansökan ska det dessutom fogas behövliga uppgifter om hur filialens förvaltning och verksamhet organiseras, såsom förfarandena för identifiering av kunder och förhindrande av penningtvätt och terrorism, och om filialledningens yrkesskicklighet och tillförlitlighet.	

Bestämmelser om de kontaktuppgifter som ska uppges i ansökan och närmare bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till den utfärdas genom förordning av finansministeriet.

På inledande och avslutande av marknadsföringen av fondandelar i ett fondbolag från tredjeland tillämpas dessutom 129 och 130 §.

18 l §

Finansinspektionen ska bevilja filialen till ett fondbolag från tredjeland verksamhetstillstånd, om

1) fondbolagets verksamhet inte väsentligen avviker från den verksamhet som är tillåten för finländska fondbolag,

2) internationellt godkända rekommendationer om finansiell tillsyn och förhindrande av kriminellt utnyttjande av det finansiella systemet tillämpas på fondbolaget enligt lagstiftningen i dess hemstat,

3) det inte förekommer väsentliga avvikelser från de krav som ställs i denna lag när det gäller fondbolagets soliditet, stora exponeringar, likviditet, interna kontroll och riskhanteringssystem eller ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet,

4) fondbolaget även i övrigt står under tillräckligt effektiv tillsyn i sin hemstat,

5) filialens förvaltning har organiserats i enlighet med sunda och försiktiga affärsprinciper,

6) filialens chef uppfyller kraven enligt 5 e §.

Om syftet med filialen är att bedriva verksamhet enligt 5 § 2 mom., ska det i samband med verksamhetstillståndet bedömas om investerarskyddet i filialens hemstat motsvarar nivån på och omfattningen av det skydd som ersättningsfonden för investerarskydd ger. När Finansinspektionen beviljar verksamhetstillstånd kan den besluta om filialens medlemskap i ersättningsfonden.

På beslut om verksamhetstillstånd tillämpas 5 b § 2 mom. och 5 d §. Finansinspektionen ska inom tio arbetsdagar efter det att ansökan om verksamhetstillstånd mottagits underrätta sökanden om de tidsfrister och den möjlighet att överklaga som anges i 5 b § 2 mom.

Verksamhetstillståndet för en filial ger rätt att bedriva verksamhet vid ett eller flera driftställen.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

Begränsning av verksamheten och återkallelse av verksamhetstillstånd

18 m §

Bestämmelser om återkallelse av verksamhetstillståndet för en filial till ett fondbolag från tredjeland finns i 26 § i lagen om Finansinspektionen och bestämmelser om begränsning av verksamheten i 27 § i den lagen. Finansinspektionen ska dessutom utan dröjsmål återkalla filialens verksamhetstillstånd, om den behöriga myndigheten i hemstaten för fondbolaget har återkallat bolagets auktorisation.

18 n §

Verksamheten vid en filial till ett fondbolag från tredjeland ska omedelbart avslutas, om Finansinspektionen har återkallat filialens verksamhetstillstånd. Det som föreskrivs om tillsynen över filialer någon annanstans i lag tillämpas på tillsynen över filialen från det att den avslutat sin verksamhet tills den information som avses i 2 mom. har lämnats och fondbolaget har uppfyllt sina förpliktelser mot filialens kunder.

Fondbolaget från tredjeland ska efter det att verksamheten vid dess filial har avslutats utan dröjsmål informera filialens kunder om hur filialens förpliktelser mot kunderna kommer att uppfyllas. Finansinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om det förfarande som avses i detta moment.

Det som i fråga om avslutande av verksamheten föreskrivs i 1 mom. om tillsynen över en filial och i 2 mom. om informationsskyldigheten för ett fondbolag från tredjeland och det som i 2 mom. föreskrivs om Finansinspektionens behörighet att meddela närmare föreskrifter ska också tillämpas när verksamheten vid en filial begränsas på det sätt som avses i 18 m § i denna lag eller i 27 § i lagen om Finansinspektionen.

Tillhandahållande av tjänster utan grundande av dotterföretag eller etablering av filial

18 o §

Ett fondbolag från tredjeland ska ansöka om tillstånd hos Finansinspektionen, om det

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
har för avsikt att i Finland bedriva verksamhet som avses i 5 § 2 mom. utan att etablera en filial eller grunda ett dotterföretag. En förutsättning för att tillstånd ska beviljas är att den behöriga tillsynsmyndigheten i fondbolagets hemstat och Finansinspektionen har undertecknat ett tillsynsprotokoll enligt 66 § i lagen om Finansinspektionen om tillsynen över fondbolaget från tredjeland. I övrigt tillämpas på beviljande av tillstånd det som i 18 l § 1 mom. 1–4 punkten och 2 mom. i denna lag föreskrivs om beviljande av verksamhetstillstånd.	
På inledande och avslutande av marknadsföringen av fondandelar i ett fondbolag från tredjeland tillämpas dessutom 129 och 130 §.	
På återkallelse av tillstånd tillämpas bestämmelserna om återkallelse av verksamhetstillstånd i 26 § i lagen om Finansinspektionen. På förbud mot och begränsning av tillståndsenlig verksamhet och marknadsföring tillämpas bestämmelserna om förbud mot och begränsning av tillståndsenlig verksamhet och marknadsföring i 27 § i den lagen.	
23 §	23 §
Ett fondbolag som har verksamhetstillstånd för förvaltning av placeringsfonder får inrätta en eller flera placeringsfonder i en EES-stat och en eller flera specialplaceringsfonder i Finland. Flera fondbolag får inte grunda en gemensam placeringsfond eller specialplaceringsfond.	Ett fondbolag som har verksamhetstillstånd för förvaltning av placeringsfonder får inrätta en eller flera placeringsfonder i en EES-stat. *Ett fondbolag som har auktorisation enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller som i enlighet med den lagen har registrerats hos Finansinspektionen, får inrätta en eller flera specialplaceringsfonder eller någon annan AIF-fond i en EES-stat så som föreskrivs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Ett fondbolag kan i egenskap av ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag förvalta AIF-fonder i kommanditbolagsform. På ett sådant kommanditbolag tillämpas vad som i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om AIF-fonder. I kommanditbolaget ska dessutom tillämpas vad som i 81—86 a § föreskrivs om placeringsfonder.* Flera fondbolag får inte grunda en gemensam placeringsfond, *en gemensam* specialplaceringsfond eller *ett gemensamt kommanditbolag.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
27 §	27 §
En placeringsfonds tillgångar (*minimikapital*) ska uppgå till minst två miljoner euro och fonden ska ha minst 50 andelsägare. Trots bestämmelserna i 2 § 1 mom. 1 punkten är det för en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter och fastighetsvärdepapper emellertid tillräckligt att den har tio fondandelsägare, om varje fondandelsägare enligt fondens stadgar ska teckna fondandelar för minst en miljon euro. När antalet fondandelsägare räknas ska som en helhet betraktas en fondandelsägare jämte sådana i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsedda sammanslutningar och därmed jämförbara utländska företag som fondandelsägaren har bestämmande inflytande i. En fondandelsförvaltare som uppfyller kraven i 57 g § i denna lag ska inte betraktas som en (1) fondandelsägare. Minimikapitalet och minimiantalet fondandelsägare ska uppnås inom sex månader efter det att placeringsfonden har inlett sin verksamhet.	En placeringsfonds tillgångar (*minimikapital*) ska uppgå till minst två miljoner euro och placeringsfonden ska ha minst 50 andelsägare. Trots bestämmelserna i 2 § 1 mom. 1 punkten är det för en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter och fastighetsvärdepapper emellertid tillräckligt att den har tio fondandelsägare, om varje fondandelsägare enligt fondens stadgar ska teckna fondandelar för minst en miljon euro. *Trots 2 § 1 mom. 1 punkten ska en specialplaceringsfond ha flera fondandelsägare, dock minst tio. Om varje fondandelsägare enligt en sådan specialplaceringsfonds stadgar ska teckna fondandelar för minst två miljoner euro räcker det dock att specialplaceringsfonden har en fondandelsägare.* När antalet fondandelsägare räknas ska som en helhet betraktas en fondandelsägare jämte sådana i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsedda sammanslutningar och därmed jämförbara utländska företag som fondandelsägaren har bestämmande inflytande i. En fondandelsförvaltare som uppfyller kraven i 57 g § i denna lag ska inte betraktas som en (1) fondandelsägare. Då en specialplaceringsfond har färre än 50 fondandelsägare ska dessa vara professionella investerare eller med sådana jämförbara förmögna privatpersoner. Minimikapitalet och minimiantalet fondandelsägare ska uppnås inom sex månader efter det att placeringsfonden har inlett sin verksamhet.
Finansinspektionen kan av särskilda skäl, i syfte att säkra förtroendet för värdepappersmarknaden eller fastighetsmarknaden eller i syfte att trygga fondandelsägarnas intressen, bevilja undantag från den i 1 mom. angivna tid inom vilken placeringsfondens minimikapital samt minimiantalet fondandelsägare skall uppnås, för högst sex månader efter utgången av den tid som avses i 1 mom.	Finansinspektionen kan av särskilda skäl, i syfte att säkra förtroendet för värdepappersmarknaden eller fastighetsmarknaden eller i syfte att trygga fondandelsägarnas intressen, bevilja undantag från den i 1 mom. angivna tid inom vilken placeringsfondens minimikapital samt minimiantalet fondandelsägare ska uppnås, för högst sex månader efter utgången av den tid som avses i 1 mom. *Undantag som avses i detta moment kan inte beviljas en sådan i 1 mom. avsedd specialplaceringsfond som har färre än 50 fondandelsägare.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
28 §	28 §
En placeringsfonds tillgångar skall utan	En placeringsfonds tillgångar ska utan obe-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
obefogat dröjsmål placeras så som bestäms i 11 *och 12 kap.*	fogat dröjsmål placeras så som föreskrivs i 11 kap.
38 §	38 §
Åtminstone en av de revisorer som avses i 36 § 2 mom. skall minst sex gånger per år, med minst en och högst tre månaders intervaller, granska att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt.	Åtminstone en av de revisorer som avses i 36 § 2 mom. ska minst sex gånger per år, med minst en och högst tre månaders intervaller, granska att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt. *För en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar i fastigheter och fastighetsvärdepapper räcker det emellertid att det en gång per år i samband med revisionen granskas att fondandelsvärdet har beräknats på rätt sätt.*
40 §	40 §
Ett fondbolag skall utan obefogat dröjsmål till finansinspektionen sända in en placeringsfonds årsberättelse och halvårsrapport *och i sådana fall som avses i 95 § dess kvartalsrapport* samt kopior av	Ett fondbolag ska utan obefogat dröjsmål till Finansinspektionen sända in en placeringsfonds årsberättelse och halvårsrapport samt kopior av
1) fondbolagets och placeringsfondens bokslutshandlingar,	1) fondbolagets och placeringsfondens bokslutshandlingar,
2) de av revisorerna upprättade och till fondbolagets styrelse överlämnade revisionsberättelserna för fondbolaget och placeringsfonden samt av de handlingar som hänför sig till skötseln av fondbolaget och placeringsfonden,	2) de av revisorerna upprättade och till fondbolagets styrelse överlämnade revisionsberättelserna för fondbolaget och placeringsfonden samt av de handlingar som hänför sig till förvaltningen av fondbolaget och placeringsfonden,
3) protokollen från bolagsstämmorna och fondandelsägarstämmorna, samt av	3) protokollen från bolagsstämmorna och fondandelsägarstämmorna, samt av
4) den revisionsberättelse som avses i 38 § 2 mom.	4) den revisionsberättelse som avses i 38 § 2 mom.
7 kap	7 kap.
En placeringsfonds stadgar samt ändring och fastställande av dem	**Placeringsfonders och *specialplaceringsfonders* stadgar**
41 §	41 §
	Fondbolag ska iaktta de begränsningar i fråga om investering av tillgångar som föreskrivs i de stadgar som avses i denna paragraf.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

42 §

En specialplaceringsfonds namn skall klart ange fondens särskilda karaktär så att ordet specialplaceringsfond ingår i namnet. Namnet får inte vara ägnat att vilseleda investerarna. En specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter eller fastighetsvärdepapper har rätt att i sitt namn eller för att annars ange sin verksamhet använda en benämning som har samband med fastighetsinvestering.

42 §

En specialplaceringsfonds namn ska klart ange fondens särskilda karaktär så att ordet specialplaceringsfond ingår i namnet. *Benämningen specialplaceringsfond får användas endast på sådana specialplaceringsfonder som avses i denna lag.* Namnet får inte vara ägnat att vilseleda investerarna. *En specialplaceringsfonds namn ska tydligt skilja sig från sådana placeringsfonders namn som lämnat sina stadgar till Finansinspektionen tidigare.* En specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter eller fastighetsvärdepapper har rätt att i sitt namn eller för att annars ange sin verksamhet använda en benämning som har samband med fastighetsinvestering.

43 §

Finansinspektionen fastställer på ansökan av fondbolaget en *i fondföretagsdirektivet avsedd placeringsfonds stadgar och ändringar i dem. En i fondföretagsdirektivet avsedd* placeringsfonds stadgar och ändringar i dem skall fastställas om de överensstämmer med lag och är tydliga.

Finansinspektionen fastställer på ansökan av fondbolaget en specialplaceringsfonds stadgar och ändringar i dem. En specialplaceringsfonds stadgar och ändringar i dem skall fastställas om de stämmer överens med lagen och om det inte med stöd av erhållen utredning kan anses sannolikt att finansmarknadens stabilitet eller funktion eller förtroendet för verksamheten på finansmarknaden skulle äventyras och att de risker som är förenade med specialplaceringsfondens investeringsverksamhet sprids i tillräcklig utsträckning. I samband med godkännandet av stadgarna eller ändring av stadgarna för en specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter och fastighetsvärdepapper skall det dessutom säkerställas att stadgarna eller ändringarna inte kan anses strida mot fondandelsägarnas intressen och att det inte heller annars finns någon giltig anledning att inte godkänna dem. Genom förordning av finansministeriet

43 §

Finansinspektionen fastställer på ansökan av fondbolaget en placeringsfonds stadgar och ändringar i dem. Placeringsfondens stadgar och ändringar i dem ska fastställas om de överensstämmer med lag och är tydliga.

Gällande lydelse

kan meddelas närmare bestämmelser om omständigheter som skall beaktas vid bedömningen av den inverkan som specialplaceringsfondens verksamhet har på finansmarknadens stabilitet och funktion samt på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden. När Finansinspektionen fastställer specialplaceringsfondens stadgar och ändringar i dem har den, efter att ha hört sökanden, rätt att uppställa sådana begränsningar och villkor för fondbolagets och specialplaceringsfondens verksamhet som krävs för tillsynen.

En ändring av en placeringsfonds stadgar träder i kraft en månad efter att Finansinspektionen har fastställt ändringen och fondandelsägarna har underrättats om den så som föreskrivs i placeringsfondens stadgar, om inte Finansinspektionen med beaktande av ändringens omfattning och fondandelsägarnas intressen bestämmer något annat.

Föreslagen lydelse

En ändring av en placeringsfonds stadgar träder i kraft en månad efter att Finansinspektionen har fastställt ändringen och fondandelsägarna har underrättats om den så som föreskrivs i placeringsfondens stadgar, om inte Finansinspektionen med beaktande av ändringens omfattning och fondandelsägarnas intressen bestämmer något annat.

43 a §

En specialplaceringsfonds stadgar ska vara förenliga med lag och tydliga. Stadgarna ska tillställas Finansinspektionen för kännedom.

Finansinspektionen kan kräva ändringar i specialplaceringsfondens stadgar eller uppställa begränsningar och villkor som är nödvändiga för tillsynen, om det kan anses sannolikt att

1) finansmarknadens stabilitet, funktion eller förtroendet för verksamheten på finansmarknaden kan äventyras,

2) de bestämmelser i stadgarna som gäller placeringsverksamheten är otillräckliga med tanke på riskhanteringen och investerarskyddet,

3) stadgarna i övrigt måste anses strida mot specialplaceringsfondens andelsägares intressen.

En ändring av en specialplaceringsfonds stadgar träder i kraft en månad efter att ändringen har delgetts fondandelsägarna på det sätt som föreskrivs i stadgarna för specialplaceringsfonden.

Ett fondbolag får inte till allmänheten börja marknadsföra andelar i en specialplaceringsfond som bolaget förvaltar och specialplaceringsfonden får inte ta emot medel förrän stadgarna för specialplaceringsfonden

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	har godkänts av fondbolagets styrelse i enlighet med 23 § 2 mom. Fondbolaget ska meddela Finansinspektionen när det ämnar inleda specialplaceringsfondens verksamhet. Om fondbolaget inte har inlett specialplaceringsfondens verksamhet inom två år från det att dess stadgar för första gången lämnats till Finansinspektionen i enlighet med denna paragraf, ska tillställandet av stadgarna till Finansinspektionen för kännedom anses ha förfallit. *På en specialplaceringsfond som kan ha färre än tio fondandelsägare i enlighet med 27 § tillämpas inte denna paragrafs 3 och 4 mom.* *Genom förordning av finansministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av den inverkan som specialplaceringsfondens verksamhet kommer att få på finansmarknadens stabilitet och funktion samt på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden.*
47 § Andelarna i en placeringsfond är avkastnings- eller tillväxtandelar. I fondens stadgar kan bestämmas att fonden har både avkastnings- och tillväxtandelar. En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper skall varje år till alla fondandelsägare i samma förhållande dela ut minst tre fjärdedelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar.	47 § Andelarna i en placeringsfond är avkastnings- eller tillväxtandelar. I fondens stadgar kan bestämmas att fonden har både avkastnings- och tillväxtandelar. En specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper *och likaså en specialplaceringsfond som i enlighet med 27 § har färre än 50 andelsägare* ska varje år till alla fondandelsägare i samma förhållande dela ut minst tre fjärdedelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
49 § På yrkande av fondandelsägare ska fondbolaget på det sätt och vid de tidpunkter som närmare bestäms i placeringsfondens stadgar lösa in andelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar. En fondandel ska lösas in omedelbart med placeringsfondens tillgångar, till det värde som den enligt 48 § beräknas ha på inlösningsdagen. Inlösen ska ske i den ordning fondandelsägarna har framställt yrkan-	49 § På yrkande av fondandelsägare ska fondbolaget på det sätt och vid de tidpunkter som närmare bestäms i placeringsfondens stadgar lösa in andelar i en placeringsfond som bolaget förvaltar. En fondandel ska lösas in omedelbart med placeringsfondens tillgångar, till det värde som den enligt 48 § beräknas ha på inlösningsdagen. Inlösen ska ske i den ordning fondandelsägarna har framställt yrkan-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
den om saken. En förutsättning för inlösen är att andelsbeviset överlämnas till fondbolaget, om ett sådant har utfärdats. Med avvikelse från det som föreskrivs ovan ska fondbolaget på yrkande av en andelsägare i en specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper lösa in dennes fondandel enligt vad som närmare framgår av stadgarna senast inom sex månader efter yrkandet och så att inlösen och teckningar i en sådan placeringsfond får göras med sex månaders intervaller.	den om saken. En förutsättning för inlösen är att andelsbeviset överlämnas till fondbolaget, om ett sådant har utfärdats. Med avvikelse från det som föreskrivs ovan ska fondbolaget på yrkande av en andelsägare i en specialplaceringsfond som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper lösa in dennes fondandel enligt vad som närmare framgår av stadgarna senast inom sex månader efter yrkandet och så att inlösen och teckningar i en sådan *special*placeringsfond får göras med sex månaders intervaller.
53 §	53 §
Anteckningar i fondandelsregistret får göras först när hela teckningspriset för en fondandel har betalats. Teckningspriset ska betalas i pengar eller genom att placeringsfonden ges värdepapper eller penningmarknadsinstrument som avses i 69 § 1 mom. 1 punkten till ett belopp som motsvarar teckningspriset, så att fördelningen av olika slag av värdepapper eller penningmarknadsinstrument vid tidpunkten för bestämmandet av teckningspriset motsvarar fördelningen av den i placeringsfondens stadgar för varje enskilt slag av värdepapper eller penningmarknadsinstrument specificerade investeringsverksamheten och värdepapperens eller penningmarknadsinstrumentens sammanlagda marknadsvärde motsvarar värdet av den fondandel som ges mot dem. Teckningspriset för en fondandel i en specialplaceringsfond som placerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper kan också betalas med fastigheter eller fastighetsvärdepapper vilkas sammanlagda marknadsvärde motsvarar värdet av den fondandel som ges mot dem, om specialplaceringsfondens stadgar innehåller en bestämmelse om att en fondandel kan tecknas med rätt eller skyldighet att i specialplaceringsfonden mot andelen sätta in annan egendom än pengar (*apportegendom*). Teckningspriset för fondandelar i andra specialplaceringsfonder som avses i 12 kap. och för fondandelar som en matarfond enligt 115 a § tecknar i en mottagarfond kan betalas genom att finansiella instrument som avses i 11 kap.	Anteckningar i fondandelsregistret får göras först när *det har säkerställts att placeringsfonden får teckningspriset för en fondandel inom en tidsfrist som normalt iakttas på marknaden*. Teckningspriset ska betalas i pengar eller genom att placeringsfonden ges värdepapper eller penningmarknadsinstrument som avses i 69 § 1 mom. 1 punkten till ett belopp som motsvarar teckningspriset, så att fördelningen av olika slag av värdepapper eller penningmarknadsinstrument vid tidpunkten för bestämmandet av teckningspriset motsvarar fördelningen av den i placeringsfondens stadgar för varje enskilt slag av värdepapper eller penningmarknadsinstrument specificerade investeringsverksamheten och värdepapperens eller penningmarknadsinstrumentens sammanlagda marknadsvärde motsvarar värdet av den fondandel som ges mot dem. Teckningspriset för en fondandel i en specialplaceringsfond som placerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och fastighetsvärdepapper kan också betalas med fastigheter eller fastighetsvärdepapper vilkas sammanlagda marknadsvärde motsvarar värdet av den fondandel som ges mot dem, om specialplaceringsfondens stadgar innehåller en bestämmelse om att en fondandel kan tecknas med rätt eller skyldighet att i specialplaceringsfonden mot andelen sätta in annan egendom än pengar (*apportegendom*). Teckningspriset för fondandelar i andra specialplaceringsfonder som avses i 12 kap. och för fondandelar som en matarfond enligt 115 a §

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
tillförs som apport. I fråga om andra specialplaceringsfonder som avses i 12 kap. krävs det dessutom att det i stadgarna finns en bestämmelse om att varje fondandelsägare ska teckna fondandelar till ett belopp av minst en miljon euro. Innan fondandelar tecknas ska en i lagen om fastighetsfonder avsedd opartisk och utomstående fastighetsvärderare ha värderat apportegendomen och bedömt dess konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas lika rätt. Om apportegendomen inte omfattar fastigheter eller fastighetsvärdepapper ska ett utlåtande om apportegendomens värde och konsekvenser med tanke på fondadelsägarnas lika rätt ha inhämtats av en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning.	tecknar i en mottagarfond kan betalas genom att finansiella instrument som avses i 11 kap. tillförs som apport. I fråga om andra specialplaceringsfonder som avses i 12 kap. krävs det dessutom att det i stadgarna finns en bestämmelse om att varje fondandelsägare ska teckna fondandelar till ett belopp av minst en miljon euro. Innan fondandelar tecknas ska en i lagen om fastighetsfonder avsedd opartisk och utomstående fastighetsvärderare ha värderat apportegendomen och bedömt dess konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas lika rätt. Om apportegendomen inte omfattar fastigheter eller fastighetsvärdepapper ska ett utlåtande om apportegendomens värde och konsekvenser med tanke på fondandelsägarnas lika rätt ha inhämtats av en CGR-revisor eller CGR-sammanslutning
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
72 §	72 §
Ett fondbolag får investera tillgångar som tillhör en placeringsfond som det förvaltar i andelar i *sådana* andra placeringsfonder eller fondföretag *som avses i fondföretagsdirektivet* samt i andelar i andra placeringsfonder eller fondföretag, om fondernas eller företagens syfte är att kollektivt investera medel som har anskaffats från allmänheten i sådana finansiella instrument eller andra likvida finansieringstillgångar som avses i 69, 71 eller 71 a § eller i denna paragraf, om de tillämpar riskspridningsprincipen och om deras andelar direkt eller indirekt inlöses på yrkande av innehavaren med medel ur dessa företag för kollektiva investeringar. Placeringsfondens tillgångar får emellertid inte investeras i andelar i en placeringsfond eller ett fondföretag i vars regler eller bolagsordning det bestäms att sammanlagt över en tiondel av dess tillgångar får investeras i andelar i andra placeringsfonder eller fondföretag.	Ett fondbolag får investera tillgångar som tillhör en placeringsfond som det förvaltar i andelar i andra placeringsfonder eller fondföretag samt i andelar i *AIF-fonder som är etablerade i EES-stater eller tredjeland och som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,* om fondernas eller företagens syfte är att kollektivt investera medel som har anskaffats från allmänheten i sådana finansiella instrument eller andra likvida finansieringstillgångar som avses i 69, 71 eller 71 a § eller i denna paragraf, om de tillämpar riskspridningsprincipen och om deras andelar direkt eller indirekt inlöses på yrkande av innehavaren med medel ur dessa företag för kollektiva investeringar. Placeringsfondens tillgångar får emellertid inte investeras i andelar i en placeringsfond, ett fondföretag *eller AIF-fond* i vars regler eller bolagsordning det bestäms att sammanlagt över en tiondel av dess tillgångar får investeras i andelar i andra placeringsfonder, fondföretag *eller AIF-fonder*.
En placeringsfonds tillgångar kan investeras i andelar i andra placeringsfonder eller fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet under följande förutsättningar, som avser den placeringsfond eller det fondföretag som är investeringsobjekt:	En placeringsfonds tillgångar kan investeras i andelar i *sådana i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda AIF-fonder som är etablerade i EES-stater eller tredjeland och som avses i 1 mom.* under följande förutsättningar, som avser den *AIF-fond* som är investeringsobjekt:

Gällande lydelse

1) enligt hemstatens lagstiftning skall investeringsobjektet vara föremål för tillsyn som motsvarar den tillsyn som fastställs i Europeiska gemenskapens lagstiftning och det skall vara tillräckligt säkerställt att tillsynsmyndigheten samarbetar med Finansinspektionen,

2) skyddsnivån för andelsägarna skall motsvara det skydd som andelsägare i en placeringsfond och ett fondföretag har enligt fondföretagsdirektivet, särskilt genom att reglerna för separation av tillgångarna, in- och utlåning och försäljning av överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som företaget inte innehar uppfyller villkoren i fondföretagsdirektivet, och

3) över verksamheten skall offentliggöras halvårsrapporter och årsberättelser, så att det kan ske en värdering av tillgångar och skulder samt intäkter och investeringsverksamhet under rapportperioden.

— — — — — — — — — — — — — — —

Om en placeringsfonds tillgångar investeras i andelar i sådana placeringsfonder eller fondföretag som direkt eller genom delegering förvaltas av samma fondbolag eller ett annat bolag till vilket fondbolaget är anknutet via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom ett betydande direkt eller indirekt ägande, får detta fondbolag eller det andra bolaget inte debitera avgifter för teckning eller inlösen av placeringsfondens investeringar i andelar i dessa andra placeringsfonder eller fondföretag.

Ett fondbolag får investera högst en femtedel av en placeringsfonds tillgångar i andelar i en enda placeringsfond eller i ett enda fondföretag.

Vid beräkning av de investeringsbegränsningar som avses i detta kapitel beaktas inte de placeringsfonders eller fondföretags tillgångar som placeringsfondens tillgångar har investerats i.

74 §

Ett fondbolag får inte utöva avsevärt inflytande i ett aktiebolag i vars aktier det har investerat sådana placeringsfonders tillgångar som fondbolaget förvaltar. Fondbolaget får av tillgångarna i placeringsfonder som det för-

Föreslagen lydelse

1) enligt hemstatens lagstiftning ska investeringsobjektet vara föremål för tillsyn som motsvarar den tillsyn som fastställs i Europeiska unionens lagstiftning och det ska vara tillräckligt säkerställt att tillsynsmyndigheten samarbetar med Finansinspektionen,

2) skyddsnivån för andelsägarna ska motsvara det skydd som andelsägare i en placeringsfond och ett fondföretag har, särskilt genom att reglerna för separation av tillgångarna, in- och utlåning och försäljning av överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument som företaget inte innehar uppfyller villkoren i fondföretagsdirektivet, och

3) över verksamheten ska offentliggöras halvårsrapporter och årsberättelser, så att det kan ske en värdering av tillgångar och skulder samt intäkter och investeringsverksamhet under rapportperioden.

— — — — — — — — — — — — — — —

Om en placeringsfonds tillgångar investeras i andelar i placeringsfonder, fondföretag eller sådana AIF-fonder som *avses i 1 och 2 mom. som* direkt eller genom delegering förvaltas av samma fondbolag eller ett annat bolag till vilket fondbolaget är anknutet via gemensam företagsledning eller ägarkontroll eller genom ett betydande direkt eller indirekt ägande, får detta fondbolag eller det andra bolaget inte debitera avgifter för teckning eller inlösen av placeringsfondens investeringar i andelar i dessa andra placeringsfonder, fondföretag eller *AIF-fonder*.

Ett fondbolag får investera högst en femtedel av en placeringsfonds tillgångar i andelar i en enda placeringsfond, i ett enda fondföretag eller i en enda AIF-fond.

Vid beräkning av de investeringsbegränsningar som avses i detta kapitel beaktas inte de placeringsfonders, fondföretags *eller de i 1 och 2 mom. avsedda AIF-fonders* tillgångar som placeringsfondens tillgångar har investerats i.

74 §

Ett fondbolag får inte utöva avsevärt inflytande i ett aktiebolag i vars aktier det har investerat sådana placeringsfonders tillgångar som fondbolaget förvaltar. Fondbolaget får *inte utnyttja röstetal som överstiger en tion-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
valtar, i ett och samma aktiebolags aktier inte investera ett belopp som överstiger en tiondedel av bolagets aktiekapital och inte heller ett belopp som överstiger en tiondedel av det röstetal som samtliga aktier medför. Om fondbolaget av tillgångarna i placeringsfonder som det förvaltar, i ett och samma aktiebolags aktier har investerat ett belopp som inte endast tillfälligt överskrider en tjugondedel av det röstetal som samtliga aktier medför, skall det offentliggöra målsättningen för ägarutövandet i aktiebolaget på det sätt som föreskrivs i 29 § 2 mom. De ovan nämnda begränsningarna skall tillämpas också då en placeringsfonds tillgångar investeras i sådana placeringsfonders *eller* fondföretags andelar som inte på anmodan löses in direkt eller indirekt med medel ur dessa företag för kollektiva investeringar.	*dedel av det röstetal som samtliga aktier medför i ett sådant annat bolag i vilket det har investerat sådana placeringsfonders tillgångar som fondbolaget förvaltar*. Om fondbolaget av tillgångarna i placeringsfonder som det förvaltar, i ett och samma aktiebolags aktier har investerat ett belopp som inte endast tillfälligt överskrider en tjugondedel av det röstetal som samtliga aktier medför, ska det offentliggöra målsättningen för ägarutövandet i aktiebolaget på det sätt som föreskrivs i 29 § 2 mom. De ovan nämnda begränsningarna ska tillämpas också då en placeringsfonds tillgångar investeras i sådana placeringsfonders, fondföretags *eller AIF-fonders andelar* som inte på anmodan löses in direkt eller indirekt med medel ur dessa företag för kollektiva investeringar. *Ovan nämnda begränsningar ska inte tillämpas när det är fråga om tillgångar som investerats via sådana specialplaceringsfonder som fondbolaget förvaltar.*
80 b §	80 b §
Fondbolaget ska använda sig av riskkontrollmetoder som möjliggör kontinuerlig uppföljning och mätning av vilka risker som är förknippade med enskilda investeringar och hur dessa risker påverkar den totala riskexponeringen för placeringsfondens investeringar. Bolaget ska tillämpa ett förfarande som möjliggör en exakt och oberoende värdering av icke-standardiserade derivatinstrument.	Fondbolaget ska använda sig av riskkontrollmetoder som möjliggör kontinuerlig uppföljning och mätning av vilka risker som är förknippade med enskilda investeringar och hur dessa risker påverkar den totala riskexponeringen för placeringsfondens investeringar. Bolaget ska tillämpa ett förfarande som möjliggör en exakt och oberoende värdering av icke-standardiserade derivatinstrument. *Fondbolaget får inte använda kreditvärderingar som enda grunden eller mekaniskt när det bedömer kreditvärdigheten för placeringsfondens tillgångar.*
87 §	87 §
Ett fondbolag skall när det investerar en specialplaceringsfonds tillgångar sprida de risker som specialplaceringsfondens investeringsverksamhet medför.	*En specialplaceringsfonds tillgångar ska investeras utan obefogat dröjsmål. Om andelar i specialplaceringsfonden kan erbjudas icke-professionella kunder,* ska ett fondbolag när det investerar en specialplaceringsfonds tillgångar sprida de risker som specialplaceringsfondens investeringsverksamhet medför.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
En specialplaceringsfonds stadgar kan avvika från bestämmelserna i 11 kap.	*Om andelar i* en specialplaceringsfond kan *erbjudas icke-professionella kunder, ska det i dess* stadgar *nämnas till vilka delar det vid investeringen av specialplaceringsfondens tillgångar avviks* från bestämmelserna i 11 kap.
106 a §	106 a §
Det som i detta kapitel föreskrivs om fondbolag ska tillämpas på ett utländskt EES-fondbolag som har fått tillstånd att inrätta en placeringsfond i Finland.	Det som i detta kapitel föreskrivs om fondbolag ska tillämpas på ett utländskt EES-fondbolag som har fått tillstånd att inrätta en placeringsfond i Finland *samt på en förvaltare av en EES-baserad AIF-fond, som har fått en underrättelse om saken från sin hemmedlemsstats utländska EES-tillsynsmyndighet enligt 19 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.*
129 §	*(129 § upphävs)*
Andra än i 128 § avsedda fondföretags andelar får med Finansinspektionens tillstånd i Finland marknadsföras till allmänheten. Sådant tillstånd kan beviljas om andelsägarna kan anses få ett skydd som i tillräcklig utsträckning motsvarar det som avses i denna lag och förutsatt att det enligt lagstiftningen i fondföretagets hemstat står under tillsyn som motsvarar Europeiska gemenskapens lagstiftning samt att samarbetet mellan tillsynsmyndigheten och Finansinspektionen har säkerställts i tillräcklig utsträckning. *I samband med ett sådant beslut som avses i 1 mom. kan Finansinspektionen, efter att ha hört sökanden, ställa krav på den information som fondföretaget är skyldigt att offentliggöra i Finland och som det skall ge i samband med marknadsföringen av andelarna.*	
Marknadsföring i Finland av andelar i andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet	*(upphävs)*
130 §	*(130 § upphävs)*
Innan ett i 129 § avsett annat fondföretag än ett sådant som avses i fondföretagsdirektivet börjar marknadsföra sina andelar i Finland ska det till Finansinspektionen lämna *1) en utredning över att kraven i 129 § 1 mom. är uppfyllda,*	

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
2) fondföretagets stadgar eller stiftelsehandlingar,	
3) fondprospektet, den senaste årsberättelsen, den halvårsrapport som offentliggjorts därefter samt övriga handlingar och uppgifter som företaget ska offentliggöra i sin hemstat,)	
4) uppgifter om arrangemang för marknadsföringen av fondföretagets andelar i Finland,	
5) uppgifter om arrangemang för betalningar till andelsägarna,	
6) uppgifter om förfarandet vid inlösen av andelar i Finland,	
7) uppgifter om hur och var de handlingar och den information som fondföretaget är skyldigt att offentliggöra finns att få, samt	
8) annat marknadsföringsmaterial.	
Den utredning som avses i 1 mom. ska fondföretaget foga till en ansökan om ett sådant tillstånd som avses i 129 § 1 mom., om inte Finansinspektionen av särskilda skäl beviljar undantag från detta. Finansinspektionen kan avkräva sökanden också andra utredningar som den anser vara behövliga för att kontrollera att fondföretaget uppfyller de krav som ställs i 129 § 1 mom.	
Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i de uppgifter som avses i 1 mom. 4–8 punkten. Finansinspektionen skall omedelbart underrättas om förändringar i de uppgifter som avses i 1 mom. 2–8 punkten.	
På fondföretag som avses i denna paragraf tillämpas dessutom 128 a §.	
131 §	
— — — — — — — — — — — — — — —	
Bestämmelserna i denna paragraf gäller också i 129 § avsedda andra fondföretag än sådana som avses i fondföretagsdirektivet.	*(131 § 3 mom. upphävs)*
132 §	*(132 § upphävs)*
Vid marknadsföringen av andelar i ett i 129 § avsett annat fondföretag än ett sådant som avses i fondföretagsdirektivet får inte enbart det namn eller den firma som har registrerats i fondföretagets hemstat användas, om dess användning i Finland skulle kunna vilseleda allmänheten. Finansinspektionen har rätt att kräva att namnet eller firman åtföljs av ett	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
förklarande tillägg, om detta behövs i förtydligande syfte.	
132 c § *I 1 kap. 6 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster föreskrivs det också om vilka bestämmelser som ska tillämpas på ett fondbolag från tredjeland som bedriver verksamhet enligt 5 § 2 mom.*	*(132 c upphävs)*
132 d § Bestämmelser om i 132 b *och 132 c* § avsedda utländska fondbolags filialers medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd finns i 11 kap. 18–25 § i lagen om investeringstjänster.	132 d § Bestämmelser om i 132 b § avsedda utländska fondbolags filialers medlemskap i ersättningsfonden för investerarskydd finns i 11 kap. 18—25 § i lagen om investeringstjänster.
132 e § Filialer till utländska EES-fondbolag *och fondbolag från tredjeland* ska anmälas till handelsregistret i enlighet med handelsregisterlagen (129/1979). Trots det som föreskrivs om firma någon annanstans i lag kan ett utländskt EES-fondbolag *och ett fondbolag från tredjeland* i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat.	132 e § Filialer till utländska EES-fondbolag ska anmälas till handelsregistret i enlighet med handelsregisterlagen (129/1979). Trots det som föreskrivs om firma någon annanstans i lag kan ett utländskt EES-fondbolag i Finland bedriva verksamhet under samma firma som i sin hemstat.
132 f § För verksamheten vid en filial till ett utländskt EES-fondbolag *och ett fondbolag från tredjeland* svarar filialens chef, som också företräder fondbolaget i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet. På chefen för en filial till ett utländskt EES-fondbolag *och ett fondbolag från tredjeland* tilllämpas det som i 5 e § föreskrivs om verkställande direktören för ett fondbolag.	132 f § För verksamheten vid en filial till ett utländskt EES-fondbolag svarar filialens chef, som också företräder fondbolaget i rättsförhållanden som gäller filialens verksamhet. På chefen för en filial till ett utländskt EES-fondbolag tillämpas det som i 5 e § föreskrivs om verkställande direktören för ett fondbolag.
132 g § Ett utländskt EES-fondbolag *och ett fondbolag från tredjeland* får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att detta äventyrar filialkundernas intressen. Filialen ska med hänsyn till sin verksamhet ha tillräckliga	132 g § Ett utländskt EES-fondbolag får inte i sin verksamhet i Finland ta så stora risker att detta äventyrar filialkundernas intressen. Filialen ska med hänsyn till sin verksamhet ha tillräckliga riskhanteringssystem.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
riskkontrollsystem.	
132 i §	132 i §
I fråga om tystnadsplikten, rätten att lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten samt skyldighet att ha kännedom om kunderna när det gäller anställda vid filialer till utländska EES-fondbolag *och fondbolag från tredjeländer* gäller det som föreskrivs i 133, 133 a, 144 och 147 §.	I fråga om tystnadsplikten, rätten att lämna upplysningar och brott mot tystnadsplikten samt skyldighet att ha kännedom om kunderna när det gäller anställda vid filialer till utländska EES-fondbolag gäller det som föreskrivs i 133, 133 a, 144 och 147 §.
132 j §	132 j §
Stämningar eller andra delgivningar anses ha blivit lämnade till ett utländskt EES-fondbolag *och ett fondbolag från tredjeland,* om de har delgetts den som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda fondbolaget.	Stämningar eller andra delgivningar anses ha blivit lämnade till ett utländskt EES-fondbolag, om de har delgetts den som ensam eller tillsammans med någon annan har rätt att företräda fondbolaget.
132 k §	132 k §
Chefen för en filial till ett utländskt EES-fondbolag *och ett fondbolag från tredjeland* är skyldig att ersätta den skada som han eller hon i sin verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat en filialkund eller någon annan genom att bryta mot denna lag eller andra föreskrifter som gäller filialens verksamhet.	Chefen för en filial till ett utländskt EES-fondbolag är skyldig att ersätta den skada som han eller hon i sin verksamhet uppsåtligen eller av vårdslöshet har orsakat en filialkund eller någon annan genom att bryta mot denna lag eller andra föreskrifter som gäller filialens verksamhet.
136 §	136 §
Ett fondbolags aktieägare och de som enligt 2 kap. 9 § i värdepappersmarknadslagen kan jämställas med aktieägare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av vårdslöshet, genom att medverka till överträdelse av denna lag, bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller fondstadgarna har orsakat fondbolaget, dess aktieägare, placeringsfonden eller fondandelsägarna eller någon annan. Det som bestäms i detta moment gäller inte skador till den del de har orsakats genom överträdelse av bestämmelserna i 13 kap. eller i 133 och 133 a § samt 144 § 1, 3 och 4 mom.	Ett fondbolags aktieägare och de som enligt *9 kap. 4 §* i värdepappersmarknadslagen kan jämställas med aktieägare är skyldiga att ersätta skada som de uppsåtligen eller av vårdslöshet, genom att medverka till överträdelse av denna lag, bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller fondstadgarna har orsakat fondbolaget, dess aktieägare, placeringsfonden eller fondandelsägarna eller någon annan. Det som bestäms i detta moment gäller inte skador till den del de har orsakats genom överträdelse av bestämmelserna i 13 kap. eller i 133 och 133 a § samt 144 § 1, 3 och 4 mom.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
22 kap	22 kap.
Straffbestämmelser	***Påföljder***
	Administrativa påföljder
	144 a §
	Ordningsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av följande bestämmelser som avses i 38 § 1 mom. 2 punkten i lagen om Finansinspektionen:
	1) 27 § om minimiantal fondandelsägare,
	2) 12 kap. om en specialplaceringsfonds investeringsverksamhet samt 41 § 6 mom. om sådana begränsningar i fråga om investering av tillgångar som föreskrivs i stadgarna,
	3) 99—101 § och 101 a § om insideranmälan och insiderregister,
	4) 102 § om förutsättningarna för förvärv och avyttring av sådana anmälningsskyldiga aktörers värdepapper och derivatavtal som avses i 99 §,
	5) 118 §. 1 och 3—5 mom. om förvaringsinstituts skyldigheter att sköta placeringsfonders förvaltning,
	Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är också de närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten i det momentet sådana bestämmelser som avses i 38 § i lagen om Finansinspektionen. Detsamma gäller bestämmelserna i sådana förordningar och beslut av Europeiska kommissionen som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet.
	144 b §
	Påföljdsavgift påförs för försummelse att iaktta eller för överträdelse av följande bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen:
	1) 6 § om fondbolags kapital och 10 § om förvaringsinstituts aktiekapital,
	2) 8 a § om organisering av fondbolags verksamhet, 8 b § om privata transaktioner och 8 c § om uppgifter som ska bevaras om transaktioner,
	3) 24 § 1 mom. om förbud mot marknadsföring av fondandelar och tillförande av medel till fonden innan dess stadgar har fastställts

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

och 25 § 2 mom. om separering av placeringsfondens tillgångar från fondbolagets,

4) 26 § om att fondverksamheten ska bedrivas omsorgsfullt i enlighet med fondandelsägarnas intressen samt om hantering av intressekonflikter, 28 § om investering av placeringsfondens tillgångar enligt vad som föreskrivs i 11 kap. samt 30 § enligt vilken ett fondbolag inte får äga aktier i andra fondbolag och inte heller fondandelar i placeringsfonder som de förvaltar,

5) 30 a, 30 b och 30 c § om fondbolags soliditet och riskkontroll och 80 b § om riskhanteringsmetoder,

6) 31 § 2 mom. om förvaringsinstituts skyldighet att hålla placeringsfondens tillgångar åtskiljda från förvaringsinstitutets egendom samt från kundernas tillgångar,

7) 45 § 1 och 2 mom. om emission av fondandelar, 47 § 3 mom. om vilka uppgifter som ska framgå av en placeringsfonds stadgar, 49 § om inlösen av fondandelar och 52 § 1 mom. om skyldighet att göra anmälan om att fondbolaget har slutat lösa in fondandelar,

8) 74 § 1 mom. om röstetal,

9) 89 § 2 mom. om förbud mot att vid marknadsföring av fondandelar lämna osann eller vilseledande information och 92—96 § om skyldigheten att offentliggöra fondprospekt, faktablad, halvårsrapporter och årsberättelser för placeringsfonder,

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är också de närmare bestämmelser och föreskrifter som gäller bestämmelser som avses i 2, 4, 8 och 9 punkten i det momentet sådana bestämmelser som avses i 40 § i lagen om Finansinspektionen. Detsamma gäller bestämmelserna i sådana förordningar och beslut av Europeiska kommissionen som antagits med stöd av fondföretagsdirektivet.

144 c §

I 4 kap. i lagen om Finansinspektionen föreskrivs om påförande, offentliggörande, verkställighet och behandling av administrativa påföljder i marknadsdomstolen.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Straffbestämmelser
145 §	145 §
Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet	Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	4) i strid med 42 § 3 mom. använder benämningen specialplaceringsfond
	ska för placeringsfondsbrott dömas till böter eller fängelse i högst sex månader, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
146 §	*(146 § upphävs)*
Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet	
1) bryter mot förbud som avses i 24 § 1 mom. eller 30 §,	
2) försummar de skyldigheter som fondbolag eller förvaringsinstitut har enligt 25 § 2 mom., 26 § 1 mom., 28 §, 31 § 2 mom., 45 §, 47 § 3 mom., 49 §, 52 § 1 mom., 92–96 § och 118 § 2 och 3 mom.,	
3) förvärvar eller avyttrar värdepapper i strid med 102 §, eller	
4) tar in osanna eller vilseledande uppgifter i ett fondprospekt som avses i 92 §, ett faktablad som avses i 93 §, en halvårsrapport som avses i 94 § eller en årsberättelse som avses i 96 §,	
ska, om inte gärningen är ringa eller strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag, för placeringsfondsförseelse dömas till böter.	
148 §	148 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
I övrigt får åklagaren väcka åtal för förseelse som bestraffas enligt *146 och* 147 § endast om Finansinspektionen har anmält brottet till åtal.	I övrigt får åklagaren väcka åtal för förseelse som bestraffas enligt 147 § endast om Finansinspektionen har anmält brottet till åtal.
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Denna lags 2 § 1 mom. 19 punkt, 2 § 2 mom., 3 § 1 mom., 4 § 2 mom., 132 d §, 132 e § 1 och 2 mom., 132 f § 1 och 3 mom., 132 g §, 132 i § 1 mom., 132 j § 1 mom. och

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

132 k § 1 mom. träder dock i kraft den 22 juli 2014.

Upphävande av 2 § 1 mom. 10 c punkt, 18 k, 18 l, 18 m, 18 n, 18 o, 129 och 130 §, 131 § 3 mom., 132 § och 132 c § i denna lag träder dock i kraft den 22 juli 2014.

En specialplaceringsfonds stadgar som har fastställts innan denna lag trätt i kraft anses utan några särskilda åtgärder ha godkänts i enlighet med denna lag.

*Lagens 80 b § 2 mom. ska iakttas 18 månader från den dag då Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/14/EU om ändring av direktiv 2003/41/EG om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (**fondföretag**) och direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder när det gäller alltför stor förlitan på kreditbetyg träder i kraft.*

3.

Lag

om ändring av lagen om fastighetsfonder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) 1 § 3 mom., 2 §, 4 § 1 mom., 5, 6 och 8 §, 13 § 1 mom., 14 §, 15 a och 19 §, av dem 1 § 3 mom. sådant det lyder i lag 350/2007, 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 766/2012, 4 § 1 mom., 6 §, 14 § och 15 a § sådana de lyder i lag 651/2009, 8 § sådan den lyder i lag 350/2007 och 19 § i lag 766/2012 och

fogas till 4 §, sådan den lyder i lag 651/2009, ett nytt 3 mom., till 9 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 350/2007, 651/2009 och 1366/2010, ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
I lagen om placeringsfonder (48/1999) föreskrivs om specialplaceringsfonder som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastig-	*Det föreskrivs* i lagen om placeringsfonder (48/1999) *och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/)* om *sådana*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
heter och fastighetsvärdepapper.	specialplaceringsfonder *som avses i lagen om placeringsfonder och* som investerar sina tillgångar huvudsakligen i fastigheter och i fastighetsvärdepapper. *Det föreskrivs om fastighetsfonder i aktiebolagsform och om därmed jämställbara kommanditbolag dels i denna lag och dels i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.*
2 §	2 §
Fastighetsfond	*Fastighetsfond*
I denna lag avses med fastighetsfond ett publikt aktiebolag som enligt sin bolagsordning uteslutande eller huvudsakligen bedriver fastighetsfondsverksamhet.	I denna lag avses med fastighetsfond ett publikt aktiebolag som enligt sin bolagsordning uteslutande eller huvudsakligen bedriver fastighetsfondsverksamhet. *En fastighetsfond är en sådan AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.*
Ett kommanditbolag vars andelar är sådana värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen (746/2012) och som erbjuder allmänheten möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar på det sätt som föreskrivs i 1 § 1 mom. i denna lag jämställs med en fastighetsfond, med undantag för vad som föreskrivs i 11 §. Vad som i denna lag föreskrivs om fastighetsfonder, dessas aktiekapital, stiftelseurkund, aktier, ägare och bolagsordning gäller, med undantag för vad som föreskrivs i 11 §, kommanditbolag, det sammanlagda antalet andelar i bolagen, andelarnas art, bolagsmän och bolagsavtal.	Ett kommanditbolag vars andelar är sådana värdepapper som avses i värdepappersmarknadslagen (746/2012) och som erbjuder allmänheten möjlighet att delta i gemensamma fastighetsplaceringar på det sätt som föreskrivs i 1 § 1 mom. i denna lag jämställs med en fastighetsfond, med undantag för vad som föreskrivs i 11 §. Vad som i denna lag föreskrivs om fastighetsfonder, dessas aktiekapital, stiftelseurkund, aktier, ägare och bolagsordning gäller, med undantag för vad som föreskrivs i 11 §, kommanditbolag, det sammanlagda antalet andelar i bolagen, andelarnas art, bolagsmän och bolagsavtal. *Ett kommanditbolag som avses i detta moment är en sådan AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.*
4 §	4 §
Tillämpning av annan lagstiftning	*Tillämpning av annan lagstiftning*
På fastighetsfonder i aktiebolagsform och deras aktieägare tillämpas aktiebolagslagen (624/2006), värdepappersmarknadslagen, bokföringslagen (1336/1997) och revisionslagen (459/2007), om något annat inte föreskrivs i denna lag. På kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän ska i stället för aktiebolagslagen tillämpas lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988).	*På fastighetsfonder och deras aktieägare samt på kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän ska tillämpas vad som i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om AIF-fonder, AIF-förvaltare och deras aktieägare.* På fastighetsfonder i aktiebolagsform och deras aktieägare tillämpas aktiebolagslagen (624/2006), värdepappersmarknadslagen, bokföringslagen (1336/1997) och revisionslagen (459/2007), om något annat

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	inte föreskrivs i denna lag. På kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet och deras bolagsmän ska i stället för aktiebolagslagen tillämpas lagen om öppna bolag och kommanditbolag (389/1988).
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	På fastighetsfonder som är sådana internt förvaltade AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska inte tillämpas 1 § 2 mom., 4 § 2 mom. 2 punkten, 8 § 3 mom., 15 § 5 mom. eller 23 § i denna lag.
5 §	5 §
Firma	*Firma*
En fastighetsfonds firma skall innehålla ordet fastighetsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. Endast en fastighetsfond som uppfyller kraven i denna lag har rätt att i sin firma eller annars för att ange sin verksamhet använda benämningen fastighetsfond.	En fastighetsfonds firma ska innehålla ordet fastighetsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. *En fastighetsfond som endast investerar i hyresbostäder kan i sin firma alternativt använda ordet bostadsfond antingen som sådant eller som sammansättningsled. I beskrivningen av varje fastighetsfonds verksamhetsområde ska ingå ordet fastighetsfond.* Endast en fastighetsfond som uppfyller kraven i denna lag har rätt att i sin firma eller annars för att ange sin verksamhet använda benämningen fastighetsfond.
6 §	6 §
Tillsyn	*Tillsyn*
Iakttagandet av 13, 14, 19, 20, 22 och 23 §, av bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem och av informationsskyldigheten enligt 15, 15 a och 16–18 § övervakas av Finansinspektionen som avses i lagen om Finansinspektionen (878/2008) i enlighet med den lagen och den här lagen.	Iakttagandet av 13, 14, 19, 20, 22 och 23 §, av bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av dem och av informationsskyldigheten enligt 15, 15 a och 16—18 § övervakas av Finansinspektionen som avses i lagen om Finansinspektionen (878/2008) i enlighet med den lagen och denna lag. *Finansinspektionen övervakar efterlevnaden av de bestämmelser i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder som gäller fastighetsfonder enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen och i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §	8 §
Annan tillåten verksamhet	*Annan tillåten verksamhet*
En fastighetsfond får bedriva endast fastighetsfondsverksamhet *och till fastighetsfondsverksamheten väsentligen hörande verksamhet, om denna är ägnad främja samtliga ägares intressen samt,* med de begränsningar som föreskrivs i 15 § 5 mom., byggande och fastighetsförädlingsverksamhet.	En fastighetsfond får bedriva endast fastighetsfondsverksamhet. *En fastighetsfond som är en internt förvaltad AIF-fond får förutom förvaltning av AIF-fonder inte bedriva någon annan verksamhet.* *En fastighetsfond får bedriva till fastighetsfondsverksamheten väsentligen hörande verksamhet om verksamheten är ägnad att främja samtliga ägares intressen.* *En fastighetsfond får* med de begränsningar som föreskrivs i 15 § 5 mom. bedriva byggnads- och fastighetsförädlingsverksamhet.
9 §	9 §
Aktiekapital	*Aktiekapital*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — *Trots vad som föreskrivs i 4 mom. ska på en fastighetsfond, som är en internt förvaltad AIF-fond och auktoriserad som AIF-förvaltare, dessutom tillämpas de begränsningar som enligt 6 kap. 2 § 6 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs i fråga om investering av kapitalbasen. På en fastighetsfond som är en internt förvaltad AIF-fond och som är auktoriserad som AIF-förvaltare ska dessutom tillämpas 6 kap. 2 § 2—6 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.*
13 §	13 §
Stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten	*Stadgar för fastighetsplaceringsverksamheten*
Utöver sin bolagsordning skall en fastighetsfond för fastighetsplaceringsverksamheten upprätta stadgar som tryggar tillförlitligheten i fastighetsfondens verksamhet. Stadgarna skall inte reglera omständigheter som enligt lagen om aktiebolag skall anges i bolagsordningen. Fastighetsfonden skall hålla	Utöver sin bolagsordning ska en fastighetsfond för fastighetsplaceringsverksamheten upprätta stadgar som tryggar tillförlitligheten i fastighetsfondens verksamhet. Stadgarna ska inte reglera omständigheter som enligt lagen om aktiebolag ska anges i bolagsord-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
stadgarna uppdaterade.	ningen. Fastighetsfonden ska hålla stadgarna uppdaterade. *Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten ska delges investerarna och huvudpunkterna i stadgarna ska anges i prospektet.*
14 §	14 §
Fastställande av stadgarna	***Tillställande** av stadgarna **för kännedom***
Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten och ändringar i dem ska tillställas Finansinspektionen för godkännande. Stadgarna och ändringarna ska godkännas om de stämmer överens med lag, är klara och tydliga och inte kan anses vara oförenliga med fastighetsfondens aktieägares intressen och om det inte heller annars finns någon giltig orsak att vägra godkänna dem.	*Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten ska vara förenliga med lagen och tydliga. Stadgarna ska tillställas Finansinspektionen för kännedom.*
Finansinspektionen har rätt att förena sitt godkännande av stadgarna med sådana särskilda begränsningar och villkor som avses i 15 § 3 mom., 16 § 2 och 4 mom. samt 17 § 4 mom.	Finansinspektionen kan uppställa begränsningar och villkor för sådana särskilda skäl som avses i 15 § 3 mom., 16 § 2 och 4 mom. samt 17 § 4 mom. *Finansinspektionen kan kräva att det görs ändringar i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten eller uppställa begränsningar och villkor som är nödvändiga för tillsynen, om det kan anses sannolikt att* *1) finansmarknadens stabilitet eller funktion eller förtroendet för verksamheten på finansmarknaden kan äventyras,* *2) de bestämmelser i stadgarna som gäller placeringsverksamheten är otillräckliga med avseende på riskhanteringen och investerarskyddet,* *3) stadgarna i övrigt måste anses strida mot aktieägarnas intressen.*
Stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten och ändringar i dem träder i kraft en månad efter det att Finansinspektionen har godkänt dem och fastighetsfondens aktieägare i enlighet med stadgarna har informerats om ändringarna, om inte Finansinspektionen bestämmer något annat.	*En ändring av* stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten träder i kraft en månad efter att *ändringen har delgetts aktieägarna på det sätt som föreskrivs i stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten. Ändringar av stadgarna ska tillställas Finansinspektionen för kännedom.*
Fastighetsfondens aktier får inte marknadsföras till allmänheten och medel får inte tillföras fonden från allmänheten förrän Finansinspektionen har godkänt stadgarna för fastighetsplaceringsverksamheten.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Fastighetsfonden ska anmäla till Finansinspektionen när den inleder sin verksamhet.	Fastighetsfonden ska *meddela* Finansinspektionen *tidpunkten för* inledande av verksamheten. *Genom förordning av finansministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av den inverkan som fastighetsfondens verksamhet kommer att få på finansmarknadens stabilitet och funktion samt på förtroendet för verksamheten på finansmarknaden.*
15 a §	15 a §
Utbetalning av vinst	*Utbetalning av vinst*
Fastighetsfonder i aktiebolagsform som uteslutande eller huvudsakligen placerar medel i hyresbostäder ska varje år till alla aktier i samma förhållande dela ut minst åtta tiondelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar, om inte något annat följer av lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder.	Fastighetsfonder i aktiebolagsform som uteslutande eller huvudsakligen placerar medel i hyresbostäder ska varje år till alla aktier, *med beaktande av aktieinnehavets längd eller på någon annan grund,* i samma förhållande dela ut minst åtta tiondelar av räkenskapsperiodens vinst, med undantag för icke-realiserade värdeförändringar, om inte något annat följer av lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder.
19 §	19 §
Tillämpning av värdepappersmarknadslagen	*Tillämpning av värdepappersmarknadslagen*
På fastighetsfonder och deras aktieägare tilllämpas 3–10 kap. i värdepappersmarknadslagen, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel, i 2 eller 11 § i denna lag eller i 4 kap. i lagen om handel med finansiella instrument.	På fastighetsfonder och deras aktieägare ska tillämpas 3—10 kap. i värdepappersmarknadslagen, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel, i 2 eller 11 § i denna lag, *i 7, 12 och 13 kap. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder* eller i 4 kap. i lagen om handel med finansiella instrument.
	——— *Denna lag träder i kraft den 20 .*

4.

Lag

om ändring av värdepappersmarknadslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i värdepappersmarknadslagen (746/2012) 2 kap. 10 §, 3 kap. 2 § 2 mom., 6 kap. 2 § 2 mom. och 7 kap. 4 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 kap	2 kap.
Definitioner	**Definitioner**
10 §	10 §
Tillhandahållare av investeringstjänster	*Tillhandahållare av investeringstjänster*
Med tillhandahållare av investeringstjänster avses i denna lag värdepappersföretag och utländska värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, sådana kreditinstitut och utländska kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007) som tillhandahåller investeringstjänster samt sådana fondbolag och utländska fondbolag enligt lagen om placeringsfonder som tillhandahåller investeringstjänster.	Med tillhandahållare av investeringstjänster avses i denna lag *1) värdepappersföretag och utländska värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster,* *2) sådana kreditinstitut och utländska kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen (121/2007) som tillhandahåller investeringstjänster,* *3) sådana fondbolag och utländska fondbolag enligt lagen om placeringsfonder som tillhandahåller investeringstjänster,* *4) sådana AIF-förvaltare och sådana EES-baserade AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) och som tillhandahåller investeringstjänster.*
3 kap	3 kap.
Tillämpningsområde och definitioner	**Tillämpningsområde och definitioner**
2 §	2 §
Avgränsning av tillämpningsområdet	*Avgränsning av tillämpningsområdet*
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
Informationsskyldigheten enligt 3—5 kap.	Informationsskyldigheten enligt 3—5 kap.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
gäller också erbjudande av andelar i slutna fondföretag till allmänheten och ansökan om att andelarna ska tas upp till handel på en reglerad marknad. Bestämmelser om informationsskyldighet för placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder.	gäller också erbjudande av andelar i slutna fondföretag till allmänheten och ansökan om att andelarna ska tas upp till handel på en reglerad marknad. *I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om annan informationsskyldighet som gäller för AIF-fonder.* Bestämmelser om informationsskyldigheten *i fråga om* placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder.
6 kap	6 kap.
Fortlöpande informationsskyldighet	**Fortlöpande informationsskyldighet**
2 §	2 §
Avgränsning av tillämpningsområdet	*Avgränsning av tillämpningsområdet*
Informationsskyldigheten enligt detta kapitel gäller också slutna fondföretag vars andelar är föremål för handel på en reglerad marknad. Bestämmelser om informationsskyldighet för placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder.	Informationsskyldigheten enligt detta kapitel gäller också slutna fondföretag vars andelar är föremål för handel på en reglerad marknad. *I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om annan informationsskyldighet som gäller för AIF-fonder.* Bestämmelser om informationsskyldigheten för placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder.
7 kap	7 kap.
Regelbunden informationsskyldighet	**Regelbunden informationsskyldighet**
4 §	4 §
Avgränsning av tillämpningsområdet	*Avgränsning av tillämpningsområdet*
Vad som i detta kapitel föreskrivs om informationsskyldighet gäller också slutna fondföretag vars andelar är föremål för handel på en reglerad marknad. Bestämmelser om informationsskyldighet för placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder.	Vad som i detta kapitel föreskrivs om informationsskyldighet gäller också slutna fondföretag vars andelar är föremål för handel på en reglerad marknad. *I lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder föreskrivs om annan informationsskyldighet som gäller för AIF-fonder.* Bestämmelser om informationsskyldigheten för placeringsfonder finns i lagen om placeringsfonder.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om investeringstjänster

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om investeringstjänster (747/2012) 1 kap. 2 § 2 mom. 3 punkten, rubriken för 4 § och 4 § 2, 3 och 4 mom., 6 §, 18 § 1 mom. 1 punkten underpunkt c och 2 mom., 2 kap. 2 § 1 mom., 5 kap. 2 § 1 mom. 5 punkten, 7 kap. 12 § 1 mom. och 16 § 1 mom., 9 kap. 3 § 1 mom., 10 kap. 5 § 8 mom., 11 kap. 2 § 3 mom., 7 § 5 mom. och 15 § 2 och 3 mom.,

fogas till 1 kap. 8 § en ny 2 a punkt och till 10 kap. 5 § ett nytt 9 mom., varvid nuvarande 9 mom. blir 10 mom., som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap	1 kap.
Allmänna bestämmelser	**Allmänna bestämmelser**
2 §	2 §
Undantag från tillämpningsområdet	*Undantag från tillämpningsområdet*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Denna lag gäller inte	Denna lag gäller inte
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
3) fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) och inte heller andra fondföretag, dessas förvaringsinstitut och egendomsförvaltare, om inte något annat följer av 4 och 6 §,	3) fondbolag och förvaringsinstitut *som avses* i lagen om placeringsfonder (48/1999), och inte heller *AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/)*, dessas förvaringsinstitut, *särskilda förvaringsinstitut* och egendomsförvaltare, om inte något annat följer av 4 och 6 §,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
4 §	4 §

Gällande lydelse

Tillämpning av lagen på kreditinstitut och fondbolag

På fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om placeringsfonder ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 4–6, 8–11 och 17–19 § samt 9–11 och 15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag.

Bestämmelserna i 7 kap. 8 § 2 mom. om värdepappersföretags styrelsemedlemmar och verkställande direktör ska på motsvarande sätt gälla styrelsemedlemmarna och verkställande direktören i de kreditinstitut och fondbolag som avses i denna paragraf.

Vad som i 16 kap. 1 § föreskrivs om skadeståndsskyldighet för värdepappersföretag och dess ägare, verkställande direktör och styrelsemedlemmar gäller på motsvarande sätt de kreditinstitut och fondbolag som avses i denna paragraf samt deras ägare, verkställande direktör och styrelsemedlemmar.

6 §

Tillämpning av lagen på utländska fondbolag

På sådana utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder och tillhandahåller investeringstjänster i Finland ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 20 §, 10 kap. 14 § och 11 kap. 18, 19 och 22–25 § i denna lag föreskrivs om utländska EES-värdepappersföretag och vad som i 15 kap. föreskrivs om utländska värdepappersföretag.

Föreslagen lydelse

Tillämpning av lagen på kreditinstitut, fondbolag ***och AIF-förvaltare***

På fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om placeringsfonder ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 4—6, 8—11 och 17—19 § samt 9—11 och 15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag. *På AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 § 4—6 §, 8—11 § samt 9—11 och 15 kap. i denna lag föreskrivs om värdepapperföretag.*

Bestämmelserna i 7 kap. 8 § 2 mom. om värdepappersföretags styrelsemedlemmar och verkställande direktör ska på motsvarande sätt gälla styrelsemedlemmarna och verkställande direktören i de kreditinstitut, fondbolag *och AIF-förvaltare* som avses i denna paragraf.

Vad som i 16 kap. 1 § föreskrivs om skadeståndsskyldighet för värdepappersföretag och dess ägare, verkställande direktör och styrelsemedlemmar gäller på motsvarande sätt de kreditinstitut, fondbolag *och AIF-förvaltare* som avses i denna paragraf samt deras ägare, verkställande direktör och styrelsemedlemmar.

6 §

Tillämpning av lagen på utländska ***EES-****fondbolag* ***och EES-baserade AIF-förvaltare***

På sådana utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder och *som* tillhandahåller investeringstjänster i Finland *samt på sådana EES-baserade AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och som tillhandahåller investeringstjänster i Finland ska* i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 7 kap. 20 §, 10 kap. 14 § och 11 kap. 18, 19 och 22—25 § i denna lag föreskrivs om utländska EES-värdepappersföretag och

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	vad som i 15 kap. föreskrivs om utländska värdepappersföretag.
På ett tredjelands fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder och tillhandahållerinvesteringstjänster i Finland ska i fråga om dessa tjänster tillämpas vad som i 5 kap. 2 § 2 mom., 7 kap. 21 §, 9 kap. 9 §, 10 kap. 14 § och 11 kap. 20–25 § i denna lag föreskrivs om värdepappersföretag i tredjeländer och vad som i 15 kap. föreskrivs om utländska värdepappersföretag.	
Vad som i 14 kap. 3 § föreskrivs om skadeståndsskyldighet för utländska värdepappersföretag och dessas filialchefer gäller på motsvarande sätt sådana utländska fondbolag och filialchefer som avses i denna paragraf.	Vad som i 14 kap. 3 § föreskrivs om skadeståndsskyldighet för utländska värdepappersföretag och dessas filialchefer gäller på motsvarande sätt sådana utländska *EES*-fondbolag och filialchefer *samt sådana EES-baserade AIF-förvaltare och dessas filialchefer* som avses i denna paragraf.
8 §	8 §
Europeiska unionens lagstiftning, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt Europeiska bankmyndigheten	*Europeiska unionens lagstiftning, Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten samt Europeiska bankmyndigheten*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	*2 a) **AIFM-direktivet Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU** om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010,*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
18 §	18 §
Professionella och icke-professionella kunder	*Professionella och icke-professionella kunder*
I denna lag avses med professionella kunder	I denna lag avses med professionella kunder
1) aktörer som enligt ett verksamhetstillstånd bedriver verksamhet på finansmarknaden eller reglerade aktörer och med dem jämförbara under myndighetstillsyn stående utländska	1) *ett auktoriserat institut som bedriver verksamhet* på finansmarknaden eller ett reglerat *institut* och ett därmed jämförbart, myndighetstillsyn *underställt*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
c) fondbolag och förvaringsinstitut enligt	c) fondbolag och förvaringsinstitut enligt

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
lagen om placeringsfonder,	lagen om placeringsfonder *samt AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder*,
Ett värdepappersföretag kan behandla andra kunder än de som avses i 1 mom. 1–5 punkten som professionella kunder, om företaget gör den bedömningen att kunderna har förutsättningar att fatta självständiga investeringsbeslut och förstår de risker som anknyter till besluten samt om kunden dessutom uppfyller minst två av följande villkor: 1) kunden ska på marknaden i fråga ha utfört i genomsnitt minst tio transaktioner av betydande storlek per kvartal under de närmast föregående fyra kvartalen, 2) värdet av kundens investeringstillgångar ska överstiga 500 000 euro, 3) kunden ska arbeta eller ha arbetat professionellt minst ett år inom finanssektorn i en befattning som kräver kunskap om planerade transaktioner och tjänster.	Ett värdepappersföretag får behandla andra kunder än sådana som avses i 1—5 punkten som professionella kunder *på deras egen begäran, om det bedömer att kunden har färdigheter* att fatta självständiga *placeringsbeslut och förmåga att förstå de risker som är förknippade med besluten och* om kunden dessutom uppfyller minst två av följande *krav:* 1) kunden har genomfört betydande affärstransaktioner på marknaden i fråga i snitt tio gånger per kvartal under de fyra senaste kvartalen, 2) värdet av kundens placeringsförmögenhet överstiger 500 000 euro, 3) kunden arbetar eller har minst ett år arbetat yrkesmässigt i finansbranschen med uppgifter som förutsätter kännedom om planerade affärstransaktioner och tjänster.
2 kap	2 kap.
Rätt att tillhandahålla investeringstjänster	**Rätt att tillhandahålla investeringstjänster**
2 §	2 §
Tillhandahållande av investeringstjänster enligt annat tillstånd	*Tillhandahållande av investeringstjänster enligt annat tillstånd*
Trots bestämmelserna i 1 § får investeringstjänster tillhandahållas av finländska och utländska kreditinstitut *och* av finländska och utländska fondbolag.	Trots bestämmelserna i 1 § får investeringstjänster tillhandahållas av finländska och utländska kreditinstitut *så som föreskrivs i kreditinstitutslagen,* av finländska *fondbolag* och utländska *EES*-fondbolag *så som föreskrivs i lagen om placeringsfonder samt av finländska och utländska AIF-förvaltare så som föreskrivs i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 kap	5 kap.
Etablering av en filial för ett värdepappersföretag i tredjeland och tillhandahållande av tjänster i Finland	**Etablering av en filial för ett värdepappersföretag i tredjeland och tillhandahållande av tjänster i Finland**
2 §	2 §
Beviljande av verksamhetstillstånd för filialer	*Beviljande av verksamhetstillstånd för filialer*
Finansinspektionen ska bevilja värdepappersföretag i tredjeländer filialtillstånd, om	Finansinspektionen ska bevilja värdepappersföretag i tredjeländer filialtillstånd, om
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
5) filialens förvaltning och verksamhet organiseras enligt sunda och försiktiga affärsprinciper,	5) filialens förvaltning och verksamhet organiseras enligt sunda och *ansvarsfulla ledningsprinciper*,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
7 kap	7 kap.
Organisering av värdepappersföretags verksamhet	**Organisering av värdepappersföretags verksamhet**
12 §	12 §
Förvärv av bestämmande inflytande i företag i ett tredjeland	*Förvärv av bestämmande inflytande i företag i ett tredjeland*
Ett värdepappersföretag eller ett företag inom dess finansiella företagsgrupp ska på förhand meddela Finansinspektionen om att företaget kommer att förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag med säte i ett tredjeland.	Ett värdepappersföretag eller ett företag inom dess finansiella företagsgrupp ska på förhand meddela Finansinspektionen om att företaget kommer att förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag *eller i en AIF-förvaltare* med säte i ett tredjeland.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
16 §	16 §
Värdepappersföretags och holdingföretags ledning	*Värdepappersföretags och holdingföretags ledning*
Ett värdepappersföretags styrelse, verkställande direktör och övriga högsta ledning ska leda värdepappersföretaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och försiktiga affärsprinciper. Styrelsemedlemmarna och deras ersättare, verkställande direktören och dennes	Ett värdepappersföretags styrelse, verkställande direktör och övriga högsta ledning ska leda värdepappersföretaget med yrkesskicklighet samt enligt sunda och *ansvarsfulla ledningsprinciper*. Styrelsemedlemmarna och deras ersättare, verkställande direktören och

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringstjänster som behövs med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet.	dennes ställföreträdare samt övriga som hör till den högsta ledningen ska vara tillförlitliga personer som inte är försatta i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats. De ska dessutom ha sådan allmän kännedom om investeringstjänster som behövs med beaktande av arten och omfattningen av värdepappersföretagets verksamhet.
9 kap	9 kap.
Förvaring och annan hantering av kundmedel	**Förvaring och annan hantering av kundmedel**
3 §	3 §
Placering av kunders penningmedel	*Placering av kunders penningmedel*
Värdepappersföretag ska utan dröjsmål placera sina kunders penningmedel på konto i en centralbank eller inlåningsbank eller i ett kreditinstitut som auktoriserats i en annan stat och har rätt att ta emot insättningar. Om kunden inte har förbjudit det kan dennes penningmedel placeras också i fondandelar i en penningmarknadsfond som är registrerad i en EES-stat och uppfyller de krav som anges i fondföretagsdirektivet eller annars står under tillsyn.	Värdepappersföretag ska utan dröjsmål placera sina kunders penningmedel på konto i en centralbank eller inlåningsbank eller i ett kreditinstitut som auktoriserats i en annan stat och har rätt att ta emot insättningar. Om kunden inte har förbjudit det kan dennes penningmedel placeras också i fondandelar i en penningmarknadsfond som är registrerad i en EES-stat och uppfyller de krav som anges i fondföretagsdirektivet *eller AIFM-direktivet* eller annars står under tillsyn *och uppfyller kraven i artikel 1 a i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 883/2011 om ändring av förordning (EG) nr 25/2009 om de monetära finansinstitutens balansräkningar.*
10 kap	10 kap.
Förfaranden i kundförhållanden	**Förfaranden i kundförhållanden**
5 §	5 §
Värdepappersföretags informationsskyldighet	*Värdepappersföretags informationsskyldighet*
Ett värdepappersföretag som säljer fondandelar i sådana placeringsfonder eller specialplaceringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder eller ger råd om sådana investeringar ska ge kunden ett faktablad enligt 93	Ett värdepappersföretag som säljer fondandelar i sådana placeringsfonder som avses i lagen om placeringsfonder eller ger råd om sådana investeringar ska ge kunden ett faktablad enligt 93 § i lagen om placeringsfonder.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
§ i lagen om placeringsfonder.	*Ett värdepappersföretag som säljer sådana andelar i AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller ger råd om sådana investeringar ska ge icke-professionella kunder ett faktablad enligt 13 kap. 4 och 5 § i den nämnda lagen.*
11 kap	11 kap.
Ersättningsfonden för investerarskydd	**Ersättningsfonden för investerarskydd**
2 §	2 §
Ersättningsfondens stadgar	*Ersättningsfondens stadgar*
Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. ska det i stadgarna anges hur filialer till utländska värdepappersföretag, fondbolag och kreditinstitut i Finland kan bli medlemmar i ersättningsfonden och uteslutas eller utträda ur den samt grunderna för fondens anslutningsavgift och ersättningsskyldighet.	Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. ska det i stadgarna anges hur i Finland etablerade filialer till utländska värdepappersföretag och fondbolag *samt i Finland etablerade filialer till EES-baserade AIF-förvaltare och i Finland etablerade filialer till utländska* kreditinstitut kan bli medlemmar i ersättningsfonden och uteslutas eller utträda ur den samt grunderna för fondens anslutningsavgift och ersättningsskyldighet.
7 §	7 §
Tillgodohavanden som ersätts	*Tillgodohavanden som ersätts*
Investerare som är kunder hos filialer till värdepappersföretag, fondbolag och kreditinstitut i EES-stater får ersättning för sina tillgodohavanden ur ersättningsfonden högst till det belopp som anges i 1 mom.	Investerare som är kunder hos filialer till värdepappersföretag, fondbolag, *AIF-förvaltare* och kreditinstitut i EES-stater får ersättning för sina tillgodohavanden ur ersättningsfonden högst till det belopp som anges i 1 mom.
15 §	15 §
Ersättningsfondens investeringar och likviditet	*Ersättningsfondens investeringar och likviditet*
Ersättningsfondens medel får inte investeras i aktier eller andelar i värdepappersföretag	Ersättningsfondens medel får inte investeras i aktier eller andelar i värdepappersföre-

Gällande lydelse

eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller i företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i aktier eller andelar i fondbolag som hör till ersättningsfonden och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av värdepappersföretag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller av företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i värdepapper som har emitterats av en säkerhetsfond som avses i 113 § i kreditinstitutslagen eller av ett fondbolag.

Vad som i 2 mom. föreskrivs om värdepappersföretag, fondbolag och kreditinstitut gäller också utländska värdepappersföretag och kreditinstitut som är medlemmar i ersättningsfonden samt företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa och utländska fondbolag. Ersättningsfondens medel får dock investeras i tillgångarna hos en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag som hör till ersättningsfonden eller hos ett fondföretag som förvaltas av ett utländskt fondbolag, om krav som motsvarar kraven enligt 25 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder på att ett fondföretags tillgångar ska hållas åtskilda från fondbolagets tillgångar gäller fondföretaget enligt lagstiftningen i dess hemstat.

———————————————

Föreslagen lydelse

tag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller i företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i aktier eller andelar i fondbolag *eller AIF-förvaltare* som hör till ersättningsfonden och inte heller i andra värdepapper som har emitterats av värdepappersföretag eller kreditinstitut som hör till ersättningsfonden eller av företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa eller i värdepapper som har emitterats av en säkerhetsfond som avses i 113 § i kreditinstitutslagen eller av ett fondbolag.

Vad som i 2 mom. föreskrivs om värdepappersföretag, fondbolag, *AIF-förvaltare* och kreditinstitut gäller också utländska värdepappersföretag och kreditinstitut som är medlemmar i ersättningsfonden samt företag som hör till samma finansiella företagsgrupp som dessa och utländska *EES-fondbolag och EES-baserade AIF-förvaltare*. Ersättningsfondens medel får dock investeras i tillgångarna hos en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag som hör till ersättningsfonden eller hos ett fondföretag som förvaltas av ett utländskt fondbolag, om krav som motsvarar kraven enligt 25 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder på att ett fondföretags tillgångar ska hållas åtskilda från fondbolagets tillgångar gäller fondföretaget enligt lagstiftningen i dess hemstat.

———————————————

Denna lag träder i kraft den 20 .

Ersättningsfonden för investerarskydd ska uppdatera sina stadgar enligt 11 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster inom sex månader efter att lagen trätt i kraft.

6.

Lag

om ändring av 1 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012) 1 kap. 2 § 9 punkten som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap	1 kap.
Tillämpningsområde och definitioner	**Tillämpningsområde och definitioner**
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
9) *tillhandahållare av investeringstjänster* i lagen om investeringstjänster avsedda värdepappersföretag och utländska värdepappersföretag, i kreditinstitutslagen avsedda kreditinstitut och utländska kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster samt i lagen om fondbolag (48/1999) avsedda fondbolag och utländska fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster,	9) *tillhandahållare av investeringstjänster* i lagen om investeringstjänster avsedda värdepappersföretag och utländska värdepappersföretag, *sådana* i kreditinstitutslagen avsedda kreditinstitut och utländska kreditinstitut som tillhandahåller investeringstjänster samt *sådana* i lagen om fondbolag (48/1999) avsedda fondbolag och utländska fondbolag som tillhandahåller investeringstjänster *samt sådana i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) avsedda AIF-förvaltare och EES-baserade AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster*,

Denna lag träder i kraft den 20 .

7.

Lag

om ändring av 2 kap. 16 och 26 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet (749/2012) 2 kap. 16 § 3 mom. och 26 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 kap	2 kap.
En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet	**En värdepapperscentrals verksamhetstillstånd, ägare, förvaltning och verksamhet**
16 §	16 §
En värdepapperscentrals uppgifter	*En värdepapperscentrals uppgifter*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Värdepapperscentralen får utöver verksamhet som avses i 1 mom. och verksamhet som är tillåten för en clearingorganisation bedriva också annan verksamhet som har nära samband med sådan verksamhet. Sådan annan verksamhet får inte äventyra skötseln av uppgifter som avses i 1 mom. och inte heller värdeandelssystemets funktion.	Värdepapperscentralen får utöver verksamhet som avses i 1 mom. och verksamhet som är tillåten för en clearingorganisation bedriva också annan verksamhet som har nära samband med sådan verksamhet. *Värdepapperscentralen får dessutom vara verksam som ett sådant särskilt förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder.* Sådan annan verksamhet *eller bedrivande av verksamhet som särskilt förvaringsinstitut enligt detta moment* får inte äventyra skötseln av de uppgifter som avses i 1 mom. och inte heller värdeandelssystemets funktion.
26 §	26 §
Skyldighet att göra insideranmälan	*Skyldighet att göra insideranmälan*
En insider vid värdepapperscentralen ska i enlighet med 27 § till värdepapperscentralens insiderregister som avses i 28 § anmäla uppgifter om aktier och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i	En insider vid värdepapperscentralen ska i enlighet med 27 § till värdepapperscentralens insiderregister som avses i 28 § anmäla uppgifter om aktier och sådana finansiella instrument vars värde bestäms utifrån aktierna i

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
fråga, när de är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform i Finland, nedan *insideranmälan.*	fråga, när de är föremål för handel på en reglerad marknad eller en multilateral handelsplattform i Finland, nedan *insideranmälan*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

8.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om värdeandelskonton

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om värdeandelskonton (827/1991) 2 § 1 mom. 2 punkten som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
På ett värdeandelskonto skall antecknas uppgift om	På ett värdeandelskonto ska antecknas uppgift om
2) de slag av värdeandelar och antalet värdeandelar som har noterats på kontot, *samt*	2) de slag av värdeandelar och antalet *av* värdeandelar som har noterats på kontot,

Denna lag träder i kraft den 20 .

9.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 3 § 3 mom. 10 punkten, 5 § 10 och 23 punkten, 6 § 4, 7, 14 och 17 punkten, 13 § 2 mom., 26 §, 29 § 5 mom., 32 a § 1 och 2 mom., 32 c § 1 mom., 37 § 4 mom., 38 § 1 mom. 2 punkten, 40 § 1 mom., rubriken för 54 § samt 55 § och 62 §,

av dem 3 § 3 mom. 10 punkten sådan den lyder i lag 752/2012, 5 § 10 och 23 punkten samt 6 § 4, 7, 14 och 17 mom. sådana de lyder delvis ändrade i lagarna 752/2012 och 254/2013, 26 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1360/2010 och 752/2012, 32 a § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 752/2012, 32 c § 1 mom. sådant det lyder i lag 207/2009, 38 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lagarna 752/2012 och 902/2012, 40 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 752/2012 och 254/2013, rubriken för 54 § sådan den lyder i lag 254/2013 och 55 och 62 § sådana de lyder i lag 752/2012,

fogas till 3 § 3 mom. en ny 11 punkt, till 4 § 2 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 752/2012 och 254/2013, en ny 12 punkt, till 5 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 752/2012, 902/2012 och 254/2013, en ny 24, 25 och 26 punkt, till lagen en ny 50 f § och till 54 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 752/2012 och 254/2013, en ny 5 punkt som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Uppgifter	*Uppgifter*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Dessutom ska Finansinspektionen	Dessutom ska Finansinspektionen
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
10) följa utvecklingen av kreditinstituts och värdepappersföretags belöningssystem och lämna uppgifter om dem till Europeiska bankmyndigheten.	10) följa utvecklingen av kreditinstituts och värdepappersföretags belöningssystem och lämna uppgifter om dem till Europeiska bankmyndigheten,
	11) sköta myndighetsuppgifterna i samband med det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer och delta i övrigt myndighetssamarbete gällande det.
4 §	4 §
Tillsynsobjekt	*Tillsynsobjekt*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Med auktoriserade *tillsynsobjekt* avses i	Med auktoriserade tillsynsobjekt avses i

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
denna lag	denna lag
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	12) sådana AIF-förvaltare som har auktoriserats enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder och sådana förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i den lagen,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
5 §	5 §
Andra finansmarknadsaktörer	*Andra finansmarknadsaktörer*
Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag	Med *andra finansmarknadsaktörer* avses i denna lag
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
10) de som enligt 2 kap. 10 § i lagen handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 16 § i lagen om placeringsfonder, 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,	10) de som enligt 2 kap. 10 § i lagen handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, 16 § i lagen om placeringsfonder, *1 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder*, 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen är skyldiga att göra anmälan till Finansinspektionen om förvärv och avyttringar av aktier och andelar,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
23) den som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 7 § i lagen om betalningsinstitut eller ger ut elektroniska pengar i enlighet med 7 a § i den lagen.	23) den som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 7 § i lagen om betalningsinstitut eller ger ut elektroniska pengar i enlighet med 7 a § i den lagen, *24) den som enligt 5 kap. 1 och 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder har anmält sig till Finansinspektionens register,* *25) den som har beviljats undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,* *26) den som i Finland beviljar identifieringskoder för juridiska personer enligt det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer.*

Gällande lydelse

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

4) *värdstat* en EES-stat där ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag har etablerat filial; vad som i denna lag föreskrivs om värdstat ska i tillämpliga delar också gälla EES-stater där ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster utan att etablera filial,

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

7) *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen, ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut eller en central motpart enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet och som har filial i Finland eller som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera filial,

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

14) *filial* ett kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags, betalningsinstituts eller försäkringsbolags filial samt en i Finland etablerad filial till ett utländskt kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, en i Finland etablerad filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en i Finland etablerad filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, en i Finland etablerad filial till ett utländskt fondbolag enligt lagen om placeringsfonder och en i Finland etablerad filial till ett utländskt betalningsinstitut enligt lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland (298/2010),

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

17) *stadgar* tillsynsobjekts bolagsordningar och föreningsstadgar samt stadgar och regler för kreditinstitut i andelslagsform, betalnings-

Föreslagen lydelse

6 §

Övriga definitioner

I denna lag avses med

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

4) *värdstat* en EES-stat där ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, en AIF-förvaltare eller ett försäkringsbolag har etablerat filial; vad som i denna lag föreskrivs om värdstat ska i tillämpliga delar också gälla EES-stater där ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, *en AIF-förvaltare* eller ett försäkringsbolag tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster utan att etablera filial,

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

7) *utländskt tillsynsobjekt* ett företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, *en AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder* ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen eller ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut och som har filial i Finland eller som tillhandahåller eller planerar att tillhandahålla tjänster i Finland utan att etablera filial,

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

14) *filial* ett kreditinstituts, ett värdepappersföretags, ett fondbolags, *en AIF-förvaltares*, ett betalningsinstituts eller ett försäkringsbolags filial samt en i Finland etablerad filial till ett utländskt kreditinstitut enligt kreditinstitutslagen, en i Finland etablerad filial till ett utländskt försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag, en i Finland etablerad filial till ett utländskt värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, en i Finland etablerad filial till ett utländskt *EES-fondbolag* enligt lagen om placeringsfonder, *en i Finland etablerad filial till en EES-baserad AIF-förvaltare* och en i Finland etablerad filial till ett utländskt betalningsinstitut enligt lagen om utländska betalningsinstituts verksamhet i Finland (298/2010),

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

17) *stadgar* tillsynsobjekts bolagsordningar och föreningsstadgar samt stadgar och regler för kreditinstitut i andelslagsform, betal-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
institut, sparbanker, hypoteksföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor, arbetslöshetskassor, insättningsgarantifonden, ersättningsfonden för investerarskydd, börser, clearingorganisationer, värdepapperscentraler och placeringsfonder och likaså andra stadgar och regler som Finansinspektionen eller någon annan myndighet i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden fastställer för finansmarknadsaktörer eller som finansmarknadsaktörer annars i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden är skyldiga att iaktta i sin verksamhet,	ningsinstitut, sparbanker, hypoteksföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor, arbetslöshetskassor, insättningsgarantifonden, ersättningsfonden för investerarskydd, börser, clearingorganisationer, värdepapperscentraler och placeringsfonder *samt stadgar för AIF-fonder enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder* och likaså andra stadgar och regler som Finansinspektionen eller någon annan myndighet i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden fastställer för finansmarknadsaktörer eller som finansmarknadsaktörer annars i enlighet med bestämmelserna om finansmarknaden är skyldiga att iaktta i sin verksamhet,
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
13 §	13 §
Direktionens behandling av ärenden som hör till direktören	*Direktionens behandling av ärenden som hör till direktören*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
Direktionen kan på yrkande av en medlem behandla ärenden som nämns i 1 mom. Direktionen kan överta avgörandet av ett ärende om det i avsevärd grad kan påverka finansmarknadens stabilitet eller utveckling i övrigt eller allvarligt störa det finansiella systemets funktion. Om ett beslut ska fattas skyndsamt kan direktören avgöra ärendet trots det som föreskrivs ovan i detta moment. I så fall ska direktionen i efterhand informeras om direktörens beslut.	Direktionen kan på yrkande av en medlem behandla ärenden som nämns i 1 mom. Direktionen kan överta avgörandet av ett sådant ärende om det i avsevärd grad kan påverka finansmarknadens stabilitet eller utveckling i övrigt eller allvarligt störa det finansiella systemets funktion. Om ett beslut ska fattas skyndsamt kan direktören avgöra ärendet trots det som föreskrivs *i 1 mom. eller* i detta moment. I så fall ska direktionen i efterhand informeras om direktörens beslut.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
26 §	26 §
Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet	*Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet*
Finansinspektionen kan återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, om någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om förverkligandet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verk-	Finansinspektionen kan återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, om någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om förverkligandet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verk-

Gällande lydelse

samhet i enlighet med 27 § eller andra åtgärder enligt denna lag och om

1) det inte längre finns väsentliga förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd eller inledande av verksamhet,

2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en åtgärdsplan enligt 11 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001), en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för att återställa en sund finansiell ställning eller en sådan plan för kortfristig finansiering som avses i 11 kap. 25 eller 26 §, 26 kap. 12 eller 13 § i försäkringsbolagslagen, 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller 12 kap. 6 b § eller 12 a kap. 7 eller 8 § i lagen om försäkringsföreningar eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller

3) tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta förbud enligt 33 *eller 48 §.*

Finansinspektionen kan återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller framställa att det återkallas också om

1) det i tillsynsobjektets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av föreskrifter som en myndighet har meddelat med stöd av dem, av tillståndsvillkor eller av stadgar för tillsynsobjektets verksamhet,

2) tillsynsobjektet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader eller försatts i likvidation,

3) tillsynsobjektets verksamhet inte har inletts inom tolv månader efter det att verksamhetstillståndet beviljades,

4) väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen eller tillsynen lämnades när verksamhetstillståndet söktes.

Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte med tanke på de mål för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

Föreslagen lydelse

samhet i enlighet med 27 § eller andra åtgärder enligt denna lag och om

1) det inte längre finns väsentliga förutsättningar för beviljande av verksamhetstillstånd eller inledande av verksamhet,

2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en åtgärdsplan enligt 11 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001), en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för att återställa en sund finansiell ställning eller en sådan plan för kortfristig finansiering som avses i 11 kap. 25 eller 26 §, 26 kap. 12 eller 13 § i försäkringsbolagslagen, 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller 12 kap. 6 b § eller 12 a kap. 7 eller 8 § i lagen om försäkringsföreningar eller om genomförandet av en sådan plan har försummats, eller

3) tillsynsobjektet grovt har underlåtit att iaktta förbud enligt 33.

Finansinspektionen kan återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller framställa att det återkallas också om

1) det i tillsynsobjektets verksamhet har skett väsentliga överträdelser av bestämmelser som gäller finansmarknaden eller av *bestämmelser och* föreskrifter som en myndighet har meddelat med stöd av dem, av tillståndsvillkor eller av stadgar för tillsynsobjektets verksamhet,

2) tillsynsobjektet har inställt sin verksamhet för mer än sex månader eller försatts i likvidation,

3) tillsynsobjektets verksamhet inte har inletts inom tolv månader efter det att verksamhetstillståndet beviljades,

4) väsentligt oriktiga eller bristfälliga upplysningar om omständigheter som är relevanta för regleringen eller tillsynen lämnades när verksamhetstillståndet söktes.

Finansinspektionen ska innan den fattar beslut enligt 1 mom. och 2 mom. 1 punkten bereda tillsynsobjektet en skälig tid för att avhjälpa bristen, om det inte med tanke på de mål för tillsynen över finansmarknaden som anges i 1 § är nödvändigt att återkalla verksamhetstillståndet omedelbart.

Gällande lydelse

Finansinspektionen ska på ansökan återkalla ett verksamhetstillstånd som den har beviljat ett tredjelands kreditinstituts filial i Finland, ett betalningsinstitut, en hypoteksförening, ett försäkringsbolag, ett tredjelands försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett tredjelands värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag, ett tredjelands fondbolags filial i Finland eller ett förvaringsinstitut, om tillsynsobjektet inte längre bedriver verksamhet i enlighet med verksamhetstillståndet och på den grunden har ansökt om återkallelse av det. Bestämmelser om återkallelse av koncession för kreditinstitut i aktiebolagsform på ansökan av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), om återkallelse av en sparbanks koncession på ansökan av sparbanken i sparbankslagen (1502/2001) och om återkallelse av koncession för kreditinstitut i andelslagsform på ansökan av kreditinstitutet i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001).

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt om detta har försatts i konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

När Finansinspektionen återkallar verksamhetstillståndet för ett tillsynsobjekt som har verksamhet också i någon annan EES-stat ska den underrätta tillsynsmyndigheten i värdstaten om sitt beslut.

I 61 § föreskrivs det om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet och i kreditinstitutslagen om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för representationer för kreditinstitut från ett tredjeland.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet samt på återkallelse av tillstånd som beviljats sådana värdepappersföretag i tredje-

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen ska på ansökan återkalla ett verksamhetstillstånd som den har beviljat ett tredjelands kreditinstituts filial i Finland, ett betalningsinstitut, en hypoteksförening, ett försäkringsbolag, ett tredjelands försäkringsbolags filial i Finland, ett värdepappersföretag, ett tredjelands värdepappersföretags filial i Finland, ett fondbolag *eller ett i lagen om placeringsfonder avsett förvaringsinstitut, en AIF-förvaltare, en i Finland etablerad filial eller till en EES-baserad AIF-förvaltare eller ett i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsett förvaringsinstitut eller särskilt* förvaringsinstitut, om tillsynsobjektet inte längre bedriver verksamhet i enlighet med verksamhetstillståndet och på den grunden har ansökt om återkallelse av det. Bestämmelser om återkallelse av koncession för kreditinstitut i aktiebolagsform på ansökan av kreditinstitutet finns i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), om återkallelse av en sparbanks koncession på ansökan av sparbanken i sparbankslagen (1502/2001) och om återkallelse av koncession för kreditinstitut i andelslagsform på ansökan av kreditinstitutet i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001).

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt om detta har försatts i konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen.

När Finansinspektionen återkallar verksamhetstillståndet för ett tillsynsobjekt som har verksamhet också i någon annan EES-stat ska den underrätta tillsynsmyndigheten i värdstaten om sitt beslut.

I 61 § föreskrivs det om förbud mot utländska EES-filialers verksamhet och i kreditinstitutslagen om återkallelse av verksamhetsrättigheterna för representationer för kreditinstitut från ett tredjeland.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att försäkringsföreningar ska upphöra med sin verksamhet samt på återkallelse av tillstånd som beviljats sådana värdepappersföretag i tredje-

Gällande lydelse

länder som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster. Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att pensionsstiftelser och försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

29 §

Tillsättning av ombud

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor samt i 11 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut.

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i nämnda paragrafer avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer, clearingorganisationers holdingföretag eller försäkringsbolag, om innehavet av andelen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller

Föreslagen lydelse

länder som avses i 5 kap. 5 § i lagen om investeringstjänster. Vad som i 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten föreskrivs om återkallelse av verksamhetstillstånd ska tillämpas också på förordnanden om att pensionsstiftelser och försäkringskassor ska upphöra med sin verksamhet.

29 §

Tillsättning av ombud

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Vad som föreskrivs i denna paragraf gäller på motsvarande sätt försäkringsföreningar, pensionsstiftelser, försäkringskassor och arbetslöshetskassor, i 11 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut *och i 14 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder avsedda filialer som är förvaringsinstitut.*

32 a §

Förbud mot förvärv av ägarandelar

Finansinspektionen kan, efter att ha mottagit en anmälan enligt 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, *7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,* 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen, förbjuda förvärv av i nämnda paragrafer avsedda ägarandelar i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, *AIF-förvaltare,* förvaringsinstitut, *särskilda förvaringsinstitut, försäkringsbolag samt deras holdingföretag,* finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om innehavet av an-

Gällande lydelse

ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,

3) tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheter äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. också om den inte inom den behandlingstid som avses i 32 b § 2 mom. har fått tilläggsuppgifter som avses i det nämnda momentet eller uppgifter eller information som avses i 42 § 6 mom. i kreditinstitutslagen, 7 kap 14 § 6 mom. i lagen om investeringstjänster, 16 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder, 11 § 6 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § 6 mom. i lagen om betalningsinstitut eller 4 kap. 5 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen kan likaså förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. om den inte inom två månader efter att ha fått anmälan om förvärv av en ägarandel har fått de utredningar som avses i 2 kap. 10 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller 2 kap. 8 § 5 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet. Dessutom kan Finansinspektionen förbjuda förvärv om den inte på begäran har fått de nödvändiga utredningar som avses i 32 b § 1 mom. inom 60 vardagar efter det att den sänt den anmälningsskyldige meddelande om de saknade utredningarna.

Föreslagen lydelse

delen skulle äventyra verksamhet enligt sunda och *ansvarsfulla lednings*principer i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna, om det finns grundad anledning att misstänka att

1) den anmälningsskyldige inte har ett tillräckligt gott anseende eller en tillräckligt god ekonomisk ställning,

2) tillförlitligheten eller lämpligheten hos företagets eller organisationens ledning eller andra tillståndsvillkor äventyras i företaget eller organisationen på grund av förvärvet,

3) tillsynen över företaget eller organisationen och förutsättningarna för det därtill hörande informationsutbytet mellan myndigheter äventyras på grund av förvärvet, eller

4) förvärvet har samband med penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Finansinspektionen kan förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. också om den inte inom den behandlingstid som avses i 32 b § 2 mom. har fått tilläggsuppgifter som avses i det nämnda momentet eller uppgifter eller information som avses i 42 § 6 mom. i kreditinstitutslagen, 7 kap 14 § 6 mom. i lagen om investeringstjänster, 16 § 6 mom. i lagen om placeringsfonder, *7 kap. 9 § 5 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,* 11 § 6 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § 6 mom. i lagen om betalningsinstitut eller 4 kap. 5 § 6 mom. i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen kan likaså förbjuda ett förvärv som avses i 1 mom. om den inte inom två månader efter att ha fått anmälan om förvärv av en ägarandel har fått de utredningar som avses i 2 kap. 10 § 5 mom. i lagen om handel med finansiella instrument eller 2 kap. 8 § 5 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet. Dessutom kan Finansinspektionen förbjuda förvärv om den inte på begäran har fått de nödvändiga utredningar som avses i 32 b § 1 mom. inom 60 vardagar efter det att den sänt den anmälningsskyldige meddelande om de saknade utredningarna.

Gällande lydelse

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer, clearingorganisationers holdingföretag eller försäkringsbolag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

2) aktier eller andelar har förvärvats trots Finansinspektionens förbud enligt 32 a §, eller

3) innehav som överskrider den gräns som anges i de paragrafer som nämns 1 punkten äventyrar verksamhet enligt sunda och försiktiga affärsprinciper på det sätt som avses i 32 a § i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna.

— — — — — — — — — — — — — — —

37 §

Tillsyn över att internationella redovisningsstandarder iakttas

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan ålägga den IFRS-bokföringsskyldige att iaktta rättelseuppma-

Föreslagen lydelse

32 c §

Begränsning av de rättigheter som grundar sig på aktier och andelar

Finansinspektionen kan för högst ett år i sänder förbjuda aktie- eller andelsägare att utöva rösträtt i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut, finans- och försäkringskonglomerats holdingföretag, institut för elektroniska pengar, försäkringsbolag och deras holdingföretag, börser, börsers holdingföretag, värdepapperscentraler, värdepapperscentralers holdingföretag, clearingorganisationer eller clearingorganisationers holdingföretag, om

1) anmälan om förvärv av aktier eller andelar inte har gjorts enligt 42 § i kreditinstitutslagen, 7 kap. 14 § i lagen om investeringstjänster, 16 § i lagen om placeringsfonder, *7 kap. 9 § eller 14 kap. 9 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder,* 11 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, 21 a § i lagen om betalningsinstitut, 2 kap. 10 § i lagen om handel med finansiella instrument, 2 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 4 kap. 5 § i försäkringsbolagslagen,

2) aktier eller andelar har förvärvats trots Finansinspektionens förbud enligt 32 a §, eller *om*

3) innehav som överskrider den gräns som anges i de paragrafer som nämns 1 punkten äventyrar verksamhet enligt sunda och *ansvarsfulla lednings*principer på det sätt som avses i 32 a § i det företag eller den organisation förvärvet gäller eller, om förvärvet gäller ett försäkringsbolag, de försäkrade förmånerna.

— — — — — — — — — — — — — — —

37 §

Tillsyn över att internationella redovisningsstandarder iakttas

— — — — — — — — — — — — — — —

Finansinspektionen kan ålägga den IFRS-bokföringsskyldige att iaktta rättelseuppma-

Gällande lydelse

ningen vid vite enligt 38 §. Finansinspektionen får inte fatta ett sådant beslut innan det utlåtande som avses i 3 mom. har getts eller, om den bokföringsskyldige inte begär ett utlåtande, innan den tidsfrist som avses i 3 mom. har gått ut. Finansinspektionen kan emellertid fatta beslutet utan hinder av vad som föreskrivs ovan, om utlåtandet inte har getts inom fyra månader efter det att rättelseuppmaningen delgavs den IFRS-bokföringsskyldige.

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

2) försummar eller bryter mot 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument eller 8 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystem och om clearingverksamhet eller mot de begränsningar gällande placering av medel som föreskrivs i 11 kap. i lagen om placeringsfonder eller i placeringsfondens stadgar, mot vad som i 93 § i lagen om placeringsfonder föreskrivs om utarbetande av faktablad, mot anmälningsskyldigheten enligt 99–101 § i den lagen eller mot skyldigheten att föra insiderregister för fondbolag enligt 101 a § i den lagen,

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella in-

Föreslagen lydelse

ningen vid vite enligt *33 a* §. Finansinspektionen får inte fatta ett sådant beslut innan det utlåtande som avses i 3 mom. har getts eller, om den bokföringsskyldige inte begär ett utlåtande, innan den tidsfrist som avses i 3 mom. har gått ut. Finansinspektionen kan emellertid fatta beslutet trots vad som föreskrivs ovan, om utlåtandet inte har getts inom fyra månader efter det att rättelseuppmaningen delgavs den IFRS-bokföringsskyldige.

38 §

Ordningsavgift

Finansinspektionen ska ålägga den att betala ordningsavgift som uppsåtligen eller av oaktsamhet

2) försummar eller bryter mot 15 kap. 1 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 1 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 1 § i lagen om handel med finansiella instrument eller 8 kap. 8 § i lagen om värdeandelssystem och om clearingverksamhet eller mot *22 kap. 1 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 144 a § i lagen om placeringsfonder.*

40 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift ska påföras den som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar eller bryter mot de bestämmelser som avses i 15 kap. 2 § i värdepappersmarknadslagen, 15 kap. 2 § i lagen om investeringstjänster, 10 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella

Gällande lydelse

strument, 15 § i lagen om värdepapperskonton, 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet eller 49 a § i lagen om betalningsinstitut.

Föreslagen lydelse

instrument, 15 § i lagen om värdepapperskonton eller 8 kap. 9 § i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, mot *48 a § i lagen om betalningsinstitut eller mot eller mot 22 kap. 3 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller 144 b § i lagen om placeringsfonder.*

---

50 f §

Verksamhet som behörig myndighet enligt direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder och Europaparlamentets och rådets förordningar som ansluter till det

Finansinspektionen ska verka som den behöriga myndighet som avses i artikel 44 i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Finansinspektionen ska verka som den behöriga myndighet som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 345/2013 om europeiska riskkapitalfonder.

Finansinspektionen ska verka som den behöriga myndighet som avses i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 346/2013 om europeiska fonder för socialt företagande.

54 §

Tillsyn över tredjeländers tillsynsobjekt och samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen ska ha ett ändamålsenligt samarbete med sådana tillsynsmyndigheter i tredjeländer

---

54 §

Tillsyn över tredjeländers tillsynsobjekt och samarbete med tredjeländers tillsynsmyndigheter

Finansinspektionen ska ha ett ändamålsenligt samarbete med sådana tillsynsmyndigheter i tredjeländer

---

6) med vilka det är skäl att ta i bruk samarbetsarrangemang som möjliggör en effektiv tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder och ett effektivt informationsutbyte.

Gällande lydelse

55 §

Anmälningsskyldighet vid filialetablering och annat tillhandahållande av tjänster i andra EES-stater

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera värdstatens tillsynsmyndighet om att ett tillsynsobjekt har etablerat filial i den staten och om att tjänster tillhandahålls i värdstaten utan filialetablering finns i kreditinstitutslagen, lagen om betalningsinstitut, lagen om investeringstjänster, lagen om placeringsfonder och försäkringsbolagslagen. Bestämmelser om tillhandahållande av tilläggspensioner i en annan EES-stat finns i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor och bestämmelser om försäkringsförmedling i en annan EES-stat i lagen om försäkringsförmedling. Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om en börs verksamhet i den andra EES-staten finns i lagen om handel med finansiella instrument.

62 §

Anmälningsskyldighet som gäller tillsynsobjekts verksamhetstillstånd och ägare

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över ett tillsynsobjekts moderföretag och dess dotterföretag om att tillsynsobjektet har ansökt om och beviljats verksamhetstillstånd och bestämmelser om inspektionens samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter vid tillsynen över tillsynsobjekts ägare finns i kreditinstitutslagen, lagen om investeringstjänster, lagen om placeringsfonder och försäkringsbolagslagen.

Föreslagen lydelse

55 §

Anmälningsskyldighet vid filialetablering och annat tillhandahållande av tjänster i andra EES-stater

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera värdstatens tillsynsmyndighet om att ett tillsynsobjekt har etablerat filial i den staten och om att tjänster tillhandahålls i värdstaten utan filialetablering finns i kreditinstitutslagen, lagen om betalningsinstitut, lagen om investeringstjänster, lagen om placeringsfonder, *lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder* och försäkringsbolagslagen. Bestämmelser om tillhandahållande av tilläggspensioner i en annan EES-stat finns i lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor och bestämmelser om försäkringsförmedling i en annan EES-stat i lagen om försäkringsförmedling. Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att underrätta tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om en börs verksamhet i den andra EES-staten finns i lagen om handel med finansiella instrument.

62 §

Anmälningsskyldighet som gäller tillsynsobjekts verksamhetstillstånd och ägare

Bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att informera de utländska EES-tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över ett tillsynsobjekts moderföretag och dess dotterföretag om att tillsynsobjektet har ansökt om och beviljats verksamhetstillstånd och bestämmelser om inspektionens samarbete med utländska EES-tillsynsmyndigheter vid tillsynen över tillsynsobjekts ägare finns i kreditinstitutslagen, lagen om investeringstjänster, lagen om placeringsfonder, *lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder* och försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

10.

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 1 § 1 mom. 2 och 18 punkten, 2 § 3 mom., 3 §, 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., av dem 1 § 1 mom. 2 punkten, 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder i lag 758/2012, 2 § 3 mom. sådant det lyder i lag 903/3011 och 1 § 1 mom. 18 punkten och 6 § 1 mom. sådana de lyder i lag 255/2013, samt

fogas till 1 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lagarna 758/2012 och 255/2013, en ny 19 punkt som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Avgiftsskyldiga	*Avgiftsskyldiga*
Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är	Skyldiga att betala tillsynsavgift till Finansinspektionen är
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
2) sådana utländska EES-fondbolag enligt 2 b kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999) som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland,	2) sådana utländska EES-fondbolag enligt 2 b kap. i lagen om placeringsfonder (48/1999) som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland *samt sådana EES-baserade AIF-förvaltare enligt 19 kap 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) som inte har filial i Finland och som i Finland förvaltar AIF-fonder,*
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
	*18) finansiella motparter enligt artikel 2.8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (**EMIR-förordningen**), icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland,*
	19) verksamhetsenheter som avses i 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Tillsynsavgift	*Tillsynsavgift*
Den proportionella avgiften beräknas i enlighet med denna lag på basis av balansomslutningen, de förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar, omsättningen eller medlemsavgiftsintäkterna enligt den avgiftsskyldiges senast fastställda bokslut. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas de sammanlagda intäkterna enligt resultaträkningen, inklusive nettointäkterna av värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ antecknas den som noll. Vad som i denna lag föreskrivs om fondbolag och om de av dem förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar ska på motsvarande sätt tillämpas på fastighetsfonder och deras tillgångar. Om ett betalningsinstitut bedriver också sådan annan affärsverksamhet som avses i 9 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut ska som dess omsättning betraktas andelen av andra betaltjänster än utgivning av elektroniska pengar i förhållande till hela betalningsinstitutets omsättning. Om ett institut för elektroniska pengar tillhandahåller också andra betaltjänster eller bedriver också sådan annan affärsverksamhet som avses i 9 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut ska som dess balansomslutning betraktas andelen av utestående elektroniska pengar i förhållande till hela institutets balansomslutning. Vid fastställandet av andelen tillämpas bestämmelserna i 30 a § i lag om betalningsinstitut.	Den proportionella avgiften beräknas i enlighet med denna lag på basis av balansomslutningen, de förvaltade placeringsfondernas *eller AIF-fondernas* sammanlagda tillgångar, omsättningen eller medlemsavgiftsintäkterna enligt den avgiftsskyldiges senast fastställda bokslut. Som ett värdepappersföretags omsättning betraktas de sammanlagda intäkterna enligt resultaträkningen, inklusive nettointäkterna av värdepappershandel och valutaverksamhet. Om nettoavkastningen är negativ antecknas den som noll. Vad som i denna lag föreskrivs om *AIF-förvaltare och om de av dem förvaltade AIF-fondernas* sammanlagda tillgångar ska på motsvarande sätt tillämpas på fastighetsfonder och deras tillgångar. Om ett betalningsinstitut bedriver också sådan annan affärsverksamhet som avses i 9 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut ska som dess omsättning betraktas andelen av andra betaltjänster än utgivning av elektroniska pengar i förhållande till hela betalningsinstitutets omsättning. Om ett institut för elektroniska pengar tillhandahåller också andra betaltjänster eller bedriver också sådan annan affärsverksamhet som avses i 9 § 2 mom. i lagen om betalningsinstitut ska som dess balansomslutning betraktas andelen av utestående elektroniska pengar i förhållande till hela institutets balansomslutning. Vid fastställandet av andelen tillämpas bestämmelserna i 30 a § i lag om betalningsinstitut.
3 §	3 §
Företagsomstruktureringars inverkan på den proportionella avgiften	*Företagsomstruktureringars inverkan på den proportionella avgiften*
Om ett annat företag har fusionerats med det avgiftsskyldiga företaget efter den senast avslutade räkenskapsperioden, ska det överlåtande företagets balansomslutning, omsättning *eller* medlemsavgiftsintäkter beaktas när den proportionella avgiften fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis infaller	Om ett annat företag har fusionerats med det avgiftsskyldiga företaget efter den senast avslutade räkenskapsperioden, ska det överlåtande företagets balansomslutning, omsättning, medlemsavgiftsintäkter *eller de tillgångar som det förvaltar, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga*

Gällande lydelse

mellan registreringen av fusionen och kalenderårets utgång.

Om den avgiftsskyldige efter den senast avslutade räkenskapsperioden har övertagit ett annat företags eller en annan filials försäkringsbestånd, pensionsansvar eller övriga affärsverksamhet, ska det överlåtande företagets eller den överlåtande filialens balansomslutning eller omsättning beaktas när den övertagande avgiftsskyldiges proportionella avgift fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan mottagandet av affärsverksamheten och kalenderårets slut. Om den avgiftsskyldige har övertagit endast en del av ett annat företags eller en annan filials affärsverksamhet, ska det överlåtande företagets eller den överlåtande filialens balansomslutning *eller* omsättning beaktas vid fastställandet av den proportionella avgiften endast enligt hur stor andel som den överlåtna delen av affärsverksamheten utgör av det överlåtande företagets eller den överlåtande filialens hela affärsverksamhet. På motsvarande sätt ska den överlåtna affärsverksamheten eller en del av den inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det företag eller den filial som har överlåtit hela eller en del av affärsverksamheten.

Om en placeringsfond som förvaltas av ett annat fondbolag har fusionerats med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 16 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan tidpunkten för meddelandet om verkställd fusion enligt 110 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlå-

Föreslagen lydelse

företagets tillsynsavgift, beaktas när den proportionella avgiften fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av fusionen och kalenderårets utgång.

Om den avgiftsskyldige efter den senast avslutade räkenskapsperioden har övertagit ett annat företags eller en annan filials försäkringsbestånd, pensionsansvar eller övriga affärsverksamhet, ska det överlåtande företagets eller den överlåtande filialens balansomslutning, *omsättning eller de tillgångar som det förvaltar, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift,* beaktas när den övertagande avgiftsskyldiges proportionella avgift fastställs för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan mottagandet av affärsverksamheten och kalenderårets slut. Om den avgiftsskyldige har övertagit endast en del av ett annat företags eller en annan filials affärsverksamhet, ska det överlåtande företagets eller den överlåtande filialens balansomslutning, omsättning *eller de tillgångar som det förvaltar, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift*, beaktas vid fastställandet av den proportionella avgiften endast enligt hur stor andel som den överlåtna delen av affärsverksamheten utgör av det överlåtande företagets eller den överlåtande filialens hela affärsverksamhet. På motsvarande sätt ska den överlåtna affärsverksamheten eller en del av den inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det företag eller den filial som har överlåtit hela eller en del av affärsverksamheten.

Om en placeringsfond som förvaltas av ett annat fondbolag har fusionerats med en placeringsfond som förvaltas av ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 16 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtande placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan tidpunkten för meddelandet om verkställd fusion enligt 110 § 2 mom. i lagen om placeringsfonder och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska

Gällande lydelse

tande placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag som har förvaltat den placeringsfond som fusionerats.

Om förvaltningen av en placeringsfond som förvaltats av ett annat fondbolag (överlåten placeringsfond) har överlåtits till ett fondbolag efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 15 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan verkställighetstidpunkten för överlåtelsen av förvaltningen och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag vars placeringsfond har överlåtits.

Om ett företag efter den senast avslutade räkenskapsperioden har delats i två eller flera företag så att minst ett av de övertagande företagen är avgiftsskyldigt, ska den proportionella andel av det ursprungliga företagets balansomslutning *eller* omsättning som motsvarar förhållandet mellan de nettotillgångar som erhållits från det ursprungliga företaget och det ursprungliga företagets nettotillgångar före delningen beaktas när den proportionella avgiften för respektive övertagande avgiftsskyldigt företag bestäms för de månader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång. Om det ursprungliga företaget är avgiftsskyldigt och om det inte upplöses i samband med delningen, ska den proportionella andelen av det ursprungliga företagets balansomslutning eller omsättning som motsvarar förhållandet mellan de vid delningen överlåtna nettotillgångarna och företagets nettotillgångar före delningen inte beaktas när den proportionella

Föreslagen lydelse

den överlåtande placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag som har förvaltat den placeringsfond som fusionerats. *Vad som i detta moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och på fondbolag som förvaltar sådana samt på AIF-förvaltare.*

Om förvaltningen av en placeringsfond som förvaltats av ett annat fondbolag (*överlåten placeringsfond*) har överlåtits till ett fondbolag efter det senast utgångna kalenderåret så som föreskrivs i 15 kap. i lagen om placeringsfonder, ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar beaktas när den proportionella avgiften för det sistnämnda fondbolaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan verkställighetstidpunkten för överlåtelsen av förvaltningen och kalenderårets utgång. På motsvarande sätt ska den överlåtna placeringsfondens tillgångar inte beaktas när den proportionella avgiften för den tid som avses i detta moment bestäms för det fondbolag vars placeringsfond har överlåtits. *Vad som i detta moment föreskrivs om fondbolag och placeringsfonder ska tillämpas också på specialplaceringsfonder och på fondbolag som förvaltar sådana samt på AIF-förvaltare.*

Om ett företag efter den senast avslutade räkenskapsperioden har delats i två eller flera företag så att minst ett av de övertagande företagen är avgiftsskyldigt, ska den proportionella andel av det ursprungliga företagets balansomslutning, omsättning *eller förvaltade tillgångar som motsvarar förhållandet* mellan de nettotillgångar som erhållits från det ursprungliga företaget och det ursprungliga företagets nettotillgångar före delningen, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift, beaktas när den proportionella avgiften för respektive övertagande avgiftsskyldigt företag bestäms för de månader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång. Om det ursprungliga företaget är avgiftsskyldigt och om det inte upplöses i samband med delningen, ska den proportionella andelen av det ursprungliga företagets balansomslutning, omsättning eller förvaltade tillgångar som motsvarar för-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
avgiften för det ursprungliga företaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång.	hållandet mellan de vid delningen överlåtna nettotillgångarna och företagets nettotillgångar före delningen, beroende på grunden för fastställande av det avgiftsskyldiga företagets tillsynsavgift, inte beaktas när den proportionella avgiften för det ursprungliga företaget bestäms för de kalendermånader som helt eller delvis infaller mellan registreringen av delningen och kalenderårets utgång.
Vad som i denna paragraf föreskrivs om företag gäller också andra juridiska personer.	Vad som i denna paragraf föreskrivs om företag gäller också andra juridiska personer.
4 §	4 §
Proportionell tillsynsavgift	*Proportionell tillsynsavgift*
Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:	Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift i % av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen (121/2007)	balansomslutning	0,00284
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,25
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,00284
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284
sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkassa	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt	balansomslutning	0,00284

lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)		
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284
arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Keva enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284
filialer till utländska EES-kreditinstitut	balansomslutning	0,00095
filialer till tredjeländers kreditinstitut	balansomslutning	0,00284
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
filialer till utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	*summan av AIF-förvaltarens i Finland förvaltade AIF-fonders tillgångar*	*0,0022*
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknytande tjänster som avses i lagens 3 kap. 3 §	*omsättningen från dessa funktioner*	*0,34*
företag med auktorisation att i Finland förvalta både placeringsfonder och AIF-fonder	*summan av de i Finland förvaltade placeringsfondernas och AIF-fondernas tillgångar*	*0,0022*
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument samt andra clearingorganisationer enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet än värdepapperscentraler	omsättning	1,30 %, avgiften är dock minst 50 000 euro

Gällande lydelse		*Föreslagen lydelse*
andra värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster (747/2012) än sådana som avses i lagens 6 kap. 1 § 3—5 mom.	omsättning	0,34
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,11
arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,15
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	omsättning	0,34
filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,15
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller i ett tredjeland	*summan av tillgångarna i AIF-fonder som förvaltas utomlands av en AIF-förvaltare*	*0,0011*
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	*omsättningen*	*0,15*
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	*summan av tillgångarna i AIF-fonder som förvaltas i Finland av en EES-baserad AIF-förvaltare*	*0,0018*
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	*summan av tillgångarna i AIF-fonder som förvaltas i Finland av en EES-baserad AIF-förvaltare*	*0,0018*
i tredjeland etablerade filialer till AIF-förvaltare	*omsättningen*	*0,34*
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	premieintäkter	0,03

— —

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

5 §

Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar proportionell tillsynsavgift

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (1504/2001)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, den kommunala pensionsanstalten Keva och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 000
filialer till utländska EES-kreditinstitut	2 000
fondbolag	4 000
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	*4 000*
företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	*6 000*
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registreringsskyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	*4 500*
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	*6 000*
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	1 000
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 000
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
filialer till utländska EES-fondbolag	2 000
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	*2 000*
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland	*3 000*
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 000

Gällande lydelse

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Föreslagen lydelse

6 §

Grundavgift för övriga avgiftsskyldiga

Grundavgiften i euro för andra avgiftsskyldiga än de som avses i 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
värdepapperscentraler enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	260 000
insättningsgarantifonden enligt kreditinstitutslagen	12 000
säkerhetsfonden enligt kreditinstitutslagen	2 000
juridiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	1 000
fysiska personer som avses i 7 och 7 a § i lagen om betalningsinstitut	200
ersättningsfonden för investerarskydd enligt lagen om investeringstjänster	3 000
enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder registreringsskyldiga AIF-förvaltare som inte är auktoriserade som fondbolag	*1 000*
den som beviljats undantag enligt 10 kap. 2 § 3 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	*2000*
förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder	3 000
förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	*3 000*
företag som är förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder och lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	*5 000*
särskilda förvaringsinstitut enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	*2000*
centralinstitutet för sammanslutningen av inlåningsbanker enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010)	6 000
kreditinstituts och försäkringsbolags holdingföretag samt konglomerats holdingsammanslutning enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004)	10 000
börsers, värdepapperscentralers och clearingorganisationers holdingföretag	10 000
värdepappersföretags och försäkringsföreningars holdingföretag	1 000
försäkringsmäklare enligt lagen om försäkrings-	1 000 Grundavgiften höjs med 180

förmedling	euro för varje registrerad försäkringsmäklare som är anställd hos ett försäkringsmäklarföretag eller hos en enskild näringsidkare vid utgången av året före det då tillsynsavgiften bestäms.
kontoförvaltare enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	6 000
centrala motparter enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	150 000
clearingmedlemmar enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet	12 000
clearingfonder enligt 3 kap. 3 § 4 mom. i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet samt registreringsfonder enligt 6 kap. 9 § i samma lag	2 000
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	15 500 Grundavgiften höjs med 16 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
finländska bolag vars emitterade aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	12 500
emittenter av aktier som i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument, när det är fråga om en avgiftsskyldig enligt 4 § i denna lag eller när emittenten inte har hemort i Finland	10 500 Grundavgiften höjs med 11 000 euro om det finns en likvid marknad för aktierna enligt 5 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument.
emittenter av andra värdepapper än aktier, när värdepapperen i Finland är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument	3 000
finländska bolag vars emitterade värdepapper av annat slag än aktier på ansökan har tagits upp till handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument enbart i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Finland	3 000
emittenter av aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	4 000
emittenter av värdepapper av annat slag än aktier som på ansökan är föremål för handel i Finland på en multilateral handelsplattform enligt lagen om handel med finansiella instrument	1 000

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Pensionsskyddscentralen	10 000
trafikförsäkringsnämnden och patientskadenämnden	1 000
verksamhetsenheter som avses i 5 § 24 punkten i lagen om Finansinspektionen	*18 000*
filialer till utländska EES-försäkringsbolag enligt lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)	1 000
sådana utländska EES-tilläggspensionsanstalter enligt lagen om pensionsstiftelser och lagen om försäkringskassor som har filial i Finland	1 000
tredjeländers kreditinstituts representationer	1 000
sådana försäkringsförmedlare enligt lagen om försäkringsförmedling som är registrerade i någon annan EES-stat än Finland och har filial i Finland	300
finansiella motparter enligt artikel 2.8 i EMIR-förordningen, icke-finansiella motparter enligt artikel 2.9 och pensionssystem enligt artikel 2.10 i den förordningen, vilkas hemstat är Finland	10 000

— —

Denna lag träder i kraft den 20 .

11.

Lag

om ändring av 14 § i handelsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i handelsregisterlagen (129/1979) 14 § 3 mom., sådant det lyder i lag 352/2007, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
14 §	14 §
— —	— —
Registermyndigheten skall innan den godkänner ett i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsett fondbolags och ett i 9 § i nämnda lag avsett förvaringsinstituts bolagsordning och ändring av denna ge Finansin-	Registermyndigheten *ska* innan den godkänner ett i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsett fondbolags och ett i 9 § i nämnda lag avsett förvaringsinstituts bolagsordning och ändring av denna ge Finansin-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
spektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen eller ändringen. Registermyndigheten skall innan den godkänner ett i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) avsett, för en fastighetsfond bildat aktiebolags bolagsordning, ett kommanditbolags bolagsavtal eller en ändring av dessa ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen, bolagsavtalet eller ändringen. Om en ändring av bolagsavtalet för ett kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet gäller endast utbyte av en tyst bolagsman eller ändring av ett namn eller en insats och om kommanditbolaget endast har sådana tysta bolagsmän på vilkas andelar enligt bolagsavtalet skall tillämpas värdepappersmarknadslagen (495/1989), skall registermyndigheten inte ge Finansinspektionen tillfälle att ge ett utlåtande.	spektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen eller ändringen. *Registermyndigheten ska innan stadgarna, bolagsordningen eller stiftelsehandlingarna och ändringar i dem godkänns när det gäller en AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa fonder (/) och när det gäller ett sådant förvaringsinstitut som avses i 1 § i den nämnda lagen eller ett sådant särskilt förvaringsinstitut som avses i 14 kap. 3 § i den lagen* ge *Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om stadgarna, bolagsordningen, stiftelsehandlingarna eller ändringar i dem.* Registermyndigheten ska innan den godkänner ett i lagen om fastighetsfonder (1173/1997) avsett, för en fastighetsfond bildat aktiebolags bolagsordning, ett kommanditbolags bolagsavtal eller en ändring av dessa ge Finansinspektionen minst 30 dygn att uttala sig om bolagsordningen, bolagsavtalet eller ändringen. Om en ändring av bolagsavtalet för ett kommanditbolag som bedriver fastighetsfondsverksamhet gäller endast utbyte av en tyst bolagsman eller ändring av ett namn eller en insats och om kommanditbolaget endast har sådana tysta bolagsmän på vilkas andelar enligt bolagsavtalet ska tillämpas värdepappersmarknadslagen (*746/2012*), ska registermyndigheten inte ge Finansinspektionen tillfälle att ge ett utlåtande.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

12.

Lag

om ändring av kreditinstitutslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kreditinstitutslagen (121/2007) 38 § 1 mom., 73 § 2 mom. samt 90 § 3 mom., av dem 38 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 880/2008 och 90 § 3 mom. i lag 759/2012 och

fogas till 20 § 1 mom. en ny 2 a punkt sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 901/2011 och 759/2012, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
20 §	20 §
Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel	*Undantag från kreditinstituts ensamrätt att ta emot återbetalbara medel*
Bestämmelserna i 19 § begränsar inte	Bestämmelserna i 19 § begränsar inte
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
	2 a) den rätt att förvalta AIF-fonder som enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) tillkommer AIF-förvaltare,
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
38 §	38 §
Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag	*Förvärv av bestämmande inflytande i utländska företag*
Ett kreditinstitut eller ett företag inom samma finansiella företagsgrupp som detta får inte förvärva i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsett bestämmande inflytande i ett annat utländskt företag än ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag och inte heller i ett sådant utländskt kreditinstitut eller ovan avsett annat utländskt försäkringsföretag med säte i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält detta till Finansinspektionen på förhand eller om	Ett kreditinstitut eller ett företag inom samma finansiella företagsgrupp som detta får inte förvärva i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsett bestämmande inflytande i ett annat utländskt företag än ett utländskt kreditinstitut eller ett utländskt företag som är jämförbart med ett värdepappersföretag, fondbolag, *en AIF-förvaltare* eller ett försäkringsbolag och inte heller i ett sådant utländskt kreditinstitut eller ovan avsett annat utländskt försäkringsföretag med säte i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget har anmält detta till Finansin-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Finansinspektionen efter att ha fått anmälan inom den tid som anges i 2 mom. har förbjudit förvärvet.	spektionen på förhand eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan inom den tid som anges i 2 mom. har förbjudit förvärvet.
73 §	73 §
Omfattningen av gruppbaserad tillsyn	*Omfattningen av gruppbaserad tillsyn*
Om ett kreditinstitut som avses i 72 § 1 eller 2 mom. hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och vari företag inom finansbranschen står för en större andel, beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i den nämnda lagen, än företag inom försäkringsbranschen, skall som den finansiella företagsgruppens moderföretag enligt 1 mom., vid tillämpning av 35 § 4 mom. samt 80, 81 och 99 § i denna lag, med avvikelse från 1 mom. betraktas konglomeratets holdingföretag om inte Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar något annat. På holdingföretaget skall då tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om finansiella institut. Vid tillämpningen av de nämnda paragraferna skall som den finansiella företagsgruppens dotterföretag enligt 1 mom. också betraktas fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder samt med dessa jämförbara utländska företag i vilka ett i 1 mom. eller i detta moment avsett moderföretag har bestämmande inflytande enligt 16 §. Finansinspektionen skall innan den fattar beslut som avses i detta moment begära yttranden av andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 1 mom. 14 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.	Om ett kreditinstitut som avses i 72 § 1 eller 2 mom. hör till ett finans- och försäkringskonglomerat som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och vari företag inom finansbranschen står för en större andel, beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten i den nämnda lagen, än företag inom försäkringsbranschen, ska som den finansiella företagsgruppens moderföretag enligt 1 mom., vid tillämpning av 35 § 4 mom. samt 80, 81 och 99 § i denna lag, med avvikelse från 1 mom. betraktas konglomeratets holdingföretag om inte Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar något annat. På holdingföretaget ska då tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om finansiella institut. Vid tillämpningen av de nämnda paragraferna ska som den finansiella företagsgruppens dotterföretag enligt 1 mom. också betraktas fondbolag och förvaringsinstitut enligt lagen om placeringsfonder samt med dessa jämförbara utländska företag *och sådana AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut som avses i lagen om alternativa investeringsfonder och med dem jämförbara utländska företag* i vilka ett i 1 mom. eller i detta moment avsett moderföretag har bestämmande inflytande enligt 16 §. Finansinspektionen ska innan den fattar beslut som avses i detta moment begära yttranden av andra centrala tillsynsmyndigheter som avses i 2 § 1 mom. 14 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
90 §	90 §
Samarbete vid tillsynen över tillsynsobjektens finansiella ställning	*Samarbete vid tillsynen över tillsynsobjektens finansiella ställning*
Med reglerat företag avses i 2 mom. ett sådant i en annan EES-stat auktoriserat företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt denna lag, ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen eller ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut.	Med reglerat företag avses i 2 mom. ett sådant i en annan EES-stat auktoriserat företag som motsvarar ett kreditinstitut enligt denna lag, ett värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster, ett fondbolag enligt lagen om placeringsfonder, *en AIF-förvaltare investeringsfonder enligt lagen om alternativa investeringsfonder*, ett försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen eller ett betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut.

Denna lag träder i kraft den 20 .

13.

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 2 § 1 mom. 5, 6 och 7 punkten, 13 § 1 mom., 18 d och h punkten samt 33 § 1 mom., av dem 2 § 1 mom. 6 punkten, sådan den lyder i lag 763/2012, 13 § 1 mom., sådant det lyder i lag 886/2008 och 18 § h punkten, sådan den lyder delvis ändrad i lag 132/2007, samt

fogas till 2 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 132/2007, 886/2008 och 763/2012 en ny 3 a punkt och till 18 § en ny ca punkt som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
	*3 a) **AIF-förvaltare** sådana förvaltare av AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (../..) och*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	med dem jämförbara utländska AIF-fövaltare,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
5) *reglerade företag* kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag och försäkringsbolag,	5) *reglerade företag* kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, *AIF-förvaltare* och försäkringsbolag,
6*) företag i finansbranschen* kreditinstitut, värdepappersföretag, i kreditinstitutslagen och i lagen om investeringstjänster avsedda tjänsteföretag och finansiella institut, fondbolag och förvaringsinstitut samt med dem jämförbara utländska företag, dock inte sådana fondbolag och förvaringsinstitut som avses i 7 punkten,	6) *företag i finansbranschen* kreditinstitut, värdepappersföretag, i kreditinstitutslagen och i lagen om värdepappersföretag avsedda tjänsteföretag och finansiella institut, fondbolag och förvaringsinstitut, *AIF-förvaltare och dessas förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut* samt med dem jämförbara utländska företag, *med undantag för* sådana fondbolag och förvaringsinstitut *eller AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut* som avses i 7 punkten,
7) *företag i försäkringsbranschen* försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och tjänsteföretag som avses i lagen om försäkringsbolag och i lagen om försäkringsföreningar, fondbolag och förvaringsinstitut som är ett i denna punkt avsett företags dotterföretag eller ett ägarintresseföretag i vilket de företag som avses i denna punkt sammanlagt äger en större andel än de företag som avses i 6 punkten samt med ovan i denna punkt avsedda företag jämförbara utländska företag,	7) *företag i försäkringsbranschen* försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och tjänsteföretag som avses i *försäkringsbolagslagen* och i lagen om försäkringsföreningar, *och sådana* fondbolag och förvaringsinstitut eller *AIF-förvaltare, förvaringsinstitut och särskilda förvaringsinstitut* som är ett i denna punkt avsett företags dotterföretag eller ett ägarintresseföretag i vilket de företag som avses i denna punkt sammanlagt äger en större andel än de företag som avses i 6 punkten samt med ovan i denna punkt avsedda företag jämförbara utländska företag,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
13 §	13 §
Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet	*Förvärv av bestämmande inflytande i företag utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet*
Företag som hör till ett konglomerat får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller försäkringsbolag som har sin hemort i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget på förhand har anmält förvärvet till Finansinspektionen eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.	Företag som hör till ett konglomerat får inte förvärva bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen i kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, *AIF-förvaltare* eller försäkringsbolag som har sin hemort i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte företaget på förhand har anmält förvärvet till Finansinspektionen eller om Finansinspektionen efter att ha fått anmälan har förbjudit förvärvet inom den tid som anges i 2 mom.

Gällande lydelse

— — — — — — — — — — — — — — —

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

— — — — — — — — — — — — — — —

d) kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen enligt bestämmelserna i de i a–c-punkten avsedda företagens hemstat, när det är fråga om ett utländskt företag som motsvarar företagen i de nämnda punkterna och vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller det är fråga om ett annat utländskt företag som motsvarar företagen i de nämnda punkterna och vars hemstat förutsätter att dylika företag har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om kapitaltäckningen,

— — — — — — — — — — — — — — —

h) det verksamhetskapital som avses i 11 kap. i lagen om försäkringsbolag och det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett tjänsteföretag, ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut som avses i 2 § 7 punkten eller ett konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel.

Föreslagen lydelse

— — — — — — — — — — — — — — —

18 §

Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen i företag som hör till ett konglomerat

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapitalbasen i ett företag som hör till ett konglomerat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i detta kapitel

— — — — — — — — — — — — — — —

ca) kapitalbasen och kapitalkraven enligt 6 kap. 2 § i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, när det är fråga om en finländsk eller en annan än i d punkten avsedd utländsk AIF-förvaltare,

d) kapitalbasen och minimibeloppet av kapitalbasen enligt bestämmelserna i de i a—*ca*-punkten avsedda företagens hemstat, när det är fråga om ett utländskt företag som motsvarar företagen i de nämnda punkterna och vars hemstat hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller det är fråga om ett annat utländskt företag som motsvarar företagen i de nämnda punkterna och vars hemstat förutsätter att dylika företag har koncession och ställer sådana krav på dess verksamhet som motsvarar de finska kraven i fråga om kapitaltäckningen,

— — — — — — — — — — — — — — —

h) det verksamhetskapital som avses i 11 kap. i *försäkringsbolagslagen* och det kapitalkrav som avses i 55 § 1 mom. i kreditinstitutslagen, när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett tjänsteföretag, ett fondbolag eller ett förvaringsinstitut, *en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som avses i* 2 § *1 mom.* 7 punkten eller ett konglomerats holdingsammanslutning där försäkringsbranschens andel beräknad enligt 4 § 2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens andel.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
33 §	33 §
Tystnadsplikt	*Tystnadsplikt*
Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ inom ett företag som hör till ett konglomerat eller inom dess ombud eller inom något annat företag som agerar på uppdrag av ett företag som hör till konglomeratet eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon kund till ett företag som hör till konglomeratet eller hos någon annan person med anknytning till företagets verksamhet eller om en enskilds personliga förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Uppgifter som skall hållas hemliga får inte heller lämnas till bolagsstämma, andelsstämma eller fullmäktige eller till aktieägare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet. I fråga om tystnadsplikten i ett kreditinstitut som hör till ett konglomerat och i ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp, i ett värdepappersföretag och i ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp, i ett fondbolag, ett försäkringsbolag, en försäkringsholdingsammanslutning och i ett tjänsteföretag enligt 1 kap. 5 b § i lagen om försäkringsbolag bestäms särskilt.	Den som i egenskap av medlem eller suppleant i ett organ inom ett företag som hör till ett konglomerat eller inom dess ombud eller inom något annat företag som agerar på uppdrag av ett företag som hör till konglomeratet eller i egenskap av anställd hos dessa eller vid utförande av någon uppgift på uppdrag av dem har fått kännedom om den ekonomiska situationen hos någon kund till ett företag som hör till konglomeratet eller hos någon annan person med anknytning till företagets verksamhet eller om en enskilds personliga förhållanden eller om en affärs- eller yrkeshemlighet, är skyldig att hemlighålla saken, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har bestämts ger sitt samtycke till att saken röjs. Uppgifter som ska hållas hemliga får inte heller lämnas till bolagsstämma, andelsstämma eller fullmäktige eller till aktieägare eller medlemmar som deltar i stämman eller mötet. I fråga om tystnadsplikten i ett kreditinstitut som hör till ett konglomerat och i ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp, i ett värdepappersföretag och i ett företag som hör till dess konsolideringsgrupp, i ett fondbolag, en *AIF-förvaltare*, ett försäkringsbolag, en försäkringsholdingsammanslutning och i ett tjänsteföretag enligt 1 kap. 5 b § i *försäkringsbolagslagen* bestäms särskilt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

14.

Lag

om ändring av 3 och 6 § i lagen om bundet långsiktigt sparande

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om bundet långsiktigt sparande (1183/2009) 3 § 1 mom. 3 punkten och 6 § 1 mom. 4 punkten, samt

fogas till 3 § 1 mom. en ny 4 punkt och till 6 § 1 mom. en ny 5 punkt, sådana de lyder i lag 767/2012, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Rätt att tillhandahålla sparavtal	*Rätt att tillhandahålla sparavtal*
Sparavtal kan tillhandahållas av	Sparavtal kan tillhandahållas av
3) fondbolag, fondföretag, utländska EES-fondbolag och *fondbolag från tredjeland* som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999).	3) fondbolag och fondföretag samt utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999),
	4) AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/).
6 §	6 §
Placering av sparmedel	*Placering av sparmedel*
Till den del som det inte har avtalats att sparmedlen ska ligga kvar på sparkontot ska de placeras för den som har rätt till sparmedlen och i dennes namn samt på det sätt som närmare framgår av sparavtalet, i ett eller flera av följande placeringsobjekt:	Till den del som det inte har avtalats att sparmedlen ska ligga kvar på sparkontot ska de placeras för den som har rätt till sparmedlen och i dennes namn samt på det sätt som närmare framgår av sparavtalet, i ett eller flera av följande placeringsobjekt:
4) fondandelar enligt lagen om placeringsfonder och andelar i fondföretag som avses i 128 och 129 § i den lagen.	4) fondandelar enligt lagen om placeringsfonder och andelar i fondföretag som avses i 128 § i den lagen,
	5) andelar i en AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder, om andelarna enligt AIF-fondens stadgar kan erbjudas icke-professionella kunder.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om finansiella säkerheter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) 3 § 2 mom. 3 punkten sådan den lyder i lag 769/2012, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Definitioner	*Definitioner*
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
Med *institut* avses i denna lag	Med *institut* avses i denna lag
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
3) kreditinstitut enligt 8 § och finansiella institut enligt 13 § i kreditinstitutslagen (121/2007), värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012), fondbolag enligt 2 § 1 mom. 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999), försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),	3) kreditinstitut enligt 8 § och finansiella institut enligt 13 § i kreditinstitutslagen (121/2007), värdepappersföretag enligt 1 kap. 9 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster (747/2012), fondbolag enligt 2 § 1 mom. 3 punkten och förvaringsinstitut enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999), *AIF-förvaltare enligt 2 kap. 2 §, förvaringsinstitut enligt 14 kap. 1 § och särskilda förvaringsinstitut enligt 14 kap. 3 § i lagen om alternativa investeringsfonder (/),* försäkringsbolag enligt 1 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), arbetspensionsförsäkringsbolag enligt 1 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) och försäkringsföreningar enligt 1 kap. 1 § 2 mom. i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20

16.

Lag

om ändring av 19 b § i lagen om statens säkerhetsfond

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om statens säkerhetsfond (379/1992) 19 b § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 567/2009 och 261/2013, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
19 b §	19 b §
Begränsning av verksamheten	*Begränsning av verksamheten*
Statsrådet kan, om det på grund av allvarliga internationella störningar på finansmarknaden eller på grund av åtgärder av andra staters myndigheter är nödvändigt för att trygga stabiliteten och en störningsfri verksamhet på den finländska finansmarknaden och hos finansmarknadsaktörerna, för högst sex månader	Statsrådet kan, om det på grund av allvarliga internationella störningar på finansmarknaden eller på grund av åtgärder av andra staters myndigheter är nödvändigt för att trygga stabiliteten och en störningsfri verksamhet på den finländska finansmarknaden och hos finansmarknadsaktörerna, för högst sex månader
1) begränsa kreditinstitutens, fondbolagens, förvaringsinstitutens, värdepappersföretagens, börsernas, clearingorganisationernas, de centrala motparternas och värdepapperscentralernas koncessionsenliga eller regelmässiga verksamhet,	1) begränsa kreditinstitutens, fondbolagens, förvaringsinstitutens, värdepappersföretagens, *AIF-förvaltarnas, de särskilda förvaringsinstitutens, institutens för elektroniska pengar, försäkringsbolagens,* börsernas, clearingorganisationernas, de centrala motparternas och värdepapperscentralens koncessionsenliga eller regelmässiga verksamhet,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

17.

Lag

om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008) 2 § 2 mom., 11 § 1 och 2 mom., 13 §, 19 § 3 mom., 21 § 1 mom., av dem 2 § 2 mom. sådant det lyder i lag 907/2011 och 11 § 1 mom., 13 §, 19 § 3 mom. och 21 § 1 mom. sådana de lyder i lag 303/2010, samt

fogas till 2 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 303/2010,1368/2010, 907/2011, 1497/2011 och 772/2012, en ny 5 a punkt som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Lagens tillämpningsområde	*Lagens tillämpningsområde*
Denna lag tillämpas på	Denna lag tillämpas på
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	5 a) sådana AIF-förvaltare, förvaringsinstitut, särskilda förvaringsinstitut och filialer till utländska AIF-förvaltare som avse i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/),
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Det som i 1 mom. bestäms om filialer till utländska kreditinstitut, utländska värdepappersföretag, utländska fondbolag, utländska försäkringsbolag och utländska betalningsinstitut ska också tillämpas på representanter för sådana utländska företag i Finland, om företaget tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial	Det som i 1 mom. bestäms om filialer till utländska kreditinstitut, utländska värdepappersföretag, utländska fondbolag, *EES-baserade AIF-förvaltare*, utländska försäkringsbolag och utländska betalningsinstitut ska också tillämpas på representanter för sådana utländska företag i Finland, om företaget tillhandahåller tjänster i Finland utan att etablera filial.
11 §	11 §
Tredje parts åtgärder för kundkontroll	*Tredje parts åtgärder för kundkontroll*
Skyldigheterna i fråga om kundkontroll kan för den rapporteringsskyldigas räkning fullgöras av ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett fondbolag, ett värdepappersföretag, ett	Skyldigheterna i fråga om kundkontroll kan för den rapporteringsskyldigas räkning fullgöras av ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett fondbolag, ett värdepappersföretag, ett

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
betalningsinstitut, ett försäkringsbolag, en försäkringsförmedlare, en advokat eller en revisor som har fått koncession eller registrerats i ett obligatoriskt yrkesregister i Finland eller i en annan EES-stat. Den rapporteringsskyldiga får också anlita en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat för att fullgöra dessa skyldigheter för den rapporteringsskyldigas räkning.	betalningsinstitut, ett försäkringsbolag, en försäkringsförmedlare, en advokat eller en revisor som har fått koncession eller registrerats i ett obligatoriskt yrkesregister i Finland eller i en annan EES-stat, *eller en AIF-förvaltare som har fått koncession i Finland eller i en annan EES-stat.* Den rapporteringsskyldiga får också anlita en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat för att fullgöra dessa skyldigheter för den rapporteringsskyldigas räkning.
Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan skyldigheterna i fråga om kundkontroll fullgöras för den rapporteringsskyldigas räkning av ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett fondbolag, ett värdepappersföretag, ett försäkringsbolag, en advokat eller en revisor som har fått koncession eller registrerats i ett obligatoriskt yrkesregister i någon annan än en EES-stat, om denne har sådana skyldigheter i fråga om kundkontroll som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas.	Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. kan skyldigheterna i fråga om kundkontroll fullgöras för den rapporteringsskyldigas räkning av ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, *en AIF-förvaltare,* ett värdepappersföretag, ett försäkringsbolag, en advokat eller en revisor som har fått koncession eller registrerats i ett obligatoriskt yrkesregister i någon annan än en EES-stat, om denne har sådana skyldigheter i fråga om kundkontroll som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas.
13 §	13 §
Lägre krav på kundkontroll när kunden är en finsk myndighet, ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag	*Lägre krav på kundkontroll när kunden är en finsk myndighet, ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag,* ***en AIF-förvaltare*** *eller ett försäkringsbolag*
Den rapporteringsskyldiga får tillämpa lägre krav på kundkontroll, om kunden är 1) en finsk myndighet, 2) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i Finland eller i en annan EES-stat, 3) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat och som har skyldigheter som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas, eller	Den rapporteringsskyldiga får tillämpa lägre krav på kundkontroll, om kunden är 1) en finsk myndighet, 2) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, ett betalningsinstitut, ett fondbolag, *en AIF-förvaltare* eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i Finland eller i en annan EES-stat, 3) ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, *en AIF-förvaltare* eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat och som har skyldigheter som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas, eller

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4) en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag, *ett fondbolag* eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat.	4) en i en EES-stat belägen filial till ett kreditinstitut, ett finansiellt institut, ett värdepappersföretag eller ett försäkringsbolag som har fått koncession i någon annan än en EES-stat.
19 §	19 §
Skärpta krav på kontroll när det gäller korrespondentbankförbindelser	*Skärpta krav på kontroll när det gäller korrespondentbankförbindelser*
Om värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag eller försäkringsbolag ingår avtal om arrangemang som motsvarar 1 mom., ska den rapporteringsskyldiga iaktta denna paragraf.	Om värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag, *AIF-förvaltare* eller försäkringsbolag ingår avtal om arrangemang som motsvarar 1 mom., ska den rapporteringsskyldiga iaktta denna paragraf.
21 §	21 §
Krav på kundkontroll i filialer och andra bolag	*Krav på kundkontroll i filialer och andra bolag*
Kreditinstitut, finansiella institut, värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag, försäkringsbolag, försäkringsföreningar och försäkringsförmedlare ska tillämpa kraven på kundkontroll enligt detta kapitel också i sina filialer i andra än EES-stater. De ovan nämnda rapporteringsskyldiga ska dessutom se till att skyldigheterna enligt detta kapitel fullgörs även i sådana bolag i andra än EES-stater där den rapporteringsskyldiga innehar mer än 50 procent av det röstetal som aktierna eller andelarna i bolaget medför.	Kreditinstitut, finansiella institut, värdepappersföretag, betalningsinstitut, fondbolag, *AIF-förvaltare,* försäkringsbolag, försäkringsföreningar och försäkringsförmedlare ska tillämpa kraven på kundkontroll enligt detta kapitel också i sina filialer i andra än EES-stater. De ovan nämnda rapporteringsskyldiga ska dessutom se till att skyldigheterna enligt detta kapitel fullgörs även i sådana bolag i andra än EES-stater där den rapporteringsskyldiga innehar mer än 50 procent av det röstetal som aktierna eller andelarna i bolaget medför.

Denna lag träder i kraft den 20 .

18.

Lag

om ändring av 3 § i betaltjänstlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i betaltjänstlagen (290/2010) 3 § 4 punkten som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet	*Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet*
Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:	Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
4) betalningstransaktioner som avser förvaltning, inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, företag för kollektiva investeringar, kapitalförvaltningsbolag, företag som avses i 3 punkten eller andra företag som kan förvara värdepapper,	4) betalningstransaktioner som avser förvaltning, inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, *sådana* företag för kollektiva investeringar, *fondbolag och AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster enligt 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster (747/2012), och av* företag som avses i 3 punkten eller *av* andra företag som kan förvara värdepapper,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

19.

Lag

om ändring av 3 § i lagen om betalningsinstitut

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om betalningsinstitut (297/2010) 3 § 4 punkten som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet	*Betalningstransaktioner utanför tillämpningsområdet*
Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:	Denna lag ska inte tillämpas på följande betalningstransaktioner:
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
4) betalningstransaktioner som avser egendomsförvaltning eller inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, företag för kollektiva investeringar, kapitalförvaltningsbolag, personer eller andra företag som avses i 3 punkten eller andra företag som kan förvara värdepapper,	4) betalningstransaktioner som avser egendomsförvaltning eller inlösen eller försäljning av värdepapper och som genomförs av värdepappersföretag, kreditinstitut, *sådana* företag för kollektiva investeringar, *fondbolag och AIF-förvaltare som tillhandahåller investeringstjänster enligt 1 kap. 11 § i lagen om investeringstjänster (747/2012), och av* personer eller andra företag som avses i 3 punkten eller andra företag som kan förvara värdepapper,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft 20 .

20.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 16 § 9 mom. sådant det lyder i lag 773/2012, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
16 §	16 §
Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag	*Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter om utgifter och avdrag*
Värdepappersföretag och filialer till utländska värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster, värdepapperscentraler och kontoförvaltare som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, kreditinstitut och filialer till utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007) och i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsedda fondbolag, i Finland etablerade filialer till utländska fondbolag och utländska fondbolag som förvaltar i Finland inrättade placeringsfonder ska för beskattningen lämna Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.	Värdepappersföretag och filialer till utländska värdepappersföretag som avses i lagen om investeringstjänster, värdepapperscentraler och kontoförvaltare som avses i lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet, kreditinstitut och filialer till utländska kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007) och i lagen om placeringsfonder (48/1999) avsedda fondbolag, i Finland etablerade filialer till utländska fondbolag och utländska fondbolag som förvaltar i Finland inrättade placeringsfonder, *samt i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) avsedda AIF-förvaltare, i Finland etablerade filialer till förvaltare av EES-baserade AIF-förvaltare och sådana EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder som är inrättade i Finland*, ska för beskattningen lämna Skatteförvaltningen behövliga uppgifter om avgifter som de tagit ut för förvaltning eller förvaring av egendom.

Denna lag träder i kraft den 20 .

21.

Lag

om ändring av 16 § i lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 16 § 1 och 2 mom., av dem 16 § 1 mom. sådant det lyder i lag 991/2012 och 16 § 2 mom. sådant det lyder i lag 232/2004, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
16 §	16 §
Överlåtelser till utlänningar	*Överlåtelser till utlänningar*
Skatt ska inte betalas på överlåtelsen om varken överlåtaren eller förvärvaren är allmänt skattskyldig i Finland enligt inkomstskattelagen (1535/1992) och inte heller ett utländskt kreditinstituts, värdepappersföretags eller fondbolags filial i Finland. Vad som i denna lag föreskrivs om allmänt skattskyldiga i Finland tillämpas också på finländska öppna bolag och kommanditbolag.	Skatt ska inte betalas på överlåtelsen om varken överlåtaren eller förvärvaren är allmänt skattskyldig i Finland enligt inkomstskattelagen (1535/1992) och inte heller ett utländskt kreditinstituts, ett värdepappersföretags, ett fondbolags *eller en EES-baserad AIF-förvaltares* filial i Finland. Vad som i denna lag föreskrivs om allmänt skattskyldiga i Finland tillämpas också på finländska öppna bolag och kommanditbolag.
Om förvärvaren i andra situationer än de som avses i 1 mom. enligt inkomstskattelagen är en annan begränsat skattskyldig än ett utländskt kreditinstituts, värdepappersföretags eller fondbolags filial i Finland, är överlåtaren skyldig att bära upp skatten hos förvärvaren.	Om förvärvaren i andra situationer än de som avses i 1 mom. enligt inkomstskattelagen är en annan begränsat skattskyldig än ett utländskt kreditinstituts, värdepappersföretags, fondbolags *eller en EES-baserad AIF-förvaltares* filial i Finland, är överlåtaren skyldig att ta ut skatten hos förvärvaren.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

22.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 11 punkten sådan den lyder i lag 776/2012, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §	8 §
Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:	Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter är bland andra:
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
11) de lagstadgade överföringar som inlåningsbanker och utländska kreditinstituts filialer i Finland gör till den insättningsgarantifond och de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen liksom även de lagstadgade inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut och fondbolag samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags filialer i Finland gör till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012),	11) de lagstadgade överföringar som inlåningsbanker och utländska kreditinstituts filialer i Finland gör till den insättningsgarantifond och de säkerhetsfonder som avses i kreditinstitutslagen liksom även de lagstadgade inbetalningar som värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag *och AIF-förvaltare* samt utländska värdepappersföretags, kreditinstituts och fondbolags *samt EES-baserade AIF-förvaltares* filialer i Finland gör till den ersättningsfond för investerarskydd som avses i 11 kap. i lagen om investeringstjänster (747/2012)
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

23.

Lag

om ändring av 34 § i lagen om förmyndarverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) 34 § 1 mom. 13 punkten sådan den lyder i lag 122/2011, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
34 §	34 §
Om inte något annat bestäms i lag, har intressebevakaren inte rätt att på huvudmannens vägnar utan förmyndarmyndighetens tillstånd	Om inte något annat bestäms i lag, har intressebevakare inte rätt att på huvudmannens vägnar utan förmyndarmyndighetens tillstånd
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
13) bevilja penninglån eller mot vederlag förvärva i 4 § i lagen om värdepappersföretag (922/2007) avsedda finansiella instrument eller andelar i sammanslutningar, med följande undantag:	13) bevilja penninglån eller mot vederlag förvärva i *1 kap 10 § i lagen om investeringstjänster (747/2012)* avsedda finansiella instrument eller andelar i sammanslutningar, med följande undantag
a) sätta in medel hos ett kreditinstitut som har koncession i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,	a) sätta in medel hos ett kreditinstitut som har koncession i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
b) förvärva masskuldebrev som staten, landskapet Åland, en kommun eller en samkommun har emitterat,	b) förvärva masskuldebrev som staten, landskapet Åland, en kommun eller en samkommun har emitterat,
c) förvärva värdepapper med vilka det bedrivs offentlig handel enligt 1 kap. 3 § i värdepappersmarknadslagen (495/1989),	c) förvärva värdepapper *som är föremål för handel på en sådan börs, reglerad marknad eller multilateral handelsplattform som avses i 1 kap. 2 § i lagen om handel med finansiella instrument (748/2012)*,
d) förvärva andelar i placeringsfonder som är förenliga med det fondföretagsdirektiv som avses i 2 § 9 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999) och som är registrerade i Finland eller i utländska fondföretag som avses i 128 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder och som i enlighet med 2 mom. i nämnda 128 § får marknadsföra sina andelar i Finland,	d) förvärva andelar i placeringsfonder som är förenliga med det fondföretagsdirektiv som avses i 2 § 9 punkten i lagen om placeringsfonder (48/1999) och som är registrerade i Finland eller utländska fondföretag som avses i 128 § 1 mom. i lagen om placeringsfonder och som i enlighet med 2 mom. i nämnda 128 § får marknadsföra sina andelar i Finland,
e) förvärva andelar i någon annan än en i underpunkt d avsedd placeringsfond, om fondens kapital enligt fondens regler till minst tre fjärdedelar placerats i sådana insättningar, masskuldebrev eller värdepapper som avses i underpunkterna a, b och c,	e) förvärva andelar i *en sådan AIF-fond enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (../..) av vars* kapital enligt fondens *stadgar alltid* minst tre fjärdedelar *är placerade* i sådana insättningar, masskuldebrev eller värdepapper som avses i under-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	punkterna a, b och c, *och vars andelar i enlighet med 13 kap. i nämnda lag kan erbjudas icke-professionella kunder,*
f) förvärva sådana finansiella instrument som kan jämföras med finansiella instrument enligt underpunkterna a–e och som anges genom förordning av justitieministeriet,	f) förvärva sådana finansiella instrument som kan jämföras med finansiella instrument enligt underpunkterna a—e och som anges genom förordning av justitieministeriet,
g) förvärva sådana aktier och andelar som i huvudsak medför rätt att erhålla nyttigheter eller tjänster som vanligen används i hushåll, om andelen inte är förenad med personligt ansvar för sammanslutningens skulder.	g) förvärva sådana aktier och andelar som i huvudsak medför rätt att erhålla nyttigheter eller tjänster som vanligen används i hushåll, om andelen inte är förenad med personligt ansvar för sammanslutningens skulder.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag

om ändring av 5 och 12 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 5 § 2 mom. och 12 § 3 mom. sådana de lyder i lag 524/2008, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §	5 §
Innehav inom ett främmande verksamhetsområde	*Innehav inom ett främmande verksamhetsområde*
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte ensamt eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Försäkringsinspektionen äga mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte en så stor andel av aktierna, medlemsandelarna eller dotterbolagsandelarna att de medför ett röstetal som är större än tio procent av röstetalet i ett kreditinstitut eller finansinstitut som står under offentlig till-	Ett arbetspensionsförsäkringsbolag får inte ensamt eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan Finansinspektionens tillstånd äga mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte en så stor andel av aktierna, medlemsandelarna eller dotterbolagsandelarna att de medför ett röstetal som är större än tio procent av röstetalet i ett kreditinstitut eller finansinstitut som står under offentlig tillsyn

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
syn eller i sådana holdingföretag enligt 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007) som har bestämmande inflytande i dessa. Vad som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag.	eller i sådana holdingbolag enligt 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007) som har bestämmande inflytande i dessa. Vad som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, *fondföretag eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) eller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) eller innehav av sådana placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som förvaltas av dem.*
12 §	12 §
Särskilda behörighetsvillkor för ledningen	*Särskilda behörighetsvillkor för ledningen*
Ordföranden för samt två tredjedelar av de övriga ledamöterna i förvaltningsrådet och styrelsen ska vara personer som inte är anställda hos, verkställande direktör för eller ledamot i förvaltningsrådet eller styrelsen för samma eller ett annat försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning eller ett kreditinstitut eller finansinstitut eller ett sådant holdingföretag eller ett sådant fondbolag enligt 15 § i kreditinstitutslagen som har bestämmande inflytande i ett kreditinstitut eller finansinstitut eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda konglomerat som dessa.	Ordföranden för samt två tredjedelar av de övriga ledamöterna i förvaltningsrådet och styrelsen ska vara personer som inte är anställda hos, verkställande direktör för eller ledamot i förvaltningsrådet eller styrelsen för samma eller ett annat försäkringsbolag eller en försäkringsholdingsammanslutning eller ett kreditinstitut eller finansinstitut eller ett sådant holdingföretag eller ett sådant fondbolag enligt 15 § i kreditinstitutslagen som har bestämmande inflytande i ett kreditinstitut eller finansinstitut, *i ett fondföretag, ett utländskt EES-fondbolag, en AIF-förvaltare, en EES-baserad AIF-förvaltare eller en AIF-förvaltare som är etablerad i ett tredjeland* eller en sammanslutning som hör till samma koncern eller till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedda konglomerat som dessa.

Denna lag träder i kraft den 20 .

25.

Lag

om ändring av 205 § i lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 205 § 3 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
205 §	205 §
Begränsningar som gäller placeringarna	*Begränsningar som gäller placeringarna*
Pensionskassan får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Försäkringsinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig övervakning eller, med undantag av fondbolag, i en sådan i 4 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (1607/1993) avsedd holdingsammanslutning som utövar bestämmande inflytande i dem.	Pensionskassan får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte heller mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig övervakning eller *i ett sådant i 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007) avsett holdingföretag som utövar bestämmande inflytande i dem. Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och inte heller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) eller innehav av andelar i placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

26.

Lag

om ändring av 124 § i lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 124 § 4 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
124 §	124 §
Placeringsverksamhet	*Placeringsverksamhet*
Pensionsanstalten får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Försäkringsinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller finansiellt institut som står under offentlig övervakning och inte heller i sådan i 4 § 1 mom. i kreditinstitutslagen (1607/1993) avsedd holdingsammanslutning som utövar bestämmanderätt i dem, *med undantag av fondbolag*.	Pensionsanstalten får inte ensam eller tillsammans med sina dottersammanslutningar utan tillstånd av Finansinspektionen inneha mer än tio procent av aktierna, medlemsandelarna eller bolagsandelarna och inte mer än tio procent av det röstetal som samtliga aktier, medlemsandelar eller bolagsandelar medför i ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som står under offentlig övervakning och inte heller i ett sådant i 15 § i kreditinstitutslagen (121/2007) avsett holdingföretag som utövar bestämmanderätt i dem. *Det som föreskrivs i detta moment gäller inte innehav av aktier eller andelar i fondbolag, fondföretag eller utländska EES-fondbolag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999) och inte heller i sådana AIF-förvaltare eller utländska AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) eller innehav av andelar i placeringsfonder, fondföretag eller AIF-fonder som de förvaltar*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i försäkringsbolagslagen (521/2008) 2 kap. 16 § 1 mom. 1 punkten, 10 kap. 1 § 4 punkten, 4 § 3 mom. 4 punkten, 6 § 2 mom., 11 § 2 mom. 8 punkten, 12 §, 13 § 3 mom., 17 § 6 mom. 2 punkten och 19 § 6 mom.,

fogas till 10 kap. 1 § en ny 4 a punkt som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 kap	2 kap.
Bildande av försäkringsbolag och koncession	**Bildande av försäkringsbolag och koncession**
16 §	16 §
Bedrivande av anknytande verksamhet	*Bedrivande av anknytande verksamhet*
Ett försäkringsbolag får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt för detta företags räkning marknadsföra och sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är	Ett försäkringsbolag får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt för detta företags räkning marknadsföra och sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är
1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller fondföretag som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,	1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, fondföretag *eller en sådan AIF-förvaltare* som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
10 kap	10 kap.
Täckning av ansvarsskulden	**Täckning av ansvarsskulden**
1 §	1 §
Definitioner	*Definitioner*
I detta kapitel avses med	I detta kapitel avses med
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4) *placeringsfond* en placeringsfond eller ett annat fondföretag för kollektiva investeringar i hemlandet eller utomlands,	4) *placeringsfond* en placeringsfond enligt lagen om placeringsfonder (48/1999) för kollektiva investeringar i hemlandet eller utomlands, 4 a) ***AIF-fond*** *en inhemsk eller utländsk AIF-fond som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/)*,
4 §	4 §
Tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden	*Tillgångar som godkänns som täckning för ansvarsskulden*
Täckningen för ansvarsskulden ska bestå av	Täckningen för ansvarsskulden ska bestå av
4) andelar i placeringsfonder,	4) andelar i placeringsfonder *eller AIF-fonder,*
6 §	6 §
Förtecknande av täckningen, täckningsförteckningens bilaga och förvaring av de tillgångar som hör till täckningen	*Förtecknande av täckningen, täckningsförteckningens bilaga och förvaring av de tillgångar som hör till täckningen*
De handlingar som gäller de tillgångar som hör till täckningen ska förvaras på ett tillförlitligt sätt hos täckningshavaren eller ett annat försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag eller fondbolag som beviljats koncession inom EES-området. Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelsregister, ska registret stå under offentlig tillsyn inom EES-området. OECD-staterna och andra stater jämställs med EES-stater i enlighet med 19 § 2 mom. även i fråga om förvaringen av de tillgångar som hör till täckningen.	De handlingar som gäller de tillgångar som hör till täckningen ska förvaras på ett tillförlitligt sätt hos täckningshavaren eller ett annat försäkringsbolag, kreditinstitut, värdepappersföretag, eller *hos en AIF-förvaltare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förvaringsinstitut som Finansinspektionen registrerat.* Om ett värdepapper ingår i ett värdeandelsregister, ska registret stå under offentlig tillsyn inom EES-området. OECD-staterna och andra stater jämställs med EES-stater i enlighet med 19 § 2 mom. även i fråga om förvaringen av de tillgångar som hör till täckningen.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
11 §	11 §
Andra placeringar (25 procent)	*Andra placeringar (25 procent)*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
I fråga om de tillgångar som avses i 1 mom. är det maximibelopp som godkänns som täckning för ansvarsskulden, i procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,	I fråga om de tillgångar som avses i 1 mom. är det maximibelopp som godkänns som täckning för ansvarsskulden, i procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
8) sammanlagt 25 procent i fråga om i 12 § 3 mom. avsedda fondandelar i placeringsfonder, varav högst 10 procent i fråga om sådana fondandelar vilkas andel av täckningen av ansvarsskulden överstiger 2,5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, samt	8) sammanlagt 25 procent i fråga om i 12 § 3 mom. avsedda fondandelar i placeringsfonder *och i AIF-fonder*, varav högst 10 procent i fråga om sådana fondandelar vilkas andel av täckningen av ansvarsskulden överstiger 2,5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden, samt
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
12 §	12 §
Fondandelar i placeringsfonder	*Fondandelar i placeringsfonder och i AIF-fonder*
Andelar i placeringsfonder räknas till de tillgångsgrupper som avses i 7–11 § och de tas med i de maximibelopp som fastställs i 7–11 § enligt vad som föreskrivs i denna paragraf.	Andelar i placeringsfonder *och i AIF-fonder* räknas till de tillgångsgrupper som avses i 7—11 § och de tas med i de maximibelopp som fastställs i 7—11 § enligt vad som föreskrivs i denna paragraf.
Om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i en enda tillgångsgrupp enligt 7–10 § räknas fondandelarna till denna tillgångsgrupp.	Om mer än 70 procent av placeringsfondens *eller AIF-fondens* tillgångar har placerats i en enda tillgångsgrupp enligt 7—10 § räknas fondandelarna till denna tillgångsgrupp.
Andra fondandelar än sådana som avses i 2 mom. räknas till de övriga placeringar som avses i 11 § 2 mom. 8 punkten.	Andra fondandelar än sådana som avses i 2 mom. räknas till de övriga placeringar som avses i 11 § 2 mom. 8 punkten.
Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. räknas dock andelar i placeringsfonder med hemort i en EES-stat och på vilka tillämpas nationell lagstiftning som anpassats till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/107/EG om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) i syfte att införa regler för förvaltningsbolag och förenklade prospekt samt till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och	Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. räknas dock andelar i placeringsfonder med hemort i en EES-stat och på vilka tillämpas nationell lagstiftning som anpassats till Europaparlamentets och rådets direktiv *2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)*, till den tillgångsgrupp som avses i 9 § om inte mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i en tillgångsgrupp som avses i 7 eller 8 §, varvid fondandelarna i denna placeringsfond räknas till den tillgångsgrupp som avses

Gällande lydelse

andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), vad gäller fondföretags investeringar, till den tillgångsgrupp som avses i 9 §, om inte mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i en tillgångsgrupp som avses i 7 eller 8 §, varvid fondandelarna i denna placeringsfond räknas till den tillgångsgrupp som avses i 7 eller 8 §.

Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden placeras i en enda placeringsfond. Om det är fråga om fondandelar som avses i 3 mom. kan i en enda placeringsfond placeras högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

13 §

Värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelserna i 1 mom. i denna paragraf tillämpas inte heller på de andelar i placeringsfonder som avses i 12 §, om det inte är fråga om en placeringsfond vars tillgångar till mer än 70 procent har placerats i andra värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs. Även om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs, tillämpas 1 mom. i denna paragraf inte om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar har placerats i skuldförbindelser som avses i 7 och 8 §.

17 §

Placeringar i en enda sammanslutning

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Denna paragraf tillämpas inte på

— — — — — — — — — — — — — — — — —

2) andelar i placeringsfonder enligt 12 §.

Föreslagen lydelse

i 7 eller 8 §.

Av den ansvarsskuld som ska täckas kan högst ett belopp som motsvarar 10 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden placeras i en enda placeringsfond *eller AIF-fond*. Om det är fråga om fondandelar som avses i 3 mom. kan i en enda placeringsfond *eller AIF-fond* placeras högst ett belopp som motsvarar 5 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden.

13 §

Värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Bestämmelserna i 1 mom. i denna paragraf tillämpas inte heller på de andelar i placeringsfonder *eller andelar i AIF-fonder* som avses i 12 §, om det inte är fråga om en placeringsfond *eller AIF-fond* vars tillgångar till mer än 70 § har placerats i andra värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs. Även om mer än 70 procent av placeringsfondens *eller AIF-fondens* tillgångar har placerats i värdepapper med vilka offentlig handel inte bedrivs, tillämpas 1 mom. i denna paragraf inte om mer än 70 procent av placeringsfondens *eller AIF-fondens* tillgångar har placerats i skuldförbindelser som avses i 7 och 8 §.

17 §

Placeringar i en enda sammanslutning

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Denna paragraf tillämpas inte på

— — — — — — — — — — — — — — — — —

2) andelar i placeringsfonder eller *i AIF-fonder* enligt 12 §.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
19 §	19 §
Täckning av ansvarsskulden med placeringar utanför EES	*Täckning av ansvarsskulden med placeringar utanför EES*
På fondandelar i sådana placeringsfonder som avses i 12 § 4 mom. tillämpas 5 mom. i denna paragraf. Andra i 12 § avsedda placeringsfonder anses vara belägna i en EES-stat, om fondbolaget eller en annan sammanslutning som förvaltar tillgångar i en placeringsfond har hemort i en EES-stat, och om mer än 70 procent av placeringsfondens tillgångar är placerade i tillgångar i en OECD-stat	På fondandelar i sådana placeringsfonder som avses i 12 § 4 mom. tillämpas 5 mom. i denna paragraf. Andra i 12 § avsedda placeringsfonder och *AIF-fonder* anses vara belägna i en EES-stat, om fondbolaget eller en annan sammanslutning som förvaltar tillgångar i en placeringsfond *eller en AIF-förvaltare* har hemort i en EES-stat och om mer än 70 procent av placeringsfondens *eller AIF-fondens* tillgångar är placerade i tillgångar i en OECD-stat.

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag

om ändring av 15 och 22 b § i lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) 15 § 3 mom. och 22 b § 1 mom. 1 punkten, sådana de lyder, 15 § 3 mom. delvis ändrad i lag 525/2008 och 22 b § 1 mom. 1 punkten i lag 525/2008, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
15 §	15 §
Hemstatens myndighets behörighet i Finland	*Hemstatens myndighets behörighet i Finland*
Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar vilka innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placer-	Försäkringsinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar vilka innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placer-

Gällande lydelse

ingsfonder (48/1999), värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (579/1996) och livförsäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (521/2008) och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet, eller helt och hållet förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kraven i fråga om eget kapital.

22 b §

Bedrivande av annan affärsverksamhet än försäkringsverksamhet

Ett försäkringsbolag från tredjeland får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant i Finland för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt marknadsföra och för företagets räkning sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är

1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller fondföretag som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

— — — — — — — — — — — — — —

Föreslagen lydelse

ingsfonder (48/1999), *AIF-fonder som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/)*, värdepappersföretag som avses i lagen om *investeringstjänster (747/2012)* och livförsäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (521/2008) och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet, eller helt och hållet förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte har genererat en tillräcklig försäkringsteknisk ansvarsskuld i förhållande till hela sin verksamhet, eller om dess tillgångar är otillräckliga för täckande av den försäkringstekniska ansvarsskulden eller EES-försäkringsbolaget inte längre uppfyller de lagstadgade kraven i fråga om eget kapital.

22 b §

Bedrivande av annan affärsverksamhet än försäkringsverksamhet

Ett försäkringsbolag från tredjeland får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant i Finland för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt marknadsföra och för företagets räkning sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är

1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, fondföretag *eller en sådan AIF-förvaltare* som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

— — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag

om ändring av 1 kap. 5 § i lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 5 § 1 mom. 1 punkten, 4 mom. och 5 mom. sådana de lyder i lag 365/2001, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap	1 kap.
Allmänna stadganden	**Allmänna stadganden**
5 §	5 §
En försäkringsförening får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt för företagets räkning marknadsföra och sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är	En försäkringsförening får utöver sin huvudsakliga verksamhet vara representant för ett annat företag än ett sådant som bedriver försäkringsverksamhet samt för företagets räkning marknadsföra och sälja dess tjänster och produkter till kunder, om företaget i fråga är
1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller fondföretag som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,	1) ett sådant kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag eller fondföretag eller *en sådan AIF-förvaltare* som står under offentlig tillsyn inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
En försäkringsförening skall göra upp en verksamhetsplan för verksamhet enligt 1 och 2 mom. Planen skall fogas till ansökan om fastställelse av stadgarna eller av en ändring av dem. Ansökan skall göras till Försäkringsinspektionen för att nämnda verksamhet skall kunna inledas. Försäkringsinspektionen kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i verksamhetsplanen.	En försäkringsförening ska göra upp en verksamhetsplan för verksamhet enligt 1 och 2 mom. Planen ska fogas till ansökan om fastställelse av stadgarna eller av en ändring av dem. Ansökan ska göras till *Finansinspektionen* för att nämnda verksamhet ska kunna inledas. *Finansinspektionen* kan meddela närmare föreskrifter om innehållet i verksamhetsplanen.
Försäkringsinspektionen kan låta bli att fastställa den bestämmelse i stadgarna som gäller anknytande verksamhet enligt 1 och 2 mom., om det är uppenbart att verksamheten inte uppfyller kraven i 3 mom. eller om försäkringsföreningen med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning, arten av produkten eller tjänsten i fråga, den sakkunskap som krävs av personalen eller därmed	*Finansinspektionen* kan låta bli att fastställa den bestämmelse i stadgarna som gäller anknytande verksamhet enligt 1 och 2 mom., om det är uppenbart att verksamheten inte uppfyller kraven i 3 mom. eller om försäkringsföreningen med hänsyn till den planerade verksamhetens omfattning, arten av produkten eller tjänsten i fråga, den sakkunskap som krävs av personalen eller därmed jäm-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
jämförbara omständigheter inte har tillräckliga förutsättningar att sköta verksamheten på ett ändamålsenligt sätt. Försäkringsinspektionen kan i efterhand förbjuda försäkringsföreningen att bedriva anknytande verksamhet eller begränsa den, om verksamheten inte längre uppfyller kraven i 3 mom. eller om det har förekommit allvarliga brister eller allvarligt missbruk i verksamheten.	förbara omständigheter inte har tillräckliga förutsättningar att sköta verksamheten på ett ändamålsenligt sätt. *Finansinspektionen* kan i efterhand förbjuda försäkringsföreningen att bedriva anknytande verksamhet eller begränsa den, om verksamheten inte längre uppfyller kraven i 3 mom. eller om det har förekommit allvarliga brister eller allvarligt missbruk i verksamheten.

Denna lag träder i kraft den 20 .

30.

Lag

om ändring av 1 kap. 1 § och 8 kap. 1 § i bokföringslagen

I enlighet med riksdagens beslut

fogas till bokföringslagens (1336/1997) 1 kap. 1 § 1 mom. en ny 11 a punkt och till 8 kap. 1 § 3 mom. en ny 5 a punkt som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 kap	1 kap.
Allmänna bestämmelser	**Allmänna bestämmelser**
1 §	1 §
Bokföringsskyldighet	*Bokföringsskyldighet*
Var och en som driver rörelse eller utövar yrke är skyldig att föra bok över denna verksamhet. Bokföringsskyldiga är dock alltid	Var och en som driver rörelse eller utövar yrke är skyldig att föra bok över denna verksamhet. Bokföringsskyldiga är dock alltid
	11 a) AIF-förvaltare som avses i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (/) i fråga om AIF-fonder som de förvaltar,

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 kap	8 kap.
Särskilda bestämmelser	**Särskilda bestämmelser**
1 §	1 §
Tillsyn över lagen	*Tillsyn över lagen*
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i	Finansinspektionen utövar tillsyn över efterlevnaden av denna lag i
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
	5 a) AIF-förvaltare och i AIF-fonder som avses i lagen om alternativa investeringsfonder.
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .

31.

Lag

om ändring av företags- och organisationsdatalagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i företags- och organisationsdatalagen (244/2001) 2 § 6 och 7 punkten och 4 § 2 mom. 10 och 11 punkten, och

fogas till 2 § en ny 8 punkt, till 4 § 2 mom. en ny 12 punkt och till lagen en ny 9 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*
I denna lag avses med	I denna lag avses med
— — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — —
6) *registret över företags- och organisationsnummer* ett för allmänt bruk avsett register som innehåller de uppgifter om vilka i denna lag bestäms att de skall lagras i företags- och organisationsdatasystemet, *samt med*	6) *registret över företags- och organisationsnummer* ett för allmänt bruk avsett register som innehåller de uppgifter om vilka i denna lag bestäms att de skall lagras i företags- och organisationsdatasystemet,
7) *stamregister handelsregistret och stiftel-*	7) *stamregister handelsregistret och stiftel-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
seregistret som förs av Patent- och registerstyrelsen samt arbetsgivarregistret, förskottsuppbördsregistret och registret över mervärdesskattskyldiga som förs av skatteförvaltningen, vilka samtliga anknyter till företags- och organisationsdatasystemet.	*seregistret* som förs av Patent- och registerstyrelsen samt arbetsgivarregistret, förskottsuppbördsregistret och registret över mervärdesskattskyldiga som förs av skatteförvaltningen, vilka samtliga anknyter till företags- och organisationsdatasystemet,
	8) ***internationell identifieringskod för juridiska personer*** *en identifikation som ska ges varje registreringsskyldig på ansökan och som specificerar denne och består av en alfanumerisk kod bestående av 20 tecken.*
4 §	4 §
Uppgifter som skall lagras i företags- och organisationsdatasystemet	*Uppgifter som skall lagras i företags- och organisationsdatasystemet*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
I företags- och organisationsdatasystemet lagras i fråga om de registreringsskyldiga i tillämpliga delar också basuppgifter om	I företags- och organisationsdatasystemet lagras i fråga om de registreringsskyldiga i tillämpliga delar också basuppgifter om
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
10) upplösning av ett företag eller en organisation, avbrott i och nedläggning av verksamheten samt en fysisk persons nedläggning av sin näringsverksamhet, *samt*	10) upplösning av ett företag eller en organisation, avbrott i och nedläggning av verksamheten samt en fysisk persons nedläggning av sin näringsverksamhet,
11) ett företags eller en organisations juridiska handlingsförmåga i övrigt.	11) ett företags eller en organisations juridiska handlingsförmåga i övrigt,
	12) den internationella identifieringskoden för juridiska personer
	9 a §
	Givande av internationell identifieringskod för juridiska personer
	En registreringsskyldig ges en internationell identifieringskod för juridiska personer på ansökan. Koden ges av Patent- och registerstyrelsen, som för in den i registret.
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Patent- och registerstyrelsen kan vidta nödvändiga åtgärder för anslutning till det internationella systemet med identifieringskoder för juridiska personer samt ge internationella identifieringskoder för juridiska personer före lagens ikraftträdande.